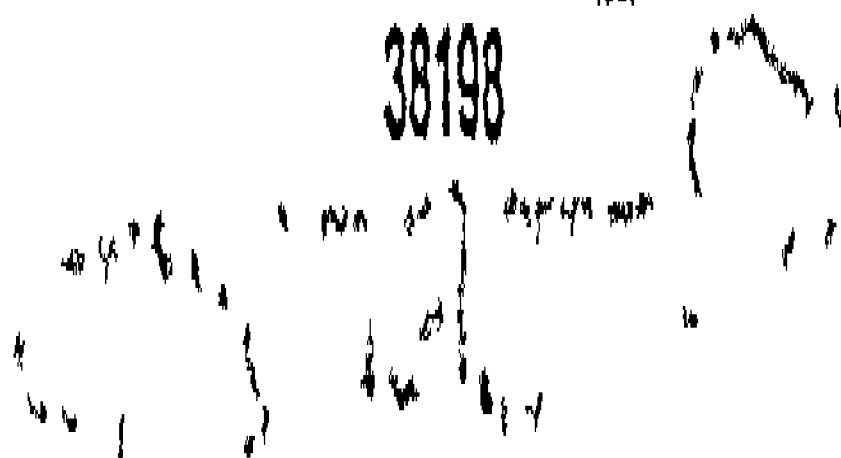

38198

THE
GUJARATI DICTIONARY.

શ્રી
શબ્દાર્થ સિંધુ

પ્રથમ બિંદુ.

ગુજરાતી શબ્દાર્થ સંગ્રહ.

રચનાર

વિહુલ રાજરામ દલાલ,

ગવર્નમેંટ સેક્રેટરી બ્રેકીપોના ગુજરાતી શિસ્તેદાર.

પ્રકાશક

રામદાસ કાશીદાસ મેહીની કંપની

(પુસ્તક પ્રસારક મંડળી, મુંબઈ)

સંવત્ ૧૯૫૧.

સન ૧૯૬૫.

કીમત રૂ. ૨.૦૦

12

463

EEIC

COMB

38198

આ ગુજરાતી શબ્દકોષ છે. કૌશિકી
કે સંકાર. કાણેલા કે અણી પ્રાણીમાત્રને
ગતના ખીન. વ્યવહારમાં જેમ દ્રવ્યસંકાર
ની ક્ષણે કાણે જરૂર પડે છે. તેમ. વાચ્યવહા-
માં પ્રતિપક્ષ-શબ્દાર્થજ્ઞાનનું કામ પડે છે. જેની
પાસે જેવા અને. જેટલો દ્રવ્યસંગ્રહ, તેવા
અને તેટલો. વધારે ખાણ સુખભોગો, ધણી
સેહેલાઈથી તે મેળવી શકે છે; તેમજ જેની કને
જેવું અને. જેટલું વધારે શબ્દજ્ઞાન, તેવા અને
સેટલા તે પોતાના વિચાર વધારે જોઈ લેથી. યથાર્થ
મંદાર પાડી, ખીનના મગજમાં ઉતારી શકે છે.
જેટલું નહિ, પણ તેમ અરુ તેટલો અર્થ
પણ તે દ્વારે તે વધારે સંપાદન કરી શકે છે.
ધણી દ્રવ્ય સંપાદન કર્યા પછી તે સંભાળવાને
કૌશલ્યની જરૂર પડે છે; જેને અનેક પ્રકાર
ની શારીરિક અને માનસિક ચિંતાઓ ભોગવવી
પડે છે, પણ આ જ્ઞાન સંપાદન કર્યા પછી તે
સાચવવાને એકલી મગજમટ્ટી માત્ર બસ થાય
છે. અને તે તો પ્રાણી માત્રને. પરમેશ્વરે જ-
મતાંજ આપી મૂકી છે. જ્ઞાનની યોગ્યતા માટે
તો સર્વમાન્ય શ્રીમદ્ ભગવદ્ ગીતામાં નિર્વિવા-
દ હતું છે. “નાહિ જ્ઞાનેન સંદૃશં પવિત્ર-
મિહ વિવ્રતે” એટલે જ્ઞાનસમાન પવિત્ર આ
દુનિયામાં ખીનું કંઈજ નથી.
આ કૌશલ્યે “શબ્દાર્થસિંધુ”ની સંજ્ઞા
આપી છે. તેનું કારણ: સિંધુ એટલે સમુદ્ર
જેમ અગાધ અને આપાર છે તેમ “શબ્દાર્થ-
સિંધુ” પણ અગાધ અને અપાર સમજવો.
સિંધુમાં જેમ હલાર નદીઓનું આપ આપો-
આપ આવી મળે છે તેમ શબ્દકોષમાં પણ
હલાર વિષયક તરંગિણીઓ પ્રવિષ્ટ થાય છે.
પ્રથમે તેવા નૌકારાસકુશળ નાવિક હોય, ત-

થાપિ તે સંપૂર્ણ મહાસાગરના સ્થળનો, તળ-
નો કે જળનો પૂરો થાગ પામી શકતો નથી,
તેમ ગમે તેવો પ્રવીણ પંડિત પણ “શબ્દાર્થ-
સિંધુ”નો સંપૂર્ણ પાર પામવા ક્ષમિતના
સમર્થ થઈ શકે. સમુદ્રના ઉદરમાં જેમ અ-
સંખ્ય જળચર અને રત્નો છે. તેમ “શબ્દાર્થ-
સિંધુ”માં પણ અસંખ્યાત્ શબ્દરૂપી પ્ર-
ચલિત રત્નો સમાયલાં હોય છે. શબ્દાર્થ-
સિંધુમાં અગર જેકે આપણા ગુજરાતમાં હાલ
વિશેષ વપરાતા ધણાખરા સાર્વજનિક શબ્દો
સાર્થ ગોઠ્યા છે, તથાપિ શબ્દ અને અર્થની
જે અનંતતા છે, તે તરફ લક્ષ આપતાં આ
પુસ્તકને “શબ્દાર્થસિંધુ”નું પ્રથમ ખંડ-
જ રહેવાની ફરજ પડે છે.

શબ્દનું મૂળ અક્ષર છે, અને અક્ષર એ હ-
ચ્ચારનાં ચિહ્નો છે. ઉચ્ચારમાત્રમાં અક્ષર
કે અચ્ચર કંઈને કંઈ અર્થ રહેલો હોય છે.
અર્થાત્ જેમાં કંઈપણ અર્થ અક્ષર થાય તેવા
વર્ણોચ્ચાર તે શબ્દ. જેમ અને ધર્મની
પેઠે શબ્દ અને અર્થનો ફેર્ક પણ દ્રષ્ટ નહિ
જેવો ધારો સંબંધ છે. જો ધણા ભૂલ ઉતરી
આ શબ્દાર્થસાગરનો સાર શોધીએ, તો એજ
નરુકે કે, જેટલા મુળાક્ષરો તેટલાજ મૂળ
શબ્દો મૂળાક્ષરના ભેદ બે, સ્વર અને વ્યં-
જન. મૂળ સ્વર પાંચ (અ, ઇ, ઉ, ઋ, ૠ);
તેનાં દીર્ઘરૂપ પાંચ (આ, ઇ, ઊ, ઋ, ૠ);
તેમાં ચાર (એ, ઐ, ઓ, ઔ) સંધિસ્વર-
ર અને એક સ્વર ત્રણ વિસર્ગ ઉપેરી ગુ-
જરાતમાં ગણાતા કુલ સ્વરો ૧૬; તેમજ મૂળ
અર્થનો ૩૩ તેમાં ળ, ક્ષ, જ્ઞ એ ત્રણ
ઉપેરી ગણાતો ૩૬. એકંદર બાવન વર્ણોના વિ-
સ્તાર જાન આ અકળિત શબ્દસુચિનું મૂળ છે.

કોષ-કૌશિકી-આ શબ્દમાં અને પૂ-રા-કાર
અર્થ

જો ગુજરાતીમાં વપરાતો એવી પરંતુ એ-
ક દીર્ઘરૂપ (ઊ) તો સંસ્કૃતમાં નથી.

પ્રત્યેક મૂળાસરના -હસ્તે, હીંધ અને પ્લુત એ ત્રણ ભેદ છે. તે દરેકના વળી ઉદાત્ત, અનુદાત્ત અને સ્વરિત એમ ત્રણ ત્રણ તપ છે. એ નવરૂપોને અનુનાસિક ક્રિયા તાં દરેક અક્ષરના ૧૮ રૂપો થાય છે. તેના વળી સ્થાન તથા પ્રયત્ન ભેદ પડે છે તે તો બુદ્ધિ. આ બધા ભેદસહિત, દરેક મૂળાક્ષરોની પરસ્પર, એક કે અનેકની સંધિ થઈ તેના અગણિત શબ્દો બને છે. તે આખાને આખા શબ્દો સાથે સંધાઈને સંસ્કૃતાળા નવા શબ્દો થાય છે. આ સર્વ શબ્દોને વળી ક્રિયા ઉત્તર પ્રકારના અલંકારો પેઢેરાની બહુરૂપી બનાવે છે. આમ થતાં કેટલાક શબ્દો તો એવા અટપટા બને છે કે બરાબર જાણ વળ્યાવિનાં તે ઉચ્ચારી પણ શકતા નથી. અને જેટલા ઉચ્ચારાય છે, તેટલા પણ વધાર્યે વળી દેખાવવાને લેઈએ તેવાં અને તેટલાં સંકેત ચિહ્નો પણ બહુ ગૂંચરાતી સિધિમાં કાઢીએ ઉપજાવ્યાં બહુતાં નથી.

હવે અર્થ સંગ્રહ બોલીએ તો દરેક શબ્દના પાશ્ચાત્ય, લક્ષ્યાર્થ અને વ્યવહાર્ય એવા ત્રણ ભેદ છે. એ ત્રણના પણ અનેક પેઢાભેદ છે. તે સર્વને વળી અનેક પ્રત્યયો તથા ઉપસર્ગો દ્વારા અસંખ્ય નવા શબ્દો બને છે. વળી શબ્દના શુદ્ધરૂપનો અપભ્રંશ થઈ મૂળ અર્થ ઉપરાંત બીજા અર્થમાં વપરાતા શબ્દો નીચે છે તે તો બુદ્ધિ. આવો આ શબ્દસૂચિનો એક સરખો પ્રવાહ સંદોહિત પડે છે. તેનું નિયમપૂર્વક સ્વરૂપ સમજવુંલાનું કામ વ્યાકરણશાસ્ત્રનું છે. છતાં શબ્દસૂચિના અગ્ર વિસ્તારનું આટલું દિગ્દર્શન કરાવવાનો હેતુ, આટલી યતા સર્વ શબ્દોનાં સંગ્રહ ગ્રંથને “સિંહુ”ની ઉપમા આપવાનું કારણ સમજવું અને કોશનું કામ કેવું વિષ્ટ છે તેનો કંઈક ખ્યાલ આ ગ્રંથના ધરી-કોને મૂળે, એજ માત્ર છે. અને એજ જ આટલો આ સ્વરૂપ પ્રયત્નને શબ્દાર્થસિંહુનું અથમ બિંદુ એવું નામ આપ્યું છે. કદી કોઈ ધરે કે આટલા એક બિંદુ-દીપ્તિથી તે શી તરસ છીપાશે? આરા, ખુલાસામાં કહે-

વાની જરૂર છે, કે, જ્ઞાનામૃતનું પાન કરવાની બરી તરસ હવે ગૂંચરે ભાઈએને લાગી નથી. એવી ધણ લાગશે ત્યારે તો ગમે તેટલું દૂરથી પણ ભરપૂર પાણી તાણી આણીને, સાત જાળની આટારીએ પણ “ધર પેકાં ગંગા”ની પેઠે પુરતકાલયરૂપી વળના નળ પૂરા પાડનાર મોટી મોટી મ્યુનિસિપાલિટીઓ ગામેગામે અને ઘરેઘરે સ્થપાશે. અને તેના વિદ્વાન સભાસદો (Municipal Corporators)ની પેઠે જીશામતથી મત (Vote) માંગી મંગાવીને આપની રોવા જનવવા સ્વતઃસિદ્ધ થશે.

ઉપર હવે તેમ આ “શબ્દાર્થસિંહુ”નું અથમ બિંદુ એટલે પેઢેનું દીપ્તિ છે; તથાપિ તે મહાસાગરથી ઘટ્ટે પાડેલું બિંદુ નથી. મહાસાગરની મર્યાદામાંજ તેને જેમનું તેમ રાખીને, તેના સ્મરણ, દર્શન, પાન તથા વગાડનને માત્ર આપવાનો આ અંક ચલ છે. સળંગ એ બિંદુસ્પર્શથી પણ સંપૂર્ણ સમુદ્રસ્પર્શનું કળ મરો; એટલુંજ નહિ, પણ આખા અભિધના રસસ્વાદ, રતનભંડાર તથા ગંભીરતા વચ્ચેરે જુગીજી આ અંક બિંદુમાં પૂર્ણ સૂક્ષ્મરૂપે અવલોકન થઈ શકશે. વળી દેવયોગે આનાં બીજાં બિંદુ પ્રસિદ્ધ થવાનો ભેગ ન ગૈરીશ્વર કૃપાએ આગળ ઉપર આવી મળશે. તો ઉત્તરોત્તર અધિકાધિક લાભ આકરોળે થતો જશે.

તેમ વળી બહુવાનું લેઈએ કે, જેવો લેઈએ તેવો ગૂંચરાતી ભાષાનો ગૂંચરાતી શબ્દકોષ તો અધાપિ કાઢી ચર્ચાજ નથી. આ અત્યુક્તિ નથી. સમુદ્રમથન સેહેલું નથી. છતાં કોઈ અંપલાઈ ને ફરી પડે તો, પોતામાં ગમે તેવી તરવાની સજિત છતાં, મહાસાગરના મોલની છેળમાં, મચ્છ મગરાદિના અનેક ભયાનક સંકટોમાં, તથા વાજાદળથી યતા વમળમાં, તે તણાઈ મરી જાય, રોપણ કોઈ તેને ઉગારે કે તેની વહારે ધાય એવી ઉદાર ખુદિ હવે આપણી ગૂંચરે પ્રજામાં નથી. આ વાતની સાખીતી આપણે ગૂંચરાતી ભાષાના લેનસન-મરહુમ કવિ નરદાશંકરજી જીવતા હોત તો પોતાનીમે આપત. કવિ નરદાશંકર આઠ વર્ષ ભૂ.

તાન, મન અને ધનપૂર્વક અશ્રાંત પરિશ્રમે “નર્મકોષ” તૈયાર કરી ઈ. સ. ૧૮૭૩ માં તે છપાવ્યો. એક જે વર્ષે તે તે ખપાવવા સતત પ્રયત્ન કર્યો. આરંભમાં તેની કીમત રૂ. ૨૨ રાખી હતી, જે કવિના શ્રમ તથા તે સમય તરફ જોતાં કંઈજ વધારે ન હતો, તે છતાં તેમાં પણ કવિશ્રીએ ઘટાડો કર્યો. આટલું ક્યાં છતાં પણ તેની એક આવૃત્તિને પૂરેપૂરો ઉઠાવ તત્કાળ થયો નહિ. ત્યારે એ ઉદાર પુરુષે ગુજરાતના જાણીતા ગુણવાન, વિદ્વાન, તેમજ ધનવાન જનોને પોતાના આ મહાન ગ્રંથનું સન્માનપૂર્વક અમુલ્ય દાન દેવા માંગ્યું અને છેવટે થાકીને ખાકીની ૩૮૦ ને આસરે પ્રતો સાત રૂપિયા લેખે, સને ૧૮૭૬ માં સરકારને વેચી દીધી. સરકારે તે દશ રૂપિયાની કીમતે વેચવા માંડી. તોપણ તે સ્વયંજીતજ્ઞોનો નીકાલ થતાં ૧૯ વર્ષનાં વહાણાં વાયાં ! કવિના સારા જન્મમાર્ગનો આરો આવ્યો !! પણ રચ્ય થનો રચહરતે સારોદ્ધાર કરવાનો વારો નજ આવ્યો !!! આ શું ઓછો અડસોસ ? કોષપણ ગુજરાતી લેખકને નાદમેદ થવા કે પાછા પગલાં ભરવાને આ “નર્મકોષ”ની એકજ વિતક વાર્તા શું બસ નથી ? અને ખરી વિદ્યા તથા સારા વિદ્વાનોની બેકફીરના અસખ્ય દાખલા આપવા કરતાં આ એકજ શું આજો છે ? આવાજ ન્યાં પરીક્ષક હોય ; ન્યાં ટકે શેર ભાજ ટકે શેર ખાવ”ની પેઠે “જોળ અને જોળનું એકજ મોલ” હોય ; તથા ન્યાં કંઈપણ બતમેહનત ન કરતાં, વગર સમજે ગમેતેમ આયતા લેખોના ઉતારા કરી કે કરાવી, શુદ્ધગ્રંથને અશુદ્ધ અને હલકા રૂપમાં મૂકી, મોગા ગ્રંથકાર કે પ્રકાશકના પંકાતા પેટભરા પ્રેસવાળાનોજ ભાવ પૂજાતો હોય ; ત્યાં સારા શાસ્ત્રીય ગ્રંથો કેમ જન્મ પામે ?

એ રીતે જોતાં ગુજરાતીમાં આત્મરૂઢી જે જે શબ્દકોશો બહાર પડ્યા છે, તેમાંથી નારીના કોશો બાદ કરીએ, તે આખી કામનો તો એકજ “નર્મકોષ” નજરે પડશે. એ “નર્મકોષ” પણ ત્યારે બળસો બંધ થયો,

અને ગુજરાતી લેખાતું જ્ઞાન મેળવવાને ઉત્સુક એવા કેટલાક જનો તે વિના મુજાવા લાગ્યા, ત્યારે “પુસ્તકપ્રસારક મંડળી”એ મરહુમ કવિનાં વિધવા પત્નીને તેની નવી આવૃત્તિ કદાવવાની સૂચના કરી તથા તેમને જોગવાઈ ન હોય તો અમુક ઉચકો આપી તેનો હક લેવા મરજી જણાવી. પણ તેમનું મન નહિ માન્યું તેથી, પુસ્તક પ્રસારક મંડળીવાળા મારા મિત્ર ભાઈ રામદાસ કાશીદાસ મોદીએ મારી આજળ વાત કહાડી. મેં કહ્યું કે “આવાં પુસ્તકજી ખોટાં તો ધણુ સમયથી સંકરોને સુવિદ્ય છે, પરંતુ તેને થયાર્થ ઇન્સાફ આપે એવો કોઈ વિદ્યાવીર એ ખોટા પૂરવાને આગળ પડે તથા પાછાની અને પંતજળી મુનિઓએ સંસ્કૃત વ્યાકરણની જેવાં સૂત્ર અને ભાષ્ય રચ્યાંછેતથા અમરસિંહાદિએ “અમરકોષાદિ” ગ્રંથો રચ્યાંછે તેવી રીતનાં ગુજરાતી વ્યાકરણ અને કોષ રચી ગુર્જરપ્રજાને ઉપકૃત કરે, તો વધારે સારું. આતું કાર્ય સંસ્કૃત પ્રાકૃત વાગ્દેવીને વશ કરનાર પંડિત શ્રી ગદ્દલાલજી જે મન ઉપર લે નોજ કંઈ ચયાર્થ ફળની આશા રાખી શકાય.” આવા વિચારથી એ મહાત્માને પ્રાર્થના કરી તથા ધણી મુદત તેમની સેવના કરી પરંતુ, પ્રભુપૂજનપરાયણ પંડિતજી પોતાની નિત્યનિયમો, દેવસેવા અને શ્રીમદ્ ભગવાનના સંપ્રદાયની ભક્તિભાવગરોમાક્ષે નિવૃત્ત થઈ, માત્ર પ્રતિદિવસ ૨ કલાક આવાં દેશકદયજીનાં કામોમાં રાકતા હોત તો પછી આ એકજ વિદ્વદ્ધરત્નાકન્માંથી એવાં વ્યાકરણ અને કોશ તો શું પણ કંઈક અમૂલ્ય ગ્રંથરત્નો ગુર્જર પ્રજાને પ્રાપ્ત થયાં હોત, પરંતુ ગુર્જર પ્રજાનાં એવાં ભાગ્યજન કયાંથી ? ઘણા ઘણા દિવસ સુધી તેમને સુમાત્રમ કર્યો, મોડી મોડી રાતસુધી ઉજગરા કર્યા, પણ પંડિતશ્રી પાંડેશી, એક “સમશ્લોકી શ્રીમદ્ ભગવદ્ગીતા” રસવાય, બીજું કોઈપણ કાર્ય નિયમપૂર્વકનીકળી શક્યું નહિ. આ નો કોષ જેવું કાર્ય, તેને માટે પૂરતાં સાધનો, પૂરતી શક્તિ, સહાયતા અને શુરસદ કેમ કરી મળે ? કેદાપિ ગમેતેમ કરી એ “સવળ” મેળવી

એક સારો સંગ્રહ તૈયાર કરીએ; તોપણ તે પ્રગટ કરવામાટે સૂરતાં નાણાંનાં ફેંકાણાં ક્યાંથી થઈ શકશે? તેમ ગૂજરાતી ભાષાઓના અર્થપરીક્ષણનું નિરીક્ષણ કરતાં પૂરતું ઉત્તેજન મળવાની પણ શી આશા?

આનાં કંઈક ઉત્સાહભંગ તથા નિરાશાના ઉદ્ગારો નીસર્યા, પરંતુ ભાઈ રામદાસ તેથી હથા નહિ. અને આખરે પુસ્તકપ્રસારક મંડળીએ પોતાને વિચારમાંથી ન વાળતાં, મનેજ મારી શક્તિપ્રમાણે એક નોંતકડો પસંદપયોગી ગૂજરાતી કોષ તૈયાર કરવા જણાવ્યું અને તેમ થાય તો તે છપાવી પ્રગટ કરવાનું પોતાને માથે લીધું. ભાખરીમાટે પકડેલી સરકારી તથા સંસારી આકરી ચાકરી કરી, બાકી જે સમય મળે તે આમાં વાપરી, ઘણે દહાડે આ સિંધુનું એક ણિંદુ ગુર્જરી ગિરાના ઉપાસકો આગળ મૂકવા હું શક્તિમાન થયો છું. હવે તેની કેવી કદર થાયછે તે તો અનુભવે સમજી શકાશે.

નર્મકોષ તથા નાના કોષની રચનામાં કેવો અતિ કેટલો ફરક છે તે હવે જણાવીએ. નર્મકોષ કરતાં આ “શબ્દાર્થસિંધુ”માં શબ્દની સંખ્યા વધારે છે, તેની ખાતરી માટે હાથના કાંકણને આરસીની અપેક્ષા નથી. વળી હરવ, દીર્ઘ, ઇકાર, ઉકાર તથા નેડણિ, આદિશ આદિનાં સંદિગ્ધપણાને લીધે ઘણા શબ્દો નર્મકોષમાં ફરી ફરી આપ્યાં છે, તેમ આમાં અકારણ્ય હું નથી. અર્થમાં પર્યાય એટલે તેજ અર્થમોઢક બીજા બોલો વિશેષ ન આપતાં, વેબસ્ટરની મોટી અંગ્રેજી રિક્ષનરીનીપેઠે લખાઈ આપ્યાં કવિશ્ર્વંત્ર કરેછે, તેમ ન કરતાં પર્યાયોજ વધારે આપવાનો આમાં યત્ન છે. કવિએ જેમાં હકારનો ઉચ્ચાર થાયછે તેવા શબ્દોમાંની

ઉકાર ઉરાડી દહને તેને બદલો પૂર્ણ વર્ણનીચે મીઠું મૂકવાની પેહેલ કરીછે, પણ તે અનુચાર્યાં આજ ન થવાથી, આ કોષમાં હાલેમ બોલાય અને લખાય છે તેમજ સ્પષ્ટ હકાર હાખલ કર્યોછે. બીજા-સામ્યોઃ પ્રાયઃ સિલેખકેવડતાવાપરતાજ નથી. તેવા શબ્દો નર્મકોષમાં છે; છતાં પણ આકોષમાં તે ગાળી કાઢ્યાં છે. નર્મકોષમાં પ્રત્યક્ષે પૃથક્ દેખડાયા નથી પરંતુ આમાં તેના પણ થોડાક નમૂના આપ્યાંછે. નર્મકોષ ખન્યો ત્યારે નહિ, પણ હાલ ગૂજરાતીમાં વપરાતા ઘણા સંસ્કૃત તથા અંગ્રેજી શબ્દો આમાં સમાયા છે. અર્થનું પૂરું થોડું ન થઈતેમાટે. નર્મકોષ કરતાં આમાં અક્ષરો બહુ ઓછા લીધાછે. જે જે શબ્દોના ઘણા પર્યાયો એકજ સ્થળે મૂક્યાછે, તેમાંના અકારાદિકમે આવતા શબ્દોમાં તેને એક પર્યાય આપી “અમુક શબ્દ બુઝો” એવી સૂચના કરી છે. અનેકાર્યાળા શબ્દોને અર્થ લખતાં જેટલા અર્થ હોય તેટલા આંકડા માંડ્યા નથી, પણ એક અર્થવાળા શબ્દોની વચ્ચે અલ્પચિરામ (.) અને બીજે અર્થ આરંભતાં પૂર્વે પૂર્ણચિરામ (.) નો ઉપયોગ કર્યોછે. શબ્દની સ્તુત્પત્તિ સંબંધે પણ વિશેષ ન લખતાં, સ્તુત્પત્તિદર્શક મૂળશબ્દને અર્થમાં પ્રથમ જગા આપીછે. ગૂજરાતી નામેની જાતિસંબંધમાં પણ ગુર્જર વિદ્વાનોમ ઘણા મતસેદ્ધ ચાલેછે માટે એ સંશયનો વિષય આ નાના કોષમાં આણ્યો નથી. આવ તારતમ્યથી આ કોષની રચના નર્મકોષથી બુદ્ધાપ્રકારની થઈ છે. માટે જેમની પાસે નર્મકોષ હોય તેમને પણ આ નિરૂપયોગ નથી, તેનો અવલોકતાં અનુભવ મળશે.

ગૂજરાતી ભાષાજ સહોદિક બોલનારા અહિંદુસ્થાનમાં ૧,૦૬,૨૦,૦૦૦ મનુષ્યો વસે તે સૂચના પૂર્વજો ગૂજરાતી હતા અને વશ

પ્રસ્તાવના,

પણ ગૂજરાતી કહેવાશે. કહો ત્યારે આટલાબધા પૂર્વે થઇ ગએલા, હાલ વસતા અને હવેપછી થનારા માણસોના વ્યવહારમાં આવેલા અને આવતા કેટલા શબ્દો હોવા જોઇએ? અને તે સર્વ સમજાવવામાટે વખતોવખત જુદે જુદે નિયમે કેટલા કોશો થવાની જરૂર છે? તથા તે અર્થે આજસુધીમાં થયુંજ શું છે? એ શાત વિચારનારને આવા પ્રશ્નોની આવશ્યકતા સહજ સમજાય તેમ છે. ખાશી વિનાચિ-ધારે હૃદયતાઇમાં તો, કોઇ ભંચે કહી નાખે કે, ગૂજરાતી તો અમારા ધરની ભાષા. એને માટે તે વળી કોઇ કેવા અને વ્યાકરણ રેતી? આમ બોલનારને “કેવાના દેહકા”ની ઉપમા અનુચિત નહિ લેખાય. આવા અકલના સા-ગર એટલો પણ વિચાર કરતા નથી કે, સ-દાકાળ ધરખણમાં રહીને, ધરમાં હોય તેટલાજ માણસો અને પદાર્થો સાથે આજન્મ વ્યવ-હાર કરવાનો નથી, પણ આખા કૃષિયાના, ગામના, દેશના, અરે! ઉપર કહ્યું તેણું દેહ-કાપણું વિશેષ દૂર કરે તો આખી દુનિયાના માણસો અને પદાર્થો સાથે કાયિક, વાચિક, માનસિક અને સાંસર્ગિક સર્વ પ્રકારનો વ્યા-વહારિક સંબંધ હોતો, છે અને થશે. તે વે-જાએ આ એક તો શું પણ અનેક કોષો પણ શબ્દકોશ મેળવવાને પૂરતા થાય તેમ નથી.

આજકાલ અખંડભૂમંડળમાં હિન્નત રિય-તિએ પહોંચેલા જનોની અને પ્રતિદિવસ જેનું જ્ઞાન વધારે ઉપાસકો મેળવવા મચી રહ્યા છે. જેવી ભાષા અંગ્રેજ થઇ પડી છે. તેમાં પણ આજની માત્ર ૧૫૦ વર્ષ ઉપર આપણી પેઢી કાવચ્ચેનો અભાવ દર્શાવે, તે દૂર કરવાની પેઢી-કા સમ શક્યપરમાં હાકતર જોન્સને કરી હતી. અને ત્યારબાદ તેની કૃતિનું અનુકરણ, વિવે-ચન અને પુનઃપ્રકરણ કરનાર તપી તેમાં સંસો-ધન અને હમેશા કરનારા ‘પણી’ નજીકે એ

માયાની ઉત્પાદક બ્રહ્મિયે જન્મ આપ્યો છે. અને તેજ તેની હાલ દેખાતી વિધા, હુન્નર, કળા, વેપાર, રાજકાર્યભાર વગેરે સર્વ બાબ-તોની વડાઇનું કારણ છે. આ રીતે વિચાર કરતાં આપણા ગૂજરાતના હાકતર જોન્સન તો મરહુમ કવિ નર્મદાસ કરનેજ કહીશું, પણ તેમની પાછળ તેમની કૃતિનું પોપણ તથા રૂપાંતર કરનાર ગૂજરાતમાં અધાપિ કોઈ મા-ઇનો પૂત નીકળ્યોજ નથી. એજ મોટી અફ-સોસની વાત છે. અંગ્રેજીના અંગ્રેજીમાંજ આજ જુદે જુદે ધોરણે રચાયલા અગણિત કોષો છે. તેમ એક સમે સંપૂર્ણ સંસ્કાર પામે-યો તે “સંસ્કૃત” એજ ઉપપદે એજખાતી આ-પણી ગીર્વાણ વાળીના તેમાંજ લખાયલા ઘણા કોષો હતા. આ બાપડીપર કાળેકરી જે જે આકૃતની વાદળીઓ હતરી, તેના પ્રવાહમાં તેના ઘણા અંગ્રેજી તણાઈ ગયા. છતાં સંસ્કૃત ભાષાના સંપૂર્ણ તેમજ જ્યેષ્ઠા બધા મળી આજે ૮૦ કોષો શોધકને હાથ ચઢ્યા છે! આમ છે ત્યારે ગૂજરાતી ભાષાના ગૂજ-રાતી કોષની કેટલી આવશ્યકતા છે. તેનો વિ-વેક વિચાર વાંચનાર પોતેજ પોતાની મેળે કરી લેશે.

ગૂજરાતી બાંધવાની આ એક અલ્પ સ્વલ્પ સેવા મારે હાથે જનભ્રાજવાનું માન પુસ્તક પ્રસારક સંહણીને ધરૂં છે, ગાંઠ આ રૂપે હું તેનો આભાર માનું છું. તેમ તેમાટેની હિન્નત ધારણનું કારણ અમારા શકવર મહાત્મા ગદ્-સાલજના આ વૈચનામૃતને હું ગણું છું.—

ગાંધી.

કાલગજ ન સજો.
બની, રહે આર્ય કાર્ય આજન્મ સ્તે;
અસ્થોપયોગિ અર્ચિયક,
તુલિ ખાંડુ ઉપયોગિ ને ચિરંત્ય સત્તે.”

એટલું જ મંદિ, પણ તેઓના લાંબા સમાગ-
મના લાભથી, તેઓએ કેટલીક કૃતિઓ રૂપા કરી
ખતાવેલી, કે જેના દીપાલુરૂપ પ્રસાદના આસ્થા-
દૃષ્ટીએ આ કામ આટલું પણ પાર પડયું છે.
માટે ગમે તેડું પણ આ માટે ખાલ્યાપલ્ય
એજ મહાત્માને પ્રેમ અને પ્રણામપૂર્વક સમ-
ર્પણ કરવાની મેં મારી ફરજ માની છે.
અંગ્રેજીમાં સ્કૂલડિક્શનરીઓ અર્થાત્ શાળામાં
લાણુતા વિદ્યાર્થીઓને માટે જ ધોરણપર સંક્ષિપ્ત
શબ્દકોષો રચાય છે, તે ધોરણે આ કેર્ણની રચ-
ના કરી છે. માટે વિદ્વાન વર્ગ કર્તાવિદ્યાર્થીવ-
ર્ગને આ વધારે ઉપયોગી થઈ પડશે. તેમ
“અજરામરવત્રાજો વિદ્યામર્થ ચ ચિન્તયેત્”

“વિદ્યા ધન સંપાદતો, અનરઽથમરઽયું વિ-
ચાર” એ હિતોપદેશને સ્વીકારનાર વિદ્વા-
નો, જેઓ પોતાને આનન્દ વિદ્યાર્થી રૂપે
રહેવામાં આનન્દ માને છે, તેવા વિદ્વાન્વ્રતો
તે આનો પણ ઉચિત ઉપયોગ કયાવિ-
ના રહેવાના નથી. એટલો સતોષ છે. કેટલું
પણ રીતે આ નાતું પુસ્તક સર્વવિનિષ્ક ઉપ-
યોગતું પાત્ર થાઓ, અને પરમકૃપાળુ સર્વસ-
મર્થ જગન્નિયંતા સર્વેશ્વર, આના ખીખ ખંડુ
ઓ ખહાર પાડવાના સાધન, શક્તિ અને
સંગોગાઓ, એવી પ્રાર્થના પૂર્વક અભિલાષા
સાથે આ પ્રસ્તાવના પૂરી કરું છું. તે શ્રીહરિ
સંકળ કરે. તથાસ્તુ.

મિતિ સંવત્ ૧૯૫૧ ના
ક્રેષ્ઠ શુદ્ધ ૧ શનિ
તા ૨૫-૫-૬૫. સુખધ.

વિકુલ રાજરામ દલાલ.

સંકેત પરિભાષા.

અ=અર્થ.

આ=આદેશ. (એકને બદલે બીજા વર્ણનો વા-
પર. જેમ મકરનું મગર; ધાટનું ધડી, ઇં)

ઇ=ઇત્યાદિ.

ઉ=ઉપસર્ગ.

કમે=અનુક્રમે, એકપછી એક.

કિ=ક્રિયાપદ.

ના=નામ.

પ્ર=પ્રત્યય.

વિ=વિશેષણ.

સ=સર્વનામ.

શ્રી

શાબ્દાર્થસિંધુ.

પહેલું બિંદુ.

ગુજરાતી શાબ્દાર્થ સંગ્રહ.

(સંગ્રહાગર-દોહરા.)

અક્ષરથી શાબ્દો અને, અને શાબ્દથી અર્થ; શાબ્દાર્થસિંધુ આપવા, અક્ષરસર્વ સમર્થ.
જેની કૃપા કરાવેથી, મુખે આલેખાવું; તે ગુરુ પરમાર્થને, પ્રભુચી લખું લખાવું.

અ.

અ (ના) પહેલો મુદ્દાકર. ૨ વાગું.
અ (અ) ન. અભાવ. ગિરિમ. રહિત દર્શક.
અઃ (અ) તુલકાર, અસહનતા દર્શક.
અંતઃ (અ) આગળ દર્શક.
અંશ (ના) ભાગ કલા. પ્રસાદ અર્થગ્રાંથ.
અપવામાં લીધેની કારણે અંક.
અસાધાર (ના) લેખાં, દીપ્તિ અંશ ન.
અંતર વિ અંતરાણું. [ભાષ્ય તે.
અંતર (ના) મિત્ર. પ્રકાશ. સૂર્ય.
અંતરના (ના) સૂર્ય. રવિ.
અંતરથી (વિ) મોત કરેલ.
અકટખાત (વિ) અકટખાતો રહેનાર.
અકટાચક્રી (ના) હોંસાતોંસી. સરસાસરસી.
અકટાઇ (ના) તોર. પતરાઇ. ખેડાઇ.
અકટાણું (કિ) તોરમાં રહેલું-દરણું.
અકથ (વિ) કહેવાયલું નહિ તે.
અકથર (ના) દિલ્હીનો નાગીચો બાદશાહ.
અકથરી (વિ) અકથરનો શિક્ષક કાયદો ઈ.
અકરાંતિયું (વિ) અતિયે ખાનાર.
અકરાળ વિકરાળ (વિ) ભયંકર. બિહામણું.
અકર્તવ્ય (વિ) ન કરવાનું.
અકર્મક (વિ) કર્મ રહિત (ધાનુ, ક્રિયાપૂરક)
અકર્મી (વિ) અપરિત કામ કરનાર.
અકલ્પિત (વિ) સાચું. મૂળ. અમૂલ.

અકસર (અ) પાણી કરીને. કલાપિ.
અકસીર (વિ) આળાદ. રામળાણ.
અકસમાત (અ) એકાગ્રિક આચિતું.
અ-કળ (વિ) ન સમજી શકાય તે.
નાકળ વિકળ (વિ) આકળું બાવરું.
અકળાગમ (ના) મનનો અજાર.
નાકળાણું (કિ) મનમાં ગતરાણું.
અકલિત (વિ) ન સમજાય તેણું.
અકાલ (અ) અકારત. અર્થ.
અકાબર (ના) મેવાઈવાર, પદવીવાળો.
અકારત (અ) ક્રેકટ. નકામું. અયોગ્ય.
અકાંઈ (વિ) અભુગમનું. ના પસંદ.
અ-કાળો (ના) કં-રત, ક-મોસમ.
અકિંચન (વિ) દરિદ્રી, કંગાળ.
અકીક (ના) રંગીન અળકતો પથ્થર.
અકુલીન (વિ) કુળહીન, નીચા કુળનું.
અકૂત (ના) પાપ. અય.
અકૃત્રિમ (વિ) સ્વાભાવિક, કપટરહિત.
અકાટ (ના) સોપારીનું ઝાટ.
અકાદી (ના) મોટું લોખિયું, સોપારીની કારના
ધાટું બેરંગ પહેરવાનું ધરણું.
અકટ (વિ) ટટાર, તોરી. ડેલ સરખો.
અકરમી (વિ) અ-ભાગ્ય, કમ-નસીબ, ડેક.
અકલ (ના) બુદ્ધિ, ડહાપણ. તક.
અકલગર (ના) એક ઘાટનું મૂળક.

અક્ષલ મંદ }
 અક્ષલ વંત } (વિ) બુદ્ધિમાન, ડાહ્યું.
 અક્ષલવાન }
 અક્ષલ-હોશિયારી (ના) ડહાપણું.
 મકકેક (વિ) પ્રત્યેક, દરેક, એક પછી એક.
 અકટાખર (ના) અંગરેજ દશમો મહિનો.
 અ-કૂર (વિ) દયાળુ, માયાળુ.
 અક્ષ (ના) પાસા. ખી. પૈડાનો આંક. ઇંદ્રી.
 ભૂગોળ ખગોળમાં અક્ષવૃત્ત.
 અક્ષત (ના) ડાંગર. ભાત. સાળ. ધાણી.
 અક્ષત (વિ) અખંડિત. સલામત. આશુ.
 અ-ક્ષય (વિ) અ-ભંગ. અ-ખૂટ.
 અક્ષય-તૃતીયા(ના) અખાત્રીજ. વૈશાખ સુદ ૩.
 અક્ષય-પાત્ર (ના) જેમાંની ચીજ ખૂટે નહિ.
 અક્ષયી (વિ) અક્ષય. અખંડ. તિરુ વાસણ.
 અક્ષર (ના) વર્ણ. હરફ. દરકત. છઠ્ઠીના લેખ વિદ્યા. બ્રહ્મ.
 અ-ક્ષર (વિ) ક્ષીણ ન થાય તે, અવિનાશી.
 અક્ષરશઃ (અ) અક્ષરે અક્ષર. આખેહુખ.
 અક્ષર શત્રુ } (વિ) મૂર્ખ. ઠ. અવાણ.
 અક્ષર શૂન્ય }
 અક્ષરી (વિ) અક્ષરવાળું.
 અક્ષવૃત્ત (ના) જે લીટીથી અક્ષાંશ જણાય તે.
 અક્ષાંશ (ના) વિષુવવૃત્તથી ઉત્તર દક્ષિણનું.
 અક્ષિ (ના) આંખ. નેત્ર. [જે અંતર તે.
 અક્ષોહિણી (ના) મોઢું સૈન્ય જેમાં:—
 ૧૦૯૩૫૦ પાયદળ, ૬૫૬૧૦ ઘોડા,
 ૨૧૮૭૦ રથ, અને ૨૧૮૭૦ હુડીથી.
 અખડ (વિ) અવાવર (વાસણ, ફૂલો ઈત્યાદિ)
 અખડ દહાડા (ના) બીનાંગાના દહાડા.
 અખંડ (વિ) આશુ. હોદાદિત રહેતાર.
 અખંડિત (વિ) ખાંડુ ન થયેલું, પૂર્ણ.
 અખતર (વિ) ખરાબ, નહાર.
 અખતરો (ના) પ્રયોગ. ક્રિયા.
 અખતર (વિ) ગંદું, મેલું નહાર.
 અખતર ડાહ્યું (વિ) દોહડાહ્યું, અતિ વાચાળ.
 અખત્યાર (ના) અધિાર, સત્તા.
 અખત્યારી (ના) સત્તા, છટ, ઘણીરાહું.
 અખખાર (ના) વર્તમાન પત્ર. સમાચાર.
 અ-ખમ (વિ) અ-સમર્થ, અશક્ત.

અખરામણ (ના) મેળવણ, મોરવણ; અમ્રકણ
 અખરોટ-ડ (ના) અખોડ (ફળ.)
 અખાડ (ના) આખાડ, આખાઢ (મહિનો.)
 અખાડા (ના) દીકું ન દીહું, આંખચોરી.
 અખાડી (ના) અખાડ મહિનાની.
 અખાડો (ના) કસરતશાળા, આશ્રમ.
 અ-ખાત (ના) સસુદ્રેનો ભૂમિ તરફનો કાંટો.
 અખાત્રીજ (ના) અક્ષયતૃતીયા.
 અ-ખાધ (વિ) ખાવા ભેગ નહિ તે.
 અખિલ (વિ) આશુ.
 અખૂટ (વિ) ખૂટે નહિ તે.
 અખે (ના) અક્ષય.
 અખે નોમ (ના) અક્ષય નવમી. કાર્તિક સુદ ૯
 અખેભાત્ર (ના) અક્ષયપાત્ર.
 અખોડ (ના) એક જોડિ-ફળ.
 અખોવન (ના) જેનું એક પણ સંતાન મૂઠું
 ન હોય તેવી સોવાસણ સ્ત્રી.
 અખખેર (ના) અક્ષર, હરફ. વર્ણ.
 અખચાણું (ના) શુભ અવસરે અપાતી ધઉ,
 નાળીએર, ઈંની માંગળિક ભેટ.
 અગ (ના) પર્વત. સૂરજ. સાપ.
 અગડખમ્ખ (વિ) ભરાઈ. ફુંડાળું (મનુષ્ય.)
 અગડખગડ (ના) ગરખડ સરખડ. ભેળસેળ.
 અ-ગણિત (વિ) અમાપ. અસંખ્ય.
 અગણું (વિ) ટીલું (મંગળ વિવાહમાં)
 અગણોતરો (ના) સંવત ૧૮૬૬ માં ગૂજરાતમાં
 પડેલો દુકાળ.
 અગણોતર (વિ) ૬૯ (સંખ્યા.)
 અગત (ના) અગત્ય. જરૂર.
 અગતસર (અ) જરૂરને લીધે.
 અગતિ (ના) અવગતિ, અસદ્ગતિ.
 અગત્ય (ના) જરૂરીઆત. ગરજ, તમા.
 અગધિયો (ના) એક ઝાડ.
 અગન (ના) બળતરા, ઝાળ.
 અગમ (વિ) અગમ્ય.
 અગમ (ના) ભાતી. ભવિષ્ય. હોનાર.
 અગમચેતી (ના) થતા પૂર્વે ચેતવવાની શક્તિ.
 અગમદોરો (ના) ઘોડાની હાંસીએ બાધવાની બનાતની જે સેરી ચીપ.

અગમ નિગમ } (ના) આગલું પાછલું.
અગમ પચ્છમ }

અગમ બુદ્ધિ (ના) આગાહ નાણવાની શક્તિ.

અગમ બુદ્ધિ } (વિ) આગળથી નાણનાર.
અગમ બુદ્ધિયું }

અગમ્ય (વિ) અકળિત વાપરવાને અયોગ્ય.

અગમ્યાગમન (ના) અયોગ્ય સંસોગ.

અગર (ના) એક કાષ્ઠ. મીઠું પકાવવાની જગા.

અગર (અ) ને કદાપિ. અથવા. પણ.

અગરચે (અ) ને, નેકે, નેપણ.

અગરખતી (ના) ધૂપસળી.

અગરાડા (ના) કસણું વગરનાં લીલા સાંકા.

અગરિયો (ના) મીઠું પકવનાર.

અગલ (ના) બદી, ગણી, છાછરે, ખાડો.

અગવડ (ના) સંકડાસ. અડચણ.

અગવાડું (ના) આંગણું. આગલો લાગ.

અગવો (ના) ભોમિયો, વળાવો, માર્ગદર્શક.

અગસ્ત (ના) એક ઋષિ, એક તારો.

અગસ્તનો (વિ) લાંબો-ખોટો (વાયદો.)

અગાહ (અ) પહેલાં, અસલ, આગળથી.

અગાડી (અ) આગળ. પાસે. ભૂત અથવા ભવિષ્ય કાળમાં. દિારડાં.

અગાડી પછાડી (ના) ઘોડાને બાંધવાનાં

અગાડી પછાડી (અ) આગળ પાછળ.

અગાત (અ) આગલા વખતમાં.

અગાધ (વિ) અપાર, ઘણું હેડું.

અગાસિયા (વિ) કૃત વર્ષાદથી પકવાતી જમીન

અગાસી (ના) ઘર ઉપરની ખુલ્લી છાંયધ ભોંય. ધાણું.

અગાહી (ના) ભવિષ્યની ખબર, સાંવચેતી.

અગિયાર (વિ) ૧૧ (સંખ્યા.)

અગિયારમું (ના) મરણનો ૧૧ મો દહાડો તથા તે દિવસે કરવાની ક્રિયા.

અગિયારસ (ના) પખવાડિયાની, ૧૧ મી તિથિ તથા તે દિવસનું વ્રત.

અગિયારા (ના) એક આંક. વડો એકો.

અગિયારા ગણવા (કિ) નાશી જવું.

અગિયારી (ના) પારસીની ધર્મક્રિયાની જગા.

અગણી (વિ) ગણપાડ ન મૂને તે, અગૂં.

અગૂં (વિ) પ્રકટ, જાહેર, હાલું.

અગવો (ના) અગવો. વળાવો.

અગોચર (વિ) ઇન્દ્રિયો પહેંચી નજરે તેહું.

અગ્નિ (ના) દેવતા. તેજ. અગ્નિકાણ.

અગ્નિકાંઠ (ના) બળતાં કાકડાં.

અગ્નિકુંડ (ના) વેદી. હોમ માટે બાંધેલી જગા.

અગ્નિકુમાર (ના) એક રસાયન (આપધ.)

અગ્નિકેાણ (ના) દક્ષિણ અને પૂર્વ વચેનો ખૂણો.

અગ્નિદાહ } (ના) અગ્નિએ પ્રેત બાળ-અગ્નિ સંસ્કાર } [તે.

અગ્નિહોત્ર (ના) એક વૈદિક કર્મ.

અગ્નિહોત્રી (ના) અગ્નિહોત્ર કરનાર.

અગ્ન્યાસ્ત્ર (ના) જેમાંથી અગ્નિ નીકળે તે અસ્ત્ર.

અગ્ર (ના) ટોચ, અણી, છેડો.

અગ્ર (વિ) મુખ્ય, પહેલું, આગલું.

અગ્રજ (વિ) મોટો ભાઈ.

અગ્રવાદી (વિ) પ્રથમ વાદ કરનાર. મુખી.

અગ્રસર } (વિ) આગેવાન. ઉપરી.

અગ્રેસર }

અધ (ના) પાપ. અકૃત.

અધરમાન (વિ) ન બને તેહું.

અધરણી (ના) સીમંત. ગર્ભાધાન.

અધરાળો (ના) ખરડો, ડાંચો.

અધરું (વિ) મુસ્કેલ, કંઠણ, કુલંભ.

અધરું (કિ) દીર્ઘશંકા. મળ તબવો ને.

અધહારી (ના) પાપ હતી, ઇશ્વર.

અધાટ (ના) શીળા લેખ.

અધાશ્રિયું (વિ) વેચેલું.

અધારો (ના) એક વનરપતિ.

અધાણું (ના) ઝાડો. નરક.

અધાણું (વિ) અધવચ્ચી હાજતવાણું.

અધાત (વિ) અગાધ. અખંડ

અધામણ (ના) છેરાડું, પેટ છટી જવું.

અધાર (ના) ખંખીની વિષા.

અધારો (ના) અધામણ.

અધારો (ના) અધાડાનો વેલો.

અધાક (ના) કોગળિયું, મરકી, કોલેરા.

અધાર (વિ) ભયંકર, મોટું, ગાઢ.

અધારી (વિ) ચિતળી, ચઢે તેહું, હંધણસી.

અંક (ના) ચિહ્ન, આંક, ખાળે, પ્રકરણ, ખાર

અંકગણિત (ના) આંકડાથી ગણવાની વિધા

અંકાવતું (કિ) પરખાવતું, કસ કહડાવવો.

કીમત કરાવવી, લીટી દોરાવવી.

અંકિત (વિ) ડાખવાળું. અંકાયણું.

અંકી (વિ) અંકવાળું.

અંકુર (ના) ફણગો. અંકોર. રૂઆં.

અંકુશ (ના) માવતનું હથિયાર. અટકાવ. ધાક.

અંકે (ના) અક્ષરે લખવું તે.

અંકેડાખંધ (વિ) હારદોર, હારોહાર.

અંકેડો (ના) આંકડો.

અંકોર (ના) અંકુર.

અંકોલ (ના) એ નામનું ઝાડ, ફળ.

અંકોશ (ના) અંકુશ.

અંગ (ના) શરીર. મદદનીસ. બાળ. જોણભાગ.

અંગ ઉધાર (વિ) કંઈપણ સ્થાનમાં રાખ્યા-

વિના ધીરેનું નાણું.

અંગહમંગ (ના) તનમંતની હસટ.

અંગ દાઢી (ના) શરીરનું વાન-ખાંધો.

અંગદશિષ્ઠાઈ (ના) અંગદે રાવણ આગળ

વાપરેલી યુક્તિ, ડાહી ડાહી વાતો કરી કા-

મ કાઢી લેવું તે.

અંગના (ના) સ્ત્રી. સુંદરી, પોતીછી સ્ત્રી.

અંગનું (વિ) પોતીકું, પતીનવાળું.

અંગ મદન (ના) શરીર યોજાવવું તે.

અંગરખી (ના) બાળકનું અંગરથું.

અંગરથું } (ના) ગળાધી ધૂંટણ લગીનું સી-

અંગરખો } વિધું મસ.

અંગરાગ (ના) શરીરના સુગંધી લેપ.

અંગરેજ (ના) ઇંગ્લંડ દેશનો વતની.

અંગરેજ (વિ) અંગરેજ સંબંધી.

અંગવસ્ત્ર (ના) પિંછોડી, શેલું. રાખેલી સ્ત્રી.

અંગાખરાં } (ના) અંગારામાં સેકેલી ભાખરી.

અંગાખરી } ખાટી.

અંગાર (ના) અંગારો. તાહ.

અંગારકું (કિ) અંગારાથી તર્પાવવું તે.

અંગારિયું (ના) આંલિયું, કાનળી પોરેલી

અંગારી (ના) સગરી. [ન્યુવરનો છોડ.

અંગારો (ના) ધગધગતો અગ્નિ, તાહ.

અંગિયું (ના) બાળકનો કળતો.

અંગિયો, (ના) બેટી, સ્ત્રીને પહેરવાનું વસ્ત્ર.

અંગી (વિ) અંગવાળું, પોતીકું.

અંગીકાર (ના) સ્વીકાર, પોતાનું કરવું.

અંગીકૃત (વિ) સ્વીકારેલું.

અંગીરી } (ના) સોનીની સગરી.

અંગીરું }

અંગુ (વિ) અંગ ઉધાર.

અંગુછા (ના) અંગ હુછવાનો કકરો, હવાલ.

અંગુઠાદાવ (ના) કુસ્તીનો એક દાવ.

અંગુઠી (ના) દરજીની આંગળીની ખાસી. વીટી.

અંગુઠો (ના) હાથની નકી ચપડી ને 'ટુંકી.

આંગળી. પગની નકી અને મોટી આંગળી.

અંગુર (ના) નવી ભાંય, રૂઝ. લીલી દરાખ.

અંગુઠ પ્રમાણ (વિ) અંગુઠા જેવડા (પ્રમાણ)

અંગેરી } (ના) અંગેરી. સગરી.

અંગેરું }

અંગોળંગ (ના) આંગળી શરીરે.

અંગોડી (ના) અંગુઠી. સગરી.

અંધામ (ના) ધામધૂમ. ગરબડ. બળવો.

અંધામો (ના) ધામધૂમ. તોફાન (બાળકનું.)

અંધાળ (ના) સ્નાન. અખોટ.

અંધાળરી (ના) નાહવાનું નાનું વાસણ. ત્રાં.

અંધાળકું (કિ) નાહવું. [ખાકુંડી.

અંધાળિયું (ના) પાણી બિરું કરવાનું વાસણ.

અંધાળિયો (ના) નવડાવનારો નોકર. દિગરી.

અચકડું (ના) પૂર્વ ભોગનું સ્મરણ. ગળકો.

અચકડું } (કિ) આચકો ખાવો, એકદમ અ-

અચકાડું } ટકવું, સંકોચાવું.

અચકો મચકો (ના) આચકો અતો લેહેકો.

અચપચું (વિ) લોંટા જેવું.

અચપુચ (અ) અચાનક.

અચમ્બો (ના) નવાઈ. અતિઆશ્ચર્ય.

અચર (વિ) ખસે નહિ તે. સ્થિર.

અચરજ (ના) કોતુક. નવાઈ.

અચરત (વિ) તાબુબ, એકદમ ખુશ થવું.

અચરતી (ના) નવાઈ, તાબુબી.

અચલ (વિ) સ્થિર, સ્થાય, હાલચાલ રહિત.

અચલ (ના) પર્વત

અચળ્યો (વિ) ન આંખેલો.

અચળાદ (ના) કદિ ચળે નહિ તે સ્થાન.

અચળા (ના) પુષ્ટિ.

અચળિત (વિ) ચાસણ, અદળ.

અચાનક (અ) એકાએક. એચિંતુ.
 અચિકિત્સનીય (વિ) પરખાય નહિ તેવું.
 અચિંત્ય (વિ) અકળ, અતકર્ષ.
 અચિર (વિ) ટુંકું. ક્ષણભંજર.
 અચિર (અ) શીઘ્ર, ઉતાવળથી.
 અચિંતુ (અ) એકાએક. અકરમાતું.
 અચૂક (અ) અચાનક ન ભૂલતાં. ચૂક ભૂલ
 વગરનું. નરર.
 અચેત (વિ) અચેતન.
 અચેતન (વિ) નડ, જીવરહિત, ખેભાન.
 અચ્ચરણું (કિ) ઉચ્ચાર કરવો.
 અચ્છું (અ) નાંદ્ર, સાંદ્ર, ઠીક.
 અચ્છું (વિ) સાંદ્ર, સુંદર.
 અચ્છર (વિ) અડધો શ્વેર.
 અચ્છરિયું (ના) અચ્છર સમાચર તેવું કામ.
 અચ્છરિયો } (ના) અચ્છર વળતણું કાટણું.
 અચ્છરો }
 અચ્યુત (ના) અવિનાશી, ઈશ્વર.
 અછત (અ) છપી રીતે, સલામત.
 અછત (ના) તંગી, તાણ, લીડ.
 અછત્ર (વિ) છમ રહિત, વડિલ વગરનો રાજ
 અછખડા (ના) સૈયડ, શીળી. [ખટ.
 અછરણું (વિ) ઉપર ઉપરથી અડકેલું.
 અછવાણું (કિ) એછું ઉતરણું.
 અછાડ પછાડ (ના) અહીં તહીં પછાડણું તે.
 અછાવણું (કિ) નવું વાસણ વાપરવા કહાડણું.
 અછાળણું (કિ) વાસણ બંધું નીચું કરી તે-
 માંની વસ્તુ તળે ઉપર કરવી તે.
 અછિન્ન, (વિ) કપાયણું નહિ તે.
 અછિન્નધારા (ના) અભિષેક પાત્ર (છિદ્રવાળું)
 અછેધ (વિ) છેદાય નહિ તેવું.
 અછો અછો કરણું (કિ) ઘણાંવાનાં કરવાં.
 અછોડો (ના) નાથે ખાંધવાની ભડી દોરી.
 અન (ના) અનાદિ, ઈશ્વર, બકરી, બ્રહ્મા.
 અનગર (ના) મોટો, સાપ.
 અનતરકું (અ) થી, તરકુંથી.
 અનન્ય (વિ) નન્ય રહિલ, અનાદિ.
 અનપાખ્ય (ના) આસોઆસ હૃદયિષ્ટિવન
 કરણું તે. એક દેવતા.
 અનપા (વિ) આશ્રયકારક.

અનમાયેશ (ના) તપાસ, અટકલ. સુમાર.
 અનમાવણું (કિ) પ્રયોગ કરવો, તપાસી લેવું.
 અનમાસ (ના) અનમાયેશ, આસરો.
 અનમુદો (ના) અનમાયેશ, તપાસ.
 અનમો (ના) એક વસાણું.
 અનમોદ (ના) એક વસાણું.
 અનર (વિ) નરા-વડપણ વગરનો.
 અનર (ના) આનાકાની, ગિપ, બુહાનું.
 અનરમર (વિ) જેને નરા મરણ નહિ તે.
 અનલ (ના) આખર, અંત મોત. કન્ન.
 અનવાળણું (કિ) મરણું. સાળણું, ઉટકણું.
 અનવાળિયું (ના) શુદ્ધ પક્ષ, શુદ્ધ. છાપરાણું
 અનવાળી (વિ) આંદરણાંવાળી (રાત) [નળિયું.
 અનવાળું (ના) પ્રકાશ, ઉભા.
 અનવાળું થણું (કિ) વહાણું વણું.
 અનવાળું કરણું (કિ) નામ કહારણું, સંદેહ-
 અનસ્ર (અ) હંમેશ, નેરંતર. [દાળવો.
 અનહલકાણા (ના) લક્ષણોનો એક ભેદ,
 અન (ના) માયા, કુદરત, બકરી.
 અનગળ (વિ) નકાચું. બકરીના ગળાના આં-
 અનએળ (વિ) અનળ [ચળ જેવું.
 અનગત (વિ) ધાયું બૂચું. અકાળ મોત પા-
 અનન્યક (વિ) કોઈ કને માંગે નહિ તે. મિથું.
 અનલ (વિ) અણવાડેક, બેસમન.
 અનલણતાં (અ) ન નાળતાં. બેખબર.
 અનલણું (વિ) અજ્ઞાત, નહિ નાળણું.
 અનલત શણું (ના) શણવગરનો. ચુધિષ્ટિર.
 અનનંબાહુ (ના) ધૂંટણ સૂધીના હાથવાળો.
 અનિત (વિ) ન જતાયક.
 અનિન (ના) મૃગચર્મ, હરણું ચામડું.
 અજઠવાડ (ના) એકાં વાસણ.
 અજઠું (વિ) એકું.
 અજર (ના) પડસાળ. ચાલી.
 અજરણ (ના) અપચો, મેહનમી.
 અજેણું (વિ) નવું.
 અજેણીશ (ના) ચોરો, અપચો.
 અજુગલું (વિ) અધગિત. નાલાયક.
 અજેગ (ના) ક-સમો.
 અનન્ય (ના) આનન્ય.

અનન્ત (ના) ધ-ઈ-સ્વરની નિશાની. ૮૧.
 અણ (વિ) અનણ, અણસમન્ત. મૂખ.
 અજ્ઞાત (વિ) જ્ઞાનહીન. અનણ.
 તપજ્ઞાન (ના) અનણતા, મૂખાઈ.
 અજ્ઞાન (વિ) ખેસમળ, મૂખ.
 અજ્ઞાનભાવ (ના) અનણપણ.
 અજ્ઞાની (વિ) જ્ઞાન રહિત.
 અઝેડો (તા) હઝરેડો, હીસેટો.
 અંચલ (ના) છેડો, પાલવ, પદર, પદ્મો.
 અંચળિયા (ના) આંખની ઓક.
 અંબન (ના) આંબવાની વરતુ, સુરગો ઈ.
 અંબળી (ના) ખોખો, પોરા.
 અંબલું (કિ) ચોપડાડું. શરંભાડું. કળાડું.
 અંબર (ના) એક કૂળ.
 અંબરિયા (રિ) પાકાં અંબરના રંગતું.
 અંબરી (ના) અંબરનું ઝાડ. [પંચાયત.
 અંબુમન (ના) એક ધર્મી લોકની સભા,
 અટક (ના) ઓડક, ઉપનામ. વહેમ.
 અટક ચાળું (ના) અડપલું, છેડ.
 અટક ચાળું (વિ) અડપલું કરનાર.
 અટકડી (ના) વાંધણું, હેડકી.
 અટકણું, (ના) અટકાવ કરનારી વરતુ.
 અટકણિયું (ટેકણું.
 અટકવું (કિ) ઊભું રહેવું. ચોલવું. ખોટી થવું.
 અટકળ (ના) કલપના સુમાર, અડસટ્ટો, કુંચી.
 અટકાર (ના) ઓડાર. [મહાવરો.
 અટકાવ (ના) હરકત. બાધક. રળેદરીન.
 અટકાવવું (કિ) બંધ પાડવું, રોકવું.
 અટકાવું (કિ) અભડાવું, છેટે ખેસવું, રળ
 અટકો મટકો (ના) જીનો લટકો. દિખાવું.
 અટણ (ના) ભ્રમણ, પ્રવાસ. મુસાફરી.
 અટની (ના) ધણપણું સીંગડું, તટ્ટી.
 અટપડું (વિ) પેચવાળું. કપરું.
 અટવાવું. (કિ) અવટાવું.
 અટવી (ના) વન, જંગલ.
 અટળ (વિ) અનિવાર્ય ટળે નહિ-તેવું.
 અટાઈ (ના) કળાઈ.
 અટોટ (વિ) ઘણું, નિસ્સાર.
 અટાપટા (ના) આડા અવળા હીટા, પટા.
 અટામણ (ના) હુવાને તગાડવાનો હીટ.

અટારી (ના) ઊંચી મેડી, ઝરખો, ગોખ.
 અટારો (ના) ઉચાળો, ખટલો, સરસામાન.
 અટાવું (કિ) ધુંદાઈને લોંટો થવો.
 અટિંખર (ના) ઢંગ, કુંગર.
 અટ્ટરવું. (કિ) ઓવાળવું, સૂતરની જાંટી ખ-
 અટોપવું (કિ) આટોપવું [નાવવી.
 અટલ (વિ) પાકો, પ્રવીણ, હોશિયાર.
 અટલાસ (ના) ખટખટ હસવું તે.
 અટા (ના) દરવાજા દ્વાર.
 અકવાડિયું (ના) આઠ દિવસ.
 અકવાડું (ના) દોરડાને વળ ચઢાવવાનો
 લાકડાનો કકડો.
 અક્રાસિયાં (ના) તોડા, સ્ત્રીના પગનું કપરું.
 અકીંગણ (ના) અટલવનો તકિયો.
 અકીંગવું. (કિ) અટલીને ખેસવું.
 અટલવું (કિ) અટલવું.
 અટોલી (ના) ગોળમાં ખાદેલું આદું. હથોળી.
 અક્રાણું (વિ) લટ (સંખ્યા.)
 અક્રાવન (વિ) પટ (સંખ્યા.)
 અક્રાવીસ (વિ) રટ (સંખ્યા.)
 અક્રાસી (વિ) લટ (સંખ્યા.)
 અડ (ના) હંક, જઈ.
 અડક (ના) અટક. ઉપનામ.
 અડકવું (કિ) સ્પર્શ થવો, છેડવું.
 અડકાડવું (કિ) અડકે તેમ કરવું.
 અડકાયલી (વિ) અટકાવવાળી સ્ત્રી.
 અડકાવ (ના) અટકાવ. રળેદરીન.
 અડકાવું (કિ) દેવાવું. સ્પર્શ થવો. અભડાવું.
 અડયો દડયો (ના) હાંડણું, દોષ. કપકો.
 અડગો (ના) ધામો, પગનો દાવ.
 અડચણ, (ના) હરકત, નડતર. સંકટ.
 અડતલાં (ના) ગાંગાંતલાં. આનાકાની.
 અડતલો (ના) આસરો. ઓથ.
 અડથલું (વિ) જખરું. લકું, કદાવર.
 અડથલો (ના) રોકાણું મોટી નડતર.
 અડદ (ના) એક કઠોળ.
 અડદાળું (ના) અડદતું.
 અડદોલો (ના) લેંચો. ધાણ.
 અડધિયું (ના) અડધું ખાવાડું.
 અડધિયું (ના) અધિભાગ.

અનુબંધ (ના) ઇ-ઈ-સ્વરની નિશાની. ડી.
 અફ (વિ) અનુભવ, અનુસંધાન. મૂર્ખ.
 અજ્ઞાત (વિ) જ્ઞાનહીન. અનુભવ.
 અજ્ઞાન (ના) અનુભવતા, મૂર્ખાઈ.
 અજ્ઞાન (વિ) ખેસમજ, મૂર્ખ.
 અજ્ઞાનભાવ (ના) અનુભવણ.
 અજ્ઞાની (વિ) જ્ઞાન રહિત.
 અઝેડો (ના) હઝરેડો, લીસોટો.
 અંચલ (ના) છેડો, પાલવ, પદર, પદ્મો.
 અંચળો (ના) આંખની ઝાક.
 અંજન (ના) આંજવાની વસ્તુ, સુરમો ઈ.
 અંજળી (ના) ખોખો, પોશ.
 અંબલુ (કિ) ચોપડાવું. શરમાવું. કળાવું.
 અંજર (ના) એક ફળ.
 અંજરિયા (રિ) પાકાં અંજરના રંગવું.
 અંજરી (ના) અંજરનું ઝાડ. પિંચાયત.
 અંબુમન (ના) એક ધર્મી લોકની સભા,
 અટક (ના) ઓટક, ઉપનામ. વહેમ.
 અટક ચાળું (ના) અડપણું, છેડ.
 અટક ચાળું (વિ) અડપણું કરનાર.
 અટકડી (ના) વાધણું, હેડકી.
 અટકણું (ના) અટકાવ કરનારી વસ્તુ.
 અટકણિયું (કિ) ઊણું રહેવું. ચોલવું. ખોટી થવું.
 અટકળ (ના) કલ્પના સુમાર, અડસટ્ટો, કુંચી.
 અટકાર (ના) ઓડાર. મહાવરો.
 અટકાવ (ના) હરકત. બાધા. રત્નેદર્શન.
 અટકાવવું (કિ) બંધ પાડવું, રોકવું.
 અટકાવું (કિ) અટકાવવું, છેટે ખેંચવું, રજ.
 અટકો મટકો (ના) સ્ત્રીનો લટકો. દિખાણું.
 અટણ (ના) ભ્રમણ, પ્રવાસ. સુસાદરી.
 અટની (ના) ધનુષ્યું સીંગડું, તટ્ટી.
 અટપટું (વિ) પેચણું. કપરું.
 અટવાવું. (કિ) અટવાવું.
 અટવી (ના) વન, જંગલ.
 અટળ (વિ) અનિવાર. ટળે નહિં તેવું.
 અટાક (ના) કળાઈ.
 અટાટ (વિ) ઘણું, નિરસાર.
 અટાપટા (ના) આડા અવળા લીટા, પટા.
 અટામણ (ના) હુવાને લગાડવાનો લોટ.

અટારી (ના) ઊંચી મેડી, ઝરખો, ગોખ.
 અટારો (ના) ઉચાળો, ખટલો, સરસામાન.
 અટાવું (કિ) છુંદાઈને લોંદો થવો.
 અટિખર (ના) ઢગ, હુંગર.
 અટરવું. (કિ) આવાળવું, સૂતરની શાંટી બ-
 અટાપવું (કિ) આટાપવું. [નાવવી.
 અટલ (વિ) પાકો, પ્રવીણ, હોશિયાર.
 અટ્ટહાસ (ના) ખડખડ. હસવું તે.
 અટ્ટો (ના) દરવાજા દ્વાર.
 અઠવાડિયું (ના) આઠ દિવસ.
 અઠવાડું (ના) દોરડાને વળ ચઢાવવાનો
 લાકડાનો કકડો.
 અઠ્ઠાસિયાં (ના) તોડા, સ્ત્રીના પગનું ધરણું.
 અઠ્ઠાંગણું (ના) અઠેલવનો તકિયો.
 અઠ્ઠાંગવું. (કિ) અઠેલીને ખેસવું.
 અઠેલવું (કિ) અઠેલવું.
 અઠોઠી (ના) ગોળમાં બાદેણું આદું, હથોડી.
 અઠ્ઠાણું (વિ) હટ (સંખ્યા).
 અઠ્ઠાવન (વિ) પટ (સંખ્યા).
 અઠ્ઠાવીસ (વિ) રટ (સંખ્યા).
 અઠ્ઠયાસી (વિ) ટંટ (સંખ્યા).
 અડ (ના) હડ, જડ.
 અડક (ના) અટક. ઉપનામ.
 અડકવું (કિ) સ્પર્શ થવો, છેડવું.
 અડકાડવું (કિ) અડકે તેમ કરવું.
 અડકાયલી (વિ) અટકાવવાળી સ્ત્રી.
 અડકાવ (ના) અટકાવ. રત્નેદર્શન.
 અડકાવું (કિ) દેવાવું. સ્પર્શ થવો. અલડાવું.
 અડવો દરવો (ના) હાંડણું, દોષ. કપકો.
 અડગો (ના) ધામો, પગનો દાવ.
 અડચણ (ના) હરકત, નડતર. સંકટ.
 અડતલાં (ના) ગોંગાંતલાં. આનાકાની.
 અડતલો (ના) આસરો. ઓચ.
 અડથલું (વિ) જખર. લકું, કદાવર.
 અડથળો (ના) રોકાણું મોટી નડતર.
 અડદ (ના) એક કઠોળ.
 અડદાણું (ના) અડદનું.
 અડદાલો (ના) ભેંચો. ઘાણ.
 અડદિયું (ના) અડદનું ખાવાનું.
 અડધિયું (ના) અડધાગ.

અડધી (ના) પૈ, (સિક્કો.)

અડધું (વિ) અર્ધ.

અડધું પડધું (વિ) અર્ધ, સેધી સહજ કરી.

અડધો (ના) અર્ધી રૂપિયાનો સિક્કો.

અડધો અડધ, (વિ) બરાબર અડધું.

અડપહું (ના) અટક્યાણું, છેડ.

અડપહું (વિ) છેડ કરનાર.

અડફટ (ના) ઝપટ, ફેંટ. આંધી.

અડખંડો (વિ) ઢંગવગરનું. હરીકું.

અડખડિયું (ના) લયરિયું.

અડખોથ (ના) લપડાક, તમાચો.

અડખોથ (વિ) ઠાઠ, ખૂંધી.

અડવાણું (વિ) અડવું, ઉઘાડું.

અડવું (વિ) ઉઘાડું, શૂણ્યગીર રહિત.

અડવું (કિ) અડકવું, મંડી રહેલું.

અડવો (ના) વાણીઓ. (ભવઈમાં.)

અડસટ્ટો (ના) સુમાર, આસરો.

અડસઠ (વિ) ૬૮ અડસેઠ (સંખ્યા.)

અડસર (ના) ધરની ગે. પાટડી.

અડસિયાં (ના) અડાસિયાં. તોડા.

અડસેઠ (વિ) ૬૯ (સંખ્યા.)

અડાઉ (વિ) નમાર. વાઘાવગર ઉગેલું.

અડાડવું (કિ) અરકાડવું.

અડાણી (વિ) અનાડી, અસભ્ય, મૂર્ખ.

અડાણો (ના) એક રાગ.

અડાળીડ (વિ) ભયંકર.

અડાથું-યાં (નો) છાણના સુકા પોદળા.

અડાલી (ના) લાકડાની નાની થાળી.

અડાવડું (કિ) અતિશય ખાવું. સપડાવડું.

ધૂસાડવું.

અડાસિયાં (ના) એક ધરેણું. તોડા.

અડાસે (અ) પાસે. ઓળે.

અડાળી (ના) ધરને લગતી. ઝાંપરી. ઓસરી.

અડિયલ (વિ) હરીકું.

અડિયું (ના) નાની અડી.

અડી (ના) સોનીનું એક ઓભર. દોડ.

અડી (વિ) જરૂરી.

અડી જીને (અ) મંડયા રહીને.

અડી જવું (કિ) અટકી પડવું.

અડીવેળા (ના) અડચણ સમય. દુઃખ વખત.

અડક દડકિયું (વિ) જે બાળુ મહાસનાર

અડુસી (ના) એક ઓપધી. [પરખડિયું.

અડુસો (ના) એક ઝાડ.

અડોઅડ (અ) લગોલગ. છેક નજીક.

અડોલ, (વિ) અચળ, ઔઠળ, સ્થિર.

અડોલી (ના) અટકણિયું.

અડોસપડોસ (ના) ધરની આબુ બાબુ.

અડોસી પડોસી (ના) પાડાપડોસી. આબુ

અડોળ (વિ) બેડોળ. કદરૂપું. [બાબુ રહેનાર.

અડોળ કાટલું (વિ) અડોળ, વગવિનાળું.

અડયું (વિ) જરૂરનું.

અઢળ (વિ) અચળ, સ્થાયી.

અઢળક (વિ) ઢળી ન પડે તે.

અઢાર (વિ) ૧૮ (સંખ્યા)

અઢી (વિ) ૨૦ (સંખ્યા.)

અઢીશેરી (ના) ૨૦ શેર. વળનનું કાટલું-માપ.

અઢેલવું (કિ) અઢીગવું, ધેલેલવું.

અણ (અ) નકાર, ઓછા, ઉલટાઈ દર્શક.

અણકહાગર (વિ) કહું ન માને તે.

અણકિસખી (વિ) કિસખ ન ભળનાર.

અણકટ-કોટ (ના) અનકટ. નૈવેદ્યનો ઢગ.

અણખત (ના) મનનો ખટકો. નડતર.

અણ ગમવું (વિ) ના પસંદ.

અણગળ (વિ) વચેર ગાળેલું.

અણગોક (ના) ખેરાનું એક વ્રત.

અણધર (વિ) ધરાયલું નહિ તે. જંગલી.

અણચિન્તું (અ) એકાએક, આચિન્તું.

અણચિન્તું (અ) એકાએક, આચિન્તું.

અણછતું (વિ) છાતું, ઠાંકણું. ગુમ.

અણનળ (વિ) અનળ, નાદાન.

અણતોજ્યું (વિ) તોજ્યાવિનાનું.

અણદીઠ (વિ) ન દીઠેલું.

અણદીઠું (વિ) ન દીઠેલું.

અણધારું (વિ) ન ધારેલું.

અણબનાવ (ના) બેબનાવ, કુસંપ, વાંધો.

અણખોટ (વિ) ખોટા વગરનું.

અણમાનીવું (વિ) અળખામણું.

અણલિંગી (વિ) દેહ વગરનું, વિદેહી.

અણવટ (ના) બાળકનું એક ધરેણું.

અણુવર (ના) વરનો મિત્ર. વહુની સાખી.

- અભિજીવનું (વિ) વગર વીરેલું, અનુપયુ.
 અભિસંપાદી (ના) મીઠા વગરની સાંધા.
 અભિસારી (ના) હસારી, સાત, અંદર.
 અભિહત (વિ) અનહત.
 અભિમા (ના) એક સિદ્ધિ.
 અભિયાણું (વિ) અભિહાર.
 અભી (ના) અગ્રભાગ, પારીક વર્ણત.
 અભીહાર (વિ) અભીવાણું.
 અભીશુદ્ધ (વિ) જેની અભી ભાંગી ન હોય તે.
 અભીશું (ના) એક વસાણું.
 અભ (ના) ખારીક કણ, પરમાણુ.
 અભ (વિ) થોડુંક, લેશ.
 અભમાત્ર (વિ) નરાકર, રત્ન.
 અભિજ્ઞ (ના) અનધ્યાય, છટીનો દિવસ.
 અંટસ (ના) રેયાની આંટી, છીનો, વૈર.
 અંટવાળ (ના) આંટી અટકે.
 અંડ (ના) ઇંડું. ઉપરથને લગતી ગોળી.
 અંડકટાહ (ના) તાળવું. પ્રહાંડ.
 અંડન (વિ) ઇંડામાંથી ઉત્પન્ન થયેલું.
 અંડવૃદ્ધિ (ના) અંડ વધવાનો રોગ.
 અંડાકૃતિ (ના) ઇંડાના ઘાટડું.
 અંડુસ (ના) સીતાડળ.
 અતઃ (અ) એ માટે, એથી. એ સમેથી.
 અતઃપર (અ) હવે પછી, આપડે.
 અતએવ (અ) એટલાજ માટે, એથીજ.
 અતઠાઈ (ના) જુદાઈ, આઠાઈ, તોર.
 અતડું (વિ) તોછડું, આંડું, અળણું.
 અતરંગ (અ) અધર, જુદું.
 અતરાપી (વિ) ખહારનું, ત્રાહિત.
 અતકથ (વિ) તર્ક ન થાય તેવું.
 અતલસ (ના) લાય, રેશમી કાપડ.
 અતળ (ના) એક પાતાળ.
 અતળી (વિ) અતુલ.
 અતાઈ (વિ) સરસ ગમેયો.
 અતાર (ના) સરથો, સુગંધો વેરનાર.
 અતિ (અ) ઘણું.
 અતિ (ઉ) બેહદ, હદબંધાર. હલકું (અર્થે).
 અતિકંઞ (ના) ગમેયો વખત.
 અતિકંઞ (ના) અંમર્યાદા.
 અતિકાંત (વિ) હદબંધન કરેલું, સરસ થયેલું.
 અતિનગતિ (ના) એક છંદ (કવિતાનો).
 અતિયિ (ના) અનુપયોગ, યાચક, પરણેલો, મેમાન.
 અતિદેશ (ના) વધારેલો અર્થ.
 અતિપાત (ના) અન્યાય. ઉત્પાત.
 અતિરથી (ના) મહારથી કરતાં અણિયો.
 અતિવિખ (ના) એક ઔપચિ.
 અતિવ્યાપ્તિ (ના) તાણીતૂસીને કરેલો અર્થ.
 અતિશય (વિ) ઘણુંજ પુષ્કળ.
 અતિશયોક્તિ (ના) એક અલંકાર (કવિતામાં).
 અતિશાણું (વિ) દોઢ ડાહ્યું.
 અતિશૂદ્ધ (ના) શૂદ્ધથી ઉતરતો, ભંગી ઈ.
 અતિસાર (ના) મરડો, સંગ્રહણી, રોગ.
 અતીત (ના) અતિયિ, ભાષા. ખાવા.
 અતીતે (વિ), છટું થયેલું. વીતેલું.
 અતીન્દ્રિય (વિ) અગોચર.
 અતીસે (વિ) અતિશય, ઘણું.
 અતુલ્ય (વિ) અતુલ, અનુપમ, અસાધારણ.
 અતૂટ (વિ) અખંડિત.
 અતોલ (વિ) અતુલ્ય. અનુપમ.
 અત્તર (ના) તેલના અંશવાળી સુગંધી.
 અત્તર ઘડી (અ) હમણાં.
 અત્તરદાની (ના) અત્તર રાખવાની સીસી.
 અત્તર સાહેત } (અ) આધડીએ, હમણાં.
 અત્તર સાહેત }
 અત્યંત (વિ) ઘણુંજ, અચાક.
 અત્યય (ના) નાશ. અતિકંઞ. દુરાચાર.
 અત્યાગ્રહી (વિ) ઘણો આગ્રહ કરનાર.
 અત્યાચાર (ના) કુમાંગ, અનાચાર.
 અત્યાર (અ) હમણાં, આ ક્ષણ.
 અત્યાર પછી (અ) હવે પછી, આજપછી.
 અત્યાર લગી } (અ) હમણાંસુધી.
 અત્યારસુધી }
 અર્થાસક્તિ (ના) તંપટપણું.
 અત્યુક્તિ (ના) અતિશયોક્તિ અલંકાર.
 અત્ર (અ) અહીંઆ.
 અમૂપ (વિ) નિર્લેખ, બેશરમું.
 અત્રે (અ) અત્ર.
 અથ (અ) પ્રારંભ, વળી. પછી. વિશેષ.
 અથડું (ક્રિ) અથડાવું.
 અથરામણું (ના) કડાકું, અથણું. રવાડાંકડી.

- અથરાણું (કિ) લાગણું. અડળાણું. ભટકણું.
 અથર્થ (ના) ચોથો વેદ.
 અથર્થણ (ના) શિવ. અર્થવ વેદ.
 અથર્થેરી (ના) અથર્થેદ ભણેલો. ડોક, ખળ.
 અથના (અ) કિંવા. કે, ચા, અગર, વા.
 અથાક } (વિ) અગાધ. અમાપ. અરથાગ.
 અથાગ }
 અથાણું (ના) આચાર. આચેલાં કંદકળ.
 અદક (વિ) અડધી. ઓછી. અધિક.
 અદકકું (વિ) અડકકું, બળકું.
 અદકું (વિ) અધિક, વધારે, વિશેષ.
 અદકેરું (વિ) અધિક (કવિતામાં).
 અદત્તા (ના) કુંવારી છોકરી.
 અદન (ના) ભક્ષણ. ભોજન. ખોરાક.
 અદના (વિ) ગરીબ. નીચ. કંગળ.
 અદપરિચાળી (વિ) અદુધારી (આંખ)
 અદબ (ના) માઝા. અકોરા.
 અદબવાળી (કિ) જે હાથ કોળીથી વાળી
 અદબદ (વિ) અદુભુત. જિંદે રાખવા.
 અદબસર (અ) માન રાખીને.
 અદભવિય (ના) યનાર થયો. બહાને ઉપાય
 અદરસ (ન) આદાનો રસ. કિરવો તે.
 અદરાણું (કિ) સગાઈ થતી. ચાલતા થવા.
 અદશ (વિ) અદૃશ્ય. ન દેખાય તે.
 અદલ (વિ) બરોબર. ન્યાયયુક્ત. સત્ય.
 અદલબદલ (અ) એક આપીને બીજું લેવું તે.
 અદમુહ } (વિ) અધમુહ. મરણતોલ થયું.
 અદસરું } મરણોન્મુખ.
 અ-દળ (વિ) પાતરાં વગરનું.
 અદા (ના) કરજ. બળવળી. કટાક્ષ.
 અ-દાતા (વિ) દુષણ. સંમ. બખીલ.
 અદાલત (ના) ન્યાયમંદિર. દરબાર. કોર્ટ.
 અદાવત (ના) વેર, રાત્રવટ, અણબનાવ.
 અદિયો (ના) ભેટ, હનામ, બક્ષિસ.
 અદીક (વિ) ન દેખાણું.
 અદુકકું (વિ) બિહુડું, જે પગપર ભાર દઈ
 અદુધાડું (વિ) અડધું ઉધાડું. જિંદેલું.
 અદૃશ્ય (વિ) ન દેખાણું. જોવાને નાલાયક.
 અદૃશ્ય (ના) વિષણ. ઈશ્વર.
 અદૃષ્ટ (ના) દેવ, રસીબ. (વિ) ન દીડેલું.
 અદૃષ્ટવિદ્યા (ના) મંત્રતંત્ર, બદુ.
 અદેખાઈ (ના) ઈર્ષા, મત્સર.
 અદેણું (વિ) ઈર્ષાણું, બળિયેલ.
 અદુભુત (વિ) અલૌકિક. નુબંધ.
 અદુભુતરસ (ના) કાળના દ રસમાંનો એક.
 અધ (અ) આદે, હમણા.
 અધાપ, અધાપિ (અ) હજીસૂધી.
 અદ્રક (ના) ગાદું.
 અદ્રિ (ના) પહોર, પવિત.
 અદ્વાતદ્વા (વિ) ગમેતેમ. અનિયમિત.
 અદ્વિતીય (વિ) અનુપમ. એકલ.
 અદ્વૈત (ના) એક ત્રિદ્વૈત. આત્મા પરમા-
 ત્માની એકતા માનનાર મત.
 અધ (વિ) અડધું. ઓછું.
 અધકચરું (વિ) થોડું દહેલું, ઝૂંધું પડ્યું.
 અધખોખરું (વિ) થોડું ધણું દહેલું.
 અધખોલું (વિ) અડધું ઉધડેલું.
 અધગારિયું (વિ) ચોવાડું ગરમ કરેલું.
 અધણિયાવું (વિ) અનાથ. નાદાર.
 અધધધ! (અ) આશ્ચર્યસૂચક.
 અધન (વિ) નિર્ધન, રંક, ગરીબ.
 અધપચું (વિ) પાણી પોચું, અડધું પચેલું.
 અધમ (વિ) નીચું, હલકું. કુત્સિત.
 અધમા (ના) હરામી નારી. (કાળમાં.)
 અધમાંગ (ના) કેડથી નીચેનું અંગ.
 અધમાધમ (વિ) મહાપાપી. નીચમાં ચીચ.
 અધમુહ (વિ) મરણતોલ.
 અધમોદાર (ના) અધમને ઉદારનાર. હરિ.
 અધર (ના) નીચલો હોડ.
 અધર (વિ) અતરંગ, નિરાધાર.
 અધરકડું (કિ) અધ્રકડું.
 અધરણું (ના) આધરણું. ઉદળણું પાણી.
 અધરતું (વિ) અધવચ બંધ પડેલું. રખડતું.
 અધરપાન (ના) નીચલા હોડતું ચુંબન.
 અધરોમૃત (ના) ચુંબન રસ.
 અધવચ (અ) અચ્ચોવચ, મધ્યે.
 અધવચરું (વિ) વચમાં ભટકણું, બેધડ.
 અધવાદળું (કિ) અડધું ખાસી કરવું.
 અધાધન્ય (ના) અધાર. અજાન. સિંઈં
 અધિ (હ) થોડું. હદખાર. ઉપર. નીચે. પા-

અધિક (વિ) વધારે. [દ્ર માસા
અધિક રહિનો (ના) સંક્રાંતિ વર્ધરનો ધ્યા-
અધિકરણ (ના) આધાર. સાતમી વિભક્તિ.
અધિકાંગ (ના) વધારાનું અંગ. છઠ્ઠી આંગળી.
અધિકાર (ના) પદવી. કારભાર. સત્તા. હક.
અધિકારી (વિ) કારભારી. હકદાર. મુખી.
અધિકૃત (વિ) અધિકારવાળું. ધારેલું.
અધિકૃતાર (વિ) ધણુ. વિશેષ. હદ ઉપરાંત
અધિગત (વિ) જાણેલું. પ્રાપ્ત.
અધિદેવિક (ના) આધિ દેવી. કુદરતી.
અધિપ (ના) રાજા. મુખી. માલિક. ધણી.
અધિપતિ (ના) મુખી. ઉપરી. મુખ્યલેખક.
અધિભૌતિક (ના) આધિભૌતિક. પંચભૂતજન્ય.
અધિમાંસ (ના) એક રોગ. (આંખ દાઢનો.)
અધિયો (ના) હુદ્દીહીણ. ઠોઠ. ઢ.
અધિરાજ (ના) ચક્રવર્તી રાજા.
અધિવાસ (ના) પડોસી. ઘર. પ્રથમક્રિયા.
અધિવાસન (ના) દેવપ્રતિષ્ઠા. સુગંધલેપન.
અધિવાસર (ના) ટાણું. એકવ. તહેવાર.
અધિષ્ઠાતા (વિ) મુખ્ય. અવલંબન કરનાર.
અધિષ્ઠાન (ના) સ્થાન. સત્તા. રહેઠાણ.
અધિષ્ઠિત (વિ) મુખ્ય સ્થાપેલું. વસેલું.
અધીત (વિ) વાંચેલું. ભણેલું.
અધીર (વિ) આકળું. ઉતાવળું. અવિચારી.
અધીર (ના) અઘેર્ય. અણપતીજ. અકળામણ.
અધીરતા (ના) અધીરાઈ.
અધીરા (ના) એક નાયિકા (કાવ્યમાં.)
અધીરાઈ (ના) અવિશ્વાસ.
અધીર (વિ) અધીર. ઉતાવળિયું.
અધીરા (ના) મુખ્ય. ઉપરી. રાજા.
અધુના (અ) હમણા. હવે. આજકાલ.
અધુર (વિ) અપૂર્ણ. તૂટક.
અધુરે જવું (કિ) ગર્ભ પરવો. કસુવાપડ થવી.
અધૃત (વિ) નિરાધાર. અદ્ધર
અધેર (વિ) આધેડ. પુખ્તો. (મ.ભૂસ.)
અધેલી (ના) અડધો રૂપિયો.
અધેલો (ના) અડધો ખંડો.
અધેપી (ના) ઉતાવળ. ચંચળાઈ.
અધોદ્ગત (ના) વિષય.
અધોગતિ (ના) નીચ ગતિ. પડતી નરકવાસ.

અધોઠ } (વિ) આધેડ. પુખ્ત.
અધોડ }
અધોળિંદુ (ના) નીચલા ગોળાધું બિંદુ.
અધોમુખ (વિ) ઉધું. નીચે જોડું.
અધોવાયા (ના) ભાહુતી ગાડી ફેરવનાર.
અધોવાયુ (ના) અપાન. સરતો વા.
અધોળ (વિ) શેરનો ૧૬મો ભાગ.
અધોળી (ના) અધોળ વળતનું કાટફું.
અદ્ધર (અ) અધર. અતરંગ.
અધ્યક્ષ (ના) ઉપરી. પ્રમુખ. સરનશીન.
અધ્યક્ષર (ના) ઓંકાર. પ્રણવ.
અધ્યયન (ના) ભણવું. ગોખણું. પાઠ.
અધ્યાત્મ (ના) આત્મા સંબંધી જ્ઞાન.
અધ્યાત્મિક (વિ) આત્મા-પરમાત્મા સંબંધી.
અધ્યાપક (ના) વિદ્યાગુરુ.
અધ્યાપન (ના) શિક્ષણ. પાઠ.
અધ્યાય (ના) ભાગ. પ્રકરણ. સર્ગ. પર્વ. ખાખ.
અધ્યાય (ના) મોખેદ. મેહેતાજી. ગુરુ.
અધ્યાયોભ (ના) જૂઠું આળ. નિમિત્ત.
અધ્યાસ (ના) આભાસ. ભ્રમ. ધ્યાન.
અધ્યાહાર (ના) મૂઝી દીધેલું.
અધ્યો (ના) અધ્યાય.
અધ્રકણ (ના) મેળવણ. આખરણ. મોરવણ.
અધ્રકરું (કિ) આધ્રકરું. આખરવું.
અધ્વર (ના) ચક્ક. હોમ.
અધ્વરું (ના) ચક્ક કરાવનાર પ્રાંહાણ. મુખી.
અન્ (અ) નહિ. વિના. વગર.
અનક્ષર (વિ) અભણ. મૂર્ખ.
અનંધ (વિ) નિષ્પાપ. દોષરહિત. (ના) અર્જુન.
અનંધ (વિ) અણુધડ.
અનંગ (ના) કામ. મદન. આકાશ. મન.
અનંતદોરો (ના) અનંતની રક્ષાનો દોરો.
અનંધ્યાય (ના) અણુજો. અધ્યન રહિત દિન.
અનંત (ના) વિષય. રુદ્ર. બ્રહ્મ. શેષ. આકાશ.
અનંત (વિ) અપાર. અખૂટ.
અનંત ચૌદસ (ના) ભાદરવા શુદ્ધ ૧૪.
અનંતજિત (ના) વિષય. સર્વને જીતનાર.
અનંતતા (ના) નિત્યતા. અખૂટતા.
અનંતર (વિ) પાસેનું. અંતરરહિત.
અનંતર (અ) ત્યારપછી.

અનંતરાશિ (ના) ઘણા પદનું અણિત.
અનંતશ્રેણી } (ના) ચઢતી ઉતરતી અનંત
અનંતશ્રેણી } સંખ્યા.

અનંતન્ય (વિ) એકજ. બીજું નહિ તે.
અનંતવય (ના) એક અર્થાલંકાર (કવિતાનો)
અનંતપેશ (વિ) ઇચ્છા રહિત. નિરિચ્છ.

અનંતવસ્ત (વિ) વગર લણેલો.

અનંતચાસ (ના) મહાવરો નહિ તે.

અનંતમનું (વિ) નાપસંદ. દુર્ગમીર.

અનંતમી (વિ) કોઇને નમે નહિ તે.

અનંત (ના) અનીતિ. વિષય.

અનંતજી (વિ) અટકે નહિ તે. પુષ્કળ.

અનંત (ના) ખોટો અર્થ. આદ્ય. દુઃખ.

અનંત (ના) અગ્નિ. એક પક્ષી. વિષય.

અનંત (ના) અણુવટ (બાળકનું. મરેલું.)

અનંત (ના) ઉપવાસ. અનાહાર.

અનંત (વિ) હદવગરનું. શબ્દસ્વનિ.

અનંત (ના) અકલ્યાણ. માહું.

અનાગત (વિ) ન આવેલું. ભવિષ્યનું.

અનાચાર (ના) કુચાર. અનીતિ.

અનાચારી (વિ) દુરાચારી.

અનાજ (ના) અન્ન. ધાન્ય.

અનાડી (વિ) જંગલી. જડમતિ.

અનાથ (વિ) દીન. નિરાધાર. લાચાર.

અનાદર (ના) અપમાન. અભાવ. કંટાળો.

અનાદિ (વિ) મૂળરહિત.

અનાદિનિધન (વિ) આરંભ અંતરહિત. (વિષય.)

અનામત (વિ) અમાનત. સલામત.

અનામતી (ના) થાપણ. અનામત આપેલી ચીજ.

અનામિક (વિ) નામ દેવાને નાલાયક. ઢેડ.

અનામિકા (ના) ટચ્છી આંગળી. [લંગી ઈં]

અનામિષ (વિ) માંસવગરનું. ઉપભોગ વિનાનું.

અનાયાસ (ના) અશ્રમ. સુલભતા.

અનાયાસે (અ) મહેનત વગર. સહજ.

અનાર (ના) દાંડેમ (ફળ): કોઠી (દાંડની.)

અનાય (વિ) અધમ. આર્થ નહિ તે.

અનાવર્ત (વિ) ઉધાડું. ખુલ્લું.

અનાવૃણિ (ના) નિર્મંથ કાળ. દૂકાળ.

અનાસર (ના) મૂળતરવ.

અનાસ્થા (ના) અશ્રદ્ધા. અવિધાસ.

અનાહાર (ના) ઉપવાસ. લાંઘણ.

અનાદિત (વિ) વગર તેરેલું. અણુધાતું.

અનિચ્છ (વિ) નિરપેહ. અપરંવા.

અનિત્ય (વિ) ક્ષણિક. મિથ્યા. જૂઠું. [નાર.]

અનિમેષ (ના) ઇંદ્ર. મન્દ. (વિ) આંખ ન મિચ-

અનિયત (વિ) અસ્થિર. અનિયમિત.

અનિર્વચનીય } (વિ) જેનું વર્ણન ન થાય તે.

અનિર્વચ્ય } (વિ) જેનું વર્ણન ન થાય તે.

અનિર્વાહ (ના) નિર્વાહ ન થાય તેવી હાલત.

અનિલ (ના) વાયુ. પવન. વિષય.

અનિવાર (વિ) અનિવાર્ય. અટળ. અપાર.

અનિવૃત્ત (વિ) અશાંત. નિવૃત્ત નહિ તે.

અનિશ્ચિત (વિ) નિશ્ચય રહિત. નક્કી નહિ તે.

અનિષ્ટ (વિ) અપ્રિય. માહું. અલાભ. અપરાધ.

અનીક (ના) સૈન્ય, ફોજ. જથ્થો. અથભાગ.

અનીક (વિ) અખૂટ. અપાર.

અનીતિ (ના) દુરાચાર, દુર્ગુણ, અવિવેક.

અનુ (ઉ) પછી, પાછળ, સાથે, સરખું, નીચું,

દરેક, નિયમસર વગેરે અર્થમાં ક્રિયાપદ-

ના ધાતુને દોરનાર.

અનુકમ્પા (ના) દયા, કૃપા. અનુગ્રહ.

અનુકરણ (ના) નકલ. પડઘો. ધ્વનિસૂચક

અનુકાંક્ષા (ના) ઇચ્છા. આશા. [શબ્દો.]

અનુકૂળ (વિ) અનુસરવું. ગમવું. કૃપાળુ.

અનુકૂળાયક (ના) પશ્ચિત પત્નિનો જ પ્રેમી.

અનુકૂળતા (ના) અનુકૂળપણું. સહવડ.

અનુકૃત (વિ) અકથિત. અસાધારણ.

અનુક્રમ (ના) એક પછી એક. પદ્ધતિ. એક

અલંકાર (કવિતામાં)

અનુક્રમણિકા (ના) સાંકળિયું. સૂચિપત્ર.

અનુક્ષણ (અ) ક્ષણેક્ષણે. વારંવાર.

અનુચું (વિ) નોખું. જુદું. પૃથક્.

અનુગ (ના) અનુચર, દાસ, ચાકર.

અનુગમન (ના) સહગમન. પાછળ જવું.

અનુગ્રમી (વિ) સહગમન કરનાર. પાછળ

જવનાર. રેષક.

અનુગ્રહ (ના) સ્વીકાર. વરદાન. કૃપા.

અનુગ્રહી (વિ) જેનો અનુગ્રહ થયો હોય તે.

અનુગ્રાહક (વિ) અનુગ્રહ કરનાર.

અનુગ્રાહ (વિ) અનુગ્રહ કરવા વ્યવસ્થા.

અનુચર (ના) સેવક, દાસ્ય ચાકર.
 અનુચિત (વિ) અઘટિત. અચોગ્ય.
 અનુચિતને (ના) વારંવાર ચાંદ કરવું તે.
 અનુછ (ના) સીતાંકળી.
 અનુછડી (ના) સીતાંકળી.
 અનુજ (ના) નાનો ભાઈ. કનિષ્ઠ બંધુ.
 અનુજ (ના) નાની બહેન.
 અનુજીવી (વિ) પરાશ્રયી. તાબેદાર.
 અનુજ્ઞા (ના) આજ્ઞા. હુકમ. રત્ન. એક અ-
 લંકાર (કવિતામાં)
 અનુતાપ (ના) પશ્ચાત્તાપ. પરતાવે. ખેદ.
 અનુત્તમ (વિ) શ્રેષ્ઠ. સહથી સરસ. વિષ્ણુ.
 અનુત્તર (વિ) જેનો ઉત્તર ન મળે તે. શ્રેષ્ઠ.
 અનુત્પત્તિ (ના) ઉત્પત્તિ ન થવી તે.
 અનુત્સાહ (ના) ઉત્સાહ રહિત.
 અનુદાત્ત (વિ) નીચે સ્વરે ઉચ્ચારેલો.
 અનુદિત (વિ) ન ઉગેલું ન ઉદય પામેલું.
 અનુદિન (અ) પ્રતિદિન. દરરોજ.
 અનુદ્ભૂત (વિ) ઉગેલું નહિ તે.
 અનુદ્વનિ (ના) પાછલો નાદ-અવાજ.
 અનુનાસિક (વિ) મુખ ને નાકથી ઉચ્ચારાતા.
 અનુપ (વિ) અનુપમ. અપૂર્વ. ઉત્કૃષ્ટ.
 અનુપકારી (વિ) ઉપકાર ન કરનાર.
 અનુપમ (વિ) અનુપ. અતુલ્ય. સરસમાં સરસ.
 અનુપમેય (વિ) અનુપમ. જેનો જોડો નહિ તે.
 અનુપયોગી (વિ) નકામું. નિરર્થક.
 અનુપરિચિત (વિ) વિરમરાણ થયેલું. ભૂલાયલું.
 અનુપળ (ના) પળનો ૬૦મો ભાગ. વિપળ.
 અનુપાન (ના) મેળવણી. કરી. ખરેજ. પથ્ય.
 અનુપ્રવેશ (ના) વારાકરતી પ્રવેશ કરવો તે.
 અનુપ્રાસ (ના) એક શબ્દાલંકાર (કવિતામાં)
 અનુબંધ (ના) સંબંધ. બંધન. જાળ. ધાતુ.
 અનુભવ (ના) મહાવરો પ્રયોગ. શાલ્યાસ.
 પરિચય. વિજ્ઞાન. [વાપરવું.
 અનુભવવું (કિ) અનુભવ લેવો. કામ પાડવું.
 અનુભવી (વિ) અનુભવવાળો. ક્ષાત્રલેલ. મા-
 હિતગાર. વિજ્ઞાની. [ભાવ (કવિતામાં)
 અનુભાવ (ના) મહત્વ. મોટાઈ. રક્ષાનો એક
 અનુભૂત (વિ) બાણેલું. ભોગવેલું. સિદ્ધ.
 અનુમત (ના) સંમતિ. વિચાર. ઠરાવ.

અનુમતિ (ના) અનુમત. ચૌદસપર પુનેમ.
 અનુમાન (ના) અટકળ. વાદ. ઠરાવ. એક અ-
 લંકાર (કવિતામાં) [ટિંકો.
 અનુમોદન (ના) પસંદગી. સંતોષ. પ્રસન્નતા.
 અનુયાયી (વિ) પાછળ ચાલનાર. શિષ્ય. સેવક.
 અનુયોગી (વિ) મુખ્ય. જેને કંઈ જોડાયું હોય તે.
 અનુરકત (વિ) આસક્ત. લીન.
 અનુરાગ (ના) પ્રીતિ. પ્રેમલીનતા. રતિ.
 અનુરાગી (વિ) અનુરકત. પ્રેમી. શોખી.
 અનુરાધા (ના) એક નક્ષત્ર.
 અનુરૂપ (વિ) સરખું. પ્રમાણ. તાદૃશ્ય.
 અનુલક્ષી (અ) વિચાર-દરીઆક્રાંતી-કરીને.
 અનુલોભ (વિ) ભંચ વર્ણુ પુરુષથી નીચ વર્ણુ
 ફરીમાં થયેલી પ્રભુ.
 અનુવર (ના) ચાલુવર, અણુવરીઠ.
 અનુવાદ (ના) ગુણદોષ કથન. સારકથન. લવારી.
 અનુવૃત્તિ (ના) વિવેચન. સેવા. આજીવિકા.
 અનુશાસન (ના) નિયમ, ધારા. શાસ્ત્ર. [નકલ.
 અનુષ્ટુપ, (ના) એક છંદ (કવિતામાં).
 અનુષ્ટુપિયા (વિ) અનુષ્ટુપ જેવડો ૩૨ અ.
 અનુષ્ઠાન (ના) હોમ. જપ. જ્વન. [ક્ષરનાં.
 અનુસંગી (વિ) સંબંધી, સાથી.
 અનુસંધાન (ના) સાંધણ. સંબંધ. લક્ષ.
 અનુસરવું (કિ) મળતા થવું. સાથે જવું.
 અનુસાર (વિ) પ્રમાણે. સરખું. મુજબ.
 અનુસ્વાર (ના) બિંદુ. અનુનાસિકનું ચિહ્ન.
 અનુહત (વિ) વચમાં ટૂટ નહિ તે. અનહત.
 અનૂહું (વિ) નવુંજ. અપૂર્વ.
 અનૂઠ (વિ) કુંવારું, નહિ પરણેલું. વાંઠો.
 અનૂઠો (વિ) કુંવારી. અવિવાહિત.
 અનૂપ (વિ) અનુપમ. સરસમાં સરસ.
 અનુણ (વિ) એકરજ. દેવાદાર નહિ તે.
 અનૂત (ના) બૂઠું. અસત્ય.
 અને (અ) જે વાતને જોડનારો. ને. તથા.
 અનેક (વિ) એક કરતાં વધારે. ઘણાં.
 અનેકધો (વિ) ઘણી ઘણી રીતે.
 અનેકવાર (વિ) ઘણી ઘણીવાર.
 અનેકવચન (ના) બહુવચન (વ્યાકરણમાં).
 અનેકાર્થ (વિ) ઘણા અર્થવાળું.
 અનેનાસ (ના) અનેનાસ (એક કળ).

અનેક (વિ) બીજું, અન્ય.
 અનેકય (ના) જુદાઈ, અણુબનાવ. વિરોધ.
 અન્નૈશ્વર્ય (ના) ઐશ્વર્યનો અભાવ.
 અનોખું (વિ) અદ્ભુત, અપૂર્વ.
 અનોસર (ના) ખસેડ, ઉપાડ.
 અનોસર (વિ) દત્તક, આંગળિયો.
 અંત (ના) છેડો, પાર, સમાપ્તિ. નિશ્ચય. હદ.
 'મોત. કાળ. છેલ્લું પદ. છેવટ. જીવ.
 અંત (અ) લગી, સુધી, પર્યંત.
 અંતઃ (અ) માંહે, અંદર, વચ્ચે.
 અંતઃકરણ (ના) હૃદય. માંહેની ઇંદ્રિયો. દિલ.
 અંતરપુર (ના) કંનકાનખાતું, રંગમહેલ.
 અંતક (ના) કાળ, યમ: વિધણ.
 અંતકાળ (ના) આખરુ વૃષ્ટિ. છેલ્લી ધૃષ્ટિ.
 અંતર (અ) અંદર, માંહે, ભિતર.
 અંતર (ના) તકાવત. ભેદ. બીજું.
 અંતરગણ (ના) એક રોગ. અંદરદિ.
 અંતરંગ (વિ) સચું, પોતાનું. અંતરનું.
 અંતરછાલ (વિ) અંદરની ધુળી છાલ (ઝાડની)
 અંતરભરી (વિ) અંતર્યામી. આકર્ષીભૂત આત્મા.
 અંતરહ (વિ) અંતરજ્ઞાનવાળું.
 અંતરપટ (વિ) વસ્ત્રનો અંતરો. પડદો.
 અંતરવેલ (ના) અમરવેલ. આકાશવેલ (છાડ)
 અંતરસાક્ષી (વિ) અંતર્યામી. આત્મા.
 અંતરસ્થ (વિ) અંદર રહેલું.
 અંતરાત્મા (ના) અંતર્યામી.
 અંતરાય (ના) હરકત. નડતર. આધ.
 અંતરાણ (ના) અંતર. આકાશ.
 અંતરિક્ષ (ના) આકાશ.
 અંતરિક્ષ (અ) અહર. આકાશમાં.
 અંતરિયાળ (વિ) અધસ્થ, એકલું.
 અંતર્ગત (વિ) અંદરનું. વચમાંનું.
 અંતર્ગાળ (ના) અંદરથી ગાળાંકાર.
 અંતર્યક્ષુ (વિ) ભિતરનો ભેદ બેનાર.
 અંતર્જ્ઞાન (ના) મનની વાત. સાહજિકજ્ઞાન.
 અંતર્દેશા (ના) ખરી હાલત. વચલી દેશા.
 અંતર્દાહ (ના) અંદરની ગરમી.
 અંતરદ્વાર (ના) માંહેલું બારણું.
 અંતર્ધાન (ના) અંદરન. લોપ. ગેળ.
 અંતર્વાહ (અ) અંદર તથા બહાર. આપાસે.

અતર્લાવ (ના) ભિન્નભાવ. જુદાઈ. મનોભાવ.
 અંતર્ભૂત (વિ) વચ્ચે રહેલું.
 અંતર્ભેદ (ના) માંહેનો ભેદ.
 અંતર્યામી (ના) અંતરભરી. અંતરાત્મા.
 અંતર્વાયિકા (ના) ચિત્રકાવ્યનો એક ભેદ.
 અંતર્વેદી (વિ) મનની વાત જાણનાર.
 અંતરવેળા (અ) મરણકાળે.
 અંતરથ (વિ) ગુપ્ત. છાતું. અંદર રહેનાર.
 અંતિક (અ) પાસે.
 અંતિક (વિ) પાસે રહેનાર. બાળમિત્ર.
 અંતે (અ) છેલ્લે. આખરે.
 અંત્ય (વિ) એકડોને ૧૫ મીંડાંની સંખ્યા.
 અંત્યજ (વિ) નીચ જતનું. અતિશુદ્ધ. ભગી ઈં
 અંત્યાક્ષર (ના) છેલ્લો અક્ષર.
 અંત્યેષ્ઠિ (ના) છેલ્લો સંસ્કાર. પ્રેતકર્મ.
 અંત્ર (ના) આંતરડું.
 અંત્રાસ ૧ (ના) પાણી ગળે ન ઉતરતાં ના-
 અંત્રાસણું કથી બહાર નીકળે તે.
 અંત્રિયાળ (અ) અંતરિયાળ. અધવચ.
 અંત્રો (ના) ગાયનના પહેલાં ચરણનો ઉ-
 અંદર (અ) માંહે. પહેલાં. માં. [ત્તરાર્ધ]
 અંદાજ (ના) માપ. વળત. હદ.
 અંદેશો (ના) વિચાર. ધારણા. ચિંતા. શક.
 અંધ (વિ) આંધળું.
 અંધક (વિ) ઝાંખું, તેજ વનાનું. એકદૈત્ય.
 અંધકાર (ના) પ્રકાશનો અભાવ. તમ.
 અંધકૂપ (ના) એક નરક. પૂરાયલો કૂવા.
 અંધત્વા (ના) અંધાપો.
 અંધપરપરા (ના) ગાઠરિયો પ્રવાહ. આંધ-
 અંધરાણું (કિ) અંધાર થવું. [જાની હાર,
 અંધાધુન્દી (ના) અવ્યવસ્થા. અંધેર. ઉપદ્રવ.
 અંધાપો (ના) અંધત્વ. આંધળાપણું.
 અંધારમિછોડો (ના) આડું અવળું સમજ-
 વણું. ભુરખી.
 અંધારાં આવવાં (કિ) આંખે ન દેખાવું.
 અંધારિયું (ના) વદ. કૃષ્ણપક્ષ.
 અંધારી (વિ) અંધકારવાળી.
 અંધારી (ના) અંધારાં. ઝાંખ. બળદ-ગાડા-
 ની આંખે બાંધવાનું ચમકડું. ચોરણની
 પાટલી ચક્રમો.

અધાર (ના) અધાર. અધેર. અજ્ઞાન.
 અધિમૂલ (વિ) હેચાકુંડું, કમઅમૂલ.
 અધેર (ના) અધવરયા. ગેરળાંદોબરત.
 અધ્યાર (ના) અધ્યાર. મોખેદ. (પારસી).
 અન્ન (ના) અન્નાન, ધાન્ય. દાણા. [દગ.
 અન્નકૂટ (ના) અણુકૂટ. પેકવાનઆદિ નેવેદનો
 અન્નછત્ર (ના) સદાવૃત. રોજ અન્ન અપાતું
 હોય તેવું ધર્મપાતું.
 અન્નજળ (ના) દાણે પાણી. રજક.
 અન્નદ્રુતા (ના) પેટ ભરનાર. પોષક.
 અન્નપૂર્ણ (ના) અન્ન. પૂરું પારનાર દેવી.
 અન્નપ્રાશન (ના) ખોટણ, (૧ સંસ્કાર.)
 અન્નમયકોશ (ના) પંચકોશનાનો એક.
 અન્નરસ (ના) અન્નનું સત્વ.
 અન્નાશય (તા) જઠરાગ્નિ. હોજરી.
 અન્નાસ (ના) અનેનાસ. (ફળ.)
 અન્નોદક (ના) અન્ન-દાણી પાણી. અન્નજળ.
 અન્ય (વિ) બીજું, બીજું, બિન્ન. એ સિવાય.
 અન્યત્ર (અ) બીજે કોણે. નહિતર.
 અન્યથા (અ) ઉલટી-બીટી-રીતે. ખોટું.
 અન્યાય (ના) ગેરઈ-સાફ. દોષ. ગુહ્નો.
 અન્યાયી (વિ) ગેરઈતસાફ કરનાર. પાપી.
 અન્યોક્તિ (ના) એક અલંકાર (કવિતામાં).
 અન્યોન્ય (વિ) પરસ્પર. (એક અલંકાર.)
 અન્વય (ના) સંબંધ. પંથને ગદ્યમાં ગોઠવ-
 ં તો વંશ.
 અન્વયી (વિ) સંબંધ રાખનાર.
 અન્વિત (વિ) સંયુક્ત. જોડાયેલું.
 અપ (ના) પાણી. જળ-ઉદક.
 અપ (ઉ) નીચે, દૂર, અધમ, ઉલટું, ઈં
 અપકર્ષ (ના) પડતી. ગરીબી. નાદારી. [અર્થ.
 અપકાર (ના) કોઈનું બગાડવું તે.
 અપકારક (ના) અપકાર કરનાર. બગાર-
 અપકારી નાર. ઉધુ વાળનાર.
 અપકીર્તિ (ના) જે આખર, અજાણસ. નિંદા.
 અપકૃષ્ટ (વિ) ઉતરવું, ઉલટું.
 અ-પક્વ (વિ) કાચું, ન પાકેલું. [લવાયું.
 અ-પક્ષ (વિ) પાંખ રહિત. નિરાધાર. એક-
 અપવાસ (ના) બ્રહ્મજાતિ, ક્રોધ, કળ.
 અપગ (વિ) ખોડવાળું. નિરાશ્રિત.

અપચાર (ના) દુરાચાર. ગેરવર્તન.
 અપચિહ્ન (ના) અપલક્ષણ. ખરાબ ચા
 અપચો (ના) અછરણ. બદલેલમી. ખાલી
 અપછરા (ના) અપસરા. પરી.
 અપજન્ય (ના) પરાજન્ય, હાર.
 અપજસ (ના) અપયસ. નાલેશી-નિંદા.
 અપજસિયું (વિ) જસ વગરનું. એકંદર.
 અપટ (વિ) ખેસમજ. અટાણી. હકીલું.
 અપઠ (વિ) અભણ. અક્ષરસૂત્ર.
 અપત (વિ) અપત્ય. અણુમનનું બચ્ચું.
 અપતિયાં (ના) અવાતિયાં. છાકરવાદી.
 અપતીત (ના) અણુવિધાસ.
 અપત્ય (ના) સંતાન. બાળક.
 અ-પૃથ (ના) કુર્મીર્ગ.
 અપૃથ (ના) અવગુણ કરતા. બાધક.
 અપદાર્થ (ના) અભાવ (ન્યાયમાં).
 અપદેશ (ના) બહાનું, મસ. છળભેદ.
 અપદ્ધાર (ના) પાછળું ખારણું. ગુદા. ગાંઠ.
 અપદ્ધાર (ના) અશુદ્ધ. રૂપાંતર.
 અપમાન (ના) અપ્રતિષ્ઠા. ખેઆખર.
 અપમૃત્યુ (ના) ભયંકર માંદગી. મહામંદવાક.
 અપયસ (ના) ખે આખર.
 અપર (વિ) બીજું, પાછળું. ઓરમાણ.
 અપરંગ (વિ) અપર. બીજું.
 અપરંપાર (વિ) પારવિનાતું.
 અપરસ્પરિક (ના) દિગ્ગતનું પશ્ચિમબિંદુ.
 અપરાજિત (વિ) અજિત. પરામવ રહિત.
 અપરાધ (ના) દોષ, ગુહ્નો. અધર્મ.
 અપરાધન (ના) બપોરપછીનો પોહોર.
 અપરિમિત (વિ) ખેલકે મોટું, વિશાળ.
 અપરીક્ષિત (વિ) તપાસ વગરનું.
 અપરોક્ષ (વિ) પ્રત્યક્ષ. સમક્ષ.
 અપલક્ષણ (ના) દુર્ણણ, અટક્યાળું. બદચાલ.
 અ-પલાયન (ના) હાજરી.
 અપ વર્ષ (ના) મોક્ષ, મુક્તિ.
 અપવાદ (ના) બદનામી. જુલું આળ.
 અપવાસ (ના) ઉપવાસ. ભૂખ્યા રહેવું. કડાકો.
 અપવિત્ર (વિ) અશુદ્ધ. નાપોક.
 અપરાધન (ના) નકારો રાખવું.
 અપરાધ (ના) ગાળ. તુચ્છકાર.

અપસવ્ય (વિ) જમણું. હલકું.
 અપસુકન (ના) અપશકન, ભૂટો ખોલ.
 અપસ્માર (ના) ફેફડું. વાઈ. કવિતામાં એ-
 અપહરણ (ના) લૂકી લેવું. દૂર કરવું. [કલાવ.
 અપહ્નુતિ (ના) છપાવવું. *કવિતામાં એક અ-
 અપાત્ર (વિ) શુભ્વીન. *નાલાયક. [લંકાર.
 અપ્રાદાન (ના) વિભાગ. સીમા. પાંચમી વિભક્તિ.
 અપાન (ના) ગાંડથી સરતો વા.
 અપામાર્ગ (ના) ઝંઝટો (એક છાંડ.)
 અપાય (ના) નાશ. ગેરકાયદો.
 અપાર (વિ) અમાપ. અનંત. અસંખ્ય.
 અપારદર્શક (વિ) આરપાર ન દેખાય તેવું.
 અપાવવું (ક્રિ) ખીંચે આપે, તેમ કરવું.
 અપાસરો (ના) ઉપાશ્રમ. શ્રીવક્ત્ર ગોરકજી.
 રહેઠાણ.
 અપિ (અ) પણ. ખી. એ.
 અપીલ (ના) નીચલી કોર્ટના ફેસલાથી નારા-
 જ થઈ ઉપલી કોર્ટને ફરી અરજ કરવી તે.
 અપુચ્છ (વિ) ખાંડું, પછડાવિનાનું.
 અપુત્ર (વિ) સંતાન રહિત. વાંઝણ.
 અપુષ્પ (ના) પુરી, માલપુરા.
 અપૂજ (વિ) અપૂજિત. પૂજન વગરનું.
 અપૂજ્ય (વિ) પૂજવાને અયોગ્ય-નાલાયક.
 અપૂર્ણ (વિ) અધૂરું. ખંડિત.
 અપૂર્ણ ખીજ (ના) ખીજગણિતનાં અપૂર્ણાંક.
 અપૂર્ણતા (ના) અપૂર્ણ હાલત.
 અપૂર્ણાંક (ના) એકના વિભાગ. તેનું ગણિત.
 અપૂર્વ (વિ) પૂર્વે ન બનેલું. અસાધારણ. તોફા.
 અપૂસાન (ના) આપોશન. [ઉમદા.
 અપેક્ષા (ના) ઇચ્છા. ગરજ. આતુરતા. ઇતેન્દ્રી.
 અપેક્ષિત (વિ) ઇચ્છિત. ઇતેન્દ્ર. આતુર.
 અપેક્ષ્ય (વિ) ઇચ્છવા લાયક. દિલપસંદ.
 અપેખ (વિ) અદીક. અનુચિત. ખેમાલુમ.
 અપેલંટ (વિ) અપીલ કરનાર.
 અપેટ (વિ) મૂર્ખ, કમઅક્ષલ, ખેવદ્દ.
 અપ્પાસ (ના) ઉપવાસ. અપવાસ. કડાકો.
 અપ્રતિભટ (ના) અતુલ્ય લેખો. લઘવઈઓ.
 અપ્રતિમ (વિ) અતુલ. અનુમંપ. ઉમદા.
 અપ્રધાન (વિ) ગોણ. ઉતરવું.
 અપ્રમણ (વિ) ખાતરી વિનાનું. અસત્ય.

અપ્રમાણિક (વિ) જે વચની. ખેઈમાન. નિ-
 અપ્રમિત (વિ) અમાપ. અથાગ. [રાધાર.
 અપ્રમેય (વિ) અમાપ. અપાર.
 અપ્રયોગક (વિ) નિરૂપયોગી. નકારું.
 અપ્રવાસી (ના) મુસાફરી વિનાનો.
 અપ્રવૃત્ત (વિ) અનારંભેલું.
 અપ્રશરત (વિ) નાનકડું. અનુચિત. નમાણું.
 અપ્રસાદ (ના) અકૃપા. ગેર મહેરબાની.
 અપ્રાપ્ત (વિ) ન મળેલું.
 અપ્સરા (ના) દેવાંગના. ઇંદ્રની શુભકાંત્રી.
 અફરાતફરી (ના) ફેરબદલી. ગરબડ સરબડ.
 અફરાતુન } (ના) એક ગ્રીક દિલસૂદ. ખેટો.
 અફલાતુન }
 અફવા (ના) ગપ. ખોટી બૂમ.
 અફસોસ (ના) શોક. પરતાવો.
 અફસોસ! (અ) હાય! અરે! નિશ્વાસ.
 અફળ (વિ) નિષ્ફળ. ફેકટ. [વાળ.
 અફળાટ (ના) અફળાતાં પછડાતાં થતો અ-
 અફળાફટ } (ના) અફળવું તે. માથાફટ.
 અફળાઝીક }
 અફળવું (ક્રિ) પછાડવું. ઝીકવું. ડિફી ચીન.
 અફીણ (ના) ખસખસના હોડાનો રસ. એક
 અફીણી (ના) અમલી. અફીણ ખાનાર. એદી.
 અફીમ (ના) અફીણ, [પાત્ર. આખોરો.
 અખખોરો (ના) પઠધીવાળું પોહોળા મોનું
 અખજ (વિ) ૧૦૦૦૦૦૦૦૦૦
 અખદાગીરી (ના) રાજકીય.
 અખધૂત (ના) લટકતો લેગી. વેરાગી.
 અખદ્દ (વિ) છટું. સ્વતંત્ર.
 અખદ્દમુખ (વિ) નાચું-ફાટું-ભૂંડું-ખોલનાર.
 અખનાલ (ના) અખાતના મૂંઠ આગળનો શ-
 અખરક } (ના) અખરક. એક ધાતુ. [લુગાર.
 અખરખ }
 અખર (ના) ભુ. સ્ખર. ભૂકુટી.
 અખલકી } (વિ) કમર ચીતરું.
 અખલખી }
 અખજા (ના) અખલા. સ્ત્રી. આરત.
 અખાધ } (વિ) નિર્દોષ. છટું.
 અખાધિત }
 અખીર } (ના) સપેતસુગંધી ભૂકો. પૂજમાં.
 અખીલ } વપરાય છે તે.

અબ્જધ (વિ) બેઅક્ષર. મૂર્ખ.	અભિધાન (ના) નામ. સંજ્ઞા. અટક.
અબ્જવો (ના) આબુવો. એક રંગ. સીંગ.	અભિનય (ના) હાવભાવ. (કાવ્યમાં.)
અબ્જ (વિ) અણુસમન્વિત. બેકદર.	અભિનવ (વિ) નવું. નવાઈતું.
અબોખા (ના) વડેને મોક્ષવાનાં ખાંજાં ને	અભિન્ન (વિ) એકું મળેલું. એકરૂપ.
અબોટ (ના) લીપણ. [ખાંડ.	અભિપ્રાય (ના) વિચાર. મત. દારણા. હેતુ.
અબોટ (વિ) અટકાય નહિ તે. [અ. કદ.	અભિમંત્ર (ના) મંત્ર લાણી તેડવું તે.
અબોટિયું (ના) જમતાં પહેરવાનું રેશમી વ-	અભિમાન (ના) હુંપદ. ગર્વ. મગરૂખી. પ્રીતિ.
અબોલા (ના) રીસથી ન ખોલવું તે.	અભિમાની (વિ) ગર્વિષ્ઠ. મગરૂખ. પ્રેમી.
અબજ (ના) કમળ. ૧૦૦૦૦૦૦૦૦૦	અભિમુખ (વિ) સમુખ. પાસે. હજુરમાં.
અબજ (ના) વાદળું. વર્ષ. શક. શાલ.	અભિયા (ના) આભાઈ. [લગુશ.
અબ્જિ (ના) સમુદ્ર. સંગર.	અભિરામ (વિ) મનોરંજક. આનંદજનક. દિ.
અબ્જાશાઈ (ના) એક જાતનો રંગ.	અભિરુચિ (ના) પ્રસન્નતા. કોડ. દિલ.
અભકં (ના) એલકં. ધાસ્કો.	અભિલાખ } (ના) ધર્યા. ઉમેદ. આહવા.
અભંગ (વિ) આખું. પૂર્ણ.	અભિલાખ } મુરાર.
અભંગ (ના) કવિતાનો એક છંદ (મરાઠી.)	અભિવંદન (ના) નમન. આસકા.
અભડછેટ (ના) આભડછેટ. અટકાખોળો.	અભિવાદન (ના) પ્રણામ. દંડવત્ નમસ્કાર.
અભડડું (કિ) આભડડું. રોવું. ફટવું.	અભિવ્યાપ્તિ (ના) સધળે લાગું પડવું તે.
અભડાયલી (વિ) અટકાવવાળી. ઋતુવાળી.	અભિસારપ } (ના) આળ, તોહોમત, શાપ.
અભડાવું (કિ) અપવિત્ર થવું, અટકાવ આવવો.	અભિસારપ }
અભણ (વિ) વગર ભણેલું. મૂર્ખ. [દૂર બેસવું.	અભિષેક (ના) શાંતિસ્નાન. જળધારા.
અભદ્ર (વિ) અમંગળ. અશુભ.	અભિષેકપાત્ર (ના) જળાધારી.
અભય (વિ) નિર્ભય. નિડર. બેધડક.	અભિસારિકા (ના) એક નાયિકા.
અભયવચન (ના) કોલ. ખાતરી.	અભીષિત (ના) ઇચ્છિત. અપેક્ષિત.
અભયજ્ઞાન (ના) જેથી નિર્ભય થવાય તેવું જ્ઞાન.	અભીષ્ટ (વિ) ગમવું. અનુકૂળ.
અભર (વિ) ખાસી. ગરીબ. દીન.	અભુકત (વિ) નહિ વાપરેલું. ભૂખ્યું.
અભરદંધ (ના) ભીંતમાં મારેલું પાટીઉં.	અભેદ (વિ) અખંડિત. એકતાવાળું.
અભરાભરણ (ના) અનાથનો નાથ. પ્રભુ.	અભેદાન (ના) અભયદાન.
અભરામ ન દાવા (ના) ફારગતી. છૂટાછેડા.	અભેધ (વિ) કપાય નહિ તેવું.
અભાગણી (વિ) લાગ્યહીન સ્ત્રી.	અભેપદ (ના) અભયપદ. સુકિત.
અભાગિયું (વિ) હતભગ્ય. કમનસીબ.	અભોગ (ના) દ્રુવપદનો છેલ્લો ભાગ (ગાયનમાં)
અભાવ (ના) ગેરહાજરી. અરુચિ.	અભોગ વાળવો (કિ) સમાપ્ત કરવું. છાપ
અભાવા } (ના) ગર્હિણી સ્ત્રીને અરુચિ થાય	અભ્યંગ (ના) સુગંધી પદાર્થો. [મારવી.
અભાવું } છે તે. કંઈ કંઈ ખાવાતું મન, મોઢે	અભ્યંતર (ના) આંતર. દિલ. આંતર.
અભાવો } ભાવે નહિ તે. દોહડં.	અભ્યસવું (કિ) અભ્યાસ કરવો.
અભિ (ઉ) પ્રીતિ, તરફ, સાથે, સર-	અભ્યાસખ્યાન (ના) આશિપ. તોહોમત.
ખું, જુદું, પાસે, આગળ, ચોક્કસ વગેરે	અભ્યાગત (ના) અતિથિ પરોણો. મેમન.
અર્થમાં ધાત્વર્થ લઈ જનાર.	અભ્યાસ (ના) મહાવરો. અધ્યન. મનન.
અભિધાર (ના) મંત્ર સાધન.	અભ્યાસસારણી (વિ) અભ્યાસે આવડે તેવી.
અભિનિત (ના) રૂઢું નક્ષત્ર.	અભ્યાસી (વિ) મહેનતું. ઉર્વાગી.
અભિજ્ઞ (વિ) કાળેલ. કળાકુશળ. પ્રવીણ.	અબ્જ (ના) વાદળ, આકાશ. નભ. ખ.

અભ્રમચના (ના) (નિર્ભત્સના. કંઠાળો.
 અભ્રમાતંગ (ના) ઐરાવત. ઈંદ્રનો હાથી.
 અમ (સ) અમે. હું તું બહુવચન.
 અમકું (વિ) અમુક, ફલાણું.
 અમથું (વિ) ફેકાટ, નિરર્થક. નાહક.
 અમન ચમન (ના) મોનશોખ. ચેહેનખાણ.
 અમર (વિ) મરે નહિ તે. ચિરસ્થ.
 અમર (ના) દેવતા. ચિરંજીવી.
 અમરવેલ (ના) એક વેલ. જોમવલ્લી.
 અમરાઈ (ના) આંખાવાડી.
 અમરીચમરી (ના) સ્ત્રીના મસ્તકનું ધરણું.
 અ-મર્યાદ (વિ) બે અદબ. અસહ્ય.
 અ-મર્યાદા (ના) બેઅદબી. તોછડાઈ.
 અમર્થ (ના) ક્રોધ. ક્ષિતાનો એક ભાવ.
 અમલ (ના) રાજ. સત્તા. નિશાં. અડીણ.
 અમલદાર (ના) એધેધેદાર, કારભારી.
 અમલદારી (ના) કારભાર. એધેધો.
 અમલપાણી (ના) કેફ. અડીણ. કસુંબા.
 અમલી (વિ) કેફી. અસની. અડીણી. એટી.
 અમલો (ના) ધમારત. મળલો.
 અમસથકું } (વિ) નકામું. અમથું.
 અમસ્થ }
 અમળ (વિ) નિર્મળ. સ્વચ્છ.
 અમળાવડું (કિ) મચડવું. વળ ચઢાવવો.
 અમળાવું (કિ) મચડાવું. પેટમાં ડુખવું.
 અમા (ના) અમાસ. અમાવાસ્યા.
 અમાત્ય (ના) પ્રધાન. મંત્રિ.
 અમાનત (ના) અનામત. થાપણ. ડીપાણ.
 અમાનતદારી (ના) હવાલો. સોંપણ. વિશ્વાસ.
 અ-માન્ય (વિ) નાપસંદ. ત્યાન્ય.
 અમાપ (વિ) ખેહદ. ધણુંબ.
 અ-માયા (ના) માયારહિત બ્રહ્મ.
 અમારું (સ) "અમે"ની છઠ્ઠીતું રૂપ.
 અમાવાસ્યા (ના) દર્શ. ચાંદ્ર માસનો છેલ્લો.
 અમાસ (ના) અમા. પિતૃપર્વણી. દિવસ.
 અમિટ (વિ) મટે નહિ લેવું. અટળ.
 અમિત (વિ) અપાર. અપરિમિત.
 અમી (ના) અમૃત. સુધા. દેવા.
 એમીન (ના) લવાદ. ઉપડી. પંચ. મુનસફ.
 અમીનિધિ (ના) ચંદ્રમા.

અમીર (ના) ઉમરાવ. સરદાર. ઉદાર.
 અમીરાઈ } (ના) અમીરનો દરજ્જો. ઠાં.
 અમીરી } ઉદારતા.
 અમુક (વિ) ચોક્કસ. ફલાણું.
 અમુગ્ધ (ના) ગભરામણ. દમ. ફિકર.
 અમૂલ }
 અમૂલ્ય } (વિ) કીમતી. ઉત્તમ. સરસ.
 અમૂલિક } ઉત્કૃષ્ટ. તોફા. ઉમદા.
 અમૂલ્ય }
 અમૃત (ના) સુધા. પીયૂષ.
 અમૃતા (ના) ગળો. (એક વનસ્પતિ).
 અમે (સ) "હું" તું બહુવચન.
 અમોઘ (વિ) રામખાણ. અકસીર. ફળદાયક.
 અમોઘ (ના) વિખણ.
 અમોલ } (વિ) અમૂલ્ય. કીમતી.
 અમોલિક }
 અમ્મટ (વિ) ખાટું.
 અંબર (ના) આકાશ. વસ્ત્ર. એક સુગંધી પદાર્થ.
 અંબળાવડું (કિ) મરડી ભચરડી નાખવું.
 અંબાડા (ના) એક ભતનાં ખાટાં ફળ.
 અંબારિયું (ના) ઉખારિયું. ઉધિયું.
 અંબાડી (ના) હાથીપર બેસવાની બેઠક.
 અંબાવું (કિ) પહોંચવું. ખટાવું.
 અંબાર (ના) ઢગળો. રાશિ.
 અંબુ (ના) પાણી. જળ.
 અંબુજ (ના) કમળ. (ફૂલ).
 અંબુદ (ના) શ્વેત, વાદળ.
 અંબુધિ, (ના) સમુદ્ર. સાગર. દરીઓ.
 અંબોરિયા (ના) આંબોળિયા.
 અંબોડી (ના) નાનો અંબોડો.
 અંબોડો (ના) કેશપાશ. ચોટલાની ગાંઠ.
 અંબોરડો (ના) , નાગફેણ. વેણી.
 અંમર (ના) સ્ત્રીઓનું કસબી વસ્ત્ર.
 અચણી (ના) અઢણ (ઝાડ).
 અચત્ (ના) માર્ગ. હમાસ.
 અચનૃત્ત (ના) સૂર્યના માર્ગની લીટી.
 અચાળ (ના) ચાળ. કેશવાળી. (ઘોડાની).
 અચુક્ત (વિ) છૂટું. અચટિત.
 અચુત (વિ) દશ હજાર. ૧૦,૦૦૦.
 અયોગોવક (ના) લોખંડેનો ગોળો.
 અયોગ્ય (વિ) નાલાયક.

અયોનિસંભવ (વિ) યોનિદ્વારે ન, અવતરેલું.
 અરકચો (ના) અરગળે. (સુગંધી પદાર્થ).
 અરકાડ (ના) ઓડકાર.
 અરકાડવું (કિ) અડકાડવું. લગાડવું.
 અરગળે (ના) એક સુગંધી પદાર્થ.
 અરધવું (કિ) પૂળવું. માન આપવું.
 અરધિયું (ના) અર્ધપાત્ર.
 અરથવું (કિ) અર્થન કરવું. માન આપવું.
 અરજ (ના) વિનંતિ. પ્રાર્થના. અશ્વોવા.
 અરજદાર (વિ) અરજ કરનાર.
 અરજી (ના) અરજપત્ર. વિનંતિ.
 અરણ (ના) અરણ્ય. જંગલ.
 અરણિ (ના) અયણી. એક જાડ.
 અરણ્ય (ના) જંગલ. રાત. વન.
 અરખ (ના) આરખ.
 અરખખી (ના) પટેટા. ઘટાકા. અળુકડો.
 અરખખી (વિ) આરખવું. આરખરતાની.
 અરમાન (ના) ઇચ્છા. ઉમેદ. હોંસ.
 અરમાર (ના) લડાઈનાં વઢાણનો છાકલો.
 અરમારી (ના) દોલાખ. ભંડારિયું. તાકાખારી.
 અરર! (અ) ખીક, દેખ, રોક-સૂચક.
 અરવિંદ (ના) કમળ. (ફૂલ).
 અરસપરસ (અ) માંહોમાંહો. એકબીજામથો.
 અરસો (ના) અવકાશ. અવસર.
 અરાજક (ના) રાજ દહિત.
 અરાણું (કિ) અડકારવું. ખાડવું.
 અરાઠ (વિ) ૧૮. (સંખ્યા).
 અરાખો (ના) સંસાર. ચાકર. પ્રશુ.
 અરિ (ના) શત્રુ, રિપુ, હરીફ. દુસ્મન.
 અરિષ (ના) સંકટ. ખોત. આકૃત.
 અરીઠી (ના) અરીઠાંનું ઝાડ.
 અરીઠું (ના) એક કૃષ્ણ. અરીઠો સાણમે ઠેકકે
 હો ઘોવાના ખપમાં આવે છે તે.
 અરીઠો (ના) અરીઠીનું ઝાડ.
 અરીશ્યા (ના) ધર્મી. મત્સર. અદેખાઈ.
 અરીયો } (ના) આરસો. તખતો. દર્પણ.
 અરીસો }
 અરોચે (ના) અનિચ્છા. ભૂખ ન લાગવી
 અરુચિર (વિ) અણુગમતું.
 અરુણ (ના) સૂર્યનો સારથી. વઢાણ. પ્રભાત.

અરુણ (વિ) રાત્ર. લાલ.
 અરુણોદય (ના) સૂર્યોદય પૂર્વની ત્રણ ઘન્ટ.
 અરુધતિ (ના) એક તારો (સપ્ત રુચિમાનો).
 અરુપર (ના) પરચૂટણ. ફૂટકળ. શીરકોળ.
 અરૂપ (વિ) નિરાકાર.
 અરે! (અ) દુઃખ વા' દેખ દર્શક.
 અરે (ના) કાળજી. ચિંતા.
 અરેરે! (અ) રોક, લય સૂચક.
 અરોડું (ના) ગત વર્ષનો છોડપરનો છપાજ.
 અરોગ (વિ) નિરોગી. તનદુરસ્ત.
 અરુ (ના) સરવ. સૂર્ય. આક્રો.
 અર્ધ (ના) દેવપૂત્રનો એક પ્રકાર.
 અર્ધદાન (ના) અર્ધ આપવો તે.
 અર્ધપાદ (ના) અર્ધ દેવો તથા પગ પૂત્રજ.
 અર્ધ્ય (વિ) પૂત્રવા યોગ્ય.
 અર્ચન (વિ) પૂજ. સેવા.
 અર્ચનભક્તિ (ના) એક પ્રકારની ભક્તિ.
 અર્ચના (ના) અર્ચન.
 અર્ચનીય (વિ) પૂજ્ય.
 અર્ચા (ના) પૂજ. કપાળે અર્ચન લગાડવું.
 અર્ચિત (વિ) પૂજેલું, માન-પામેલું.
 અર્ણવ (ના) દરિયો. સમુદ્ર.
 અર્થ (ના) સમજણ. હેતુ. નધન. સાર.
 અર્થ (અ) વાસ્તે, કાળે, માટે, સાર.
 અર્થચોરવ (ના) હંડી સમજ. અર્થગાંભીર્ય.
 અર્થરાત્રિ (ના) નાહું-દ્રવ્ય સુગંધી વિદ્યા.
 અર્થસિદ્ધિ (ના) ધારણા (પાર પારેલી).
 અર્થાત્ (અ) મતલબ કે. વસ્તુતઃ, એમ છે માટે.
 અર્થાલંકાર (ના) અર્થ અમત્કૃતિ. (કાવ્યની).
 અર્થા (વિ) જન્યક. ગરજી. મતલબી.
 અર્થે (અ) વાસ્તે, કાળે, માટે, સાર.
 અર્ધ (વિ) અડધું. ગા.
 અર્ધરાત્ર (ના) મંધરાત.
 અર્ધાગ (ના) સ્ત્રી. પ્રિયા. પક્ષાઘાત (રાત્ર).
 અર્ધણ (ના) દાન. ભેટ. ભોગ.
 અર્ધવું (કિ) ભેટ ઉરવી. આપવું.
 અર્પિત (વિ) આપેલું.
 અર્પુદ (વિ) દર્શ કરાડ. (સંખ્યા).
 અર્વ (વિ) નાનો.
 અર્ચક (ના) ખાળક. બચ્ચુ.

અર્ધકી (ના) બાળકી. નાની છાકરી.
 અર્ધચીન (વિ) હમણાંનું. તાજું. નવું.
 અર્ધ (ના) હરસ. મસા. (રોગ).
 અર્ધત (ના) જૈન સાધુ. સુકતજીવ.
 અલક (ના) કેશપાશ. ચોટલો. અખોડો.
 અલકાળ (ના) ખેતાળ, ઈલકાળ.
 અલકાવલી (ના) વેણી. ગુચેલી લઈ.
 અલક્ય (વિ) અંગોચર. અદ્ય.
 અલખ (ના) અલક્ય. ઘણ. શિવ.
 અલખત (ના) ધન હોલત. માલમલકત.
 અલગ (અ) અલ્લર. છેટે. બહુ.
 અલગત (ના) અલ્લર. અગત.
 અલગોત (ના) એક વાલિત.
 અલકાર (ના) ભૂખણ. શોભા. કવિતામાં ચ.
 મત્કારિક રાખ્દાર્ય રચના. . .
 અલકૃત (વિ) ભૂષિત. શોભાવેલું.
 અલંગ (અ) દૂર.
 અલંગ (ના) બાજુ. હાર. તૈયારી.
 અલંક્ય (વિ) ઓળંગાય નહિ તેવું.
 અલકાલ (વિ) નકામું. મરૂંતિયું.
 અલખત } (અ) ખરેખર. અચીત. ખસુસ.
 અલખતી }
 અલખતે } ખેરાક.
 અલખેલું (વિ) અલખેલું (કવિતામાં).
 અલખેલું (વિ) ફાંકડું, સુંદર. હેતાળ.
 અલચ્ય (વિ) ન મળે તેવું. અધતનું.
 અલમ (અ) ખસા. થયું હવે.
 અલમસ્ત (વિ) ભેરાવર. મદમાતુ. મદોન્મત.
 અલવાન (ના) એક ભતની વગરકોરની શાલ.
 અલાકો (ના) સંબંધ. વહેવાર. હક.
 અલાપ (ના) આલાપ. જ્ઞેતાત. તાન.-(ગા-
 અલાપચારી (ના) અલાપની ક્રિયા. [યનમાં].
 અલાપુ (કિ) ગાણું, આલાપ કરવો.
 અલાભલા (ના) પ્રેતપીડા. સંકટ. લય.
 અલામત (ના) નિશાન, ચિહ્ન. [માસ્નાર.
 અલાવડું (વિ) દોઢ ડાહ્યું. વચમાં માથું.
 અલાવો (ના) મોહરમમાં ખોડામાં પેટવેલો.
 અલાહિડું (વિ) બહુ, નોખું. અગ્નિ.
 અલિ (ના) મોટી મોખી. ભંમર. વીધું, મદિરા.
 અલિનહું (વિ) આલીનહું.

અલિંગી (વિ) વિદેહી.
 અલી (ના) આલી. સખી. સાહેલી.
 અલી (અ) સંબોધન સંચક. (ઝીને માટે).
 અલખડું (ના) આખોડું. ખરેડું.
 અલણા (ના) અલવણ. મોઠાંવિનાનું. (એક
 અલેક (વિ) સીધું. (સુકાન). [પત.)
 અલેખ. } (વિ) લખવાનું. અલેખ્ય. હિસાબ
 અલેખ } વગરનું.
 અલેખેલું (ના) આ ફેરે.
 અલેચો (ના) એક ભતનું કાપડ.
 અલેલ (વિ) હિસાબવનાનું. અધેર.
 અલેલટપુ (વિ) અટકળથી ટાકનાર.
 અલેચાં બલેચાં (ના) ચોવારણાં.
 અલોપ (ના) લોપ. નાશી જવું. અદ્ય થવું.
 અલોકિક (વિ) અદ્યુત. અસાધાત્મ.
 અલપ (વિ) થોડું. નાનું. કંઈક.
 અલપાયુ (વિ) દૂધી નિંદગીનું.
 અલપાવું (કિ) ઓછું થવું.
 અલ્યા (અ) સંબોધન અર્થે. (પુરુષને માટે).
 અલકલલક (વિ) નિરાધાર. એક બાલ-ખેલ.
 અલલાયો (ના) આહું ચિહ્ન [ ].]
 અલ્લે (વિ) મોટું. અઅવચિત.
 અલલડું } (વિ) બીજું કળ. મૂર્ખ. ખીનઅનુભવી.
 અલલેલું } બીજાંબળું.
 અવ (ક) થકી, નીચે, ઓછું ઈં અર્થે.
 અવકળા (ના) ભેદવચન. ખેચેહેની.
 અવકાત (ના) ઈલાજ. નેર.
 અવકાર (ના) અંતર. નવરાસ. વિરામચિહ્ન.
 અવકૃપા (ના) ઈતરાજ. ઓછી કૃપા.
 અવગણના (ના) અનાદર. નિંદા.
 અવગત } (ના) પડતી હાલત. અસદ્ગતિ.
 અવગતિ }
 અવગતિયું (વિ) પાપી. મેલું. અપવિત્ર.
 અવગાહડું (કિ) નહોડું. ડૂબવું.
 અવગુણ (ના) ત્રાસરે સ્વભાવ. ખોટ.
 અવગુણી (વિ) અનીતિમાન. દુઃખદ. નિમક-
 અવધર (ના) સુસ્કેલિત. અડચણ. [હરામ.
 અવધડ (વિ) અધર, સુસ્કેલ.
 અવચિહ્ન (ના) અપરાધન. અપલક્ષણ.
 અવચિન (વિ) કાપેલું. બહુ પાડેલું.

અવચ્છેદ (ના) કાપ. ખાસગુણ. હદ.	અવલોકન (ના) નિરીક્ષા. પ્રેક્ષણ. તપાસ.
અવજ્ઞા (ના) અપમાન. અનાદર.	અવલોકવું (કિ) અવલોકન કરવું. જોવું.
અવટાવું (કિ) ઘુંથાવું. ગુચવાવું. ચાકવું. રો-	અવશ (વિ) સ્વતંત્ર. આપઅશ્વિયાર.
અવટ (વિ) અવાવરું. ન વપરાવું. [જાણું.	અવરોધ (વિ) ખાંધી રહેલું.
અવતરણ (ના) ઉપક્રમ. લાઘ્ય. ટીકા.	અવસ્થ (વિ) વશ ન થાય તેવું.
અવતરવું (કિ) જન્મ થવો. પેદા થવું.	અવસ્થ (અ) જરૂર. ખચીત. અલંબીત.
અવતાર (ના) દેવાંશી. જન્મ. દેહધારણ.	અવસ્થમેવ (અ) જરૂર. ખસૂસ.
અવતારી (વિ) અસાધારણ. અંશી.	અવસર (ના) તક. પગરણ. પ્રસંગ.
અવદશા (ના) કમખાસી. દુર્દશા.	અવસાન (ના) જોગ. છોડો. ટાંપ. થીત.
અવદ્યૂત (અ) નક્કી. [સંસ્કાર.	અવસ્તા (ના) પાર્સીનો મુખ્ય ધર્મ ગ્રંથ.
અવદાહ (ના) વિધિરહિત દહન. ખાળવું-પ્રેત	અવસ્થા (ના) હાલત. ઉમર.
અવદીય (ના) બ્રાહ્મણની એક જાતિ. આદીય.	અવહિત્ય (ના) ખોટો દેખાવ. કવિતામાં એ
અવધ (ના) છેડો. અંત. અવધિ હદ.	અવળગવું (વિ) ઉલટું વર્તન કરનાર. [ભાવ
અવધાન (ના) લક્ષ. ઓકસાઈ. વલણ.	અવળાઈ (ના) આડાઈ. હક.
અવધારણ (ના) નિશ્ચય. અવધાન.	અવળું (વિ) ઉલટું. હુંધું.
અવધિ (ના) છેડો. હદ. છેવટ. મુદત. ધોરણ.	અવળો (ના) સુવાવડીતું એક ચાટણ.
અવધૂત (ના) અમધૂત.	અવાઈ (ના) અફવા. ગપ. ગવગવો.
અવધ્ય (વિ) વધ કરવાને અયોગ્ય.	અવાચક (વિ) મુગું. ખેલાન.
અવનવું (વિ) નવું. અનંતયથી જેવું.	અવાચ્ય (વિ) ખોલાય નહિ તેવું.
અવનિ (ના) પૃથિવ. ધરા. ભૂમિ.	અવાજ (ના) શબ્દ. ધ્વનિ.
અવચય (ના) અંગ વિભાગ. ભાગ.	અવાજ (ના) ખાહાર, ધડાકા (તોપના).
અવચવી (વિ) અંગી. જેના ભાગ હોય તે.	અવાજ (વિ) અવાજવાળું.
અવર (વિ) ધીલું, ઇતર. અન્ય.	અવાજો (ના) અવાજ.
અવર (ના) ક્લાક. અઢીધડી. હોરા.	અ-વાટ (ના) ઉજડ માંગ.
અવરથા (અ) વૃથા. નકામું.	અવારનવાર (અ) વારાફરતી. અકેક.
અવરાઈ (ના) અસરાઈ.	અવાવરું (વિ) ન વપરાવું.
અવરાવું (કિ) ઢંકાવું. રોકાવું. અટપાવું.	અવાસ (ના) આવાસ. જગા. મુકામ. ઘર.
અવરોધ (ના) અટકાવ. નડતર. હરકત. સૂતક.	અવાળું (ના) દાંતના પીઠિયાં.
અવરોહી (વિ) ઉતરવું. ઉલટું.	અવિગત (વિ) તેજમય.
અવર્ણ (વિ) રંગહીન. નીચ. કુળતિનું.	અવિચળ (વિ) અચળ. સ્થાયી.
અવર્ણ (ના) અ તર્થ આ.	અવિચાર (ના) ઉદ્દાહ. અધર્મ.
અવર્ણ (વિ) વર્ણન કરવાને અશક્ય.	અવિચિન્ન (વિ) જુદું ન પારેલું.
અવર્થ (વિ) અત્રેષ. હલકું. નેરસું.	અવિચિન્ન (અ) અટૂટ. એકદમ.
અવલ (વિ) પહેલું. મુખ્ય. જરૂરનું.	અવિચ્છિન્નધારા (ના) અભિધેકપાત્ર.
અવલક્ષણ (ના) અપલક્ષણ.	અવિચ્છિન્ન (વિ) મરી ગયલું.
અવલંબી (અ) પહેલેથી. અસલ	અવિધા (ના) અજ્ઞાન. માયિક. ભ્રમ.
અવલમ્બ (ના) સ્પર્શાનુભૂતિ.	અવિધાર (અ) નક્કી. ખચીત.
અવલંબ (ના) આશ્રય. આધાર.	અવિધારક (કિ) નક્કી માનવું.
અવલસાલ (ના) ખેસવું વધે. આણું.	અવિનાશ (ના) નાશ-મૃત્યુ નહિ તેવું. અમૃત.
અવલેપ (ન.) લેપ. ચોપડ.	અવિનાશી (વિ) અમર. નિત્ય રહેનાર. અક્ષી

અવિલાન્ય (વિ) જેના વિલાગ ન થાય તેવું.	અશ્રુત (વિ) ન સાંભળેલું. વેદમાં ન કહેલું.
અવિરલ (વિ) સરળ. વહેતી.	અશ્રુધારા (ના) આંસુની ધાર.
અવિવક્ષિત (વિ) અણુધાર્યું.	અશ્રુપાત (ના) આંસુ વહેવાં તે.
અવિવાહિત (વિ) કુંવારું.	અસ્લાધ્ય (વિ) તારીફ લાયક નહિ તે.
અવેળ (ના) બદલો. નાણું. નફો.	અસ્લેષા (ના) રણ નક્ષત્રમાંનું એક નક્ષત્ર.
અવેજી (ના) બદલી.	અશ્વ (ના) ઘોડો. હથ.
અવેરણું (કિ) સાચવવું. સાંભળવું.	અશ્વગતિ (ના) ઘોડાની ચાલ.
અવેવ (ના) અવયવ.	અશ્વગંધા (ના) એક વનસ્પતિ.
અવ્યક્ત (વિ) ન સમજાતું.	અશ્વત્થા (ના) પીપળો. (એક ઝાડ).
અવ્યક્ત (ના) ઈશ્વર. પદ. ધ્વનિ.	અશ્વધાટી (ના) કવિતાનું એક વૃત્ત.
અવ્યય (ના) એક પ્રકારના રાખેલો. એને ન- તિ, વિભક્તિ કે વચન લાગતાં નથી. વિષય.	અશ્વમંત્ર (ના) ઘોડાને વશ કરવાની વિધા.
અવ્યય (વિ) અવિનાશી. અવિકારી.	અશ્વમેધ (ના) ઘોડાનો યજ્ઞ.
અવ્યવસ્થા (ના) ધાતુમેલ. ગેરબંદોબસ્તી.	અશ્વમેવ (અ) અવશ્યમેવ. નક્કી.
અવ્યવસ્થિત (વિ) અવ્યવસ્થાવાળું. અપ્રાપ્તિ.	અશ્વવિધા (ના) ઘોડા કેળવવાની વિધા.
અઆપ્તિ (ના) સર્વત્ર લાગુ ન પડે તે દોષ.	અશ્વતિ (ના) રણ નક્ષત્રમાંનું એક નક્ષત્ર.
અવ્યયીભાવ (ના) એક સમાસ.	અશ્વનિકુમાર (ના) સ્વર્ગવૈદ, એક ઔપધ.
અબ્હેરાટ (ના) બહાવરાપણું. ગભરામણ.	અષ્ટ (વિ) આઠ. ૮. (સંખ્યા).
અબ્હેર (વિ) બહાવરું. ગભરાયલું.	અષ્ટક (ના) આઠનો સમુદાય.
અબ્હે (ના) એક તરેહની આતશબાજી.	અષ્ટકોણ (વિ) આઠ ખૂણાવાળું.
અશક્ત (વિ) નબળું. અસમર્થ.	અષ્ટગંધ (ના) આઠ સુગંધી પદાર્થો.
અશક્ય (વિ) અસંભવિત. અસાધ્ય.	અષ્ટદિક્પાળ (ના) આઠ દિશાના હાથી.
અશન (ના) ભોજન. ખાવાનું.	અષ્ટમ (વિ) આઠ ૮મું.
અશરણ (વિ) નિરાધાર.	અષ્ટમી (ના) આઠમ.
અશરણી (ના) એક તરેહનો સિંકો. મોહોર.	અષ્ટાંગ પ્રણામ (ના) દંડવત્ પ્રણામ.
અશરાફ (વિ) ભલું. સાલસ. પ્રમાણિક.	અષ્ટાદશ (વિ) ૧૮ અરાઠ. (સંખ્યા).
અશરાફી (ન) સર્વતા. ઈમાનદારી.	અષ્ટાવક (ના) એ નામનો ઋષિ.
અશાહ (ના) આશાહ: હિંદુ ૧૨ માસમાંનો ૧.	અષ્ટાવિધાની (વિ) આઠ અવધાન રાખનાર.
અશાતા (ના) અસુખ.	અષ્ટાવું (કિ) ઇજરાવું. ઓશિયાળા થવું.
અશાશ્વત (વિ) ક્ષણભંગુર. અનિશ્ચિત. ક્ષાની.	અષ્ટાષ્ટશત (વિ) એકસો ને આઠ (૧૦૮).
અશાસ્ત્ર (વિ) શાસ્ત્રવિરોધ.	અસંસ્કૃત (વિ) સંસ્કાર રહિત. પ્રાકૃત.
અશિક્ષિત (વિ) ન કેળવાયલું.	અસંક્યામત્ (ના) માલમિલકત. ઇસ્તેદ.
અશુચિ (વિ) અપવિત્ર. નાપાક.	અસંખ્ય } (વિ) અનંત. ઘણુંજ. અગણિ-
અશુદ્ધ (વિ) અપવિત્ર. ગોઠું. ભૂલભરેલું.	અસંખ્યાત } ત. ખે સુમાર.
અશુભ (વિ) ભુંડું. માઠું.	અસંગત (વિ) અધરિત. અયોગ્ય.
અશોષ (વિ) સંપૂર્ણ. પૂરેપૂરું.	અસર (વિ) નુકું. અધર્મ.
અશોક (ના) સુખ. આસોપાલવનું ઝાડ.	અસુતરી (ના) ઇસ્ત્રી. (કપડાને કરેલો તે).
અશૌચ (ના) આશૌચ. સૂતક.	અસત્ય (ના) ભૂઠાણું. ખોટાઈ.
અમદા (ના) અનાસ્થા. ભરોસો નહિ તે.	અસતુળ (ના) ખિતરની ચતુર્સીમા.
અમ્ય (ના) આંસુ. આંખમાંથી ઢળતાં જળ. ખુંદ.	અસંતોષ (ના) લોભ. તૃષ્ણા.
	અસખાખ (ના) સામાન. સામગ્રી.

અવિભાજ્ય (વિ) જેના વિભાગ ન થાય તેણું.
 અવિરલ (વિ) સરળ. વહેતી.
 અવિવક્ષિત (વિ) અણુધાર્યું.
 અવિવાહિત (વિ) કુવારું.
 અવેજ (ના) બદલો. નાણું. નફો.
 અવેજી (ના) બદલી.
 અવેરણું (કિ) સાચવણું. સંભાળણું.
 અવેવ (ના) અવયવ.
 અવ્યક્ત (વિ) ન સમજાણું.
 અવ્યક્ત (ના) ઈશ્વર. પદ. ધ્વનિ.
 અવ્યય (ના) એક પ્રકારના શબ્દો. એને જા-
 તિ, વિભક્તિ કે વચન લાગતાં નથી. વિષય.
 અવ્યય (વિ) અવિનાશી. અવિકાશી.
 અવ્યવસ્થા (ના) ધાલમેલ. ગેરબંદોબસ્ત.
 અવ્યવસ્થિત (વિ) અવ્યવસ્થાવાળું. અપ્રાપ્તિ.
 અવ્યાસિ (ના) સર્વત્ર લાણુ ન પડે તે દોષ.
 અવ્યયીલાવ (ના) એક સમાસ.
 અબ્દેશટ (ના) બહાવરાપણું. ગભરામણ.
 અબ્દેશ (વિ) બહાવરું. ગભરાયણું.
 અબ્દે (ના) એક તરેહની આતશખાણ.
 અશકત (વિ) નબળું. અસમર્થ.
 અશક્ય (વિ) અસંભવિત. અસાધ્ય.
 અશન (ના) લોભન. ખાવાનું.
 અશરણુ (વિ) નિરાધાર.
 અશરણી (ના) એક તરેહનો સિક્કો. મોહાર.
 અશરાર (વિ) ભણું. સાલસ. પ્રમાણિક.
 અશરારી (ના) સર્વથતા. ઈમાનદારી.
 અશાહ (ના) આશાહ. હિંદુ ૧૨ માસમાંનો ૧.
 અશાતા (ના) અસુખ.
 અશાશ્વત (વિ) ક્ષણભંગુર. અનિશ્ચિત. ક્ષાની.
 અશાસ્ત્ર (વિ) શાસ્ત્રવિરુદ્ધ.
 અશિક્ષિત (વિ) ન કેળવાયણું.
 અશુચિ (વિ) અપવિત્ર. નાપાક.
 અશુદ્ધ (વિ) અપવિત્ર. ખોટું. ભૂલભરેણું.
 અશુભ (વિ) ભુલું. ખોટું.
 અશોષ (વિ) સંપૂર્ણ. પૂરેપૂરું.
 અશોક (ના) સુખ. આસોપાલવણું ઝાડ.
 અશૌચ (ના) આશૌચ. સ્પર્શ.
 અશ્વદા (ના) અનાસ્થા. બરેસો. નહિ તે.
 અશ્વ (ના) આસુ. આંખમાંથી ઢળતાં જળ છુટ.

અશ્રુત (વિ) ન જ્ઞાતિયણું. વેદમાં ન કહેણું.
 અશ્રુધારા (ના) આંસુની ધાર.
 અશ્રુપાત (ના) આંસુ વહેવાં તે.
 અસ્લાધ્ય (વિ) તારીફ લાયક નહિ તે.
 અસ્લેષા (ના) રણ નક્ષત્રમાંનું એક નક્ષત્ર.
 અશ્વ (ના) ઘોડો. હય.
 અશ્વગતિ (ના) ઘોડાની ચાલ.
 અશ્વગંધા (ના) એક વનસ્પતિ.
 અશ્વત્થા (ના) પીપળો. (એક ઝાડ).
 અશ્વધાટી (ના) કવિતાનું એક વૃત્ત.
 અશ્વમંત્ર (ના) ઘોડાને વશ કરવાની વિધા.
 અશ્વમેધ (ના) ઘોડાનો યજ્ઞ.
 અશ્વમેવ (અ) અવસ્થમેવ. નક્કી.
 અશ્વવિધા (ના) ઘોડા કેળવવાની વિધા.
 અશ્વનિ (ના) રણ નક્ષત્રમાંનું એક નક્ષત્ર.
 અશ્વનિકુમાર (ના) સ્વર્ગવેદ, એક ઔપધ.
 અષ્ટ (વિ) આઠ. ૮. (સંખ્યા).
 અષ્ટક (ના) આઠનો સમુદાય.
 અષ્ટકોણ (વિ) આઠ ખૂણાવાળું.
 અષ્ટગંધ (ના) આઠ સુગંધી પદાર્થો.
 અષ્ટદિશાણ (ના) આઠ દિશાના હાથી.
 અષ્ટમુ (વિ) આઠ ટમું.
 અષ્ટમી (ના) આઠમ.
 અષ્ટાંગ પ્રણામ (ના) દંડવત્ પ્રણામ.
 અષ્ટાદશ (વિ) ૧૮ ચાર. (સંખ્યા).
 અષ્ટાવક (ના) એ નામનો ઋષિ.
 અષ્ટાવિધાની (વિ) આઠ અવધાન રાખનાર.
 અષ્ટાવુ (કિ) ઇજરાણું. ઓશિયાળા થણું.
 અષ્ટોત્તરશત (વિ) એકસો ને આઠ (૧૦૮).
 અસંસ્કૃત (વિ) સંસ્કૃત રહિત. પ્રાકૃત.
 અસકથામત્ (ના) માલમિલકત. ઇસ્ટેટ.
 અસંખ્ય } (વિ) અનંત. ઘણુંજ. અગણિ-
 અસંખ્યાત } ત. બે સુમાર.
 અસંગત (વિ) અધટિત. અવ્યય.
 અસમ્પૂર્ણ (વિ) અધૂરું. અધર્મ.
 અસતરી (ના) ઇસ્ત્રી. (કપડાને કહેણું તે).
 અસત્ય (ના) બૂઠાણું. ખોટાં.
 અસતુળ (ના) ખેતરની ચતુર્સીમા.
 અસતીય (ના) લોભ. તૃષ્ણા.
 અસખ્યા (ના) સામાન. સામગ્રી.

અસભ્ય (વિ) તોછડું, હદ્દત. અવિવેકી.
 અસમર્થ (વિ) અશક્ત. કમબોર.
 અસમાર્થ (વિ) ન સમાય તે ન ભળે-મળે તે.
 અસમાન (વિ) એણું વધતું. અપૂર્વ. વાકું ચૂકું.
 અસમાન (ના) આકાશ. નભ. ખ.
 અસમાની (વિ) આસમાની. દૈવ કોપનું.
 અસંભવ (ના) વિરોધ. ન થતું તે.
 અસંભવિત (વિ) અશક્ય.
 અસંભાવની (ના) અશક્યતા. અયોગ્યતા.
 અસમંજસ (ના) અઘટિતપણું.
 અસમંજસ (વિ) વગર, વિચારનું.
 અસંભાવિત (વિ) અઘટિત. નીચ.
 અસંભાવ્ય (વિ) અશક્ય.
 અસર (ના) નિશાની. કૃષ્ણ.
 અસલ (વિ) પહેલું. અન્વલ. યુનિયાત.
 અસલ (અ) અગાડ. પુરાતન કાળે.
 અસલી (વિ) જૂનું. પુરાતન.
 અસવાર (ના) ઘોડે બેસનાર.
 અસવારી (ના) વરઘોડો.
 અસલ (વિ) ન સહન થાય-ખમાય તે.
 અસાધારણ (વિ) વિશેષ. અપૂર્વ.
 અસાધુ (વિ) અધર્મી. પાપી.
 અસાધ્ય (વિ) દુષ્પ્રાપ્ય. ન મટે તે.
 અસામાન્ય (વિ) અસાધારણ.
 અસાર (ના) નિરસાર.
 અસાર (વિ) ખોટું. માઠું.
 અસારત (ના) ઈશારત.
 અસારો (ના) દેશમની દોરી.
 અસાવરી (ના) એક રાગણી. (ગાયત્રીમંત્ર).
 અસાલ (વિ) સહાય-મદદ વગરનું.
 અસાળિયો (ના) એક ઔષધિ.
 અસિ (ના) ખડ્ગ. તરવાર.
 અસિલતા (ના) તરવાર. ખડ્ગ ફેરવવું તે.
 અસીકર્મ (ના) ધાતકી કામ.
 અસીલ (વિ) કુલીન. ભલું. કૃષ્ણ.
 અસીસું (ના) આસીકું. તકિયો.
 અસું (વિ) એવું.
 અસુખ (ના) દુઃખ. દર્દ. બેચેની.
 અસુર (ના) દૈત્ય. દાનવ. પાપી. જીવ. વિદ્યો.
 અસુરી (વિ) આસુરી.

અસુર (વિ) મોહું.
 અસૂયા (ના) અદેખાઈ. ચાડી.
 અસમસે (અ) તેજવીભયી. કળાથી.
 અસો (અ) થાઓ. હો. અસત.
 અસ્ત (ના) નાશ. આથમવું તે.
 અસ્તંગત } (વિ) અસ્ત પામેલું.
 અસ્તંગદ }
 અસ્તમાન (વિ) અસ્તંગત. આથમેલું.
 અસ્તર (ના) અંદરનું પદ.
 અસ્તાઈ (ના) ગીતનો આગલો ભાગ.
 અસ્તાચલ (ના) પશ્ચિમનો પર્વત.
 અસ્તાવસ્તા (વિ) અવ્યવસ્થિત. પથારી.
 અસ્તિ (ક્રિ) છે.
 અસ્તિત્વ (ના) હુવાતી. હોવાપણું.
 અસ્તુ (અ) થાઓ. આમીન.
 અસ્ત્ર (ના) મંત્રખાણ.
 અસ્ત્રો (ના) વાળ મુંડવાનું ઓબર.
 અસ્ત્રિય (ના) હાડ. હાડકું.
 અસ્ત્રિયજન (ના) હાડપીંજર.
 અસ્ત્રિયર (વિ) ચળ. નક્કિ નહિ તે.
 અસ્ત્રિયસંચય (ના) બળેલા અસ્ત્રિયના ફૂલ. દા.
 અસ્નાત (વિ) નાહયાવગરનું. [ટવાની વિધિ
 અહંકાર (ના) હું. પદ. ગર્વ. મગરૂરી.
 અહંતા (ના) હુંપદ. આત્મસ્તુતિ. મિબ્બ.
 અહં (સ) હું.
 અહમેવ (ના) અહંકાર. અભિમાન.
 અહર્નિશ (અ) હંમેશાં. નિત્ય.
 અહહા! (અ) આશ્ચર્ય સૂચક.
 અહિંયા (અ) અહીં. અત્ર.
 અહિંસા (ના) હિંસા ન કરવી તે. જીવ દયા.
 અહિ (ના) સાપ.
 અહીકણ (અ) અહીંકને.
 અહીં (અ) આ તરફ. આ લોકે.
 અહીંતહીં (અ) ગમે ત્યાં.
 અહીંથી (અ) આ હંકારોથી.
 અહુણ (અ) અધુના. હમણાં. આ વખતે.
 અહો (અ) આનંદાદ્ય.
 અહોનિશ } (અ) અહર્નિશ. રાતદહાડો. નિત્ય.
 અહોરાત્ર }
 અળખત (ના) ધન દાસતા.

અળખામણું (વિ) અણગમતું.
 અળગું (ના) અટકાવ. ઝડ. દૂર થેસતું તે.
 અળગું (અ) દૂર. છેડે.
 અળગતો (ના) લાગિયા રંગ.
 અળદાળો (ના) લેંચો. ધાણ.
 અળદાણું. (કિ) પિલાણું.
 અળવી (ના) એક કંદ.
 અળસાતું (કિ) આળસી જવું.
 અળસિયું (ના) એક જંતુ.
 અળસી (ના) એક ધાન્ય, જેતું તેલ નીસરે છે.
 અળાઈ (ના) ગૂંચીની ફેલ્લીઓ.
 અળાથો (ના) અલ્લાથો. [ ].] આણું ચિહ્ન.
 આળ (ના) એક છાંડ (પાત્રી).
 આળખડી (ના) આળની ગાંઠ. કંદ. બટોટા.
 અળાકડાં

અા.

આ (ના) "અ"નું દીર્ઘરૂપ. બીજે સ્વર.
 આ (ના) પિતામહ.
 આ (ઉ) ઝોણું; વિસ્તાર, હૃદ દર્શક. પ્રમદા.
 આ (પ્ર) નારી જાતિ સૂચક. જેમ:—પ્રિયા,
 આ (સ) સન્મુખનો—પાસેનો પદાર્થ દર્શક.
 આંહા (અ) આશ્રય સૂચક.
 આઈ (ના) મા. છજ. આવડી. માતૃશ્રી.
 આઈ (પ્ર) પછું. દર્શક. જેમ:—ભલાઈ, સચ્ચાઈ.
 આઈ (પ્ર) મણી—મહેનત અર્થે. જેમ ભખાઈ,
 આઈણું (વિ) તૈયાર. વગર શ્રમનું. ભરાઈ.
 આઈન (ના) કાચદો. ધારો. રસમ.
 આઈસ (ના) બરફ. બંધાયલું પાણી.
 આઈસબર્ગ (ના) બરફના ટેકરા.
 આઈલાસ (ના) હાથ વગરના ચરમા.
 આંહસ (ના) રતલનો ૧૬ મો ભાગ.
 આંક (ના) અંક. નિશાની. લાવ. ધરી.
 આંકચાળણી (ના) ઝીણી ચાળણી. ઝીણા કા-
 આંકડો (ના) અંક. ભૂિની કાંસાની ચાળણી.
 આંકડી (ના) સૂળ. નાનો આંકડો. એક રોગ.
 આંકડો (ના) અંક. ગણતરી. હિસાબનો ઉ-
 તારો. છેડે વાળેલો ધાતુનો સળીઓ.
 આંકણી (ના) લીટી દોરવાનું રૂલ. કડવું.
 આંકણું (ના) દોરવાનું એન્ડર. (સૂતારણું).
 આંકણું (કિ) ક્રીમત કરવી. લીટી દોરવી.

આંકો (ના) લીટી. ઠામ. નિશાની.
 આંકોસિયાં (ના) પાંસળાં.
 આંખ (ના) અક્ષિ. નેત્ર. ચક્ષુ.
 આંખ આવવી (કિ) આંખ સૂઝવી.
 આંખ કહાડવી (કિ) ધમકાવવું.
 આંખ ચોરવી (કિ) છેતરવું.
 આંખ ફરકવી (કિ) આંખ ધુન્ધવી.
 આંખ ફરવી (કિ) ક્રોધ થવો.
 આંખ માંરવી (કિ) ઈશારત કરવી. [લેલો કરવો.
 આંખ ચાલેલો (ના) આંખ આંજવી તથા આ-
 આંખડલી } (ના) આંખ. (કવિતામાં). [દાવ.
 આંખડી }
 આંખનીઆડ (ના) ગ્રિહ્લી દંડાના બેલનો એક
 આંખચીઆમણું (ના) આંખના ચાળા. ઈશારત.
 આંખલડી (ના) આંખડલી. આંખ. (કવિતામાં).
 આંગ (ના) અંગ. શરીર.
 આંગડ (ના) વિશ્વાસુને સોંપેલી નગદી.
 આંગડિયો (ના) આંગડ લઈ જનાર.
 આંગણ } (ના) ધરના આંગલા ભાગની ખુ-
 આંગણ } લલી જગા.
 આંગળ (ના) આંગળી, અંગુળી. દંડ. તસુ.
 આંગળતોડો (ના) એક જળજંતુ.
 આંગળિયું (ના) આંગલા ધણીનું સંતાન.
 આંગળી (ના) અંગુળી. એક શરીરનો અવયવ.
 આંગળું (ના) આંગળી.
 આંગી (ના) રંગીન આકૃતિનો કાગળ. વરને
 મોર્યાળથી અપાતો કોરો બમેા.
 આંચ (ના) ઝાળ. જોખમ. ભય. ડાઘ.
 આંચણું } (ના) બનવરના રતન. ચાન.
 આંચળ }
 આંચણી } (ના) અસ્તાઈ, મોરો. ટક. નિરંધક.
 આંચળી } એકમે એક બોલાતો સમુદ.
 આંક (ના) ઝાંખ. ધારી.
 આંજણું (ના) અંજન. કાળજી. સુરમો.
 આંજણી (ના) આંખની કોરે થતી ફેલ્લી.
 આંજણું (કિ) અંજન લગાડવું. છેતરવું.
 આંજિયું (ના) કાળજી. અંગારો. નુકસાની.
 આંટ (ના) આંટી. ગાંઠ. કાનો. વટ.
 આંટણું (ના) ચામડીનું ચાંદું.
 આંટી (ના) લટી. ફાળકો. ગાંઠ.

આંટો (ના) ચક્રર. વળ. ફેરો.

આંડ } (ના) અંડ. વૃષણ. ગોખી.
આંડવો

આંતરું } (ના) આંતરડી. હેયું. કાળજી.
આંતરડી }
આંતરડું } અગ્ર. મળની નળી (શરીરમાં).

આંતરવું (ક્રિ) પડદો ભરવો. ઘેરવું.

આંતરસીવો (ના) અંદરની સીવણ.

આંતરી (ના) વસ્ત્રના છેડાની ઝુલ.

આંતરે (અ) અંતરે.

આંતરો (ના) અંતર. જુદાઈ. પડદો.

આંધળું (વિ) અંધ.

આંધી (ના) વંટોળિયો. વાવાઝરડું.

આંધી (વિ) જળરૂ, લફું.

આંખટ (વિ) ખાટું.

આંખડળ (ના) કેરી.

આંખવું (ક્રિ) પહોંચવું. અડકવું.

આંખા (ક્રિ) ફેરીઓ. [જન.

આંખાગાળો (ના) ફેરી તથા તેના રસનું ભો-

આંખામોર (ના) એક જાતના ચોખા.

આંખાવાડિયું (ના) આંખાનું ખેતર. [ફેરી.

આંખાશાખ (ના) સાખિયાં, પાકવા માંડેલી

આંખાહળદ } (ના) એક જાતની હળદર.

આંખાહળદર }

આંખેલ (ના) આમળ. શ્રાવકનું એક વ્રત.

આંખો (ના) આમ્ર. કેરીનું ઝાડ.

આંખેઈ (ના) પેચોટી, આંસોઈ.

આંમલી } (ના) એક ઝાડ. 'જેની દીશીએ

આંમળી } ખરાઈમાં વપરાય છે.

આમળું (ના) એક ફળ.

આંસ (ના) આંક. ધરી.

આંસુ } (ના) અશ્રુ. આંખમાંથી ઢળતાં પા-

આંસુડા } જીના ખુંદ.

આંસુઢાળ (વિ) અશ્રુ ઢાળે, એવું.

આંકડીઢ (ના) આંકડાનું ફળ-કેરી, ચકલી.

આંકડો (ના) એક ઝાડ. જનાં ફલ હરમાનને

આંકમ્પત (વિ) હલાવેલું. હાલવું. [ચિટે છે.

આંકર (ના) ખાણ. જથ્થો.

આંકરું (વિ) ઘૂલું ગરમ. કઠણ. અધીરું. મોઢું.

આંકળું (અ) કાન સૂધી.

આંકર્ષ (ના) ખેંચ. તાણ. આકર્ષણ.

આકર્ષક (વિ) ખેંચનારું. મનમોહન.

આકર્ષણ (ના) ખેંચ. મોહકગુણ.

આકર્ષિત (વિ) ખેંચેલું. તાણેલું.

આકલિત (વિ) રૂઢાણું. સમાયણું.

આકલ્પ (અ) એક કલ્પ સૂધી.

આકમ્પાકસ (ના) ગમે તે. જે તે.

આકસ્મિક (વિ) એકાએક. અચાનક.

આકળવિકળ (વિ) આકુલ બાકુલ. ખડાવડું.

આકળું (વિ) અધીરું. તાતા સ્વભાવનું.

આકાંક્ષા (ના) ઇચ્છા. ઉમેદ. સંદેહ.

આકાર (ના) આકૃતિ. દેખાવ. ચિહ્ન.

આકાશ (ના) પોલાણ. અવકાશ. ગગન. ખ.

આકાશકક્ષા (ના) દિગંત લીટી. [લીટી.

આકાશગંગા (ના) ગગનમાં દેખાતી સફેદ

આકાશચલ્લી (ના) મદારીની એક રમત.

આકાશદીપ } (ના) આકાશમાં લટકતો દીવો.

આકાશદીવો }

આકાશમુનિ (ના) ભંટ.

આકાશયાન (ના) વિમાન. બલૂન.

આકાશવાશી (વિ) આકાશમાં રહેનાર.

આકાશવૃત્તિ (ના) અનિયમિત વૃત્તિ-પેદાશ.

આકાશવેલ (ના) અમરવેલ. સૈમવલ્લી.

આકાશી (વિ) આકાશમાં રહેનાર.

આક્રીન (ના) ભરોસો. પતીજ. વિશ્વાસ.

આક્રીનદાર (વિ) પતીજવાળું. વિશ્વાસુ.

આક્રીર્ણ (વિ) ભેગું થયેલું. આસ.

આકુચ્યત (ના) સંકડાસ.

આકુઠિત (વિ) અવાચ. લજ્જિત.

આકુદિ (ના) ભાંગના ધીનો પાક.

આકુળ (વિ) ગાભરું.

આકુળ આકુળ (વિ) આકળ વિકળ.

આકૃતિ (ના) આકાર. મૂર્તિ.

આકૃષ્ટ (વિ) ખેંચેલું.

આકેખત (ના) આખેરી. ભાવી. છેડો.

આકટ (ના) કાચદો. ધોરો.

આક્રિંગ (વિ) અવેજ. કામચલાઉ.

આકંદ (ના) રડારડું. કલ્પાંત. કકળાણ.

આકમ્ભ (ના) પરાકમ. ઉત્કર્ષ.

આકાત્ (વિ) પસાર કરેલું. સરસ.

આશિષ (વિ) વાંધાવાળું. તકરારી.

આણેપ (ના) વાંચો. જેપ. અભ્યાસ. ટિકા.	આગળો (ના) પાંચણાનું અટકણ.
આઈસનન (ના) પ્રાણવાયુ. નિર્મળવાયુ.	આગા (ના) મોગતનો સાહેબ-રેફ.
આગરુ (કિ) રખરુ. લમરુ. લથરુ.	આગાળાની (ના) એક નતનું કાપર.
આખડી (ના) બાધા.	આગાર (ના) છૂટ, રત્ન. (શ્રીવંશી). ઘર.
આખણ (કિ) કંકણ. પરચર જેવું.	આગાહી (ના) લોકાકિત. ભવિષ્યવાણી.
આખર (ના) છેડો. અંત. પાર. હદ.	આગિયો (ના) એક નતું, છોર, મંત્ર.
આખર (અ) છેવટે. સરવાળે.	આગિયો (વિ) અગ્નિ ઉત્પાદક.
આખરવું (કિ) આખરવું.	આગુનો (ના) ભોમિયો. વળાવો.
આખરે (અ) અંતે. છેવટે.	આગે (અ) અગાહ. આગળ.
આખરો (ના) ગોથો. સાંઠ. [કરાની પાટલી.	આગેવાન (વિ) આગળ પરનાર. અગ્રસર.
આખગિયો (ના) ક્ષાકળો. રોટલી વણવાની લા.	આગેવાની (ના) સરકારી. પટેલાર્થ. પહેલ.
આખાખાહ (કિ) બધું ખાનાર-ઓઢીઓ કર્તી.	આગોતરું (વિ) અગાડનું, પહેલું વાનેતર.
આખાહ (ના) આપાહ, જેક, પછીનો મહિનો.	આગોપીછો (ના) અગરખાનો આગલો પાછલો
આખાહતી (વિ) ધમકાઈ. ફોજી.	આગ્નેય (વિ) અગ્નિકોણ સંબંધી. [સાગ.
આખારા (ના) અખારા. દીકું આણદીકું.	આગ્રહ (ના) હડ. કાલવાલા. દૂષા.
આખી (ના) માથેથી દાણા ઉતારવા.	આગ્રહી (વિ) આગ્રહ કરનાર.
આખું (ના) તમામ. કુલ બધું.	આઘાત (ના) ફટકો. ઝપાટો. ધા.
આખું (ના) મેહેતાલ. શિક્ષક.	આખું (વિ) ફરતું. છેડું.
આખેટ (ના) શિકાર. મુગજા.	આખુંપાણું (વિ) દૂર અને દૂર. ગમેતેમ.
આખેર (અ) અંતે. છેવટે. છેડે.	આખણું (વિ) ધૂમરું. ફરતું.
આખ્યા (ના) પ્રસિદ્ધિ. ક્રાંતિ. અટક.	આથે (અ) દૂર. છેડે.
આખ્યાન (ના) કથાનક. વૃત્તાંત.	આચકો (ના) ધકકો. એલક. સંકોચ.
આગ (ના) અગ્નિ. ભટકો. દેવતા.	આચમન (ના) જમણી હથેલીમાં લઈ પીવું તે.
આગગાડી (ના) રેલ્વે. વરાળથી ચાલતી ગાડી.	આચમની (ના) આચમનનું પાત્ર.
આગતાસ્વાગતા (ના) પરાણા ચાકરી. ચતકાર.	આચરકચર (ના) પરચૂરણ. સરસામાન.
આગળોટ (ના) વરાળનું વહાણ. સ્લીમર.	આચરણ (ના) અવહાર. રીતભાત.
આગમ (ના) શાસ્ત્ર. આરભ. ખત.	આચરવું (કિ) કરવું. પાળવું. ચાળવું.
આગમ (કિ) આગમન. આવવું.	આચાર (ના) વર્તન. આચરણ.
આગમય (અ) આગળથી. પ્રથમથી. અ.	આચાર્ય (ના) ગુરુ, મેહેતાલ. ચણ કરાવનાર.
આગમન (વલથી).	આચ્છાદન (ના) ઢાંકણ. લૂગડું. [ધર્મ ચલાવનાર.
આગમન (ના) પધરામણી. આવવું.	આચ્છાદિત (વિ) ઢાંકણ.
આગમનિર્જમ (ના) દાર્યકારણ. આરંભ અંત.	આછ (ના) છાસનું પાણી. પરાછ.
આગમાપાથી (વિ) આવવું નહીં.	આછરું (કિ) પંછારવું, અદાળવું.
આગર (ના) મોંમાં થતો એક રોગ.	આછડવું (ના) ટાપડીપ. લૂછી લીંચેલો
આગરું (વિ) મુખ્ય. મોખરાનું. અગાડીયું.	આછરું (વિ) થોડા. ઓછા. [ખારાક.
આગમાણું (ના) દાળસાત.	આછું (વિ) થોડું, ઓછું. ઝાંખું. સહજ.
આગસ્ટ (ના) અગ્રેષ્ઠ આઠમો માસ.	આજ (ના) અધ. ચાલતો દિવસ.
આગળ (અ) અગ્રહ, કને, પહેલે.	આજકાલ (અ) હમણા, અમુના. હાલમાં.
આગળપાછળ (અ) આગળપાછળ. ચોક્કસ.	આજ્ઞાદિન (ના) આજ. આજનો દહાડો.
આગળી (ના) આગળો. મલમપૂડી.	

આજન્મ (અ) હંદગી-હેયાતી સૂધી.
 આજન્મોત્ત (અ) જન્મથી મરણ સૂધી.
 આજપછી (અ) હવેપછી. અતઃપર.
 આજમ (વિ) આજમ. રાજમાન રાજેશી.
 આજદ (વિ) છૂંદે. મોકળું.
 આજતુ (અ) ધૂંટણ સૂધી. ઢીચણ લગી.
 આજર (ના) મંદવાડ. રોગ. દરદ.
 આજરી (ના) દરદી. રોગી. માંદો.
 આજી (ના) કાલાવાલા, આજીવ. ખુશામત.
 આજીવિદા (ના) જીવન. વૃત્તિ.
 આજીવજીવ (અ) આસપાસ.
 આજો (ના) માનો બાપ, વડવો, નાનો.
 આજો પડવો (ના) આજ શ્રીદ્વનો પડવો. ના.
 આજા (ના) હુકમ. ફરમાન. [નિતર.
 આજાકિત (વિ) આજાધારક. તાબેદાર.
 આજાપક (વિ) આજા-હુકમ-આપનાર.
 આજાપત્ર (ના) હુકમ. સનદ.
 આજ્ય (ના) ધી. જુત.
 આટ (ના) રાંધવાને માંડેલો છાણનો ઢગ.
 આટપત્રું (કિ) અટાપત્રું. સમેટવું.
 આટલામાં (અ) આટલી જગામાં. અહીં.
 આટલું (વિ) અમુક દેખાડેલું. આ.
 આટવું (કિ) છંદીને એકરસ કરવું.
 આટો (ના) લોટ. ધાણ.
 આટાપત્રું (કિ) સંકેલવું. પતાવવું.
 આઠ (વિ) અષ્ટ. ૮. (સંખ્યા). વસું.
 આઠઆની (વિ) અડધું. અર્ધ લાગે.
 આઠમ (ના) આઠમ. ખખવાડિયાની ૮ મી.
 આઠિયો (ના) લુચ્ચો. ઢગ. [તિવિ.
 આઠી (ના) આઠકુંડા, ખંજરા.
 આઠેલમ (ના) આઠ પહોર. રાત દહાડો.
 આઠમ (ના) આઠમી તિથિ.
 આઠોઠય (વિ) આપક. ફેલાયલું.
 આડ (ના) અડચણ. આથ. આંતરો. ટઠ.
 આડકતરાણું (વિ) થોડું વાકું. સીધું નહિ તે.
 આડકતરું }
 આડકથા (ના) અન્ય કથા. બીજી વાત.
 આડખરચ (ના) ખરચૂરણ ખરચ.
 આડખીરો (વિ) એકલું ગીરવી સ્ત્રીનએ ગાળ-
 આડણી (ના) ત્રણ પાયાની બેસણી. [વું તે.

આડત (ના) કોઈની વતી કામ કરવું તે
 આડતિયો (ના) આડત કરનાર.
 આડતીસ } (વિ) ૩૮. (સંખ્યા).
 આડતીસ }
 આડખર (ના) ઢાંકણ. લપકો. ડોળ.
 આડલું (કિ) આરડલું. બારડલું.
 આડસર (ના) બાંધ. મોલ.
 આડાઈ (ના) હડ. જદ.
 આડી (ના) હડ. આડી વસ્તુ. એક દીવ.
 આડીતર (ના) હોડીમાં બેસવું તે.
 આડીવાટ (ના) આડો માર્ગ.
 આડીવાડી (ના) વંશ પરિવાર બચ્ચાં કુચાં
 આડું (ના) આડ. રીસ. મેલું. ભૂતપ્રેત.
 આડું (વિ) વાકું. સીધું નહિ તે. વચ્ચું.
 આડું અવળું (વિ) બધું ચતુ. ખરું ખોટું
 આડું ફાટવું (કિ) આડે રસ્તે જવું.
 આડે આવવું (કિ) તડવું હરકત કરવી. વચે.
 આડે દહાડે (અ) ટાણા સિવાયને દહાડે. [ડં
 આડો (ના) હડ. આઘડ.
 આડોઆંક (ના) સીમા. અવધિ. તોળા. હડ
 આડોખોખો (ના) અડધો ખોખો. આડો
 આડોશીપાડોશી (વિ) અડખે પડખે રહેનાર
 આઢય (વિ) ભરેલું. (પ્ર) વાન, વાણું, આ
 આણ (ના) સોગન. કસમ. આજા.
 આણ હોરો (ના) અનંત હોરો.
 આણવું (કિ) આનયન. લાતવું.
 આણી (સ) આ.
 આણીકોર }
 આણીગમ } (અ) આ તરફ-ભણી-ખાણ
 આણીમેર } અનતરફ.
 આણું (ના) વહુને તેડવી તે. તેડું.
 આતાપ (ના) તડકો. તાપ.
 આતપત્ર (ના) છત્ર.
 આતમ (ના) આત્મા. જગર.
 આતંતાર (ના) આદિતવાર. રવિવાર.
 આતશ (ના) અગ્નિ. દેવતા. લાહે.
 આતશબેહોરામ (ના) અગિયારી (પારસી)
 આતશી }
 આતશીઆ } (વિ) ગરમ. તોષું. લાલ.
 આતસ (ના) આતશ. અગ્નિ.

- આદિનારાયણ (ના) શેષસૌથી ભગવાન.
 આદિમાયા (ના) ઈશ્વરી સકિત. 'પ્રકૃતિ.'
 આદું (ના) આદ્રક. લીલીચૂંક.
 આદે (અ) આદિ. ઈત્યાદિ. વગેરે.
 આદેશ (ના) હેતુ. આજ્ઞા. ફેરફાર. બદલો.
 આદ્ય (વિ) આદિ. આરંભનું.
 આદ્યંત (ના) પહેલેથી છેલ્લે સુધી.
 આદ્ય (વિ) અડધું. અર્ધ.
 આધરણું (ના) અધરણું. અનાજ 'ખાદ્ય'નું.
 આધાન (ના) ધારણ. ઉત્પન્ન. [પાણી.
 આધાર (ના) આસરો. ઉભી વિભક્તિનો અર્થ.
 આધારી (વિ) આધારવાળું.
 આધિ (વિ) માનસિક પીડા. ચિંતા.
 આધિક (ના) ભૂલો.
 આધિક્ય (ના) અધિકતા. ઉમેરણ.
 આધિદેવિક (વિ) દેવ તરફથી મળેલું.
 આધિપાત્ય (ના) પટેલાઈ. શેઠાઈ.
 આધિભૌતિક (વિ) પંચમહાભૂતોથી થયેલું.
 આધિયાત્મ (ના) અર્થમાગે સોંપણ. (ઢોરનું).
 આધિઆધિ (ના) ચિંતા અને રોગ.
 આધીન (વિ) વશ. કબજે. નમ્ર.
 આધીનતા (ના) તાબેદારી.
 આધુનિક (વિ) નવું. અર્ધાચીન.
 આધેડ (વિ) અધેડ. પુષ્પ.
 આધ્યાત્મિક (વિ) આત્મજ્ઞાન સંબંધી. મા-
 આધિકણ (ના) અધિકણ. મેળવણ. [નસિક.
 આધિકવું (કિ) મેળવવું. આખરવું.
 આનંદ (વિ) અન્ય. બીજું.
 આનંદ (ના) મુખ. વદન. મોં.
 આનંદ (ના) હરખ. ત્યુશાલી.
 આનંદકંદ (ના) આનંદનું મૂળ. જાલી.
 આનંદકારી (વિ) આનંદ આપનાર.
 આનંદભેરતી (ના) એક રાગણી.
 આનંદમય (વિ) આનંદથી ભરેલું.
 આનંદમયકારી (ના) પંપકોડમાંનો એક.
 આનંદવૃત્તિ (ના) આનંદ સ્વભાવ.
 આનંદાશ્રુ (ના) હરખનાં આસુ.
 આનંદી (વિ) ખુશનિબંધ સુખી.
 આનંદોત્તેજ (ના) અનંત દોરો.
 આનાકાની (ના) રગઝૂક. હા ના. બહાણું.
- આનિયા (ના) કાંઠલીનાં પૂતળિયાં.
 આની (ના) કપિયાનો ૧૬મો ભાગ.
 આનો (ના) સોળમો ભાગ. ૦).
 આંદોલન (ના) લંગર. હાલવું તે.
 આપ (સ) તમે. પોતે.
 આપ (ના) અપુ. પાણી. જળ.
 આપ (નિ) પોતીકું. સ્વ. નિજ.
 આપઅપત્યાર (વિ) પોતાની સત્તાનું.
 આપઅપત્યારી (ના) પોતાની સત્તા.
 આપઅપમાં (અ) માંહેમાંહે.
 આપકર્મી (વિ) પોતાના ઉદ્યોગથી રજનાર.
 આપજુદી (ના) પોતાપણું. આપઅપત્યારી.
 આપધાત (ના) આત્મહત્યા.
 આપધાતિયું (વિ) આપધાત થાય તેવું.
 આપણ (સ) આપણું સર્વ. આપ.
 આપણહાર (વિ) આપનાર.
 આપણે (સ) આપણું સર્વ.
 આપત્ત (ના) આપત્તિ. વિપદ.
 આપત્કાળે (ના) દુઃખ આક્રમી વેળા.
 આપત્તિ (ના) વિપત્તિ. સંકટ. પ્રાપ્તિ.
 આપદા (ના) દુઃખ વિપત્તિ. આક્રમ.
 આપદૃષ્ટિ (ના) સ્વાર્થી નજર.
 આપદર્મ (ના) આપત્તિમાં કરવાનાં કર્મ.
 આપનાર (વિ) જે આપે તે. દેનાર.
 આપન્ન (વિ) દુખિયાર.
 આપમત (ના) આત્મમતિ. પોતાની અકલ.
 આપમતલણી (વિ) સ્વાર્થી. ઈંકલપેડું.
 આપમતિયું (વિ) પોતાને વિચારે ચાલનારું. દ.
 આપમુખત્યાર (વિ) સ્વતંત્ર. ધણિયાવું. કીકું.
 આપ લે (ના) ધીરધાર. લેણુદેણ.
 આપવું (કિ) દેવું.
 આપસઆપસમાં (અ) પોત પોતામાં, માંહે-
 આપસમાન (વિ) પોતાના જેવું. [માંહે
 આપાપર (અ) પોતે અને બીજું.
 આપીડ (ના) કલગી. મુગઝ.
 આપું (ના) આપપણ.
 આપો (ના) આપ. (આમ્ય):
 આપોઆપ (અ) પોતાની મેળે. આપરકું
 આપોઆપ (સ) જુલે. પોતેજ.
 આપોપું (ના) આપણ. ટેક. પોત.

આમ (નિ) પોતીકું સગું. વિશ્વાસુ
 આદિણિયે (અ) પોતાની મેળે. આપોઆપ.
 આદિણી (ના) આપત્તિ.
 આદત (ના) વિપત્તિ. પીડા.
 આદતાળ (ના) સૂરજ. તેજ. તડકો.
 આદરકું (અ) અમથું. પોતાની મેળે.
 આદરીજીવું (કિ) રોગથી ફૂલવું.
 આદરીનું (ના) વખાણ. સાબાશી.
 આદરીન (અ) ધન્ય! વા:વા! ઠીક કીધું!
 આદરો (ના) પેટ ફૂલવાનો રોગ. મોરચી.
 આદળવું (કિ) અદળાવું. અથડાવું.
 આદા (અ) આંશુમેર. (આચ્ય).
 આદિસ (ના) કચેરી. પેઠી. (અંગ્રેજી).
 આદુસ (ના) એક જાતની કલમી કેરી.
 આદ્રિકા (ના) એક ખંડ. (પૃષ્ઠીનો).
 આળ (ના) પાણી. તુર. માલ. ધાર.
 આળકરી (ના) લીસતીનું કામ. દાડસંબંધી.
 આળદા (ના) આપદા. આપત્તિ.
 આળનૂસ (ના) એક જાતનું કાળુ દાકડું.
 આળર (ના) ઇજત. માન. લાયકી. પ્રસિદ્ધિ.
 આળરદાર (વિ) નામાંકિત. સંભાવત.
 આળરપત્ર (ના) માનપત્ર. સર્ટિફિકેટ.
 આળદ (વિ) ભરેલું. ફળવંત. સલામત. ખરા.
 આળદાની (ના) ઉત્કર્ષ. ચડતી. [ખર-કાયમ.
 આળદી (ના) આળદાની. સુખાકારી.
 આળલવદ્ધ (અ) નાનાં મોટાં સર્વે.
 આળુવો (ના) અળુવો. એક ઝાડ-સીંગ.
 આળેળ (વિ) તાદૃશ્ય. અસલ પ્રમાણે ખરી
 આળેલવા (ના) હવાપાણી. દેશપ્રકૃતિ. [નકલ.
 આલ (ના) અલ્લ. આકાશ. વાદળ.
 આલરછેટ (ના) અડકાંખોળો. અટકાવ.
 આલડવા જવું (કિ) અલડવા જવું.
 આલડવું (કિ) અજાડાવવું.
 આલરણ (ના) આલપણ. ધરેલું. અલંકાર.
 આલવું (ના) આલ? વાદળું. આરસી.
 આલા (ના) પ્રભા, કાંતિ. તેજ. પ્રકાશ.
 આલાર (ના) પાડ. ઉપહાર. આશિયાણું.
 આલારી (વિ) ઉપહારવાળું.
 આલાસ (ના) કંઈપણ. ભ્રમ. ઝાંચું. દેખાવ.
 આલોઓ (ના) આ લાઈ.

આલીર (ના) આહીર. ગોવાળિયો.
 આભૂપણું (ના) ધરેલું. શુંગાર. અલંકાર.
 આલ્ય તર (વિ) અંદરનું. માંહેનું.
 આમ (અ) આ પ્રમાણે. આ રીતે
 આમ (ના) આમળાઈને ઝૂંબળ ઝાડો ઉતરે તે
 આમ (વિ) કાચું. જાહેર. ખાસ. [રાગ. પ્રભ.
 આમજ (અ) નક્કી આ પ્રમાણે.
 આમટો (ના) આમળ. ગાડીના પેડાનો ભાગ.
 આમણસામણ (અ) સામસામાં. પરસ્પર.
 આમણ સારોગંધક (ના) એક ગંધક.
 આમદની } (ના) આવક. પેદાશ.
 આમદાની }
 આમત્રણ (ના) તેહું. ઇજત. નોતરું. આણું.
 આમય (ના) રોગ. દરદ. દુઃખ.
 આમરણ } (અ) મરતાં લગી.
 આમરણાંત }
 આમરસ (ના) આમ્રસ. કેરીનો રસ.
 આમરસિયા (વિ) કેરીના રસ જેવા.
 આમલી (ના) આમ્લિકા. એક ખાટું ફળ.
 આમવાયુ (ના) એક રોગ.
 આમસરા (ના) જાહેર જગા. ધર્મશાળા.
 આમળ (ના) આંતરડું. ભાંડું.
 આમળવું (કિ) વાકું વાળવું. વળ દેવો. પી-
 આમળોં (ના) ખાટાં ફળ. [જવું,
 આમળિયું (ના) આમળાવાળું કડું-ધરેલું.
 આમળો (ના) વળ. પીળ. દૂધ. ડંસ.
 આમાત્ર (ના) કાચું અનાજ. સિધું.
 આમાન્યા (ના) મર્યાદા. સરમ.
 આમિષ (ના) માંસ. ગળ.
 આમીન (અ) થાઓ. અરતુ.
 આમે (વિ) ફોગટ. અર્થ.
 આમેજ (વિ) સામેલ. મેળવેલું.
 આમેણ (ના) આમળ. આંતરડું.
 આમોદ (ના) સુંગંધ. હરણ.
 આમ (ના) કોવત્. લોર. લાલ. આવક.
 આમ્યકું (ના) ગોવાળિયો.
 આમતન (ના) ઠંકાણું. જન્મભૂમિ. વતન.
 આમયું (વિ) તેયાર. મફત.
 આમનો (ના) આરસો. તળેતો.
 આયદે (અ) હવેપણી. અતઃપર.

આયદો (ના) લાગદારતું વરસાસન.
 અથપત (ના) આવક, પેદારા. પ્રાપ્તિ.
 આયા (ના) ધાવ. દારી.
 આયાત (ના) આવક.
 આયાસ (ના) મેહેનત. શ્રમ. દુઃખ.
 આયાસી (વિ) મેહેનતુ. ઉદ્યોગી.
 આયુ (ના) આવરદા. હંદગી.
 આયુધ (ના) હથિયાર, શસ્ત્ર.
 આયુષ્ય (ના) આખી હંદગી નીરોગી.
 આયુષ્ય (ના) આયુષ્ય. જીવતર. હંદગી.
 આયુષ્માન (વિ) લાંબી હંદગીતુ.
 આયુષ્ય (ના) જીવતર. આવરદા.
 આયુષ્યમયીદા (ના) મોત. હંદગીની હદ.
 આર (ના) લાકડામાં ખેસાડેલી લોહની અ-
 લી. પાણીનો વેા. તાણ. ખેળ.
 આરકવ (વિ) લાલ.
 આરગણુ (ના) મોચીનું એક ઓલર.
 આરગન (ના) વાળું. (અંગ્રેજી).
 આરચા (ના) અર્ચા. પૂત.
 આરન (ના) જૈન વિરક્ત સ્ત્રી.
 આરણુ (ના) ઇચ્છા. ચિંતા.
 આરણુમંદ (વિ) હમેદવાળું. આતુર.
 આરડતું (કિ) મોટા અવાજ કહાડવો.
 આરણકારણ (ના) બહાનું, મસ. નામ.
 આરણિયો (ના) ત્રણ પાયાની ખેસણી.
 આરણી (ના) આડણી.
 આરત (વિ) આર્ત. દુઃખી.
 આરત (ના) હોંસ. કોડ.
 આરતિયું (વિ) દુઃખી. આરતી કરવાનું પાત્ર.
 આરતી (ના) દીપદર્શન કરાવતું તે.
 આરપાર (અ) એક છેડાથી બીજા છેડા સુધી.
 આરણ (ના) અરથરતાનનો. અંદર થઇને.
 આરખી (વિ) આરણ સંબધી.
 આરખ્ય (વિ) આરખેતું.
 આરખ્ય (ના) પ્રારખ્ય. નરખી.
 આરભટ્ટી (ના) કાચની એક વૃત્તિ.
 આરંભ (ના) ઉપક્રમ. મૂળ. શીરૂઆત.
 આરંભતું (કિ) શરૂ કરવું.
 આરંભશર (વિ) શીરૂ કરવામાં શરૂવીર.
 આરસપહાણ (ના) સ ગેમરમર એક પંચર.

આરસી (ના) દર્પણ. ખાપ. આદર્શ.
 આરસીગરા (ના) આરસી બનાવનાર.
 આરસો (ના) તખતો. મોટો આથનો.
 આરાધન (ના) સેવા. ભક્તિ. ઉપાસન.
 આરાધના (ના) પૂજ.
 આરાધવું (કિ) પૂજ-સેવા-ઉપાસના કરવી.
 આરાધ્ય (વિ) પૂજ લાયક.
 આરામ (ના) ખાગ. વાડી. વિશ્રામ.
 આરાટ (ના) એક કંદે.
 આરાવારા (ના) છોકરીઓનું વ્રત.
 આરાસ્તગી (ના) તૈયારી. નીમ.
 આરાસ્તે (વિ) ગોઠવેલું. સુધારેલું.
 આરિયાં (ના) સડ ઉતારવો. ભંગાણ.
 આરિયું (ના) ચીમડું. (એક શાક).
 આરી (ના) કટવણ. (સૂથારનું ઓલર).
 આરદ્રા (ના) આદ્રા. રજ નક્ષત્રમાંનું ૧.
 આરઠ (વિ) અસવારી.
 આરડું (વિ) હરામી.
 આરો (ના) કિનારો. પાળ. છાણનો ઉખાળો.
 આરો (ના) ઓવારો. હદ. પૈડાંની આડી રેંટનો.
 આરોગ (ના) આરોગ્ય. [દાંડો. છેડો.
 આરોગ્ય (કિ) ખાલું. જમવું.
 આરોગ્ય (ના) તનદુરસ્તી. સુખાકારી.
 આરોગ્ય (વિ) નીરોગી. સાલું. કુશળ.
 આરોગ્યતા (ના) નીરોગી દશા.
 આરોપ (ના) આજ. ઠપકો. ભ્રમ.
 આરોપવું (કિ) આજ ચઢાવવું. પહેરાવવું.
 આરોહણ (ના) ચડતો ક્રમ.
 આર્તવ (ના) આગ્રહરૂપી કાલાવાદા.
 આર્ત (વિ) દુઃખી. આર્તુળ.
 આર્દ્ર (વિ) ભીનું. મૃદુ.
 આર્દ્રક (ના) આદુ. લીલી સૂંઠ.
 આર્દ્રા (ના) રજ નક્ષત્રમાંનું ૧.
 આર્થ (વિ) કુલીન. પ્રતિષ્ઠિત.
 આર્થી (ના) કવિતામાં એક છંદ.
 આર્થાવર્ત (ના) હિંદુસ્થાન. ભરતખંડ.
 આર્થ (વિ) ઋષિકૃત.
 આલ (ના) એક ઝાડ. ટવ. હેવા.
 આલણ (ના) ડાણ. ઘેંસ.
 આલપાદો (ના) એક દાખર.

આલમ (ના) દુનિયાં. જગત્.
 આલંબન (ના) અવલંબન. આધાર.
 આલંબનું (કિ) પહોંચવું.
 આલય (ના) ઘર. સ્થળ. મકાન.
 આલયું (કિ) આપવું.
 આલસ્ય (ના) આળસ. સુસ્તી. પ્રમાદ.
 આલાપ (ના) અલાપ. (ગાયનનો).
 આલામત (ના) નિશાની. ચિહ્ન.
 આલાલીલું (વિ) અડધું બ્રીલું.
 આલિંગન (ના) ભેટ. ખાથ.
 આલી (ના) સૂખી. સહી.
 આલીગાર (વિ) અટક્યાળું.
 આલીનહું (વિ) ભવ. ભખ્તદાર.
 આલું (ના) એક કૂળ.
 આલું (વિ) લીલું. લીનું. કુમળું.
 આલે (ગ) ફેગટ. એળે. રદ.
 આલે (ના) ઘર આલય. મકાન.
 આલે (વિ) સાર. તોફે.
 આલેખ્ય (ના) ચિત્ર. તસવીર.
 આલેપ (ના) લેપ. મલમ.
 આલોક (ના) દર્શન. જોવું.
 આ-લોક (ના) જગત્.
 આલોચવું (કિ) વિચારવું.
 આલોપાલો (ના) ઝાટપાનની દવા-વનસ્પતિ.
 આવ (ના) આવ ન્ત. આવક.
 આવક (ના) આયાત. કમાઇ.
 આવકચિટ્ટી (ના) માલપર નાણાં કહાડવાનો.
 આવકબલક (ના) આવવું જવું. [સિખ].
 આવકાર (ના) માન. સંકાર.
 આવન્ત (ના) આવવું જવું.
 આવડવું (કિ) નિવેડવું. આટપવું. ગુચવાવું.
 આવડ } (ના) કળા. અટકળ.
 આવડત }
 આવડવું (કિ) ઉથોલી જોસવી. જાણવું.
 આવડું (વિ) આટલું.
 આવવું (વિ) આવવાનું. નવું.
 આવધ (ના) ખેડવા આપેલી જમીન.
 આવરફૂટે } (ના) મોત. આચર્યું.
 આવરખૂટે }
 આવરેણું (ના) ઢાંકણ. આચ્છાદન.

આવરદા (ના) આચુચ. હંદગાની.
 આવરવું (કિ) ફેલાવું. ઢંકાવું.
 આવરેજ (ના) સરાસરી. એવરેજ.
 આવરો (ના) નામનો એક ચોપડો. ભભરો.
 આવર્તન (ના) અભ્યાસ. ગોખવું. આવૃત્તિ.
 આવલિ (ના) હાર. આળ. ટ્રેબી. માળા.
 આવવું (કિ) દાખલ થવું. પહોંચવું. ખેસવું.
 આવસ્ય (ના) જરૂરિયાત. અગત્ય.
 આવસ્યક (વિ) જરૂરનું.
 આવસથ (ના) વિશ્રામ સ્થાન. પ્રતિભેદ.
 આવહું (વિ) લાવનાર. કરનાર.
 આવળ (ના) એક ઝાડ.
 આવાદાની (ના) આવક, પેદાશ, ઉપજ.
 આવાગમન (ના) આગમન. જનમાતર.
 આવાસ (ના) અવાસ. ઘર.
 આવાહન (ના) પદ્યરામણી. આગમન.
 આવિર્ભાવ (ના) દેખાવ. પેસવું. ભરાવું.
 આવિર્ભૂત (વિ) પ્રગટ. છવું.
 આહું (વિ) આ પ્રકારનું.
 આવૃત્ત (વિ) ઘેરેલું. ઢાંકેલું.
 આવૃત્તિ (ના) ફરી વળવું. નકલ. ફેરો.
 આવેગ (ના) જોર. (કાવ્યનો એક ભાવ).
 આવેશ (ના) જોસ. જોર. ખુમારી.
 આવેશી (વિ) આવેશવાળું.
 આશંસા (ના) આશંકા.
 આશ (ના) આશા.
 આશ (વિ) મોહિત. પ્રિય.
 આશકમાશુક (ના) પ્રીતમ અને પ્રિયા.
 આશકોર } (વિ) ઉઘાડું. જાહેર. પ્રસિદ્ધ.
 આશકારા }
 આશકી (ના) આશકપણું.
 આશંકા (ના) શંક. સંદેહ. ટૂં.
 આશના (વિ) પ્યારી.
 આશનાઇ (ના) દોસ્તી. ચારી.
 આશ્ય (ના) ધારણા. મંતલબ. સ્થળ.
 આશા (ના) ઇચ્છા. ભરોસો.
 આશાપુરી (ના) એક દેવી.
 આશાડ (ના) અપાઠ. આખાડ.
 આશાળુંધ. (વિ) આશવાળું.
 આશાલંગ (વિ) નિરાશ. ઉદાસ.

આશીય (ના) આશીવાદ.	આસુરી (વિ) અસુરનું. રાક્ષસી.
આશીવાદ (ના) શુભેચ્છા.	આસૂયા (ના) અસૂયા. અદેખાઇ.
આશો (ના) આશ્વિન માસ.	આસો (ના) આશ્વિન મહિનો.
આશૌચ (ના) અશૌચ. સૂતકં.	આસોપાલવ (ના) એક ઝાડ.
આશ્વર્ય (ના) અચર્ય. અજબ. નવાઇ.	આસ્કંધ (ના) એક કંદ.
આશ્રમ (ના) જગા. હાંદગીની મજબ.	આસ્તરણ (ના) ખીછાતું. સાદડી. અસતર.
આશ્રમી (વિ) આશ્રમવાળું.	આસ્તિક (વિ) શ્રદ્ધાળુ. એકીનવાળો.
આશ્રય (ના) આસરો. મદદ.	આસ્તિક્ય (ના) શ્રદ્ધા. આસ્થા.
આશ્રયી (વિ) આશ્રય લેનાર. આશ્રિત.	આસ્તે (અ) હળવે. ધીમે.
આશ્રિત (વિ) શરણાગત. આધીન.	આસ્થા (ના) શ્રદ્ધા. એકીન. ભાવ.
આશ્વાસ } (ના) શાંતિ. આશ્રય. દિલાસો.	આસ્થિક (વિ) ભાવિક. આત્મવાળું.
આશ્વાસન }	આસ્પદ (ના) જગા. ડેકાણુ.
આશ્વિન (ના) આશો મહિનો.	આસ્ફેટલ (ના) ચાળડબું. ઠોકરું.
આપાદ (ના) અસાડ મહિનો.	આસ્થા (ના) સુખ. વહન.
આપાદી (વિ) આપાદ સંબંધી.	આસ્વાદ (ના) ટચિ. ગળકે. રસ.
આસ (ના) આશા. ઉમેદ.	આંહુ (અ) અહીંઆ. ના.
આસકા (ના) દેવઅર્પિત વસ્તુનો શેષ.	આહા ! (અ) આશ્ચર્ય. દુઃખ. સૂચક.
આસકત (વિ) અનુરક્ત. પ્રીતિવાળું.	આહાર (ના) ભોજન. ખોરાક.
આસકિત (ના) રનેહ. અનુરાગ.	આહારી (વિ) ખાનારો.
આસંગો (ના) આસકિત. વળગણ.	આહીર (ના) આહીર. ગોપ. ભરવાડ.
આસન (ના) બેઠક. એક ઔપધિ.	આહીરડો (ના) આહીર ભતનાં માણસો.
આસનવિધિ (ના) આસનની રીતિ.	આહુતિ (ના) અગ્નિમાં હોંમવાની ચીજ.
આસનાવાસના (ના) સંભાળ. માવજત.	આહુડી (ના) પારધી. ભીંસડી.
આસનિયું (ના) પાચરણું.	આહુનિક (ના) નિતકર્મ. ધર્મક્રિયા.
આસની (ના) નાતું આસન.	આહ્વાદ (ના) આનંદ. કલ્હોલ.
આસંગો } (ના) એક ઝાડ.	આળ (ના) આરોપ. અટક્યાળું.
આસંગ્રા }	આળપંપાળ (વિ) ફેગટ. મિથ્યા.
આસંધ (ના) અશ્વગંધા. એક વનસ્પતિ.	આળય (ના) આલય. સ્થાન. મકાન.
આસન્ન (અ) પાસે. નિકટ. સંનિધિ.	આળવાળ (ના) ક્યારો.
આસપાસ (અ) ચોફેર ચારે પાસે.	આળસ (ના) આલસ્ય સુરતી.
આસમાસ (અ) ખામુખા. જરૂર.	આળસવું } (કિ) અળસવું. થાકી જવું. માં
આસમાન (ના) આકાશ. અસ્માન.	આળસી જવું } ડી વાળવું. અટકવું. ટળવું.
આસમાની (વિ) એક રંગ. એચિંતું. દેવી.	આળસુ (વિ) આળસવાળું. સુરત.
આસરે (અ) સુમારે. અટકળો.	આળી (વિ) રૂઝાવા માંડેલી જગા. લીલી.
આસરો (ના) આશ્રય. ટેકો. મદદ.	આળીગળી (વિ) અટક્યાળું.
આસાએશ (ના) આશ્વાસ. નિવૃત્તિ.	આળુ (પ્ર) વાળુના અર્થમાં. જેમ શ્રદ્ધાળુ.
આસાન (ના) આભાર. પાડ. (વિ) સાદી.	આળું (વિ) વાળું.
આસામી (ના) શખસ. પૈસાદાર.	આળે (ના) આલય. ઘર. (કવિતામાં.)
આસામીવાર (અ) જાણીક.	આળેખવું (કિ) આંકવું. ચીતરવું.
આસિરંટ (વિ) મદદગાર. (અંગ્રેજી).	આળેવડું (કિ) સૂતા. સૂના ગળડવું.

ધ.

ધ (ના) બીજો હસ્તસ્વર. કામદેવ.
 ધ (અ) કોધ, હયા, હુખ, સુચક.
 ધ (સ) આ, એ.
 ધ (આ) સંસ્કૃત ઋનો. જેમ: "શુ ં" નું.
 ધચતુ (કિ) ખાયાંજ કરવું. ["શિંગ."]
 ધંદુ (ના) અંડ. બેદુ. પખીનો ગર્ભ.
 ધંદોણી (ના) ઉઠેણ.
 ધંધણ (ના) ધન્યન. લાકડાં. બળતણ.
 ધંધણધોરી (વિ) લાકડા નેવા. મૂર્ખ. ઠાઠ.
 ધંધણું (ના) બાળવાનું લાકડું.
 ધએળ (ના) એળ. (એક કાડો).
 ધકબાળ (ના) નસીબ. ભાગ્ય.
 ધકરાર (ના) કબૂલાત. કોલકરાર. એકરાર.
 ધકરારનામું (ના) લેખી કબૂલાત.
 ધકોતેર (વિ) ડા (સંખ્યા).
 ધકુ (ના) સેરડી.
 ધદવાકુ (ના) વેવરવત મનુનો પાટવી કુંવર.
 ધખલાસ (ના) મિત્રતા. પરમરનેહ.
 ધખ્તેસાર (ના) સારાંશ. સક્ષિપ્તચન.
 ધગન (ના) ચળત, હાલતું તે.
 ધગળા (ના) ધડા (એક નાડી).
 ધગ્રેજ (ના) અગ્રેજ. ધગ્રવાંડવાસી.
 ધગ્રેજ (વિ) અગ્રેજની. ધગ્રવાંડ સંખધી.
 ધગ્રિત (ના) ચિહ્ન. નિશાની. સંકેત. સેન.
 ધગ્રયુ (કિ) ચહાણું. આશા રાખવી.
 ધગ્રા (ના) ગરજ. મન. ચાહના. આશા.
 ધગ્રાંક (ના) ત્રેણીશીનું ત્રીજું પદ.
 ધગ્રાનિવત (વિ) ધગ્રાવાળું.
 ધગ્રિત (વિ) ધગ્રેજું. ધારેજું. મનગમતું.
 ધગ્રું (વિ) ધગ્રનાર.
 ધગ્રત (ના) આખર. માન. પ્રતિષ્ઠા.
 ધગ્રતઆસાર (વિ) રાજેશી આખરદાર.
 ધગ્રન (ના) નોતર. આમત્રણ. તેહ.
 ધગ્ર (નો) હુખ-વેદન.
 ધગ્રનકૃત (ના) ઉમેરો. વધારો. ઇનામ.
 ધગ્રર (ના) લેવો. પાયાનમો. તુમાન.
 ધગ્રરદાર (વિ) ધગ્રરો રાખનાર. કંટાકર.
 ધગ્રરે (અ) ધગ્રરે અપાયલો હોય તેમ.
 ધગ્રરો (ના) મકતો. કંટાક. પટો.

ધગ્રયા (ના) અધિદાન. ભેટ.
 ધગ્રાણું (કિ) હેયામાં સોસાણું.
 ધગ્ર (ના) ગણ જવ પુર માપ. ફૂંમો ૧૨મો.
 ધગ્રનેર (ના) શિલ્પશાસ્ત્રી. [ભાગ.
 ધગ્રી (ના) હોસ્તી તોડવી તે. એ બનાવ.
 ધગ્રીતેર (વિ) ડડ (સંખ્યા).
 ધગ્રા (ના) એકશ્વાસની નાડી. પૃથ્વી. ગોરાક.
 ધગ્રિકા (ના) ભૂમિ, પૃથ્વી, ધરા, અચળા.
 ધગ્રીપીડી (ના) વરને લગ્ન વખતે પોંકવાની
 એક પદાર્થની ગોળીઓ.
 ધત (અ) અહીંઆં. આ તરફ.
 ધત (અ) એહું, થએહું. ઈં અર્થ જેમ લખિત,
 ધતબાર (ના) ભરોસો. વિશ્વાસ. [ધગ્રિત, ઈં
 ધતબારી (વિ) ખાતરીવાળું. વિશ્વાસ.
 ધતમામ (ના) ખટલો. અસખાળ.
 ધતર (વિ) બીજું, બહું, અન્ય.
 ધતરાજ (ના) તાજુશી. કોપ. ગેરમેહુરબાની.
 ધતલાખ (વિ) બહું, છટ, પૃથક્.
 ધતિ (અ) સમાપ્તિ સુચક. અંતદર્શક.
 ધતિ કર્તવ્યતા } (ના) કર્મ કરવાની રીતિ.
 ધતિ ક્રિયા }
 ધતિકાક (ના) બનાવ. દેવયોગ.
 ધતિશી (ના) સમાપ્તિ, છેડો, અંત.
 ધતિહાસ (ના) તવારીખ. ખ્યાન. વૃત્તાંત.
 ધત: (સ) આ, અત:
 ધત:પર (અ) હવેપછી.
 ધત્યાદિ (અ) વગેરે. એ આદિલધને.
 ધત્યાદિક (વિ) એનાં જેવાં બીજાં હોય તે.
 ધદડાં (ના) ઠાકળાં (એક ખાવાની ચીજ).
 ધદર તિદર (અ) અહીં તહીં.
 ધનકાર (ના) નિષેધ. નાં. નકાર.
 ધનશાલ્લાતાલ્લા (ના) ઈશ્વરેચ્છા.
 ધનસાનુ (ના) આદમી. માણસ.
 ધનસાનિયત (ના) માણસાઈ. વિવેક.
 ધનસાક (ના) ન્યાય. ફેસલો.
 ધનાર (ના) ગરાસ. ભેટ. બક્ષિસ.
 ધનામે ધનકૃત (ના) ધનામમાં ઉમેરો કરવો તે.
 ધનામદાર (વિ) ધનામ મેળવનાર.
 ધનામી (વિ) ધનામ સંખધી.
 ધનાયત (ના) બક્ષિસ. અર્પણ.

ઇન્કમટાકસ (ના) કમાઈ પરનો કર.
 ઇન્ડિયા (ના) હિંદુસ્થાન.
 ઇન્તિખાઈ (ના) સાર. તાત્પર્ય.
 ઇન્તિખર } (વિ) આતુર. અધીર. અપેક્ષિત.
 ઇન્તેખર } તલપાપડ.
 ઇન્દિહર (ના) મોટી મધગાખી.
 ઇન્દિરા (ના) લક્ષ્મી. એક વૃત્ત. (કવિતામાં).
 ઇન્દીવર (ના) નીળકમળ.
 ઇન્દુ (ના) ચંદ્ર. ચાંદો. સોમ.
 ઇન્દુમતિ (ના) પુનેમ. ભોજની બહેન.
 ઇન્દુવદના (વિ) ચંદ્રમુખી.
 ઇન્દુવાર (ના) સોમવાર.
 ઇન્દુર (ના) ઉદર. મૂષક. કોળ.
 ઇન્દ્ર (ના) દેવતાઓનો રાજ. રાજ.
 ઇન્દ્રકોલ (ના) મંદરાચળ પર્વત.
 ઇન્દ્રગોપ (ના) અળસીયાં. વર્ષાદનાં રાતાં છ-
 ઇન્દ્રયાપ (ના) મેઘ ધનુષ્ય. [વડાં.
 ઇન્દુજવ (ના) એક ઠડવાં બીજ. (ઓસડ).
 ઇન્દુભળ (ના) ભદુ માયા. છળ. મંત્રતંત્ર.
 ઇન્દુભેત (ના) અપોરિયું.
 ઇન્દ્રદાર (ના) દેવદાર (એક ઝાડ).
 ઇન્દ્રધનુષ્ય (ના) મેઘયાપ.
 ઇન્દ્રધ્વજ (ના) ધ્વજ. ઘોડી. (ચેત્ર શુદ્ધ ૧ની).
 ઇન્દ્રપ્રસ્થ (ના) દિલ્લી. પાંડવની રાજધાની.
 ઇન્દ્રનીલ (ના) ક્ષીલમ. નીલમણી.
 ઇન્દ્રવજ્રા (ના) એક કવિતાનું વૃત્ત.
 ઇન્દ્રવંશા (ના) કવિતાનું એક વૃત્ત.
 ઇન્દ્રવાણુ } (ના) ઇન્દ્રવારુણ. એક શોભિતું
 ઇન્દ્રવાયણુ } પણ કડતું કળ. ઇન્દ્રાણુ.
 ઇન્દ્રાણી (ના) ઇન્દ્રની સ્ત્રી. રાત્રી.
 ઇન્દ્રાયુધ (ના) ઇન્દ્રનું ધનુષ્ય.
 ઇન્દ્રાસન (ના) ઇન્દ્રનું સિંહાસન. [અવયવો.
 ઇન્દ્રિય (ના) કર્મ અને જ્ઞાન કર્તા ધારીરના
 ઇન્દ્રિયગમ્ય } (વિ) ઇન્દ્રિયથી સૂમળ્ય તેડું.
 ઇન્દ્રિયગોચર }
 ઇન્દ્રિયગ્રામ (ના) ઇન્દ્રિયોનો સમૂહ, સર્વ ઇન્દ્રિયો.
 ઇન્દ્રિયજિત (વિ) ઇન્દ્રિયોનો જીત કર્તા મન મા-
 ઇન્દ્રિયમન } રિનાર.
 ઇન્દ્રિયનિષ્ઠ } (ન) ઇન્દ્રિય. મનનું મારણ.
 ઇન્દ્રિયનિર્મમ } ઇન્દ્રિયો મનને તાજે તાખથી.

ઇન્દ્રી (ના) ઇન્દ્રિય. કરણ. ઉપસ્થ.
 ઇન્દ્રીભુલાબ (ના) પીસાબનું ઓસડ.
 ઇન્દુનુ (ના) બાળવાનાં લાકડાં.
 ઇન્સ્પેક્ટર (ના) ઉપરી. તપાસનાર.
 ઇન્ડા (અ) આ તરફ. (આમ્ય).
 ઇન્ડાદત (ના) બંદગી. પૂજા, ભક્તિ.
 ઇન્ડારત (ના) ઢળ. રીતિ. ભક્તિ.
 ઇન્ડા (ના) હાથી. ગજ.
 ઇન્ડા (ના) હાથણી.
 ઇન્ડા (અ) એમ. (આમ્ય).
 ઇન્ડાન (ના) આસ્થા. આશીન. પ્રામાણિકતા.
 ઇન્ડાનદાર (વિ) પ્રામાણિક, વિશ્વાસુ.
 ઇન્ડાનદારી (ના) સાચવટ, પ્રમાણિકપણું.
 ઇન્ડાની (વિ) ઇન્ડાનપર રહેનાર. ધર્મચૂરત.
 ઇન્ડામં (ના) કાળ, મુલ્લાં.
 ઇન્ડામન્યંતી (ના) તાબૂત. મોહરમનો તેહે-
 ઇન્ડામદાંગો (વિ) ધર્મદેહંગી. [વાર.
 ઇન્ડારત (ના) હવેલી. કિલ્લો. બાંધકામ.
 ઇન્ડા (અ) પણું, તા, દર્શક. જેમ કાબેલિયંત,
 ઇન્ડા (ના) એળ. એક કોડો. [મુસ્કેલિયંત.
 ઇન્ડા (ના) ઘોરણ. ઠરાવિક હંદ.
 ઇન્ડા (અ) યા. અચવા.
 ઇન્ડા (ના) જંગલ, વન, રાન.
 ઇન્ડા (ના) પૃથ્વી. વાણી. વાકુંદેવી.
 ઇન્ડા (ના) ધારણા. મનસુખો. વિચાર.
 ઇન્ડા (વિ) ઇન્ડાન દેશ સંબંધી.
 ઇન્ડાવત (ના) સમુદ્ર. મહાસાગર. દરિયો.
 ઇન્ડિણ (ના) આગર. ખારવાળી જમીન.
 ઇન્ડકાબ (ના) ખેતાબ. યોગ્યતા.
 ઇન્ડમ (ના) હુન્નર. કળા. વિદ્યા.
 ઇન્ડમબાજ } (વિ) ઇન્ડમ ભણનાર. કાબેલ.
 ઇન્ડમી }
 ઇન્ડા (ના) પૃથ્વી. ગાય. વાણી.
 ઇન્ડાબા (ના) હંદ. દાવો.
 ઇન્ડાબા (ના) એક રેશમી કાપડ.
 ઇન્ડાબા (ના) ઉપાય. ઓસડ.
 ઇન્ડાચી (ના) એલચી. (સુગંધી વસાણું).
 ઇન્ડાજી (ના) પૃથ્વીના નવ ખંડમાંનો એક.
 ઇન્ડેક્ટ્રિક ટ્રેલિગ્રાફ (ના) તારનો સંદેશો.
 ઇન્ડેક્ટ્રિસિટી (ના) વીજળી, વિદ્યુત.

ધવ (અ) પેટે. જેમ.
 ધરા (અ) ધિકાર સૂચક.
 ધરાક (ના) ધરક. રતિસંબંધ. મદન.
 ધરાકબાળ (વિ) કામી. રસિક.
 ધરાકબાળના (ના) કામરમણ. વ્યસિયાર.
 ધરાકી (વિ) શોખી. છેલ. રસિકડો.
 ધરાગરત } (ના) સંકેત. સાન.
 ધરાસો }
 ધમ (વિ) વહાણું. અનુકૂળ. ધારેલું.
 ધમત્વ (ના) મિત્રતા.
 ધમદેવ (ના) પોતાનો ઉપાસ્ય દેવ, કુળદેવતા.
 ધમમિત્ર (ના) વહાલો મિત્ર.
 ધમરાશિ (ના) ગણિતનો એક પ્રકાર.
 ધમાનિષ્ઠ (વિ) પ્રિય અને અપ્રિય.
 ધમાપત્તિ (ના) ધમ્મેલું પ્રાપ્ત થયું તે.
 ધમાપૂર્તિ (ના) ચક્ષુ ક્રિયા. ધર્મ. સંખ્યાવતનાં
 ધષ્ટિ (ના) ચક્ષુક્રિયા. [કામો.
 ધષ્ટિકા (ના) ઈંટ.
 ધસખગોળ (ના) એક બિયાં.
 ધસમ (ના) નામ.
 ધસવી (વિ) ધસુ સંબંધી.
 ધસ્કું (ના) વળ માટે કાપા પાડેલો ખીલો.
 ધસ્ટી (ના) લોખંડની હાર ભરવાની સગડી.
 ધસ્પતાલ (ના) ઔષધાલય. મોટું દવાખાનું.
 ધહ (સ) ઓ.
 ધહાં (અ) આફીઆં. આ તરફ.

ધ.

ધ (ના) ચોથો મૂળાક્ષર. “ધ”નું દીર્ઘરૂપ. જે
 ઈકારની સંધિ. જેમ પરિધક્ષા=પરીક્ષા.
 ધ (પ્ર) સંબંધ દર્શક. જેમ માળી, વાળું અ-
 થે જેમ:-ઉદ્યોગી, રોગી ઈત. [(ચીજ).
 ધ (પ્ર) નારી ભતિ દર્શક. જેમ:-કાળી, ઘોળી
 ધ (પ્ર) પછું અર્થે. જેમ:-ઉમેદવારી, ફેાજદારી.
 ધ (અ) મસ્કરી સૂચક.
 ધટ (ના) ઈટ.
 ધક્ષણ (ના) નજર. આંખ. લેણું તે.
 ધક્ષિત (વિ) લેણું, દીકરું.
 ધક્ષિસ (વિ) લેણું, દીકરું.
 ધટ (ના) ધક્ષિ. મટાખાનાં, ભીષ અણુવા
 સારૂ બનાવેલાં ચોસલાં.

ધટકો (ના) રોડું. ઈટનો કટકો.
 ધટકી (ના) ઈટ.
 ધટરકી (ના) ઈટ. એક જીવડું.
 ધટાળો (ના) ધારાનું ટેકું. ઈટનો કટકો.
 ધટું (ના) દેહેરાનું શિખર.
 ધટ (ના) મુસલમાનનો તહેવાર.
 ધટ્ટશ (વિ) આણું. લેણું.
 ધનમીન, (વિ) આ અને હું.
 ધનમીનસાહેલીન (વિ) ધણાંન ચોડાં.
 ધનિસત (વિ) ધમ્મેલું.
 ધધી (ના) મત્સર. અંદેખાઈ.
 ધધીણુ (વિ) અંદેખું.
 ધલા (ના) તોળા.
 ધલાકેઈ (ના) પ્રાંત. રાજકીય વિભાગ.
 ધરા (ના) પ્રભુ, રાજ. અધિકારી.
 ધરાન (ના) ઉત્તર પૂર્વ વચ્ચેનો ખૂલો. વિખળ.
 ધરાતા (ના) આદિ સિદ્ધમાંની એક.
 ધશ્વર (ના) શિવ. પ્રભુ.
 ધશ્વરી (વિ) ધશ્વર સંબંધી.
 ધશ્વરી (ના) શક્તિ. માતા. સરસ્વતી.
 ધધણા (ના) ધમ્મ. અપેક્ષા.
 ધધત્ત (વિ) સહજ, થોડું.
 ધસ (ના) ખાટલાની આડીઓ.
 ધસકોતરિયો } (ના) ધણાં ખાનાંની, નાની
 ધસકોતરી } પેટી.
 ધસમ (ના) ભત, કોમ.
 ધસેસ (ના) સેરી લોળીન (એક ભતનો ગુંદર).
 ધસ્કામત (ના) માલ મિલકત.

ઉ.

ઉ (ના) ત્રીજો લઘ્વ સ્વર. શંકર.
 ઉ (પ્ર) પ્રથમ પુરુષ વર્તમાન કાળનો પ્રત્યય.
 ઉઃ (અ) કંઠાળો દર્શક. [જેમ, કક, લખું.
 ઉઆં (અ) તરત જન્મેલા બાળકના રૂદનનું
 ઉગમ્મ (ના) ગાડાના પેડાનો કીલ. અનુકરણ.
 ઉજણી (ના) જીવવાની રીત.
 ઉજણું (કિ) ચોપડું. ઝાપડું. મંતરણું.
 ઉટકટો (ના) એક છાંડ.
 ઉટલી (ના) સોનીનું એક ચોળર.
 ઉટાટિયું (ના) એક રોગ. ઉપલિયું.
 ઉદિયાજી (ના) એક ઔષધ.

હડળ (ના) બાથ.
 હડળગુંડળ (ના) ગોટા. પિંડાળો.
 હઠણ (ના) હઠણી. હઠાણી.
 હઠણિયાં (ના) સિંગડા ફૂટવાની જગા.
 હઠણી } (ના) હઠણ. લૂગડા કે ઘાસનો ગો-
 હઠાણી } ળ વીરળો.
 હંદર (ના) એક પ્રાણી. મૂષક.
 હંદરડી (ના) હંદરની માદા.
 હંદરવાઈ (ના) હંદર પકડવાનું પાંજરું.
 હંદરી (ના) માથાનો એક રોગ.
 હધાંધળું (વિ) ઝાંધું.
 હધિયું (ના) હબડિયું.
 હંબર } (ના) આરશાખની વચમાં જમીનપર
 હંબરો } બેસાડેલું પાડિયું. ભમરો.
 હંબરી (ના) હંબરાની નીચેનું લાકડાનું ટે-
 હંકડો (ના) રાતમ. રોળની ખરીદી. [કણ.
 હંકરડો (ના) કચરાનો ઢગ. કચરાની જગા.
 હંકરડી (ના) હંકરડાની જગા.
 હંકલવું (કિ) વંચાવું. છૂટું પાડવું.
 હંકળવું (કિ) કામ થવું. ધણું ગરમ થવું.
 હંકળાટ (ના) ધામ. ગરમાટો.
 હંકાર (ના) હ સ્વર. શિવ. તિયાર કરવું.
 હંકાળવું (કિ) હંકળે તેમ કરવું. લાભ કરવો.
 હંકાળો (ના) બાફ. બોસડનો કાવો.
 હંકલ (ના) હંકલવાની ટવ. ફૂડ્યો.
 હંકલવું (કિ) બાળખવું. વાંચવું. ગુચકહાડવી.
 હંકત (વિ) કહેલું. બોલેલું. કથિત.
 હંકિત (ના) કથન. વચન.
 હંખડી (ના) હંખળી. ખાંડણી.
 હંખદ (ના) નવાઈ.
 હંખર (ના) માંસ. ખરાબ જમીન.
 હંખળ } (ના) હંખળું. ખાંડણી.
 હંખળી }
 હંખળું (ના) હંખળ. ખાંડણી. સાંબેલું. ખળદું.
 હંખળો (ના) હંખળું. હંચો બાંધો. ચોકિયું.
 હંખાણું (ના) ફૂટાઈ વાક્ય. સમસ્થા.
 હંખળવું (કિ) હંકળવું.
 હંખળું છડ (ના) એક ઔષધિ.
 હંખરવું (કિ) ખચવું.
 હંખામવું (કિ) ઉપાડવું.

હંગાર (ના) અચાન. લાભ.
 હંગારો (ના) હંગાર. નાનાં છાડવાં.
 હંગ (વિ) કરડું. કઠોર. કૂર. ભયંકર.
 હંગતા (ના) હંગ રિયતિ.
 હંગધન્વા (ના) શિખ ઇંદ્ર.
 હંગસેન (ના) ધર્તરાષ્ટ્ર પુત્ર.
 હંધડવું (કિ) ખુલ્લું થવું. ફેખાવું. ઉદય થવો.
 હંધડું (વિ) હંધાડું. ખુલ્લું.
 હંધરાણી (ના) તખાદો. લેહેણાની માંગણી.
 હંધરાણું (ના) હંધરાવીને એકડું કરેલું. ડીપ.
 હંધરાત (ના) તેહેસીલ. સરકારી વસૂલાત.
 હંધરાતદાર (ના) પટેલ. તલાટી. તેહેસીલદાર.
 હંધરાવડું (કિ) જુદે જુદે ટુકાણેથી માંગી
 હંધરાળો (ના) જોધરાળો વિહું.
 હંધાડ (ના) પ્રકાર.
 હંધાડખાંડ (ના) હંધાડી જગા.
 હંધાડવું (કિ) ખુલ્લું કરવું, ખોલવું.
 હંધાડું (વિ) ખુલ્લું. સાફ. નાચું.
 હંધાડેછાક (અ) ખુલ્લી રીતે. છડે ચોક.
 હંચકો (ના) હંધડ પકળું. સાફ.
 હંચકો (ના) ડાંડ. ઢગ. ચોર.
 હંચરવું (કિ) હંચારવું. વહવું.
 હંચાટ (ના) શોક. શ્રેકર.
 હંચાપત (ના) છાની રીતે ઉપાડેલું.
 હંચાળો (ના) ધરનો સામાન. રાંચરચીલું.
 હંચિત (વિ) ચોગ્ય. ધરિત.
 હંચીજવું (કિ) હડી જવું.
 હંચેડવું (કિ) હંચેડવું. હાલ ઉતારવી.
 હંચેલવું (કિ) કચરો ગંચકી નાખવો.
 હંચ્ય (વિ) બંચું.
 હંચ્યાટ (ના) હંચ્યાટન. ચિંતા. શોક.
 હંચ્યાટન (ના) હંચ્યાટ કરવો તે.
 હંચ્યાર (ના) અવાજ. સ્વર.
 હંચ્યારણ (ના) કથન. હંચ્યાર કરવો.
 હંચ્યારવું (કિ) ખોલવું, વહવું. [ગાજ
 હંચ્યંડ (વિ) પ્રચંડ. ભયંકર. ચપળ. કોઈ
 હંચિયન (વિ) હંચેડેલું નિર્મૂળ કરેલું.
 હંચિછડ (વિ) એકું. છાડેલું. પારકું.
 હંચેદ (ના) સમૂળ નાશ.
 હંચેદક (વિ) હંચેદ કરનાર.

၆၄၈၆၁၁ - ၆၄၈၆၁၁၁

၆၄၈၆၁၁၁ - ၆၄၈၆၁၁၁၁

၆၄၈၆၁၁ - ၆၄၈၆၁၁၁

၆၄၈၆၁၁ - ၆၄၈၆၁၁၁

၆၄၈၆၁၁ - ၆၄၈၆၁၁၁

၆၄၈၆၁၁ - ၆၄၈၆၁၁၁

હુડળ (ના) ખાથ.
 હુડળગુડળ (ના) ગોટા પિંડાળો.
 હઠણ (ના) હઠણી. હઠાણી.
 હઠણિયાં (ના) શિંગડા કૂટવાની જગા.
 હઠણી } (ના) હઠણ. લૂગડા કે ઘાસનો ગો-
 હઠાણી } જ વીટળો.
 હંદર (ના) એક પ્રાણી. મૂષક.
 હંદરડી (ના) હંદરની માદા.
 હંદરવાઈ (ના) હંદર પકડવાનું પાંજરું.
 હંદરી (ના) માથાનો એક રોગ.
 હંધાંધળું (વિ) ઝાંખું.
 હંધિયું (ના) હમડિયું.
 હંખર } (ના) ખારશાખની વચમાં જમીનપર
 હંખરો } બેસાડેલું પાટિયું. ઊમરો.
 હંખરી (ના) હંખરાની નીચેનું લાકડાનું ટે-
 હકડો (ના) રાતમ. રોજની ખરીદી. કિલ્.
 હકરડો (ના) કચરાનો ઢગ. કચરાની જગા.
 હકરડી (ના) હકરડાની જગા.
 હકલવું (કિ) વચાવું. છૂંડે પાડવું.
 હકળવું (કિ) કામ થવું. ધણું ગરમ થવું.
 હકળાટ (ના) ધામ. ગરમાટો.
 હકાર (ના) હ સ્વર. શિવ. તૈયાર કરવું.
 હકાળવું (કિ) હકળે તેમ કરવું. લાલ કરવો.
 હકાળો (ના) બાફ. ઓસડનો કાવો.
 હકેલ (ના) હકેલવાની ટેવ. ફડચો.
 હકેલવું (કિ) ઓળખવું. વાંચવું. ચુંચકહાડવી.
 હકત (વિ) કહેલું. બોલેલું. કથિત.
 હકિત (ના) કથન. વચન.
 હખડી (ના) હખળી. ખાંડણી.
 હખદ (ના) નવાઈ.
 હખર (ના) માંસ. ખરાબ જમીન.
 હખળ } (ના) હખળું. ખાંડણી.
 હખળી }
 હખળું (ના) હલખળ. ખાંડણી. સાંભેલું. ખળદનું
 હખળો (ના) હખળું. હથો બધો. ચિકિત્સું.
 હખાણું (ના) ફૂટાઈ વાક્ય. સમસ્યા.
 હખેળવું (કિ) હકેળવું.
 હગણું જરૂર (ના) એક ઔષધિ.
 હગરવું (કિ) ખચવું.
 હગામવું (કિ) હપાડવું.

હગાર (ના) ખચાવ. લાભ.
 હગારો (ના) હગાર. નાનાં છોડવાં.
 હથ (વિ) કરડું. કઠોર. કૂર. ભયંકર.
 હથતા (ના) હથ રિથતિ.
 હથધનવા (ના) શિવ ઇંદ્ર.
 હથસેન (ના) ધર્તરાષ્ટ્ર પુત્ર.
 હથડવું (કિ) ખુલ્લું થવું. દેખાવું. ઉદય થવો.
 હથડું (વિ) હથાડું. ખુલ્લું.
 હથરાણી (ના) તખાદો. લેહેણની માંગણી.
 હથરાણું (ના) હથરાવીને એકકું કરેલું. ડીપ
 હથરાત (ના) તેહેસીલ. સરકારી વસૂલાત.
 હથરાતદાર (ના) પટેલ. તલાટી. તેહેસીલદાર.
 હકરાવવું (કિ) જુદે જુદે ટુકાણેથી માંગી
 હથરાળો (ના) જોધરાળો લેવું.
 હથાડ (ના) પ્રકાર.
 હથાડખાડ (ના) હથાડી જગા.
 હથાડવું (કિ) ખુલ્લું કરવું. ખોલવું.
 હથાડું (વિ) ખુલ્લું. સાફ. નાચું.
 હથાડેછોક (અ) ખુલ્લી રીતે. જડે ચોક.
 હથકો (ના) હથડ પકળું. સાફ.
 હથકકો (ના) ડાંડ. ઢગ. ચોર.
 હથરવું (કિ) હચારવું. વદવું.
 હથાટ (ના) શોક. શ્રીકર.
 હથાપત (ના) છાની રીતે હથાડેલું.
 હથાળો (ના) ઘરનો સામાન. રાંચરચીકું.
 હથિત (વિ) યોગ્ય. ધટિત.
 હચીજવું (કિ) હડી જવું.
 હચેડવું (કિ) હચેડવું. છાલ ઉતારવી.
 હચેલવું (કિ) કચરો ગ્રંથકી નાખવો.
 હચ્ય (વિ) બેચું.
 હચ્યાટ (ના) હચ્યાટન. ચિંતા. શોક.
 હચ્યાટન (ના) હચ્યાટ કરવો તે.
 હચ્યાર (ના) અવાજ. સ્વર.
 હચ્યારણ (ના) કથન. હચ્યાર કરવો.
 હચ્યારવું (કિ) ખોલવું. વદવું. ગાનવું.
 હચ્યંડ (વિ) પ્રચંડ. ભયંકર. ચપળ. કોપી.
 હચ્ચિત્ત (વિ) હચ્ચેડેલું નિર્મૂળ કરેલું.
 હચ્ચિછ' (વિ) એકું. છાંડેલું. પારડું.
 હચ્છેદ (ના) સમૂળ નાશ.
 હચ્છેદક (વિ) હચ્છેદ કરનાર.

၆၄၄၆၁၁ - ၆၄၄၆၁၁၁

၆၄၄၆၁၁၁၁ - ၆၄၄၆၁၁၁၁၁

၆၄၄၆၁၁၁၁ - ၆၄၄၆၁၁၁၁၁

၆၄၄၆၁၁၁၁ - ၆၄၄၆၁၁၁၁၁

၆၄၄၆၁၁၁၁ - ၆၄၄၆၁၁၁၁၁

၆၄၄၆၁၁၁၁ - ၆၄၄၆၁၁၁၁၁

ઉચ્ચવાસ (ના) ઊંચા શ્વાસ. આશા. પ્રકરણ.

ઉચ્ચકળ (વિ) ઉચ્ચાંછળું. અવિવેકી.

ઉચ્ચંગ (ના) ઉત્સંગ. ખોળો. ગોદ.

ઉચ્ચરંગ (ના) ઉત્તમંગ.

ઉચ્ચરવું (કિ) મોટું થવું. ઉગવું. વધવું.

ઉચ્ચળવું (કિ) ઊંચું થવું. કુદવું.

ઉચ્ચાંછળું (વિ) સતપતિયું. ગરબારિયું.

ઉચ્ચાળણી (ના) લીલામ. ઊભામણી.

ઉચ્ચાળવું (કિ) ઊંચું કરવું.

ઉચ્છીવું (વિ) વગર ખદલે વાપરવા આ-

ઉચ્છીવું (વિ) પેહું તે.

ઉચ્છરવું (કિ) મોટું કરવું. ઉગે તેમ કરવું.

ઉન્નડ (વિ) નિર્નન.

ઉન્નડનોમ (ના) આશાંદ શુદ્ધ દ્વ.

ઉન્નમ (ના) આનંદ.

ઉન્નમણી (ના) ઉન્નણી. આનંદનું ભોજન.

ઉન્નમાળું (વિ) ઉધમી. ચપળ.

ઉન્નરડું (ના) અન્નવાળું.

ઉન્નવવું (કિ) ઉચ્ચવવું.

ઉન્નળાઈ (ના) સ્વચ્છતા. સફેદાઈ.

ઉન્નળું (વિ) ઉન્નવલ. સફેદ. સુધડ.

ઉન્નગરો (ના) નગરણ. નવગત રહેવું.

ઉન્નણી (ના) ન્યાદિત. ઉન્નમણી.

ઉન્નસ (ના) પ્રકાશ. તેજ. આશાસ.

ઉન્નશી (ના) ઉન્નણી.

ઉન્નસ (ના) ઉન્નસ. પ્રકાશ.

ઉન્નવલ (વિ) ઉન્નળું.

ઉન્નરાવું (કિ) છોલાવું. સોહરાવું.

ઉન્નરડો (ના) ઉન્નરડો.

ઉન્નવણું (ના) ઉન્નવણું તે. [કરવી

ઉન્નવણું (કિ) ઉન્નવણું. ઉન્નલી ક્રિયા.

ઉન્નરડવું (કિ) અન્નવાળવું. છાલ કઢાડવી.

ઉન્નરડો (ના) નખોરિયું. કાપો.

ઉન્નર (ના) તકરા.

ઉન્નરકવું (કિ) માંજવું. સાંજવું.

ઉન્નરણું (ના) ઓઠણું. અભ્યંગ.

ઉન્નરંગ (ના) રંગ. અટકળ.

ઉન્નરકવું (કિ) ઉન્નરકવું. અન્નવાળવું.

ઉન્નરણું (ના) ઉન્નરણું. તારા. નક્ષત્રગણ.

ઉન્નરણું (વિ) ઉન્નરે તેવું.

ઉન્નરણીસ (વિ) ૪૮. (સંગ્રહ).

ઉન્નરવું (વિ) ઉન્નરે તેવું. નિરાધાર.

ઉન્નરંગ } (વિ) ઢંગ ધડાવિનાનું. વેવણું.

ઉન્નરવું (કિ) ઊંચે જવું. હવામાં ફરવું. જતા

ઉન્નર (વિ) અયોગ્ય ખર્ચ કરનાર. રહેવું.

ઉન્નરડ (ના) હોડાહોડ. ત્વરા.

ઉન્નરડવું (કિ) ઉન્નરવવું.

ઉન્નર (ના) ઉન્નરવું તે.

ઉન્નરનોરો (ના) સેંત્રનો એક દાવ.

ઉન્નરવું (કિ) ઉન્નરે તેમ કરવું.

ઉન્નર (ના) તારા. નક્ષત્ર.

ઉન્નર (વિ) અચળવૃત્તિનું. નકાર.

ઉન્નર } (ના) ઉન્નરણું. ખોલ.

ઉન્નર } (વિ) ખોલ. અગાધ.

ઉન્નર (વિ) ઊંચું.

ઉન્નરવું (કિ) ઉન્નરવવું.

ઉન્નરવડ (ના) ચઢવું ને ઉન્નરવું તે.

ઉન્નરડ (ના) ઉપરાચાપરી ગોઠવવું તે.

ઉન્નરડવું (કિ) સીવણુ તોડવી.

ઉન્નરડી નાંખવું (કિ) છાલ કઢાડવી.

ઉન્નરણું (ના) ટોલાવ. ઉન્નરડ.

ઉન્નરતી (વિ) ઓછી. ધસાતી.

ઉન્નરતી ભાંજવું (ના) ઉન્નરવું રૂપ. (ગણિતમાં).

ઉન્નરવું (વિ) હમકું. નાનું.

ઉન્નરવું (કિ) નીચે આવવું. ઓછું થવું. ઓ-

ળંગવું. થવું. ફીકું થવું.

ઉન્નરણું (ના) ઉન્નરણું.

ઉન્નરણવું (કિ) લખાવવું. મુંડાવવું.

ઉન્નરી જવું (કિ) ખગડી જવું. ખસી જવું.

ઉન્નર (ના) ધટ. માડું. ઉન્નરેલી ચીજ ચકલે

ઉન્નરવું (કિ) ધડવું. નકલ કરવી. મુકવી તે.

ઉન્નરો પાડવું (કિ) તોડી પાડવું. માન ભંગ

ઉન્નર (ના) મુસાફરી કરનાર. [કરવું.

ઉન્નરો (ના) નકલ. મુકામ.

ઉન્નરવળ (ના) ત્વરા. ઝડપ. તાકીદ.

ઉન્નરવળું (વિ) અધીર. ખાવડ.

ઉન્નરવું (કિ) સીવણુ તોડવી તે.

ઉત્કંઠા (ના) આતુરતા. અભિલાષ.
 ઉત્કંઠિતા (ના) એક નાયિકા.
 ઉત્કર્ષ (ના) ચઢતી. ઔષ્ણતા.
 ઉત્કા (ના) ઉત્કંઠિતા નાયિકા.
 ઉત્કૃષ્ટ (વિ) સુંદર. ઉત્તમ. શ્રેષ્ઠ.
 ઉત્ક્રમ (ના) અતિક્રમ. નિયમભંગ.
 ઉત્ક્રેપણ (ના) હરાડવું તે.
 ઉત્તમ (વિદે) સાઈ. શ્રેષ્ઠ.
 ઉત્તમગતિ (ના) સારી ગતિ. સ્વર્ગવાસ.
 ઉત્તમ પુરુષ (ના) પ્રથમ પુરુષ સર્વનામ.
 ઉત્તમાંચ (ના) માથું.
 ઉત્તમોત્તમ (વિ) ઘણુંજ સાઈ.
 ઉત્તર (ના) પૂર્વાભિમુખ ભભતાં ડાબી બા-
 ણીની દિશા. જવાબ. શબ્દ. બે સંખ્યાનું
 અંતર (ગણિતમાં).
 ઉત્તર (વિ) વધારે. પાછલું. બાહ્ય. [ક્ષાંસ.
 ઉત્તર અક્ષાંસ (ના) વિષુવવૃત્તની ઉપરના અ-
 ઉત્તરકથા (ના) વાતનો છેલ્લો ભાગ.
 ઉત્તરકાળ (ના) ભવિષ્ય. ઘડપણ.
 ઉત્તરક્રિયા (ના) મરણ પછીની ક્રિયા.
 ઉત્તરક્ષુવ (ના) પૃથ્વીની ઉત્તરનો છેડો તથા તારો.
 ઉત્તરપૂજ (ના) વિસર્જન વખતની પૂજ.
 ઉત્તરરાગણી (ના) પાછલી રાતે ગાવાની રાગણી.
 ઉત્તરસાધન (ના) મરણ પછીની ક્રિયા. છેલ્લો
 ઉત્તરાકાલ્યુની (ના) એક નક્ષત્ર. [ઉપાય.
 ઉત્તરાભાદ્રપદા (ના) એક નક્ષત્ર.
 ઉત્તરાયણ (ના) સૂર્યે વર્ગરેતું ઉત્તર તરફ જ-
 વું તે. તા. ૨૧ ડિસેમ્બરથી ૭ માસ સુ-
 ધીનો સમય.
 ઉત્તરાલંકાર (ના) એક ભતનો અલંકાર.
 ઉત્તરાષાઢા (ના) એક નક્ષત્ર.
 ઉત્તરોત્તર (અ) વધતાં વધતાં. અનુક્રમે.
 ઉત્તાન (વિ) બંધું. ચતું.
 ઉત્તીર્ણ (વિ) પાર કરેલું. આળંગેલું.
 ઉત્તેજક (વિ) ઉત્તેજકાર.
 ઉત્તેજન (ના) ઉત્તેજરણી. પ્રેરણા. મદદ.
 ઉત્તેજિત (વિ) ઉત્તેજન પામેલું.
 ઉત્ય (પ્ર) ઉપડેલું, થયેલું. જેમ-કફોત્ય.
 ઉત્યાન (નર) ભભવું. ઉઠાવ. ઉઘોળા.
 ઉત્યાપન (ના) બેસું કરવું, બેચકર.

ઉત્પત્તિ (ના) જન્મ. મૂળ. ઉદ્ભવ.
 ઉત્પન્ન (ના) પેદાશ. આવક. નફો.
 ઉત્પન્ન (વિ) જન્મેલું. બેગેલું.
 ઉત્પલ (ના) કમળનું ફૂલ.
 ઉત્પાત (ના) અસાધારણ કુદરતી હાનિકારક
 ઉત્પાતિયું (વિ) તોફાની. [ખતાવ.
 ઉત્પાદક (વિ) પેદા કરનાર.
 ઉત્પ્રેક્ષા (ના) એક અલંકાર. અનુમતન.
 ઉત્સંગ (ના) ખોળો. ગોદ.
 ઉત્સર્ગ (ના) ત્યાગ. મૂકી દેવું.
 ઉત્સવ (ના) આચ્છવ.
 ઉત્સાહ (ના) હોંસ. હર્ષ. સાઈ ટાણું.
 ઉત્સુક (વિ) હોંસીલું.
 ઉચડવું (ક્રિ) અચડાવું. ઠોકારવું.
 ઉચલપાથલ (ના) બેધું ચતું. ઉલટપાલટ.
 ઉચલાવણું (ક્રિ) બેધું કરવું.
 ઉચલો (ના) આવૃત્તિ. સામે જવાબ.
 ઉચલોખાવો (ક્રિ) ફરી માંદા પડવું.
 ઉચાપ (ના) ઉચલો. ઉપાડવું.
 ઉચાપન (ના) ઉચાપન.
 ઉચાપણું (ક્રિ) ઉલટાવવું. નમાનવું.
 ઉદક (ના) પાણી. જળ.
 ઉદધિ (ના) સમુદ્ર.
 ઉદભત્તી (ના) અગરતી. ધૂપસળી.
 ઉદય (ના) દેખાવ. પ્રખ્યાતિ.
 ઉદયગિરિ } (ના) એ નામનો પૂર્વ દિશાનો
 ઉદયાચળ } (ના) પર્વત.
 ઉદર (ના) પેટ. ગર્ભસ્થાન.
 ઉદરણી (ના) ગર્ભવંતી. ખેળવ સોતી.
 ઉદરનિર્ધાહ (ના) આજીવિકા. ગુજરાન.
 ઉદરાવો (ના) ઉદ્દેગ. ચિંતા. કાળજી.
 ઉદવરત (વિ) ઉજડ.
 ઉદાત્ત (વિ) પોહોળું. ખુલ્લું. બંચો (સ્વર).
 ઉદાન (ના) શરીર માંદેલો એક ભતનો વાધ.
 ઉદાર (વિ) મોકળા મનનું. સખી. મોઢું.
 ઉદારતા (ના) સખાવત.
 ઉદાલ્ય (ના) નિસ્સાર વેધ.
 ઉદાસ (વિ) ગમગીન. દલગીર. વિરાગી.
 ઉદાસી (ના) શોક. તાહમ્મદી. નાનકપથી.
 ઉદાસીન (વિ) ઉદાસ. વિરાગી. તદસ્થ.

ઉદાહરણ (ના) દાખલો. પ્રમાણ.
 ઉદિત (વિ) ઊગેલું. જાગેલું.
 ઉદીચી (ના) ઉત્તર દિશા.
 ઉદે (ના) ઉદય.
 ઉદેતી (વિ) સૂર્યોદય સમયની તિથિ.
 ઉદો (ના) ઉદય. જય.
 ઉદ્ગત (વિ) ઊગેલું. ઊંચું.
 ઉદ્ગમે (ના) ઉદય. મૂળ. ઉત્પત્તિ.
 ઉદ્ગાર (ના) મનના વિચાર સૂચક અવાજ.
 ઉદ્ગીત (વિ) ઊંચે સ્વરે ગાયલું.
 ઉદ્ઘાટન (ના) સ્પષ્ટ કરવું.
 ઉદ્દિષ્ટ (વિ) ધારેલું. કહેલું.
 ઉદ્દીપન (ના) સળગાવવું. ઉત્તેજન.
 ઉદ્દેસ (ના) મુખ્ય ધારણા. હેતુ.
 ઉદ્દેહ (વિ) સખ. નિયામક.
 ઉદ્દત (વિ) ઉન્મત્ત. અસભ્ય. જંગલી.
 ઉદ્દતાર્થ (ના) ઉદ્દત વર્તણૂક. [પડવું]
 ઉદ્દારવું (કિ) ઉદ્ધાર (મોક્ષ) પામવો. પાર
 ઉદ્ધાર (ના) મુક્તિ, મોક્ષ, ત્રાણ, છૂટકારો.
 ઉદ્ધારવું (કિ) તારવું, ઉદ્ધાર કરવો.
 ઉદ્દલ (ના) શૂર, શોધો.
 ઉદ્દભવ (ના) જન્મ. ઉત્પત્તિ. પ્રકટ થવું.
 ઉદ્દમિત (ના) ઝાડ, ઊગતો પદાર્થ. એક ખાણ
 ઉદ્ધમ (ના) ચતન. મેહેનત. શેષ.
 ઉદ્ધમી (વિ) મેહેનતુ. ઉદ્ધોગી.
 ઉદ્ધાન (ના) વાડી, ઉપવન, ખાગ. હેતુ.
 ઉદ્ધાપન (ના) પ્રતસમાપ્તિ.
 ઉદ્ધુક્ત (વિ) ઉદ્ધોગમાં લાગેલું.
 ઉદ્ધોગ (ના) શ્રમ, મેહેનત. ધંધો. કામ.
 ઉદ્ધે (ના) ઉદ્ધમી. અવસાથી.
 ઉદ્ધોત (ના) પ્રકાશ, તૈજ, અજવાળું.
 ઉદ્ધેગ (ના) લય, શોક. ચિન્તા. એક ચોધ.
 ઉદ્ધયા (ના) ધૂસરી. નીક. [ડિયું].
 ઉદ્ધડ લેવું. (કિ) ઉચક લેવું. ધમકાવવું.
 ઉદ્ધડું (વિ) ઉચક આપેલું. લીધેલું. એકદમ.
 ઉદ્ધડો (ના) ઉચકો.
 ઉદ્ધરવું (કિ) ઉદ્ધરવું. આતે લખાવું.
 ઉદ્ધમાત (ના) તોફાન. ધિંગાણું.
 ઉદ્ધરસ (ના) ઠંસો, જાખલો.
 ઉદ્ધરેલું (વિ) નામે લખાયેલું. ઉદ્ધરેલું. }

ઉદ્ધાર્થ (ના) ઠાંગળમાં પાકેછે તે. એક જાતું.
 ઉદ્ધાન (ના) મોટી ભરતી.
 ઉદ્ધાન (વિ) ત્રણ (૩). (વેપારીનો સંકેત).
 ઉદ્ધાનપડી (વિ) તેર (૧૩)
 ઉદ્ધાનપાયા (વિ) સાડા ત્રણ પાયા. અ-
 દક પાંસળી. ત્રિપાદ.
 ઉદ્ધાર (વિ) ઉછીવું. વાયદે આપેલું લીધેલું.
 ઉદ્ધારપાતું (ના) ઉદ્ધાર અપાયેલી રકમો લ-
 ખવાની ખાણ.
 ઉદ્ધારવું (કિ) નામે-ખાતે-લખવું.
 ઉદ્ધારિયો (ના) ઉદ્ધાર, લેનાર.
 ઉદ્ધારો (ના) વાયદો. વાર, વિલંબ. પાડ.
 ઉદ્ધેડવું (કિ) ખાલ-છાલ-ચામડી કાઢવી તે.
 ઉદ્ધેડ (વિ) ધડતરનું.
 ઉદ્ધવા (ના) એક મુત્ર રોગ.
 ઉદ્ધાખદાણા (ના) એક ઔષધિ.
 ઉદ્ધામણો (ના) બના પાણીનો ફેગડો-ચક.
 ઉદ્ધનત (વિ) ઊંચું.
 ઉદ્ધમત (વિ) તાતા મિજનનું. છદી. મગરખ.
 ઉદ્ધમતાર્થ (ના) મદ. છદ. મગરખી.
 ઉદ્ધમાદ (ના) તોર. અભિમાન. રસનો એક
 જોરસો. સનેપાત.
 ઉદ્ધમીલન (ના) કૂલવું, ખીલવું, ખૂલવું. છૂટવું.
 ઉદ્ધમુખ (વિ) ઉદ્ધમુખ. ઊંચું જોતું. સન્મુખ.
 પકડનાર, જેમ: યશોન્મુખ. ઈં
 ઉદ્ધમુલન (ના) ઊછેદ. જડ ઉખેડવી.
 ઉદ્ધમેષ (ના) આંખ ઉઘાડવી. જ્ઞાન.
 ઉપ (ઉ) ધાતુની પૂર્વે લગાડયાથી પાસે, સ-
 મીપ., ઓણું, ઉતરવું, અનિશય, નાનું મો-
 ટું વગેરે અર્થમાં તે ધાતુ વપરાયછે.
 ઉપકાર (ના) પાડ, આભાર. કૃપા. કહેવાણું.
 ઉપકારી (વિ) ઉપકાર કરનાર-જાણનાર.
 ઉપકમ (ના) આરંભ. ઉદ્ધોગ.
 ઉપચક (ના) ઉપશિક્ષક. વડો નિશાળિયો.
 ઉપચક (ના) નાનો અડ.
 ઉપંગ (ના) એક વાધ.
 ઉપચાર (ના) સેવા. ઉપાય. ચોપડ. માન
 ઉપચામણી (ના) વંશાવળી. [અકરામ
 ઉપદેશ (વિ) ઉપદેશ પામેલું.
 ઉપદેશ (ના) પ્રોધ, શિક્ષા, શીખામણું.

ઉપદેશક (વિ) ઉપદેશ કરનાર.	ઉપલક (વિ) વગર નોંધેલું. ખાકી.
ઉપદ્રવ (ના) ઈર્ષા, દુઃખ.	ઉપલક્રિયા (ના) ઉપર ઉપરથી ઉડાવનાર.
ઉપદ્વીપ (ના) નાનો બેટ. દ્વીપનો એક ભાગ.	ઉપલક્ષણ (ના) દૂરું લક્ષણ. એક અલંકાર.
ઉપધાતુ (ના) હલકી-મિથ-ધાતુ.	ઉપલક્ષ્ય (વિ) થોડાથી થયું સમન્વય તેલું.
ઉપધાન્ય (ના) હલકું અનાજ.	ઉપલગ (વિ) ઉપલક. વગર નોંધેલું.
ઉપનયન (ના) જનોઈ. યજ્ઞોપવીત.	ઉપલાણુ (ના) ઉપરનો ભાગ.
ઉપનામ (ના) અટક, ઓખર. અવટંક.	ઉપલિયું (ના) હટાટિયું. એક રોગ.
ઉપનિષદ્ધ (ના) વેદનો એક શિરો ભાગ.	ઉપલી (ના) દાટેલી ખાણી.
ઉપનેત્ર (ના) ચક્ષુ. આઈઝાસ.	ઉપલું (વિ) ઉપરનું.
ઉપન્યુ (કિ) ઉપન્યું (કવિતામાં).	ઉપલેટ (ના) એક ઔષધિ.
ઉપપતિ (ના) ચાર. પ્રપુત્ર.	ઉપવન (ના) ઉદ્યાન. બાગ. આરામ.
ઉપપતિ (ના) દાખલા દઈ પુરવાર કરવું તે.	ઉપવસ્ત્ર (ના) અંગવસ્ત્ર. પીછેડી.
x ઉપપન્ન (વિ) સિદ્ધ-નકી-ચએલું.	ઉપવાસ (ના) અપ્પાસ. વ્રત. ભૂખ્યા રહેવું.
ઉપપાતક (ના) હલકું પાપ.	ઉપવાસી (વિ) ઉપવાસ કરનાર.
ઉપપાદન (ના) સંપાદન, સંગ્રહ. સાખીતી.	ઉપવિધા (ના) વૈદ વિધા શિવાયની વિધા.
ઉપપુરાણુ (ના) નાનું પુરાણુ. [ખાત્રી.	ઉપવીત (ના) જનોઈ.
ઉપભોગ (ના) ઉપયોગ. વાપર. અનુભવ. ભોગ.	ઉપવેદ (ના) નાના વેદ. એ ૪ છે.
ઉપમા (ના) એક અલંકાર (કવિતામાં).	ઉપશમ (ના) શાંતિ. સમતા.
ઉપમાતા (ના) ધાંવ. દાઈ. ધાત્રી.	ઉપશાસ્ત્ર (ના) નાનું શાસ્ત્ર.
ઉપમાન (ના) જેની ઉપમા અપાય છે તે.	ઉપશિક્ષક (ના) બરો નિશાળિયો. મદદનીસ.
ઉપમેય (ના) જેને ઉપમા અપાય તે.	ઉપસંહાર (ના) સમાપ્તિ. [ગુરુ
ઉપયુક્ત (વિ) ઉપયોગી. યોગ્ય. ઉચિત.	ઉપસર્ગ (ના) ધાતુની પૂર્વે જોડાતા અસુક અ
ઉપયોગ (ના) કામ. લાભ. ફાયદો.	ઉપસર્ગ (કિ) ઉલટું. ભિન્ન આવડું. [વ્યથા.
ઉપયોગી (વિ) કામનું. લાભકારી.	ઉપસાગર (ના) પહોળું અખાત.
ઉપર (અ) ઉચે. પેલીપાસ. વધારે. ઉત્તર તરફ.	ઉપસ્કર (ના) સાહિત્ય. સામગ્રી.
ઉપરઉપરથી (અ) ઉપલેકના અર્થે.	ઉપસ્થ (ના) શુભેન્દ્રિય. પીસાગની ઇંદ્રી.
ઉપરચોટિયું } (વિ) ઉપરનું ઝાંખું. થોડું.	ઉપસ્થાન (ના) ભલા રહી દેવરત્તિ કરવી તે.
ઉપરછલું } સહેજસાજ.	ઉપસ્થિત (વિ) પાઠે-મોઢે-હોય તેલું.
ઉપરટપકે (અ) ઉપર ઉપરથી.	ઉપહાસ (ના) મસ્કરી. મનક.
ઉપરણું } (ના) એસ પ્રસાદી વસ્ત્ર. નાનો	ઉપજાં (ના) ખાટલાની આડી. [શ્રાવણી.
ઉપરણું } દુપટ્ટો.	ઉપાકર્મ (ના) જનોઈ બદલવાનો સંસ્કાર.
ઉપરતિ (ના) શાંતિ, વૈરાગ્ય. વિરતિ.	ઉપાખ્યાન (ના) કહાણી. કલ્પિત વાત.
ઉપરવાડી (ના) વચમાં વાડ, વંડી, ભીતવાળી	ઉપાગ્રસર (વિ) પાછલું. અગ્રસર પાસેનું. છે.
ઉપરવાસ (ના) માળપર રહેવું તે. [જગા.	ઉપાંગ (ના) ઉતરનું અંગ. ગોણુ અંગ. દરેક.
ઉપરાઉપરી } (અ) એક પછી એક ભાગ.	ઉપારણું (કિ) ભંચકડું.
ઉપરાચાપરી } (અ) લાગટ.	ઉપાર્ણ (ના) ખપ, ભાંડાવ.
ઉપરાણું (ના) કુમક. પક્ષ.	ઉપાદાન (ના) સમવાચી કારણ. કબલાત.
ઉપરાજનું (કિ) પેદા કરવું.	ઉપરધિ (ના) ઉપદ્રવ. અણુધાતું સંકટ હેઠ.
ઉપરાંત (અ) વળી. ખીન્નું. વધારે. પછી.	ઉપાધ્યાય (ના) ગોર, ગુરુ. કુબનો કે ગામનો.
ઉપરી (વિ) ઉપરથી જોનાર. સુખી. સુકાંદમ.	ઉપારી (ના) ખારસી, પગરખાં જોડા.

6. 6. 2 - 10. 10. 1942 - 10. 10. 1942

10. 10. 1942 - 10. 10. 1942

10. 10. 1942

ઉપાન્ત (ના) કોર, હાંસીઓ, માછીન.

ઉપાન્ત (અ) પાસે, સમીપ, નિકટ.

ઉપાન્ત્ય (વિ) અંત્ય-છેલ્લાની પૂર્વેનું.

ઉપાય (ના) યુક્તિ, સાધન. પુરોવાર્ય. ઓસડ.

ઉપાયન (ના) સમીપ જવું તે. દીક્ષા. ભેટ.

ઉપાર્જન (ના) સમ્રહ; કમાઈ, પ્રાપ્તિ.

ઉપાર્જના (ના) કાલાવાલા, ખુશામત, આકરી.

ઉપાર્જિત (વિ) મેળવેલું, કમાયલું.

ઉપાર્ય (વિ) થોડી કીમતનું. હલકું.

ઉપાલંભ (ના) નિંદા. કપટો. વિલંબ.

ઉપાવર્તન (ના) ખદલો. પ્રત્યુપકાર.

ઉપાશ્રય (ના) અપાસરું. ધર્મશાળા.

ઉપાસક (વિ) ઉપાસના-ભક્તિ-કરનાર.

ઉપાસના (ના) પૂજ. મ્થાન. વેદનું એક-અંગ.

ઉપાસરું (ના) અપાસરું. (શ્રાવક મંદિર).

ઉપાસવું (કિ) સેવવું, ભજવું.

ઉપાસા (ના) ઉપાસના. ભક્તિ.

ઉપાસિત (વિ) જેની ઉપાસના કરી હોય તે.

ઉપાસ્ય (વિ) આરાધ્ય. પૂજ્ય.

ઉપાહાર (ના) ફરાળ. કાચું કેડું ખાવું તે.

ઉપેક્ષા (ના) બે તમા. નિષ્કાળજી.

ઉપેન્દ્ર (ના) વિખ્ય.

ઉપેન્દ્રવજ્રા (ના) એક વૃત્ત (કવિતામાં).

ઉપેર (અ) ઉપર.

ઉપોદ્દાત (ના) ગ્રંથ વિષયના રૂપ-ઉપયોગ-નું

વિવેચન. પૂર્વરંગ, પૂર્વપક્ષ. દૃષ્ટાંત.

ઉપોધણ (ના) ઉપવાસ.

ઉદ્ગુડાઈ (ના) મોટાઈ, બડાઈ. હલકાઈ.

ઉદ્ગરાકું (વિ) પાસું ફેરવેલું.

ઉદ્ગરો (વિ) ઉલટો.

ઉદ્ગાન (ના) ઉભરો.

ઉબક (ના) ઉછાળો, હલાળો, ઉભરો.

ઉબકું (વિ) બંધાયલું.

ઉબારિયું (ના) બંધિયું.

ઉબારિયું (ના) શળગતું સરોહું, સળી.

ઉબાળો (ના) છાણું સરોહાંનો ભટકો.

ઉભય (મ) બંને, બેઉ, બે.

ઉભયતઃ (સ) બેઉ બાજુપર.

ઉભયવિધ (વિ) બે રીતનું. બે મોઢાનું.

ઉભયાન્વયી (વિ) બેને જોડનાર. એક એવય.

ઉભયાન્વિત (વિ) બે તરફ વળગેલું.

ઉભરાવું (કિ) વધી જવાથી બંધું આવવું.

ઉભળવું (કિ) ફરી થવું. નીકળવું. ઉકેળવું.

ઉભેતાં (સ) ઉભય, બંને, બેઉ.

ઉભેળપડવું (કિ) અનાજને ફરી ઓરવું પડે તે.

ઉભેળવું (કિ) છાણું કહાડવાં. ઉકેળવું.

ઉભેળો (ના) અડધું ખંડાયલું ભાત.

ઉભંગ (ના) આનંદ, હર્ષ. કેડ, જલટ.

ઉભંગી (વિ) ઉભંગવાળું.

ઉભરું (કિ) ફળવું, પેદા થવું.

ઉભરિયું (ના) ઉખરિયું, ઉધિયું.

ઉભરૂડાં (ના) ઉભરૂડાંનાં ફળ.

ઉભરૂડો (ના) એક ઝાડ. હુદુમ્બર.

ઉમદા (વિ) ઉત્તમ, શ્રેષ્ઠ, સરસ.

ઉમરાવ (ના) અમીર. ખડેલોક.

ઉમરાવન્દો (ના) અમીર પુત્ર.

ઉમળકો (ના) ગ્રેમનો ઉભરો.

ઉમા (ના) પાર્વતી. જગદંબા. [સળી.

ઉમારિયું (ના) ઉખારિયું, બંધિયું. સળગતી

ઉમામાહેશ્વર (ના) મૂળ્યા પાછળ સ્ત્રી પુરુષને

વજ્રાભૂષણનું અપાવું દાન.

ઉમેદ (ના) આશા. હોંસ. [કરનાર.

ઉમેદવાર (ના) ઉમેદ રાખનાર. આશાએ કામ.

ઉમેરણું } (ના) ઉમેરો. વધારો.

ઉમેરણી } (ના) ઉમેરો. વધારો.

ઉમેરવું (કિ) વધારવું, મેળવવું.

ઉમ્મર (ના) વય. આયુષ્ય.

ઉર (ના) છાતી, હૃદય. લક્ષ.

ઉરગ (ના) સાપ. ક્રીડો.

ઉરજવું (કિ) ટંગાવું, ભટકવું.

ઉરસ (ના) ઓરસ, જતરા, મેળો.

ઉરાડવું (કિ) ફેંકવું, ઉપાડીને ફર કરવું. અ-

ઉરોજ (ના) સ્તન, થાન, ધાઈ. [ગાવવું.

ઉર્વી (ના) પૃથ્વી, ધરતી.

ઉલ (ના) ઓલ. ઉલ્લ.

ઉલકું (ના) ઉલકા. અગ્નિનો વર્ષાદ.

ઉલકો (ના) નાળિયેરનો ડોયો. ચડવો.

ઉલકવું (કિ) ઓળંગવું, ટપવું.

ઉલટ (ના) હોંસ, આતુરતા.

ઉલટ (વિ) ઉલટું. નિરુદ્ધ.

ઉલટપાલટ } (ના) ઉલટપાલટ. ૐધુચતુ. અ-
 ઉલટપુલટ } (ના) વળું સવળું. ઉલટ મુલટ.
 ઉલટભેર (અ) ઘણી હોંસથી. હમંગે.
 ઉલટવું (કિ) અવળું થવું. મંડી પડવું.
 ઉલટમુલટ (ના) અંવળ સવળ.
 ઉલટાવવું (કિ) ફેરવવું. ખદલવું.
 ઉલટી (ના) ઓઠ. વાંતિ. વાંમિટ.
 ઉલટું (વિ) અવળું, ૐધું, વિપરીત. સામું. વિ-
 ઉલટ (ના) દોસ્તી. પ્યાર. એખલાસ. [રુદ્ધ.
 ઉલટું (કિ) ઉલટાવું, ૐધુ વળવું.
 ઉલટવું (કિ) ઉલટાવું.
 ઉલટાવો (ના) આચકો. ખેંચાણ.
 ઉલટો (ના) ગોથીમડું. ગુલાંટ. છલંગ.
 ઉલટ ખાવી (કિ) ૐધા વળી ઉછળવું.
 ઉલટાવો (ના) ચલવાવો. ચાવી [ ] નિશાની.
 ઉલટો (ના) કડવાનું વલણ.
 ઉલટાવું (કિ) ૐધું કરવું. ઉછાળવું.
 ઉલટાવો (ના) આગળો, ઓઠારી.
 ઉલટ (ના) ધ્રુવડ. રાતે દેખવું પંખી.
 ઉલટવું (કિ) ઉલટવું, ઉલટવું, ઉપાડવું.
 ઉલટાવો (ના) અગ્નિનો વર્ધાદ.
 ઉલટાવન (ના) કુદરો. અમાન્ય. નાકખૂલ.
 ઉલટાવું (ના) ભારથી પાછલા ભાગનું દખાવું તે.
 ઉલટાવું (કિ) ભારથી પાછલો ભાગ નીચો પ-
 ઉલટાસ (ના) હુપ્પે. પ્રસન્નતા. કોડ. [કવો.
 ઉલટાવ (ના) ઉલટાવું.
 ઉલટીવું (કિ) ભારથી ૐધું થવું.
 ઉલટ (વિ) મૂર્ખ. ગવાંર. અડખંગ.
 ઉલટો (ના) કથન. વર્ણન. પ્રસંગ. એક
 ઉલટાવડું (કિ) લાડ લડાવડું. [અલંકાર.
 ઉલટાસ (ના) ઉલટાસ, હુપ્પે, કોડ.
 ઉલટવું (કિ) ઉલટવું. ખંજવાળવું. ઉપાડવું.
 ઉલટાસ (ના) ઉલટાસ. નિશાસ.
 ઉલટાવ (ના) પડોટ પૂર્વેની જે ધડીનો વખત.
 ઉલટ (વિ) ૐધું. ગરમ.
 ઉલટકટિખંધ (ના) ત્રિપુવ વૃત્તથી રડા અંશ
 ઉપર અને રડા અંશ નીચેનો પ્રદેશ.
 ઉલટતા (ના) ગરમી. ખળતરા. તાપ. [મિટર.
 ઉલટમાન ચત્ર (ના) ગરમી માપકચત્ર, થર્મો-
 ઉલટરણી (ના) ઉત્તર. મદદ. સંરક્ષણ.

ઉલટરવું (કિ) પ્રેરવું. જગાડવું.
 ઉલટવું } (કિ) ઉલટવું, ઉપાડી નાખવું.
 ઉલટવું }
 ઉલટવું (કિ) ઓલટવું. ધટવું.
 ઉલટવું (કિ) ફેંકવું, ઉપાડવું.
 ઉલટવું (કિ) ભેગું કરવું. ખાઈ જવું.
 ઉલટવાર (વિ) જોરાવાર. દૈ. અચળ.
 ઉલટવારી (ના) મજબૂતી.
 ઉલટાદ (ના) ગુરુ. શિક્ષક. મહેતાઈ.
 ઉલટાદ (વિ) કાળેલ, નિપુણ. પકડો.
 ઉલટાદી (ના) કાળેલિયત. પકડો.
 ઉલટાવું (કિ) ઓળખાવું. જાણીતા થવું.
 ઉલટાવો (ના) ખાંડિયો.

ૐ.

ૐ (ના) ત્રીજો દીર્ઘસ્વર. ધ્રુવ. લક્ષણ. રક્ષણ.
 ૐધ (ના) નિદ્રા. ગુડાકા. અજ્ઞાન.
 ૐધણસી (વિ) સૂરત. ધણું ૐધનાર.
 ૐધવું (કિ) નિદ્રા કરવી. સૂવું.
 ૐધાખળું (વિ) ૐધણસી. એદી.
 ૐધ (વિ) ૐધું, ઉપલા વર્ગનું.
 ૐધવું (કિ) ઉપાડવું, લેવું.
 ૐધનીય (વિ) ૐધી ને નીચી ન્યાતવું.
 ૐધલવું (કિ) ઉપાડવું, લેવું.
 ૐધવરણ (વિ) ૐધી નતિવું.
 ૐધાઈ (ના) ૐધાપણું.
 ૐધાણ (ના) ૐધાઈ. ટકડી.
 ૐધી (ના) ૐધાઈ. આમળો.
 ૐધું (વિ) ઉચ્ચ. લાંબું. ચઢિયાવું. એથ.
 ૐધુંનીયું કરવું (કિ) ટકાણાસર રાખવું.
 ૐધું ખેલવું (કિ) દૂર, રહેવું.
 ૐધું મૂકવું } (કિ) ટકાણે મૂકવું. સંતાડવું.
 ૐધું મેલવું } ૐધું રાખવું.
 ૐધ (ના) ઉપ. ૐધી ટોકવું એક પ્રાણી.
 ૐધી (ના) ૐધની માદા.
 ૐધવેદું (ના) વગર આંખડતવું વેદું.
 ૐધ (વિ) સાડાતણ ડા (સંખ્યા).
 ૐધ (ના) ડા ના આંકના પાડો.
 ૐધીપૂતળી (વિ) ૐધી ક્રીડતું.
 ૐધું (વિ) અવળું, ઉલટું, અધોમુખ.
 ૐધું / ાળવું (કિ) ઉલટું કરવું. જગાડવું.

ભેદ (ના) આંધી ગરમી. સહાયતા. ક્રમક. ઓય.

ભેદાયણુ } (વિ) થોડું ગરમ. સહજ ભવું.

ભેદી (ના) ધાન્યની ચમરી. કંડી.

ભેદુ (અ) ના; તહિ, અથે.

ભખડવું (કિ) છટવું. ખોદાણું. ઉત્ખનન.

ભખડી જવું (કિ) પાંચેમાલ થવું.

ભખેડવું (કિ) ભખડે તેમ કરવું.

ભગમ (ના) ઉદ્ગમ. મૂળ, ભગમણ.

ભગમણ (ના) પૂર્વદિશા. સૂર્ય ભગવાની બાજુ.

ભગમણ (વિ) પૂર્વ તરફ.

ભઠતાં ખસતં (અ) વારે ધડિયે.

ભઠખેડ } ભઠવું ને ખેડવું. એક, ક-
ભઠખેડ } (ના) સરત.

ભઠમણ (ના) મૂઆના રોકમાંથી ભઠવું તે.

ભઠવું (કિ) ઉત્થાન. ભભા થવું. નળવું. પેદા થવું. બંધ થવું. ખસવું.

ભઠવેક (ના) ભઠવા ખેડવાની મેહેનત.

ભઠાડવું (કિ) ભઠે તેમ કરવું.

ભઠાંતરી } (ના) ભઠાડવું તે. બચાળા ભરવા.
ભઠાંતરી }

ભઠામણ (ના) ભઠમણ.

ભઠાવ (ના) ઉપાડ. ખપ. ચઢાવ.

ભઠાવણી (ના) ચઢાઈ. ઉપાડ.

ભઠાવવું (કિ) ભેચવું. ભઠાની લેવું.

ભઠા (વિ) પરણેલી.

ભણું (વિ) ઓછું. ન્યૂન. કમી. અધુરું, બાકી.

ભન (ના) ભણી. ઘેટાના વાળ.

ભનું (વિ) ઉપણું. ગરમ. તાઉ.

ભભરાવું (કિ) ભેચે આવવું, બહાર પડવું.

ભભરા (ના) નેરસો. ભચુ થવું. [ખળવું.

ભભળવું (કિ) ફરી થવું. બહાર આવવું. ઉ-

ભલાં ભભાં (અ) જલ્દીથી, દોડતાં દોડતાં.

ભલા (ના) રાંધેલા ચોખામાં રહેલા કાચાં દાણા.

ભલાણી } (ના) ભેચાઈ, ભભણી.
ભલાણી }

ભભાર (ના) પંથારો. આટિંગર. ઢગ.

ભભારિયો (ના) લાખ ભૂચાવગરમી ફેફસી.

ભણું (વિ) સીધું. ટઠાર. તેચાર. નવું.

ભણું કરવું (કિ) સીધું રાખવું. અટકાવવું.

ભર (ના) ઓલાણુ. કોશનો ઢળતો ખારો.

ભણું (ના) તંતુ. નળ. બન.

ભણનાલ (ના) કરોળિયો.

ભર્ધ } (અ) ઉપર. ભેચે.

ભર્ધ } (અ) ઉપર. ભેચે.

ભર્ધપુડું (ના) ભણું ટીલું. U.

ભર્ધખાણું (ના) ભેચા હાથ રાખનાર તપસ્વી.

ભર્ધરેતા (ના) જિતેદ્રિય, બદ્ધવીય.

ભર્મિ (ના) લેહેર. મોલો. તરંગ. ભેખ.

ભસ (ના) સેરડી. મીઠા સાંઠો.

ખ.

ખ (ના) ચોથો ત્વસ્વ સ્વર. ગાયત્રી.

ખંદ (ના) ખગ્વેદ.

ખક્ષ (ના) રીંછ. તારો. નક્ષત્ર. રાશિ.

ખગ્વેદ (ના) ચાર વેદમાંનો એક.

ખગ્વેદી (ના) ખગ્વેદ ભણનારો.

ખચા (ના) વેદમંત્ર.

ખણ (ના) કરબ, દેવું. બંધન. ખાદચિહ્ન.—

ખણાનુબંધ (ના) લેહેણાદેણી. કરબસંબંધ.

ખણી (વિ) કરબદાર. દેણદાર.

ખતુ (ના) ખે માસ. વિષણુ. રત્નેદર્શન. અટકાવ.

ખતુમતી (ના) અટકાવવાળી સ્ત્રી. [સમય.

ખતુરાજ (ના) વસંતખતુ. કુસુમાક્ષર.

ખતિવંક } (ના) હોમના કામમાટે કરાવી રા-

ખતિવંક } (ના) ખેલો બ્રાહ્મણ.

ખદ્ધ (ના) વિષણું. સૃષ્ટિપાળક.

ખદ્ધિ (ના) વધારો. ઉત્કર્ષ. ધન. આબાહી.

ખપલ (ના) ગોધો. ખેલ. ખીલે સૂર. ખીજ.

ખપિ (ના) મુનિ. તપસ્વી. [રાશિ.

ખપિપંચમી (ના) ભાદરવા શુદ્ધ (સામાં) પ.

એ.

એ (ના) પહેલો સંધિસ્વર. અ ને ઇ અથવા

ઈ અખીને થયેલો. નેમઃ—ગળ+ઈક=ગળેંક

પ્રરમ+ઈચર=પરમેશ્વર. વિષણુ.

એ (અ), અરે! એ! ઈં દુઃખ સૂચક.

એ (સ) આ. તે. આગળનો પદાર્થ દર્શક.

એ (અ) પ્રમત્તી, અશ્રવણ, સૂચક.

એચમએચા (ના) ખેચાળોચા. ભણાતાણ.

એચબું (કિ) એચબું. તાણું.	એકદંત (વિ) એક દંતવાળો. ગણપતિ. હાથી.
એચાતાણી (વિ) ટુંકી નળરનો (માણસ).	એકદમ (અ) એકેશ્વાસે. એકીવારે. તરતજ.
એંટ (ના) ટેક, વટે, આંટ. ધીર. મમત.	એકદળ (વિ) એક પાંખડીનું (ફૂલ).
એંટાળ } (વિ) હડીલું. જીદો. અડિયલ. એંટ- એંટી } વાળું.	એકદાં (અ) કોઈવાર. કદાપિ. એકસમે.
એંસી (વિ) ૮૦ (સંખ્યા).	એકદાણી (વિ) એકસરખા દાણાવાળું.
એંઠ } (સ) "એ"નું અનેક વચન.	એકદિલ (ના) એકમત, એકમન.
એઓ } (સ) "એ"નું અનેક વચન.	એકદિલી (ના) સંપ. એકતા. એક્ય.
એક (વિ) ૧ (સંખ્યા). એકાદો પકાર્ય સ-	એકદેશી (વિ) એક ભાગને લાગુ પડતું.
એકએક (વિ) દરેક. પ્રત્યેક [માન. આસરે.	એકનુંએક (વિ) તેનુંતેન. એકન.
એકકં એક (ના) આંકનો એક પાડો.	એકંદર (વિ) એકંત્ર, એકકું. કુલ.
એકકાલિક } (વિ) સમકાલીન. એક સમયનું.	એકપત્ની (વિ) એકજ સ્ત્રી સાથે પરણનારો.
એકકાલી } (વિ) સમકાલીન. એક સમયનું.	એકખારગી (અ) એક રીતે. એક લેખે.
એકકું. (વિ) એક એક હોય તેવું.	એકખાલ (મા) ઇકખાલ, નસીબ, ભાગ્ય.
એકકેરે (અ) એક તરફ. એક બાજુએ.	એકખ (ના) પડવો. પહેલી તિથિ. સંખ્યાનો છે.
એકગાર (વિ) અતિશય (વર્ધાદ).	એકમંત (વિ) એકવિચાર. એકદિલ. [હ્યો અંક.
એક ચકવે } (અ) એક છત્રે. એકલાનીજ સ-	એકમાર્ગી (વિ) એક રીતે ચાલનાર. સૂઝું.
એક ચકે } (અ) તા ચલાવવી તે.	એકમેક (અ) એકબીજાને. પરસ્પર. અરસપરસ.
એકચિત (વિ) એક ધ્યાની. પરવારેલું.	એકમેર (અ) એક બાજુ-તરફ-કેરે.
એકછત્રે (અ) એક ચકવે. એક ચકે.	એકર (ના) જમીનનું એક ચોરસ માપ.
એકજ (વિ) એક નક્કી. બીજું નહિ તે.	એક-રકમ (અ) એકી વખતે.
એકકું (વિ) એકત્ર. ભેગું.	એકરસ (વિ) એક સરખી.
એકડે એક (ના) વીસ આંકમાંનો એક.	એકરાર (ના) ઇકરાર. કબૂલાત. પ્રતિજ્ઞા.
એકડો (વિ) એક ૧.	એકરાસ (વિ) રૂપરૂણે સમાન, એકકું. મળતું
એકડો (ના) સહી. સંમતિ. નિશાની.	એકરૂપ (વિ) રૂપમાં સરખું. તફ. [રાશિનું
એકઢાળિયું (વિ) એકજ ઢાળનું (છાપર).	એકલ (વિ) એકલું. સોબતવિનાનું.
એકતંત્ર (અ) એકે જથ્થે. સમગ્ર. અદૃટ.	એકલક્ષી (વિ) એક ટેકાણેજ ચિત્ત રાખનાર.
એકતરફ (અ) એક બાજુ.	એકલકું (વિ) એકલું. (કવિતામાં). [એકધ્યાની.
એકતરફી (વિ) એક પક્ષી. (ઇનસાફ-પ્રીત).	એકલહોકલ (વિ) એકજ અથવા વૃદ્ધ.
એકતાર } (વિ) પહેલેથી છેલ્લે સૂધી સરખું.	એકલપેટું (વિ) આપમતલબી. પોતીકુંજ પેટ
એકતારી } (વિ) પહેલેથી છેલ્લે સૂધી સરખું.	એકલમલ (વિ) વિરલ, શૂર. એકડો. [ભરનાર.
એકતાર } (વિ) પહેલેથી છેલ્લે સૂધી સરખું.	એકલવાઈ } (ના) સોનીનું એક ઓળર.
એકતારી } (વિ) પહેલેથી છેલ્લે સૂધી સરખું.	એકલવાયું } (વિ) એકલું. નિસંતાન.
એકતારી } (વિ) પહેલેથી છેલ્લે સૂધી સરખું.	એકલું (વિ) સાથી રહિત. છડું, જાતે, એકન.
એકતાલ (ના) ગાયનમાં એક જાતનો, તાલ.	અલગ. એકાંતિક.
એકતાણીસ (વિ) ૪૧ (સંખ્યા).	એકનગનું (વિ) એક વારિયું (જમવાનું).
એકતીસ (વિ) એકતીસ ૩૭ (સંખ્યા).	એકવચું (વિ) એકદમ, સામકું.
એકત્ર (વિ) એકકું, ભેગું. સરખું. ભાગમાં.	એકવચની (વિ) બોલ પાળનાર. ટકી. પ્રમાણિક.
એકત્રીસ (વિ) એકતીસ ૩૧ (સંખ્યા).	એકવડ (વિ) સલંગ પડ બિજેરેલું.
એકત્વ (ના) એકતા. એકપણું.	એકવર્ણીયું (વિ) પાતળું. નબળા ખાંધાનું.
એકદંડો (ના) અંતકાળનો શ્વાસ-દમ.	
એકદંડો (વિ) એક થાંભલાનો (મેહલ).	

એકપદું (વિ) પાતળું. એકપડવાળું.
 એકવર્ણ (વિ) એકજ ભતિ.
 એકવર્ણ સમીકરણ (ના) સમીકરણનું એકજ
 એકવાર (અ) એક વખત. [અવ્યક્ત પદ.
 એકવારિયું (વિ) એક વખતનું.
 એકવિચાર (ના) નિશ્ચય,
 એકવી (વિ) ૨૧ (સંખ્યા).
 એકવીતી (વિ) એકવારિયું. એક ટંકનું.
 એકનીસ (વિ) ૨૧ (સંખ્યા).
 એકનીસા (ના) વડા એકામીનો એક આંક.
 એકસઠઠ (વિ) એકસેટ ૬૧ (સંખ્યા).
 એકસંપ (ના) એકમત. એકવિચાર.
 એકસર (અ) એકદમ. સામઠું. સરખું.
 એકસરખું (વિ) રૂપગુણમાં સમાન. અટૂટે.
 એકસાન (વિ) એકરૂપ. તરૂપ. [અવિચ્છિન્ન.
 એકસેટઠ (વિ) એકસેટ ૬૧ (સંખ્યા).
 એકસો (વિ) સો. ૧૦૦ (સંખ્યા) પ્રથમ શતક.
 એકહયું (વિ) એકલે હાથે થએલું (કામ).
 એકહથિ (અ) એક માણસનીજ હાથમાં.
 એકાંતરે (અ) વચમાં એક છંદનું. ત્રીજું.
 એકાએક (અ) એકાંતરે. અકસ્માત.
 એકાકાર (ના) નિઃશ્વળ. સંકરત્વ. એકરૂપ.
 એકાકી (વિ) એકલું. એકલવાયું.
 એકાકીરી (વિ) એક અક્ષરવાળો (મંત્ર ઈત્યાદિ).
 એકાગ્ર (વિ) એકપર ચોટલું (ચિત્ત ઈત્યાદિ).
 એકાચાર (ના) એક આચાર. એકાકાર.
 એકાણું (વિ) ૯૧ (સંખ્યા).
 એકાદ (વિ) એકાદું. કોઈ એક. એક.
 એકાદશ (વિ) અગિયાર ૧૧ (સંખ્યા).
 એકાદશી (ના) અગિયારસ. ૧૧મી તિથિ.
 એકાદુકું } (વિ) કોઈએક. એકાદ.
 એકાદું }
 એકાંત (ના) નિર્જન સ્થાન. ખાનગી મસલહત.
 એકાંત (અ) છુપી રીતે. અજાણે ઠેકાણે.
 એકાંતરા (ના) એક દહાડાંને આંતરે ખાણું તે.
 એકાંતરિયો } (ના) એક દિવસને આંતરે ભ-
 એકાંતરો } રતો તાવ.
 એકાંતવાસ (ના) એકાંતમાં વસવું તે.
 એકાંવન (વિ) ૫૧ (સંખ્યા). [કપ્પી.
 એકાવળુદાર (ના) એક સેરનો પાણી કીમતી

એકી (ના) એ એ ભાગતાં એક વધે તેવી
 સંખ્યા. એક આંગળીની નિશાની,
 એકીજવું (કિ) પિશાબ કરવા જવું.
 એકીન (ના) આકીન. શ્રદ્ધા. ભરોસો.
 એકીએકી (ના) સંખ્યા પારખવાની એક રમત.
 એકું (વિ) કોઈએક. એકાદું.
 એકેક (અ) એકપછી એક.
 એકેકું (વિ) પ્રત્યેક, દરેક. એકપછી એક.
 એકેચકે (અ) એક ચકે. એક છત્રે.
 એકા (ના) આંકનો એક પાટો.
 એકાંતર (વિ) ૭૧ (સંખ્યા).
 એકાદિષ્ટ (વિ) એકના ઉદ્દેશનું એક ચટ ને
 એક પિંડનું (શ્રાદ્ધ).
 એકોન (વિ) એકજન. એક આછો. ઓગણ.
 એકાનવિશતિ (વિ) ઓગણીસ ૧૯ (સંખ્યા).
 એકકો (વિ) શ્રેષ્ઠ. પ્રવીણ. ઉત્તમ.
 એકકો (ના) એક નિશાનીનું પાનું. પો. એક ખે-
 એકકો બાંધવો (કિ) સંપ કરવો. [લની ગાડી.
 એકયાસી (વિ) ૮૧ (સંખ્યા).
 એખર (ના) કચરો, પૂતળો.
 એખરો (ના) એક ઓસડિયું. હલકો માલ.
 એખલાસ (ના) ઈખલાસ. પરમરનેહ.
 એજ (અ) તક્કી એ. એવ.
 એજન (અ) ઉપર પ્રમાણે. એજ.
 એજ્યુકેશન (ના) કેળવણી. (અંગ્રેજી).
 એટલામાં (અ) એ અરસામાં. આ થોડાંમાં.
 એટલા માટે } (અ) ઉપર કહ્યા પ્રમાણે હકી-
 એટલા સાર } કત છે વારતે. સખખ.
 એટલું (વિ) આટલું. આ પ્રમાણે.
 એટલે (અ) અર્થ. બીજી રીતે. એથી એ મા-
 ટ. પછી. ત્યારે. ઈં અર્થ દર્શક.
 એટલેલગી } (અ) અમુક હદ બતાવનાર. અ-
 એટલેસુધી } હોતક.
 એક }
 એકવચ્ચ } (ના) ઉચ્છિષ્ટ વાત્સલ્યો.
 એકવારો }
 એકું } (વિ) અજલું. ઉચ્છિષ્ટ.
 એકુંલું }
 એડ (ના) એકી. નાજમાનો કાંટો.
 એડક (ના) મેડો, પેટો.
 એડવું (કિ) એડવું. એડવડું.

એડિટર (ના) અધિપતિ. મુખ્ય લેખક. સંરેષ.
એડિયું (ના) એરડિયું, દીવેલ. [ન કંતી.
એડી (ના) પગની પાટલીનો પાછલો ભાગ.

સોની લૂહારનું એક ઓભર.

એડો (ના) ધાડ સંબંધ. અતિસ્નેહ.

એણી (અ) એ. આ.

એણે (સ) "એ" ત્રીજી વિભક્તિમાં.

એતદેશી (વિ) આ દેશ સંબંધી.

એદી (વિ) સુસ્તર આળસુ, બસની.

એદીખાતું (ના) એદીનું પાથરણું-રહેડાણ.

એધાણું } (ના) નિશાની, ઓળખ, ચિહ્ન.

એધાણી } (ના) દાખલો, દુધાન્ત. [રાણું. વટ.

એન (ના) એક ભતવું ઝાડ. બારીક વખત,

એન (વિ) સક્કાઈ, સરસ. અસલ. નક્કી. બ.

મીનનું મુદ્દલ. [નની હપજ.

એનહપજ (ના) સાચેર સિવાયની જમી.

એનખરચ (ના) મોટા ખરચ. જમીનનો ખરચ.

એનથેન (ના) એક રમત.

એનચોમાસું (ના) ભર વર્ષાદનો વખત.

એનજમીન (ના) સાચેર સિવાયની જમીન.

એનજમે (ના) ખાસ-નક્કી જમે.

એનજુવાની (ના) ભર જુવાની.

એનવાવેતર (ના) ખજુરા સિવાયનું વાવેતર.

એનવેલપ (ના) પંરળીડિયું. કવર (અંગ્રેજી).

એ પ્રમાણે (અ) આ પ્રમાણે, આ મુજબ.

એપ્રિલ (ના) અંગ્રેજી ચોથો મહિનો.

એબ (ના) ખાડ, ખાંભી. છાની ઇંદ્રિય.

એબદાર } (વિ) બંગ. ખાડખાપણવાળું.

એબિયલ } (વિ) બંગ. ખાડખાપણવાળું.

એલક (ના) ધાસ્કો. ચિત્તવૃત્તિનો સંકેત.

એમ (અ) એ રીતે, એ પ્રમાણે.

એમ કરતાં (અ) એમ બાંશે તો.

એમનું એમ (અ) જેમ હોય તેમ.

એરગેરિયા જમીન (ના) માટી જમીન.

એરણું (ના) સોની લૂહારનું ઓભર.

એરડ (ના) એરડી-દીવેલીનું વક્ષ.

એરડિયું (ના) દીવેલ.

એરડી } (ના) દીવેલીનું ઝાડ.

એરડો } (ના) દીવેલીનું ઝાડ.

એરવાદસ (ના) એક ઓસડિયું.

એરા (ના) કબજો. હદ. પહોંચ. પકડ. મીન.

એરાફેરા (ના) આંટા. આવ નં. [જમીન.

એરુ (ના) સાપ. સર્પ. ભુજંગ.

એરું (અ) આ તરફ. આણીમેર. અહીં.

એરો (ના) આવ નં. પગરવ.

એલચી (ના) રાજવકીલ. દૂત. હલકારો.

એલતેમાસ (ના) ચરન, વિનંતિ. ફરમાસ.

એલફેલ (વિ) વગર વિચારનું. અસુચ્ય.

એલમ (ના) ઇલમ, હુન્નર, કળા.

એલાયચી (ના) એલચી. એક તેલનો, એલા.

એલાયદું (ના) એલાહિદું. છુદું. અલગ.

એવડું (વિ) આવડું, આટુંડું.

એવં (અ) આ રીતે. એ પ્રકારે.

એવાતણું } (ના) સૌભાગ્ય. જીવતા ધણીની

એવાતન } (ના) ધણીઆણી.

એવાન (ના) દિવાનખાતું. આગલો ઓરો.

એવામાં (અ) એટલામાં, તરતજ, પછી.

એવું (વિ) એ રીતનું. આના જેવું.

એશ } (ના) મોજબઝા. રંગબાજ. મુ-

એશઆરામ } (ના) ખચેન.

એશક (ના) ઇશક. રતિસંબંધ.

એશિયા (ના) પૃથ્વીનો એક મોટો ખંડ.

એસણું (ના) સોનીની નાની સગડી.

એસતેકબાલ (ના) સામા જઈ માન આપવું

એસારો (ના) ઇશારો, નિશાની. પળકારો.

એસ્ટમેટ (ના) અડસટ્ટો, આસરો. (અંગ્રેજી)

એહ (સ) એ. (કવિતામાં).

એહમક (વિ) બેવકૂફ. સૂઝ. ઠાઠ.

એહવાલ (ના) વૃત્તાંત. અવસ્થા, હાલત.

એહસાન (ના) હપકાર, કૃપા.

એહસાનમંદ (ના) આભારી. આસીંગણ.

એળ (ના) ઇયળ.

એળચી (ના) એલા. ઇલાયચી. એક તેલનો.

એળિયો (ના) એક ઓસડિયું.

એળે (અ) ફેગડ, અર્થ. સહજ. મફતમાં.

એ.

એ (ના) એક સ્વર.

એઆગ (ના) વંખત, ટાકણું, સંધિ.

એક/ } (ના) સંપ. એકતા.

એક્યતા } (ના) સંપ. એકતા.

ઐચ્છિક (વિ) ઇચ્છિત, યથાર્થિ.
 ઐન્દ્ર (ના) રક્ષો યોગ (પંચાંગમાં).
 ઐન્દ્ર (વિ) ઇન્દ્રનું.
 ઐન્દ્ર (ના) સરસ્વતીનો ખીનમંત્ર.
 ઐરાવત (ના) ઇન્દ્રનો હાથી.
 ઐશ્વર્ય (ના) ઇશ્વરતા, શ્રીમાનપણું. વૈભવ.
 ઐષ્ટિક (વિ) ઇષ્ટિ સંબંધી.
 ઐહલૌકિક, (વિ) આ લોક સંબંધી.
 ઐદિક (વિ) આ લોકનું.

ઓ.

ઓ (ના) ત્રીજો સંધિસ્વર. અ ને હ મળીને થાય છે. નેમઃ-નર+હતમ=નરોત્તમ.
 ઓ (અ) ઓર! પણ.
 ઓઠો (અ) આશ્ચર્ય સૂચક. 'થિનો અવાજ.
 ઓઠયાં (અ) પેટ તર થતાં, મુખથી નીકળતો વા-
 ઓઠયાં કરવું (કિ) ખાઈ જવું, પચાવી પડવું.
 ઓઠ (ના) ઓઠારી. ઓઠતાં નીકળતા કફજળ.
 ઓઠવું (કિ) હલદી કરવી, પાણું નાખવું.
 ઓઠળી (ના) કીપણમાં અંગૂઠેથી પડાતી નકશી.
 ઓઠરી (ના) હલદી, હળાસો. વામિટ [અથેલ].
 ઓઠાવવું (કિ) ઓઠે તેમ કરવું. કહડાવવું.
 ઓખડ (વા) ઓખધ. દવા. [કરવું].
 ઓખણવું (ના) ખાંડવું. છડવું. અધકચર.
 ઓખણવું (કિ) શોક મુકાવવા પાધડી બંધા-
 ઓખદિયાં (ના) ઓસડિયાં. વસાણાં. [વવી].
 ઓખર (ના) ઉપનામ. અટક. કચરો.
 ઓખરવું (કિ) પશું ઉકરડે ચરવું તે.
 ઓખરાયલું (વિ) નરક ખાધેલું (પશુ). બખેરેલું.
 ઓખવવું (કિ) છોલવું, બખેરવું.
 ઓખાણું (ના) ઉખાણું. સમસ્યા.
 ઓગઠ (ના) ઓધાસ. ઠોરને ખાતાં વધેલું.
 ઓગણ (વિ) એક ઓછી (સંખ્યા). [ધાસ].
 ઓગણ્યાળીસ (વિ) ૩૬ (સંખ્યા).
 ઓગણતીસ (વિ) ૨૯ (સંખ્યા).
 ઓગણપચાસ (વિ) ૪૯ (સંખ્યા).
 ઓગણપડાણો (ના) ઓમ. પ્રણવ.
 ઓગણસાઠ (વિ) ૫૬ (સંખ્યા).
 ઓગણાં (ના) ડોળવા. વગર કૂટેલી ધાણી.
 ઓગણીસ (વિ) ૧૯ (સંખ્યા).

ઓગણ્યાંસી (વિ) ૭૬ (સંખ્યા).
 ઓગનિયાં (ના) કાનનું એક ધરણું.
 ઓગળવું (કિ) ઉદ્ગમન થવું, ઓસરવું, ગળવું.
 ઓગળ (ના) ઓધાસ. યુક્ સાથે નાખેલો કુચો.
 ઓધ (ના) પાણીનો વેગ. રેલો. જથ્થો.
 ઓધરાળો (ના) નાના હાથાનો ડોધો. એઠનો
 ઓધલો (ના) કાચો પાકો ભાત. [રાધ.
 ઓધવું (કિ) કસણાવાળા પૂજાનો ડગ સી-
 ઓધાસ (ના) ઓગઠ. [ચવો.
 ઓધો (ના) છોડવાનો ઢગ. ધરખારી. પીછી.
 ઓધો ખાળવો (કિ) છાની વાત ખુલ્લી કરવી.
 ઓધોડોધો (ના) અડધોડોધો. ઠપકો.
 ઓચર (ના) કાગળપત્ર. દસ્તાવેજ.
 ઓચરવું (કિ) ઉચ્ચાર કરવો.
 ઓચરિયાં (ના) દસ્તાવેજ, લેખ.
 ઓચિંતું } (અ) અચાનક, એકાએક.
 ઓચીતું }
 ઓચ્છવ (ના) ઉત્સવ, મોટો ઉર્વ. ટીણું.
 ઓછ (ના) ખાટી, કમીના, કસર. હણું.
 ઓછંગ (ના) ઉત્સંગ, જોળો, મોદ.
 ઓછપ (ના) ઓછાપણું. કસર.
 ઓછાડ (ના) ચાદર. ઓળો.
 ઓછાડવું (કિ) ખીજાનાપર ચાદર પાચરવી.
 ઓછિયું } (વિ) વગર બ્યાને ઉધાર અપવું.
 ઓછિયું } (વિ) લેવું તે.
 ઓછું (વિ) થોડું, નાનું, હલકું, ખાટી.
 ઓછું અણવું (કિ) દલંગીર થવું. રામભાવું.
 ઓછું પાત્ર (વિ) બરાહખેર. બટકખોલું.
 ઓછપાટલે ખેસવું (કિ) રીસાવું. હલકા રાખ્દ
 ઓજ (ના) ચૈતન્ય. તેજા પરાક્રમ. બ્રાહ્મવા.
 ઓજર (ના) હથિયાર.
 ઓઝ (ના) નિદ્રામાં ગળતી લાળ, હોજ.
 ઓઝટ (ના) લપડાક. ઝપટ. પડછાયા.
 ઓઝપૂવું (કિ) રામભાવું.
 ઓઝમ (ના) નાના છાડ. છાયા. ઓઝાડ.
 ઓઝરી (ના) પશુની હોજરી-પેટ.
 ઓઝરું (ના) પેટ. ડોઝરું. (તીરસ્કારમાં).
 ઓઝલ (ના) પડદો, ઢાંકણ. જનાનું.
 ઓઝા (વિ) એ અટકતા બ્રાહ્મણો.
 ઓઝાડ (ના) ઓઝમ, નાના વક્ષ.

ઓઝો (ના) માથે જિંચકવાનો ભાર, ખોળે.
 ઓઝ (ના) પાણી ઉતરી જવું. ઓઝું થવું.
 ઓઝકાર (ના) ઓડકાર.
 ઓઝલી (ના) નાનો ઓઝલો.
 ઓઝલે ખેસવું (કિ) લીખારી થવું. [ચારો.
 ઓઝલો (ના) આસ્થલ. ધરને લગતો ચોતરો.
 ઓઝવું (કિ) ઝીણું સીવવું. ખખચા દેવા.
 ઓઝી (ન.) કેડ, કમ્મર.
 ઓઝ (ના) ઓષ. મોં ખીડવાના ખે પડ.
 ઓઝવડું (કિ) અડાવવું. ઘાલમેલ કરવી.
 ઓઝીંગણ (ના) અઝીંગણ.
 ઓઝું (ના) ખડાંતું. નમૂનો. નામતું.
 ઓઝું (વિ) ભોઠું. [ખતો વાચુ.
 ઓઝકાર (ના) ધરાયલે પેટે મુખમાંથી નીક-
 ઓઝવું (કિ) ધરવું. રાખવું. લંખાવવું.
 ઓઝાડું (કિ) ઇચ્છવું. જવું.
 ઓઝણી (ના) ઓઝરીને પહેરવાતું લૂગડું.
 ઓઝણી (ના) ઓઝવાતું વસ્ત્ર.
 ઓઝવું (ના) અથાણામાં નાખવાતું ફળ.
 ઓઝવું (કિ) અવલેકન કરવું, શરીર ઢાંકવું.
 ઓઝો (ના) ઢાંકણ. પશુને ઓઝાડવાતું સી-
 વેલું વસ્ત્ર. [ખત (આમ્ય).
 ઓઝણી (ના) ઓઝણી. ચાડું. ઓઝવાનો વ-
 ઓઝણી (ના) ઓઝવું તે. ઓઝવાની રીત.
 ઓઝણી (ના) વાણી તાણી.
 ઓઝમ (વિ) ઉત્તમ. સરસ.
 ઓઝવવું (કિ) વિસરવું, ભૂલવું.
 ઓઝવું (કિ) ઓઝામાં રસ રેડવો.
 ઓઝર (ના) ઉત્તર દિશા.
 ઓઝ (ના) મદદ, ટેકો. ઓઝો. છાયા.
 ઓઝાર (ના) નિદ્રામાં છોતીપર હાથનો દાબ.
 ઓઝું } (ના) આડ. પડદો. છાયા. સહાય,
 ઓઝો } (ના) મદદ, ટેકો.
 ઓઝન (ના) રાંધેલા ઓખા, ભાત.
 ઓઝર (ના) ઉદર, પેટ.
 ઓઝારવું (કિ) નાગરવું.
 ઓઝીય (વિ) ઓઝીય બ્રાહ્મણ. જતરનું.
 ઓઝરવું (કિ) ઉદ્ધાર થવો. ઉછરવું.
 ઓઝવું (કિ) ગમવું. ગમ પડવી.
 ઓઝાજ (ના) આધાન, ગર્ભ, ફફડાડો.

ઓઝાર (ના) ઉદ્ધાર.
 ઓઝારવું (કિ) ઉદ્ધાર કરવો.
 ઓઝેઉતરવું (કિ) વંશ પરંપરાથી આવડું.
 ઓઝેલવું (કિ) ખાંધ દેવી.
 ઓઝધાર } (કિ) કામદાર. પદવી, દરજ્જો.
 ઓઝધેદાર } (વિ) લાખો માણસ.
 ઓઝધો (ના) અખત્યાર. પદવી. ખેઠક.
 ઓઝ (ના) ચળકાટ, તેજ.
 ઓઝણી (ના) ચળકાટ. ઓઝવાતું ઓઝર.
 ઓઝવું (વિ) ચળકવું. તેજદાર.
 ઓઝવું (કિ) ધસીને સાફ ચળકવું કરવું.
 ઓઝ (ના) પ્રણવ. બ્રહ્મ. અનુભવ.
 ઓઝ ! (અ) અરે ! હાય ! આશ્ચર્ય-શોકસૂચક.
 ઓઝ (વિ) ખીણું, મન્ય. ઉલટું.
 ઓઝ (ના) ઉદ્બળ. ઓઝ. ભંડૂ. બાળું.
 ઓઝકાડ (ના) ઓઝકાર.
 ઓઝગો (ના) કુસ્તીનો એક દાવ.
 ઓઝડી (ના) નાનો ઓઝડો. [જગા.
 ઓઝડો (ના) ધરમાંની ચોમેરથી બંધીયાર
 ઓઝણી (ના) ઓઝવાતું લાકડાતું ચાડું.
 ઓઝર (ના) સ્ત્રી, જૈરી. વહુ, ધણિયાણી.
 ઓઝરો (ના) ઓઝરો. લહાવો.
 ઓઝરમાઝ } (વિ) અપરમાનૃતક. સાવકું.
 ઓઝરમાન }
 ઓઝરમું (ના) ત્રણ ધારી લાપસી. કંસાર.
 ઓઝવણી (ના) લૂગડાં સૂકવવાની વળગણી.
 ઓઝવું (કિ) નાખવું. (ધર્ટી, અંધરણ કે ખેત-
 ઓઝવો (ના) લંગર કરવાની જગો. [રમો].
 ઓઝસ (ના) જત્રા, મેળો. (મુસલમાનનો).
 ઓઝસડી (ના) નાનો ઓઝસિયો.
 ઓઝસિયો (ના) ધસવાનો ગોળ પથ્થર.
 ઓઝરાડવું (કિ) ઓઝાડવું ઢાંકવું. ઉપર નાખવું.
 ઓઝાડવું (કિ) કોઈને પેરાવવું. ઢાંકવું.
 ઓઝરિયો (ના) ઓઝરો. લહાવો. નદી કાંઠો.
 ઓઝરી (ના) નાના સૈયડ, ગોખર. [ફોનો.
 ઓઝરો (ના) ઓઝરાર. પાસે. આ તરફ.
 ઓઝ (ના) ઉલ. છલી. છલપરની યુક્ત દાવ-
 છુંતી ચીરી. સંભાળ. સાનું.
 ઓઝા (ના) કરો. કરેલા પાણીનો કાંઠો.
 ઓઝા (ના) ચામડું. ખાલ.

આભાદ (ના) કુળ. વંશ. વંશજ.
 આસિયું (વિ) ભોળું, સાદું.
 આહું-હું (સ) પેહું. તે. તે તરફ.
 આવાણું (ના) ભામણું, દુખડા.
 આવારણું } (કિ) ભામણું લેવાં. વીરવું.
 આવાળવું } (સૂતર કાળકા પર).
 આવારો (ના) કિનારો, કાંઠો, પનથટ, ઘાટ.
 આવી (ના) મરાઠી કવિતાનું એક વૃત્ત.
 આસિયું (કિ) આસિયાળા, પડવું.
 આષ્ટ (ના) અષ્ટ. અધર.
 આસ (ના) ઠારે ઝાંકળ.
 આસડ (ના) મૌખિક, દવા.
 આસડવું (કિ) હસડવું. બહારવું.
 આસડવેસડ (ના) દવાદાર, આપધપાણી.
 આસડિયું (ના) દવામાં વપરાતી વનસ્પતિ.
 આસણી (ના) કસણું ભાડમાં આસવાં તે.
 આસતાદં (ના) હસ્તાદં. શુરુ, શિક્ષક.
 આસરવું (કિ) ધટી જવું. ડરવું. ઉતરવું.
 આસરી (ના) અંદરની આટલી. પરસાળ.
 આસલોફ્ટવે (કિ) બંદુવાં દેવી.
 આસવાળ (વિ) આવકની એક ભત.
 આસવું (કિ) ભાડમાં સેકવું.
 આસામણ (ના) આસાવતાં કહાડેલું પાણી.
 આસાર (ના) ઘટ. ભીંતની નડાઈ.
 આસાવવું (કિ) બંદુવાં વધેલું પાણી કહાડવું તે.
 આસિયાળું (ના) દેણ. પાડ, આભાર.
 આસિયાળું } (વિ) દેણદાર, આભારી. ઉપ-
 આસિયાળું } (વિ) કાર લેનાર.
 આસીકું (ના) અસીસું. માથા નીચે રાખવા-
 આસીમણું (વિ) અવાવડ. [નો તકિયો.
 આસીસકું (ના) આસીકું. માથાનો તકિયો.
 આહો (અ) આશ્ચર્ય સૂચક.
 આળ (ના) આલિ, પંક્તિ, હાર. ઉલ્લ, આર.
 આળખ (ના) આળખાણ. ચટક. ચિહ્ન.
 આળખવું (કિ) પિછાનવું, પારખવું. સમજવું.
 આળખાણ (ના) આળખ. પિછાન.
 આળખાણું (ના) પારખાણું, નજીક થવું.
 આળખીવું (વિ) નજીક. પરિચિત.
 આળજ, (ના) હવા. આશીર્વાદ.
 આળગવું (કિ) ફેરા ખાવા.

આળંગવું (કિ) કુદું, ટપવું. ઉલ્લંઘવું.
 આળખો (ના) માપવાને દોરી સાથે ખાધે-
 આળખો } લો ધાતુનો કટકો. રાવ.
 આળખવું (કિ) ઉડાવવું. દખાવવું.
 આળવો (ના) આળો, પડછાંચો.
 આળા (ના) લીલા ચણા. સેકેલા ચણા.
 આળામણા (ના) આવારણાં, ભામણા. લાર.
 આળિયાપટ્ટી (ના) દારાને લપેટલી, પટ્ટી.
 આળિયું (ના) ગોળ વીઝળવાનું ઢીપણું.
 આળો (ના) છાયા. શરીરનો પડછાંચો. વેંગ-
 ળવું ભડત.

ઐ.

ઐ (ના) એક સ્વર. ઐઘા.
 ઐચિત્ય (ના) હક. ઉત્તમતા.
 ઐન્યલ્ય (ના) ચળકાટ, ઊનરા, ઊનળારા.
 ઐઠ (વિ) ઝા. (સખ્યા).
 ઐત્તાનપાદ (ના) ઉત્તાનપાદનો પુત્ર, કુવ.
 ઐત્સુક્ય (ના) ઉત્સુકતા, ઉત્સાહ.
 ઐદયિક (વિ) હૃદિયાત, હૃદયકાળની (તિથિ).
 ઐદાર્ય (ના) ઉદારતા, સખાવત, દાનુત્વ.
 ઐદાસીન્ય } (ના) ઉદાસી હાલત. ગમી. શોક.
 ઐદાસ્ય }
 ઐદીય (ના) આદીય ઉદીય. (ઉત્તર દિશાના).
 ઐદ્ય (ના) ઉદ્દતાઈ, તોફાન, મસ્તી.
 ઐપસર્ગિક (વિ) ઉપસર્ગ સંબંધી.
 ઐપાધિક (વિ) ઉપાધિવાળું.
 ઐરત (ના) સ્ત્રી, બેરી, નારી. [તાન, દત્તક.
 ઐરસ (વિ) પશ્ચિમત સ્ત્રીપુરુષથી થએલું સં-
 ઐરગ્ગ્ગેય (ના) દિલ્લીનો એક બાદશાહ.
 ઐર્ધ્વદૈર્ઘ્ય (ના) મુએકાં પાછળ દશાં સંધી
 અપાવું પિંડ ઈંડું દાન.
 ઐલક્ય (ના) વૈશેષિક સૂત્રકાર, કૃષ્ણદ મુનિ.
 ઐપધ (ના) આપડ, દવા. વિષય.
 ઐપધપાણી (ના) આસડવેસડ, દવાદાર.
 ઐપધિ (ના) ચંડેની સ્ત્રી.
 ઐપધી (ના) વનસ્પતિ. નડીપટ્ટી. વસાણું.
 ઐપધી (વિ) આપધ સંબંધી. [ઉવેસડ.
 ઐપધોપચાર (ના) ઉપાય. દવાદાર, આસ-
 ઐપધ (ના) ઉપસર્ગ. ગરમીનું અણવું તે.

કે.

ક (ના) પહેલો બ્યંજન. બ્રહ્મા.

ક (પ્ર) સમુદાય અર્થે જેમ પંચક, શતક, અષ્ટક.

ક (પ્ર) વાળું જેમ:-ખાળક.

ક (પ્ર) કતો અર્થ જેમ:-લેખક, પાળક.

ક (અ) કુ, ખરાખ, નકાર. જેમ: કપુત, કન્તત.

ક (પ્ર) તું, સંબંધ અર્થે. જેમ: નામક, વિષયક.

કંઈ } (વિ) કિંચિત. થોડુંએક. કોઈએક

કંઈએક } (વિ) જરાક, લગાર. કેટલુંક.

કંઈક (વિ) સહજ, લગારેક, લેશ, રતિ.

કંઈનહિ (અ) જરાપણું નહિ. ફિકર નહિ. અ-

કંઈપણુ (અ) જરાક. સહજસાજ. ગત નથી.

કંસ (ના) ઉગ્રસેનનો પુત્ર. કૃષ્ણનો મામો.

કંસારી (ના) એક જવડું. કંસારાની સ્ત્રી.

કઈક (વિ) કેટલાંએક, ઘણાંએક.

કન્કરુ (ના) ક-રત, ક-મોસમ.

કન્કડું (વિ) ઉકળવું. તંગ. [સંકોચાણું.

કન્કડું (કિ) ધૂળતાં અવાજ થવો. ગરમ થવું.

કન્કડાટ (ના) એક અવાજનું અનુકરણ.

કન્કડાવડું (કિ) કન્કડે તેમ કરવું. ઉકાળવું.

કન્કડી-કન્કડો. (વિ) થોડુંક, જરા. કન્કડો.

કન્કડીને (અ) ઘણાં જોસમાં. અતિશય.

કન્કડો (ના) કટકો, દૂકડો, લાગ.

કન્કડોકોર (વિ) કટકો અને ભૂકો.

કન્કણા-ટટો } (ના) કણકણો, કંપ. કંટાળો.

કન્કણે }

કન્કરું (વિ) ખરખચડું. આહરું.

કન્કલવું (કિ) કન્કલાટ કરવો, રીસમાં ખોલવું.

કન્કલાટ (ના) ગોંધાટ, શોર. તળવું તે.

કન્કળાણુ (ના) ખૂમ, ગોંધાટ. ગરખર.

કન્કડો (ના) કાકુ, શીકો. છાકરો.

કન્કરચ (ના) ઈંદવાકુનો પુત્ર.

કન્ક (ના) કાખ, ખગલ. ખાતુ, તરડ.

કન્કા (ના) માર્ગ, માર્ગદેશ.

કન્કાપટ (ના) કાખ ફેટવી તે. અંશ.

કન્કાંશ (ના) માર્ગદેશ ઉપર અંતરસૂચક

કખ (ના) છાતીનો એક રોગ.

કખમાકડી (ના) એક ખડ માકડી, જવડું.

કખાય (ના) કપાય, કાઢો. રંગ. લેપ. રસ.

કગ (અ) કંઈ, કંઈ પણ.

કગરવું (કિ) કરગરવું, માગવું, આજીજ કરવી.

કગરરા (ના) કરગસ. ઝીણી ઊલ, કરચ.

કંક (ના) બગલું (પક્ષી). યુધિષ્ઠિર.

કંકટક (ના) વર્મ, કંવચ, તનુત જગર. [ધરણું.

કંકણુ (ના) કાંકણું, ચપડી બંગડી, ફાંગરાવાળું

કંકતિકા (ના) કાંસકીટ પ્રસાધની ફણી.

કંકર (ના) કાંકરો. પથ્થરના નાના કટકા.

કંકાલ (ના) હાડપિંજ, અસ્થિપંજર.

કંકાસ (ના) અણુભનાવ, કલિયો. ઠક

કંકાસિયું (વિ) કંકાસ કરનાર. કાંચાખોર.

કંકુ (ના) કુકુમ. ચાંદલા કરનારો લાલ ભૂકો.

કંકુડો (ના) કનકવો, પતંગ.

કંકોડી (ના) કંકોલાનું મૂળ. કપૂરકાચલી.

કંકોહું (ના) કંકોહું (એક ફળ).

કંકોત્રી (ના) કુકુમપત્રિકા. માંગળિક ચીલી.

કંકોલ } (ના) કંકોલક, કોશફળ, ઘઉંલા. ચી-

કંકોળ } (ના) નિકખાલા. એક વસાણું.

કંગણ } (ના) કાંગરાવાળું ચોના રૂપાનું હા-

કંગન } (ના) ચતું જે ધરણું તે.

કંગની } (ના) ચતું જે ધરણું તે.

કંગાલ (વિ) લાચાર. છેક ગરીબ, મીસકીલું

કંગાલિયત (ના) કંગાલ હાલત. [તુચ્છ.

કંગુ (ના) કંગ, પ્રિયંગુ. (અનાજ).

કંગુરા (ના) કાંગરા. મીનારા પરની નકસી.

કચ (ના) તકરાટ, હક, ખોલખોલ. ખૂટસ્પતિ પુત્ર.

કચકચ (ના) ટાચણું, માથાફેડ. કલિયો. પં-

ખીના ઉચ્ચારનું અનુકરણ.

કચકચલું (કિ) કન્કલવું. કચકચ કરવી.

કચકચાટ (ના) ખટખડાટ, લવારી. શોર.

કચકચાટ (વિ) સત્તજડ, ખેંચી ખાંધવું.

કચકચાવડું (કિ) સીકડીને ખાંધવું. કચકચેતેમ

કચકચિયું (વિ) માથાફેડિયું. [કચ્છં.

કચકડું (ના) કાચખાની પીઠનું હાટકું.

કચરકચર(અ)ભચરભચર. અવાજનું અનુકરણ.

કચરડું (કિ) કચડવું. ભચરડું.

કચડાકચડી (ના) લીડાલીડ.

કચડાવું (કિ) ભચડાવું. દખાવું.

કચપચ (ના) કલખલ. ખટપટ.

કચપડું (ના) કેરીનું ગાળવું.

કચરધાણ (ના) કચરાઈને નાશ થઈશો. કંઈ.

કટાવણું (કિ) કાટ ચઢે તેમ કરવું.
 કટાણું (કિ) કાટ ચઢવો. કટાણું થવું.
 કટિ (ના) કમર, કેડ.
 કટિખંધ (ના) કમરપટો, કંદોરો. કટાવ.
 કટિમેખલા (ના) કંદોરો. જોને કમરે ખાં-
 ધવાનું ધરેણું.
 કટિરનાન (ના) પગથી કેડ સૂધી નહાવું તે.
 કટું } (વિ) કડવું. તીથું.
 કટુક }
 કટુતાઈ (ના) કડવાસ.
 કટુ ડુંબી (ના) કડવી દૂધી, ઈંદવાકુ.
 કટરો (ના) કટરો. ગોખ. કોર. આઠાંગણ.
 કટારી (ના) વારંકી. તારા ટપકી, ટીકી.
 કટારો (ના) ખાંલો. પોહોળા મોનો વાડકો.
 કટું (વિ) ધણુંજ ખારીલું. આકરું.
 કંઠ (ના) સાદડાંની ગુણ. એક ઉપનિષત્. કઠી.
 કંઠણ (વિ) કઠિન. મજબૂત. અઘરું. અરાક્ય.
 કંઠણાઈ (ના) કંઠણપણું. સખાઈ. [કપરું.
 કંઠરાઈ (ના) અકળામણ, સુચવણ.
 કંઠલું (કિ) ગરમી પડવી. ઉકળાટ થવો. ડ'ખલું.
 કંઠવો (ના) તેલનું વાસણ.
 કંઠવો (વિ) નડનાર, ડ'ખનાર (જેડો).
 કંઠામ (ના) ક ઠેકાણું. ગુપ્ત છદ્વિય.
 કંઠારો (ના) ઘાસ, ઉકળાટ.
 કંઠિન (વિ) કંઠણ, સખ.
 કંઠિયારો (ના) લાંકડા વહેરનાર-વેચનાર.
 કંઠકાણું (ના) છાની જંગા. છદ્વિ.
 કંઠેડો } (ના) કંઠેરો, ગોખ. પાળ. ખટારો.
 કંઠેરો }
 કંઠોડી } (ના) એક અથવા વધારે ખાનાંની મ-
 કંઠોડું } સાલો અથવા અથાણું રાખવાની પેટી.
 કંઠોડો (ના) ગોખ. કંઠેરો. વહાણની પછાત.
 કંઠોદર (ના) પેટમાંની ગાંઠ.
 કંઠોર (વિ) કંઠણ, કડવું. નિર્દય, કૂર.
 કંઠોળ (ના) દ્વિદળ ધાન્ય. જે 'કાડ' થાય તેલું
 કંઠુણ (વિ) કંઠણ. ધણું મજબૂત. [અન.
 કંડ (અ) એવા અવાજનું અનુકરણ.
 કંડ (ના) કેડ. કરડ. નિયમિત વધારો.
 કંડક (વિ) અંદકપાંસળી. કાચું. ખાલી.
 કંડક (ના) કંડકિયાં. કાનનું એક ધરેણું.

કંડકડ (અ) એવા અવાજનું અનુકરણ.
 કંડકડલું (વિ) એવા અવાજવાળું. ઉકળલું.
 કંડકડલું (કિ) એવો અવાજ થવો. ઉકળલું.
 કંડકડાટ (અ) વગર આચકે. સફાઈથી.
 કંડકડાવણું (કિ) ઉકળણું. એવો અવાજ કરવો.
 કંડકરિત (વિ) કંડક, ઘણીજ સફાઈથી.
 કંડકડીને (અ) ઘણાજ જોરથી. સપાટાખંધ.
 કંડકણું (વિ) કરડકણું, કરડે તેલું.
 કંડકખંડાળી (વિ) જેથી તે ભલકાવાળો.
 કંડકિયાં (ના) મરદને બે કાને પાળે. વાનાં કંડક.
 કંડકી (વિ) જરાક, નાના કંડકો જેટલું.
 કંડકો (ના) કંડકો. ટૂંકડો.
 કંડકો (વિ) નિર્દય.
 કંડકોચલી (ના) કરચલી. ચામડીનાં સળ.
 કંડચ (ના) કરચ.
 કંડચલી (ના) કરચલી.
 કંઠંછી (ના) લાંબા જડેલા હાથાનું રાંધવાનું
 કંઠંછો (ના) મોટી કંઠંછી. [એક હથિયાર.
 કંડડ (અ) એવા અવાજનું અનુકરણ.
 કંડહો (ના) ઘટારો, કાટલું.
 કંડપ (ના) કરપ, હાક, ત્રાસ.
 કંડપલું (ના) કરાંડીના ઢગલા. ખરેટો.
 કંડબ (ના) સૂકા સાંઠો. કરપ.
 કંડલી (ના) કલ્લી. નાનું કંડું.
 કંડલું (ના) કલ્લું, કંડું. હાથનું એક ધરેણું.
 કંડવાટ (ના) કંડવાસ, કદ્દતા.
 કંડવાટનું (કિ) કંડવું આસડ પાવું.
 કંડવાસ (ના) કંડવો સ્વાદ. બે બનાવ.
 કંડવી (ના) એક જાતની વેલ. ખાધી (કાપડ).
 કંડવું (ના) કાંચનો એક ભાગ.
 કંડવું (વિ) કટુ. અપ્રિય.
 કંડવું (કિ) કરડવું, બચકું ભરવું. ડાકું મારવું.
 કંડસરો (ના) પડભીતિયું, નાની લગતી ભીત.
 કંડા (ના) એક જાતનું ભાત. છદ્વનવ.
 કંડાક } (અ) એવા અવાજનું અનુકરણ.
 કંડાકડ }
 કંડાકડી (ના) કંડાકડી, હોંસાતોંસી, કંતલ. કે
 કંડાકું (ના) માયાકેડાટ. [કાકો. શત્રુ.
 કંડાકું (વિ) માયાકેડાટિયું. કચકચિયું.
 કંડાકો (ના) આચિતો અવાજ. લાંબણ.

કઠાળીડ (અ) ધમધોકાર, સપાટાખંધ.
 કઠાળીન (ના) નાની ખંદુક.
 કઠિયું (ના) કેડ સૂતીનું અંગરથું.
 કઠિયો (ના) ચણતર કરનાર કારીગર.
 કઠી (ના) આંકડી. તૂક, (ગાયનની).
 કઠીતોડ (વિ) સાંકળ દોડી નાંખે એવું. ભારે.
 કંઠું (ના) કંઠલું. મોટી કઠી.
 કંઠ (વિ) કંઠ, કંઠવું.
 કંઠ (ના) એક વસાણું.
 કંઠચું (વિ) જરાક કંઠવું. કંઠવાસવાળું.
 કંઠે (અ) પાસે નરક, કેરે.
 કંઠેકંઠે (અ) કંઠાળીડ, સપાટાખંધ.
 કંઠાળ (વિ) જોડાળ, બદલીકલ.
 કંઠંગ (ના) નહારી ચાલ, ખેરાળ. રીત.
 કંઠંગું (વિ) કંઠગવરનું. આહુ અવળું. ખેટખ.
 કંઠણ (ના) પહોરની સીધી કાર. બાલી ટેકરી.
 કંઠવું (કિ) ઉકાળવું. ઉકળવું.
 કંઠાઈ (ના) કટાઈ. પેણા. તળવાનું વાસણ.
 કંઠાણું (વિ) બહુ ઉકળેલું.
 કંઠાપો (ના) બકારો. શોક. કઠી.
 કંઠાયું (ના) મોટી કંઠાઈ.
 કંઠારો (ના) ઉદ્ધડ ઈન્દ્રો, કંટાકટ.
 કંઠિયલું (વિ) કંઠાણું, ઉકળેલું. ખાવાની ચીજ.
 કંઠી (ના) કંઠવર. વેસણ ચોળી ઉકાળેલી એક
 કંઠેલું (ના) માટલાની હેઠેના ભાગ.
 કણ (ના) દાણા. કરચ, રળ.
 કણક (ના) કણેક. ભીન્નવેલો લોટ. દાણા.
 કણકણ (અ) એવા અવાજનું અનુકરણ.
 કણકણા (ના) કંપારી, ધૂનરી. કંટાળો.
 કણકણાટ (અ) કણકણા. એક અવાજનું અનુ-
 કણકણા (ના) ધૂનરો. ટાઢિયો તાવ. [કરણ.
 કણકી (ના) અનાજના ઝીણા કટકા,
 કણકિયું (ના) કણકીના ખીતું તેલ.
 કણકી (ના) એક ભતનું આડ.
 કણકિયો (ના) સ્ત્રીઓના હાથનું એક ક્રેડેણું.
 કણકીક (ના) દાણાબળર.
 કણકી (ના) મેડુત. એક શુદ્ધભતિ.
 કણકટ } (ના) દાનમાં મળેલું અનાજ. સા-
 કણકટિયું } ત ધ્યાન્યનો ખીસરો.
 કણકીર (ના) એક ભતના ફેલનું, આડ.

કણવું (કિ) દુઃખલું, બેભાન કરવું (બાળકે).
 કણસ } (ના) કણિયા, કસણું, કુંડું. જીવાર
 કણસલું } બાજરીના સાંઠાપરનો દોરો.
 કણસારી (ના) એક જંતુ. કંસારાની સ્ત્રી.
 કણસારો (ના) કંસરકાર. કંસારો. ધાતુના
 વાસણ કરનાર. ફલઈ દેનાર.
 કણસું (ના) કણસ.
 કણાદ (ના) વૈશેષિક ન્યાયશાસ્ત્ર પ્રવર્તક મુનિ.
 કણાયવું (ના) કણેલું. ધર્માદા મળતું ધાન્ય.
 કણિકા (ના) કણ. કટકી.
 કણિયું (ના) ગોદહું.
 કણિયો (ના) દાણા વેચનાર.
 કણી (ના) ઝીણા કણ. કટકી, કરચ. તળેલી
 કણ (ના) કણ, કરચ. [વરતુની કટકીઓ.
 કણેક (ના) ભીન્નવેલો લોટ, કણેક.
 કણેલું (ના) દરબારમાંથી દર મહિને મળતા
 કણો (ના) બાલસર્પ, સાપોલિયું. [દાણા.
 કણોલ (ના) કાંદાના ખી.
 કંટક (ના) કાંટો. નડતર.
 કંટક (વિ) કાંટાવાળો (પ્રદેશ), દુઃખદાયક.
 કંટલ (ના) બાવળનું આડ.
 કંટવાડ (ના) કાંટાની વાડ.
 કંટાળવું (કિ) દુઃખી થવું. હારી જવું.
 કંટાળો (ના) દુઃખ. ચીડ. ચિન્કાર. એક કાંટા-
 નું આડ.
 કંટિયા (વિ) મળે કાંટો પડે એવા (લોહ).
 કંટિયા (ના) કટાકો, સાંધાણ. ટકોટક.
 કંટી (ના) લીલા દાણા. તાલ ચોખા.
 કંટીવાળો (ના) રાખોડીનો લેપ.
 કંટું (ના) ખરેકું, વિચાપલા દોરનું ભડું કુંધ.
 કંટું (વિ) કોંઠી, મિનલજ.
 કંટુંડિયા (ના) સ્થવાની નાની કોઠી.
 કંટોલી (ના) કંટોલાની વેલ.
 કંટોલું (ના) એક ભતનું કૂળ (શાક).
 કંઠ (ના) ગળું, ડોઝ. ધાંડી, સૂર.
 કંઠમ-લિ,ણી (ના) ગળામાં ધાલેલો મણી, હ-
 ડિયો, મણાજ પ્રિય પદાર્થ.
 કંઠમાધુર્ય (ના) અવાજની મીઠાસ.
 કંઠમા-ળ,ળા, (ના) કઠી. એક ગળાનો કે
 કંઠરથ (વિ) કંઠમાં રહેલું મોટું પાત્ર

કંઠસ્થાની (વિ) કંઠથી બોલાતા વર્ણ. અ, ઇ, ઋ, ઋ, ઋ, ઋ ને : (વિસ્તૃત).
 કંઠાચ (વિ) મોઢે, કંઠસ્થ, પાઠે.
 કંઠાર (ના) કાંઠો. કિનારો.
 કંઠાવરોધ (ના) ગળું કંધાવું તે.
 કંઠાળ (ના) વાસણનો ફાથળો. કાંઠો. [ળી.
 કંઠી (ના) માળા. કંઠમાં પહેરવાનું ધરણું, સાંક-
 કઠીબાંધણી (કિ) શિખ્ય કરવો. કંઠી પહેરાવવી.
 કંઠો (ના) મોટો મણકો. મોટી કંઠી.
 કંઠ્ય (વિ) કંઠસંબંધી. કંઠસ્થાની.
 કંડ (ના) કુંડ. ચણેલો ફેવો. હોમની વેદી.
 કંડિયો (ના) વાંસ-નેતર-ની ચીપનો બના-
 વેલો ઢાંકણવાળો ડબ્બો, કંડિયો.
 કંડિલ (ના) કુમર. કાનસ. એક ભતતું ગલાસ.
 કંડિલિયું (ના) દીવાદાંડી.
 કંડૂ (ના) ખરબ, ખસ, ખુબલી.
 કંણિકા (ના) કણિકા.
 કંણવ (ના) શકુંતલાને ઉછેરનાર ઋષિ.
 કંત (ના) કલમની કાપેલી ટાંચ.
 કંતઝોડ (ના) ગાંડાની પેટે બાઝી પડતું તે.
 કંતરણ } (ના) ભેંડી ભૂકિત. કાપકૂપ. કા-
 કંતરાણ } તર.
 કંતરણી (ના) કાતર. કાપવાનું ઓભર.
 કંતરવેધિયું (વિ) વળિયું કરનાર. પક્ષપાતી.
 કંતરાવું (કિ) કપાવું. આડું જવું.
 કંતરા (ના) કાપાકાપી, ખુન્નેજ, ધાત.
 કંતલની રાત (ના) તાણુતની આગલી રાત.
 કંતલે આમ (ના) સઘળાને કાપવાં તે.
 કંતાર (ના) હાર, ઓળ, પંગત, પંકિત.
 કંતાળ (ના) ક્લેશ, ક્લેપાંત.
 કંતો (ના) ભડી કંતની કલમ.
 કંથક (વિ) કથા કરનાર, પુરાણી. વક્તા.
 કંથન (ના) હાવભાવ પૂર્વક નૃત્યગાયન કરી.
 કંથણી (ના) કહેણી, કહેવત, લોકોક્તિ.
 કંથન (ના) કંથેડું વચન. કંથેણી. કહેવત.
 કંથનીય (વિ) કહેવાને યોગ્ય.
 કંથરાટ (ના) મોટો થાળો, તાત્ત, પરાત.
 કંથરું (કિ) બોલવું, કહેવું, વદવું.
 કંથળવું (કિ) ચૂંથાઈ જવું, બૂગડવું.
 કંથા (ના) વાતો. કહાણી. વર્તાવત. બીનાં.

કથાનક (ના) કથાનો ભાગ. વાર્તા. કુકામ.
 કથાનુસંધાન (ના) વાતના વચનોનો પરસ્પર
 કથામૃત (ના) કથારૂપી અમૃત. [સંબંધ.
 કથિત (વિ) કહેલું. બાબેલું. ઉક્ત.
 કથીર (ના) કલકને સીસાની મેળવણીની ધાતુ.
 કથીર (વિ) નરસું, ક્યારા જેવું.
 કથ્ય (વિ) કહેવા યોગ્ય, કહેલું.
 કદ (ના) આકાર, ધાર. ભંચાઈ. માન.
 કદન (ના) કતલ, હિંસા, વધ, નુકસાન.
 કદમ (ના) પગલું પગ. રા. કદમ વૃક્ષ.
 કદમબોસી (ના) પગનું ઝૂબન.
 કદમી (વિ) કદીમ, ભૂતું, પ્રચીન.
 કદમ્બ (ના) એક ભતતના ફૂલનું ઝાડ.
 કદર (ના) પિંછાત. ખૂબ, ગણના. ગુણ.
 કદરબ (વિ) કદર્ય, કંઠસ, કૃપણ. ચીકણો.
 કદરદાન (વિ) ખૂબ ભણનાર, ગુણલ.
 કદરી (વિ) કદર્ય, ખખીલ. ગુણલ.
 કદરુયું (વિ) બેડાળ, બદસીકલ. કદંબુ.
 કદદહાડે (અ) કમોસમે. અધરિત કાળે.
 કદળી (ના) કદલી. કેળ. કેળાનું ઝાડ.
 કદા }
 કદાય } (અ) ક્યારે, કથી વખતે. કોઈ વખતે.
 કદાચિત્ }
 કદાપિ (અ) કોઈ દહાડો પણ. કદીબી.
 કદાવર (વિ) કદમાં મોટું. દેખાવડું, ભય.
 કદાસ (અ) કદાપિ. કો દિવસ. કદાચ.
 કદાસણ (ના) કંઠસિયણુ સ્ત્રી.
 કદી (અ) કોઈ વેળા.
 કદીમદી (અ) કોઈ કોઈ વેળાએ.
 કદદૃષ્ટિ (ના) બદનબર. એવકૃપા.
 કદુ (ના) દક્ષ પુત્રી. કંથ્યપ પત્ની.
 કદ્યાન (ના) કુધાન્ય. હલકું અનાજ.
 કદ્યાણ } ઘોવાની ખરાબ રીત. ઘોવા
 કદ્યાણી } (ના) છતાં મેલ રહેવો તે.
 કનકં (ના) કંચન. સોનું. દોલત. ધનુરો.
 કનકવી (ના) નાનો કનકવો.
 કનકવો }
 કનકુડો } (ના). કાગળનો પતંગ.
 કનકર (ના) કદદૃષ્ટિ.
 કનડ (ના) દુઃખ, હરકત. નડતર.

૧૩યુ (ના) હુઃખ દેવું, માયું પકાવવું.
 ૧૪૮ (ના) હુઃખ. હરકત, નરતર.
 ૧૬૬ (ના) સ્ત્રીઓના કાનનું એક ધરેણું.
 ૧૬૭ (ના) પંચાત, દરકાર, ખણખોદ.
 ૧૭૮ (ના) કપડાનો પડદો. તંબૂની ક્ષીત.
 ૧૮૯ (ના) કંડિયો, કાબડો. ચાર હજાર.
 ૧૯૦ (વિ) નાનું, ઉતરવું. હલકું, અધમ.
 ૧૯૧ (ના) હલકી રીત. ઉતરતો પક્ષ.
 ૧૯૨ (અ) છેવટે. નિદાને. કમમાં કમ.
 ૧૯૩ (ના) સૌથી નાની ટચલી (આંગળી).
 ૧૯૪ (ના) નાનું બની શીકી.
 ૧૯૫ (અ) પાસે, નજીક, સોડે.
 ૧૯૬ (ના) કાંઠ. કોર. કિનારી.
 ૧૯૭ (ના) રંગીલો, છેલ્લ. કુચ્છ.
 ૧૯૮ (ના) કાનની લાળીમાં નીચલા ભાગ.
 ૧૯૯ (ના) કાંત, સ્વામી, ઘણી, વર, પતિ.
 ૨૦૦ (ના) આણબનાવ.
 ૨૦૧ (ના) સણવું જડું કપડું.
 ૨૦૨ (કિ) સૂકાણું, પાતણું થવું.
 ૨૦૩ (ના) કાંત, વર, માટી, ખણી, પતિ.
 ૨૦૪ (ના) ફાટીતૂટી ગોદડી, કામળી, અખ્ખો.
 ૨૦૫ (ના) મરી કંથાર. કાંઠાવાળું એક ઝાડ.
 ૨૦૬ (ના) કંથારના કળ.
 ૨૦૭ (ના) કંથાર. ઢોરની પીઠપર લટકતી.
 ૨૦૮ (ના) મૂળ, જડ. રતાણ, સૂરણ. ગિદડી.
 ૨૦૯ (ના) ઘુંફા, ખોદ.
 ૨૧૦ (ના) કામ, મદન, મનમથ. એક મનો-
 ૨૧૧ (ના) કંડિલ, ફાનસ. [વિકાર.
 ૨૧૨ (ના) દડો.
 ૨૧૩ (ના) સુખડિયો, મીઠાઈ કરી વેચનાર.
 ૨૧૪ (ના) કેડે પહેરવાનું એક ધરેણું. કે-
 ૨૧૫ (ના) કંદેપે, કામ, મદન. [ઉદ્દેશો.
 ૨૧૬ (ના) ડોક, ગરદન, શ્રીવા. [વાં તે.
 ૨૧૭ (ના) અમુક સફેતે ઢોર ભાડે રાખ-
 ૨૧૮ (ના) કનકવાના કપડાને કામ ખેંચળ-
 ૨૧૯ (ના) જગા. [વિકી ચિંદરડી.
 ૨૨૦ (ના) કનકવાને સમતોલ રાખવા બાં-
 ૨૨૧ (ના) કનકવાને બાંધેલી ઢોરી.
 ૨૨૨ (ના) બાળેલી, કુંવારી છાકરી.
 ૨૨૩ (ના) કુંવારી છાકરી. એક રાશિ.

૨૨૪ (ના) છાકરી કુંવારી રાખવાનો વખત.
 ૨૨૫ (ના) કન્યાનું દાન. છાકરી પર-
 ૨૨૬ (વિ) બાયલો, હીલડો. [શાવની તે.
 ૨૨૭ (ના) કદ. ચક્રમકનો તળખો. ચાલું.
 ૨૨૮ (ના) તાસ, પથ્થરની કરચો.
 ૨૨૯ (ના) હુચ્ચાઈ, ભેદ પ્રપંચ, કચાઈ. રંગો.
 ૨૩૦ (વિ) કપડવાણુ, કગ, ખંધું, હુચ્ચું.
 ૨૩૧ (ના) ગોળ લાકડાની ફાર. ગાંઠનું.
 ૨૩૨ (વિ) લગડાથી ચાળેલું. [અદધિયું.
 ૨૩૩ (ના) કપડે, કાપડ, લૂંકડું, વજ.
 ૨૩૪ (ના) બડી છાલ; ગામચું.
 ૨૩૫ (ના) નાંખવો, રંગેલ, સુકાની, ખ-
 ૨૩૬ (વિ) અથડ, કડણ. [સાસીનો ઉપરી.
 ૨૩૭ (ના) ખાડાની અંદરનું ચાલું પોલાણ.
 ૨૩૮ (ના) કોરો. મોટી કોડી.
 ૨૩૯ (ના) કોડી. પે. હલકી કીમતનો સિક્કો.
 ૨૪૦ (ના) કચાટ. બારણું, દાર.
 ૨૪૧ (વિ) કુપાત્ર, બેઅદબ, છાકેલ.
 ૨૪૨ (ના) ખોપરી. લલાટ, ભાળ.
 ૨૪૩ (ના) શિવ. ખોપરીની માળા પહેરનાર.
 ૨૪૪ (કિ) છેદાણું. કળ્લો કરવો. [હિત ૩.
 ૨૪૫ (ના) કાપાસ, રતું ઝાડ. કપાસિયા સ-
 ૨૪૬ (ના) કપાસિયા (ના) રતું ખી. માંસના લોચા.
 ૨૪૭ (ના) કપ્પી. પગના તળીયાની બડી ચ-
 ૨૪૮ (ના) કપાલ, લલાટ, ભાળ. દેવ. [મી.
 ૨૪૯ (ના) ગાથાફાડ. એકની એક વાત.
 ૨૫૦ (ના) વાનર વાંદરે. હુતમાન.
 ૨૫૧ (ના) એક જાતનું પંખી.
 ૨૫૨ (વિ) સેતાન, તોફાની.
 ૨૫૩ (ના) અર્જુન.
 ૨૫૪ (વિ) પીળાસ મારવું, કાળું.
 ૨૫૫ (ના) સાંખ્ય શાસ્ત્ર પ્રવર્તક, મુનિ.
 ૨૫૬ (ના) એકરંગી, કાળી. ગાય. લાલ બહેા.
 ૨૫૭ (ના) કપિલાના દાનનો દિવસ, ભા-
 ૨૫૮ (ના) કપિલાના દાનનો દિવસ, ભા-
 ૨૫૯ (ના) કપિલાના દાનનો દિવસ, ભા-
 ૨૬૦ (ના) કપિલાના દાનનો દિવસ, ભા-
 ૨૬૧ (ના) કપિલાના દાનનો દિવસ, ભા-
 ૨૬૨ (ના) કપિલાના દાનનો દિવસ, ભા-
 ૨૬૩ (ના) કપિલાના દાનનો દિવસ, ભા-
 ૨૬૪ (ના) કપિલાના દાનનો દિવસ, ભા-
 ૨૬૫ (ના) કપિલાના દાનનો દિવસ, ભા-
 ૨૬૬ (ના) કપિલાના દાનનો દિવસ, ભા-
 ૨૬૭ (ના) કપિલાના દાનનો દિવસ, ભા-
 ૨૬૮ (ના) કપિલાના દાનનો દિવસ, ભા-
 ૨૬૯ (ના) કપિલાના દાનનો દિવસ, ભા-
 ૨૭૦ (ના) કપિલાના દાનનો દિવસ, ભા-

કપૂરિયાં (ના) કાચી કેરીના કંકડા. કેરા ઢોકળાં.
 કપૂરી (જિ) કપૂરવેલી. એક જાતનું પાન.
 કપેચાં (ના) ગાંધીતું એક વસાણું.
 કપોટી (ના) રોટલાની પોપડી.
 કપોટું (ના) ભાખરાનાં ઓગણાં. ઓટું.
 કપોત (ના) ઢોકે રંગની છાંટવાળું કપૂતર.
 કપોતપાલિકા (ના) કપૂતરખાતું, વિરકં.
 કપોતરૂ (ના) ગાળચું, જડી છાલ.
 કપોલ (ના) ગાલ, ગંડ.
 કપોળ (ના) વાણીઆની એક ન્યાત.
 કપોળકલ્પિત (વિ) બુંદ, ખનાવડી.
 કપ્પડ (ના) કાપડ, કપડું, વસ્ત્ર, લૂગડું.
 કપ્પા (ના) સાદાનાં કોથળા. સૂકાં.
 કપ્પી (ના) નાનો કપો, ધરેડી.
 V કપો (ના) ભાર ઉપાડવાનો નાનો રેંટ.
 કંક (ના) દેહના ત્રિદોષમાંનો એક, મુખથી
 નીકળતો છાતીનો મળ. ગુલ, કપ.
 કંકજ્વર (ના) કંકથી આવતો તાવ.
 કંકન (ના) સુદહાને ચોરાદેહું લૂગડું. શળ ઢાં-
 કંકની (ના) ટૂંકી બાહતું પહેરણ કિવાનું વસ્ત્ર.
 કંકરૂ } (વિ) કપરૂ, કંકિન, મુસ્કેલ.
 કંકરૂ }
 કંકોડું (ના) કંકોડું.
 કંકોડું (વિ) કપરૂ, કંકણ, અથરૂ. અધટિત.
 કંબલ (વિ) કંબલમાં રહેલું. બંધાયેલું.
 કંબલન (ના) કંબલે. સત્તા, દાળ.
 કંબલિયત (ના) કંબલ હાલિત.
 કંબલે (ના) દળાણ, હવાલો.
 કંબટ (ના) કંબાટ, કંબોઈ [અંગ્રેજી].
 કંબડતું (કિ) સૂકાઈ લેવાતું. શરીર કથળતું.
 કંબધ (ના) ધડ. પગથી કંક સૂધીની કાયા.
 કંબર (ના) હેયડી, સમાધ. (મુસલમાનની).
 કંબરસ્તાન (ના) કંબરો દરવાની જગા.
 કંબરી (ના) કાનફોડી. કેશવેશ, અંગોડો.
 કંબાટ (ના) કંપાટ, કંબાટ, કંબોઈ [અંગ્રેજી].
 કંબાડ (ના) ધાસ્તી ગંજ.
 કંબાટિયું (ના) બહું ને જોરવાળું.
 કંબાટી (ના) કંકિયારો.
 કંબાળ (ના) કંવાળ, બાફેલા અંસના કંકા.
 કંબાળચીની (ના) ચીનીકંબાલો. એક વસાણું.

કંબાલો (ના) લેખી સરત, કરાવ, ખત, લખા.
 કંબિલો (ના) કુટુંબ. પરિવાર. બેરી, સી.
 કંબી (અ) કમ્પ, કંકી, કંકાપિ, કોઈ દહાડો.
 કંબીર (ના) એ નામનો પંથ પ્રવર્તક સાધુ.
 કંબીરપંથી (વિ) કંબીરનો મત માનનાર.
 કંબીલદાર (વિ) કુટુંબો, ગૃહસ્થ, પરણેલું.
 કંબુધિયું } (વિ) કંબુદિ. બીધો વિચાર કરનાર.
 કંબુદિ } કુમતિયું.
 કંબુ (અ) કંબી, દી, કંકાપિ. કંકાપી.
 કંબૂતર (ના) ખબૂતર, એક પંથ.
 કંબૂતરખાતું (ના) કંબોતરપાલિકા, કંબૂતરો
 રહેવાની બાંધેલી જગા.
 કંબૂલ (વિ) મંબૂર, નકી માનેલું, સ્વીકારેલું.
 કંબૂલત (ના) કંબૂલાત, કરાર, કરાવ, સ્વીકાર.
 કંબૂલતું (કિ) વચન આપતું, સ્વીકારતું.
 કંબૂલાત (ના) કંબૂલત, વચન, ઉકારાર.
 કંબૂલાતનામું (ના) લેખી કંબૂલાત.
 કંભા } (ના) કીનખાળનો નમો-અંગરૂથ.
 કંભાય } એ પરણતી વખતે વરને પહેરાવે છે.
 કંમ (વિ) ઓણું, અણરૂ, ઓટું, બીણું હીણું.
 કંમકમતું (કિ) કૂનતું, કાંપતું, ટાઢ ચઢ.
 કંમકમાટ } (ના) કંટાળો, ધિક્કાર, કંપારી,
 કંમકમી } (ના) કૂનતો.
 કંમખો (ના) કાંચળી, કંપડું, ચોળી.
 કંમચી (ના) સોટી, ચાખક, તેતી દોરી.
 કં-મનરે (અ) નિરર્થક, બરબાદ, ફોફા.
 કંમ-જાત (વિ) લુચું, હરામી. વણસંકો.
 કંમનદે (વિ) ઓણું વધતું.
 કંમ-જુરત } (વિ) અચકત, નખણું, હીચકાંડ.
 કંમ-જેર } કાચર, બાયણું.
 કંમઠ (ના) કંચ, કાંચો. કૂર્મ, કંચપ.
 કંમંડળ, કંમંડળું (ના) જેરી નાળિયેરના અડધિ.
 કંમ-તાર (વિ) થણું થોડું, જૂન. થાતું પાવ.
 કંમતરીન (વિ) પામર, રંક. દાસાતુદાસ.
 કંમતી (ના) ઘર, ખૂર, ખૂટકો.
 કંમતી (વિ) ઓણું, ઘટતું, ખૂટતું.
 કં-મૂન (ના) નાખુશી, જુલમ, બજારકાર.
 કંમન્ય (વિ) કામી, કામુક, અતુક, વિપયી.
 કંમ-નજર (વિ) કુંકી નજર. ઓછી દ્રષ્ટી.
 કંમ-નસીબ (વિ) અભાગિયું. દુર્દેની.

મ-પેશ (વિ) ઓછું વધતું, કાઢતું ધાલતું.
 મ-ખખત (વિ) અભાગિયું, દુર્લભી. હુમ્મું.
 મ-ખખતી (ના) દુર્લભ, વિપત્તિ, પરતી.
 મર (ના) કડ, કેડ, કટિ, કમ્મર.
 મરક (ના) કમરખ, એક કળ.
 મરકસ (ના) કમ્મરમાં. કસ લાવનાર.
 મરખ (ના) કમરક, કમરંગ, એક કળ.
 મરપટો (ના) કેડે બાંધવાનો પટો, કંદો.
 મરણ (વિ) રો. કટિએખલા. એક ધરેણું.
 મેલ (ના) મળ, પંક્ત, એક ફૂલ.
 મેલક (ના) નાનું કમળ.
 મેલયોનિ (ના) ઈલા. વિધિ, પ્રત્યપતિ.
 મેલા (ના) કમળમાં રહેનારી, લંકમાં. પદ્મા.
 મેલાસન (ના) ધાતા, વિધાતો, બ્રહ્મા. સૃષ્ટી.
 મેલિની (ના) પદ્મિની, કમલભાંડ. કમલતુલન.
 મેલોદ્ભવ (ના) વિરચિ, વેધા, અખલયોનિ.
 મેમ-સુકત } (ના) ભુંડા વેણુ, મેણું, ગાળ,
 મેમ-સુખત } (ના) અપરાધ.
 મેમળ (ના) કમલ. ગર્ભસ્થાન. એ નામના
 તોયે. યત્ના આકારની બેઠક.
 મેળકાકડી (ના) કમળનું બી. એક ઔષધી.
 કમળકોશ (ના) કમળનો ફોડો.
 કમળલોચના (વિ) કમળ લેવા નેત્રવાળી. (સ્ત્રી).
 કમળવદના (વિ) કમળમુખી. (સ્ત્રી).
 કમળો (ના) કમલા, લંકની, પદ્મા.
 કમળી (ના) કમળ લેવાં એક જાતનાં ફૂલ.
 આંખનો એક રોગ.
 કમળો (ના) એક નેત્ર રોગ. એક કળ. ઈર્ષા.
 કમા (ના) ખૂબસૂરતી, સ્નેહાર્થણ.
 કમાઈ (ના) કમરુણી, પ્રાપ્તિ, પેદાર, નફો.
 કમાઈ (વિ) કમાઈ કરનાર, રળતું, ઉધમી.
 કમાડ (ના) કપાટ, બારણું, દ્વાર.
 કમાણી (ના) કમાઈ, આવક, પેદાર, નફો.
 કમાન (ના) ચઢાવેલું તીર, ધનુષ. મેહેરાખ.
 વાંક. ધરી. તાર. (પોલાદનો).
 કમાનદાર (વિ) કમાન-મેહેરાખ-વાળું.
 કમાલ (વિ) ખૂબસૂરત, સુંદર. ઉત્કૃષ્ટ. પૂર્ણ.
 કમાલ (ના) હક. કળીર સાધુનો પુત્ર.
 કમાલિના (ના) પાવેયાત ઓકરા.
 કમાલિસદાર (ના) નામલતદાર.

કમાતું (કિ) રળતું, મળવતું, નફો કાઢવો.
 કમિતા (ના) કામી, કામક, વિપત્તી.
 કમી (વિ) ઓછું, બાકી, બાણું, કમ.
 કમીલસ્તી (ના) ઘટવધ, ઓછુંવધતું.
 કમીન (વિ) કપટી, હુયાંમેલું.
 કમીનો (વિ) પામર, હલકો, કંગાળ.
 ક-મોત (ના) અકાળ. મૃત્યુ. અપધાત.
 કમોદ (ના) ચોખાની એક જાત. હુમ્મું. એક
 કમોદની (ના) કુમુદિની. [રાગણી].
 કમોદિયો (ના) સાગડીનું લાકડું. એક કંદ.
 ક-મોસમ (ના) ક-રત. અયોગ્ય વખત.
 કમ્પ } (ના) ધૂલરી. કચકણા, કંટાળો હા-
 કમ્પન } લતું તે. શિશિર ઝંતુ.
 કંપની (ના) મંડળી. જથ્થો. પંત્યાણું. સંગત.
 કંપવાયુ (ના) શરીર ધૂન્યા કરે એવો વાયુ.
 કંપાક (ના) વાયુ, પવન.
 કંપાણ (ના) કંપન. તાલવા વગરનો કાંટો. એક
 કંપાણી (વિ) એક જાતનો તોળાટ. [રાગ].
 કંપાયમાન (વિ) કાંપતું, ધૂલતું, હાલતું.
 કંપારી (ના) કંપ, ધૂલરો.
 કંપાસ (ના) એક ચોક્કસ. હોઠાયંત્ર (અંગ્રેજી).
 કંપિત (વિ) કંપાયમાન, હાલતું.
 કંપુ (ના) છાવણી. ફેલ. કેમ્પ, [અંગ્રેજી].
 કંપ્ર } (ના) ધૂલરી, ટાઢ ચઢવી, કાંપતું તે.
 કંપ્રી }
 કંપર (વિ) રંગબેરંગી.
 કંપલ (ના) કામળો, ધાળળી. બાણીયુ, મેપકમ્પલ.
 કંપલિકા (ના) નાની ધામળી. એક મૃગલી.
 કંપલિન (ના) બળદ.
 કંપુ (ના) રાખ.
 કંપુસીચા (ના) રાખના જેવી ગરદનવાળી સ્ત્રી.
 કંપી (ના) કડબી, પળી. ચમચી.
 કંપોલ (ના) કાચું. એક હાથી. એક દેશ.
 કંમર (ના) કમર, ઓ, કટી.
 કમ્પ (વિ) મનોહર, ખૂબસૂરત. [એક ધરેણું].
 કમ્પો (ના) કનકવાની બેલી કામડી. કરડો.
 કમ્પી }
 કમ્પુ } (સ) કમ્પ ? શી, શું, શો,
 કમ્પી }

કરમાણી અનમો (ના) એક જાતનો અનમોદ.
 કરમાધરમી (અ) નસીબ પ્રમાણે. [ડાહું.
 કરમાણું (કિ) નિરસ-સૂકું-ચણું. સંકેટાણું, ખા-
 કરમાણા (ના) આંગળીના વેઠા ગણી નવ
 કરવો તે, બેરખો, નાની માળા.
 કરમી (વિ) નસીબદાર; ભાગ્યશાળી.
 કરમો (ના) મસાલેદાર ભાતનું નેવેધ.
 કરમોડણું (કિ) ચોકાસ દેવી, મોહું, ચોગણું.
 કરમેડિયા (ના) ઢોરનો એક રોગ.
 કરવ (ના) ચીકણું કઠણ મટાડું.
 કરવડો (ના) કરવે, નાળચાવાળો લોટો.
 કરવત (ના) ડરપત્ર, આરી. એક આનર.
 કરવતી (ના) આરી. સોનીનું એક આનર.
 એક જાતની ગાડી. ધિતીથીની કોર.
 કરવતીકોર (ના) કરવતના દોતાના આકારની
 કરવતીદોવ (ના) કુરતીના એક પેચ.
 કરવડું વધું (ના) અધીથી પછી આછા પાકું
 કરવીર (ના) કરેણું કૂલ. [વરસ.
 કરવું (કિ) ખનાવવું, ખેનવવું, ઉપજવવું. પા-
 કરેણું (ના) કણસું, ખેતી. મોલ. [જહું.
 કરેણી (ના) કપેણ, કૃષી, ખેતી.
 કરસકું (ના) સૂતર રેસમના રેસા. ચીથરાં.
 કરોં (ના) કર. હવાથી થએલું બરફ.
 કરોંજી (કિ) ઝાડો ન ઉતરતો હોય ત્યારે
 કરોંજી (કિ) શાસ બિચો રાખી પેટને દળાવવું તે.
 કરોં-ટી, કી (ના) ચાનાંજનાં સૂકાં ઝાડવાં-ડાળાં.
 કરોઈ (ના) લાકડા વહેરનાર.
 કરોએક (વિ) શોભવું. કળા કરેલું. (પંખી).
 કરોડી (ના) જળાશયનાં કિનારાનો ખાડો.
 કરોડો (ના) ભેખડ. ચાડી. [એક આનર.
 કરોણી (ના) વહાણની દેખરેખ રાખનાર.
 કરોમત (ના) યુક્તિ. કળા. જહું.
 કરોમલક (વિ) હાથનું આમળું. [રામ.
 કરાર (ના) કબૂલાત. કરાવ. આસાએશ. આ-
 કરારદાદ (ના) કબૂલાતનો કાગળ. માંડજાળનો
 કરોડિયો (ના) કરોળિયો. બીજાનાં. [લિંખ.
 કરાળ (વિ) કરાલ, વિકરાળ, લયંદર.
 કરોળિયો (ના) કરોળિયો. એક જહું.
 કરિણી (ના) હાથણી.
 કરિયાણું (ના) મસાલો, આસડ, વસાણું.

કરિયાણું (ના) એક કરવું આસડિયું.
 કરી (ના) હાથી, ગજ, કુંજર. પરેશ, પથ્ય.
 કરી, કરીને (અ) થી, વડે. પાંચમી વિભક્તિ
 કરીમ (વિ) મેહેરખાન, સખી, હદાર. [અર્થે.
 કરીમ (ના) દુનિયાનો ધણી. રાન.
 કરીર (ના) કરોતું ઝાડ.
 કરેણા (ના) દયા, કૃપા, મેહેર.
 કરેણાકર (ના) દયાની ખાણ.
 કરેણાપાત્ર (વિ) દયા કરવાને યોગ્ય.
 કરેણારસ (ના) કાળ્યના નવ રસમાંનો એક.
 કરેણાણું (વિ) કરેણાથી બરેલું, દયાણું.
 કરૂપ (વિ) કુરૂપ, ખેડોળ, બંદસૂરત.
 કરૂર (વિ) કરૂ, ધાતકી, પાપી, હિંસક.
 કરેડી (ના) કળોડી, કળોડી, સપેત રેતી.
 કરેડું (ના) ખરેડું. વિચાયલા ઢોરનું દૂધ.
 કરેણું (ના) એક ઝાડ. [સોઈનો હાથો.
 કરેણાં (ના) કરવીર, કરેણાં કૂલ.
 કરેણી (ના) કરેણનું કૂલ અથવા વૃક્ષ.
 કરેણું (ના) કરેણું (એક શાક).
 કરે (ના) પાટિયાં વહેરનાર, કરાઈ.
 કરો (ના) દીવાલ, લીંત.
 કરોચલી (ના) કરચલી.
 કરોઠ (ના) શરીરનું પડખું. કરોઠ.
 કરોઠું (ના) ધારો, પ્રતિનિયમ.
 કરોડ (ના) બરડાનું હાડકું કરોઠ. સો-
 લાખ, ૧૦૦૦૦૦૦ (સંખ્યા).
 કરોડપતિ (વિ) કરોડ રૂપિયાનો સાક્ષિ-
 કરોડાધિપતિ (ક. તુલેવન, ધનાઢ્ય.
 કરોડો (વિ) ધણાએક કરોડ. અસંખ્યાત.
 કરોધ (ના) ક્રોધ. (એક મનોવિકાર).
 કરોળિયો (ના) બીજાનાં. એક રોગ. કુભાર.
 એક વેલો અને તેના પી.
 કર્ક (ના) કરચલો, એક રાશિ. (જ્યોતિષમાં).
 કર્કશ (વિ) કઠણ, કઠોર. ચીટિયું.
 કર્કશા, (વિ) કંઠઅભ્યાસ, કંઠાસિયણ.
 કર્કાક (ના) કર્ક રાશિનો સૂરજ.
 કર્કાટક (ના) પાતાળનો એક તોળ. [મી ખાણ.
 કર્ણ (ના) કાન. કુતિપુત્ર. કાટખાણાની સા-
 કર્ણપિરાચ (ના) એક જાતનું ભૂત.
 કર્ણકૂલ (ના) કાનનું, એક ઘરેલું (સ્ત્રીનું).

કર્તરીપ્રયોગ (ના) વાક્યમાં કર્તારા ભલિ ય-
ચન પ્રમાણે ક્રિયાપદનો પ્રયોગ થવો તે.
કર્તરી (ના) કાગર, કાપવાનું ઓલર.
કર્તર્ય (વિ) કુંકરવાને ધારેલું-નરુરુ
કર્તર્ય (ના) ફરજ, નરંર કરવાનું કાર્ય.
કર્તવ્યતા (ના) કામ, કૃતિ, કર્મ, ફરજ, ધર્મ.
કર્તી (વિ) કરનાર, રચનાર. યોજક. પ્રણેતા.
કર્તી (ના) આલેખક. ક્રિયા પ્રવર્તક. (આકરણમાં).
કર્તીહર્તી (વિ) કરનાર અને હણનાર. કારભારી.
કર્તૃત્વ (ના) કર્તાપણું, ક્રિયા શક્તિ.
કર્તૃવાચ્ય (વિ) કર્તાનું પ્રાધાન્ય દર્શક (વાક્ય).
કર્મ (ના) કાદવ, કચરો. બ્રહ્માના પુત્ર. સંક-
ર્પૂર (ના) કપૂર. એક સુગંધી પદાર્થ. [રપણું.
કર્પૂરગૌર (વિ) કપૂર જેવું ગોરું, ચેત.
કર્પૂરગૌર (ના) શિવ. મહાદેવ.
કર્પૂર (વિ) કાબરું, કાબર ચીતરું.
કર્મ (ના) કામ. ક્રિયા. વર્તણૂક. ક્રિયાનો આ-
ધાર (આકરણમાં). ભાગ્ય, નરીબ. શા-
સ્ત્રમાં નિત્ય, નૈમિત્તિક અને કામ્ય એવા
તણ ભેદ કર્મના ગણેલા છે.
કર્મકાંડ (ના) વેદનો કર્મ પ્રતિપાદક ભાગ.
બ્રાહ્મણનાં કર્મ. [વનાર (બ્રાહ્મણ).
કર્મકાંડી (વિ) વૈદિક કર્મ કરનાર તથા કરા-
કર્મણિદ્વિતીયા (ના) કર્મને અર્થે વપરાતી બી-
જ વિભક્તિ. [ક્રિયાપદનો પ્રયોગ થવો તે.
કર્મણિપ્રયોગ (ના) કર્મનાં ભલિ વચન પ્રમાણે
કર્મણિવાચ્ય (વિ) કર્મપ્રાધાન્ય દર્શક (વાક્ય).
કર્મનિષ્ઠ (વિ) કર્મધર્મમાં શ્રદ્ધાળુ. ધર્મચુરત.
કર્મબંધ (ના) કર્મ કરવાથી થયેલું બંધન.
કર્મબ્રહ્મ (વિ) ધર્મકર્મને તત્ત્વનાર. દુરાચારી.
કર્મમાર્ગ (ના) વૈદિક કર્મ પ્રવર્તક માર્ગ.
કર્મમોટી (ના) ચામુંડા, ચર્ચિકા. (એક દેવી)
કર્મયોગ (ના) કર્મસંહિત યોગ. નસીબસંલેગ.
કર્મસાધી (ના) સૂર્ય. અંતર્યામી.
કર્મનીતિ (વિ) કર્મનું જેને બંધન ન પાસ તેવું.
કર્મનંતર (ના) સામ્રાજતવિધિ-ક્રિયા.
કર્મિષ્ઠ (વિ) નિષ્ઠાપૂર્વક નિત્ય કર્મ કરનાર.
કર્મિન્દ્રિય (ના) કર્મ કરનાર ઇન્દ્રી. સુખ, ગદા-
ય, પગ, ગાંડ, અને ઉપરથી એ પાંચ.
કર્મણ (ના) કૃષી, ખેતી, ખેડ.

કલ (ના) ઝીણું ગાયન. ઝોક, વલણ.
કલકલ (ના) કચકચાટ, ગોંધાટ. સોરબકાર.
કલકલણું (કિ) કલકણું, કલકાટ કરવો.
કલકલાટ } (ના) કલકાણુ, બકબકાટ, સોર-
કલકલાણુ } બકાર, રફત, ચાકંદ. એક.
કલકી (ના) કલકી, રિપણના ૧૦ અવતારમાંનો
કલખાપરી (ના) પકાવેલી માટીની એક વસ્તુ.
કલગી (ના) મોરપીછ, તોરો, ફૂલોનો ગોટો.
કલગીદાર (વિ) કલગીવાળું. [આદિશક્તિ.
કલગીવાળા (ના) આદિશક્તિના ઉપાસક.
કલગેર (ના) બાંટ, સ્ત્રીઓનું એક દેસમી વસ્ત્ર.
કલંક (ના) બટ્ટો. આળ. ડાંધ લાંછન.
કલંકી (વિ) કલંકવાળું. (ના) કલકી.
કલંક (વિ) તોફાની. હડીણું. વઢકણું.
કલત્ર (ના) પત્ની, ભાર્યો, નારી, વહુ.
કલપ (ના) કાળો રંગ, કલ્પ. કલ્પ.
કલપણું (કિ) શોક કરવો, રડવું.
કલ્પ (ના) કલપ. કાળો રંગ.
કલબલ (ના) કલકલ, ઓંધાટ.
કલબલાટ (ના) કલકલાણુ, કલકાટ.
કલમ (ના) લેખણુ. અક્ષર. ભાષા. છટા. લે-
ખવિભાગ. ઝાડની કાપેલી ડાળ.
કલમ કરવી (કિ) લેખણુ ધડવી.
કલમ કાપવી (કિ) બરતરફ કરવું, કાઢવું.
કલમતરાશ (ના) ચાપુ, ચાકું, છરી.
કલમ-દાન (ના) કલમ રાખવાનું ઘર.
કલમ-બંદી (ના) ટાંચ, નપતી. કલમબંધ.
કલમી (ના) નાનો કૂવો. નાનો સઢ. કણબી.
કલમી (વિ) કલમવાળું વૃક્ષ, આંખો ઈં.
કલમો (ના) કલામ. ફરાનનું વાક્ય.
કલરવ (ના) કુમળો મધુરો સ્વર.
કલવાર (વિ) લાલ. કાયલી (સોપારી).
કલવો (ના) કલેવો. વરને સાસરેથી આવેલી મી-
કલહ (ના) કંઠિયો, કંઠાર, લટાઈ, ટટો. [કાઈ.
કલહાંતરિતા (ના) એક નાવિકા. (કાવ્યમાં).
કલોઈ (ના) કલઈ. એક ધાતુ.
કલાક (ના) હોરા. અવર. ૬૦ મિનિટ. સા ધડી.
કલાક (ના) સોની.
કલાપ (ના) સમૂહ, જથ્થો. મોરપુચ્છ ચંદ્ર.
કલાપી (ના) મોર, કાયલ.

કર્તરીપ્રયોગ (ના) વાક્યમાં કર્તાના ભતિ ધ-
યન પ્રમાણે ક્રિયાપદનો પ્રયોગ થવો તે.
કર્તરી (ના) કાતર, કાપવાનું ઓભર.
કર્ત્ર્ય (વિ) કરવાને ધારેલું-જરૂરનું
કર્ત્ર્ય (ના) કરજ, જરૂર કરવાનું કાર્ય.
કર્ત્ર્યતા (ના) કામ, કૃતિ, કર્મ, કરજ, ધર્મ.
કર્ત્રી (વિ) કરનાર, રચનાર. યોજક. પ્રણેતા.
કર્ત્રી (ના) ભાલિક. ક્રિયા પ્રવર્તક. (આકરણમાં).
કર્ત્રીહત્તી (વિ) કરનાર અને હણનાર. કારભારી.
કર્ત્રત્વ (ના) કર્તાપણું, ક્રિયા શક્તિ.
કર્ત્રવાચ્ય (વિ) કર્તાનું પ્રાધાન્ય દર્શક (વાક્ય).
કર્મ (ના) કાદવ, કચરો. બ્રહ્માના પુત્ર. સંક-
ર્ષૂર (ના) કપૂર. એક સુગંધી પદાર્થ. [રપણું.
કર્પૂરગૌર (વિ) કપૂર જેવું ગોરું, શ્વેત.
કર્પૂરગૌર (ના) શિવ. મહાદેવ.
કર્પૂર (વિ) કાબરું, કાબર ચીતરું.
કર્મ (ના) કામ. ક્રિયા. વર્તણૂક. ક્રિયાનો આ-
ધાર (આકરણમાં). ભાગ્ય, નસીબ. શા-
સ્ત્રમાં નિત્ય, નૈમિત્તિક અને કામ્ય એવા
તણ ભેદ કર્મના ગણેલા છે.
કર્મકાંડ (ના) વેદનો કર્મ પ્રતિપાદક ભાગ.
બ્રાહ્મણનાં કર્મ. [વનાર (બ્રાહ્મણ).
કર્મકાંડી (વિ) વૈદિક કર્મ કરનાર તથા કરા-
કર્મણિદ્વિતીયા (ના) કર્મને અર્થે વપરાતી બી-
જી વિભક્તિ. [ક્રિયાપદનો પ્રયોગ થવો તે.
કર્મણિપ્રયોગ (ના) કર્મનાં ભતિ વચન પ્રમાણે
કર્મણિવાચ્ય (વિ) કર્મ પ્રાધાન્ય દર્શક (વાક્ય).
કર્મનિષ્ઠ (વિ) કર્મધર્મમાં શ્રદ્ધાળુ. ધર્મચુરત.
કર્મબંધ (ના) કર્મ કરનાથી થયેલું બંધન.
કર્મબ્રહ્મ (વિ) ધર્મકર્મયે તજનાર. દુરાચારી.
કર્મમાર્ગ (ના) વૈદિક કર્મ પ્રવર્તક માર્ગ.
કર્મમોઢી (ના) ચામુંડા, ચર્ચિકા. (એક દેવી)
કર્મયોગ (ના) કર્મસંહિત યોગ. નસીબસંતોગ.
કર્મસાક્ષી (ના) સૂર્ય. અતર્થામી.
કર્મીતીત (વિ) કર્મનું જેને બંધન ન પાસ તેવું.
કર્મીનતર (ના) શાસ્ત્રોક્તવિધિ-ક્રિયા.
કર્મિષ્ઠ (વિ) નિષ્ઠાપૂર્વક નિત્ય કર્મ કરનાર.
કર્મિન્દ્રિય (ના) કર્મ કરનાર ઇન્દ્રી. સુખ, બહા-
ય, પગ, ગાંડ, અને હપસ્થત્યે પાંચ.
કર્મણ (ના) કૃપી, ખેતી, ખેડ.

કલ (ના) ઝીણું ગાયન. ઝોક, વલણ.
કલકલ (ના) કચકચાટ, ગોંધાટ. સોરખકોર
કલકલવું (કિ) કલકલું, કલકાટ કરવો.
કલકલાટ } (ના) કલકાણુ, બકબકાટ, સોર
કલકલાણુ } બકોર, રૂદન, આકંઠ. [એક
કલકી (ના) કલકી, રિષ્ણુના ૧૦ અવતારમાંને
કલખાપરી (ના) પકાવેલી માટીની એક વસ્તુ
કલગી (ના) મોરપીછ, તોરો, કૂંડનો ગોટો
કલગીદાર (વિ) કલગીવાળું. [આદિશક્તિ
કલગીવાળા (ના) આદિશક્તિના ઉપાસક.
કલગેર (ના) બાંટ, સ્ત્રીઓનું એક રેસમી વસ્ત્ર
કલંક (ના) બટો. આળ. ડાંધ લાંછન.
કલકી (વિ) કલકવાળું. (ના) કલકી.
કલંક (વિ) તોડાની. હડીલું. વઢકણું.
કલત્ર (ના) પત્ની, ભાઈ, નારી, વહુ.
કલપ (ના) કાળો રંગ, કલક. કલપ.
કલપવું (કિ) શોક કરવો, રડવું.
કલક (ના) કલપ. કાળો રંગ.
કલબલ (ના) કલકલ, ગોંધાટ.
કલબલાટ (ના) કલકલાણુ, કલકાટ.
કલમ (ના) લેખણુ. અક્ષર. ભાષા. છટો. લે-
ખવિભાગ. ઝાડની કાપેલી ડાળ.
કલમ કરવી (કિ) લેખણુ ધડવી.
કલમ કાપવી (કિ) ખરતરડું કરવું, કાઢવું.
કલમતરાશ (ના) ચાપુ, ચાકુ, છુરી.
કલમ-દાન (ના) કલમ રાખવાનું ઘર.
કલમ-બંદી (ના) ટાંચ, જપતી. કલમબંધ.
કલમી (ના) નાનો કૂવો. નાનો સડ. કણખી.
કલમી (વિ) કલમવાળું વૃક્ષ, આંખો ઈં.
કલમો (ના) કલામ. કૂરાનનું વાક્ય.
કલરવ (ના) કુમળો મધુરો સ્વર.
કલનાર (વિ) લાલ. કોયલી (સોપારી).
કલવો (ના) કલેવો. વરને સાસરેથી આવેલી મી-
કલહ (ના) કલિયો, કંડાસ, લડાઈ, ટંટો. [કાઈ.
કલહાંતરિતા (ના) એક નાચિકા. (કાવ્યમાં.)
કલોઈ (ના) કલઈ. એક ધાતું.
કલાક (ના) હોરા. અવર. ૬૦ મિનિટ. રાઘડી.
કલાક (ના) સોની.
કલાપ (ના) સમૂહ, જથ્થો. મોરપૂચ્છ ચંદ્ર.
કલાપી (ના) મોર, કોયલ.

કલાપીટ (ના) માથાફટ. આકંઠ. રડાપીટ.
 કલાખતૂ (ના) રેસમના દોરાપર વીરલો સો-
 ના રૂપાને તાર. તારકસખ.
 કલાખો (ના) અંગરખા ઈની ખાંચના કાપ.
 કલાલ (ના) દારૂ વેચનાર. પીઠાવાળો.
 કલાલી (ના) કલાલને ધંધો.
 કલિ (ના) કળતુલ્ય. ૪૩૨૦૦૦ વર્ષ.
 કલિંગડ (ના) કાલિંગડું. તરૂંબૂચ.
 કલિત (વિ) બળેલું, સમભેલું.
 કલિમલ (ના) કિલ્મિશ, પાપ, અપરાધ.
 કલિયાર (ના) દુરલ્લો. સુખીમૃગ.
 કલિયુગ (ના) કળતુલ્ય.
 કલપ (ના) પાપ. (વિ) ગંદ.
 કલેક (ના), કલક, તોફાની. મરતીખોર.
 કલેકટર (ના) મેલેસુલ ઉચ્ચેશવનાર-અમલદાર.
 કલેન્ડ (ના) કાળજી, હેતુ, દેશ્ય. [અગ્રેજી].
 કલેડી (ના) વગર વીઆયલી ગાય, ભેંસ. તા-
 કલેડું (ના) ઠીકરાની તાવડી. ઠીંગ. [ની ઠીંગ].
 કલેમ (ના) કલમ, લેખણ, પેન (અગ્રેજી).
 કલેવર (ના) ખોળિયું. ચૈતન્યરહિત દેહ.
 કલે (ના) કલઈ, એક ધાતું.
 કલેકરાવવી (કિ) માથું મૂકાવવું.
 કલેગર (વિ) કલઈ દેનાર-ચંદનાર.
 કલેધડો (ના) કલધના ઘાટ ધરનારો.
 કલેસરેતો (ના) એક વસાણું.
 કલેકું (ના) રાડું, તુલાર બાજરીનું સાકું.
 કલેલ (ના) કલેલ, લહેર, મોત. આનંદ.
 કલેલો (ના) કલેલો. વરને સાસરેથી પકવાન
 ખવડાવવા આવેછ તે.
 કલેડી (ના) વિષજીમી ૧૦ મે અવતાર. લીલો ઘોડો.
 કલપ (ના) ધ્રુવોનો અહોરાત્ર. ૪૩૨ કરોડ
 વર્ષ. એક વેદાંગ.
 કલપતરુ (ના) ઇચ્છિત વસ્તુ દેનાર વૃક્ષ. પા-
 કલપકૃમિ રિમ્બદ, મદાર, પારિભતક, સંતાન
 અને હરિચંદન એ પાંચ કલપ વૃક્ષો સ્વ-
 ર્ગમાં છે.
 કલપના (ના) ધારણા, તર્ક, છુટ્ટો. સુક્તિ. અટ-
 કળ. શક. જ્ઞાતિ.
 કલપનસુદિ (ના) કલપનથી રચાયેલું તે.
 કલપનીય (વિ) કલપના કરવાને યોગ્ય.

કલપલતા (ના) ઇચ્છિત વસ્તુ દેનાર વેલી.
 કલપણું (કિ) કલપના કરવી, ધારવું.
 કલપવૃક્ષ (ના) કલપતરુ, ઇચ્છિત વસ્તુ દેનાર વૃક્ષ.
 કલપાન્ત (ના) પ્રલયકાળ. વિનાશ. અસહ્ય દુઃખ.
 કલિપત (વિ) ધારેલું, ખોટું, બનાવડી. [કદન].
 કલ્યાણ (ના) શુભ, કુશળ, શ્રેષ્ઠ. એક રાગ.
 કલ્યાણી (ના) કલ્યાણકર્તા દેવી. સોહાસણ સ્ત્રી.
 કલ્લા (ના) લમણના બાળના ગુચ્છા. થોભિયા.
 કલ્લી (ના) કાંટે પહેરવાનું ધરેલું. છરી ધરી.
 કલ્લું (ના) કાંટે ઘાલવાનું ધરેલું. [વસત્રની].
 કલ્લો (ના) બમ, ગોધાટ. નથો. કોળો.
 કલ્લોદેવો (કિ) પ્રસૂતાની ઓળ ચઢી ન બચ
 માટે પેટ દાખી રાખવું તે.
 કલ્લોલ (ના) મોત, તરંગ, લેહેર. હર્ષ, આ-
 કલ્હાર (ના) એક સુગંધી ફૂલ. [નંદ].
 કલ્વણું (વિ) વગ વિનાનું, બેઠું. ક-ક-
 કલ્વણું } (વિ) કાણાનું.
 કલ્વ (ના) વર્ષ, બખતર. રક્ષણાર્થ સ્તોત્ર (કે-
 કલ્વાં (ના) એક વસાણું. [વતાનું]. કોવચ.
 કલણ (સ) કોણ, કયું, શું (કવિતામાં).
 કલન (ના) કાવ્ય, કવિતા. કથન, પદ.
 કલરકું (વિ) કડકું, વાંકું, આડું.
 કલર્જી (ના) કળ, ગદ્ય, ડું એ પાંચનો વર્ગ.
 કલરું (કિ) કથનું, કહેતું, કવિતા કરવી.
 કલળાં (ના) નળિયાં, નળિયાંની હાર.
 કલ્પાચેત (ના) બલકંડરી કસરત. જીક્ષિત. સ્થના.
 કલ્પાટ (ના) નરસો મુર્જી. આડી રીત. કળાટ.
 કલામ (ના) માંસની કચ્છમરના તળેલા ગોળા.
 કલાલ (ના) ખ્યાલ, ખ્યાલ ગાનાર.
 કલાલી (વિ) ખ્યાલવધનું. ગવેયો.
 કલ્પાસ (ના) ખરામ રહેકાણ. દુર્ગંધ. ખો.
 કલિ (ના) કાચીકર્તા, શાયર. વિદ્વાન. વિષ્ણુ.
 કલિક (ના) લગામનો આંકડો.
 કલિ જ્યેષ્ઠ (ના) આદિ કવિ, વાલ્મીકિ.
 કલિવ (ના) જનહર, ૩૧ અક્ષરનો એક છંદ.
 કલિતા (ના) રસાત્મક, વાણી. કાવ્ય, પદ્ય,
 શાયરી કવિ. [કાવ્ય. કર્તુત્વ].
 કલિત્વ (ના) કવિતા કરવાની શક્તિ, પ્રતિભા.
 કલિધા (ના) કળાઈ, હુચ્ચાઈ, હેચાંમેલ.
 કલિ પુત્ર (ના) શુક, કાણો, દૈત્યશુક.

કવિરાજ (ના) ઉત્તમ કવિ. કવિ વર્ગમાં શ્રેષ્ઠ.
 કંવી (ના) લગામનો આંકડો.
 કવીન્દ્ર (ના) અત્યુત્તમ કવિ. અલૌકિક કાવ્યકર્તા.
 કવીશ્વર (ના) કવિરાજ, કવિવર, ઉત્તમકવિ.
 ક-વેળા (ના) અયોગ્ય સમય, નહારે વખત.
 કવ્ય (ના) પિતૃ નિમિત્ત થતાં પદ, તર્પણ વગેરે.
 કવ્યવાહ (ના) અગ્નિ.
 કશ (ના) કોશ, નરાજ, લોહનો ચપટી આણીનો.
 કરાણું (ના) કણસું, હુંડું (અનાજનું). દિંડ.
 કરાલી (ના) નાનો કળશિયો, લોટી.
 કશું (વિ) કોઈ, કંઈ.
 કશ્યપ (ના) મરીચિના પુત્ર. એક ઋષિ.
 કપાય (ના) કાઠ. કાઠો, બિડાળો. કર્મ. મેલ.
 કપાયિત (વિ) રંગિત, પાસવાળું. કઠાયલું.
 કષ્ટ (ના) શ્રમ, મેહેનત. દુઃખ.
 કંધાવું (કિ) કષ્ટ પામવું, પીડાવું.
 કષિત } (વિ) હુંખી, પીડિત.
 કષી }
 કસ (ના) કષ, પરીક્ષા. સત્વ, રસ. બળ. કે.
 કસઈ (ના) કસાઈ, ખાટકી. [સ, બંદ.
 ક-સકન } (ના) અપરાકુન, અપરાધ, કડ-
 ક-સગણ } હું વેણ.
 કસકસાવવું (કિ) ખૂબ તાણવું, કચકચાવવું.
 કસટિયો (ના) સવૈનો ધંધો કરનાર.
 કસરો (ના) કંદોરો, કટિમેખલા.
 કસણવું (કિ) કોસણવું.
 કસણું (ના) કણસ, હુંડું. (અનાજનું).
 કસદાર (વિ) કસવાળું.
 કસબ (ના) જર. ધંધો. હુતર. ઠગાઈ. વેસ્થાપણું.
 કસબચાર (વિ) હુતર. છપાવનાર. ડગો કરનાર. હેતરીને કળા શીખી લેનાર.
 કસબચોરી (ના) કસબચોરનું જે કામ તે.
 કસબણ } (ના) વેસ્થા, પાતર, રાંડ. ગુણિ-
 કસબાતણ } કા. રામજીવી. ગાનારી.
 કસળી (વિ) કારીગર. હોશિયાર. જટીલું.
 કસબેણ (ના) વેસ્થા, પાતર. ગુણિકા.
 કસબો (ના) મહાલ, પરગણું કે તાલુકાનું મુ-
 કસમ (ના) સમ, શપથ, સોગત. જિય ગામ.
 ક-સમજ (ના) યોછી સમજ. ઉલ્લી સમજણ.
 ક-સમો (ના) નહારો સમય, અયોગ્ય િગ.

કસમોડા (ના) દુખાવો. કણકણ.
 કસમોડાવું (કિ) પેટમાં દુખવું. તાવ ભરાવો.
 કસમ્બો (ના) કસુંબો, કોસમના ફૂલનો રંગ.
 અશ્રીણું પાણી. [અસર-
 કસર (ના) ઘટ, ખૂટ. ખોડ. મિતવ્યય. અપચો.
 કસરત (ના) અભ્યાસ, મહાવરો. વ્યાયામ.
 કસરતશાળા (ના) અખાડો, તાલીમખાતું, રંગ-
 કસરિયું (વિ) કસર કરનાર. મિતવ્યયી. [ભૂમિ-
 કસલિયું (ના) કોગળિયું મટીને થયેલો આદ્રામ.
 કસલી (ના) કરાલી, કળશી, નાની લોટી.
 કસવાળો (ના) લાકડાની લાંબી મેખ.
 કસવું (ના) ખૂબ ખેંચવું. તંપાસવું. ઘસવું.
 કસાઈ (ના) ખાટકી, માંસ વિકેતા.
 કસાઈ (કિ) નિર્દય, ક્રૂર, ઘાતકી.
 કસાઈવાડો. (ના) ખાટકીનું રહેઠાણ.
 કસાણું (વિ) કઠાણું, કપાયિત. કંટાળાવાળું.
 કસાર (ના) કંસાર, કણસાર, લાપસી.
 કસારકણ } (ના) બળતણ, સરપણ, કાષ્ઠ,
 કસારખાકણાં } બાળવાનાં લાકડાં.
 કસારી (ના) એક જવડું.
 કસાવું (કિ) કસાયલું થવું, કરેલ બનવું.
 કસીદો (ના) ભરત. છાંયળ, કોટા (આટીના
 કસું (વિ) કશું, કોઈ, કંઈ. [રસનો ગઢો].
 કસુંબે (વિ) કસું, કંઈપણ, કોઈપણ.
 કસુંચ (ના) કમસમજ, ખોટી સમજણ.
 કસુંતર } (વિ) અધર, મુસ્કેલ, કંઠણ. હરામી,
 કસુંતર } તોફાની. બગડેલું. 'વાંકું, ઉલટું.
 કસુંમ્બી (ના) કોસમ્બી. એક ભતનાં ફૂલ.
 કસુંમ્બી (વિ) કસુંમ્બાના રંગનું, લાલ, રાવું.
 કસુંમ્બું (ના) કસુંબી રંગનું, ઘૂગડું (જીતું).
 કસુંમ્બો (ના) કોસમના ફૂલનો રંગ. અશ્રી-
 ણું પાણી. જીતું રંગીન વસ્ત્ર. [રકારી.
 કસર (ના) ચૂક, ભૂલ. તકસીર, ગુહનો, ખેદ.
 ક-સુવાવડ (ના) અધરે જવું. ગર્ભ ગળવો.
 સુર્વરોગ. વેતર વહવું તે. [ચર. પરીક્ષા
 કસોટી (ના) નિકસ. સોનું રૂપ કસવાનો પ-
 કરતર (ના) જીણા તણખાં, રજકાપ, કચરો
 કસતી (ના) પારસીઓએ કેડે બાંધવાની બ-
 નની દેરી. કિશોરમાં કસ્તુરી પાકે છે તે
 કસ્તુરિયોમૃગ (ના) જે હરણની ફેલી પાસેન

કસ્તુરી (ના) તીવ્ર મુગધીદાર મૃગની ફટી-
માંથી મળતો એક પદાર્થ.

કસ્તુરીમૃગ (ના) જેની નાભિ પાસેની કાથ-
ળીમાંથી કસ્તુરી મળે છે તે હરણ.

કહડાણું (કિ) દૂર થવું, જવું. [ચઢે છે

કહવાર (ના) એક ઝાઝ. એનાં ફૂલ શિવને

કહવાર (વિ) શીખામણ માને એવું.

કહારણું (કિ) કાઠણું, દૂર કરવું, નીકાલવું.

કહીં (અ) કિયે ઠેકાણે ? ક્યાં ? કોઇ જગ્યાએ.

કહેણી (ના) કહેવત કથન. બોલ.

કહેવત (ના) લોકોકાવિત, જનવાચકા, કહેણી, કથન.

કહોલ ઋષિ (ના) અષ્ટાવક્રના પિતા.

કળ (ના) કળા, ભુક્તિ. પેટી વગેરેને તાળા-

ને ઠેકાણે જડવાનો સંચો. ચીકણો કાદવ.

માત્રા. અટકળ, હથોડી, ચેહન.

કળકળવું (કિ) કલેશ કરવો. કલકલવું. તલપવું.

કળ ચઢવી (કિ) હાડ કે પેટમાં એકાએક વા-

ગવાથી મુંઝવણ થવી તે.

કળભુગ (ના) કલિયુગ. ચોથો ભુગ ૪૩૨૦૦૦

વર્ષનો કાળ. કોધ, કપટ ઈં કુર્ણુ.

કળણ (ના) જ્ઞાન, બાણવાપણું.

કળડિયો (ના) વાંસની સળીનો કંડિયો. શૂદ્ર

સીના હાથનું ઘરેણું.

કળતર (ના) દુઃખ, ગટકા. અટકાવ.

કળતાણું (ના) સૂકવણામાં ખેડવને મૂકાતી છટ.

કળત્ર (ના) કલત્ર, સ્ત્રી, ધણીઆણી.

કળથી (ના) એક નતનું અનાજ.

કળપણું (કિ) સંકલ્પ કરવો. કળપીએ ખેતર

સાફ કરવું. ખેતરમાં ચાસની વચ્ચે કળખ

ફેરવવો.

કળપી (ના) ખેડવતનું એક હથિયાર. રાંપી.

કળખ (વિ) મોટી કળપી.

કળખણું (કિ) ખેતરમાં કળખ ફેરવવો.

કળમી (ના) કણખી, ખેડત, એક શૂદ્ર નતિ.

કળવકળ (ના) યુક્તિ, ભુગતી, તદ્ભીર.

કળવકળિયું (ના) તદ્ભીરથી કામ કહાડી લેનાર.

કળણું (કિ) સમજવું, બળી લેવું. દુઃખવું. અ-

કળવેજવું (કિ) કળ આવવી. [ટકળવું દટાવું.

કળશ (ના) લોટો. દેવાલમ્બનું શિખર.

કળશિયો (ના) લોટો. જળપાત્ર.

કળશિયે જવું (કિ) ઝાડે જવું, જંગલ જવું,
કળશી જવું } અથવા જવું.

કળસ (ના) કળશ, મોટો લોટો.

કળસી (ના) સોળ (૧૬) મણનું માપ.

કળહીણ (વિ) કળાહીણ, નિરુધમી.

કળાંસી (ના) કળા. આગળો.

કળા (ના) કલા, ક્રીસળ, હુતર. તર્ક. ચંદ્ર-

ખિંબનો ૧૬મો ભાગ. અંશનો ૧૦મો ભાગ

લેશ. કાંતિ. માત્રા.

કળાકૌશલ્ય (ના) કળા-હુતર-માં કુશળતા.

કળાણ (ના) ગારો, કાદવ, ક્રીયડ. પંક.

કળાધર } (ના) ચંદ્ર. શશિ, સોમ, નિશા-

કળાનિધિ } કર, વિદ્યુ, સુધાંશુ, ઇંદુ.

કળાપો (ના) કલ્પાંત, આકાંક્ષ, રૂદન.

કળાવંત (વિ) હુતરી. કાંતિમાન ગવેયા.

કળાવંતિણી } (ના) ગાનારી, રામજણી, તા-

કળાવંતી } ચક્રે. શુણ્ઠિકા.

કળાવાન (વિ) કળાવાળું, કળા બાળનાર.

કળાહીણ (વિ) કળા વગરનું. અણકસળી.

કળિંગડું (ના) તરખચ. એક કળ.

કળિન (વિ) કલિત, બાણેલું, સમજેલું. દટાયલું.

કળિયો (ના) ફૂલની કળી. કળિયો. કુલીન.

કળી (ના) કલિકા, ખીલ્યાવગરનું ફૂલ. ખંદી.

ત્રિકાણાકાર કાપડનો કટકો. કમળ.

કળીચુનો (ના) સરસ ચૂનો (પાનમાં ખાવાનો).

કળીજવું (કિ) સૂમજવું. દટાવું. શરદી થતી.

કળેવળે (અ) તદ્ભીરથી. તલવીનથી.

કળો (ના) કલહ, કલેશ.

કળોડી (ના) સેકતાં ઘેળી થતી રેતી. કળોડી.

કળોઠ (ના) કરોઠ, પેટ અને છાતીનું પડખું.

કળોઠી (ના) કળોડી. સાથિયાની સફેત રેતી.

કળોઠું (ના) કરેહું, ધારો, ચાલ. રિવાજ.

કાં (અ) કેમ ? શા સારુ ઈં પ્રશ્નથી.

કાંઈ } કાંઈ, કિંચિત. જરાક, લગાર,

કાંઈએક } (વિ) થોડુંએક. એ શબ્દ કોઈવાર

કાંઈક } નિરર્થક પણ વપરાય છે.

કાંકડું (ના) કાકડ. એક કળ.

કાંકડું (ના) કાંગડું. બકાચ નહિ તેવા દાણા.

કાંકણ (ના) કંકણ. અપટી કાંગડીની બંગડી.

કાંકણી (ના) સ્ત્રીનું કાંગડીવાળું ઘરેણું.

કાંકરી (ના) રેતી. ઝીણું કાંકરો.

કાંકરીદાવ (ના) કાંકરીની એક રમત.
કાંકરો (નર) કંકર. પથ્થરનો કંકરો. શક. ખટકો.
કાંક્રીડો (ના) સરડો, કાચડો. એક જંતુ.
કાંકે (અ) કારણ કે, એમ છે માટે, કેમકે.
કાંકેચટાવતું (કિ) ચીડાવતું, ખીજવતું.
કાંકેલ (ના) એક જાતનો છોડ.

કાંગ (ના) કંચુ. એક કંકણ અનાજ.
કાંગડું (ના) કાંકડું. પળવે નહિ તેવા કંકણ
કાંગરી (ના) નાનો કાંગરો. [દાણા.

કાંગર (ના) એક ઘોષણું જનાવર.

કાંગરો (ના) કાપો. ભરતની એક તરેહ.

કાંગસી (ના) કાંસકી, એક છોડ.

કાંગાઈ (ના) કાંગાપણું, નાનુકાઈ.

કાંચું } (કિ) નાનુક. દેખીતું ગરીબડું.
કાંચું મુંડું } (કિ) સુવાળી સૂકું.

કાંચતું (કિ) છેતરવું. ચાલતો એક પંથ.

કાંચળિયાપંથ (ના) નીચવણુંમાં ધમ્મને નામે

કાંચળી (ના) કંચુકી, કમખો, કાપડું. ચામ-

ગીની ખોલ. (સર્પ વગેરેની.)

કાંચીડો (ના) કાંક્રીડો, સરડો. (એક જંતુ).

કાંજ (ના) કનેરી, રાખડી, પેલ. ખળ, લાહી.

કાં જો (અ) કાંકે, કારણકે, કેમકે.

કાંટલી (ના) સ્ત્રાની કોટતું એક ધરેણું.

કાંટલો (ના) ગળાનો કાપ. વાણો. કાંડો.

કાંટાસરિયા } (ના) ગંધ વિનાનું સિંધુરિયા

કાંટાસળિયા } (ના) રંગતું કંક્રાવાળું ઝાડ.

કાંટી (ના) એક જાતની મજલી.

કાંટો (ના) કંટક. ઝાડના પેટમાં ફૂટતો અ-

ણીદાર ફળુગો. ત્રાજવું. ધડિયાળની સળી.

કરોડ. લોખંડના અણીવાળા હથિયારો.

સ્ત્રીનું કાનનું ધરેણું જંતુને ડાંખવાનું એક

હાડકું. કણકણો. તાળો. ગોખર. નલ.

જેરસો. ખટકો. એક કંકનો રોગ.

કાંકડો (ના) કાંકો, કિનારો. [ધરેણું.

કાંકલી (ના) કાંકલી. કંઠમાં ભંદેરવડનું એક

કાંકલો (ના) ગળાપરનો કાપો. કાંકો. આદરણી,

કાંકિયો (ના) જાંઝ, સંધાસ, શ્રેયદ્ધ.

કન્યાને ધરેણું ધાણતું તે. હાંસડી.

કાંકો (ના) કિનારો. મોંઢિયું. હનો. [ભાગ.

કાંકું (ના) પોચા. હાંપના પંત આરંભનો

કાંકુકોડી (ના) એક રમત.

કાંકુ (ના) નાકું, છિદ્ર, સુરાક, ભોંક. ખાકોડ.

કાંકુ (વિ) ખાકોરાવાળું. હેદવાળું. ખાકું.

કાંત (ના) રેટિયાની તરાક. ઓસડિયું. પતિ.

કાંતલું (કિ) દોરા કરવા તે. ઓણું, કરવું.

કાંતીલોડું (ના) કલઈ ચઢાવેલું લોડું.

કાં તો (અ) અથવા, અગર, વા.

કાંતોડિયું (ના) વર્ષાદ મોડો વરસવોતે.

કાંકડું (ના) તરાક ધાલવાનું ચામડાનું, કે

છાલના રેસાનું ઓળર.

કાંદો (ના) કંદ હુંગળી, પ્યાજ. જડ. લાભ.

કાંદો કહાડવો (કિ) લાભ કહાડવેલ. ફળ મેળવવું.

કાંધ (ના) ખાંધ, રકંધ, ખભો.

કાંપ (ના) કંપ, કંપારી, ધૂનરી. ચણું.

કાંપ (ના) ડાંવણું, કેમ્પ, [અંગ્રેજી].

કાંપલું (કિ) હાલતું, ધૂનલું. ડરલું.

કાંબડી (ના) કામડી. વાંસની ચીપ.

કાંબળી (ના) ધામળી. (બિનની).

કાંબળો (ના) કંબલ, ધામળો.

કાંબી (ના) ખેરાનું એક ધરેણું. કોશનું મોંઢિયું.

કાંચ (અ) કેમ, શા માટે?

કારે (અ) કેમરે! શાવારતે?

કાંસ (ના) પાણીના ખાડા. તલાવડી, નેહેર.

કાંસકાં (ના) કાંસિયાં, ઝાંજ. (કાંસાનો).

કાંસકી (ના) કાંગસી, એક છોડ. ફળી.

કાંસાં } (ના) કાંસકાં, ઝાંજ. ક્રીડનિયાને

કાંસિયાં } (ના) વગાડવાનું એક વાધ.

કાંસિયો (ના) કાંસનો મોટો વાડકો, પિત્ત-

ળની કંકળી. [જવણીની હપધાતું.

કાંસું (ના) કાંસ્ય. તાંબુ અર્થે કલાઈની મે-

કાઈજવું (કિ) હારી જવું, થાકવું. કંટાળવું.

કાંચેદો (ના) કાચદો, ધારો, રિવાજ.

કાંચેમ (વિ) કાચમ, સ્થિર, મંજુર.

કાંચેર (વિ) કાચર, નહિમત. કંટાળેલું.

કાક (ના) કાગડો, વાંચસ, કરટ.

કાકડાસીંગ (ના) એક ઝાડ. એક સીંગ.

કાકડી (ના) એક શાક. ચીથરાની વાટ.

કાકડો (ના) મોટી સળગાવવાની કાકડી. ના-

ની છલ. છલનો પાછલો ભાગ.

કાકતાલીય. (વિ) ઓચિતું મળેલું.

કાકપત્ર } કાગડાના પગ જેવી નિશાની.
કાકપત્ર } (ના) લખાણમાં છૂટેલા અક્ષર ઉ-
કાકપદ } મેરવા માટે વપરાય છે. ८

કાકર (ના) દરવતના દાંતા.

કાકરિયા (ના) તલના લાકડું.

કાકરિયા (વિ) ગોળની ત્રીસણીમાં સેકેલા.

કાકરિયાકુંભાર (ના) એક કાખર પક્ષી.

કાકરિયું (ના) ગોળની ત્રીસણીમાં સેકેલું.

કાકરિયું (વિ) કાંકરીવાળું. (તળાવ, ખેતર).

કાકલિયા (ના) કૈયડ, બલિયા, શીતળા.

કાકલી (ના) કાક જાપા. પંખીની બોલી.

કા કા (ના) કમડાના સ્વરતું અનુસ્વરણ

કાકા (ના) બાપના ભાઈ. વૃદ્ધતું સંબોધન.

કાકાકૈયા (ના) એક સદૈત કલગીવાળું પંખી.

કાકાજી (ના) સસરાનો ભાઈ. કાકા શબ્દ-
ને માન્યાથું "જી" પ્રત્યય લગાડી બોલે છે.

કાકાટોઆ (ના) કાકાટોઆ.

કાકાપુરી (વિ) ભાણું તૂટે, નળણું.

કાકાળખિયા (ના) કૈયડ, શીતળા.

કાકાખાસી (ના) એક હલકી જાતનું મોતી.

કાકિણી (ના) કોડી. પા માસો. ચોરસ.

કાકિની (ના) કોડી. પા પૈસો.

કાકી (ના) કાકાની બેરી.

કાકીજી (ના) કાકીસાસુ. કાકાજીની વહુ.

કાકીડો (ના) કાંકીડો, સરડો, એક જાતું.

કાકીસાસુ (ના) કાકા સસરાની વહુ.

કાકુ (ના) છાકરો, કીલો, કીકો. કમનિ ભેદ.

કાકુદ (ના) તાળવું. સ્વાદ.

કાકો (ના) બાપનો ભાઈ. [રનાડું એક પંખી

કાકો કૈઓ (ના) કાકા કૈઓ. એવો અવાજ ક-

કાકોલ (ના) જંગલી કાગડો. સર્પ. હુકાર. એક

કાકોસસરો (ના) સસરાનો ભાઈ. [નરક]

કાક્ષ (ના) કટાક્ષ, નજર.

કાખ (ના) કક્ષ, બગલ.

કાખબલાઈ } (ના) બગલમાં થયેલો ફેલો.

કાખબિલાડી } (ના) બગલમાં થયેલો ફેલો.

કાખી (ના) કાંચળીનો કાખ આગળનો કાખ.

કાખ (ના) કાક, કાગડો.

કાખજ } (ના) કાગળ, કાગદ, પત્ર, લાવ.

કાખજ } (ના) કાગળ, કાગદ, પત્ર, લાવ.

કાગરાકેરી (ના) કેરીના આકારનું કાળું ફળ.

કાગડો સાણસી (ના) સોનીનું એક એજનર.

કાગડી (ના) કાગડાની માદા. ધોરીઆની આણી.

કાગડો (ના) કાક. (વિ) ચકોર, વાચાળ.

કાગદ (ના) કાગળ, કાગળ.

કાગદી (ના) કાગળનો ધંધો કરનાર.

કાગદી (વિ) તાજુક, તકલીફી. પાતળી છાલવાળું.

કાગપત્ર (ના) કાકપદ. એક નિશાની ८

કાગમાળો (ના) હલકો ખાંધો.

કાગવંધ્યા (ના) એકજવાર જળનારી. કેળ.

કાગવાસ (ના) પૂર્વજનિમિત્ત શ્રાદ્ધને દિવસે

કાગડાને ખાવાતું નાખવું તે.

કાગવિદ્યા (ના) કલ્પિતશાસ્ત્ર વિદ્યા, જાદુ.

કાગળ (ના) કાગળ, પત્ર, ચીઠી.

કાગળપત્ર } (ના) વ્યવહારી કાગળ-સંદેશો-

કાગળપત્ર } (ના) ખબર અંતર, સમાચાર.

કાગળિયાં (ના) કામના લખેલાં કાગળ.

કાગારોળ (ના) કક્ષાણ, કેર, મોટો અનર્થ.

કાંકોળ (ના) કાંટાનું ઝાડ.

કાંકણું (કિ) ઇચ્છવું, અભિલાષા રાખવી.

કાંક્ષા (ના) ઇચ્છા, મરજી.

કાંક્ષિત (વિ) ઇચ્છિત, ધારેલું.

કાચ (ના) રેતીનો પકવેલો ચળકતો પથ્થર.

કાચકી (ના) એક કાંટાવાળું ઝાડ. એક રોગ.

કાચકો (ના) કાચકીનું ફળ. [જગા.

કાચડ (ના) દડણું, ફેલવાની આસપાસની

કાચડો (ના) કાંકોડો, કોરડો. એક જાતું.

કાચખી (ના) કાચખાની માદા. એક રોગ.

કાચખો (ના) કચ્છ. એક જાલ જાતું.

કાચર (ના) કરકી, કચર, કરચ.

કાચરકુચર (ના) આકસખાકસ, ધૂળ પથ્થર.

કાચરિયું (ના) કચરિયું, કુચા, કચ્છર.

કાચરી } (ના) સૂકવણી. કાચલી (શાક ફ-

કાચલી } (ના) જાતી).

કાચલી (ના) નેપળિયેની વાંડી, કટકી.

કાચલું. (ના) નાળિયેરનું કાચલું.

કાચી (વિ) અપકવ, અનિશ્ચિત.

કાચી જમાખંધી (ના) હુકમનામા અગાઉ મા-

ફ જપત કરવો તે.

કાચી જમાખંધી (ના) મેહેસુલની અજમ

કાચી નોંધ (ના) ખરડો, ઢીપણ, ટાંચણ.
 કાચીબુટ્ટી (વિ) મૂર્ખ, ગાફેલ, ભોણું.
 કાચીબુદ્ધિ (ના) નાદાની, ખેસમજ, જોરમત.
 કાચું (વિ) અપકવ. અપૂર્ણ. અનિશ્ચિત. ન ઠ-
 કાઠ. નહું, તાનુ. પોચું (હેયું).
 કાચુંકોરું (વિ) શેકેલું, તળેલું (ખાવાનું).
 કાછ (ના) કચ્છ, કાછો, કાછડો. [લા] છડો.
 કાછડી (ના) ઘોતિયાનો પૂઠ ચીપોને ખાસે-
 કાછડી છૂટવી (કિ) નાહિમ્મત થવું, ડરવું.
 કાછડીછૂટો (વિ) છીનાળવો, લંપટ. કાચર.
 કાછડો (ના) કચ્છ. (ખેરાનો).
 કાછિયેણુ (ના) કાછિયાની સ્ત્રી.
 કાછિયો (ના) શાકભાજી વેચનાર.
 કાછોટો (ના) કચ્છો. વાડો ખળી કરવાનો.
 કાજ (અ) કાજે. ચોથી વિભક્તિ અર્થે.
 કાજ (ના) કાર્ય, કામ, કૃત્ય. નાતરું. પ્રેતક્રિયા.
 કાજખરું } (વિ) બુવાન. ખ્યારું, લારડું. ના-
 કાજગરું } બુકું. કામવાળું.
 કાજળ (ના) કન્નલ, મેસ. એક અંજન.
 કાજળી (ના) છારી, મેસ. ગરિયું. એક મત.
 કાજળગરી (વિ) કાજળવાળી, કામની, કાજળગરી.
 કાજ (ના) કાઝી, કુરાન પ્રમાણે ન્યાય કરનાર.
 કાજુ (વિ) સારું, રૂડું, ખાસું, મજેલું.
 કાજુ (ના) એક ઝાડનાં બી.
 કાજુકળિયા (ના) સેકેલા કાજુ.
 કાઝે (અ) વાસ્તે, માટે. ચોથી વિભક્તિનો પ્ર.
 કાંચન (ના) સોનું, જુવણું. એક ફૂલનું ઝાડ.
 કાટ (ના) કાષ, લાકડું. કલે વગરનું ધાતુ
 પાત હવામાં રહેવાથી તેપર થતી રંગીન
 છારી. નડતર. [કરવી.
 કાટ હઠારવો (કિ) કાસલ કાઢવી, નડતર દૂર
 કાટકટ (ના) લાંગોટો સરસામાન. કાપકપ.
 કાટકો (ના) વીજળીથી થતી ગર્જના.
 કાટકોણ } (ના) એક ૯૦ અંશનો ખૂણો. ૮
 કાટખૂણ } એક કંડિયા ભૂતારનું મોજાર.
 કાટખૂણચોખૂણ (ના) જેના ચાર ખૂણા ૯૦
 અંશના હોય તે.
 કાટખૂણત્રિકોણ (ના) ત્રણ ખૂણાની આકૃતિ-
 માં એક કાટખૂણ હોય તે.
 કાટખીટિયો (ના) ઇમારતી લાકડાં વેચનારો.

કાટલાં (ના) જોખ, વળન.
 કાટલાંદાસ (વિ) કાટલું-ઓછું-કરનાર.
 કાટલિયો (ના) કાલટિયો. અગિયારમાનો.
 પિંડ મેળવનાર. [ડીનો ખોરાક]
 કાટલું (ના) જોખ, વળન. ઘટાડો. સુવાવ-
 કાટલું કરવું (કિ) તુકસાન કરવું, કાપવું.
 કાટલાં સાંખવાં (કિ) જોખ તપાસી જવાં.
 કાટાકટ (ના) કાપાકાપ. કતલ. અદાવત.
 કાટ્ટી (ના) કાસ્ટું. અગિયારમાની સર્વણી.
 કાઠડી, હુંડો (ના) ઘોડાપરની લાકડાની બે-
 સણી, જન.
 કાઠલો (ના) કન્યાને ઘરેણું જાલવું. તે.
 કાઠા (વિ) લાલાસ પડતા (ઘઉં).
 કાઠાડલી (ના) જનપરની બનની ગોદડી.
 કાઠિન્ય (ના) 'કંઈણાઈ, મનજૂતાઈ, કંઠારતા.
 કાઠિયાવાડ (ના) સૌરાષ્ટ્ર. ગુજરાતનો એક પ્રાંત.
 કાઠિયાવાડી (વિ) કાઠિયાવાડ સંબંધી.
 કાઠી (ના) લાકડી, દાંડી. લાકડાની ભારી.
 વીધાનો ૪૦૦મો ભાગ. દેહનો ખાંધો. કા-
 ઠિયાવાડી.
 કાઠું (ના) શરીરનો ખાંધો. ખરું. ઘર (હંકા-
 કાઠું (વિ) કંઠણ. [લા ચારણા વગેરેનું].
 કાઠનાર (વિ) કાઠી મૂકનાર. પ્રકાશક.
 કાઠવું (કિ) ખેંચવું. ખસેડવું. લેખવું. શોધવું.
 રદ કરવું. ફળ મેળવું. ભોગવવું. લંબાવવું.
 કાઠો (ના) કપાય, બિડાળો, કપાય, કાવો. નીક.
 કાણ (સ) કોણ, કિયું. (પ્રાંચ્ય).
 કાણ (ના) મોઝાણ. રડવું. તે.
 કાણું (વિ) છિદ્રવાળું. એક આંખે દેખવું.
 કાણું (ના) ખાકોરું, છિદ્ર, ભોલક.
 કાણુંક (અ) કોઈ, કોઈએક, કોઈવાર.
 કાંડ (ના) સાંધો. ડાળો. બાણ. પ્રકરણ. સાંડો.
 કાત (ના) પેડું. આય, રામ, દેવત.
 કાતડી (ના) ચામડી. ત્વડું, સ્પર્શ ઇંદ્રી.
 કાતડૂંડી (ના) નળિયાનો પાતળો ગોળ કટકો.
 કાતણણી (ના) કાતરણી, કાતર. કાપવાનું એ-
 કાતર (ના) કર્તરી. કાપવાનું એભતર. [બર-
 કાતરણી (ના) કાતર. કાપવાનો વખત. કપામણી.
 કાતરમૂકવી (કિ) તુકસાન કરવું, દૂડી દેવો.
 કાતરવું (કિ) કાપવું. ઓછું કરવું.

કાંતરા (ના) ચીરા, કપા. પાતળા કંકડા. એ-
ક આતશખાજ. [એક હથિયાર. મગજ.
કાંતરિયું (ના) છાપરાને લગતો મેડો. કંકડું.
કાંતરી (ના) કળની પાતળી કરચી, કાતળી. ચુ-
કાંતરા (ના) ચીરો. ઝુમખો. એક ધરેણું. [કવણી.
કાંતલી } (ના) કાતરી. સૂકવણી. પાતળી પ-
કાંતળી } (ના) લીધી. ચીરી.
કાતી (ના) એક લોહું. કંગો. કરવત. પાળી.
કાતું (ના) છરી, પાળી, ચાકુ,
કાતેર (ના) કાતર. કાપવાનું હથિયાર.
કાથરોટ (ના) કથરોટ, તાસક, થાળો.
કાથાકબાલા (ના) ચીથરાં. ભાગાંદૂટાં લાકડાં.
કાથા ગોળી (ના) કાથાની મેળવણીની ગોળી.
કાથો (ના) લાકડાની છાલનો અરક નાળિ-
યેરના રેસા.
કાદવ (ના) કદમ, કીચડ, ગારો, પંક.
કાન (ના) કણું, કન, સાંભળવાની ઇદ્રિય.
કાન આમળવા (કિ) કપકો દેવો, શિક્ષા કરવી.
કાન ઉગાડવા (કિ) ચેતવણું, જગાડવું.
કાન (ના) કૃષ્ણ, કંહાન.
કાનકરિયું (ના) કાન ચીમરિયું. એક પંખી.
કાનકોચિયા (ના) કાને બાંધવાનું કપડું.
કાનખાજરો (ના) ઘણા પગખાળો એક જગું.
કાનચીમરિયું (ના) વાગોળના જેવું એક પંખી.
કાનચીમોરી (ના) વાગોળ.
કાનડ (ના) કણાટક. એ નામનો જલ્લો.
કાનડી (ના) કણાટક દેશ સંબંધી.
કાનડું (ના) કાંદડું. (રેઠિયાનું).
કાનડો (ના) કાનરો. એક રાગ (ગાયનનો).
કાનઠાંકણી (વિ) કાન જેથી ઠંકાય એવી
કાનન (ના) વન. [ટાપી].
કાનપટો (ના) કાને બાંધવાનો પટો. [પંથી].
કાનકટો (ના) કાને કડી ધાલતો જોળી. ગોરખ-
કાનસ (ના) રેતરડી. ધરાવાનું હથિયાર.
કાનસિયા (ના) કાનછેરિયા. લમણાપરને વા-
કાનસિયાળ (ના) એક રાતું જલ્લું. [જનો ગુચ્છો].
કાનુડો (ના) કૃષ્ણ.
કાનૂ (ના) એક, જૂતનું વાળું.
કાનૂત (ના) કાચદો, ધારો શિવાજ.
કાનો (ના) આ સ્વરની આવી નિશાની.

કાનોમાત્ર (ના) કાનો અને માત્રા. ૧.
કાંત (ના) વર, પતિ, ધણી, નાય, કંચ.
કાંતા (ના) વહુ, બેરી, કાંતિવાળી સ્ત્રી.
કાંતિ (ના) તેજ, તુર, ખૂબસૂરતી, સૌંદર્ય.
કાપ (ના) કાપો, ચીરો. એક કાનનું ધરેણું.
કાપકૂપ (ના) કાપનું તે, ઘટાડો.
કાપટચ (ના) કપટ, દંગો.
કાપડ (ના) કપડું, લગડું, થાન.
કાપડિયો (ના) કાપડ વેચનાર.
કાપડું (ના) કાંચળી. ચોળી. (બેરાની).
કાપણી (ના) અનાજ છોડવા સુદ્ધાં કાપનું તે.
કાપલી (ના) નાનો કટકો. [કાતર.
કાપલો (ના) મોટી કાપલી. કાફલો.
કાપણું (કિ) ચીરણું, ખંડિત કરવું. ધટાડવું.
કાપા (ના) લીસોટા, લીટા.
કાપાકાપ } (ના) કતલ, ખુનરેજ. અદાવત.
કાપાકાપી } (ના) મારામારી (હથિયારની).
કાપાકૂપા (ના) આડાઅવળા લીટા.
કાપી (ના) નકલ, ઉતારો. પ્રતિ. (અંગ્રેજી).
કાપી કરવી (ના) જોઈને નકલ ઉતારવી, ધાપ
કાપુસ (ના) કાપોસ, ર. [મારવી.
કાપો (ના) લીટો, છેકો. ચીરો, કાપ.
કાફર (વિ) નારિતક, અધર્મી. ખનડું, હુરામખોર.
કાફરી (વિ) એબિસિનિયાનો રહીશ. હુખસી.
કાફલો (ના) સંઘ, સમુદાય, જથ્થો. [સિદ્દી.
કાફિયો (ના) કવિતાના અરણનો છેલ્લો શ-
બ્દ. અનુગ્રાસ. [એક રાંગણી.
કાફી (ના) ખુદ, ખૂત. એનો કાવો કરે છે.
કાખર ચીતર } (વિ) કંબુર, કાળા અને સફેદ
કાખર } રંગનું. કાળા રંગની ભેળવાણું.
કાખસ (ના) કાટો, તેલ દીવેળનો તળિયે ઠરેલો
કાખા (ના) એક જૂતના લીલ. [મિલ.
કાખિલ (વિ) કાખેલ, નિપુણ, હોશિયાર.
કાખુલ (ના) અકુદધાનીસ્તાનનું એક શહેર.
કાખુલી (વિ) કાખુલ સંબંધી.
કાખૂ (ના) સત્તા, હાક, દોર. વજન, વજ.
કાખેર (ના) એક કાખર ચીતર પંખી.
કાખેલ (વિ) કાખિલ, પ્રવીણ, નિપુણ, હોશિયાર.
કાખેલિયત (ના) નિપુણતા, પ્રવીણતા, હો-
શિયારી.

કામ (ના) કર્મ, કૃતિ, કાર્ય. ધંધો. બાબત.
કારભાર. નર. ઉપયોગ. કામડી. મર્દન.
એક પુરુષાર્થ.

કામકળા(ના) કામની કળા, રતિ, કામદેવની સ્ત્રી.
કામકાળ (ના) કોઇપણ કામ. ધંધો. ખટપટ.
કામગર (વિ) કામવાણું, કામમાં ગુંથાયલું.
કામચલાઉ (વિ) સાધારણ. દેંદ્ર મુદત કામ
કરનાર એકદીગ.

કામજવર (ના) કામના વિકારથી આવેલો તાવ.
કામઠી (ના) કામડી. ધનુષ્ય. ખપાટિયું.

કામડું (ના) કામઠી. તીરની વાંકી વળેલી કામડી.
કામડકોટિયું (વિ) કામડાનું બનેલું (ધર).

કામડી (ના) વાંસની ચીપ, પાંતળો વાંસ.
કામડું (ના) કામડી અથવા તેનો કડકો.

કામણ (ના) વશીકરણ. મોહનવિધા.
કામણગાર (વિ) મોહક, મુંદર, મનોહર.

કામણટૂંકણ (ના) વશીકરણના ટૂંકા.
કામદાર (ના) સરકારી અધિકારી, દિવાન, વજર.

કામદુધા (ના) કામધેનું. ઇચ્છિક્ષણ દેનાર ગાય.
કામદૃષ્ટિ (ના) કામીનજર. સંલોગ અપેક્ષા.

કામધંધો (ના) કામ તથા ધંધો, વેપાર.
કામધેનું (ના) મનકામના પૂર્ણ કરનાર ગાય.

કામના (ના) ઇચ્છા, મુરદ, વાસના.
કામની (ના) કામિની, સ્ત્રી, પ્રમદા, મુંદરી.

કામરૂપ (વિ) ઇચ્છિત વેશધરનાર. યુશતુમા.
કામલેટ (ના) એક જાતનું બેનું કાપડ.

કામવાસના (ના) ઇચ્છાની ઇચ્છા.
કામવિકાર (ના) ઇચ્છાથી થતો વિકાર.

કામશાસ્ત્ર (ના) કોઈશાસ્ત્ર, અનંગરંગ.
કામસાધુ (ના) આપજાતલણી, નિજસ્વાર્થી.

કામસૂત્ર (ના) વાત્સાયન મુનિકૃત કામવિ-
ચારના સંક્ષિપ્ત સિદ્ધાંતો. [મર્દ.

કામહીણ (વિ) નપુંસક, હીનરો, અશક્ત, ના-
કામળ (ના) કામળો, ધાળળી, ઘોંધડી.

કામળિયો (ના) કામળો, કોમાસાને એક જાત.
કામળી (ના) હલકા બેનું કપડું, ધાળળી.

કામળો (ના) કમળ, મોટી કામળી, ચુમ્મા-
કામા (ના) મુંદર સ્ત્રી. ઢંગ. [પો. કામળિયો.

કામાદી (ના) એક શુદ્ધ ભત્તિ. કડિયા વગે-
રેનો ધંધો કરે છે.

કામાદીપુરા (ના) કામાદી લોકોનું રહેઠાણ.
કામાતુર (વિ) કામી, રતિરસ માટે ટળવળવું

કામાનળ (ના) કામરૂપી જે અગ્નિ તે.
કામાર્થુ (વિ) ઘણા કામવાણું, ઉદ્યોગી.

કામાવેશ (ના) કામનો ભુરસો.
કામિની (ના) કામા, પ્રેમાળ સ્ત્રી.

કામી (વિ) કામ વિકારવાળું.
કામુક (વિ) ઇચ્છનાર, જ્ઞાસુ. કામી.

કામુકા (ના) કામિની, સ્ત્રી.
કામેદી (ના) કમિટિ, તપાસનાર મંડળ. પરીક્ષક

કામેદય (ના) કામના ભેદનાનું ઉભારાણું.
કામ્ય (વિ) ગમવું. કામનાથી ભરેલું.

કાય (ના) કાયા, દેહ, વપુ, શરીર.
કાયદાસર (વિ) કાયદા પ્રમાણે હોય તે.

કાયદો (ના) નિયમ. શાસ્ત્ર. હુકમ. લગામનો હુકમ.
કાયદળ (ના) એક જાડ તથા તેનાં ફળ.

કાયમ (વિ) સ્થિર, અચળ. મંભુર.
કાયમખરડો (ના) મેહેસૂલ નક્કી કરવામાં

તૈયાર કરેલું પત્રક.
કાયમદાયમ (વિ) હમેશાં, સ્થિર, નિત્યનું.

કાયર (વિ) કાયલ, નાહિમ્મત. સુસ્ત.
કાયર કરવું (કિ) કંટાળો આપવો, થકવવું

કાયર (વિ) કાયર. [પિત્રવતું
કાયા (ના) કાય, દેહ, શરીર, તન, ભત.

કાયાકષ્ટ (ના) દેહદમન, તપશ્ચર્યા.
કાયાકુટી (ના) એક ચોસડ

કાયિક (વિ) શરીર સંબંધી.
કાર (પ્ર) સ્વરૂપ સૂચક જેમ: અકાર, નકાર

કાર (પ્ર) કર્તા અર્થે. જેમ:—કુલકાર, શસ્ત્રકાર
કાર (ના) ભોધ, પાલખી જે ચકનાર.

કારક (ના) વિભક્તિ, (આકરણમાં).
કારક (પ્ર) કરનાર અર્થે, જેમ:—પુષ્ટિકારક.

કારકીર્દી (ના) કારભાર સમય. કારભારીપણું
કારકુન (ના) મુનિમ, દ્વંદ્વતરલેખક, મેહેતો.

કારકુની (ના) કારકુને કરવાનું કામ તે.
કારંખાનું (ના) હુન્નરશાળા. ખાતું. કુટણખાનું

કારચળી } (ના) રેસમી કાપડ ઉપર સોને
કારચાળી } રી રૂપેરી ફસખનું ભરત.

કારજ (ના) કાર્ય, કામ. ટાણું, અવસર.
કારજો (ના) કૂવારો.

કારડો (ના) ક્યારડો, નાનો ક્યારો. કરવડો
કારણ (ના) મૂળ, ઉત્પત્તિ. આધાર ધારણા.

ગરબ. પ્રેતપીડા.

કારણ (અ) કેમકે, એટલામાટે કે. [કાળે.

કારણ (પ્ર) ચોથી વિભક્તિનો, માટે, વારસે.

કારણદેહ (ના) પ્રકૃતિભવન્ય, દેહ. ત્રણ દેહમાંનો ૧.

કારણનાદી (વિ) વાદી, ફરિયાદી. પૂર્વપક્ષી.

કારણસર (અ) કામને અર્થે, જરૂરને લીધે.

કારણસહ (અ) સકારણ, હેતુપૂર્વક.

કારણદવ (ના) બતક. એક પક્ષી.

કારતક (ના) કાર્તિક, દીવાળીએ પૂર્ણ થતા

વિક્રમાદિત્ય, સંવત્સરનો પ્રથમ માસ.

કારતકી (વિ) કારતક મહિનાની.

કારતગ (ના) કારતક, કાર્તિક (માસ).

કારતુસ (ના) દારૂગોળી રાખવાની પેટી.

કારતેક (ના) કારતક, કાર્તિક.

કારતેકી (ના) કારતક મહિનાની (પૂનેમ).

કારભાર (ના) કારોભાર, મોટું કામ, રાખ્ય

વ્યવસ્થા.

કારભારી (વિ) કારોભારી, કારભાર કરનાર.

કારમું (વિ) અદ્ભુત, સુંદર. મારકણ.

કાર વહેવાર (ના) કામકાજનો વ્યવહાર.

કારવો (ના) કરખો, એક નાચ. એક રાજ.

કારસિયો (ના) હીચકાની સાંકળ ભેરવવાનો

આંકડો.

કારસી (ના) એક ભતનો કાંટો (તોળવાનો).

કારેરતાન (ના) કુચ્ચાઈનું કામ. મંડતી. ખટપટ.

કારેરતાની (વિ) કારેરતાન કરનાર.

કારાચૂહ (ના) બંદીખાતું, ભેલ [અંગ્રેજી].

કારાપેરા (ના) ચૂંચાચૂંચુ. વંકાઈ ખોલેલા વેણ.

કારિકા (ના) શ્લોક. વાક્ય.

કારી (વિ) ઠેઠ પેટેહું, ભાંડું. સજ્જડ. જીવાન.

કારી (પ્ર) કરનાર અર્થે જેમ:- ગુણકારી.

કારીગર (ના) કારાગીર હુન્નરી.

કારીગરી } (ના) કળા, હુન્નર. ચતુરાઈ.

કારીગરી } જીક્તિ.

કારણ્ય (ના) કરુણા, કૃપા, દયા.

કારેલી (ના) કારેલાનો વેલો. (એક શાક).

કારેલું (ના) કારેલીનું ફળ, ફરેલું. મગદળિયું.

કારોભાર (ના) કારભાર. વ્યવસ્થા.

કાર્તિક (ના) કારતક, કારતગ (મહિનો).

કાર્પુર્ય (ના) કૃપણતા, બળીલાઈ, કંઈમાઈ.

કાર્મુક (ના) ધનુષ્ય, કામરું, તીર.

કાર્ય (ના) કારજ, કામ, કર્મ, કર્તવ્ય.

કાર્યકારણભાવ (ના) કાર્ય અને કારણનો સંબંધ.

કાર્યપ્રયોજન (ના) રૂઠો અવસર, પગરણ.

કાર્યસિદ્ધિ (ના) ફતેહ, યશ, કામ પાર પડતું.

કાર્યકારણ (અ) જરૂરને લીધે, કામને માટે.

કાર્યકારણ (વિ) મતલબ જેટલું.

કાલ (ના) કાળ, સમય, વખત, વેળા આ-

ગલો વા પાછો દિવસ.

કાલક્ષેપ (ના) વખત ખોવો તે.

કાલખૂત (ના) જોડામાં ઠોકવાનું લાકડું. સાં-

ચો, ખીચું. મૂળ. આહું.

કાલવડું (કિ) મેળવડું, મિશ્રણ કરવું.

કાલાં (ના) કપાસનાં સૂકાં ડિંડવાં.

કાલાવાલા (ના) આલ્લ, પ્રાચીના, કરગરવું તે.

કાલાષ્ટમી (ના) વદ (કૃષ્ણપક્ષ)ની આઠેમ.

કાલિક } (વિ) વખત સંબંધી, જેમ: સમકા-

કાલિન } લિન, એક કાલિક.

કાલિન્દી (ના) જમના, ચમુના, (નદી).

કાલીશ (ના) કંઠનું એક ઘરેલું.

કાલું (વિ) અણસમજું, થેલું. તોતલું, કુમળું.

કાલું (ના) રતું ડિંડવું.

કાલુ (ના) દરિયા કાંઠાના પથ્થર. એક મોઢલું.

કાલેરા (ના) એક રોગ.

કાલપનિક (વિ) કલ્પિત, તર્કથી શોધેલું.

કાવડ (ના) જે છેડે સીકાં બાંધેલી કામડી.

કાવડિયું (ના) દોરિયું, સવાડો, પૈસો.

કાવડિયો (ના) કાવડ જેવું કરનાર.

કાવતરાંખોર } (ના) કાવતરું કરનાર.

કાવતરાંખાજ } (ના) કાવતરું કરનાર.

કાવતરું (ના) કપડું, દગો, ધૂળ, ઠંગાઈ.

કાવરું (વિ) ઘણું ખાવડું, જે બાકલું.

કાવલું (વિ) નોખું શોભિતું-પણ તરત ઢલું

કાવળ (ના) ફડ, કપડ. [નય તેલું.

કાવળી (ના) કાચની બાંગડી.

કાવળું (ના) નળિયાની ઝોળ.

કાવળાંની (ના) કાવો હકાળવાનું પાત્ર, દિટલી.

કાવાદાવા (ના) ફડ કપડ, ખૂરી મૂ

કાવેતર (ના) કાવેતર, દર્ગલખાણ.
કાવો (ના) ઘોડાને ચક્રમાં ફેરવવો તે. ખંધા-
ધ. બેકાળેલી કાઢી.

કાવોદાવો (ના) ફૂંકપટ, ખરૂં ખાટું.

કાચ (ના) કવિતા, પદ્ય. રસિક વાક્ય રચના.

કાચચોર (વિ) પારકી કવિતાના વચનો પો-
તાની કૃતિમાં ધૂસાડનાર.

કાચચોરી (ના) પરની કવિતામાંથી ચોરલું તે.

કાશ (ના) એક જાતનું ધાસ.

કાશળ (ના) અઠચણ, નડતર, પીડા, હરકત.

કાસ્મીર (ના) એક સંસ્થાન તથા ત્યાં થતું

કાષ્ટ (ના) લાકડું. [જિનતું એક કાપડ.

કાષ્ટધંડા (ના) લાકડાની ધંડી, ડણું, હેડ.

કાષ્ટોપધિ (ના) વનસ્પતિ, જડીબુટ્ટી આડ-
પાનની દવા. [શ્રાદ્ધ.

કાસટું (ના) કાટો, અગિયારમાં દિવસનું

કાસદ (ના) સંદેશવાહક, જસૂસ, ખેપિયો, ટપાલ્કી.

કાસદિયું } (ના) કાસદનું જે કામ તે. ફૂતલ.

કાસની (ના) એક વસાણું. [વૃક્ષ.

કાસન્દ્રી (ના) પોહોળો પડધીવાળો લોટો. એક

કાસીદોરિયો (ના) એક સૂતરાઈ કાપડ.

કાલળ (ના) એક જાતનું વાળું.

કાલિલી (વિ) આભરી, રીખાવું. કાચર, સુસ્ત.

કાળ (ના) કાલ, સમય. નાશ, મોત. ચમ-
ફૂત. ફૂંકળ. શિવ.

કાળક (ના) કાળાપણું.

કાળકા (ના) કાલિકા, મહાકાલિ, એક દેવી.

કાળકમણ (ના) વખત ગાળવો તે.

કાળક્ષેપ (ના) નિરર્થક કાળ ગુમાવવો તે.

કાળચક્ર (ના) જંદગીનો ફેરફાર. ચરતીપડતી.

કાળચંદ્ર (ના) અશુભ કળ કાતા ચંદ્ર.

કાળચોરિયું (ના) ચનિન ચોરિયું.

કાળચડું (ના) કાળનું. (કવિતામાં).

કાળજની કોર (વિ) ધણુક વહાણું. કાણુપ્રિય.

કાળજનું નરું (વિ) સાવધ, હોશિયાર.

કાળજી (ના) ફિકર, ચિંતા. સંભળ. ચાનક.

કાળજી (ના) કાલેય, પિત્તાશય, [પાંત.

કાળજી ઠંડરું } (કિ) સંતોષ્યવો, આપા-
કાળજી ઠંડું થતું } રડી ઠંડવી. પેટ ભરવું.

કાળજી ઠંડરું (કિ) મગજ ખરી નહું, ઘેલું થતું.

કાળજી બળતું (કિ) દલગીર થતું, તદ્દય દુખતું.

કાળનિદ્રા (ના) મરણ, છેલ્લી બેધ.

કાળપ (ના) કાળાશ, કાળાપણું.

કાળપરત્વે (અ) વખતને લીધે, સુમાપ્રમાણે.

કાળપૂછી (વિ) સાવ કાળા વાળના પૂછડાવાળી.

કાળપ્રસંગ (ના) સમય અને સંજોગ.

કાળભાતિ (ના) વિકાળ સ્વરૂપવાળો પુરુષ.

કાળમાન (ના) વખતનું માપ. ઘડિયાળ, ધ-

કાળમાપક (વિ) વખત માપનાર. [ટિકાચંત્ર.

કાળયાતના (ના) જમ (ચમ)ની. શિક્ષા.

કાળરાત્રિ (ના) જન્માષ્ટમી. કાળિના જન્મની

રાત. અંધારી રાત. [બાવો.

કાળવેલિયો (ના) ભૂરશી નાખનાર, ધૂતારો

કાળાંમરી (ના) એક આડ તથા તેના દાણા

કાળા અક્ષર (ના) લખાણ. લેખવાંચન.

કાળાગુહ (ના) કારાગુહ, બંદીખાનું, જેલ.

કાળાટ (ના) કાળાપણું, કાળાશ. કાળી ભૂમિ.

કાળાતલ (ના) કાળા રંગના તલ. તલ જેવડો

શરીરપરના ડાંધ. [જો. બીજે સમયે,

કાળાન્તરે (અ) કાળ વહી જાય તોપણ, કોઈ

કાળાસ (ના) કાળા રંગનો અંશ. થોડું કા-

કાળિક (વિ) કાલિક, તે કાળનું. [બાપણું.

કાળિંગડું (ના) કળિંગડું, કાચું તરબૂચ. એક

કાળિંગડો (ના) પાછલી રાતે ગવાતો રાગ. [શાક.

કાળિયું (વિ) કાળા રંગનું.

કાળિયું (ના) કાળી ગાંઠી. અફીણ.

કાળિયો (ના) કાળો તમ્બાકુ.

કાળી (ના) કાલિકા, મહાકાલિ, (દેવી).

કાળીકંઠી } બલગરી. ક્ષીની ડોકનું એ-

કાળીગાંઠી } (ના) કંધરેણું.

કાળીચોદસ (ના) આસો વદ ૧૪. નર્યતુર્દશી.

કાળીજમીન (ના) ધણ, જીવાર, કપાસ ઈં ના

વાવેતરની ભોંય.

કાળીજંરી (ના) એક ઝીણા કડવાં બી.

કાળીટીલી (ના) બદનામી. ઠપકો, કલંક.

કાળીદરાખ (ના) કાળા રંગની દ્રાક્ષ.

કાળીપરજ (ના) દૂધળા વજેરે હલકા લોકો.

કાળી મુસળી (ના) એક ઔષધી.

કાળું (વિ) કાલ, કાળા રંગનું.

કાળું (ના) દલક, ડાઘ. અધાર. પાપ. ગુણનો.
 કાળુમોઠું (ના) ન લેવાવાયક સુખ. [લાળ.
 કાળુરોળું (ના) આંધળું ધૂંધળું.
 કાળોપાણી (ના) દેશપાર, દરિયાપાર, હટપાર.
 કાળોકોપ (ના) મોટો બુલમ. અનર્થ કેર.
 કાળોચોર (ના) અધારેચોરીનું કામ કરનાર.
 કાળોવાળો (ના) વિરણુ. એક ઔષધી.
 કાળોસરસ, (ના) કાળા રંગનો સરસ. એક રસ.
 કાળો સોમલ (ના) એક બલનો સોમલ.
 કિંવા (અ) અથવા, વા, ચા.
 કિંકિયાડી } (અ) યાસ, તીન્નો જોયો સાદ.
 કિંકિયાણું } (અ) યોગિતા કલ્લાણ કરવું તે.
 કિંકિયારી }
 કિંકર (ના) ચાકર, દાસ, ગુલામ, સેવક.
 કિંકરી (ના) દાસી, ચાકર, ગુલામડી.
 કિંકિણી (ના) ધંટડી. છુધરમાળ. ચણીઆની
 કસ. કંદોરો.
 કિંગલાણે ચઢવું (કિ) ધણા હરખમાં આવવું.
 કિંગલાણું (કિ) કૂલાણું, ધણું ખુશી થવું.
 કિચકિચ (ના) ચેચે, બળકાટ. કચપચ. [ખાંધવું.
 કિચકિચાવવું (કિ) લચટાચ તેમ કરવું, ખેંચી
 કિચટ } (ના) કાદવ, પંકજ, ગારો. ચી-
 કિચલ } ખલ.
 કિચોડો (ના) આમલીનો કળિયો. ચીચુડો.
 કિચિત (અ) છોડુંક, કંઈક, જરા, લેરા, લવ.
 કિટલી (ના) આંહો ઉકાળવાનું પાત્ર. ચાહેદાની.
 કિટાણું (કિ) કટાણું, કાટ ચઢવો. કટાણું થવું.
 કિટોડો (ના) કીટો, સળ. રસનો ગઢો. ગાંઠો.
 કિતવ (વિ) બુઝારી, કળ.
 કિતાબ (ના) ખિતાબ, ચોપડી, ગ્રંથ, પુસ્તક.
 કિતાબખાનું (ના) પુસ્તકાલય. બુકશીપો.
 કિતો (ના) ખરડો. ખેતરનો કંડકો.
 કિ દહાડે (અ) કયે દહાડે, કથી વખતે.
 કિનખાપ } (ના) જરીનું વસ્ત્ર. કસળ. જર.
 કિનખાબ }
 કિનરી (ના) એક તરેહની સારંગી.
 કિનાત (ના) કનાત. કપડાનો ખાંધવાનો પડદો.
 કિનાર (ના) બાબુ, કોરણ, છેરો.
 કિનારી (ના) કીર્તી. કોર. (વસ્ત્રની).
 કિનારો (ના) કાંઠો, પાર, બાબુ, તટ, તીર.

કિનર (ના) સ્વર્ગી ગંધર્વ.
 કિનરી (ના) કિનરની. સ્ત્રી. સારંગી.
 કિફા (અ) કેણીગમ, કથી તરફ (આમ્ય).
 કિફાયત (ના) લાલ, નફા, ફાયદો. ગુણ.
 કિમિયાગર (ના) કિમિયો કરનાર.
 કિમિયો (ના) હીણી ધાતુને જોઈ કરવાની કળા.
 કિમત (ના) મૂલ્ય. કદર, બલ. પરીક્ષા.
 કિમ્મતવાર (અ) મૂલ્ય પ્રમાણે (જાંધ).
 કિયું (વિ) કયું (માણસ પ્રાણી વગેરે).
 કિરકોળ (વિ) પરચૂરણ.
 કિરણ (ના) અંશ, તેજની કળા.
 કિરતાર (ના) કર્તા, પ્રભુ, ઈશ્વર. [ની ચીરો.
 કિરતાલ (ના) કરતાલ, ઝાંઝ. હાથે વગાડવા-
 કિરપા (ના) કૃપા, દયા. મેહેરખાની.
 કિરપાળ (વિ) કૃપાળ, દયાળુ.
 કિરમજ (ના) કૃમિજ, કરમ, એક કીણો કી-
 રો. એક રંગ.
 કિરમજ (વિ) કિરમજના રંગનું, ગુલખાસી.
 કિરમાણી અજમોદ (ના) એક ઓસડિયું.
 કિરાત (ના) લીલની એક ભત.
 કિરાયાદાર (વિ) ભાડુત, ભાડે રહેનાર ભા-
 કિરાયું (ના) ભાડું. [ડવાત.
 કિરિયા (ના) કિયા, વિધિ, પ્રયોગ.
 કિરિયાણું (ના) વસાણું, ઓસડિયાં.
 કિરીટ (ના) સુકુટ, મુગટ, તાલ.
 કિરે (અ) પંખીના એવા અવાજનું અનુકરણ.
 કિલકિલ (અ) ,, વાંદની વાણી.
 કિલવો (ના) કીલીદાર, તીલેરીની કુંચી રાખનાર.
 કિલિખ } (ના) પાપ, અથ, મળ, દોષ.
 કિલિખ }
 કિલ્લું (ના) ધનેરું, અનાજનું જવડું.
 કિલ્લોદાર (ના) કિલ્લો સંભાળનાર.
 કિલ્લો (ના) હુર્ગ, ગઢ.
 કિશોર (ના) ૧૫ વર્ષ સુધીનો છોકરો.
 કિસ્ત, (ના) શેઠ, ખેતી. મહેસુલ.
 કિસ્ત, (વિ) હારેલું, કેદમાં પડેલું.
 કિસમત (ના) પખાલની નીચેનું ચામડું
 કિસમ (ના) ભત. તરેહ.
 કિસમત (ના) નસીબ, ભાગ્ય. દેવ.
 કિસ્ત (ના) મેહેસુલનો હફતો.

કિસ્સો (ના) કલ્પિત વાત, ગાયક, કહાણી.
કી (સ) કપી.

કીડા (ના) કીલી, ખાલકી, આંખની પૂતળી.

કીડો (ના) કીલો, કાકુ (માખાપે છોકરાનું)

કીચ (ના) કાદવ. [પારેલું લારકું-નામ].

કીજે (કિ) કચિયે (કવિતામાં).

કીટ (ના) કીટો, જંતુ. ગાંઠ.

કીટ (વિ) કામેલ, પ્રવીણ.

કીટિકા (ના) કીટી. એક જંતુ.

કીટી (ના) ર માંહેલો કાળો કચરો. ખા-

લ તળતાં ખરેલો ભૂકો.

કીટું (ના) ધીને તાવતાં કરેલો કચરો.

કીટો (ના) રસનો ગઢો. ગાંઠ.

કીટો (વિ) નકાર, નિરુપયોગી, નકામું.

કીડ (ના) કીડો, કીટ, એક જવડું.

કીડજું (વિ) કીડાએ ખાધેલું. કાયર.

કીડામારી (ના) એક કટકું એસડ. [દાણો.

કીડિયાર (ના) ખેડાંની માટીની ખેડક.

કીડિયું (ના) ખેડું મોતી. કીડી જેવડો કાચનો

કીડી (ના) કીટિકા. એક કીણો જંતુ. મુંગી.

કીડી કંચવા (ના) જવજંતુ. કીણા પ્રાણી.

કીડી મંકોડી (ના) એ નામનાં તથા બીજા ખા-

કીડીઆર (ના) કીડીનું દર. [રીક જંતુઓ.

કીડીઆં (ના) કાચતા કીડી જેવડા દાણા.

કીધ (કિ) કીધું, કંઈ. (કવિતામાં).

કીધું (કિ) કરવુંનો ભૂતકાળ.

કીનાખોર (વિ) કીનોરાખનાર, ખારીલું.

કીનો (ના) આટંસ, ખાર, મનનો ડાધ.

કીર (ના) પોપટ, શુક.

કીરત (ના) કીર્તિ, આખર.

કીરતન (ના) કીર્તન, ભજન, શુભગાન.

કીરતનિયાં, (ના) ઝાંઝ. કાંસિયાં વગાડનારા.

કીર્ણ (ના) કિર્ણ (કવિતામાં).

કીર્તન (ના) શુભગાન, ભજન, શુભાનુવાદ.

કીર્તનભક્તિ (ના) નવધા ભક્તિમાંનો એક.

કીર્તિ (ના) આખર, યશ. સ્તુતિ.

કીર્તિમાન (વિ) યશસ્વી, આખરહાર, નામાં-

કીલ (ના) પેડાનો કાળો મળ. [કિત.

કીલી (ના) કીડી, ખાળકી. કુંચી. [ખતાર.

કીલીદાર (ના) સરાફ, ત્રીજેરાની કુંચી રા-

કીલો (ના) કીડો, કાકુ, છોરો, ખાળક.

કીમું (વિ) કેલું, કોના જેવું?

કું (અ) ક્યનસ્યક, જેમ:-મેં કું સાંભળોછકે?

કુંકડી (ના) કોકડી, દડી. (દોરાની) કરચલી.

કુંકણી (વિ) કોકણનું. જેમ: કુંકણીકેળાં.

કુંકરી (ના) કાંકરી, નાનો કંકર.

કુંકરીદાવ (ના) કાંકરીની રમત.

કુંકરો (ના) કાંકરો. કીકરી. ખાંગડો. કુકો.

કુંકાપગો (વિ) લેના પગલાંથી સાફ થાય તે.

કુંકાવટી (ના) કંકુ પલાળવાની ચલાણી.

કુંકાવટો (ના) કંકુ ભરવડું લાકડાનું પાત્ર.

કુંકાવરણું (વિ) કંકુ જેવું, લાલ.

કુંકું (ના) કંકુ, ચાંલા કરવાનો રાતો ભૂકો.

કુંકો (ના) ખાંગડો. કુંકાની રમત.

કુંગરો (ના) કુંગરિં. આંકો, કાપો.

કુંચડી (ના) કુચડી, વાળની પીંછી.

કુંચડો (ના) કુચડો, કુંચો. કુંચ.

કુંચલી (ના) ઘોંગડી, ધૂમડી. સીવેલી ધાળણી.

કુંચવાલું (કિ) સકોચાલું, આચકો ખાવો.

કુંજડો (ના) કાછિયો, માળી. [ચીડાણું

કુંજડો (વિ) મોંઢું ચઢેલો, ગુસ્સે થયેલો.

કુંડળી (ના) કુણડલી, નાનું કુંડાળું. ખાર રા-

શિના ખાર ખાનાનું ચિત્ર. અન્ન.

કુંડાળું (ના) ગોળ આકૃતિ. ચક્ર.

કુંડી (ના) પડધીવાળું પોહોળા મોંઢું વાસણ.

દળડી. ટાંડી. ૨૦. (સંખ્યા).

કુંડું (ના) માટીનું પોહોળા મોંઢું પાત્ર. ક-

કુંદલું (ના) ઘાસની ગંજ. [ડાયું. કુંડાળું.

કુંપલો (ના) નવો અંકર.

કુંપળ } (ના) ઝાડનું નવું કુમળું પાતર.

કુંપળિયું } (ના) નવ પદ્મલવ.

કુંભાર (ના) કુમ્ભકાર, માટીના વાસણ કરનાર.

કુંભારિયો (ના) કાકરિયા કુંભાર, એક પંખી.

કુંભું (ના) જમીન ભરવાનું એક માપ.

કુવર (ના) કુમાર દીકરો, ખેટો.

કુંવર (પ્ર) સ્ત્રીનાં નામને લગાડવાનો. કોર.

જેમ:-ધનકુંવર, રામકુંવર.

કુંવરી (ના) કુમારી, રાજકુમા, દીકરી ખેડી.

કુંવળ (ના) ઘણું ધાસ.

કુંવારિયો (ના) એક વૃક્ષ. ટાયકળા.

કુંવાર (ના) એક કટવો છાડ. એનાં પાત-
રાનો રસ તે એળિયો.

કુંવારકા (ના) કુંવારી કન્યા.

કુંવાર (વિ) વગર પરણેલું. [ધનકુંવર.

કુંવર (પ્ર) સ્ત્રીવાચક. કુંવર. નેમ:-રામકુંવર.

કું (વિ) હલકું, નીચ, ખરાબ. નેમ:-કુપાત્ર.

કુંચાલ, કુપુત્ર.

કું (ના) પુરુષી.

કુંડાગે (ના) નીચે ભાગે. જ્યેષ્ઠે છીરસે.

કુંડ વેલાંકળ (ના) એક ભતનાં કડવાં કળ.

કુંડમ (ના) અન્યાય, પાપ.

કુંડવા (ના) કુરુકુર કરવું, આનાકાતી કરવી,

માંગનારને ટળાવવું તે. [મૂકવી તે. કાણ.

કુંડવો (ના) પ્રાણપોષ, મૂચ્છા, પાંછળપોષ

કુંકો (ના) ખાંગરો, પાંચીકુંકો.

કુચ (ના) રતન, થાન, ધાધ, પયોધર (સ્ત્રીના).

કુચ કરવી (કિ) જવું, મુકામ ગ્રહાવવો.

કુચડી (ના) સ્ત્રીતારાની પીછી, નાનો કુચડો.

કુચડો (ના) કૂચો (રંગવાનો તથા માંજવાનો).

કુંચ (અ) જરા, કંઈ, થોડુંક.

કુંજ (ના) વેલાઓથી છવાયેલી જગા.

કુંજ-ગલી (ના) વૃક્ષની ઘટાની વચસો રસ્તો.

કુંજભિહારી (ના) કુંજમાં વિહાર કરનાર. કૃષ્ણ.

કુંજર (ના) હસ્તી, હાથી.

કુંજરી (વિ) બાડી, વાંકી નજરે ભેનાર.

કુંટમ } (ના) કુંટમ, વંશ, આનંદાન. સ-

કુંટમ } ગાવહાલાં. સ્ત્રી.

કુંટલ (વિ) વાકું, હડીલું, કપડી.

કુંટલપણું (ના) કપટ, કંગાઈ.

કુંટી (ના) કોટડી, કુંપડી. સભારથાન.

કુંટુખ (ના) પોતાનો કળિલો, એક વંશના

મનુષ્યો. પોતાની સ્ત્રી. [વહવાહ.

કુંટુખકલહ (ના) ધરકંકાસ, સગાંવહાલાંની

કુંટુખપરિવાર(ના)જેનાં ઓકરાં, એક કુંટુખીઓ.

કુંટુખી (વિ) કુંટુખમાંત, પિત્રાઈ. શુદ્ધ.

કુંટુ (ના) ખદચાલ, ખરાબ રીત.

કુંટુ (ના) ખદન, કેટ સધીતું સંતેલું કપડું.

કુંટુતર (ના) ભીત્રો આંતરો.

કુંટું (કિ) સ્ત્રીલું, ક્રોધમાં કપડો દેવો.

કુંડાપો (ના) બળાપો. સ્ત્રીલિયાં.

કુંડી (ના) કુંડડી, માંદીની નાની લોટી.

કુંડું (ના) કુંડું, ડબડું, ચોટલીહ.

કુંડ (સ) કોણ ? (પ્રશ્ન).

કુંડિકત (વિ) બંધ થયેલું, ગભરાયેલું.

કુંડ (ના) પગથારવાળો કૂવો. ઝરો. વેદી.

કુંડળ (ના) કુંડલ, કાનનું એક ધરણું.

કુંડળિયો (ના) એક જંદ (કવિતાનો).

કુંડળી (ના) કુંડલી. નાનું કુંડાણ.

કુંડાણ (ના) ચક્રડું, ગોળ લીટી.

કુંડું (ના) સોટા, વાંસનો દારો.

કુંડરાની ટોપી (ના) ભીનાં લાકડાં પર બે-

ગતા છત્રના આકારના ઘોળા છાડ.

કુંડરી (ના) કુંડરાની માદા.

કુંડે (ના) કુંડે અથવા કુંડરી.

કુંડો (ના) ગ્રામસિંહ, શ્વાન. વાસની ચમરી.

કુંડલ } (ના) કુંડલ, વિસ્મય. અજબ.

કુંડો (ના) કુંડો, શ્વાન.

કુંડલ (વિ) નિંદિત, નીચ, મેલું, ખરાબ.

કુંડલી (ના) નકામું ટાયલું. પંચાત.

કુંડલો (ના) કુંડો, ગૂંચ. માથાફેડ.

કુંડો (ના) ગરબડગોટા. કુંડલી.

કુંડરત (ના) ઈશ્વરીશક્તિ. સ્વભાવ. ભેર.

કુંડરતી (વિ) કુંડરતનું. સ્વાભાવિક.

કુંડાળિયાં (ના) બપોરે ભેંચાને જમાડવાં તે.

કુંદ (ના) એક ફૂલનો વેલો.

કુંદન (ના) સરસમાં સરસ સોનું. [બંદ ધડી.

કુંદી (ના) કુંદ ફૂલનો વેલો. લગ્નનાં સફાઈ-

કુંદું (ના) લાકડાનો દંડકો. બંદુનો હાથો.

કુંદો (ના) બંદુકનો હાથો.

કુંપથ (ના) અનીતિનો માર્ગ.

કુંપથ (ના) પરેહજ ન પાળવી તે.

કુંપાત્ર (વિ) નાલાયક, હકેલ, બેઅદબ.

કુંપી (ના) નાનો કુંપો, કુંડલી, કુંડલી.

કુંપો (ના) કુંડું. (શ્યામકુંડું).

કુંપાત્ર (ના) બોટું આળ. ધાંધળ, તોડાન.

કુંખ (વિ) ખદસરત સ્ત્રી.

કુંખ (ના) કંસની ખૂબસૂરત દાસી.

કુંખું (વિ) કુંખ, વાંસે દેકાવાળું, ખુંડું.

કુંખું (ના) નાંદી પુદ્ધિ. અધાન.

કુખો (ના) એક છોડ. જનાવરનું ઘર, ગુપ્ત.
 કુલા (ના) પૃથ્વીની છાયા. કિાખો, થાપ.
 કુભાણું (ના) તરકટ, તૂત. આળ.
 કુમારજી (ના) કુમાર્યો, નકારી નારી. કંકશા.
 કુમક (ના) મદદ, દેકો. પક્ષ.
 કુમળાસ (ના) કોમળતા, નરમાસ.
 કુમળું (વિ) કોમલ. નરમ. પોચું.
 કુમાર (ના) પુત્ર, નંદન, દીકરો. કુંવાર.
 કુમારિકા (ના) કુંવારી કન્યા.
 કુમારી (ના) ન પરણેલી કન્યા.
 કુમાવિસદાર (ના) મામલતદાર.
 કુમાસ (ના) પોત. એક રંગ.
 કુમુદ (ના) ચંદ્ર પ્રકાશે ખીલતું ધોળું કમળ.
 કુમુદિની (ના) કુમુદ ફૂલનો વેરો. દાંડીવાળું કમળ.
 કુમ્મ (ના) ઘરો, કળશ. ગંડરથળ. એક રાશિ.
 કુમ્મલ (ના) પ્રાણાયામનો એક પ્રકાર.
 કુમ્મલ મૂકવો (ના) નવા ધરમાં રહેવા જતાં
 પહેલાં ત્યાં ઘરનું સ્થાપન કરતું તે.
 કુમ્લી (ના) થાંભલાની ખેસણી.
 કુમ્બીપાક (ના) એક નરક.
 કુમ્મક (ના) કુમક, પક્ષ.
 કુરકરિયું (ના) કુરકરિયું, ખોખીકું.
 કુરકર, (અ) કુરકરને ખોલાવવાનો અવાજ.
 કુરકરિયું (ના) કુતરાનું બચ્ચું, ખોખીકું.
 કુરંગ (ના) હરણ, મૃગ.
 કુરડી (ના) કુલડી. માટીની કંચલી.
 કુરતલી (ના) મચ્છરદાની.
 કુરખાન (અ) બળીદાન. આધીન. ખુશખુશ.
 કુરાન (ના) મુસલમાની ધર્મશાસ્ત્ર.
 કુરિયો (ના) એક જુવારનો ખાવાનો પદાર્થ.
 કુરપ (વિ) ખેડોળ, ખદસીજલ.
 કુલ (ના) કુળ, વંશ. અસીલ.
 કુલ (વિ) તમામ, બધું, સઘળું, એકંદર.
 કુલકલા (ના) આપઆત્યાર. મુખ્ય દારદારી.
 કુલદા (ના) બલિચારિણી. છોનાઈ. પાત્ર.
 કુલડી (ના) માટીની લોટી. પહેાળાં મોંનું નાલું.
 કુલમ (ના) કોલમ. એક ઓસડ. એક ઓખા.
 કુલાં (ના) ગાંડના થાપાં. ઢગરાં.
 કુલાખો (ના) ભૂશીર. મુંબઈનો એક કંદલો.
 કુલાલ (ના) કુંભાર.

કુલીન (વિ) ખાનદાની. અસરાફ મુઘડ.
 કુલીનતા (ના) કુલીનપણું, અમીરાઈ.
 કુલું (ના) ઢગર, ગાંડની બાજુનું થાપું.
 કુલે (અ) તમામ, એકંદર, જુમલે.
 કુલેર (ના) ધી ખાંડ ચોખેલો કાચો લોટ.
 કુલ્લી (ના) કુલડી.
 કુલ્લું (ના) ડબકુ (ધી તેલનું ચામડાનું).
 કુલ્લે (અ) કુલ, તમામ, એકંદર.
 કુલચ (ના) કોવચ. એક છોડ.
 કુલત (ના) કોવત, શકિત, બળ.
 કુલાથ (ના) ક્વાથ, કાઢો, જીકાળો.
 કુલાડી (ના) લાકડાં કાપવાનું હાથાવાળું જોતર.
 કુલાડો (ના) મોટી કુલાડી. કડવાં વેણુ.
 કુલેતર (ના) કુલાડું પાણી પાયલી જમીન.
 કુશ (ના) ડાલ, દલ, એક ધાસ.
 કુશળ (વિ) કુશલ, ક્ષેમ, સુખી. ચતુર.
 કુશળતા } (ના) સુખાવસ્થા. ચતુરાઈ. કુશળી
 કુશળી } (ના) અગ્રી જેવી તીવ્રમતિ.
 કુશાત્ર (ના) દર્ભની અણી.
 કુષ્ટ (ના) કહોડ. એક રોગ.
 કુષ્માંડ (ના) કોળું (એક શાક).
 કુસકા (ના) ભાતનાં છાલાં.
 કુસકી (ના) કુરડ ખાંડતાં પરતો લોટ.
 કુસતી (ના) કસતી. (પારસીની).
 કુસંપ (ના) અણબનાવ, ફટ, તર.
 કુસુમ (ના) ફૂલ, પુષ્પ.
 કુરતી (ના) મલ્લસ ચુલ.
 કુરતીબાજી (ના) કુરતીનો ખેલ.
 કુલાડી (ના) કુલાડી, લાકડાં કાપવાનું જોતર.
 કુલાડો (ના) કુલાડો, હાથાવાળું લાકડાં કાપ-
 વાનું જોતર.
 કુલ્હાંચવાં (કિ) ભૂખે મરતું. અત્રવિના ટટળતું.
 કુળ (ના) કુલ, વંશ.
 કુળકરણી (ના) તલ્લીટી.
 કુળકંચ (ના) કુળનો નાશ. નિઃસંતાન.
 કુળતારક (વિ) કુળને તારતાર.
 કુળદેવતા } (ના) વંશપરપરાધી કુટુંબમાં મો
 કુળદેવી } નાતી દેવતા
 કુળવંત } (ના) કુલીન, ખાનદાની. ઊંચા કુ-
 કુળવાન } જનું.

કુળાચાર (ના) કુળનો આચાર. ઘરની રીત.
 કુળોચ્છેદ (ના) સત્યાનાશ. નસતાન.
 કુળોદ્ધાર (ના) કુળનો ઉદ્ધાર.
 કુળી (ના) તાણું, કળ ઉધાડવાનો ખીલો. ક-
 ણા. કળલો. મનનું વણલું. બુલાસો.
 કુંડ (ના) કુંડાનો અવાજ.
 કુંડ (ના) કુંડો, કુંડો, મરથો.
 કુંડાં (ના), કુંડો તથા કુંડી એકત્ર.
 કુંડી (ના) કુંડાની માદા, મરથી.
 કુંડોકુંડ (ના) કુંડાના અવાજનું અતુકરણ.
 કુંડો (ના) કુંડો, મરથો.
 કુંખ (ના) કુંદિ, પેટનું પામું. ગર્ભાશય.
 કુંચ (ના) કામફેર. છાતીવાત, રહસ્ય. ભોટવો.
 કુંચો (ના) કુંદેલા છેડનું માંજપાતું લાખડું.
 કુંચો (ના) કુંચો ચાનીને નિરસ કરવું તે.
 કુંજો (ના) કુંચ, કુંલે, ભોટવો. [આવૃત્તિ. કચરો.
 કુંટ (ના) કડાકુંટ, માથાકુંટ, કોયડો. ઉખાણું. ટાંચ.
 કુંટ (વિ) અધરું, મુશ્કેલ. માયાકૃતિયું કુંટો.
 કુંટણ (ના) કુંટિની, ફૂતી, ભડવેલું.
 કુંટણી (ના) કુંટણીનું કામ તે.
 કુંટણી (ના) કુંટવું તે, કુંટી વિળા બોલવાના
 કુંટણી (ના) કુંટિની, ભડવેલું, ફૂતી. [ખાલ.
 કુંટણું (ના) કુંટવાના પ્રકારો:
 કુંટવું (કિ) કુંદન, છાતી કુંટવી તે. ખાંડવું.
 કુંટાકુંટ (ના) કુંડાકુંડ. ભેરથી છાતી કુંટવી તે.
 કુંટણું (કિ) માર ખાવો. કુંદાવું.
 કુંટલ (વિ) કુંટાયલું, કરેલ, ચુખત.
 કુંડ (ના) મેલ, આંટી, કપટ. વાંધો, વચકો.
 કુંડ (વિ) નકાર, ભુંડું. કપટી, હૈયામેલું.
 કુંટકારો }
 કુંટકો } (ના) કુંડો, ભૂસ્કો, છલંગ, કુંદન.
 કુંદકારો }
 કુંદલું (કિ) કુંદલું, બોળંગલું. ઝંપલાવલું.
 કુંદાકુંદ (ના) વલવલાટ.
 કુંપ (ના) પાણીનો ફોવો. ખાડો.
 કુંપ (ના) ભાત, રંધેલા ચોખા.
 કુંમ (ના) કાચખો, કચ્છ, કચ્છપ.
 કુંવો (ના) કુંપ, વહાણના સંદનો થંભ.
 કુંવ (વિ) કુંદેલું. રચિત.
 કુંવકૃત્ય (વિ) કામ કરીને પરવારેલું.

કુંમ (વિ) અનુપકારી, નિમકહરામ, નગુણ, નુ-
 કુંમતા (ના) કુંમપણું, નિમકહરામી., ગર.
 કુંમી (વિ) નિમકહરામ, નગુણ, નુગર.
 કુંમર (વિ) ઉપકાર બાણનાર. નિમકહલાલ.
 કુંમતા (ના) કુંમજીપણું, વકાદારી.
 કુંમી (વિ) કુંમર, વકાદાર, નિમકહલાલ.
 કુંમયુગ (ના) સતબ્રુગ, સત્યયુગ. ૧૭૨૮૦૦૦
 કુંમત (ના) ચમ. કાળ, નાશ. [વર્ષ.
 કુંમર્થ (ના) પાર પડેલું, કુંમકૃત્ય.
 કુંમર્થી (વિ) કુંમકૃત્ય. કરવાનું કરી ગૂંકેલો.
 કુંનિ (ના) રચના, બનાવટ.
 કુંત્ય (ના) કામ, કમ્. કરેલો સિદ્ધાંત (ભૂમીતિમાં).
 કુંત્યા (ના) માતામેલડી. ડાકેલું. કુંકાસણી.
 નેસપગી.
 કુંનિમ (ના) કપટ. કીનો. દગો. બૂકાણું.
 કુંનિમ (વિ) નહું કરેલું. અસત્ય. બનાવટી.
 કુંનિમી (વિ) બનાવટી. કપટી. વેપધારી.
 કુંનત (ના) ધાતુને પ્રત્યય લાગી થતા શબ્દો.,
 કુંપણ (વિ) બખીલ, કંબુસ.
 કુંપણતા (ના) બખીલાઈ, કંબુસાઈ.
 કુંપા (ના) મેહેરખાની. પ્રસાદ. દયા.
 કુંપાનિધાન (વિ) દયાસાગર, કુંપાનો ભંડાર.
 કુંપાપાત્ર (વિ) કુંપા કરવા લાયક. આભારી.
 કુંપાવન્ત } (વિ) કુંપા કરનાર મેહેરખાન.
 કુંપાવાન }
 કુંપાસિંધુ (ના) દયાસાગર.
 કુંપાળ } (વિ) કુંપાણ, મેહેરખાન. માયાણ, દ-
 કુંપાણ } (વિ) યાણ.
 કુંમિ (ના) કરમ. પેટના ધોળા કીણ.
 કુંશાંગ (વિ) નાનુકે અરીરવાળું.
 કુંશાન, કુંશાણ, કુંશાનન (ના) અગ્નિ.
 કુંમિ (ના) ખેતી, ખેડ.
 કુંખણ (વિ) કાળું. ક્યામ. વેરું આસંભાની. વદ.
 કુંખણ (ના) વિખણું. વાસુદેવ. દ્વારકાને રામ.
 કુંખણપક્ષ (ના) વદ, વહી. અધારિયું પખવાડિયું.
 કુંખણ (ના) ચમુના. એક ખટો.
 કુંસ (ના) કુંસ, બંધ. (પેશાખના).
 કે (અ) અથવા પ્રસાદ, જેમ કહેતા હતા
 કેકા (કે) કચી, કી. [તિ એ કે કે
 કેકા (ના) મોરનું બોલવું તે.

કેટલાંએક } (વિ) ધણાંએક. એક તથા બીજાં.
 કેટલાંક } થોડાંએક.
 કેટલું (વિ) કેવડું ?
 કેડ (ના) કટિ, કમર. પૂંઠ.
 કેડિયું (ના) બદન, કુડલું, કેડસૂધીનું કપડું.
 કેડી (અ) પછી, પાછળથી. (ના) પગરસ્તો.
 કેડે (અ) પછવાડે, વાંસે, પૂંઠે.
 કેડો (ના) પૂંઠ, ખ્યાલ, છેડો. માર્ગ.
 કેણુ (ના) કહેણુ, સંદેશો.
 કેણી (ના) કથન, કહેવત. બદનામી.
 કેણી (સ) કથી, કી.
 કેણીગમ, કેણીતરફ (અ) કથી બાળુએ.
 કેત (ના) ધર. સુકામ. ધચ્છા.
 કેતક (ના) કેવડો. એક વૃક્ષ.
 કેતક કેવડો (ના) કેવડાના આકારનું સ્ત્રીના
 માથાનું ધરેલું. [તિનું પાતર].
 કેતકી (ના) કેવડો. એક સુગંધીદાર વૃક્ષ તથા
 કેતન (ના) ધર. રહેઠાણુ. તેડું. ધ્વન.
 કેતુ (ના) નવ ગ્રહમાંના એક. ધન. ધ્રુમકેતુ.
 કેથો } (અ) કોઈ ઠેકાણે, કોઈપણ જગ્યાએ.
 કેથે }
 કેદ (ના) બંધી, અટકાવ. અદબ.
 કેદ (વિ) કેદી, બંધીખાને પડેલું.
 કેદખાનું (ના) કારાગૃહ, બંધીખાનું, તુરંગ.
 કેદાર (ના) બેઠ. હિમાલયનું એક શિખર.
 કેદારનાથ (ના) શિવ, મહાદેવ.
 કેદારી (ના) એક રાતનો રાગ. [જેલ અંગ્રેજી].
 કેદી (વિ) બંધીવાન. ગુહનેગાર. અન્યાયી.
 કેનું (સ) કોનું, કોણનું. [સ્થાનો.
 કેન્દ્ર (ના) મધ્યબિંદુ. મંચ. કુંડલીના ૧, ૪, ૭, ૧૦
 કેક (ના) ઘેન, સુસ્તી, મદ, મોહ, નિશી.
 કેક્રિયત (ના) હકીકત, ખ્યાન, વર્ણન.
 કેક્રી (વિ) કેક્રક્રી. અમલી. છંદી.
 કેખીન (ના) વહાણના તુલક નીચેની એ રડી.
 કેમ (અ) કથી રીતે ? શાસાર ? શું ? હું ? પ્રશ્નાર્થ.
 કેમ કરતાં } (અ) શી રીતે ? કોઈપણ રીતે.
 કેમ કરીને }
 કેમકે } (અ) કારણ કે, સળખ કે.
 કેમને }
 કેમરે (અ) શા સાર ? (ધમકાવતાં).

કેમકરતાં (અ) કિમપિ. કોઈપણ રીતે.
 કેચુર (ના) અંગદ, બાળુબંધ. (ધરેલું).
 કેર (ના) કરીર, કેરો. આકૃત.
 કેરખી (ના) કાંગરી.
 કેરડો (ના) કેરાનું ઝાડ. [ગીત. તથા રાગ.
 કેરળો (ના) એક નાચ. તે વખતે ગવાતાં
 કેરલ (ના) મલબાર પ્રાંત.
 કેરાં (ના) કેર, કરીર (ફળ).
 કેરી (ના) આંબકીળ.
 કેરી (પ્ર) “ની” અર્થે છઠ્ઠી વિભક્તિનો સં-
 કેર (પ્ર) “તુ” અર્થે બીજા સૂચક અર્થ કે-
 કેરી (પ્ર) “નો” અર્થે ખાડેછે.
 કેલ (વિ) એક. (બાપારીનો સકેત).
 કેલ (ના) છાનો ફાલ.
 કેલક (ના) નાર્યનાર. ખેલાડી.
 કેલપડી (ના) અગિયાર, ૧૧.
 કેલિ (ના) ક્રીડા, રમત. ખેલ.
 કેવટી (ના) ચેવટી. દાળોની મેળવણી.
 કેવડિયો (વિ) કેલડામાં રાખી કરેલો (કાચો)
 કેવડું (વિ) કેટલું ?
 કેવડલ (ના) કેવડાની સુગંધીવાળું તેલ.
 કેવડો (ના) કેતકી. એક વૃક્ષ, ફૂલ.
 કેવળ (વિ) કેવલ, શુદ્ધ, નર્યું. માત્ર.
 કેવળ (અ) બીલકુલ, છેક, બધી વાતે.
 કેવળધામ (ના) સુકિતપદ, બ્રહ્મપદ. [અર્થે].
 કેવળ પ્રયોગી (વિ) હર્ષ, શોક, આશ્ચર્યસૂચક (અ-
 કેવારે (અ) કથી વખતે, કિયે સમયે ?
 કેલું (વિ) કથી બતનું ?
 કેશ (ના) વાળ, નિમાળા.
 કેશપાશ (ના) વેણી, અંખોડો.
 કેશર (ના) કેસર. (એક ફૂલના રંગ).
 કેશવ (ના) વિષ્ણુ. બ્રહ્મામહેશને આનંદ દેનાર
 કેશવાળી (ના) ઘોડાની ચાળ.
 કેશાકર્ષણ (ના) કેશ અથવા તેના જેવી બી-
 છી નળીમાંથી ખેંચાલું તે.
 કેશીહા (ના) વિષ્ણુ. કેશી દૈત્યને મારનાર.
 કેસ (ના) કેશ, વાળ, કસ, બંધ. મકંદમો
 કેસર (ના) કમળફૂલના રંગ. [વ. ગ્રંથ]
 કેસરપર્ણ (ના) દ્રાવિડ લિલુક બ્રાહ્મણ.
 કેસરિયાં (વિ) કેસરી રંગનાં. મરણિયાં.

કેટલાંએક } (વિ) ધણાંએક. એક તથા બીજાં
કેટલાંક } શ્રોતાંએક.

કેટલું (વિ) કેવડું ?

કેડ (ના) કટિ, કમર. પૂંઠ.

કેરિયું (ના) બદન, કુડલું, કેરસૂધીનું કંપડું.

કેડી (અ) પછી, પાછળથી. (ના) પગરસ્તી.

કેડે (અ) પછવાડે, વાંસે, પૂંઠ.

કેડો (ના) પૂંઠ, ખ્યાલ, છેડો. માર્ગ.

કેણું (ના) કહેણું, સંદેશી.

કેણી (ના) કથન, કહેવત. બદનામી.

કેણી (સ) કથી, કી.

કેણીગમ, કેણીતરફ (અ) કથી બાબુએ.

કેત (ના) ધર. સુકામ. ધચ્છા.

કેતક (ના) કેવડો. એક વૃક્ષ.

કેતક કેવડો (ના) કેવડાના આકારનું સ્ત્રીના
માથાનું ધરેણું. [તેનું પાતર.]

કેતકી (ના) કેવડો. એક સુગંધીદાર વૃક્ષ તથા

કેતન (ના) ધર. રહેઠાણ. તેડું. ધ્વન.

કેતુ (ના) નવ ગ્રહમાંનો એક. ધન. ધૂમકેતુ.

કેથાં } (અ) કોઈ ઠેકાણે, કોઈપણ જગાએ.

કેથે } (અ) કોઈ ઠેકાણે, કોઈપણ જગાએ.

કેદ (ના) બંધી, અટકાવ. અદબ.

કેદ (વિ) કેદી, બંધીબાને પડેલું.

કેદખાનું (ના) કારાગૃહ, બંધીખાનું, તુરંગ.

કેદાર (ના) ખેટ. હિમાલયનું એક શિખર.

કેદારનાથ (ના) શિવ, મહાદેવ.

કેદારો (ના) એક રાતનો રાગ. [જિલ [અંગેલ].

કેદી (વિ) બંધીવાન. ગુહનેગાર. અન્યાયી.

કેતું (સ) કોતું, કોણતું. [રિયાનો.

કેન્દ્ર (ના) મધ્યબિંદુ. મંમ. કુંડલીના ૧, ૪, ૭, ૧૦

કેફ (ના) પેન, સુરતી, મદદ, મોહ, નિશો.

કેફિયત (ના) હકીકત, ખ્યાન, વર્ણન.

કેફી (વિ) કેફકર્તા. અમલી. છંદી.

કેળીન (ના) વહાણના તુલક નીચેની એ રડી.

કેમ (અ) કથી રીતે ? શાસાર ? શું ? ઈં ? પ્રશ્નાર્થ.

કેમ કરતાં } (અ) શી રીતે ? કોઈપણ રીતે.

કેમ કરીને } (અ) શી રીતે ? કોઈપણ રીતે.

કેમકે } (અ) કારણ કે, સગળ કે.

કેમને } (અ) કારણ કે, સગળ કે.

કેમરે (અ) શા સાર ? (ધમકાવતાં).

કેમેકરતાં (અ) કિમપિ. કોઈપણ રીતે.

કેયુર (ના) અંગદ, બાબુબંધ. (ધરેણું).

કેર (ના) કરીર, કેરાં. આકૃત.

કેરખી (ના) કાંગરી.

કેરડો (ના) કેરાનું ઝાડ. [ગીલ તથા રાગ.

કેરખો (ના) એક નાચ. તે વખતે ગવાતાં.

કેરલ (ના) મલબાર પ્રાંત.

કેરાં (ના) કેર, કરીર (કળ).

કેરી (ના) આંગૂળ.

કેરી (પ્ર) "ની" અર્થે } છટ્ટી વિભક્તિનો સં-

કેર (પ્ર) "નું" અર્થે } બંધ સૂચક અર્થ દે-

કેરો (પ્ર) "નો" અર્થે } ખાટેલ.

કેફ (વિ) એક. (આપારીનો સંકેત).

કેલ (ના) હોનો ફાલ.

કેલક (ના) નાચનાર. ખેલાડી.

કેલપડી (ના) આગિયાર, ૧૧.

કેલિ (ના) કીડા, રમત. ખેલ.

કેવટી (ના) ચેવટી. દાળોની મેળવણી.

કેવડિયો (વિ) કેવડામાં રાખી કરેલો (કાચો).

કેવડું (વિ) કેટલું ?

કેવડેલ (ના) કેવડાની સુગંધીવાળું તેલ.

કેવડો (ના) કેતકી. એક વૃક્ષ, ફૂલ.

કેવળ (વિ) કેવલ, શુદ્ધ, નયું. માત્ર.

કેવળ (અ) ખીલકુલ, છેક, બધી વાતે.

કેવળધામ (ના) સુકિતપદ, બ્રહ્મપદ. [અર્થે.

કેવળ પ્રયોગી (વિ) હર્ષ, શોક, આશ્ચર્યસ્પદ (અ-

કેવારે (અ) કથી વખતે, કિયે સમયે ?

કેહું (વિ) કથી બતતું ?

કેશ (ના) વાળ, નિમાળા.

કેશપાશ (ના) વેણી, અંગોડો.

કેશર (ના) કેસર. (એક ફૂલના રેસા).

કેશવ (ના) વિષ્ણુ. બ્રહ્મામહેશને આનંદ દેનાર

કેશવાળી (ના) ઘોડાની વાળ.

કેશાકર્ષણ (ના) કેશ અથવા તેના જેવી ગ્રી-

ણી 'નળીમાંથી ખેંચાણું તે.

કેશિહા (ના) વિષ્ણુ. કેશિ દૈત્યને મારનાર.

કેસ (ના) કેશ, વાળ, કસ, બંધ. સુકદમો.

કેસર (ના) હમળફૂલના રેસા. [અર્થે.

કેસરપર્યું (ના) દ્રાવિડ ભિક્ષુક બ્રાહ્મણ.

કેસરિયાં (વિ) કેસરી રંગનાં. મરણિયાં.

કેસરિયું (ના) નિડર યુદ્ધ પ્રવૃત્તિ.
 કેસરી (વિ) કેસરના રંગનું.
 કેસરી (ના) સિંહ. મૂઝી, માર.
 કેસવાઈ (ના) કેસવાળી. યાળ.
 કેસુડાં (ના) ખાખરાનાં ફૂલ.
 કેસુડી (ના) કેસુડાંનું ઝાડ, ખાખરો.
 કેલેર (ના) અણધારી આકૃત. કોપ.
 કેળ (ના) કદળી, કેળાનું ઝાડ.
 કેળફલ (ના) કેળદોડો.
 કેળવણી (ના) કેળવવાની રીત. વિદ્યા. શિક્ષા.
 કેળવતું (કિ) જ્ઞાનપ્રકૃતિ વધારવી. મસળવું.
 ગૂદલું. હાલું.
 કેળવાવું (કિ) હાલવાવું. કેળવણી લીધેલા થયું.
 કેળું (ના) કેળનું ફળ.
 કેં (વિ) ક્ષી.
 કેક (વિ) કેટલાએક, ઘણાએક.
 કેલાસ (ના) એક પહાડ. શિવ અને કુબેરની.
 કેલાસવાસ (ના) શિવલોકની પ્રાપ્તિ. [નગરી].
 કેવલ્ય (ના) બ્રહ્મસ્વરૂપ. મોક્ષ.
 કેશીકીવૃત્તિ (ના) શૃંગાર, હાસ્ય અને હર-
 હારસનું સંમિલન.
 કો (સ) કોઈ. કોણ.
 કો (ના) એક રોગ. ગુમરાં.
 કોઈ (સ) કોઈપણ, અનિશ્ચિત નામને બદલે.
 કોઈએક } (વિ) ગમે તે એક. કોઈપણ એક.
 કોઈક }
 કોઈકાળે } (અ) કોઈ વખત. કદી. કદીપણ.
 કોઈસમે }
 કોએલ (ના) કોયલ. કોકિલા.
 કોએલો (ના) કોયલો, કારેલો અંગારો.
 કોક-રવિ કોઈએક. (ના) ઇશક કામ.
 કોકી (ના) કદી. (દોરાની). કરચળી.
 કોકડું (ના) દડો. નાનો વીરો. કરચળી.
 કોકણ (ના) કોકણપટ્ટી. મહારાષ્ટ્રનો દરિયાકાં-
 કોકણી (વિ) કોકણ પ્રાંતનું. [કાનો] પ્રદેશ.
 કોકળાણ (ના) કામદેવનું બાણ. ઇશકનું તીર.
 કોકમ (ના) એક ઝાડ તથા તેનાં ખાટું ફળ.
 કોકરવૃત્તિ (વિ) બિંદાળું. સહજ બનું.
 કોકરવું (અ) કાનની ત્રણે ભાતીની કદી.
 કોકલાલ (ના) લડવો.

કોકલાલી (ના) લડવાઈ.
 કોકશાસ્ત્ર (ના) કામશાસ્ત્ર.
 કોકા (ના) સારાં કીમતી કપડાં.
 કોકિલ (ના) કોયલનો નર.
 કોકિલા (ના) કોયલ. કોકિલની માદા.
 કોકીલું (વિ) કોકરવાળું, બિંદાળું.
 કોકીશાં (ના) ગાળિયાં. કિલ્લાના બાકાં.
 કોકો (ના) જલકું. નાની અંગરખી.
 કોકળિયું (ના) અથોક, કોલેરા [અંગ્રેજી].
 કોકળો (ના) મોંઢામાં માથ તોટલું જળ.
 કોકળો કરવો (કિ) મોંઢું સાફ કરવું. [ગાડી
 કોચ (ના) ચૂવા બેસવાનો ગાદીવાળો બાંક.
 કોચમીન (ના) ગાડી હાંકનાર. [અંગ્રેજી].
 કોચરાની સાલ (ના) કોઈપણ ભૂત વર્ષ.
 કોચરું (વિ) છિદ્રવાળું.
 કોચરો (ના) છંદ. જેમ:-કાણો કુબરો કોચ-
 રો, માકડ બટક બિલાડ; એ સૌ તમ રક્ષક
 કરો, ભાંડ દાંડ ભરવાર.
 કોચલું (ના) કોટલું, ફળનું ઢાંકણ.
 કોચલું (કિ) લોકલું. સતવાવું, દુઃખ દેવું.
 કોબનગરી (ના) માણેકકારી, આસો શુદ્ધ ૧૫.
 કોટ (ના) કિલ્લાની ભીત. કિલ્લો. ડોક.
 કોટડી (ના) ઓરડી. ખોલી.
 કોટડીમાં પૂરવું (કિ) કેદ કરવું.
 કોટલું (ના) કે.ચલું. ફળ કાઢી લીધેલું ઢાંકણ.
 કોટવાલ (ના) ફાળદાર. પોલિસ કામદાર.
 કોટવાલી (ના) કોટવાસીનું કામ.
 કોટકોટ (વિ) કરોડ કરોડ. અસંખ્ય.
 કોટિ (વિ) કરોડ. ૧૦૦૦૦૦૦૦ (સંખ્યા).
 કોટિધવજ (ના) કરોડોધિપતિ પુરુષ. મુસાળ.
 કોટિયું (ના) હોડકું. નાનકડી હોડી. બળદનો એક
 કોટિલી (ના) છીપાનું ઢાંકવાનું બોત્તર.
 કોટિલો (ના) પીંજાનું તાંતપર ઢાંકવાનું બો-
 કોટી (ના) લેટવું તે. તર્ક. શંકા. [નર.
 કોટું (ના) બેસવું કોયડો. આંડી. ગુચ.
 કોટિમેટ (અ) કોટની બાજુએ થયેને.
 કોટચાવણિ (વિ) કરોડ લેખાય એવું.
 કોઈ (ના) એક ભતનો આપ. એક ફળ.
 કોઈશાં (ના) કોઠાર. લડાવિયું.
 કોઠાર (ના) લંડાર. (અનાબનો).

કોઠારિયું (ના) ભંડારિયું. નાનો કોઠાર.
 કોઠારી (ના) ભંડારી, કોઠારનો રખેવાળ.
 કોઠારિરામ (ના) જુદી જુદી પ્રકૃતિ.
 કોઠી (ના) ઝીલ. દારૂની કુલડી. વખાર. ચાણું.
 કોઠિમડી (ના) એક ભતનો વેલો.
 કોઠીમડું (ના) કોઠીમડીનું કળ.
 કોઠું (ના) કોઠ. મોં. પંખીનો માળો.
 કોઠો (ના) જર. પેટ. ખાતું. વખાર. અંગ-
 રખાનો ઉપલો ભાગ.
 કોઠ (ના) હોંસ. લહાવો. ગોઠાર.
 કોઠાં (ના) શંખલાં, ખાંગડાં.
 કોઠામણું (વિ) વરણાગિયું, ફૂટકું. કોઠીકું.
 કોઠારૂં (ના) ગોઠા, કોઠ, ઠોર બાંધવાની જગા.
 કોઠિયું (ના) દીવો કરવાનું પાત્ર. ગોઠો.
 કોઠીકું (વિ) હોંસીકું.
 કોઠી (ના) દરિયાઈ જાંતું ધર. હલકી કી-
 જોડો (ના) મોટી કોઠી. ભિતનો સિક્કો.
 કોઠ (ના) કુષ્ઠ, એક રોગ.
 કોઠિયું (વિ) કોઠવાળું.
 કોઠિયોલોખાન (ના) સફેત છાંટનો લોખાન.
 કોઠિયો સાપ (ના) એક ભતનો સર્પ.
 કોઠીભર (ના) એક ભતની જુવાર.
 કોણ (સ) કિયો, કથી, કયું ઈંડ પ્રશ્નાર્થ.
 કોણ (ના) જાણો.
 કોણી (ના) હાથ અને બાહુની વચ્ચે સાંધો.
 કોતક (ના) કોતુક, આશ્ચર્ય.
 કોતર (ના) કોટર, ગુહા. નદીકાંઠાના ખાડા.
 કોતરકું (ના) નાની ખાડી.
 કોતરણી (ના) કોતરવાનું ઓભર. નકશી.
 કોતરકું (કિ) આણું ખોદકું, ઓભરથી કોતરકું.
 કોતાર્થ (ના) તંગી, ખૂટ, કંટાર.
 કોતુક (ના) કોતુક.
 કોથમરી } (ના) ધાણાની ભાજી. એ દાળ, ક-
 કોથમી } ઠી, ચણીમાં વપરાય છે.
 કોથમીર }
 કોથળી (ના) થેલી. અંડ. (વિ) હભર.
 કોથળીસાંધ (ના) વતનમાંથી દેશાઈ વગેરેને
 અપાતો ખગાર.
 કોથળે ધાતકું (કિ) અંધ કરકું, દાંડી કંટું.
 કોથળો (ના) કોથલ, થેલો.

કોદંડ (ના) ધનુષ્ય.
 કોદરા (ના) કોદ્રવ, એક અનાજ.
 કોદરી (ના) કોદરાના કણ.
 કોદાળી (ના) ખોદવાનું ઓભર.
 કોદાળો (ના) મોટી કોદાળી.
 કોદી (અ) કોદ દહાડો.
 કોદી } (ના) ધરડી લેંસ. ડોણું.
 કોદું }
 કોપ (ના) હાનિકરતા ક્રોધ. ધિાહુ
 કોપરખરાસ (ના) તાંબાપીતળની મિશ્ર ધોળી
 કોપરાપાક (ના) કોપરાની છીરની મીઠાઈ.
 કોપરિયું (ના) કૂર્પર, કોણી.
 કોપરૂં (ના) નાળિયેરનો ગર.
 કોપરેલ (ના) કોપરાનું તેલ.
 કોપરું (કિ) રૂકું, કોધાયમાન થવું.
 કોપાયમાન (વિ) કોધી. ખીજવાયળું.
 કોપીન (ના) કોપીન, સંન્યાસીની લગાડી.
 કોખર (ના) ખીણ, નેળ. ધિામા.
 કોખી } (ના) એક સાક.
 કોખીજ }
 કોખો (ના) છોની જમીન.
 કોમ (ના) ભત. પ્રભ. લોક.
 કોમળ (વિ) કુમળું, પોચું, નરમ.
 કોમળતા (ના) કુમળાસ, નરમાસ.
 કોચ (સ) કોઈ.
 કોચડો (ના) કોરડો. અમલ. કોટું.
 કોચલ (ના) કોડિલા. એક પંખી. એક રમકડું.
 કોચલો (ના) હોલવેલો અંગારો.
 કોર (ના) બાળુ. છેડો. કિતાર. તોઈ. ભૂકો.
 કોરટ (ના) અદાલત. કચેરી, દરબાર. કિંવર.
 કોરકું (વિ) કોર, સૂકું.
 કોરડો (ના) લગડા વગેરેનો વળ ચઢાવેલો નેરો
 કોરણ (ના) કોર, બાળુ પહો. ભટો ચાખડ.
 કોરણિયો (ના) કોર રોસાડવાનું કોરેકું પાણિયું.
 કોરણી (ના) કોરવાની રીત-ઓભર. ધિગારી.
 કોરયું (ના) અનાજનો ભૂકો.
 કોરકું (કિ) કોતરકું. ખૂચવું.
 કોરસણી (ના) કોરવાનું ઓભર.
 કોરાણ (ના) કોરણ, બાળુ, છેડો.
 કોરી (ના) એક સિક્કો.

કોર (વિ) વગર વાપરેલું, નહું, સૂકું, સાફ. વ-
કોરે (અ) ખાનુએ. તરફ, ભણી. [ગર બાકેલું.
કોસ (ના) વચન. સતમી. કોલું. છોરતીનો.
કોસકરાર (ના) કપાલો. લેખી સરત. [ગરો.
કોસમ (ના) કુલમ, (ચોખા). છાપેલ પૃથના.
કોસરો (ના) ખાણનો કોથલો. [વિભાગ.
કોલાહલ (ના) ગોંધાટ, ખરાડા, શોર.
કોલું (વિ) રૂતાસ પડતા ધોળા રંગનું.
કોલું (ના) સેરડી પીલવાનો, સાંચો.
કોલેરા (ના) [અંગ્રેજી]. અથોડું, કોગળિયું.
કોલો (ના) ભૂરિયો.
કોવાડી (ના) કુહાડી, કાપવાનું ચોનર.
કોવાડો (ના) કુહાડો, કાપવાનું હથિયાર.
કોવિદ (ના) વિદ્વાન, મંદિત, જ્ઞાની.
કોશ (ના) ભંડાર. દેહની એક અસર. સંગ્રહ.
ન્યાન. કૂલનો ગોટા, કળી. કોસ, ગાઢ. પા-
ણી કહાડવાનો ચામડાનો કોથલો. નરાજ.
કોશટો (ના) કોરોટો. [હળનું લોટું.
કોશીશ (ના) તજવીજ, ખેપ, ચતન.
કોશિટો (ના) કીડાનું ધર. રેસમનો કીડો.
કોષ (ના) કોશ, સંગ્રહ. ગાઢ.
કોથક (ના) કોઠો. ભાંજણીનું બંધારણ. ધીપ.
કોસ (ના) કોશ, ગાઢ. નરાજ પાણી ખેંચ-
વાનો ચામડાનો મોટો કોથળો.
કોસકૂવો (ના) કોશવડે પાણી ખેંચવાનો કૂપ.
કોસણ (ના) કૂપ. ખાનુ.
કોસણું (કિ) મેળવણું. ભેળવું.
કોસમ (ના) કુસુંભ, કોસળીનાં ફૂલ.
કોસળી (ના) કસુંબાનું ઝાડ, ફૂલ.
કોસળો (ના) કસુંબો.
કોસિયો (ના) કોશ પાણી કાઢનાર.
કોસર (ના) કસર. મિતબચ.
કોસરિયો (ના) કસરિયો.
કોસલ (ના) કાઠન્સીલ, સલાહકાર મંડળ.
કોસલું (ના) હળના ચવડાની લોઢાની ન્યાર.
કોસીટો (ના) કોશટો, કીડાનું ધર.
કોસીસ (મા) કોશીશ.
કોસીસ (ના) કાંગરા. કાટનાં શિખરો.
કોસેટો (ના) કોશટો, કીડાનું ધર.
કોહ (સ) હું કોણ ?

કેમ (ના) કો, ગુમડાં, એક રોગ, સરો.
કોહલું (ના) શિયાળું.
કોહલું (કિ) સડવું, બગડવું.
કોહાડી (ના) કુહાડી, કાપવાનું ચોનર.
કોહેલું (વિ) સરેલું. બળિયેલ.
કોહોવાણ (ના) પાણીથી સરેલ વનસ્પતિ.
કોહોળી (ના) કોહોળાની વેળ.
કોહોળું (ના) કુખમાંડ, એક સાક.
કોહોળાલું (વિ) કોહેલું ખોલનાર.
કોહું (વિ) કટાણું. વાંકું. (વેણ).
કોળ (ના) મોટો હંદર, ધૂસ.
કોળણ (ના) કોળીની ઝેરી.
કોળવાઈ (ના) હંદર ધરવાનું પાંજરું.
કોળિયો (ના) કવલ, બક, રબ્બો. (વિ) થોડુંક.
કોળો (ના) કલો, ભડો.
કોતક (ના) કોતક, આશ્ચર્ય, અદ્ભુત.
કોતી (ના) કોવત, શક્તિ, ભેર, બળ.
કોતુક (ના) કોતક, અનબ, નવાઈ, અનચબી.
કોભાણ (ના) તરકટ, તૂત, ડગાઈ, કાવતરું.
કોમાર (ના) કુમાર અવસ્થા.
કોમુદી (ના) ચાંદની, ચાંદરણું, ચંદ્રપ્રકાશ.
કોવચ (ના) કાકરો. એક વવળાટ કરાવનાર
કોવત (ના) શક્તિ, બળ, તાકાત. [વેલો.
કોશલ્ય (ના) કુશળતા, પૂર્ણ માહિતગારી.
કોસ્તુભ (ના) ચૌદરત્નમાંનું એક. કૃષ્ણનો મેણી.
કયમ (કિ) કેમ.
કયામત (ના) મરી ગયેલાના ઈન્સાફનો હિવસ.
કયારડી (ના) નાનો કયારડો. [ધવી તે.
કયારડો (ના) કેદાર, ચોમેર ફરતી પાળ બાં-
કયારી (ના) નાનો કયારો એક ભતનો સેક.
કયારે (અ) કયે વખતે, એક જમીન.
કયારો (ના) કયારડો.
કયાસ (ના) કલ્પના, અટકળ, ધારણા.
કમ (ના) અતુકમ. વેદ ભણવાની એક રીત.
કમણ (ના) અગ્રગળ, વધવું તે. [વિપ્લુ.
કયવિકય (ના) ખરીદી વકરો.
કાંતિવત (મા) સૂર્યને ફરવાનો માર્ગ.
કિયમાણ (ના) ચાલતી ક્રિયા, કરાતાં કર્મ.
કિયો (ના), કર્મ, વિધિ, કંઈપણ કરવું તે.
ક્રિયાપદ (ના) ક્રિયાબોધક શબ્દ.

ખટકરમ (ના) ધડકર્મ. ચર્ચન, ચાર્ચન, અર્ચ-
ચન, અધ્યાપન, દાન અને પ્રતિષ્ઠા. નિત્યકર્મ.

ખટકરું (કિ) ખૂચરું, ખખરું (આખમાં).

ખટકો (ના) ખખડાટ. અડચણ. વહેમ. ખત.

ખટખટ (ના) અથડાતો અવાજ. હરકત.

ખટચક (ના) ધડચક. આધાર, લિંગ, નાભિ,
હૃદય, કંઠ, અને મૂર્ધ્વચક. (યોગમાં).

ખટદર્શન (ના) ધડદર્શન. ખટશાસ્ત્ર. ન્યાય,
વૈશેષિક, પૂર્વમિમાંસા, ઉત્તરમિમાંસા, સાં-
ખ્ય અને યોગ.

ખટપટ (ના) જ્વળણ, ગૂંચવણ, હલામણ. ક-
પટ. ખગાડ. યુક્તિ પ્રયુક્તિ.

ખટપટરું (કિ) ખટપટ કરવી. વધવું.

ખટપટિયું (વિ) ખટપટવાળું, મેહુતનતું.

ખટપટિયો } (ના) માથાફોડિયો. કાવતરાંખોર.

ખટપટી } રાજકીય કાર્ય કરનાર.

ખટપદ (ના) ધડપદ, ભ્રમર, ભ્રમરો.

ખટમધરું } (વિ) સ્વાદમાં ખાટું અને મીઠું
ખટમધુર } લાગે તેવું.

ખટમલ (ના) ખાટલાનો મલ, માકણ. નવલરા-
ખટમાસી (વિ) ખમાસી. છઠ્ઠામહિનાતું. [હીરણ.

ખટમીઠું (વિ) ખટમધુર.

ખટરસ (ના) ધડરસ, છ સ્વાદ. ખાટો, ખા-
રો, કડવો, દટાણો, તીખો અને મીઠો.
ખેળનાવ.

ખટરાગ (ના) ધડરાગ, છ રાગ. ભેરવ, માલ-
કોશ, હિંદોળ, શ્રી, દીપક, અને મેધ. અ-
ણનાવ. ખટપટ. ઉપાધિ. જ્વળણ.

ખટરાગી (વિ) સંસારી. જ્વળણી. ખટપટિયો.

ખટરું } (ના) કુટુંબકબીલો, ચાદરનકકર વ-

ખટલો } જેરે. કુટુંબ. કનિયો (દરખારી). ગૂંચ.

ખટરું (કિ) ખાટરું, ડમારું.

ખટશાસ્ત્ર (ના) ખટદર્શન. છ શાસ્ત્ર.

ખટાઈ (ના) ખારોરસ, ખટાશ

ખટાટોપ (ના) ધમપછાડ. ધામધૂમ.

ખટારો (ના) ગાલડું, ખીનગાલડું, મોટું ગાલડું.

ખટાવરું (કિ) રળાવરું, ફાયદો કરવો.

ખટાવું (કિ) ખાટું તવું.

ખટાસ, ખટાસ (ના) ખટાપણું.

ખટાશિયો (વિ) શેખીખોર.

ખટુંખટું, ખટુંખરું (વિ) થોડુંક ખાટું.

ખડ (ના) ધાસ. નિદાણ. ખરડ, લેપ.

ખડક (ના) પથ્થરનો જથ્થો, ટકરો. ખરાબો.

ખડકરું (કિ) ઉપરા ઉપર ગોઠવરું, સિંચરું.

ખડખી (ના) નાની ગલી. ડેલી. મોહોલો. દુળિયું.

ખડકું (ના) પથ્થરનો કટકો.

ખડખડ (અ) ખડખડાટ, નક્કર વરણ આપ.

ખડખડ (ના) નડતર. [ડતાં થતો અવાજ.

ખડખડરું (કિ) ખખડરું. અવાજ થવો.

ખડખડાટ (ના) ખડખડ. એક અવાજ.

ખડખડિયાં (ના) સૂકવીને તળેલી પૂરીઓ.

ખડખડિયું (ના) ખડખડ કરતી ચીજ. ખ-

ટારો. એક સૂચી તળેલી પૂરી.

ખડખ (ના) ખડખ. સમશોર. ગંડાતું સિંગડું.

ખડખપાત્ર (ના) ગંડાના સિંગડાતું કામ [ખડક.

ખડંગ (અ) એવો અવાજ. ટટાર.

ખડતલ (વિ) ઘડાયલું. હલકું. પાછ. શડ.

ખડતાલ (ના) લાત, પાટ.

ખડદાં (ના) ખડખાં, બડા પોપડાં.

ખડધાન (ના) વગર વાવેલું અનાજ.

ખડધામણી (ના) એક ઝાડ.

ખડધાયલું } (વિ) ચાકાંવાળું. ગંડું.

ખડધાયું }

ખડધાલ (વિ) ખવાયલું, ઘસાયલું.

ખડપરું (કિ) ભોંયપરથી ભીખરડું.

ખડપું (ના) ખેતરમાં નિદાણ કાઢવાનું ઓળર.

ખડપો (ના) સીધો ટકરો. ખરપો.

ખડખચડું (વિ) ખાડા ખખચાવાળું.

ખડખડરું (કિ) ખળખળરું. દુખે પાસું ફેરવરું.

ખડખડાટ (ના) અવાજ. ગોવાટ. તોફાન.

ખડખાં } (ના) ચીકણા પ્રવાહી પ્રદાર્યનાં

ખડખું } રીને બંધાયેલા પોપડા.

ખડખૂચ } (ના) એક ફળ, ફૂટ.

ખડખૂચું }

ખડભડ (ના) એવો અવાજ. ગરખડ. ખોલાચાલી.

ખડભડરું (કિ) ખડખડાટ થવો. કનિયો થવો.

ખડભડાટ (ના) ખડભડ. ખોલાચાલી.

ખડભામી (ના) એક વેલો.

ખડરું (કિ) ચોપડરું. ખગાડરું. આળ ચઢા-

વરું. શરીરના અવયવનું ઉત્તરરું. પડરું.

ખડસલ (ના) ધરનો પાથો. [ઉપરી જવું.

ખડા (ના) પાવડી, પાટુકા. જોડા.

ખડાઉતાર (વિ) દર્શની, તરતની. (હુંડી).

ખડાખડ (વિ) ખરાખર ખડા લીડાતાં
પગ ઉપરે એવો. (પગરખો).

ખડાખડ (અ) ખડખડ 'અવાજ' થાય તેમ.

ખડાખસડું (ના) પડાણક, જ્યોતિષનો એક યોગ.

ખડિયાખડખડ (ના) તળિયા કાટક. સમૂળ
મારા. આકૃત.

ખડિયું (ના) ચોમાસાના સૂકા દિવસો. દુ-
કાળ. ચિંતો. સૂકી જમીન. જીવાન ભેંસ.

ખડિયો (જા) હાત. ઝાળો. ખલતો, વાટવો.

ખડિયોખાર (ના) ટંકલુખાર [વિચાયલી ભેંસ.

ખડી (ના) ખડિંકા. સફેત મટાડી. ઠાંકરાં. વિના

ખડું (વિ) ભણું, ટટાર. ટકેલું. [ચિયલું.

ખડેયાટ (વિ) તૈયાર. ધોયલાં વસ્ત્રવાળું.

ખડેચોક (અ) ખુલ્લા મેદાનમાં. સમુદાયમાં.

ખડેજોડે (અ) જોડો કાઢ્યા વગર.

ખડેલું (વિ) ખરેલું, પડેલું. નાની ભેંસ.

ખડો (ના) ખજૂતરખાતું. જોડાની એક પાસે.

ખડુણ (ના) તલવાર. ગેડો. [ની ભાંચાઈ.

ખડડાડું (કિ) ખરડાડું જગડડું, ડાઘ લાગવો.

ખણ (ના) ફણ. પળ. ખંડ, ખાતું.

ખણકો (ના) ખણ ખણ થતો અવાજ.

ખણખણ (અ) એવા અવાજનું અનુકરણ.

ખણખણું (કિ) એવો અવાજ થવો.

ખણખણાટ (ના) ખણકો. એવો અવાજ.

ખણખોળ } (ના) ભૂલ કહાડવી તે. કોપ

ખણખોત } (ના) જોવા. નિંદા કરવી તે.

ખણખોદ } (ના) જોવા. નિંદા કરવી તે.

ખણું (કિ) ખોદવું. ખંજવાળવું. વણલેરવું.

ખણુંક (વિ) ફણિલું. થોડીવારનું.

ખણખણ (અ) ફણફણ, પળેપળે.

ખણમાત્ર (અ) ફણમાત્ર, પળભર. થોડીવાર પણ,

ખંડ (ના) ભાગ. પ્રકરણ. ચોળીપૂર કાપડ.

ખાતું. ચોરડો. પૃથ્વીના ચોટા ભાગ. ખાંડ.

ખંડકાંચ (ના) કવિતાનો નાનો 'અ'ય.

ખંડણી (ના) ચોખ્ખાઈ વગેરે ઉપજોના ભાગ.

ખંડન (ના) ભાંગફોડ. અપ્રતિપાદન

ખંડપરશુ (ના) મહાદેવ, શિવ.

ખંડું (કિ) કીમત આંકી લેવું.

ખંડીવડું (કિ) કોઈ ખાંડે તેમ કરવું.

ખંડાડું (કિ) ભૂકો થવો, છાલાં જુદાં થવો.

ખંડિત (વિ) ભાંગેલું, તુટેલું, ખાંડું થયલું.

ખંડિતા (ના) એક નાલિકા.

ખંડિની (ના) પૃથ્વી.

ખંડિયર (ના) ખુલ્લી ભોંય. ભોંયતુટું ધર.

ખંડિયા (વિ) ખડણી આપનાર. (રાજાઓ).

ખંડી (વિ) રહેવાસી.

ખંડી આપડું (કિ) જ્યાંખંધ માલ એકી કી-
મતે આપવો.

ખંડી રાખડું (કિ) સામટો. માલ કોઈ ભાવ

ખંડી લેવું / ફેરવી ખરીદવો. ચોખી કીમ-

તની ચીજ લેણા પેટે લેવી.

ખંડીવાળડું (કિ) ખંડી આપડું.

ખંડેર (ના) ખંડિયર. [કવાડ.

ખંડેરાવ (ના) ખડગથી શોભનાર. એક ગાય-

ખત (ના) લેખ, દસ્તાવેજ. ખાતર. કાત, ધા.

ખતપતર (ના) ખત અને ખીજાં કાગળિયાં.

ખતમ (ના) આખર, છેડો, હદ. સમાપ્તિ.

ખતરી (ના) કાતી.

ખતરો (ના) વેહેમ, શક. આચકો.

ખતરો મટાડવો (કિ) ઝાડે ફરવા જવું.

ખતવણી (ના) ખતવડું તે. [નાખવી.

ખતવડું (કિ) નોંધ તથા મેળની રકમો ખાતામાં

ખતા (નો) નુંકસાન. ઠાંકર. ભૂલ. પરતાવો.

ખતાખાવી (કિ) નુંકસાન થવું. હલેલો આવવો.

ખદખદ (અ) એવા ધ્વનિનું અનુકરણ.

ખદખદડું (કિ) ઉકળવું, એવો અવાજ થવો.

ખદડડું (કિ) તંગેડડું, હોડાવડું. મેજેનત આપવી.

ખદડડું ખદડડું (અ) થોડાની એક આવનો

ખદખદ (અ) ખદખદ. [અવાજ.

ખદખદડું (કિ) કીડા ઉભરાવા.

ખદડું (કિ) ચાલવું, આગળ વધવું.

ખદિર (ના) ખેર. રાથો (પાનમાં ખાવાનો).

ખદિયા (ના) લજમણી, નમસ્કારી (એક વૃક્ષ).

ખદેડડું (કિ) ખદડડું, હોડાવડું, નસાડડું.

ખદોત (ના) પતંગિયો, આગિયો. તોરો.

ખનક (ના) ખાણ ખોદનાર. ઉદર.

ખનન (ના) ખાંડો, દાડડું તે.

અનિ } (ના) ખાણુ, આકર.

અનીજ (વિ) ખાણુમાંથી નીકળેલું.

અંત (ના) કાળજી, ચાનક. છીટ, ચીડ.

અંતી } (વિ) પછવાડે લાગુ રહેનાર. કાળ-
અંતીકું } (વિ) જી રાખનાર.

અંતે પડવું (કિ) કેડો લેવો. ચાનક રાખવી.

અંધાઈ (ના) હુચ્ચાઈ, ઠંઠાઈ. અળતાઈ.

અંધું (વિ) અંધાઈ કરનાર રૂર. તંગી. ખેપ.

અપ (ના) માગણી. વાવર. ઊઠાવ. અગત્ય. જ-

અપજેશું (વિ) અપ હોય તેડવું.

અપત (ના) અપ, ઊઠાવ, માંગણી.

અપતું (વિ) જોઈતું. મંગાવું. ઉપયોગનું.

અપરેલ (વિ) નળિયાં ગાંઠ્યાં હોય તેવું.

અપરું (કિ) વેચાવું. વવરાવું. ગણાવું ચા-
લવું. જોઈતું. ટળવું.

અપાટ (ના) ફાડ, લાકડાનો ચીરો.

અપાટિયું (ના) વાંસની ચીપ.

અપાટું } (કિ) ખપે તેમ કરવું.

અપાવવું } (કિ) ખપે તેમ કરવું.

અપીજવું (કિ) અપવું. અચીવું.

અપુવો (ના) એક શસ્ત્ર.

અપેડી (ના) એક છપડું. ગૂંગો.

અપેડો (ના) કામડાની તટ્ટી.

અપેટી (ના) એક નતની રેતી. લિંગડું.

અપર (ના) ભોજનપાત્ર. કમડણું. ડંતરાજી.

અપરમાં આવવું (કિ) ભોજી થઈ પડવું.

અપરમાં લેવું (કિ) ખાવું, ચૂસવું.

અફા (વિ) ચીડાયેલું, ગુસ્સે થયેલું.

અળદહાર (વિ) ચોક્કસ, સાવધ. હોશિયાર.

અળદહારી (ના) સાવચેતી. સંભાળ. ચોક્કસાઈ.

અળર (ના) સમાચાર, વર્તમાન. સંદેશો. ગપ.

નહેરઅળર. નજર.

અળર (વિ) માલમ, જાણીતું. સિમાધાર.

અળર અન્તર (ના) તનદુરસ્તી વિષે જાણ.

અળર આપવી (કિ) જાણાવવું, સમાચાર કહેવા.

અળર કાઢવી (કિ) પૂછપરછ કરવી.

અળરદાર (ના) અળદહાર, કામેલ, પ્રવીણ.

અળતર (ના) કપૂતર, કપોત, એક પક્ષી.

અળતરખાવું (ના) અળતરને રહેવાનું કેડાણું.

અભો (ના) અભો, રક્ષ, ખાંધ. [ખાડો.

અભોચિયું (ના) અભોચિયું. પાણીનો નાનો

અભજવું (કિ) પાસું મરડવું. ડોહોળાવું. ગભ-

અભજાટ (ના) ગભરામણ, ઉચ્ચપાયલ. [રાડું-

અભો (ના) રક્ષ, ખાંધ, અગલ ઉપરનો ભાગ.

અમ (ના) ભુજ, ખાહું.

અમઅમ (અ) એવા અવાજનું અનુકરણ.

અમચાવું (કિ) અચાવું, અચકાવું, કાનવાવું.

અમણ (ના) કોચરાનો ચૂરો (અમણેલો).

અમણ ટોડળો (ના) અમણવાળો વાડીદાળતા

અમણવું (કિ) અમણીથી છીંક, કહાડવી. ટોડળો.

અમણી (ના) અમણવાળું કાંગરીવાળું ઓળર.

અમતી (વિ) ખોલો સહન કરનાર.

અમવું (કિ) ક્ષમવું, સાંખવું. સહેવું. વેડવું.

ખામોરાચી જોવું.

અમા (ના) ક્ષમા, ખામોશ. ધીરજ. રક્ષા.

અમાચ } (ના) રાતે ગાવાનો એક રાગ.

અમાચી } (ના) રાતે ગાવાનો એક રાગ.

અમીર (ના) દેવ, આદત.

અમીર (વિ) સહનશીલ, જેરવનાર અલ્યાસી.

અમ્પાલી } (ના) પંજેદી, ખેડૂતનું એક ઓ-

અમ્પાળી } (ના) નર.

અમ્મ } (ના) સ્તંભ, થાંભલો, ખાંભ.

અમ્મલ } (ના) સ્તંભ, થાંભલો, ખાંભ.

અમ્મલાતી (વિ) ખંભાત શહેરનો. (તાળો,

અય (ના) ક્ષય, નાશ. [માણસ, ઈંઠો.

અર (ના) ગધેડો. રાવણનો એક પ્રધાન.

અરઅડિયાં (ના) અડખડિયાં. એક નતની

અરઅર (અ) એવા અવાજ. એકદમ. [પૂરી.

અરઅરવું (કિ) અખરવું. નતું થવું. ડડળી

અરઅરી (ના) અખરી ગળી. [જવું.

અરઅરો (ના) અખરો. દલગીરી. રાંઠો.

અરચ (ના) વ્યય. વાપર. સાડું નરનું ટાણું.

અરચખૂટણ (ના) વાવર. વ્યય. સરચવસર.

અરચકું (કિ) અરચ કરવો.

અરચાઈ } (વિ) અરચ કરનાર. યોગ્ય રીતે

અરચાળ } (વિ) પૈસા વાપરનાર.

અરચાણ } (વિ) પૈસા વાપરનાર.

અરચી (ના) વાપરવાની રકમ.

અરચી (વિ) સાધારણ, હલકું.

અરચી ખાવું (કિ) વાપરી નાંખવું. ઉડાવી દેવું.

અરથી ચનો (ના) સાધારણ યોજવાનો ચનો.
 અરથીપાણી (ના) નાણુ ને ભાણું. હુકમગરની
 અરચુજવું (કિ) ઝાડે જવું. [પ્રાપ્તિ]
 અરજ (ના) ચામડીનો એક રોગ. ગાયનનો.
 અરજવું (ના) ચામડીનો એક રોગ. [એક સૂર.
 અરડ (ના) લેખ. ખેતરનું ધાસ.
 અરડવું (કિ) ચોપડવું, લગારવું. ખરડવું.
 અરડાવું (કિ) ખગડવું, ડાઘ લાગવો.
 અરડો (ના) છીતો. સુસંદો. અસલ લેખ.
 ખરડું મૂકવું (કિ) દૂર કરવું. વહી જવા દેવું.
 અરધ્વંસી (ના) રૂમ. ખર દૈત્યને મારનાર.
 અરપડી (ના) અરખી, એક ચોળર.
 અરપવું (કિ) ખણવું. સોહારી કાઢવું.
 અરખી (ના) નિદવાનું ચોળર, નાનો ખરપો.
 અરપો (ના) મોચીનું એક ચોળર. મોટા તખેચો.
 અરખચડું (વિ) ખરખચડું. અ સપાટ.
 અરવાડ (ના) ખરાવાડ. ખળીની જગા.
 અરવું (કિ) છૂટે પડવું. દૂર થવું. ગળવું.
 અરસવું (ના) અરજવું. એક કંદ.
 અરસાણી (ના) એક ઝાડ. યુવરની એક નત.
 અરોટા (ના) વાસણપરના એકા ડાઘ.
 અરાંપારખાં (ના) સાચા ભૂંડાની તપાસ.
 અરાખર (અ) નક્કી, ખચીત, ચામુખા.
 અરાખરી (ના) સચ્ચાઇનો ભેરસો. આદત.
 અરાદ (ના) સંઘાડિયાનું એક ચોળર.
 અરાલી (ના) સંઘાડિયો. લાકડાનાં રમકડાં
 અરાપણું (ના) સચ્ચાઇ, વાજખીપણું ઉતારનાર.
 અરાખ (વિ) ભુંડું, નકાર, નરમું. [કરવો.
 અરાખ કરવું (કિ) ખગાડવું. ગેરલાભ-નાશ-
 અરાખખરતા } (વિ) ધૂણજ અરાખ. પરતી
 અરાખખરતા } હાલતનું.
 અર્તા ખપોર (ના) મધ્યાહ્ન, માથે રાધે આદ
 વવાનો સમય.
 અરાખી (ના) ખગાડ. નુકેસાન. જોખમ. દુઃખ.
 ખર્ષાખેલાલ (વિ) માલી દશ પામેલું.
 ખર્ષાખો (ના) પાણીથી ઢંકાયેલો ખડક. પ-
 ખરાવાડ (ના) ખળીની જગા. [થરની જમીન.
 ખરી (અ) ખરડું ઢા. [તળિયાં.
 ખરી (ના) ગધેડી. છુર, પૂર, દોરનાં ખગનાં
 ખરીદ (વિ) વેચાણ ક્રીધેલું.

ખરીદદાર (વિ) ખરીદ કરનાર. ખૂબી ન-
 ખરીદવું (કિ) વેચાણ લેવું. [હિનાર.
 ખરીદી (ના) સોદો. મૂળક્રીમત. કચ.
 ખરીફ (ના) ચોમાસામાં વવાતાં ધાન્યો.
 ખર (વિ) સફેત. મૂર્ખ. દૂર.
 ખર (ના) ઘોડો. દાંત. શિવ.
 ખર (વિ) સાચુ, સત્ય. ઘણું સેકેલું. પાડે કરેલું.
 ખર (અ) ખરુ, હા, સાચું, ઠીક, વાર ઈ-
 ખર (ના) પોલાદ. ખળી, ખળું. [અર્થ.
 ખરે (અ) સાચે, હા.
 ખરેખર } (અ) સાચે, નક્કી, ખચીત ઇત્યા-
 ખરેખર } દિ અર્થ.
 ખરેખાત }
 ખરેટો (ના) એકના ડાઘા.
 ખરેટી (ના) ચીરા પડેલી ભોંય.
 ખરેટું (ના) તરત વિચાયલી ગાય ભેંસનું દૂધ.
 ખરેટો (ના) હાથિયો. દોરનું આંગ સાફ
 ખરેટો કરવાનું લોહાનું ચોળર.
 ખરોખર (અ) ખરેખર, સાચે, નક્કી.
 ખર્જી (ના) ધંતુરો.
 ખર્જીર (ના) રૂપું, રજત, રોપ્ય.
 ખર્વ (વિ) ૧૦ અખજ, ૧૦૦૦ કરોડ (સંખ્યા).
 ખર્વ (ના) કુબેરની ૬ નિધિમાંની એક.
 ખર્વટ (ના) કસબો. પર્વતની તળેટીનું ગામડું.
 ખલ (ના) ખળ. પથ્થરની લાંબી ખારણી.
 ખલ (વિ) દૂર, દુષ્ટ.
 ખલક (ના) દુનિયા. ચાલમ. માણસ.
 ખલ કરવું (કિ) ખલમાં મૂકીને ધૂંટવું.
 ખલતિક (ના) પર્વત.
 ખલતો (ના) વારવો. ઝાણી,
 ખલખત (ના) ખૂબી મસલહત.
 ખલલ (ના) ખલેલ, નડ, હરકત-ઈત.
 ખલવાં (ના) વેગશૂનાં ભળિયાં.
 ખલવોડ (ના) ખરાવાડ. ખળીની જગા,
 ખલાસ (અ) પૂરે. ઝાડવેલું.
 ખલાસી (ના) વહાણમાંનો નોકર. ખારવેલ.
 ખલિત (વિ) વીથેપાત થએલું.
 ખલિતો (ના) ખલતો, નુકેવો.
 ખલી (ના) ખોળ. તેલનો કચો.
 ખલીફ (ના) મહંમદ, પેગમ્બરનો વારસ.

ખલુ (અ) નિશ્ચયે, નક્કી.
 ખલુરિકા (ના) લક્ષ્મીની કંચાચતની જગા.
 ખલેચી (ના) ચમચી. (પાન, સોપારીની).
 ખલેડી, ખલેરી (ના) ખીસકોડી. (એક પ્રાણી).
 ખલેલ (ના) ખલલ, નડતર, તુકસાન.
 ખલ્લ (ના) ખળ. ઘટ્ટી. ચાતક.
 ખલ્લાટ (વિ) માથે તાળવાળું.
 ખવડાવવું (કિ) ડોઢ આપ. તેમ કરવું. લાંચ
 ખવળવું (કિ) આળોટવું. દિની.
 ખવાઈ જવું (કિ) કાટ ચઢવો. ખરવું. ચળવું.
 ખવાડવું (કિ) ખવડાવવું. પોષવું. ખાવું.
 ખવાળ (ના) રવમ, સપતું, સાણું.
 ખવાર (ના) ખુવાર, પાયેમાલ.
 ખવાતું (કિ) ખાઈ શકવું. ઉચાપત કરવું.
 ખવાસ (ના) સ્વભાવ. ધર્મ. હજીરિયો.
 ખવીસ } (ના) ભૂત થએલો મુસલમાન. રા-
 ખવીસ } કસ.
 ખશ (ના). પહાડી મુલક તથા ત્યાંના રહીશો.
 ખશિયાણું (વિ) અંખવાયણું, માન ભંગ થયણું.
 ખષ્ટ પડવું (કિ) ખશિયાણું પડવું.
 ખષ્પ (ના) કોથ. ફરતા.
 ખસ (ના) ખરજ, ખૂળખી, ધવડો.
 ખસખસ (ના) અડીણનાં છોડ તથા ખી.
 ખસખસિયા (વિ) ખસખસ જેવડા.
 ખસવું કરવું (કિ) દૂર કરવું.
 ખસખો (ના) ખુશખો, સુગંધ.
 ખસમ (ના) ધણી, પિયુ, ભરથાર.
 ખસર (ના) નિશાનની દોરી. દોરીની નિશાની.
 ખસલત (ના) ખાસિયત, દેવ, આદત.
 ખસવું (કિ) આવે જવું. ફાંદામાંથી નીકળવું.
 ખસિયાણું (વિ) ખશિયાણું, ખાંચું.
 ખસી (ના) ખાંસી. અંટ છેદન.
 ખસસ (અ) વિશેષકરીને; જરૂર. નક્કી.
 ખસેડવું (કિ) દૂર કરવું, ખસવું, કરવું.
 ખસોડી (ના) ઓડી.
 ખસોટ (અ) ખસોડીમાં. કેડે.
 ખળ (વિ) ખલ, હોંગો, હરામી.
 ખળકું (કિ) ખળકું.
 ખળકો (ના) ખળળ ધ્વનિવાળો જળપ્રવાહ.
 ખળખળ (અ) એકદમ. અટક્યાવિના.

ખળખળવું (કિ) ખળખળવું. છેક ધસાવું.
 ખળખળાટ (અ) ખળખળ, અસ્ખલિત.
 ખળમળ (ના) ગરબડ. ધાંચી થતો ગભરાટ.
 ખળમળવું (કિ) દુઃખથી પાતું મરડવું.
 ખળમળાટ (ના) ખળમળ, ગરબડ.
 ખળાવાડ (ના) ખરાવાડ. ખળીઓની જગા.
 ખળી } (ના) ખલિની, ખળું. કાણસામાંથી અ-
 ખળું } નાજી જીડવાની જગા.
 ખાં (ના) ખાનડ સરદાર. રસદા.
 ખાંખલુ (ના) ચોળવાનું એક ઓસરિયું.
 ખાંખત (ના) ખાંખત, ચાનખ. છીટ. ચૂક ખો-
 જવાની દેવ. ખાણખોદ.
 ખાંખાંખોળા (ના) ખૂલે ખોતરેની શોધ.
 ખાંગડ (ના) ખાંગડો. છટના ખાંચેલા શીટા.
 ખાંગડી (ના) નાનો ખાંગડો.
 ખાંગડો (ના) જળજીવું વર. કુકો.
 ખાંચું (ના) ખાતું.
 ખાંચુ (વિ) ભેદ, મળતિકો.
 ખાંચ } સાંકડ. ખોટ. ખાંચ. વધે-
 ખાંચખૂંચ } (ના) ઘટ. ખોલ, સફાઈ તથા તે.
 ખાંચખૂંચિયું (વિ) ગૂંચવણવાળું. જાંચુનીચું.
 ખાંચડ (ના) ખીણ. ટેકરીની પટોસની ભોંય.
 ખાંચડું (કિ) ખાળવું. પાણું હઠાવવું.
 ખાંચાખૂંચી (ના) ખૂણાખોંચિરા, ગલીકુંચી.
 ખાંચો (ના) સાંકડો રસતો. ખૂણો, બંધી. વાંધો.
 ખાંજલુ (ના) જીવાળના પાણીવાળું મેદાન.
 ખાંજડું (ના) હાથ ન ફેરે એવી જગા.
 ખાંડ (ના) ખાંડ, સેરડીના રસનો ભૂકો. ધા-
 રતો ખાંડો. મીઠાશ.
 ખાંડણિયું } (ના) ખાંડવાને ભોંયમાં દાટલી
 ખાંડણિયો } ખાણણી.
 ખાંડણી (ના) ખાણણી. ખાંડવાનું પાત્ર.
 ખાંડવું (કિ) દસ્તાથી છુંદવું, ફટવું, ધા મારવા.
 ખાંડિયું (ના) ખાંડાં સિંગડાનું દોર.
 ખાંડી (ના) એક માપ. ૨૦ મણ.
 ખાંડીજંધ (અ) ખાંડીને હિસાબે. એકદમ.
 ખાંડું (વિ) ખાંડ પડેલું. ખાંડાવાળું.
 ખાંડું (ના) બે ધારવાળી તરવાર.
 ખાંણું (ના) મૂએલો સગાનો શોક.
 ખાંત (ના) ખાંત. હોંસ.

આંધ્ર (ના) સ્વંચ. ગરદન. સદદ.
 આંધ્રિયો (ના) મુરદુ ઊંચકનાર હાલિયો રાથી.
 આંધુ (ના) હકતો. આંધી મહતનો વાયદો.
 આંધુ (ના) ખોડ, એળ. કકન.
 આંધુ (કિ) થોડું થોડું ખોદવું.
 આંધ, આંધ (ના) ચાંભલે, સ્તંભ.
 આંધી (ના) દાહની જગનો પથરો, ચોરો.
 આંધુ (ના) ક્યારનો ખોડો. કિડેકાળની થીયો.
 આંધુ (કિ) ઉધરસ ખાલી.
 આંસી (ના) કાશ, ઉધરસ, ડોસો. અંડ છેદન.
 આઈ (ના) કોટના પ્રડખાની ખાડી. ખોરાક.
 આઈજલું (કિ) ખાડું. દબાવડું. સપડાવડું.
 આઈજલું (કિ) ખાધને પરીક્ષા કરવી.
 આઈખી લેવું (કિ) ભોગવડું. ખાનખાનની
 મોજ માણવી. [સારખાઉ.
 ખાઉ (પ્ર) ખાનાર અર્થે. જેમ: લાંચખાઉ,
 ખાઉકડ (વિ) વારે વારે ખાનારો.
 ખાઉધર (વિ) અકરાંતિયો. ખાઉકડ.
 ખાઉપાત્ર (વિ) ખાવા લેવાની દાનતવાળો.
 ખાઉશ (ના) ઇચ્છા, મરજી, ચાહેના.
 ખાઉં (ના) રાખ. ધૂળ. મારેલી ધાતુ.
 ખાડી (ના) આંખાના મરવા.
 ખાડાર (ના) આજ્ઞાંકિત, નમ્ર. નીચું.
 ખાખ (ના) રાખ. માટી. ધૂળ. મારેલી ધાતુ.
 ખાખડી (ના) ખાડી, મરવા.
 ખાખર (ના) એક ઝાડ.
 ખાખરી (ના) નાનો ખાખરો. સૂકા પાતરાં.
 ખાખરો (ના) ખાખર. ફરી રોકી ખરી ક-
 રેલી રાટલી.
 ખાખસસ (અ) ખમુખા, ખચીત, જરૂર.
 ખાખચીખી (વિ) હેરાં હેરાંન. અતિ દુઃખી.
 ખાંખી (વિ) જોગી, ખાવો. નિર્ધન.
 ખાખી બંગાલી (વિ) નિર્ધન છતાં ઇશકી. કુકડ.
 ખાખ (ના) ખાધ, ભક્ષ, ખોરાક. ચેળ.
 ખાખલી (ના) નાચું. ખાખું.
 ખાખલું (ના) ખાખું. [પકવાન.
 ખાખું (ના) ચોખા તથા ઘઉંના લોટનું એક
 ખાટ (ના) ખાટલો. છપરખાટ. લાભ.
 ખાટકી (વિ) કસાઈ. નિર્દય. હિંસક. કંર.
 ખાટકીવાડ (ના) કસાઈ મોહોલો.

ખાટલી (ના) કાઠડી, દરકડી. ખાટ. માચી.
 ખાટલે પડવું (કિ) માંદા પડવું.
 ખાટલો (ના) ખટવા, ઢોલિયો.
 ખાટલો ભોગવો (કિ) મંદવાડ આવવો.
 ખાટવું (કિ) કમાવું, લાભ મેળવવો.
 ખાટું (કિ) ખટાશવાળું. ક્યવાયલું. દલગીર.
 ખાટુંઅરચ } (વિ) ધણું ખાટું. ખાતાં દાંત
 ખાટુંબડસ } (વિ) ખટાઈ બંધ તેવું.
 ખાટુંવડું (ના) વિવાહનો આગલો દિવસ.
 ખાટોડી (ના) એક જાતની ખાટી ભાજી.
 ખાડ (ના) ખાડી, ખાધ, ખાડો.
 ખાડી (ના) નદીનો ભરતીવાળો ભાગ. પાણી
 જવાનો ખાડો.
 ખાડું (ના) ભેંસનું ટાણું.
 ખાડો (ના) ગર્ત, ખોદાયલી દબાયલી જોય. ખાટ.
 ખાણુ (ના) ખાતિ, આકર. ભેંચર. ખાફેલું
 અત્ર. સ્વેદન, અંડન, ઉદ્ભવી ને જરાચુન.
 ખાણિયું (ના) ખાંડણિયું.
 ખાણું (ના) જમણ, ભોજન. ખાંણું.
 ખાંડવ (ના) કુરુક્ષેત્રમાં તક્ષક નાગનું નિવાસ વન.
 ખાંડવિક } (ના) મુખડિયો. મીઠાઈ વેચનાર.
 ખાંડિક }
 ખાણુ (ના) હિંચકે જેસી સામસામા ગાવાનાં
 ખાણુ (ના) ખાંડણી, ખાંડવાનું પાત્ર. ગ્રીત.
 ખાત (ના) ખાડો. ખાડું.
 ખાતમુલું (ના) પાચે ખોદવાનો શુભ સમય.
 ખાતર (ના) કોહેલો ક્યરો. લીતમાં પાડેલું
 ખાકોર. આગતાસ્વાગતા, સરભરા. સર-
 મ. દરકાર. પક્ષ.
 ખાતર (અ) વારતે, કાજે, માટે.
 ખાતરજમા (ના) ખાતરી, પતીજ.
 ખાતરણી (ના) ૧૦૦૦ છાણાંની ગાડી.
 ખાતરદારી (ના) તરફેણ, પક્ષ. શરત. દરકાર.
 ખાતરનીશા (ના) ખાતરજમા. [ચરો.
 ખાતરખૂંદે (ના) ધાસુ, છાણું ને વાસીદાંનો ક-
 ખાતરવું (કિ) ખાતર નાંખવું. ગાળ દેવી.
 ખાતરી (ના), ખાતરજમા, સામેતી. ખતરી.
 ખાતાંધીતાં (અ) ગુજરાન કરતાં છતાં. [પરા.
 ખાતાંધીતાં (ના) હિસાબજિતોળ. લેણુંદેણું ચા-
 ખાતાંબધી (ના) ખેડતનું કારણ ખાતાંવાર.

આતાબાકી (ના) જમે ઉધાર આદ કરતાં
આતામાં રહેલી શિલક.

આતાવહી (ના) આતાનો ચોપડો. હાથવહી.

આતાવાર (અ) જુદા જુદા આતા પ્રમાણે.

આપું (ના) લેણદેણની નોંધ. પ્રકરણ. કામ-
ની વહેંચણું.

આપુંપીવું (વિ) સારી રીતે ગુજરાન કરનાર.

આતેદાર (ના) જમાબંદીનો આતાવાળો ખેડુ.

આદન (ના) દાંત. ખોરાક.

આદી (ના) કડવી, હલકી દોટી (કાપડ).

આદુક (વિ) આહુકરો. મૂર્ખ.

આધ (ના) ખોટ. ખોરાક. ખોડ.

આધી (ના) આદી, ઉતરતી દોટી (કાપડ).

આન (ના) શાહુબંદો, અમીર. ખોરાક.

આનગી (વિ) છુપું, ગુપ્ત.

આનદાન (ના) વંશ, કુળ, એલાદ.

આનદાન (વિ) કુલિન, સારા ઘરનું.

આનપાન (ના) ખાવાપીવાની સામગ્રી.

આનાજંગી (ના) માંદોમાંદોની લઠાઈ.

આપું (ના) જગા, ઘર. ખણ. કોઠો. જમણું.

આપુંખરાણ (ના) ખાવેપીવે હેરાન-ગતિ.

આનેઆબાદ (વિ) આવે પીવે સુખી.

આપ (ના) આરસી, દર્પણ, ચાટકું.

આપણું (ના) અપણું, કદન.

આપરિયું (ના) જસતનું અંજન.

આપરી (ના) નાકના મળને પોપરે, ગૂંચો.

આપરો કોઠિયો (ના) બીજની શીખવણીથી

જરૂં કામ કરનાર. લડે વઢે ને એક થાય
તે. સમોવરિયો.

આપણું (કિ) થોડું થોડું ખોદવું.

આખડું (ના) નાનું આખોચિયું.

આખોચિયું (ના) પાણીથી ભરેલો ખાડો.

આમ (ના) સ્તંભ, થાંભલો. ખભો.

આમણું (ના) છાછરો કર્યારો, પાણીઆરાપ-
રનો છાછરો ખાડો. ઠળતી જગા.

આમી (ના) ખોડા કસર. કાચીસમજ. તંગી.

આમું (ના) આમણું.

આમુખા (અ) નક્કી, ખરેખર, ખચીત.

આમોશી (ના) ક્ષમી. સહનશીલતા ધીરજ.

આમોશી (ના) સમુદ્રી.

આયકી (ના) પેદાસ, મળતર. ઉચાપતી.

આયો (ના) અંડ, વૃષણ. લિંગ.

આર (ના) ક્ષાર. લૂણ, મીઠું. ખારી જમીન.

વેર, કીનો. અદેખાઈ. ૧૬ દ્રેણીનું માપ

આરપાટ (ના) અગર. મીઠું પાકે એવી જગ

આરપાટિયું (ના) માતૃસિક બળાપાથી તબીબ

આરવાન (ના) આરવું. [પડેલી સ્ત્રી

આરવું (ના) રાવું હારવાળું ભૂંડું કાંપડ.

આરવો (ના) વહુણ ખેડનાર. છાપરાં ચાળદા

આરવો (વિ) ખારાશવાળો (ગોળ).

આરાજ (વિ) આરવાળું.

આરાજ કરવું (કિ) રદ કરવું, ઉપયોગમાં ન લે.

આરાટ

આરાસ { (ના) ખારાપાણું.

આરાસ { [ભૂખે મરવું

આરાશી (ના) મીઠામાં આથી સૂકેલાં (સાક

ખારીકું (વિ) ઝેરીકું, વેર રાખનાર.

આરું (વિ) ખારાશવાળું. અદેખું. ઝેરીકું.

આરેક (ના) સૂકું ખનૂર. એક સૂકો મેવો

આરેકપાક (ના) આરેક વગેરેનો પાક.

આરેકીખોર (ના) આરેક જેવડાં ખોર.

ખારી (ના) ચેતાયુગ. બીજો યુગ.

ખારો (ના) સંચોરો. પાપડખાર. ખાર.

ખાલ (ના) ચામડી. છાલ, છોલ.

ખાલખો (ના) ચમાર. ચામડાં સાફ કરના

ખાલવવું (કિ) કાલવવું, ખાલી કરવું.

ખાલસા (ના) સરકારી. ખેડવા રાખેલી જમી

ખાલી (ના) ઝણણી.

ખાલી (વિ) કાકું. નકામું. માત્ર. નિર્ધન. [થ

ખાલી પડવું (કિ) ન વપરાવું. શરીર તબીબ

ખાલીપીલી (ના) અમથું, બ્યથું, વગરનારણે

ખાલું (ના) ઉપલું ચામડું. ખરનો કંડો. પં

ખનું ઢાંકણ. કપારો.

ખાલું (વિ) કાકું.

ખાલેશી (વિ) સાફ, નિર્મળ, ખુલ્લું.

ખાવન્દ (ના) ખાવિન્દ, ધણી, શેઠ.

ખાવરું (વિ) ખાલકરું, વારંવાર ખાનાર.

ખાવાનું (ના) ખાલ. ખોરાક, ખાનપાન.

ખાવિન્દ (ના) ખાવન્દ, હાકેમ. સર, ભત્તાર.

ખાવું (ના) ખાક, ખાવાનું, ખાન.

ખાલું (ના) જમવું. ઉચાપત કરવું. વાપરવું.
 પરખાવું. ખમવું. લેવું. બોલવું. ખીવડા-
 વવું. ધરવું. શ્વાસ ધરવો-છોડવો.
 ખાવાલેવું (કિ) શિરસ્તા કરતાં વધારે લેવું.
 ખાવો (ના) ઉઠા ગએલા મૂળવાણું શ્વાસ.
 ખાસ (વિ) પોતીકું. અગત્યનું. સાડું.
 ખાસગત } (વિ) પોતાનુંજ. ખાનગી, જરૂર-
 ખાસગી } (વિ) નું, વિશેષ.
 ખાસડકુંડો } (વિ) ખાસડો ખાનાર. ઠપકો
 ખાસડખોરો } લેનાર.
 ખાસડાખાલ (ના) ખાસડાં ફેંકવાની રમત.
 ખાસડાખોર (ધિ) ખાસડકુંડો.
 ખાસડિયાં કેળાં (ના) એક ભતનાં લાંબાં કેળાં.
 ખાસકું (ના) ભૂતો ભેડો.
 ખાસદાર (ના) સાથે રહેનાર. હજીરિયો.
 ખાસદોસ્ત (ના) ધણીજ વડાણો મિત્ર, સખા.
 ખાસખરદાર (ના) હુચિયાર ભંચકનાર સીપાર્થ.
 ખાસાતું (વિ) ચોખ્ખું (ખીડું વગેરે).
 ખાસિયત (ના) ધર્મ. સ્વભાવ. ટેવ.
 ખાસું (વિ) મહેતું, સાડું, સ્વચ્છ, રૂડું.
 ખાસું (અ) વા: વા: સાડું. શાખાશાં ભલે!
 ખાળ (ના) ચોક્કી. (પાણી ઢાળવાની).
 ખાળકુંડી (ના) ખાળમાં પાણી ભરાવાનો ખાડો.
 ખાળકુંડો (ના) સંધાસનો ખાડો, શૈચકૂપ.
 ખાળવું (કિ) અટકાવવું, રોકવું, ચોખાવવું.
 ખાળે જવું } (કિ) પીરાળ કરવા જવું. (આ
 ખાળે ખેસવું } પ્રયોગ સ્ત્રીઓ વાપરેછે).
 ખાળો (ના) અટકાવ. વિલંબ. ખંદર.
 ખિજડો (ના) સમડો, એક ઝાડ.
 ખિજમત (ના) ચોકરી, સેવા.
 ખિજખરદાર (ના) ચોકર, ખવાસ. શુલામ.
 ખિજમત (ના) ખિજમત, સેવા.
 ખિજ (વિ) કુંખિત, ખીડિત.
 ખિજતા (ના) દલગીરી. ખેચેહેની.
 ખિમલું (ના) નયતર ચાંપાનો છોરા.
 ખિમપત (ના) ખુરાલીમાં મીઠાઈ વહેંચવી તે.
 ખિરદિક (ના) ભાતીગળ રેસમી કપડું.
 ખિલત (ના) સરખાવ, ઈનામાં પોશાક.
 ખિસમિસ (ના) સૂકી દરાખ.
 ખિસર (ના) સંકાંત. જીતરાયણ.

ખિસવું (કિ) ખસવું, આવે જવું.
 ખીખી (અ) દાંત કંઠાડીને હસવું.
 ખીચખીચ (અ) ખીચાખીચ, લગોલગ.
 ખીચ ગાલું (ના) મોટું ગાડું, ખટારો.
 ખીચડી (ના) દાળ ચોખાતું ભેળાવું.
 ખીચડો (ના) ઘણાં અનાજની શેળભેળ. ભેળ.
 ખીચાખીચ (અ) લગોલગ, અડોઅડ. [સિંહ.
 ખીચી (ના) પાણીએ બાંધી બાફેલો જીવારનો
 ખીજ (ના) ચીડ, રીસ. મસ્કરીનું નામ. લિટ.
 ખીજગાલું (ના) ખટારો, મોટું ગાડું.
 ખીજવવું (કિ) શુસે કરવું, ચીડવવું. સતાવવું.
 ખીજવાણું (કિ) ચીડાવું, કોષે ભરાવું.
 ખીજવું (કિ) ચીડવું, કોપવું. ધમકાવવું.
 ખીટલિયાણું (વિ) આંકડીવાણું.
 ખીટી (ના) કપડાં ભેરવવાનો આંકડો, ખીલો.
 ખીટો (ના) ખૂટો.
 ખીણ (ના) ખીણડ, જે ટુંકરી વચેની સાંકડી વાટ.
 ખીણ (વિ) ક્ષીણ, જરૂર થએલું, ઘટેલું.
 ખીણડ (ના) ખીણ. ટુંકરીઓની વચલી ગલી.
 ખીતાળ (ના) અલકાળ, પદ્મી, આધ્મો, ઉપાધિ.
 ખીમો (ના) કચૂમર કરેલું માંસ. ફાંદો.
 ખીર (ના) ક્ષીર, દૂધપાક.
 ખીર (ના) મસાલવાળો દીલો લોટ. જડો રગડો.
 ખીલ (ના) મોં પરની ફોલલી. આંખના મેંસા.
 ખીલકોડી (ના) ખીસકોલી. ખલેડી. [ખીલમાડી.
 ખીલડો (ના) ધંડીનો, ખીલો.
 ખીલમાડી (ના) ખીલડો તથા માડી (ધંડીનો).
 ખીલવવું (કિ) ખીલે તેમ કરવું. ચઢાવવું.
 ખકાવવું. ખકડવું.
 ખીલવું (કિ) ફૂલવું, ઉઘડવું. દીપવું. ફાટવું.
 ખીલાડી (વિ) ખેલાડી. ચતુર. કળાકુશળ.
 ખીલાપાટી (ના) પેચ પાડવાનું એનાર.
 ખીલતવું (કિ) ખીલવવું.
 ખીલી (ના) નામી મૂંક. ખૂંડી.
 ખીલીમટકો (ના) અડ, નડેતર, હરકત.
 ખીલી ફાકવી (કિ) ખૂંડી દાટવી. [સાંકળાનાં].
 ખીલી પસિયારાં (ના) ખીલી-અને પસિયારાં.
 ખીલો (ના) મેડું, મૂંડીનો અંગૂઠો. કીલ, અ-
 છી અને માધવાળી ધાતુની સળી.

ખીલોડી (ના) ખીસકોલી
 ખીલોલું (ના) રમકડું.
 ખીસકોલી (ના) ખીલોડી, ખલેરી.
 ખીસાકાતર (વિ) ગજલું કાપનાર. [નાણું.
 ખીસાખરચ (ના) હાથખરચ. ગજવામાંનું બૂજ
 ખીમું (ના) ગજલું, ગુંઝું. પૌકેટ [અંગ્રેજી].
 ખુંખારો (ના) ખુંખારો, ખોંખારો (ઘોડાનો).
 ખુંદલું (કિ) પગેથી દાખલું. ગરબા ગાતાં ફેદલું.
 ખુંદાળવું (કિ) ખાઈ પી મોજ મારવી.
 ખુંપરો (ના) થડને વળગેલા ડાળીનો ટોંક.
 અણીદાર ચીજ લાગ્યાથી પડતો ચીરો
 ખુઆર (ના) ખુવાર, પાયેમાલ.
 ખુજલી } (ના) ખરજ, ખસ. ધવડાટ, ખંજ-
 ખુજળી } વાળ. ચેળ.
 ખુડદો (ના) તાંબાનાણું.
 ખુડદો કરવો (કિ) વેચી નાખવું.
 ખુડી (ના) બાળકને ઉધરસ આવે ત્યારે વાંસે
 હાથે ફેરવતાં ખોલાવું વચન.
 ખુણ (ના) નિશાની, ચિહ્ન (મરાઠી).
 ખુદ (સ) જતે, પોતે.
 ખુદા (ના) ખોદા, દુનિયાનો માલિક.
 ખુદાઈ (વિ) ખુદાનું બનાવેલું. પાક.
 ખુદા પરસ્ત (વિ) એક ખુદાને માનનાર.
 ખુદાવન્દ (ના) મોટાસાહેબ. શેઠ.
 ખુર્પવડું (કિ) ઠરાવડું.
 ખુળ (વિ) સુંદર, સરસ. ઠીક.
 ખુળસૂરત (ના) દેખાઈડું, સુંદર.
 ખુળસૂરતી (ના) સુરૂપ. શોભા. સૌંદર્ય.
 ખુળી (ના) ગુણ. રસ. ચતુરાઈ. લલીઈ.
 ખુળીદાર (વિ) ખુળીવાળું.
 ખુમચો (ના) મોટી થાળી. થાળો.
 ખુમારી (ના) કેકે કે મનોવિકારની લેહેર.
 ખુમાશ (ના) એક રંગ.
 ખુર (ના) છુર, ખરી.
 ખુરચન (ના) ચલેલું. મગવાનો દહણેલો ભૂકો.
 ખુરદો (ના) ખુડદો, તાંબાનાણું.
 ખુરખાન (અ) આધીન, કુરબાન દ્રિદા.
 ખુરશેદ (ના) સૂરજ, આકૃતાખ.
 ખુરસી (ના) ઊંચી માચી. (ખેતવાણી).
 ખુરસું (ના) ખોડસું, એરણી ખેડકું (સોનીની).

ખુલવું (વિ) ખહાર પડવું. શોભવું. ઉઘડવું.
 ખુલવું (કિ) શોભવું, દીપવું. ઉઘડવું.
 ખુલાસો (ના) સમજણ. ટીકા. સ્પષ્ટિકરણ.
 નીકાલ. મોકળાસ.
 ખુલ્લું (વિ) ઉઘાડું. જહેર. સાફ. નાચું.
 ખુવાળ (ના) સ્વપ્ન, સ્પષ્ટ, સાણું.
 ખુવાર (વિ) દુઃખી દુઃખી, બેચેન. તોખા.
 ખુશ (વિ) રાજ, આનંદી. હેમ. સારું.
 ખુશકી (ના) જમીનનો રસ્તો. પગવાટ.
 ખુશનુમા (વિ) આનંદજનક. સુંદર.
 ખુશખબતી (ના) ખુશીનોત્તખત. ખુશીખબરનું
 ખુશખો (ના) સુગંધ. સુવાસ. [મિનામ. વધાઈ.
 ખુશખોઈ (ના) સુવાસ. સુગંધી.
 ખુશખોદાર (વિ) ખુશખોવાળું, સુવાસિક.
 ખુશમિજલ (વિ) રંગીલું, આનંદી. મોજ.
 ખુશહાલ (વિ) સુખી હાલત, તનદુરસ્તી.
 ખુશામત (ના) કાલાવાલા. હાજહા. ચાપહુસી.
 ખુશામતિયું (વિ) ખુશામત કરનાર.
 ખુશાલ (વિ) ખુશહાલ, આરોગ્ય.
 ખુશાલી (ના) ખુશહાલી. આનંદ તાજગીર.
 ખુશી (ના) મરજ. રચિ. હર્ષ.
 ખુશી (વિ) ખુશ. સુખરૂપ.
 ખુસરો (વિ) મૂછ વગરનો, ખડમૂછો.
 ખુસિયો (ના) વપણ, પેઢિયો, ખાચો.
 ખૂંચ (ના) ખોંચ, ખાંચો, ગૂંચવણ.
 ખૂંચવું (કિ) ખૂંચ્યા કરવું, ખટકવું.
 ખૂંચાવડું } ખુટાની લેવું. હરણ કર-
 ખૂંચાવીલેવું } (કિ) વુ. કોઈની ચીજ પોતા-
 ખૂંચીલેવું } ની પાસે તાણી લેવી.
 ખૂંટ (ના) હદ દેખડાવવા દાટેલો પથ્થર-
 ખૂંટ (વિ) પૂરેપૂરું, ધરાખર. [ખીલી.
 ખૂંટડી (ના) પગનું ઠેસણ.
 ખૂંટડો (ના) ખૂંટો, મેખ.
 ખૂંટડું (કિ) ઊખેડી કહાડવું. છાંટવું.
 ખૂંટી (ના) ખીટી. અગરખાની કળી. મેખ.
 વાળ દેખાવી કાઢેલીની નકસી. [ચિહ્ન]
 ખૂંડે (ના) કાપેલા ઝાડનું જમીનમાં દેખાડું
 ખૂંટો (ના) દાટેલી ખીલી, મેખ. ઝાડની લાં-
 ગેલી ડાળીનો વળગેલો ટોંક. વહાણનો કર.
 ખૂંટો ધાલવો (કિ) પગ પેસાડવો, દાખલ થવું.

એળ (ના) હાર, ખળ, લાહી.
 એળવું (ના) એલવું, રમવું. [સ્ત્રી.
 એળો (ના) વેશધારી, ભવાયો. ભવાયા જેવી
 એળારવું (કિ) અંખારવું, ઘોડાનું એલવું.
 એળય (ના) ફાડ, છાછરો ખારો. દસર.
 એળ્યો. ગૂંચવણ.
 એળ્યાવી લેવું } એળ્યા લેવું, ઝુટાવી લેવું,
 એળ્યા લેવું } (કિ) જખરદસ્તીથી લેવું.
 એ (ના) ટવ, આદત. ખખેલ, ચુકા, કોતર.
 એઈ (ના) ઝોળી. (ખાળકને સુવાડવાની).
 એખરાટ (ના) એખરો અવાજ.
 એખરું (વિ) જડા અને પોલા અવાજનું.
 એખલી (ના) સિયાળની ધરડી માદા.
 એખલો (ના) ઉધરસ, ખાંસી, કાંસો.
 એખારવું (કિ) અંખારવું, ઘોડાનું એલવું.
 એખું (ના) સીકરાયલી હુંડી. નમૂનો. સૂકું
 મડકું. કાગળની પાથડી. નિરસ પદાર્થ.
 એખીર (ના) ઘોડાની પીઠનું ગાદલું, જીન.
 એખ (ના) શોધ, એળ, તપાસ.
 એખવું (કિ) શોધવું, એળવું. [તિમાનો એક
 એખે (ના) હિંદુમાંથી મુસલમાન થએલી ના-
 એખે (વિ) નપુસક, હીજડો, નામદ.
 એખ (ના) ચૂક. ટોટો. અપૂર્ણતા. અછત. દુ-
 એખઈ (ના) આળસાઈ. [કાળ.
 એખારવો (ના) છાણાની રાખનો ગોટો.
 એખારું (ના) જૂઠાણું. ખતાવટ, તરકટ.
 એખી (ના) રાહ. દીલ.
 એખી થવું (કિ) વાટ જેવી. અટકી બેસવું.
 એખું (વિ) અસત્ય, જૂઠું. હીલું. એવફા. આળસુ.
 એખ (ના) ખૂરી ટવ. દસર. એખ. ડાઘ, કલંક.
 એખ કાઢવી (કિ) ખામી બતાવવી, નિંદા કરવી.
 એખખાંખણ (ના) રૂરીર સંબંધી ખામી. એખ.
 એખગાવું (કિ) લંગડાણું, એખગાવું ચાલવું.
 એખ લાંગવી (કિ) એખી આદત-દેવ-મૂકાંખવી.
 એખગાવું (કિ) લંગડાણું, અટકવું ચાલવું.
 એખિઆર (ના) છીડું. એખણી.
 એખિયું } (વિ) અપંગ, એખવાળું.
 એખીકું }
 એખું (વિ) અપંગ. લથડાણું.
 એખો (ના) માથાનો એક રંગ.

એખિયું (ના) બળતા લાકડાનો કટકો.
 એખતરવું (કિ) ધીમેથી એખવું, ભરાયલું ખહાર
 એખતરું (ના) ખડાણું, મસ, મિષ. [એચવું.
 એખકામ (ના) કોતરકામ. સલાટકામ. એ-
 દવાનું કામ.
 એખણી (ના) નિંદા. ભૂલ-દોષ-કાઠ્યાં કરવું.
 એખવું (કિ) હચિયારથી એખવું. કોતરવું. ખ-
 એખા (ના) ખુદા, દુનિયાનો માલિક. દેવ. [શુવું.
 એખાણ (ના) એખાઈ ગએલી જમીન.
 એખાવનદ (ના) ખુદાવનદ, માલિક. રોક.
 એખાવવું (કિ) કોઈ એખે તેમ કરવું. ખ-
 એખડું (ના) ઝુપડું. મરૂડી. [શુવું.
 એખરી (ના) માથાનો ઉપલો ભાગ.
 એખરું (ના) કોખરું, નાળિયેરનો ગર.
 એખલો } (ના) પોરા. એ હાથેલી જોડી કરે-
 એખો } (ના) લો ખારો.
 એખ (ના) ક્ષોભ.
 એખણ } (ના) એ, ચુકા, પોલ. એખરાટ.
 એખાણ } (ના) હુંગરના પડખાનો ખારો.
 એચ (ના) કોતર.
 એચણ (ના) દીવાનું ઉખારિયું.
 એખરું (ના) નાનું ધર, ઝુપડું.
 એખરું (કિ) છૂટું પાડવું. હલાવી ખસેડવું. ઉપર
 એખરું (ના) તણપગી ઘોડી. [તજે કરવું.
 એખરું (ના) ખાધ, ખાજ, ખાણું, આહાર.
 એખરૂં (ના) એખરાન મટિનો એખરૂં. ખા-
 ધખરચ.
 એખરૂં પોરાખી (ના) અત્તવચ્ચ. ખાવાનું ને
 એખરાસ (ના) એખરાપણું [પહેરવાનું.
 એખરું (વિ) એખવાદી. ગંધાણું.
 એખ (ના) ઉપડું ઝુલવું ઢાંકણ. જાંઘણ.
 એખકી (ના) મહિના દોઢ મહિનાની ગધેડી.
 એખવું (કિ) બધાડવું, પડદો ખસેડવો.
 એખી (ના) આંગળી. એખરી.
 એખું (વિ) ઢીલું. બધાડું.
 એખું (ના) ચુમાવવું. એખ થવી. વ્યર્થ જવું.
 એખવું } (કિ) ભેરથી અંદર ધૂકવું.
 એખી ધાલવું } (કિ) પેસાડવું. ઘાંચવું.
 એખ (ના) ચુકા, કંદણ.
 એખ (ના) શોધ, તપાસ, પતો. તલનો કૂચો.

ખોળખો (ના) હીલ, વિલંબ.
ખોળહું (કિ) શોધહું, તપાસહું. [કિંકિં.
ખોળાં ખખોળાં (ના) ખૂણે ખોતરે જોડું તે.
ખોળાધર(ના) ભમીન. ખોળખાણ. (વેપારમાં).
ખોળિયું (ના) તળાઈની ખોલ. શરીર. કોથળો.
ખોળો (ના) ઉછંગ. અંગરખાનો ઉપલો ભા-
ગ. સ્ત્રીના પાલવની ખોલ.

ખોળો પાથરવો (કિ) નમડું, કાલાવાલા કરવા.
ખોળો ભરવો (કિ) અધરણીમાં (ધણ)ના
ખોળામાં સીમંત ટાણે ચોખા વગેરે નાખ-
ખોળા (ના) એક ભૂમવર. [વા તે.

ખ્યાત(વિ) પ્રસિદ્ધ, નામીયું, પંકાયલું.
ખ્યાતિ (ના) કીર્તિ, પ્રસિદ્ધિ, નામના. [કિડો.
ખ્યાલ (ના) તર્ક, વિચાર, ક્યાસ, દરિયાકિત.
એક ગાયન. લાવણી. [સ્કરી.

ખ્યાલીખુશાલી(ના)નાયરંગ, ગાનતાન, ઠક્કામ-
ખિસ્તી (વિ) ઈસુ ખિસ્ત સંબંધી. (શક્તી.
ખવાખ (ના) ફેવરનું, સાણું. [ધર્મ ઈંબ)
ખવાર (વિ) ખુવાર, બેનર, હેરાન, દુઃખી.

ગ.

ગ (ના) ત્રીજો વ્યંજન. ગંધાર (ગાયનમાં
ત્રીજો સૂર).

ગ (પ્ર) ગતિદર્શક. જેમકે:—ખગ, ઉરગ.
ગઈ (ના) ભૂતકાળમાં બનેલી. વાત.
ગઈ (વિ) ગયેલું.

ગઈગુજરી (ના) બની ગયેલી વાત.
ગઈકાલ (ના) આજનો પૂર્વ દિવસ.
ગઈ (ના) ગો, ગાય.

ગગડહું (કિ) ગડગડહું, ગળડતાં અવાજ થવો.
ગગડાટ (ના) ગડગડાટ.
ગગડાવહું (કિ) ગડગડાવહું.

ગગન (ના) આકાશ, આસમાન.
ગગરું (વિ) ભડું ભરડેલું. આહું.
ગગળહું (કિ) નરમ પડહું. ગગળી જવું.

ગગી (ના) છાંદો, કોકો.
ગંગ (ના) ગંગા (નદી). અકબરનો કવિ.

ગંગાગાળી (ના) ભેટલી લોડી. બોળાતી પાણી.
ગંગાજળ (ના) ગંગાનદીનું પાણી. [ની ગાળી.
ગંગેરીપાન (ના) એક જાતનાં ખાવાનાં પાન.

ગંગોદક (ના) ગંગા-જળ-પાણી.

ગચકું } હુખકું. અપચાથી ખાકું ખ-
ગચકિયું } (ના) હાર પડતાં થતો વાયુનો અ-
ગચરકું } ટકાવ.

ગચિયું (ના) છા મટોડીનો ગઠો.

ગચ્છ (ના) સંખ્યા સમુદાય. વર્ગ, જથ્થો.

ગચ્છન્ટી કરવી (કિ) નાશીજવું, પોખારા ગણના.

ગજ (ના) હાથી. ૨૪ તસુનું માપ. લોહા-
નો સળિયો.

ગજકરણ (ના) હાથીનો કાન. ગણપતિ. દરાજ.

ગજગતિ } (ના) હાથીની પેઠે લેહેકાંતી લે-
ગજગામિની } હેકાંતી ચાલનારી સ્ત્રી.

ગજ્જાયા (ના) હસ્ત નક્ષત્રવાળું મહાલય

ગજદંત (ના) હાથીદંત. ગણપતિ. [શ્રાદ્ધ.

ગજ પીપર (ના) ગજપિપ્પલી, એક આસડિયું.

ગજળ (ના) કેર. મોટું દુઃખ. આશ્ચર્ય. ગભરાટ.

ગજર (ના) ઘડીનો ટકોરો. સાંજ.

ગજરાજ (ના) મોટો હાથી. ગજેંદ્ર. [ધરેલું.

ગજરું (ના) હાથના કાંડાનું કૂલનું કે મોતીનું

ગજલ (ના) એક ફારસી ગાયનનો પ્રકાર. રેખતા.

ગજલવું (કિ) ખૂમ પાડી કહેવું, ઢંઢેરો પીઠવો.

ગજવું (ના) ખીસું, ગુંજું, પાકેટ [ગંગેજી].

ગજવેલ (ના) ખરું લોહું, પોલાદ. ચોખાની

ગજશાળા (ના) હાથીખાતું. [એક જાત.

ગજર (ના) જમવા બેસવાનો આરડો.

ગજલવું (કિ) ગજલવું, ગોંધાટ કરવો.

ગજિયા (વિ) ગજ પનાતું (લૂગડું).

ગજિયાણી (ના) ગજ. એક રેશમી વસ્ત્ર.

ગજિયું (વિ) માપમાં ગજનું.

ગજિયો (ના) લોહાનો સળિયો. (ખારણાનો).

ગજ (ના) ગજિયાણી. ગજ પનાતું રેશમી

ગજું (ના) શકિત, ગુંજસ, પોચ. [કાપડ.
ગજેંદ્ર (ના) હાથીનો રાજ. સહયો મોટો હસ્તિ.

ગજ્જર (ના) સૂચારનો ઉપરી. -પરોડિયું.
ગજ (ના) ઢગસો. જથ્થો. ચઢઉતરનો સટ.
ગજિયું (ના) ગજમાંનો એક.
ગજ (ના) ઘાસનો ઢગ.
ગજકરાંક (ના) જેકેટ, એક ગુંથેલું વસ્ત્ર.
ગજકો (ના) રમવાનાં પ્રાણાં.
ગટ } (અ) ગળી જવું, એકદમ પી લેવું.
ગટક }

ગટપટ (ના) કોઈ નસાંભળે એમ વાત કરવી તે.
 ગટર (ના) મોરી, નીડ. (ગંદા પાણીની).
 ગટરપટર (ના) ગટપટ. ઊંધીચત્તી સમઘટી.
 ગટ્ટ (અ) ગટ, ગળી જરું.
 ગટ્ટું (વિ) ગેટકી, હીંગણુ પણ દેખપુષ્ટ.
 ગટ્ટવાલ (ના) ભારતમાર્તંડ. એક પ્રસિદ્ધ પંડિત.
 ગઠ્ઠા (ના) ગાંઠો. સીસું ભરેલી કોડી. ગ-
 ચિયું. વેટો.
 ગડ ગચ્ચો (ના) છીડ, સંકડાંસ. વેરણખેરણ.
 ગડગડ (અ) એવો અવાજ. ગડગડ.
 ગડગડતું (કિ) ગબડતો અવાજ થવો તે.
 ગડગડાટ (ના) ગડગડ થતો અવાજ.
 ગડગડાટ (અ) ધમધોકાર.
 ગડદાગડદી (ના) ભીડાભીડ. મારામારી.
 ગડદાપેચ (વિ) અધમુહ. મારથી નળણું પ-
 ગડદી (ના) ભીડ, ઠંઠં. [ડિહું.
 ગડદો (ના) મુક્કી, મુક્કીનો માર.
 ગડબડ (ના) ગભરાટ. અવ્યવસ્થા, ધાલમેલ.
 તોફાન. ખટપટ. ક્લબલ.
 ગડબડગોટો (ના) ભેળશેળ. ધાલમેલ.
 ગડબડતું (કિ) ગબડી પડતું.
 ગડબડાટ (ના) ગડબડ.
 ગડબડાયું (ના) લથડિયું.
 ગડબડિયું (વિ) ધાલમેલિયું. ખટપટી.
 ગડબડું (કિ) ડાબીને ખેસાડતું.
 ગડબી નાખતું (કિ) મારીને અધમુહ કરતું.
 ગડમથલ (ના) ધાલમેલ, ફેરફાર. ખટપટ.
 ગડલું (કિ) ગરતું, જરું, પેસતું. ગડગડતું.
 ગડાડુ (ના) ગોળ મેળવેલો તંબાડુ (હુકાનો).
 ગડી (ના) ધરડના ખાંડા. કણી. વહીતરો.
 ગડુડતું (કિ) ગડગડતું. [ધારી.
 ગઢ (ના) પહાડપરનો કિલ્લો, કોટ.
 ગઢવી (ના) ચારણ.
 ગઢતું (ના) ધારવો, માટીનો ઘડો.
 ગઢાણુ (ના) ખીડ. ધાસની જમીન.
 ગઢી (વિ) ગઢમાં રહેતાર.
 ગઢેરો (ના) ધરડો, મોટો, મુખ્ય.
 ગણુ (ના) જગ્યો. વર્ગ. દેવદૂત. રથ સ્વ. ઘો-
 ડા ૬૧, અને પૈદલે ૧૩૫ તું લક્ષ્મર. તા-
 રાનો હુમખો. કવિતામાં ત્રણ અક્ષર તથા

ચાર માત્રાનું માપ. ગૂઢની જાતિ. સંખ્યા.
 ગણેશ. ગુણ, લાલ.
 ગણુકારતું (કિ) માનતું. લેખવતું, પતકરતું.
 ગણુગણુ (અ) માંખીના અવાજનું અનુકરણ.
 ગણુગણું (વિ) આનાકાની ભરેલું. અસ્પષ્ટ.
 ગણુગણું (કિ) માખી, લમસાનો અવાજ.
 નાકમાંથી ખોલતું. આનાકાની કરવી.
 ગણુગણાટ (ના) ગણુગણતો અવાજ, ખબડાર.
 ગણુગેરી (ના) એક ઝાડ.
 ગણુતર } (ના) ગણુના, ગણિત, ગણવાની રી-
 ગણુતરી } ત. લેખું, તમા. હિસાબ. દરકાર વિ-
 ગણુતી } સાત. હિસાબે કહાડેલી સંખ્યા.
 ગણુના (ના) ગણુતરી. માન્ય પ્રતિષ્ઠા.
 ગણુનીય (વિ) ગણના જોગ.
 ગણુતું (કિ) મોજડું, સંખ્યા ખોલવી. હિસાબ.
 ગણાતું (કિ) મનાતું, ખપતું. (લોકમાં). [કરવો.
 ગણિડા (ના) ગુણક, વેસ્થા, કંચની.
 ગણિત (ના) સંખ્યા શાસ્ત્ર. હિસાબ. ગણુતર.
 ગણિત પ્રમાણુ (ના) ચાર સંખ્યાનું પ્રમાણ.
 ગણિતત્રેદી (ના) સમાન બાદબાકીવાળી બધે
 ગણેશિયો (ના) એક હથિયાર. [સંખ્યાની હાર
 ગણોત (ના) ભાડે આપેલી જમીન. તેનું ભાડું.
 ગણોતનામું (ના) ગણોતનો પટો.
 ગણોતિયો (ના) ગણોતે રાખી ખેડનાર.
 ગણિડયો (વિ) ખીસાકાતડ. ચોર.
 ગણડો (ના) ૮ ફૂટનું માપ. એક કોટનું ધરેલું.
 ગણડોડો (ના) એક ધરેલું. પીપળીમૂળનો
 ગણડક (વિ) ગાંડું. [ગાંડો. એક મીઠાઈ.
 ગણડમાળ (ના) કંઠમાળ. એક ગળાદો રોગ.
 ગણડવો (વિ) ગાંડો. લડવાઈ કરનાર.
 ગણડસ્થળ (ના) હાથીની કાનની ઉપરનો ભાગ.
 ગણિડયો } (વિ) ગાંડો, ઘેલો.
 ગણડુ }
 ગણડેરી (ના) છોલેલી શેરડીના ગોળ કટક.
 ગણુણી (ના) ગરણી. નળી જરડેલી વાડકી. એક
 ગણુણી (ના) પાણી ગાળવાનું કપડું. [ઝોપધી
 ગત (ના) ગતિ, સ્થિતિ. કળા. બળ. વાધની
 ગત (વિ) ગએલું, થએલું. [ચાલ. વિલાસ.
 ગતથતું (કિ) મરી જરું.
 ગતાગત (વિ) ગયું આવ્યું, ગએલું અને આવેલું.

ગતિ (ના) હાલત. શક્તિ. પેંચ. ચાલ. વેગ.

મૂઆ પછીની રિથતિ.

ગતિભંગ (વિ) શક્તિહીણ, ના દેવત.

ગતિમાન (વિ) ગતિવાળું, વેગવાન.

ગતિયું (વિ) ગતે ગએલું. સદ્ગતિ પામેલું.

ગદગદ (અ) ગળામાંથી અચક્ષંતા શબ્દ ની-

ગદગદિત (વિ) ગદગદ સ્વરવાળું. [કળવા તે.

ગદગદું (વિ) અંદરથી કાચું ને પોચું.

ગદગદું (કિ) મસળડું. ચોળી, નાંખડું, છંદડું.

ગદબદિયાં (ના) ધણું નાણું ઉછળડું. ગળીપચી.

ગદા (ના) એક આયુધ. શીળા. ઉડતો પથ્થર.

ગદિયાણી (ના), એક છોડ.

ગદિયાણો (ના) ૧૬ વાલતું સોતું રૂપું તો-

ળવાનું વજન. અર્ધો, તોલો.

ગદેલું (ના) નાતું ગાદેલું, ગોંદેડી, નાની ગાદી.

ગદ્ગદ (અ) ગદગદ.

ગધ (ના) સાદું લખાણ. વાર્તારૂપે લેખ.

ગધપધાત્મક (વિ) ગધ અને પધ બંનેયુક્ત

ગધેડી (ના) ગધેડાની માંદા. [લેખ].

ગધેડું (ના) ગધેડાતું બચ્ચું.

ગધેડો (ના) ગદ્દા, ખર, ગધ્ધો. (વિ) સુસ્ત.

ગધેવાન (ના) ગધેડો હાંકનાર. કુંભાર. [મૂર્ખ].

ગધ્ધો (ના) ગધેડો.

ગનિમત (ના) ઈશ્વરેચ્છા. હીક. ભલે.

ગનીમ (ના) મોગલ, સુસલમાન.

ગન્ધકી (ના) ગંદકી, બદબો. ઉડરડો.

ગન્દવાડ (ના) ગંદકી. એઠવાટ નાંખવાની ન-

ગન્દું (વિ) ગંદકીવાળું. મેલું, ગોળું. [ગા. કચરો.

ગંધ (ના) વાસ, બો, સોરમ. ચંદન. ચાંદલો.

ગંધક (ના) એક મીળા રંગની ધાતુ. રસાયન.

ગંધધાતુ (ના) નહારી ગંધનો પસારો.

ગંધપુષ્પ (ના) ચંદન અને ફૂલ.

ગંધરપ (ના) ગંધર્વ. ગંધવાની એક જાત.

ગંધર્વ (ના) સ્વર્ગનો ગાયો. ગધરપ.

ગંધર્વકોટ (ના) તાંબેર તાલુકાતું એક ગ્રામ.

ગંધર્વનગર (ના) આકાશમાં નગરતું જણાતું

ગતિભિંબ. [પરસ્પરની ઇચ્છાથી પરણતું તે.

ગંધર્વનિવાહ (ના) ગાંધર્વનિવાહ. વરકન્યાએ

ગંધર્વવેદ (ના) એક ઉપવેદ. ગાયનશાસ્ત્ર.

ગંધસાર (ના) ચંદન. સુગંધી લેખ. આરક. અનર.

ગંધાતું } (વિ) કોલો ગએલું. વાસ મારતું.
ગંધાયતું }

ગંધાર (ના) ગાંધાર, ગાયનનો ત્રીજો સૂર.

ગંધાણું (કિ) નહારી વાસ આવવી. ગાળ દેવી.

ગપ (ના) બૂઠી વાત, ખોટા તડાકા.

ગપગપ (અ) ધીમે ધીમે કાણાંમાં ઘાલતા

થતો વાયુને. અવાજ.

ગપસપ (ના) ગપ, બૂઠી સાચી વ્રાત.

ગપાંસ (ના) મોટી ગપ. કહાણીઓ.

ગપાગપ (અ) એક પછી એક, ઉપરાઘપરી.

ગપાગપી (ના) ઉપરાઘપરી સુકીનો માર.

ગપાઇક (ના) બૂઠા તડાકા. ગપ્પાં.

ગપોલિયું (ના) ગપગપ કરતું તે.

ગપ્પાં (ના) ગપાઇક.

ગપ્પાંગોષી (ના) બૂઠી બૂઠી કહાણીઓ.

ગપ્પી } (વિ) બૂઠા તડાકા મારનાર. ગ-

ગપ્પીદાસ }

ગપ્પું (ના) ગપ.

ગફલત (ના) બેપરાઈ. ભૂલ. સરતચૂક.

ગફલતી (વિ) ગફલત કરનાર.

ગફા (ના) ગુફા, ગુહા.

ગબ (અ) એવા અવાજનું અનુકરણ.

ગબગબ (ના) કોઇની વાતની વચમાં બોલતું તે.

ગબડગબડ (વિ) કાચા કાનતું. ગંડું.

ગબડડું (કિ) ગુલાટ ખાતા પડતું. આળોટલું

ગબડડી (ના) એકદમ દોડ. દોડ. [અમળાતું

ગબરૂ (વિ) દેખાવડું, ભરાહ.

ગબરૂ (ના) ગોરો અને ફૂંટરો જીવાન.

ગબલ } (ના) ગુલાબ નામનું અપભ્રંશ. તથા

ગબલું }

ગબાગબ (અ) ગપાગપ.

ગપાગપી (ના) સુકા સુકી.

ગપાર (ના) ખાટો. કપરોડવાળો ખાટો.

ગપી (ના) અગલ, બેદી. નાનો છાછરો ખાટો.

ગપોગબ (અ) ઉપરાઘપરી સુકીનો માર.

ગબ્બ (અ) જોરથી, ઘબ્બ લઇને.

ગબ્બર (વિ) ભરેલું. પૈસેપૂર.

ગભરાટ (ના) અકળામણ. માનસિક દુઃખ.

ગભરાણું (કિ) ગંચવાડું, અકળાણું, દુઃખી થતું.

ગભા (ના) બબખા. (ખો રોગના).

ગભાણુ (ના) ઢોરને ખાવા ચાર નાખવળી
 ગભીર (વિ) ગંભીર. [જગા. પાદર.
 ગમ (ના) બાળુ, પામું. ભાન. ખામોશ. શોક.
 ગમ (અ) તરફ, ભણી.
 ગમગીન (વિ) દલગીર, શોકાતુર.
 ગમત (ના) રમુજ, ખેલ.
 ગમતિયાળ } (વિ) રમુજ, આનંદ દેનાર.
 ગમતી }
 ગમતું (વિ) ભાવતું, પસંદ પડતું.
 ગમન (ના) ચાલ, ગતિ. સંયોગ.
 ગમનાગમન (ના) જવું ને આવવું. આવન.
 ગમવું (કિ) ભાવવું. એહેન પડવું. ગોઠવું.
 ગમાર (વિ) અવિવેકિ. ગામડિયું
 ગમાવવું (કિ) ગુમાવવું, ખોવું, ગાળવું.
 ગમી (ના) દલગીરી, શોક.
 ગમી (અ) તરફ, ભણી.
 ગમેતેમ (અ) કોઈપણ રીતે. મરજ મુજબ.
 ગમ્ભીર (વિ) ગભીર, પ્રૌઢ. ઠરેલ. ધીર.
 ગમ્ભીરતા (ના) ગામ્ભીર્ય, ગમ્ભીરપણું.
 ગમ્ય (વિ) જણાય એવું. પહોંચાય તેવું.
 ગયણુ (ના) ગગન, આકાશ.
 ગયવર (ના) હાથી.
 ગયું (કિ) જવું, જવુંનો ભૂતકાળ.
 ગર (ના) કળની અંદરનો માવો. મર્મ. છા-
 ની વાત. ગલ, ઝેરી અધાર.
 ગર (પ્ર) કર્તા અર્થે, જેમ સોદાગર, કારીગર.
 ગરક (વિ) ડુબેલું, ક્ષીન થયેલું.
 ગરકવું (કિ) ક્રીયડમાં પેસવું. ડુબવું. લીન
 ગરકાવ (વિ) ભરપૂર. મરાગૂલ. તલલીન. [થવું.
 ગરગડી (ના) ઘરેડી, કંપળી.
 ગરચવું (કિ) ખાખા કરવું, ધ્રુચા કરવું.
 ગરજ (ના) જરૂર, આવશ્યકતા. તંગી. સ્વાર્થ.
 ગરજણુ (ના) એક ભતતું પક્ષી.
 ગરજવંત (વિ) ગરમલ, મતલબી.
 ગરજવું (કિ) ગર્જન થવું, ગીજવું.
 ગરમલ (વિ) સ્વાર્થી, આપમતલબી.
 ગરજ } (વિ) ગરજવંત. જેમ “ગરજ ને દર-
 ગરજી } દી બે બરાબર.”
 ગરડગપ (અ) ટૂંપી જવું, અચરનક, ખોવાઈ
 ગરઠ (ના) ગરડ (રસ્તાની): [જવું.

ગરણું (ના) ગણણું, પાણી ગાળવાતું વસ્ત્ર.
 ગરથ (ના) ગર્થ, નાણું, પૈસો.
 ગરઠ (વિ) ખીચોખીચ. મસ્ત થયેલું.
 ગરદન (ના) ખોથી, ડોકી.
 ગરદન મારવું (કિ) જીવ લેવો, ડોકું કરાડવું
 ગરદી (ના) લીડ, ફઠ, (લોકોની).
 ગરદો (ના) તંબાકુનો સૂકો ભૂકો.
 ગરનાળ (ના) ગોળા ભરવાની ખાણણી જેવ
 ગરનાળું (ના) પાણી જવાનો મોર્ગ. ત્રિપ
 ગરખડ (અ) ગડખડ. ગલરાટ, ગોંધાટ.
 ગરખડવું (કિ) ગખડવું. ગુલાંટ ખાઈ પડવું
 ગરખડસરખડ (અ) ભિંધું ચપું. સેળભેળ.
 ગરખડાટ (ના) ગડખડાટ, ગડખડનો અવાજ
 ગરખી (ના) સ્ત્રીઓની એક ગૂંચરાતી કવિતા
 ગરખો (ના) મોટી ગરખી. દીવાની કાણવાળ
 ગરખો રમવો (કિ) ગરખી ખુંદવી. [માટલી
 ગરભ (ના) ગર્ભ. હમેલ, દહાડા. અંદરને
 કુમળો ભાગ. સ્નેહકળ. મધ્ય. તિપ
 ગરભઠાંટ (ના) એક પોકળ દાડગોળો. ગર
 ગરભ ગળવો (કિ) અધુરેજવું, કસૂવાવડ થત
 ગરભપાત (ના) ઔષધિથી ગર્ભ પાડવો
 ગરભરૂતર (વિ) ગર્ભસૂત. તાણામાં રેસ
 અને વાણામાં સૂતર વાપરેલું કપડું.
 ગરમ (વિ) ધર્મ, ભિંતું, જીણ. આતુર. છાડ
 ગરમર (ના) ગરમેલ. એક કંદમૂળ (અથાણું
 ગરમમસાલો (ના) તેલનાની મેળવણીનો સંભાર
 ગરમગરમ (વિ) ભિંતુંભિંતું. તરતતું. તંપાવેલું
 ગરમાળાનો ગોળ (ના) ગરમાળાની સીંગનો ગ
 ગરમાળો (ના) એક સીંગ. (ઔષધી) પ્રમેહ
 ગરમી (ના) જીણતા. તાપ. ધામ. તોર. ટાંક
 ગરમું (ના) કાંકા વગરની ધાતુની તરેલી.
 ગરમેલ (ના) ગરમર. એનું અથાણું કરેછે.
 ગરવું (વિ) ગુરું, મોટું. મગરજ.
 ગરવું (કિ) ખરવું, પડવું. પેસવું.
 ગરાડ (વિ) મોટું (ના) ગતી, ખાડો.
 ગરાડી (વિ) ઘણોજ વ્યસની.
 ગરાડો (ના) ધમારતના પાયાનો ખાડો.
 ગરાસ (ના) ગ્રાસ, ગામરક્ષણ માટે આપેલી
 જગા કે પગાર.
 ગરાસિયો (ના) ગરાસ આનાર (રજપૂત)

ગરિયો (ના) ભમરડો.
 ગરીબ (વિ) નિર્ધન, કંગાળ, બાપડું. સાલસ.
 ગરીબ ગરબાં } (ના) લીખારીઓ. ગરીબ મા-
 ગરીબ ગરબાં } (ના) ભૂસો.
 ગરીબ પરવર (ના) ગરીબને સંભાળનાર.
 ગરીબાઈ (ના) નિર્ધનતા, કંગાળિયત. લલા-
 ગરીબી } ઈ, સાલસાઈ. લાચારી.
 ગરુ (ના) ગુરુ, ઉપાધ્યાય. મોડું.
 ગરુડ (ના) એક પક્ષી. પંખીનો રાત્ન.
 ગરુડગામી } (ના) વિષ્ણુ, ગરુડ ઉપર આ-
 ગરુડચક્કર } (ના) ધારી કરનાર.
 ગરુડારુદ }
 ગરડો (ના) ઢેરાનો ગોર.
 ગરર (વિ) મગર, આટકારી.
 ગરરી (ના) ગર્વ, મગરરી, ગુમાન.
 ગરોદર (વિ) સગબો. દહાડાવાળો, બેલવસોતી.
 ગરોળી (ના) ઘસોડી. પડલી.
 ગર્વન } વર્ષાદત્ત ગાવડું તે સિંહ વાઘનું
 ગર્વના } (ના) તલુકડું તે.
 ગર્વ } (ના) ગધેડો, ખર, ગર્વો, રાસલ.
 ગર્વ }
 ગર્વ (ના) ગરબ. હમેલ.
 ગર્ભધારણ (ના) ગર્ભ રહેવો તે.
 ગર્ભપાત (ના) ગરબનું પરડું તે.
 ગર્ભયાતના (ના) ગરબ દસામાં થતું દુઃખ.
 ગર્ભવતી (ના) દહાડાવાળી, હમેલવાળી.
 ગર્ભ } (ના) હરરમાં ગર્ભનું રહેવું તે.
 ગર્ભ } (ના) ગરબનું ગળવું તે.
 ગર્ભશ્રીમંત (વિ) શ્રીમંતને ત્યાં જન્મેલો.
 ગર્ભસ્થાન (ના) ગર્ભાશય, કમળ. ફળ.
 ગર્ભધાતુ (ના) એક સંસ્કાર. સ્ત્રીપુરુષનો સ-
 ગર્ભણી (ના) ગર્ભવતી. [રિર સંબંધ.
 ગર્ભિત (વિ) જેમાં ખીલું કંઈ રહ્યું હોય એવું.
 ગર્વ (ના) અભિમાન, ગુમાન આદિકાર. મિલમ.
 ગર્વિષ્ઠ } (વિ) અભિમાની, મગર, પતરાલ.
 ગર્વ } (વિ) ખોર.
 ગર્વ (ના) નાકલાં પકડવાનો આંકડો, ખી-
 લાડી. ઝિરી અધાર. લાંચ. શુલ્યાસ. સાર.
 ગલ આપવો (કિ) લાલચ ફેપરાવવી.
 ગલકી (ના) એક વેલો. (સાકનો).

ગલકું (ના) ગલકીનું ફળ. એના ભલ્યાં કરે છે.
 ગલગોટો (ના) એક ફૂલ તથા તેનો છોડ.
 ગલત (વિ) ના પાયાદાર. ભૂલું. રદ.
 ગલધુધી (ના) ગલકુની, જન્મતાવેત બાળકને
 ટીપે ટીપે પાનની ગોળ ધી અને પાણીની
 ગલપટો (ના) ગમે બાંધવાનો પટો. મિળવણી.
 ગલખા (ના) ફટકા.
 ગલકુતી (ના) બુઓ ઉપર ગલધુધી,
 ગલાલ (ના) એક પત્તણો. રાતો ભૂલો.
 ગલાસ (ના) ગ્લાસ. ખોલોરી કાચનો ખાલો.
 ગલી (ના) પોળ. સાંકડી શેરી.
 ગલીકુંચી (ના) આરાગવજા સાંકડા રસ્તા.
 ગલીચ (વિ) ગંડુ, મેલું ગંધાત.
 ગલીચા (ના) ગાલીચો.
 ગલેકું (ના) ખોલ. કપડાનું ઢાંકણ.
 ગલેકી (ના) એક જાતનાં ભાંગિયાં.
 ગલેલી (ના) તારનાં ફળની અંદરનો ગર.
 ગલેકું (ના) ગાલની અંદરનો ભાગ
 ગલેલ } (ના) તીરકામકાની કેંચાની ગોળી.
 ગલેલી }
 ગલ (ના) ગાલ, ક્યોલ.
 ગલેલોલકાં (ના) ગાગાતલકાં, બહાનાં.
 ગલો (ના) પેસા નાંખવાની પેટી. ખતનો.
 ગલન (ના, ગમન. સ્ત્રીઓનું એક જાતનું વસ્ત્ર.
 ગલનર (ના) સૂણો. રાતરકનો હાકેમ.
 ગલનર જનરલ (ના) મુખ્ય સૂણો. વરો હાકેમ.
 ગવારડું (કિ) કોઈ ગાય, તેમ કરવું.
 ગવાનિક (ના) જન્મતાં પહેલાં ગાય માટે કા-
 ગવાનેક } (ના) દેહું ભાગન.
 ગવાર (ના) એક છોડ, છુવાર. (શાક).
 ગવારું (કિ) ચરચાવું, ફેવેત ધવું. ગાન ધવું.
 ગવાળો (ના) શેળલેળ ઘમેલો સામાન, ઝામણો.
 ગવેયો (ના) ગાનારો, ગાયનકાર.
 ગલન (વિ) ભૂલું. અચાક. ફૂલું.
 ગલું (ના) ઘઉં, મોઘમ (એક અનાજ).
 ગલુંલો (ના) ઘઉંલો, એક ઘઉંના આધારનો
 સુગંધી પદાર્થ.
 ગલુવર (ના) પહાડની બખાલ, ગુફા.
 ગળ (ના) ગળ (જુઓ).
 ગળકો (ના) સ્વાદિ, રૂચિ, લાવ.

ગળગળવું (કિ) ગળળી ન્હવું.
 ગળગળવું (વિ) નીગળવું. નરમ. રડવું.
 ગળગોટડો } (વિ) ગોળ, ગોળાકાર.
 ગળગોટિયો }
 ગળચકું (ના) ગચકડું, ડૂબકું.
 ગળચટું (વિ) જરાક ગળ્યું. સહજ મીઠું.
 ગળચનો (ના) દોરો. એક ગળાનું ઘરેલું.
 ગળચિયું (ના) ડૂબકું. ડૂબતાં થવું જળપાન.
 ગળચી (ના) ડોષી, ગરદન, ખોચી.
 ગળણી (ના) ગણણી, ગરણી.
 ગળતકોટ (ના) ગલકુટ, એક મહારોગ.
 ગળતી (ના) જળાધારી. ભૂલ.
 ગળથુથી (ના) ગલહુતી. ગલથુથી.
 ગળધાઈ (ના) ગદ્ધાઈ. ગળાની બળતરા.
 ગળપટો (ના) ગળે બાંધવાનો પટો.
 ગળપણ (ના) ગળ્યો સ્વાદ. મીઠાસા,
 ગળફો (ના) બળજો.
 ગળમાણું } (ના) ખાંડ નાખેલા દૂધ કે પા-
 ગળવાણું }ણીમાં સેકેલો ઘઉંનો લોટ નાંખી
 ખનાવેલું ખાવાનું.
 ગળવું (કિ) ચૂવું. પાકવું. ઓગળવું. એકરસ
 થવું. શુદ્ધ થવું. ખરવું. ગળેથી ઉતારવું. ગા-
 ગળહુતી (ના) ગલથુથી. [જળવું.
 ગળાવું (કિ) પીગળવું. સૂકાવું. છણાવું.
 ગળિયારો (ના) ગળીથી કપડાં રંગનાર.
 ગળિયેર (વિ) ગળીવાળું. નીકું.
 ગળિયો (ના) કાંટાનો નજીવો. કાદવનો ગોળો.
 ગળિયો (વિ) હડીલો. અડિયલ.
 ગળી (ના) એક છોડ, તેના પાંદડાંનો રસ. ગળું.
 ગળીખાવી (કિ) સદામાં તેજ મંદીપર સરત કરવી.
 ગળીજવું (કિ) ગળે ઉતારી દેવું. આમોસ ખાવી.
 ગળું (ના) ગલ. કંકે, કોટ.
 ગળું પડવું (કિ) ગળાનો કાકડો ખસવો.
 ગળેપડું (વિ) આળ ચઢાવનાર. જથાવી પડનાર.
 ગળો (ના) એક ઓપણિ.
 ગળ્યું (વિ) મિષ્ટ, મીઠું.
 ગાંગડી (ના) નાનો ગાંગડો.
 ગાંગડું (ના) કાંગડું. બકાચ નહિ એવો દોણો.
 ગાંગડો (ના) ગોળ નાનો કડકો કાંસરો.
 ગાંગાંતલો (ના) આનાકાની, બહાનાં.

ગાંગો (ના) તેલ દીવેલની ફેરી કરનાર.
 ગાંજવું (કિ) છેતરવું, કંગવું. હરાવવું.
 ગાંજોર (ના) ગાંજે ફેંકનાર.
 ગાંજો (ના) એક કેરી છોડ તથા તેની છ
 ગાંક (ના) ગ્રંથી. આડને ડાળી ફૂટવાનું
 કાણું. આંટી. ગઢો. સંપ.
 ગાંકડી (ના) ગાંસડી, ખોચકો.
 ગાંકણ (ના) જે તારનું ગંકાવું તે.
 ગાંકવું (કિ) ગાંકણની સાંધવું, ચુંચવું, લેખ-
 ગાંકિયો (ના) હળદનો કકડો. એક ખાવ
 ગાંકો (ના) ગાંક.
 ગાંડ (ના) ગુદા, અપદ્ધાર, ચપટું તળિયું,
 ગાંડ ગમચાં (ના) મરડાટ, આનાકાની ચીડા.
 ગાંડ આંગળી કરવી, (કિ) છેડવું, અડક્યા કે
 ગાંડ ચાલવી (કિ) ગાંડો લાગવો વાર
 ખરચુ જવું.
 ગાંડપર હાથ મૂકવો (કિ) ખેદનાર રહે
 ગાંડમાં ભરાવું (કિ) ખુશામત કરવી, પ
 ગાંડાધ (ના) ગાંડાપણું, ઘેલછા. [ભર
 ગાંડિયું (વિ) ગાંડુઘેલું.
 ગાંડું (વિ) ઘેલું, ચળેલું. મૂર્ખાઈભરેલું.
 ગાંડું (વિ) ઘેલો, ખેવકું.
 ગાંદરું } (ના) ગામનો ઝાંપો. તેની પા-
 ગાંદરો } દોરને ભેલાં રહેવાની જગા. [ચ
 ગાંધી (ના) કરિયાણું, વસાણું, આસડિય
 ગાંધીવટું (ના) ગાંધીનો ધંધો. બધા વિ-
 થોડું થોડું જ્ઞાન.
 ગાંચળો (ના) હળમ, વાળદં. રોમસાનું.
 ગાંસડી (ના) પોટથી, મોટું બંડળ. વ
 ગાંસડો (ના) મોટી ગાંસડી. સરસામા
 ગાહ (ના) કોસ. એક ભૂમિનું માપ. [પો
 ગાગર } (ના) ગર્ગરી, સાંકડા મોનું
 ગાગર } (ના) ભરવાનું વાસણ.
 ગાગરડી (ના) નાની ગાગર.
 ગાગર (ના) ઝીણું સૂતરાઉ કાપડ.
 ગાગર (ના) એક છોડ તથા તેનો કંદ.
 ગાગરિયો (ના) મોટું દીલું.
 ગાગરની (ના) ગગડાટ અતે વીજળી.
 ગાગરવું (કિ) ગર્જના કરવી. તડુંકવું. નામ
 ગાજમરદ (ના) પેહેલવાન, લડવૈયો. [કરવું.

ગાઠું (વિ) ધસાયલું. હારેલું.
 ગાઠી (ના) કિલ્લાનો રખેવાળ.
 ગાઠર (ના) ઘેરાં, મેંદાં.
 ગાઠરિયો પ્રવાહ (ના) એકની પેટે બીજાએ
 ગાઠરું (ના) ઘેટું, મેંદું. [કરવાની રીતિ.
 ગાઠવું (કિ) દાઢવું.
 ગાઠવો } (ના) ઘાડવો, ઘડો.
 ગાઠવો }
 ગાઠિયું (ના) તોપ ખેંચવાળી નાની ગાડી.
 ગાડી (ના) એક વાહન. એકથી બીજે રથળે
 જવાનું કે કંઈ મધ જવાનું સાધન.
 ગાડીવાન (ના) ગાડી હાંકનાર.
 ગાઠું (ના) ખટારો, મોટી ગાડી.
 ગાઠ (વિ) ભર, ભારી, અત્યંત. ઘોર.
 ગાણું (ના) ગાયન. ગીત. માત્ર.
 ગાત્ર (ના) શરીરનાં સાધા.
 ગાથા (ના) કહાણી. એક જાતની કવિતા.
 ગાદલું (ના) ગાદલું. બિછાનું.
 ગાદી (ના) જાંચી બેઠક. તખ્ત. દળદારબિછાનું.
 ગાન } (ના) ગાયન, ગાણું, ગીત.
 ગાનું }
 ગાફેલ (વિ) અસાવધ, બેખબર. [ડાટો.
 ગાખડી (ના) બાકું. ગપતાલી. તે પૂરવાનો
 ગાખડીદાર (વિ) પતરું જાખડેલો. (રૂપિયો).
 ગાખડી મારવી (કિ) એકાએક ગેરહાજર થવું.
 ગાખડું (ના) ગાખડી. ખોટ.
 ગાભ (ના) ગરભ, ગર્ભ.
 ગાભણી (ના) ગરભવાળી (પશુની માદા).
 ગાભરું (વિ) અસ્વસ્થ, અકળાયલું, ગભરા-
 ગાભરું પડવું (કિ) બહાવરા બનવું. ટિવાણું.
 ગાભરું (ના) વાદળ, ખીલેલા રૂનો ગોટો.
 ગાભાચૂંથા (ના) ફાટાંતૂટાં કપડાં કાઝળ વગેરે.
 ગાભો (ના) ખોતાવું. ચોલા દાગીનામાં ન-
 ખાતી સળી. ગર. જૂખાથી નાનું રહેઠાણ.
 ગામ (ના) ગ્રામ. ગામડાથી મોટું અને કસ-
 ગામઠી (વિ) ગામનું, દેશી.
 ગામડિયું (વિ) ગામડાનું, જંગલી.
 ગામડિયો (ના) ગામડાનો રહેવાસી.
 ગામડું (ના) નાનું ગામ.
 ગામવખો (ના) દેશ ત્યાગ, ગામ છોડવું તે.

ગામોટ (ના) ગામડાનો ગોર.
 ગામોટું (ના) ગામોટનો ધંધો.
 ગામોતર (ના) બહારવટિયો.
 ગામણીયું (ના) ગંભીરતા. મૌનપણું.
 ગાય (ના) ગો, ગૌ. સાલસ. ગરીબ.
 ગાયક (ના) ગાનારો. (પુરુષ).
 ગાયકા (ના) ગાનારી. (સ્ત્રી).
 ગાયત્રી (ના) ૨૪ અક્ષરનો વૈદિક મંત્ર.
 ગાયન (ના) ગાવાની વિદ્યા. ગીત.
 ગાર (ના) છાણમાડીનો ગારો.
 ગાર (વિ) ધણુજ ઠંડું. [મતગાર.
 ગાર (પ્ર) કરનાર અર્થે. જેમ મદદગાર, પિદ-
 ગારદી (ના) ગાડદી, હાલુરિયો. પેદદ.
 ગારિયું (ના) ગાર. ગારનું ઠાંકણ.
 ગારોડી (ના) ગારોડિક, બાજીગર.
 ગારો (ના) ગાર. ડોલ. ચીકલ.
 ગાલ (ના) ગલ્લ, કપોલ.
 ગાલી (ના) ખીણ, જે ડુંગર વચ્ચેની જગા.
 ગાલીચો (ના) જાનનું બિછાનું.
 ગાલ્લી (ના) ગાડી. ૩૦ મણનું માપ.
 ગાલ્લું (ના) મોટું ગાડું, બિજગાલ્લું.
 ગાલ્લો (ના) છોકરાને રમવાની ગાડી.
 ગાવડી (ના) ગાય.
 ગાવડી (વિ) મૂર્ખ. ગોલ્લું, ફૂંચડ. [ખતાવવું.
 ગાવું (કિ) અલાપવું, રાગ કાઢવો. ખાલી
 ગાળ (ના) ગાંઠિ, અપશબ્દ, કુવેણ. કચરો.
 ગાળવું (કિ) કચરો કાઢવો. રસ કરવો. છ-
 લવું. શુભરવું.
 ગાળિયું (ના) ગાળણ. ગાળડી. દોરડાનો ગાળો.
 ગાળું (ના) વચ્ચે વંખત.
 ગાળો (ના) એક જોરાનું વસ્ત્ર. પીંજેલું રૂ.
 ભાવકેર. ભાગ. અંતર. મોસમ, રત. ફાંસો.
 ગિગળાવું (કિ) ગમરાવું, ગમળી જવું.
 ગિદ્દ (વિ) જ્યાળસુ, સુસ્ત, ગીદડ.
 ગિદ્દો (ના) ધા. હડસેલો, ધક્કો.
 ગિજખો (ના) મુક્કીનો માર.
 ગિરદી (ના) ગરદી, કઠ.
 ગિરનાર (ના) એક પર્વત. (કાઠીઆવાડનો).
 ગિરનપ્પર (ના) ગિરનારની તળેટીમાં વસનાર.
 ગિરા (ના) વીણી, સરવતી. લાખા.

ગિરિ (ના) પહાડ, હુગર, પર્વત. એક સંન્યાસી.
 ગિલ્લી (ના) ગીલી. વેળ.
 ગિલ્લો (ના) આળ, તોહમત. ગીળત.
 ગીચ (વિ) ભીડવાળું. અડોઅડડું.
 ગીચોગીચ (વિ) સંકડાયેલું. ભીડાયેલું. દિશી.
 ગીત (ના) પદસમૂહ. ગરબી. લગ્નમાં ગવાતી.
 ગીતા (ના) જ્ઞાનબોધક કવિતાબદ્ધ સંવાદ.
 ગીતિ (ના) આર્યા છંદનો એક ભેદ.
 ગીદ (ના) ગીધ પક્ષી.
 ગીદડ (વિ) આળસુ, સુસ્ત.
 ગીધ (ના) ગુધ્ર, એક ફાડી ખાનાર પક્ષી.
 ગીની (ના) ઘુલ્લંડનો એક ચલણી સીકો.
 ગીળત (ના) આળ, નિંદા. ચાડી.
 ગીળતું (કિ) મુકીથી મારતું, ધીબોવતું.
 ગીબો (ના) ગિબો, મુકીનો માર.
 ગીબોગીબ (અ) હપરાહપરી મુકી પડવી.
 ગીર (પ્ર) ગિરિ અર્થે જેમ આનંદગિરિ,
 આનંદગીર.
 ગીર (પ્ર) લેનાર, રાખનાર, જોનાર, સંકેત
 અર્થે. જેમ, દસ્તગીર. તમાસગીર દિલગીર.
 ગીરદ (ના) ધૂળ, રત્ન.
 ગીરદો (ના) તળે રહેલો કચરો.
 ગીરફતાર (વિ) સપડાયેલું, ડૂળેલું, મચ્છેલું.
 ગીરફતારી (ના) ગીરફતાર હાલત.
 ગીરવી (વિ) ઘરેણે આપેલું.
 ગીરેબાજ (ના) હલાંટ ખાતું કમૂતર.
 ગીરેબાજ (ના) પોશાકનો ડોકને ઢાંકતો ભાગ.
 ગીરો (વિ) ગીરવી.
 ગીરોખત (ના) ઘરેણે મૂક્યાનું લખત.
 ગીરેતું (વિ) ચોતાનું, ગાંઠતું.
 ગીર્ધાણુ (વિ) દેવતાઈ. ઈશ્વરી. સંસ્કૃત.
 ગીલતાનત (ના) મોલનો ટેકો.
 ગીલી (ના) ગળીપચી. તાકડીનો કઠકો.
 ગીલી } (ના) ગળીપચી
 ગીલીપચી }
 ગીલોડા (ના) શીંકારાં, ગોળાં.
 ગુંગણું (વિ) નાકમાંથી બોલતું.
 ગુંગળાણું (કિ) શ્વાસ રૂંધાવો. અડધાણું.
 ગુંગું (ના) ગુંગો. (નાકનો મેથ).
 ગુંગું (વિ) ગુંગણું. મૂઝું.

ગુંગો (ના) ગુંગું, નાકના મેલનો પોપડો.
 ગુંગવણુ (ના) ગૂંચવણુ. આંટી, પેચ.
 ગુંછળી (ના) દોરીની આડીઅવળી આંટી.
 ગુંછળું (ના) ગોળ કુંડાળું વળેલું.
 ગુંતાણું (કિ) રોડાણું.
 ગુંથણું (કિ) ગ્રંથન કરણું, ગાંઠણું.
 ગુંથાણું (કિ) ગાંઠણું. રોડાણું.
 ગુંદર (ના) ઝાડનો ચીકણો રસ.
 ગુંદરપાક (ના) એક મીઠાઈ. એક પાક.
 ગુંદણું (કિ) કેળવણું. ઢોંકણું. નરમથેસ કરણું.
 ગુંદી (ના) ગુંદાણું ઝાડ.
 ગુંદું (ના) ગુંદીના ઝાડનું ફળ.
 ગું (ના) ધુ, વિષા, નરક.
 ગુંખાડી (ના) તરફનો ખાડો. ગંદી જગા.
 ગુંગળી (ના) બ્રહ્માણની એક જાત. બખીલ.
 ગુંગ (વિ) ગુંગણું.
 ગુંચ, ગુંચક (ના) ગુંચો, તોરો, કલગી.
 ગુંચેદાર (વિ) ગુંચાવાળું, કૂમતાંવાળું.
 ગુંચો (ના) ગુંચ. જથ્થો. કલગી.
 ગુંજરણું (કિ) જલું. ક્ષય થવો. છવ જવો.
 ગુંજરાન (ના) નિર્વાહ. આલવિકા. બિનજીવંત.
 ગુંજરી (ના) એક ઘરેણું. બજાર. એક ગરબી.
 ગુંજરી જલું (કિ) મરણ થવું, ગુંજરણું.
 ગુંજરણું (કિ) દેખારણું. ગાળણું.
 ગુંજરો (ના) ગુંજરાન, આલવિકા. નિર્વાહ.
 ગુંજર (ના) એક ગુંદર. એક આવળ.
 ગુંજર (વિ) ગુંજરાતી એક ન્યાત.
 ગુંજ (ના) ગુંજ. છાની વાત.
 ગુંજ (અ) લમરાનો અવાજ.
 ગુંજણું (કિ) ગુંજ ગુંજ બવાજ કરવો.
 ગુંજ (ના) ચણેલી.
 ગુંજર (અ) ગુંજતો અવાજ.
 ગુંજશ, ગુંજસ (ના) ગળું, રેશકિત.
 ગુંડકો (ના) નાનું બાંધેલું પુસ્તક.
 ગુંડિશ (ના) નાની ગોળી. (ઔષધ વગેરેની).
 ગુંડકી (ના) નાની સુરવાળ.
 ગુંડણું (કિ) કાપણું, વહાડણું.
 ગુંડો (ના) કાણું, મોંકાણું.
 ગુંણુ (ના) ધર્મ. લક્ષણ. આચરણ. લાલ. સત્ય.
 રજ અને તમ. દોરી. ઢોંસની જગ્યા. કાથળો.

ગુલામગીરી (ના) ગુલામની હાલત. દાસત્વ.
 ગુલામડો (વિ) અધમ, નીચ.
 ગુલામી (ના) ગુલામગીરી.
 ગુલાલ (ના) ગલાલ, એક રાતો પૂલપાનો.
 ગુલાલા (ના) ગુલાલા; એક ફૂલ. [ભૂકો].
 ગુલી (ના) જીવડાતું ઘર. સ્ત્રીનું નામ.
 ગુલીગાય (ના) ગુલીમાં રહેલું જીવડું.
 ગુલાલા (ના) એક નાનુંક શોભિલું ફૂલ.
 ગુલમ (ના) સ્તંભ. શાખારહિત વૃક્ષ.
 ગુવાર (ના) ગવાર, એક સીંગ, શાક.
 ગુરસો (ના) કોધ; રીસ. આવેશ.
 ગુહા (ના) ગુફા. ઝાડ, પહાડની ખખોલ.
 ગુલ (વિ) છપું. ગુમ.
 ગુલ (ના) છપી ઇંદ્રી. મર્મ. રહસ્ય.
 ગૂગળ (ના) ગુગલ, એક મુગંધી ગુંદર.
 ગૂચપુચ (ના) છાની વાત.
 ગૂચપુચ (અ) છાનાંમાનાં, છપી રીતે.
 ગૂચવણ (ના) ભેળસેળ. આંટી. ગરબડ.
 ગૂચવાડો (ના) ગુંચ, ગૂચવણ.
 ગૂચવાણું (કિ) ગુંચાણું. સપડાણું. ગભરાણું.
 ગુછળું (ના) ગુછળું. કુંડાળું વળેલું.
 ગૂજરાત (ના) ગુર્જર દેશ.
 ગૂજરાતી (વિ) ગૂજરાતનું.
 ગૂઢ (વિ) છપું. અધરું, ઉંડું.
 ગૂઢ (ના) ઘર, મકાન. [ન લેનાર બ્રાહ્મણ].
 ગૂઢસ્થ (ના) પરજીવો પુરુષ. પ્રતિષ્ઠિતજન. દાન.
 ગૂઢસ્થાઈ (ના) ગૂઢસ્થપણું, મુઘડ રીતભાત.
 ગૂઢસ્થાશ્રમ (ના) ચાર આશ્રમમાંનો ખીલો.
 ગૂઢસ્થી (વિ) સંસારી, ખચરવાળ. [સંસાર].
 ગૂઢિચી (ના) ગૂઢસ્થની સ્ત્રી. ઘરખુ સ્ત્રી.
 ગેડો (ના) એક જનાવર.
 ગેણા } (ના) નાના વાછરડા.
 ગેણિયા }
 ગેંદ (ના) દડી, દડો. દલાકડી.
 ગેડી (ના) વાળેલાં છેડાની લાકડી. દેડો કેંકવાની.
 ગેડીદેડો (ના) દહાદાવની એક રમત.
 ગેણી (ના) ગીની, સોનાનો ચિકકો.
 ગેણડો (ના) ગેંડો, એક જનાવર.
 ગેદળ (ના) ગન્દળ, હાથીનું ટાણું.
 ગેળ (વિ) ગુમ, અજીવડું.

ગેળ થવું (કિ) લોપ થવું, ન દેખાવું.
 ગેળી (વિ) છપું.
 ગેભર (ના) ધૂતવર, એક પક્ષાન.
 ગેર (ઉ) નહિ, નિષેધ, અભાવ અર્થે. જે.
 ગેરવાજળી, ગેરહાજર.
 ગેરઆખર (ના) આપમાન.
 ગેરત (ના) કાળજી. સારમ, લાજ.
 ગેરકાયદો (ના) ખોટ. ખગાડ.
 ગેરખંદોખસ્ત (ના) અધેર, લાલમેલ.
 ગેરમરજી (ના) નાખુશી. ઇતરાજી.
 ગેરમેહુરખાની (ના) ઝેવકૃપા. ઇતરાજી.
 ગેરરસ્તે (અ) એકાવદે, અધટિત રીતે.
 ગેરવલે (અ) અચોક્કસ.
 ગેરવલે જવું (કિ) ખોવાણું.
 ગેરવાજળી (વિ) અધટિત, અચોગ્ય.
 ગેરવાટે (અ) આડે રસ્તે. અનીતિ માંગે.
 ગેરવો (ના) ઘઉંના ખેતરમાં થતો એક રોગ.
 ગેરહાજર (વિ) હાજર નહિ તે. અસાધ્ય.
 ગેરિયત (ના) ગેરત, કાળજી. લાજ.
 ગેર (ના) ગેરવો, ઘલેને લગતો એક રોગ.
 ગેર (ના) ગૈરિક, એક લાલ મટોડી.
 ગેલ (ના) લાડ. ગમત. ખેલ.
 ગેહ (ના) ઘર, મકાન.
 ગૈરિક (ના) ગેર, એક લાલ મટોડી.
 ગૈંળું (વિ) ગંડું, ચૂંચાયણું.
 ગૈંળો (ના) હુલમ. ફૂંએડ. ગંડું કરનાર.
 ગૈંદર (ના) ગાંદર. ગામણું પાદર.
 ગૈંદરો (ના) ગૌચરણની જમીન. પાદર.
 ગૈંદો (ના) જમવાના પદાર્થની રોળભેળ.
 ગૈંદો ઘાલવો (કિ) છગલું કરવું.
 ગૈંધણું (કિ) રંધણું; કેદ કરવું. રેંધણું.
 ગૈંયળો (ના) ગાંયળો, હુલમ, નાની.
 ગો (ના) ગૌ, ગાય. ઇંદ્રિય. જમીન.
 ગોકળું (ના) ગાયના કાન જેવાં ફૂલ.
 ગોકળગાય (ના) એક જીવડું, પરમેશ્વરની ગાય.
 ગોક્ષુર (ના) ગોખર. એક ઓસડિયું.
 ગોખ (ના) ઝરખો. કહેરો. ગોખલો.
 ગોખર (ના) ગાયમાં ઉછરેલો ગેંદો.
 ગોખર (ના) ગોક્ષુર, એક કાંઠાવાળું ઓસડિયું.
 ગોખલી (ના) નાનો ગોખલો. [એક શ્રીત.

ગાખલો (ના) નાનું તાડું. લીતમાં રાખેલી ચોરસ પોલાણ.

ગાખડું (કિ) ઘોષ કરવો, મોઢે કરવું.

ગાખો (ના) પંખીનો માળો. ગોઠો.

ગાખાસ (ના) ગવાનેક, ગાયને માટે કહારેલું.

ગાચર (વિ) ઇદ્રીથી પહોંચાય તેવું. ભિન્નન.

ગાંચર (ના) ગાયચરણ. ગાય ચરામણી.

ગાનરૂં (ના) ગાનું કરેલું તે.

ગાનું (વિ) ગાનું, ગંદું.

ગોઝારૂં (વિ) ઘોઝારૂં, અવાવરૂં.

ગોઝારો (ના) ગોઢત્યારો.

ગોટ (ના) ઘુટડો. ગોટો (ધૂમાડોનો). લિવું.

ગોટપીટ કરવું (કિ) અંગ્રેજ લાયુતુદ્દે ગો.

ગોટપોટ (અ) ટુંટિયાં વાળીને (પડવું).

ગોટલી (ના) મોટાં ફળવું છાજવાળું ખી.

ગોટલો (ના) મોટી ગોટલી. માસનો લોચો.

ગોટલું (કિ) ચૂચાડું, ચુછળાં વળવાં. ચુંગળાડું.

ગોટિયું (ના) ગોતાડું, ગાલો.

ગોટિયો (ના) પીંતરાડું એક ઓતર. ગોળો.

ગોટી (ના) કસળનો ગોટો. ગાંક.

ગોટિગોટ (અ) ઉપરાઉપર ધૂમાડા નીકળવા તે.

ગોટો (ના) તોરો, કલગી. ગલગોટો. ગોટ. ઢડો.

ગોટોપોટો (ના) ગોળો પિંડાળો. ભૂલ. ચુંચ.

ગોટો વાળવો (વિ) બધું ચડું કરી નાંખવું.

ગોઠ (ના) ગોઠી. ઓઠવ. ઉત્તમણી.

ગોઠડી (ના) ગોઠ, છૂપી વાત.

ગોઠણી (ના) બેઠક. ગોઠવણ. લાંબગડ.

ગોઠવું (વિ) ગમવું, અનુકૂળ.

ગોઠવણ } (ના) રચના, યોજના. તત્ત્વની.

ગોઠવણી } તાલમેલ. યજ્ઞોત્તર.

ગોઠવડું (વિ) રચવું. ટેકો આપવો. સુકિત શોધવી.

ગોઠવું (કિ) ગમવું, કળવળવી. માફક આવવું.

ગોઠિંમડું (ના) ગુલાંટ.

ગોઠિયણ (ના) સહીપણી, મોહેનપણી.

ગોઠિયો (ના) દોસ્ત, સાથી, મિત્ર.

ગોઠી (ના) જોનના દેહેરાનો પૂતરી.

ગોઠો (ના) ગોઠ, કોઠ. જાં. માળો.

ગોડ (ના) ગુમડું. ફોદલો.

ગોડગુમડ (ના) ગોડ અને ગુમડાં.

ગોડવું (કિ) ચોથી પાડવા જમીન ગોઠવી.

ગોઝારંગ (ના) સારંગ રાગનો એક ભેદ.

ગોડાકન (ના) વખાર. (અંગ્રેજી).

ગોડી (ના) પાછલ પહોરનો એક રાગ. મીઠાસ.

ગોડે (અ) પેટે, માફક, તેમ, મિસાલે.

ગોણણી (ના) સેવાસણ બ્રાહ્મણી. એવાતી.

ગોણણી વાળવી (કિ) સેવાસણને જમારવી.

ગોત (ના) ગોત્ર, કુળ. ધિલાં છાલાં. છોડાં.

ગોતર (ના) કંઠોળની પાંદડી. દાણા ફાટી લી.

ગોતરજ (ના) ગોતરેજ, કુળદેવતા.

ગોતરી (વિ) ગોતરું. કુટુંબી.

ગોતરેજ (ના) કુળદેવી. રમ્માદેવ.

ગોતરું (કિ) ગોળવું, શોધવું, ટુંડવું.

ગોતું (ના) કોહોવાણ. ઢોર માટે બાદેલું અ.

ગોત્ર (ના) મૂળ પુરુષ. વંશ. [નાજ.

ગોત્રજ (વિ) ગોતરી. એક ગોતરું.

ગોત્રખંધુ (ના) એક ગોત્રમાં જન્મેલો.

ગોત્રી (વિ) ગોત્રજ.

ગોથ (ના) કનકવાની ગુલાંટ. બિંધું માથું.

ગોથ (વિ) ૪ ચાર. (વેપારીનો સકેત).

ગોથપડી (વિ) ૧૪ ચૌદ („)

ગોથાં ખાવાં (કિ) ફાંફાં મારવાં. છેતરાવું.

ગોથું (ના) ગુલાંટ. ભૂલ.

ગોઠ (ના) ગોળો, ઉછંગ.

ગોઠડિયું (ના) એક જાતના કૈયડ.

ગોઠડી (ના) નાનું ને પાતળું ગોઠડું.

ગોઠડું (ના) ગોઠડું. રબર. [જગા.

ગોઠી (ના) બાંધેલી ખાડો, વહાણ સમારવાની

ગોઠો (ના) જોરથી મારેલો મુકો. ઘોંકો.

ગોઠણ (ના) ગાયનું ટાણું. ધુવાર. ભોંકણ.

ગોઠમ (ના) ગોઠમ, ઘઉં.

ગોઠલી } (ના) ગોઠલ લગન. સમીસાં.

ગોઠા લગન } (ના) જનાં ધડિયાં લગન.

ગોઠું (ના) નાનો બળદિયો, વાહરડો.

ગોઠુલગન (ના) ગોઠલી. ધડિયાં લગન.

ગોઠુમ (ના) ઘઉં.

ગોઠુજ (ના) ગોઠજ, સાંજનું લગન.

ગોઠે આવવું (કિ) ગાયે સવાણે આવવું.

ગોઠો (ના) સાંઠ, આળલો.

ગોઠો (વિ) નફકરો, હોમખાઉ (જન).

ગોપ (ના) ગોવાળિયો. એક ધરેલું, દોરો.

ગોપદ (ના) ગાયનું ષગડું.
 ગોપન (ના) સંરક્ષણ. ગુપ્ત રાખવું તે.
 ગોપહાર (ના) સ્ત્રીની કોટનું ધરણું. [રાત્રી.
 ગોપાલ (ના) ગાય પાલક. ગોવાળિયો. કૃષ્ણ.
 ગોપીચંદન (ના) ગોમતી નદીની મટાડી.
 ગોપ્ય (વિ) ગુપ્ત રાખવા લાયક. [દ્વિઃકવાની].
 ગોદણ (ના) ગૃથેલી દોરી (કાદવનો ગોખો.
 ગોદણિયાદાડુ (ના) નાના નાના ગંબડતા લાડુ.
 ગોદણી (ના) સ્ત્રીના અંધોડાનું ધરણું.
 ગોબર (ના) છાણનો ભૂકો.
 ગોબરુ (ના) ઝીણા ખીચોખીચ ભરાયલા
 ગોબરૂં (વિ) ગંદું. [સિયડ.
 ગોબરો (ના) હળની ખીલી.
 ગોબાણું (કિ) ગોલો પડવો.
 ગોખો } (ના) ધાતુની ચીજ અથડાતાં પડેલો
 ગોલો } (ના) આછો ખાડો.
 ગોમય (ના) ગાયનું છાણ.
 ગોમુખ (ના) ગાયનું મુખ. એક વાધ. એક
 ગોમુત્ર (ના) ગાયનું મૂતર. [આસન.
 ગોમુત્રિકા (ના) એક ચિત્ર કાવ્ય.
 ગોમેદ (ના) પોખરાળ. ખીણો હોરો.
 ગોમેધ (ના) ગાય સંબંધી યજ્ઞ.
 ગોર (ના) ગુરુ, ઉપાધ્યાય: ગોરજ. છોકરીઓનું
 ગોરખ (ના) ગોરક્ષ. એક યોગી. [એક પ્રત.
 ગોરખ આમલી (ના) એક ઝાડ તથા ફળ.
 ગોરખપુર (ના) ગોરખનું વક્ષાવેલું શહેર.
 ગોરજ (વિ) ગોધૂળ. હામી સાંજનું (લગન).
 ગોરજ (ના) જૈન (શ્રાવક) ધર્મોપદેશક.
 ગોરખડું (ના) ગોરનું જો કામ તે.
 ગોરમટ્ટી (ના) ખીણી મટાડી.
 ગોરમ્ભાણું (કિ) સાંકડખાં આવડું. ધૂમરાણું.
 ગોરલો (ના) ચૂંથાડો.
 ગોરવ (ના) બનેલા જમાડવા તે.
 ગોરસ (ના) દૂધ દહીં.
 ગોરસિયું (ના) દહીં દૂધનું ખાટણું.
 ગોરાટ (વિ) ખીણાસ પડતી (જમીન).
 ગોરાડું (વિ) ખીણાસવાળી (જમીન).
 ગોરાણી (ના) ગોરની સ્ત્રી.
 ગોરાસું (ના) ગોરાપણું, સપેતાઈ.
 ગોરી (ના) સ્ત્રી, ત્રિયા, ઘેરી.

ગોરૂં (વિ) ગોર, ઘોણું, સફેત. સ્વચ્છ. મુંદર.
 ગોરૂંચંદન (ના) ગોરોચના, એક સુગંધી પદાર્થ.
 ગોલ (ના) ગોખો. જમ:—ભૂગોળ, ખગોળ.
 ગોલક (ના) ગોલો. વિધવાની પ્રત્ન. ગલ્લો.
 ગોલનંદાજ (ના) તોપ સળગાવનાર.
 ગોલાં (ના) જનાનખાનાનાં માણસો. ટીંડોરાં.
 ગોલાર્ધ (ના) અડધો ગોળ.
 ગોણું (ના) ટીંડોરૂં, ધીસોડું.
 ગોલો (ના) જનાનખાનાનો ચાકર. અનાજ
 ગોવધ (ના) ગાયની કતલ. [સાદ કરનાર.
 ગોવાંદરૂં (ના) ગોંદરૂં, પાદર.
 ગોવારૂં (ના) ગાય દોરનું ટાણું.
 ગોવાળ } (ના) ગોપાલ, ગાયને ચારનાર.
 ગોવાળિયો }
 ગોરા (ના) ગોસ્ત, માંસ.
 ગોપ (ના) ઘોપ, ભરવાડવાડો.
 ગોપી (ના) ગોઠ, વાતચીત. વાર્તા.
 ગોસ (ના) ગોરા, માંસ.
 ગોસ (અ) જમણી તરફ (સૂકાન વાળણું).
 ગોસાંઈ (ના) ગોરવામી, જોળી. શ્રીવલ્લભાચાર્ય
 ગોઠ (ના) ગુઠા, ગુફા. [ચેલના મુત્ર
 ગોઠાણું (કિ) મુંઝાણું, ગુંગળાણું.
 ગોઠોર (ના) બેઠો વિચાર, દરિયાકૂત.
 ગોળ (ના) ગુઠ, ઉઠાણી ઘાટો કરેલો શેરડા-
 નો રસ. ગોસ. મધ્યખિંદુથી પરીધ સુધી
 સરખા અંતરની આકૃતિ. ૦
 ગોળ (વિ) ચક્રાકાર, વર્તુળાકાર.
 ગોળકેરી (ના) ગોળ અને કેરીનું ગળમાણું.
 ગોળગોળ (વિ) ગડબડિયું. પીગળેલું.
 ગોળપાપડી (ના) એક મીઠાઈ.
 ગોળાકાર (ના) ગોળ આકૃતિ.
 ગોળાકાર (વિ) ગોળ આકારનું.
 ગોળાર્ધ (ના) અડધો ગોળ.
 ગોળિયાકેરી (ના) ગોળમાં કેરીનું અથાણું.
 ગોળિયો (ના) ગોળ રાખવાનું માટણું.
 ગોળી (ના) ગુટિકા. પાણીનું માટણું. અંડ.
 ગોળી બેસવી (કિ) નુકસાન થવું, બંધ બેસવું.
 ગોખો (ના) જોડી. ગોળી. પેટમાં પવનનો
 ફૂગો. ગપ.
 ગોખોપિંડગો (ના) બંધું ચપું કરેલું તે.

દાડી (ના) ધટિકા, ૬૦ પળ. ઝાલર. તરતી
રોખતાં ૨૪ મિનિટમાં ભરાય એવો કાણો.
વાડકો. ઘાટ. ઉપરાચાપરી પડની ગોઠવણી.
ધડીએક } (અ) આસરે ૨૪ મિનિટ સૂધી.
ધડીક }
ધડીધડી (અ) વારેવારે, વારંવાર.
ધડીબંધ (વિ) ધડીવાળું. અકબંધ.
ધડીભર (અ) એક ધડી સૂધી.
ધડુ (ના) ધડુલો, નાનો ધડો.
ધડુડાટ (અ) ધડો પાણીએ ભરાતાં થતો અ-
ધડુલી (ના) નાની માટલી. વાળ.
ધડુલો (ના) નાનો ધડો.
ધડો (ના) ધટ, કુંભ. એક જળપાત્ર.
ધડોકૂટવો (કિ) બહેર થવું.
ધડુંકું (વિ) ધરડું, વૃદ્ધ.
ધણ (ના) ધન, મોટા હથોડો.
ધણધણ } (અ) એવા અવાજનું અનુકરણ.
ધણધણ }
ધણવાનાં (ના) ધણી ધણી રીતની સમજ.
ધણાધણી (ના) ધણો રનેહ.
ધણિયું (ના) કોટનું એક ધરેણું.
ધણું (વિ) બહુ, વિશેષ.
ધણુંક (વિ) ધણા કરતાં સહજ ઓછું.
ધણુંકરીને (અ) ખસૂસ, જરૂર, વિશેષ કરીને.
સાધારણ રીતે.
ધણુંખરૂં (અ) ધણીવાર. મોટા ભાગે.
ધણુંજ (વિ) અતિશય, બહુજ, ઝાઝું.
ધણેરૂં (વિ) ધણું, બહુ. (કવિતામાં).
ધણટ (ના) ટકોરા કરવાનું ચંત્ર. અવાજ.
ધણટી (ના) નાનકડો ઘંટ, ઘંટા.
ધણરવાળ (ના) એક શિકારી વાળું.
ધણટા (ના) ઘંટકી. ફાંકા. ડેયાં.
ધણિયો (ના) નાની ધંટી. (દાણાં ભડવાની).
ધણી (ના) લોટ દળવાનું એક ચંત્ર. ચક્ર.
ધન (ના) મેઘ. એકની એક સંખ્યાને બેવાર
ગુણતાં થએલો ગુણકાર. (૩×૩=૯×૩=૨૭
ધન). પટકોણુકૃતિ. વાદળ. મોટા હથોડો.
ધન (વિ) ભરેલું, નક્કર, બહુ.
ધનધાર (વિ) અધરાયલું. (વાદળ).
ધનકલ } (ના) લંબાઈ, પોહોળાઈ અને ગોળા-
ધનકળ } ઈ કે ગોડાઈનો ગુણકાર.

ધનમૂળ (ના) ધનનું મૂળ. કોઈ સરખી સંખ્યા
ના બેવડા ગુણકારની મૂળ સંખ્યા.
ધનસ્થામ (ના) કૃષ્ણ, સામળિયો.
ધનસ્થામ (વિ) પાણી ભર્યાં વાદળ જેવું.
ધમ (ના) ઘઉં, ગોધૂમ.
ધમધમ (અ) એવા અવાજનું અનુકરણ.
ધમધાર (વિ) ધનધાર, અધકારવાળું.
ધમડડી ચકડડી (ના) કૂદડી, એક દેશી રમત.
ધમરધમર ફરચું (કિ) ફેર ખાવા, કૂદડી ફરવી.
ધમસાણુ (ના) ઘોંટાળો. ધૂળધાણી. કતલ.
બહુ. ઘોંઘાટ.
ધમાધમ (અ) ગબોગબ, ઉપરાહપરી.
ધર (ના) ગૃહ, મકાન, આલય, સ્થાન. કુટું-
બ. કુળ. માનસિક સ્થિતિ. મૂળ. બળ. બ-
ધરખટલો (ના) સંસાર ભાર. આવ. ચોડું.
ધરખરચ (ના) ધરનો ખરચ.
ધરગતુ (વિ) ધરધરાહ, ઘેરથી લીધેલું.
ધરગોડી } (ના) અબોટિયું. જમતી બંખત પ-
ધરઘોડી } હેરવાતું રેશમી વસ્ત્ર. મુગ્ધ.
ધરચોળું (ના) સ્ત્રીઓનું એક રેશમી કપડું
ધરજમાઈ (ના) સાસરે રહેનારો જમાઈ.
ધરડ (ના) ગરડ, ચીલો, માર્ગ.
ધરડ પડવી (કિ) નવો રસ્તો થવો.
ધરડમાં પડતું (કિ) હાર પડતું, શરૂ થવું.
ધરડું (વિ) વૃદ્ધ. બહુ. [છાયા પડવી તે.
ધરણ (ના) શ્રદ્ધણ. સૂર્ય ચંદ્રગિર્ણપર પૃથ્વીની
ધરધણી (ના) ધરનો માલિક, ધર ચલાવનાર.
ધરધંધો (ના) ધરનું કામકાજ. બેરાંનું કામ.
ધરબાર (ના) ધર ને આંગણું. માલમત્તા. કુળ.
ધરબારી (ના) સંસારી. ગૃહસ્થ. મહાનન.
ધરમેજો (અ) માંહોમાંહે. પોતીકું બાણી-
ને. ખાનગી.
ધર બંખરો (ના) ધર વાખરો, રાચરચીલું.
ધરવટ (ના) કુટુંબી જેવો વહેવાર. રનેહલાવ.
ધર વાખરો (ના) રાચરચીલું.
ધરસંસાર (ના) સંસાર વહેવાર.
ધરસંસારી (ના) ગૃહસ્થાશ્રમી. ગૃહસ્થ.
ધરસૂત્ર (ના) ગૃહસૂત્ર. ધરસંસાર.
ધરાક (ના) ગ્રીહક. લેનાર. ગુણજ્ઞ.
ધરાકી (ના) ધરાનું કામ.

ધસણિયા (વિ) ધરેણુ મૂકેલું.
 ધરે (ના) ગ્રહ (ન્યોતિધર્મા).
 ધરેડ (ના) ધરડ, ઓલો.
 ધરેડી (ના) કપ્પી.
 ધરેડો (ના) ધરડ ધરડ બોલતો શ્વાસ. અંત-
 ધરેણુહનત (ના) ગીરોખત. [કાળનો.
 ધરેણું (ના) દાગીના, અલંકાર. શોભા.
 ધરેણું (વિ) ગીરવી.
 ધરેણો (ના) ધરવટ.
 ધરેણી (ના) ધીયોડી. પટલી.
 ધર્મ (ના) વામ, બાદ, ગરમી.
 ધર્મણુ (ના) ધર્મારો, ધાર.
 ધર્માઈજલું } (કિ) દેસાણું. નાણાંની નુકસાની-
 ધર્માણું } માં આવણું. બુડબુડ.
 ધર્મોહું (ના) ધીલોહું, ટીંટોર, ગોલ.
 ધવડણું (કિ) ખણવું, ઉઝડવું.
 ધંસડવું (કિ) ભોંયપર ખેંચવું. લઈ જવું.
 ધસરકો (ના) ઉઝરડો. કાપો. ધસારો.
 ધસવું (કિ) ધર્મણુ કરવું. ઓસડ. તોટા.
 ધસારો (ના) ધર્મણુની નિશાની. ધસીને પાવાનું.
 ધસાણું (કિ) ધસાયલી હાલતમાં આવવું.
 ધસિયો (ના) દૂધે કરમોડી સેકેલો લોટ.
 ધસોટિયો (વિ) સેકેલ લોટનો (લાહું).
 ધાંચ (ના) ખાંચ.
 ધાંચણુ (ના) ધાંચણુ, ધાંચીની ખેરી.
 ધાંચી (ના) તેલી. ધાણી રાખનાર.
 ધાંચણુ (ના) તેલીની સ્ત્રી.
 ધાંચો (ના) વાંસફોડો. ખરડો.
 ધાંડી (ના) હાડડી. ગળાની ધૂંટી.
 ધાંડીફૂટવી (કિ) જીવાની આવવી.
 ધાંટો (ના) સાદ, અવાજ, ખરાડો.
 ધાંટો ખેસવો (કિ) અવાજ બોખરો થવો.
 ધા (ના) પ્રહાર. જખમ. દસ્તો. કાત.
 ધાએલ (વિ) ધાયલ, ધવાયલો.
 ધાધરી (ના) નાનો ચણીઓ.
 ધાધરો (ના) ચણીઓ.
 ધાટ (ના) ગાળો, કલનેર. આકૃતિ. સીનો.
 ધાવરો. પહાડ. સહ્યાદ્રિની પૂર્વનો દેશ.
 બુકિત. [કુરુવ. મારી નાંખવું.
 ધાટધડવો (કિ) આકૃતિ આણવી. તળવીજ

ધાટી (ના) ઝુંદડી.
 ધાટખોત (ના) એક દેશમી કાપડ.
 ધાટી (વિ) ધાટવું. ગડી. ગામડી.
 ધાટીલું (વિ) દેખાવડું, રૂપાણું.
 ધાડવું (ના) માટલું.
 ધાડવો (ના) ધડો. ધટ, કુંભ.
 ધાડાસ (ના) ધાડાપણું.
 ધાડું (વિ) લચકા પડવું. બહું.
 ધાણુ (ના) વિભાગ. ધૂળધાણી. સથરવથર. સંહાર.
 ધાણી (ના) તેલ કાઢવાનું ચંચ. [દાટ. ધન.
 ધાત (ના) હત્યા. ખૂન. ખાણસંકટ. ધા. એ-
 કન સંખ્યાનો શુભાકાર.
 ધાતક } (વિ) ધાત કરનાર, ખૂની. નિર્દય,
 ધાતકી } હુલ.
 ધાતચંદ્ર (ના) હાનિકારક રાશિમો ચંદ્ર.
 ધાતવું (કિ) ધાલવું.
 ધામ (ના) ધર્મ, પરસેવો. ઉખારો. તરકે.
 ધામચ } (ના) તરમાંથી વહાણમાં પાણી
 ધામજ } ભરાવું તે.
 ધામટ }
 ધાય (ના) ધાવ, જખમ.
 ધાયડમલ (વિ) બહાદુર, શૂર, પહેલવાન.
 ધાયલ (વિ) જખમી. કુખી. દરકી. [ફેલાં.
 ધાય્યાં ખૂડયાં (વિ) સત્ત્રથી ધાએલ થએલાં કે
 ધાયો (ના) ધા, દસ્તો (૨૪ કાળનો). સ્ત્રી-
 ધારણુ (ના) ધારનિદ્રા. [કિતિક લેખ.
 ધારી (ના) એક પક્વાન. વાળનો ઘેર. ચક.
 ધાલ (ના) પંગત, હાર.
 ધાલણુદુસ (ના) દેવાળિયો. પેસા ધાલનાર.
 ધાલમેલ (ના) ગરબડસરબડ. ખટપટ.
 ધાલમેલિયો (ના) ગરબડિયો. ઉતાવળો.
 ધાલવું (કિ) પેસાડવું. પહેરવું. માથું મારવું.
 ધાવ(ના) ધા. આધાત, કાત, જખમ. ખાઈ જવું.
 ધાશિયો (ના) ધોડાખર નાંખવાનું બનવું કાપડ.
 ધાસ, (ના) બેડ, તૂણ. ચાર. ધસારો.
 ધિમેલ (ના) એક રાતો ધોડો.
 ધિયળ (વિ) જેના દૂધમાંથી ધણું ધી નીકળે
 ધિરસો (ના) ધીસોટો, કાપો. [તેવું. (ટાર).
 ધી (ના) ધૂત, આન્ય, તપ.
 ધીયો (ના) ધીનો ધધો કરનાર.

ધીલોડી (ના) પહલી, ધરેળી. ઠીડોડોનો વેલો.
 ધીલોડું (ના) ઠીડોડું. ગોલું. (એક શાક).
 ધીસ (ના) રોત. હોળીનો વરઘોડો.
 ધીસલું (ના) બળદ પળોડવાનું હથિયાર.
 ધીસલું (કિ) ઠોડું, મારલું.
 ધુંગટ (ના) ધુમટો, લાળ.
 ધુંગટી (ના) માથે ઓઢવાની સીવેલી કામળી.
 ધુંધટ (ના) ધુમટો, લાળ.
 ધુંધટી (ના) માથે ઓઢવાની કામળી.
 ધુંબલું (કિ) ધું ધું અવાજ કરવો.
 ધુંટડો (ના) ગોઠ, એકે આસે પીવાય તેટલું.
 ધુંટણ (ના) ઢીંચણ.
 ધુંટણિયાં (ના) રીંગના.
 ધુંટણિયાં ભરવાં (કિ) રીંગલું, ધુંટણથી ચાલવું.
 ધુંટલું (કિ) બલ કરવું ધસલું. ફરી ફરી લખવું.
 ધુંટી (ના) પગની પાની અને નળાના સાં-
 ધાની બાહુની હાડકી.
 ધુંટો (ના) ધુંટવાનું ઓળર.
 ધુએડ (ના) ધૂવડ પહી. ઉલ્ક. [રમલું તે.
 ધુધરમાળ (ના) ધુધરાની માળા. તે બાંધીને
 ધુધરી (ના) ધાતુની પોલી નાકાંવાળી ગોળી.
 એક ઝીનું ધરેલું. બાફેલું અનાજ.
 ધુધરો (ના) એક રમકડું. મોટી ધુધરી. એક
 ખાવાનું. મરડિયા. પલાળેલા ચણા.
 ધુધવાટ (ના) જોરમાં વહેતાં પાણીનો અવાજ.
 ધુધુ (અ) અવાજનું અનુકરણ.
 ધુધુચાલું (કિ) જોરથી ફૂંકી વળડલું.
 ધુમળ } (ના) ધુમળ. અધિગોળ શિખરવાળું.
 ધુમટ } (ના) ઠોંકણ. (દેહેરાલું).
 ધુમટી (ના) પાત્રાં કે વાંસની સૂપડા જેવી
 ધુમણી (ના) હિંચકા. [છતરી.
 ધુમરડી (ના) ફેર, ચક્ર.
 ધુમરાલું (કિ) મોંદું ચઢલું. અંધરાલું.
 ધુરકલું (કિ) ડોળા કાઢવા. ફાંતીઆં કરવાં.
 ધુરકિયાં (ના) ડોળા.
 ધુસલું (ના) પેસલું. દાખલ થવું.
 ધુસો (ના) ધુસો, કોથ. મુકંડો.
 ધૂંટ (ના) ધૂંટડો. ધાંટો.
 ધૂડ (ના) ધૂવડ, ઉલ્ક.
 ધૂમ (અ) ખેલાન. ગરક.

ધૂમલું (કિ) ચોમેર અવાજ કરવો. મચલું. મ-
 ધૂસ (ના) કોળ, મોટો હંદર. [હાલલું.
 ધૂસિયું (ના) કોળવાઈ. ધૂસ પકડવાનું પાંખડું.
 ધૂત (ના) ધી, તપ, આનંદ, તાવેલું માખણ.
 ઘેંધટ (વિ) ઘેરાયલું.
 ઘેંધટ (ના) ઘાડ છાંયા. અંધકાર.
 ઘેંસ (ના) દાસમાં ઉકાળેલા લોટનો ખોરાક.
 ઘેડું (ના) મેંદું, ગાડડું.
 ઘેન (ના) ખુમારી, તંદ્રા.
 ઘેબર (ના) ગેબર, ધૂતેવર. (પકવાન).
 ઘેબરિયો (ના) ઘેબર દેવો મીઠો.
 ઘેર (ના) ઘેરાવો. હંદ. મારીધૂ. ધારી ઘેરિ-
 યાનું ટાળું. ધરે.
 ઘેરદાર (વિ) ફરૂતા ઘેરવાળું (કપડું).
 ઘેરમેકાં (અ) આયેલું. બહાર ગયાવિના.
 ઘેરમેસલું (કિ) રેન્ન મળવી. બરતરફ થવું.
 ઘેરલું (કિ) કબજે કરવું. કેદ કરવું. રોકવું.
 ઘેરાવ (ના) પરીધ. ઘેર. ઘેરાવો.
 ઘેરાલું (કિ) સંકડાલું. અંધરાલું.
 ઘેરાવો (ના) ઘેર. પરીધ.
 ઘેરિયો (ના) ઘેર રમનારો.
 ઘેરું (વિ) પાડું. ચક્રચૂર. ખુમારીવાળું.
 ઘેરેઘેર (અ) બધાને ઘેર. દરેક ધરમાં.
 ઘેરો (ના) ઘેરાવ.
 ઘેરો ઘાલવો (કિ) ચોમેરથી રોકવું.
 ઘેલચંદ્રું (ના) ઘેલીના પેટનું છાંકડું.
 ઘેલછા (ના) શોડુંક ઘેલાપણું.
 ઘેલડી (ના) ઘેલી. (કવિતામાં).
 ઘેલસડકું (વિ) ઢંગવગરનું.
 ઘેલાં કાઢવાં (કિ) લાડમાં ઘેલાઈ કરવી.
 ઘેલાઈ (ના) ઘેલછા. ગાંડપણ.
 ઘેલું (વિ) ગાંડું. અદંકપાંસલી.
 ઘેસુ (ના) રળ, ધૂળ.
 ઘોંડલું (કિ) કોણી મારવી, મુકી મારવી.
 ઘોંડો (ના) મુકંડો, ગોંડો. કોણીનો ધા.
 ઘોંગાઈ } (ના) કંઠળાણ, બૂસ, સોર. ભેં
 ઘોંધાઈ } (ના) અધોસા અવાજ.
 ઘોંચલું (કિ) ભોંડલું. બંધાડલું.
 ઘોંટલું (કિ) ઘોંટ બંધલું. સૂલું.
 ઘો (ના) એક કોણી. અંદનવો. પાંટલાવો.

બોકલું (કિ) બોંકલું, મુકી મારવી.
 બોકો (ના) બોંકો, ગોદો.
 બોગર (ના) બાહુક, આવો.
 બોગરરાણો (ના) બોગરનો રાજા. એક પૂતળું.
 બોધા (ના) કાઠીઆવાડનું એક બંદર.
 બોધારી (નિ) બોધા બંદરનું.
 બોધો (ના) બોધો. મૂર્ખ.
 બોધોરાણો (ના) બોધોરાણો.
 બોચલું (કિ) બોંચલું, પેસારલું.
 બોટ (ના) ધૂંટ, ગોટ, ધૂંટરોટ.
 બોડગાંઠ (ના) બેવડી શાંઠ.
 બોડહોઠ (ના) બોડાની સરતલું સ્થાન.
 બોડમહાન (ના) બોડીથી બાદશાહને ઘેરવો તે. (સેંત્રનમાં).
 બોડમુખું (ના) બોડાના જેવા મુખવાળું.
 બોડલી (ના) બોડી (બાડમાં).
 બોડવેલ (ના) બોડાગાડી, ચારઠ. [નમાં].
 બોડગાંઠ (ના) બોડગાંઠ. ગાડીનું જોર (સેંત્ર-
 બોડગાડી (ના) બોડાની ગડી. ચારઠ.
 બોડાર (ના) તમેલો. અધ્ધશાળા.
 બોડાવજ, બોડાવજ (ના) એક સુગંધી મૂળિયું.
 બોડાવાળો (ના) ચરવાદાર. રાવત.
 બોરિયું (ના) ચોપળી બાળકની ઝાળી બાંધ-
 વાની બોડી. [લિહેર. ટેકો. એક મોહર].
 બોડી (ના) બોડાની માદક ખીટી. બેસણી.
 બોડું (ના) દુર્બલ બોડો. બોડેસવાર.
 બોડેસવાર (ના) અસવાર.
 બોડો (ના) બોટક, અથ, હથ.
 બોટલ્યો (ના) બળદિયો. સાંઠ.
 બોણ (ના) ઘેન, મોટો હથોડો.
 બોણિયું (ના) ટંકો.
 બોળો (ના) ગોળો, વાસાંભાં પડેલો ખાડો.
 બોર (ના) ભંધતા નીકળતો અવાજ. કબર-
 નો ખાડો. ખરજ. કથાસુ.
 બોર (વિ) ભયંકર. અધમ.
 બોરબંધારી (વિ) બિહામણી કાળી (સારત).
 બોરબાલું (કિ) અંધારાનું.
 બોરડું (કિ) ભંધતાં અવાજ. કાઠવો.
 બોલો (ના), વગર તેડે આવેલો. એક પંખી.
 ખાંસી કરેલો વાહડો.

બોલ (ના) ગોખવું તે. અમુક સ્વર. ભરવાડનું
 હુપડું. તમેલો.
 બોળ (ના) ગભરાટ. મુંઝવણ. વાદવિવાદ. અંધેર.
 બોળવું (કિ) ચોળીને નરમ કરવું. વિચારવું.
 બોળવું (ના) ભાંગેલું દહિ.
 બોળાબોળ (ના) સંકલ્પવિકલ્પ. સંદેહાવસ્થા.
 બોળાયાં કરવું (કિ) વખત ગાળવો. ખોડી થવું.
 બોળાવું (કિ) ચોળાઈને નરમ થવું.
 બોળ્યું (અ) હશે! જાને! જોણું!
 બ (પ્ર) નારાક અર્થ. જેમ કૃતક, કદમ્બ.
 બાણ (ના) નાક. ગંધ.
 બાણે દ્રિય (ના) નાસિકા, નાક.

હ,

હ (ના) પાંચમો અંગન. આથી, આરંભાતા
 શબ્દો નથી. (તેથી ત્રેસમાં બીજાં નથી)
 શબ્દની વચમાં ક, ખ, ગ, ઘ એ ચાર અંગ-
 નોની પૂર્વે એ (હ) આવેછે. ત્યાં એને બ-
 દલે અનુસ્વાર મૂકાયછે. જેમ:-અહ્ક=અંક;
 શહ્ખ=શંખ; ગહ્ગ=ગંગ; સહ્ધ=સંધ.

ચ.

ચ (ના) છઠો અંગન.
 ચ (અ) અને પુત:
 ચ (આ) "ત્ય"નો. જેમ સત્ય, સાચ; તૃત્ય.
 ચઈતર (ના) ચૈત્ર. (મહિનો). [નાચ.
 ચહું (ના) ચૌકું, નાનું બજાર.
 ચહલ (વિ) ચૌલ, ૧૪ (સંખ્યા).
 ચક (ના) ઝીણી સળીનો પડદો. (જનાનાનો).
 ચક (અ) છક. ચકિત.
 ચકચક (અ) ચળકાટ ધર્શક.
 ચકચકલું (વિ) ચળકલું, ઝંઝઝલું.
 ચકચકલું (કિ) પ્રકાશવું, ચળકવું. ઝળકવું.
 ચકચકાટ (ના) ચળકાટ, તેજ, પ્રકાશ.
 ચકચકિત (વિ) ચકચકલું. સાફ. સ્વચ્છ.
 ચકચારું (ના) ખંત, તપાસ, પૂછપરછ.
 ચકચંધ (ના) પાંચખૂંચ, માયાકૂચ, ચામોદી.
 ચકચૂર (વિ) ગરક થયેલું. તક્લીન. નિમગ્ન.
 ચકટોણ (ના) ઉપર નીચે ચકમાં ફરતા હિ-
 ચકડી (ના) ચકરડી, ધીરધી. ચિકા. ચક. ફેર.
 ચકડું (ના) ચકરડું, ચક.

ચક્રી (ના) હીરણ્ય ચક્ર.
ચક્ર (ના) ઢેકું. ચપટું ગાળપડ.
ચક્ર (ના) કચરણ, કદડું. ચાંપડું.
ચક્ર (ના) એક આગિયો પચ્ચર.
કમક (ના) એક આગિયો પચ્ચર.
મકર (ના) કિટો યવો. જોલાયાલી થવી.
મકર (ના) ચક્રમકર. મકરના-
મકર (ના) ચક્રમકર. [ની ટોળી.
ચક્રમો (ના) ખનાત.
ચક્ર, ચક્રચક્ર, ચક્રચક્ર (અ) ચક્રચક્ર પેઠે
ચક્રી (ના) એક રમકડું. ચક્રી. [ફરવું તે.
ચક્રી ભમરડી (ના) ફૂંદડી. ભમરડાની પેઠે
ચક્રડું (ના) ચક્ર-પેડાની વાટ. ખપરડું. કુંડાળું.
ચક્રદા (વિ) દેહપુષ્પ, જડો. (પુરુષ).
ચક્રાવો (ના) ફેરાવો. પરીધ. ચક્રચૂડ.
ચક્રી (ના) ચક્રચક્ર, ફેર.
ચક્રીદાર (વિ) ચક્રીવાળી, દાક્ષણી (પાધડી).
ચકલી (ના) ચલ્લી. ચકલાની માદા.
ચકલું (ના) ચકલીનું બચ્ચું. [પાઈ.
ચક્રોદાર (ના) ચકલાની સાંભળ રાખનાર સી-
ચકલે મૂકડું (કિ) બધાડું પાડવું. [ચલ્લો.
ચકલો (ના) ચાર રસ્તાનું નાકું. મોહોલ્લો.
ચક્રચક્રી (ના) ચક્રવાક. એક પંખી. વિ-
ચક્રવે (ના) ચક્ર. [ખૂટાં આશુક માશુક.
ચક્ર (ના) ચ અક્ષર. કોષપણ જોવ.
ચક્રિત (વિ) છક, આશ્ચર્ય પામેલું. ગામડું.
ચક્રોતર (ના) એક મોટાં લીધું જેવું. ફળ.
ચક્રોર (ના) એક ચંચળ પંખી. [મજનાર.
ચક્રોર (વિ) ચંચળ, ચાલાક સહજમાં સ-
ચક્ર (ના) ચક્ર. ફેરો, આંટો પરીધ. તમ્મર.
ચક્રી (ના) ચાક્રી. ધંટી. [એક હથિયાર.
ચક્ર (ના) પેડું. જોળાકાર વસ્તુ. ચાક. દરિયાઈ
જળનું ધર. સુદર્શન, એક હથિયાર. એક
ચિહ્ન. રાજ્ય. ખટચક્રમાંનું એક. કુંડાળું.
ચક્ર (ના) એક અંગકસરત.
ચક્રપાણિ (ના) વિષ્ણુ. હાથમાં ચક્ર ધરનાર.
ચક્રવર્તી (ના) મોટા રાજા. રાજાશાહ. એક
ચક્ર રાજ કરનાર.
ચક્રવાક (ના) ચક્રચક્રી. એક પંખીનું બેડું.
ચક્રવાત (ના) વંટાળિયો. [ચાન.
ચક્રવર્તિ (ના) એક જાતનું વ્યાજ. (વ્યાજનું)
ચક્રચૂડ (ના) ચક્રાવો. ચક્રાકાર સેન્યની પચના.

ચક્રાકાર (વિ) ચક્ર જેવા આકારનું, ગોળ.
ચક્ર } (ના) આંખ, નેન, નેત્ર, નયન, આંધિ.
ચખ }
ચખાડવું (કિ) ચાખવા આપવું.
ચગદવું (કિ) છંદવું, ચાંપવું, ચક્રદવું.
ચગવું (કિ) હડવું. (કનકવાનું).
ચગળવું (કિ) ચાવી ચાવીને ખાવું.
ચગાવવું (કિ) હવામાં ઢરાડવું. (પતંગ).
ચગી જવું (કિ) ત્ર કેતમાં સમજવું.
ચગું (વિ) ચંચળ, ચાલાક. ચક્રોર.
ચગું (ના) રેલનો કાદવ. ઠરેલી મટોડી.
ચંગ (વિ) સ્વચ્છ, શુદ્ધ. ચાનદી. એક વાળું.
ચંગ (અ) ડેચાં, ધંટો, કંઈ નહિ અર્થે. [પતન.
ચંગા (વિ) ચંગ, સ્વચ્છ.
ચંગારી (ના) ચણગારી, તણખો. રજ.
ચંગોટી (ના) સોડ. મોંદું લગતે ઠાંકવું તે.
ચચણવું } (કિ) ચણચણવું. બળવું. ચોરવું.
ચચરવું }
ચચ્યાર (ના) ચાર ચારનો થોડ.
ચચ્યોમચ્યો (ના) મા બહેનની ગાળ.
ચંચ (ના) ચાંચ, ચંચૂ. (પંખીની).
ચંચળ (વિ) ચળ, ફરવું, ઢળવું. ચાલાક. ચક્રોર.
ચંચળા (ના) વીજળી. લક્ષ્મી. એક વૃત્ત.
ચંચળાઈ (ના) ચપળતા. હોશિયારી.
ચંચૂ (ના) ચાંચ.
ચટ (ના) શ્રાદ્ધમાં બ્રાહ્મણને ઠેકાણે મૂકાતી
દર્ભની શુંભેલી સળીઓ. ખંત. હક.
ચટ (અ) ઝટપટ, તાકીદે.
ચટક (ના) એક પંખી, ચલ્લો.
ચટક (વિ) હીપડું. લાલચોળ.
ચટકડું (કિ) ડંખડું. હીપડું. છટકડું.
ચટકી (ના) ચપટી. ડંખ.
ચટકો (ના) દંશ, ડંખ. રીસ. ચાંલ્લો.
ચટણી (ના) વાટીને, ફરેલું અથાણું. ચાંટણ.
ચટપટ } (ના) કાળજી, ખંત. તાલાવેલી. અ-
ચટપટી } કળામણ, સંતાપ.
ચટાઈ (ના) સાદડી, ઘાસનું પાશરણું.
ચટાચટ (અ) ઝડઝડ, જલદીથી.
ચટારવું (કિ) ડાઘ ચાટ તેમ કરવું.
ચટપટી (ના) ચટપટ, સંતાપ.

ચટિયો (વિ) છદ્ધી, મમતી, હઠીલો.
 ચડચડ (અ) ઝટ. ભેતભેતામાં.
 ચડતર (ના) વધધટ. ચઢવું ને ઉતરવું.
 ચડણ (ના) ચઢણ, ઊંચે ચઢવાનો માર્ગ.
 ચડતી (ના) ચઢતી, આખાદાની, ઉત્કર્ષ. ક્રતેહ.
 ચડતી (વિ) ઊંચી. વધતી.
 ચડવું (વિ) ચઢવું. વધવું. શ્રેષ્ઠ.
 ચડતા દહારા (ના) આખાદીનો વખત.
 ચડતી ભાંજણી (ના) હલકી કીમતની રકમ-
 ને ભારે કીમતમાં આણવી તે.
 ચડપ ચડપ (અ) નક્કીથી.
 ચડપવું (કિ) ઝડપવું, ઝુટી લેવું.
 ચડભડવું (કિ) ધુરસે થવું. લડવું.
 ચડભડાટ (ના) ખોલાચાલ, નકાર.
 ચડવું (કિ) ઉપર જવું. વાંકું વળવું. ઊંચું
 થવું. વધવું. ઉત્કર્ષ થવો. ભેસ વધવો.
 છકવું. આવવું. વળવું. ધરાવું. તૈયાર
 ચડવો (ના) ડોહિયો. [થવું. ફૂલવું. ગળવું.
 ચડસ (ના) ચરસ. એક કેફ. લલુતા.
 ચડસાચડસી (ના) ચરસાચરસી. સ્પર્ધા.
 ચડાઈ (ના) ચઢાઈ, હુમલો. તૈયારી.
 ચડાઉ (વિ) ફૂલણ.
 ચડાચડી (ના) સરસાઈ, હોંસાતોંસી.
 ચડાવ (ના) ચડાણ. સ્વારી. ઉપાડ.
 ચડાવવું (કિ) ચડે તેમ કરવું. ઉપર મૂકવું.
 ખાવું. ઉરકેરવું. છટ આપવી. કબૂલવું.
 ચડાવો (ના) ચડાવ, ચડાણ. [અર્પણ.
 ચડિયાવું (વિ) વધારે સરસ. ચઢવું.
 ચડેલ (વિ) ચડાઉ. ઉરકેરાવું.
 ચઢવું (કિ) ચડવું.*
 ચણી (ના) ચીંચારી, તણખો, વિસ્ફુલિંગ.
 ચણચણ (અ) અવાજનું ચાનકરણ.
 ચણચણવું (કિ) ચણવું.

* આ પ્રમાણે ઘણાખેરા ચડ ધાતુના સ-
 ખેમાં ચઢ (એટલે ૨ ને ઠકાણે ઠ) લખાય
 છે. યોગ્ય રીતે અને શિષ્ટપ્ર-
 દાય ભેદો અને પ્રયોગો યોગ્ય છે. માત્ર વિ-
 સ્તાર ન થવા માટે અને ખાસ સંજોગોને જો-
 ણે વડાવ્યા નથી.

ચણચણવું (ના) ચણચણનો અવાજ.
 ચણતર (ના) ચણવાની રીત. ખનાવટ.
 ચણવું (કિ) ચણતર કરવું. ઊઠાવવું.
 ચણા (ના) ચણક, એક કઠોળ.
 ચણાપણી (ના) ચણનો છાંડ, તેની જુડી.
 ચણાપાપડી (ના) એક મીઠાઈ.
 ચણિચાં (ના) ખારણું ફરવાનો ખાડો.
 ચણિયો (ના) ધાધરો.
 ચણીટી } (ના) ગુંળ. ના વાલ. રા ગ્રેન.
 ચણીટી }
 ચણ (વિ) કોધાયમાન. હુંદ મીનજી.
 ચણાલ } (ના) શ્વપાક. બ્રાહ્મણને પેટ શુદ્ધ-
 ચણાળ } થી થએલી પ્રજા. ઘેરો.
 ચણાળ (વિ) નિર્દય, ધાતકી, દુષ્ટ.
 ચણાળ ચોંડી (ના) લુચ્ચાની ટોળી.
 ચણાળણી (ના) ચંડાળની સ્ત્રી. પાપણી.
 ચણકલ (ના) અગ્નિજ્વલો રસ. એક કેફ.
 ચણોલ, ચણોળ (ના) એક પાંખી.
 ચતરંગ (ના) એક વાજી. એક ગીત.
 ચતરાઈ (ના) ચતુરાઈ, હોશિયારી. દક્ષતા.
 ચતું (વિ) ખીંપર પડેલું. સવળું.
 ચતુંપાટ (વિ) પાટલા જેવું ચતું.
 ચતુર (વિ) ચાર, ૪ (સંખ્યા). જેમ ચતુર્ભુજ.
 ચતુર (વિ) હોશિયાર, દક્ષ. રસિક. પકડું.
 ચતુરંગ } (વિ) ચાર ભતતું (સૈન્ય). હાથીના
 ચતુરંગી } સ્વાર, ઘોડેસ્વાર, રથો અને પેદલ.
 ચતુરસીમા (ના) ચતુરસીમા. ચારે બાજુની હદ.
 ચતુર સુભન (વિ) દૈવ અને સુજ્ઞ. ભણેલું ગ-
 ચતુરા (ના) ચતુર સ્ત્રી. [ભણેલું.
 ચતુરાઈ (ના) ચાતુર્ય, કાબેલિયત. પકાઈ.
 ચતુરાનન (ના) ચાર સુખવાળો ચતુરા.
 ચતુર્ધાત (ના) એકની એક સંખ્યાનો ત્રેવડો ગુ-
 ચતુર્થ (વિ) ચોથો. [ભાકાર.
 ચતુર્થાંશ (ના) ચોથો ભાગ. ૦૧ (પા).
 ચતુર્થી (ના) ચોથ. પંચમહાદિયોનો ૪થો દિન.
 ચતુર્દેશ (વિ) ચાર પાંખડીવાળું.
 ચતુર્દેશ (વિ) ચૌદ, ૧૪ (સંખ્યા). ૪+૧૦
 ચતુર્દેશી (ના) ચૌદસ.
 ચતુર્ધા (અ) ચાર પ્રકારે,
 ચતુર્ભુજ (વિ) ચાર ભુજયુક્ત. ૪ હાથવાળું.

ચતુર્ભુજ (ના) વિષ્ણુ. સંસરવતી.
 ચંતુર્ધ્રિધ (ના) ચાર પ્રકારનું.
 ચતુષ્કોણ (ના) ચોખ્ખું.
 ચતુષ્પદ (ના) ચારનો સમુદાય.
 ચતુષ્પદ (ના) ચોપગાં પશુ. એક કરણ.
 ચતુ (વિ) ચતું. હંધું નહિ તે.
 ચતુભુજ (વિ) ચતુર્ભુજ. ચાર હાથનું.
 ચન્ત (ના) ચિન્ત્ય. સ્વામી.
 ચંતા (ના) ચિંતા, ક્ષીર. કાળજી.
 ચંદ (ના) ચંદ્ર. ચાંદલો.
 ચંદ (પ્ર) આવકના નામને લાગેછે. જેમ પ્રે.
 ચંદ (વિ) ચોડું, જુજ. [મયંદ.
 ચંદન (ના) સૂકડ. ટીકું, એક સુગંધી કાષ્ટ.
 ચંદનધો (ના) એક નતની ધો. (પંખી).
 ચંદનચૂડી (લા) આગળ પહેરવાની ચૂડી.
 ચંદનહાર (ના) એક ગળાનું ઘરણું. [રવો.
 ચંદની (ના) ચાંદની, ચંદ્રપ્રભા. સફેત ચંદ-
 ચંદરવો (ના) માંડવાની ઉપર બાંધવાનું કપડું.
 ચંદરસ (ના) ચંદ્રસ.
 ચંદા (ના) ચંદ્ર જેવી ઠાંતિવાળી સ્ત્રી. ચંદની.
 ચંદાણું (કિ) બકાધને ચાકું પડવું.
 ચંદી (ના) ઢોરને આપવાનું અનાજ.
 ચંદેરી (ના) એક ગામ, તથા ત્યાંની ચીજો
 ચંદ્ર (ના) એક ગ્રહ, સોમ. ચાંદલો. એક.
 ચંદ્રક (ના) ચાંદલો, ચાંદલો. [સ્ત્રીનું લગ્નહું
 ચંદ્રકળા (ના) ચંદ્રબિંબનો ૧૬મો ભાગ. એક
 ચંદ્રકાંત (ના) એક ચળકતો ઝરતો ઠંડો પથ્થર.
 ચંદ્રગ્રહણ (ના) પૂનર્મનું ગ્રહણ. ચંદ્ર સૂર્ય-
 ની વચે પૃથ્વીનું આવવું
 ચંદ્રજ્યોતિ (ના) ચાંદની. બપોરિયું.
 ચંદ્રમણી (ના) ચંદ્રકાંત. [તારાઓ.
 ચંદ્રમંડળ (ના) ચંદ્ર તથા તેની આસપાસના
 ચંદ્રમા (ના) ચંદ્રમસ, ચંદ્ર, ચાંદ. સારિ.
 ચંદ્રમુખી (વિ) ચંદ્ર જેવા મુખવાળી (સ્ત્રી).
 ચંદ્રમૌલિ (ના) શિવ. (જટામાં ચંદ્ર રાખનાર).
 ચંદ્રવદના (વિ) ચંદ્રમુખી.
 ચંદ્રશેખર (ના) શિવ, ચંદ્રમૌલિ.
 ચંદ્રાવળા (ના) એક નતની ચૂજરાની કવિતા.
 ચંદ્રાવળી (ના) એક ગીત.
 ચંદ્રિણ (ના) ચાંદરણું, ચાંદની.

ચંદ્રસ (ના) એક ચંદ્ર.
 ચંદ્રાદય (ના) ચંદ્રનું હૃદય તે.
 ચંપ (અ) બોલવું અટકાવાની સંજ્ઞા.
 ચપકાવડું (કિ) ગરમ ચીજને ચાંપવી. ડામણું
 ચપકો (ના) હલકો ડામ.
 ચપચપ (અ) ઝડપથી. અવાજનું અનુકરણ.
 ચપચપડું (કિ) ચાંપી જોતાં તાર નીકળે એવું
 ચપચપું (વિ) ચીકણું અને લીનું. [પડું.
 ચપટ (અ) ચપ્પટ. પલાંડીએ બેસવું.
 ચપટાણું (કિ) દળાણું. નુકસાનમાં આવવું.
 ચપટી (ના) અંગુઠા સીથે ટાંચીની કે મધ્ય-
 માનું જોડાણ. જરાક પળક.
 ચપટું (વિ) ચંપાયણું, દબાયણું. ચીપું.
 ચર્ચડવું (કિ) ટીપીને ચપટું કરવું.
 ચપડાવડું (કિ) ચપચપ ખાઈ જવું. ચોરડું.
 ચપડે તેમ કરવું.
 ચપડિયો (ના) બાલ્યું ચપડનાર.
 ચપણું (ના) ખટરું, સકોરું, રામપાતર.
 ચપરાસ (ના) પતરાજ. નામની ધાતુની તખતી.
 ચપરાસી (ના) બરાધ. પટાવાળો. દૂત.
 ચપલ } (વિ) ચાલાક, ચંચળ, હલોળી.
 ચપળ }
 ચપળતા (ના) ચાલાકી.
 ચપળાં (ના) આંખ મીચામણાં.
 ચપળા (ના) ચપલા, લીજળી, દામિની ચપળ
 ચપળાઈ (ના) ચપળતા, ચંચળાઈ. [સી.
 ચપાચપ (અ) ઝડપથી. ટપોટપ. ચુપચાપ.
 ચપાટવું } (કિ) સપાટાબંધ ખાઈ જવું.
 ચપાટી જવું }
 ચપેટ } (ના) ઝપટો. પંતે. ફાંસો. ધક્કો.
 ચપેટી } નુકસાન. પ્રેતપીડા.
 ચપ્પ (અ) ચપ. મુંગા રહેવાની સૂચના.
 ચપ્પટ (અ) પલાંડી વાળીને બેસવું તે.
 ચપ્પુ (ના) ચાકું, કંડમતરાશ.
 ચબરાક (વિ) ચપળ, ચાલાક.
 ચબૂતરા (ના) ચાવડી, ચોકી, ગેટ. [અથેલ
 ચબોલા (ના) સામસામા પ્રશ્નોત્તર.
 ચબડવું (કિ) ચીડવું. કાઢમાં બોલવું.
 ચબરાટ (ના) કાસ. બોલ્યાલ. [આકર્ષણ
 ચમક (ના) ચળકોટ, ચમકારો. એક રંગ

અમકપથર (ના) લોહચુંબક.
 અમકલું (કિ) ચોંટલું, ઝબકલું. ઓથિયું પ્ર-
 અમકળી (ના) અંપાકળી, એક ધરેણું. [કારાણું.
 અમકારો } (ના) ઝબકારો. અમચમ થતો અ-
 અમકારો } વાળ. દેખાઇને લોપ થતો પ્રકાર.
 અમકાવડું (કિ) બીવડાવડું, શિક્ષા કરવી.
 અમચમ (અ) એવો અવાળ. બળતરા.
 અમચમડું (કિ) બળતરા થવી.
 અમચી (ના) ખલેચી. નાનો ચુમચો. [પાત્ર.
 અમચો (ના) લાંબા છાછરા ચારાડું દાંડીવાળું.
 અમડી (ના) ચપડી. યોમડીનું દઝાડું.
 અમટો (ના) અંગુઠો અને તર્જનથી ચામડી
 અમખાવવી તે. લાંબો ચીપીઓ. હાલમડું
 અમડી (ના) ચામડી. [એક ઓળટી.
 અમત્કાર (ના) આશ્ચર્ય. અદ્ભુત બતાવ.
 અમત્કારિક } (વિ) આશ્ચર્યજનક. નવાઇનું. આ-
 અમત્કારી } નદદાયક.
 અમન (ના) બાગ. મઝો. આનંદ.
 અમરી (ના) અનાજની કૂમતી. અમર.
 અમર (ના) ખાલપો. ચામડાં સાફ કરનાર.
 અમરેલી (ના) ચપેલી, એક ફૂલ.
 અમ્પક (ના) ચપો, એક ફૂલ તથા તેનો છાટ.
 અમ્પત થયું (કિ) નાશી જડું.
 અમ્પલ (ના) એક બતનો બેટો.
 અમ્પાવરણું (વિ) અંપાના ફૂલના રંગનું.
 અમ્પાવડું (કિ) દબાવડું. અમ્પી કરાવડી.
 અમ્પી (ના) શરીર દબાવડું તે. પગઅમ્પી.
 અમ્પૂ (ના) અંધની એક બત. ભેમરૂકિમણી અંપૂ.
 અમ્પેલી (ના) એક બતનો ઘોળાં ફૂલ.
 અમ્પો (ના) અમ્પડું, એક પીણું ફૂલ.
 અમ્પુ (ના) સીરોઈ.
 અમ્પુડી (ના) છેક નાનો અમ્પુ.
 અમ્પેલી (ના) ચપેલી.
 અમ્મર (ના) ચામર, મોટી પીછી.
 અર (ના) ખાઈ. ચામ્પોત્તરનું અંતર. ચરનાડું
 અરથળ. મેપ, કડક, તુલા, મકર રાશિ. સ્વા-
 અરિ, અવલુ, ધનિષ્ઠા, રાતતારકા. નક્ષત્રો.
 અર (વિ) જડું. ચરનાર.
 અરકલો (ના) અલ્લો.
 અરકલું (કિ) ખાલકલું અધડું.

અરખ, અરખો (ના) કપાસિયા જે ર જુદા
 ખાડવાનો સાચો. ખરાદ.
 અરખી (ના) નાનો અરખો. પવનચક્કી.
 અરચા (ના) અર્ચા. લોકવાયકા. વાદ. સંભાષણ.
 અરચાવડું (વિ) અરચા ચલાવવી.
 અરચાડું (કિ) ગવાડું.
 અરણ (ના) પગ. કવિતાનું પાદ. તુક.
 અરણામુત (ના) પુત્યના પગધોળાનું પાણી.
 અરણારવિંદ (ના) અરણકેપી કમળ.
 અરણો (ના) ધાધરો, ચલિયો.
 અરણોદક (ના) અરણામુત.
 અરનુંડું (ના) ચોપણું પશુ.
 અરખી (ના) અર્મિકા, ચામડીની અંદર ઠરે-
 લો ચીકલો પદાર્થ. ચામોદી.
 અરખીદાર (ના) અરખીવાળું.
 અરરર (અ) અવાજનું અનુકરણ.
 અરવાદાર (ના) ઘોડાવાળો. રાવત.
 અરસી (ના) નાનો ચર.
 અરડું (કિ) પશુનું ખાડું. ક્રૂરતાં ખોરાક મે-
 અરસ (ના) એક કેદ. લણુતા. [જાવો.
 અરસાચરસી (ના) અરસાચડસી, સરસાઈ, હોંપ
 અરાઈ (ના) દોર ચરાવવાની મજુરી. [સાતોંસી.
 અરાગ (ના) દીવે, બતી.
 અરાચર (વિ) જગમ રથાવર.
 અરામણી (ના) ચુરાઈ.
 અરાવડું (કિ) ઠોરને ચરતાં મૂકવાં.
 અરિત } (ના) ગુણ તથા આચરણ વર્ણન. બ-
 અરિત } ખર. પાખંડ. ચેચ. કમ્મ.
 અરુ (ના) દેગ. હોમદ્રવ્ય.
 અરુકરડું (ના) મોં ધોડું.
 અરુડો (ના) અરુવો (માટીનો).
 અરોતર (ના) ચારુતર, ગજરાતનો એક પ્રાંત.
 અરોતરું (વિ) અરોતરનું.
 અર્ચો (ના) લોકવાર્તા. ચરચા. ખબર.
 અર્ચાપત્ર (ના) ખેખરપત્ર.
 અર્ચાપત્રી (ના) ખબર લખનાર.
 અર્ચિત (વિ) ચોપડેલું, ચવાચલું.
 અર્ચું (ના) ચામડી, છાલ. ચામડું.
 અર્ચપત્ર (ના) ચામડાનો કાગળ.
 અર્ચો (ના) ચાલચેલણ. શિકલ. દેખા

ચલચલ (અ) જનન. દૂર થા. ઝટકર.
 ચલણુ (ના) ચલન. વગ. સત્તા. વજન. વારા.
 ચલણી (ના) ચાલતા વખતનું. (નાણું).
 ચલમ (ના) તંબાકુ, ગાંજી પીવાનું કામ.
 ચલાઉ (વિ) કામચલાઉ, સાધારણ. ટકાઉ.
 ચલાણી (ના) ખ્યાલી. પડધીવાળી વાડકી.
 ચલાણું (ના) પડધીવાળું ખ્યાણું.
 ચલાવવું (ક્રિ) ચાલે તેમ કરવું. શરૂ કરવું.
 ચમક કરવો. ગતિમાન કરવું. ફેડવું.
 ચલિત (વિ) ચાલેલું, ખસેલું.
 ચલિત કુંડળી (ના) ચલતું ચલન દર્શક કુંડળી.
 ચલિયું (ના) ચલું (પંખી).
 ચલો (અ) ચાલો. ઝટકરો.
 ચલ્લી (ના) ચક્રી, ચક્રી.
 ચલું (ના) ચલ્લીનું બચ્ચું. ચાંગળું.
 ચલ્લુ (વિ) ચાલુ. જરીતું.
 ચલ્લો (ના) ચલ્લો. [ઢંગ.
 ચવ (ના) ચોતીનું એક તોલ. રામ. સાન.
 ચવડ (વિ) તાણું દટ નહિ તેવું.
 ચવડાવવું (ક્રિ) ચાવે તેમ કરવું.
 ચવડું (વિ) ઝટ કંકડો ન થાય તેવું.
 ચવવું (ક્રિ) ચોલવું.
 ચવળવું (ક્રિ) વલવલ કરવું. આતુર થવું.
 ચવળાટ (ના) વલવલાટ. આતુરતા.
 ચવાવું (ક્રિ) ચાવી શકવું. ગવાવું, નિંદાવું.
 ચવેણું (ના) ચર્વણ. કાચું કોરૂ ખાવાનું.
 ચવેયા (ના) ચાળા.
 ચંચો (ના) પગના તળિયાનો ફેલ્લો.
 ચંચડ (વિ) ચવડ, ચવડું.
 ચશ્મ (ના) આંખ, નેન, નયન, લેશન, નેત્ર.
 ચશ્મા (ના) ઉપનેત્ર.
 ચશ્માં આવવાં (ક્રિ) ઘોડું દેખાવું.
 ચશ્મે સુલાખ (વિ) કાણું, આંખમાં ખોડવાળું.
 ચસક (ના) સૂળ.
 ચસકવું (ક્રિ) ખસવું. ચસકું.
 ચસકાવું (ક્રિ) મોથાવું. ખોડાવું.
 ચસકો (ના) ગરકો. કણકો. ચાળો. ખરો.
 ચસચસાટ (અ) ખૂબ મઠ્ઠમ. [ચરસ.
 ચસવું (ના) ચશ્મા. આધ્યાસ.
 ચસવું (ક્રિ) દખાઈ ખેસવું. ધખી જવું. ઢૂળવું.

ચળ (ના) ચેળ. ખુજળી.
 ચળક (ના) ચપરેલા તારનો ચળકાટ. ટપકી
 ચળક ચળક (અ) ઉપરા ઉપરી ચળકવું તે
 ચળકવું (વિ) ઝળકવું, તેજવાળું.
 ચળકવું (ક્રિ) પ્રકાર આપવો. દીપવું.
 ચળકાટ (ના) ઝળકાટ, રોશની.
 ચળકારો (ના) તેજ. પ્રકાર.
 ચળકીબંધ (વિ) ચળકાટવાળો, તેજદાર.
 ચળણુ (ના) ચલણુ.
 ચળવણી (ના) ચાળવણી, ઉચલપાચલ.
 ચળવળ (ના) ચટપટી. ખેચેલેની.
 ચળવળવું (ક્રિ) ટળવળવું. તલપપડ થવું.
 ચળવળાટ (ના) ચળવળ, વલવલાટ.
 ચળવું (ક્રિ) ખસવું, ખગડવું. વણકવું.
 ચળાચળ (વિ) ચરાચર, જંગમ સ્થાવર.
 ચળામણી (ના) ચાળવાની મજૂરી.
 ચળાવવું (ક્રિ) ચાળે તેમ કરવું. ફેરવવું.
 ચળું કરવું (ક્રિ) મોં ઘેરવું. ખંખાળવું.
 ચળેલ (વિ) અસ્થિર. ઉડેલ. વંઠેલ. ખસે
 ચળેલું (અ) ચાડે રસ્તે ગયેલું.
 ચાંઈ (ના) નાનો ચાંદલો.
 ચાંઈ કરવું (ક્રિ) ખસિયાણું પાડવું.
 ચાંગળું (ના) ચર્મખાખો. હાથના પંખનો ખાડે
 ચાંચ (ના) ચાંચૂ. પંખીના મુખની ટોંક. [જા.
 છીદાર ભાગ.
 ચાંચડ, ચાંચણુ (ના) એક ઝીણો ઉડતો
 ચાંચત્રો (ના) એક ખોદવાનું ચોન્દર.
 ચાંચિયો (ના) દરિયાઈ ચોર.
 ચાંચૂ (ના) કાંઈપણ અક્ષર-ખાલ.
 ચાંદ (ના) ચંદ્ર, ચાંદો.
 ચાંદણું (ના) ચાંદરું, ચંદની.
 ચાંદની (ના) ચંદ્રપ્રભા. અજવાળી રાત.
 ચાંદખીજ (ના) શુદ્ધ ખીજ, ચાંદરાત.
 ચાંદરડો (ના) તારા, નક્ષત્રો.
 ચાંદરણું (ના) ચાંદની, ચંદ્રપ્રકાશ.
 ચાંદરાત (ના) ચાંદખીજ.
 ચાંદલિયો (ના) ચાંદો, ચંદ્ર.
 ચાંદલો (ના) ચાંદલો, શુભકારની ભેટ.
 ચાંદી (ના) શુદ્ધ રૂપ. ખાખ. ચાંદું, ગરમી
 ચાંદું (ના) ચામડીનું ચાંદું. [રાં

ચાંદો (ના) ચંદ્ર, ચાંદ. ચંદ્રાકાર લાંછન.
 ચાંપ (ના) કળ. ક્ષમાન. દાળ. ચેતવણી. વાગ.
 ચાંપણ, ચાંપણી (ના) દબાણ. ઉશ્કેરણી.
 ચાંપેલી (વિ) આકરી, સખત.
 ચાંપવું (ક્રિ) દાળવું. લાંચ દેવી. તપાસવું.
 ચાંપું (ના) ફણસનો ગોઠલીવાળો ગર. ચંપો.
 નયની વચમાં ફરતા મોતી સાથેનો હીરો.
 માથાતુ ઝેર ધરેણું.
 ચાંચા વહેવાર (ના) ચાંદલો કરીને જમવા-
 ચાંદલો (ના) ચાંદલો, [નો અવહાર.
 ચા (ના) ચાહ. ઇચ્છા. હેત. [કનો મુખી.
 ચાહસ (ના) સીંચાઈનો જમાદાર. લશ્કરી હમા.
 ચાક (ના) સપેતો. ચક્ર. પેડું. એક ધરેણું. બુ-
 ચાકટ, ચાકણ (ના) ચાકળ, એક સર્પ. ચિતિ.
 ચાકર (ના) સેવક. શુક્રામ. વહીતરો.
 ચાકરી (ના) દાસી. વહીતરી.
 ચાકરિયું (ના) ચાકરી પેટ આપેલું ખેતર ઈં.
 ચાકરી (ના) સેવા. દાસપણું. પગાર. ફરત.
 ચાકો (ના) કાંચળીપર ભરેલી એક તરેહ.
 ચાકળ (ના) ચાકળેણ (ના) બે મોંડાંની સાપણ.
 ચાકળી (ના) નાની ધડુલી. અડકણ.
 ચાકળો (ના) આખળિયો. મોટી ધરેડી. ગાદી.
 ચાકા (ના) ગાળ ચપટો કંદો. સિંચેલો ઢગ.
 ચાકું (ના) ચકું. ખજૂરનું વાદિયું. ઢેકું.
 ચાકુ (ના) ચખ્ખુ, છરી, કદમતરાશ.
 ચાખડી (ના) પાવડી. [ખાવું.
 ચાખવું (ક્રિ) સ્વાદ લેવો. લેહેનત લેવી. જરા
 ચાખળિયો, ચાખળો (ના) ચાકળો.
 ચાચર (ના) ચત્વર, ચોક, ચક્રો.
 ચાચરિયાં (ના) ચક્રલાની દેવીના ગણ.
 ચાચા, ચાચો (ના) કાકી.
 ચાણ, ચાણું (ના) ખાલકને ચઠાડવાની ચીજ.
 ચાણું (ના) ચારસી, દર્પણ, ખાપ.
 ચાણો (ના) રૂપિયો. [કરું છલે રસ લેવો.
 ચાણું (ક્રિ) આંગળીએ વળગાડી છલપર મૂ-
 ચાણો (ના) લાકડાનો કાઠો. વાટવો.
 ચાણી (ના) બહુ ખોલી ચીપાસિયેલું. (ચી).
 ચાણો (ના) દોઢ યાલો, ચીપારીઓ. ચીખા-
 ચાહું (ના) ચામડીપરનો કાચ, ચાંદું. ચિલો.
 ચાહ (ના) ખંત, ચાનક, ચીવટ.

ચાંદિયેણ (ના) સુગલીખોર સ્ત્રી.
 ચાંદિયો (ના) સુગલીખોર. ખેતરનું પૂતણું.
 ખીહામણો પુરુષ.
 ચાડી (ના) સુગલી નિંદા. ચાહું.
 ચાડીખોર (ના) સુગલી કરનાર. ચાહું.
 ચાહું (ના) ગોફણીની ચાડી. કોરિયું મૂકવા-
 તું કામ. કંદરું મોંડું.
 ચાણાક્ય (ના) ચંદ્રગુપ્તનો પ્રધાન. ચતુર.
 ચાણાલ (ના) ચંડાળ, શ્વપાક પાખી.
 ચાણી (ના) ચારણી.
 ચાણો (ના) મોટી ચારણી. ચારણો.
 ચાતક (ના) એક પંખી. ગપથો.
 ચાતરવું (ક્રિ) ફેરવવું, ખસેડવું.
 ચાતરી (ના) તરાગ, તરાક (રેડિમાની).
 ચાતુર (વિ) ચતુર, કાબલ, વિચક્ષણ.
 ચાતુરી (ના) ચતુરાઈ, ચાતુર્ય.
 ચાતુર્ય (ના) ચાતુરી, હોશિયારી.
 ચાદર (ના) ઓછાડ. કદન. સ્થિરજળ.
 ચાદરપાટ (ના) ચાદર કરવા લાયક પનાતું કાપક.
 ચાનક (ના) કાળજી, શિક્ષા, ખંત.
 ચાનકી } (ના) લાખરી, નાની રોટલી.
 ચાનકું }
 ચાંદ્રાયણ (ના) એક વ્રત. એક પ્રાયશ્ચિત્ત.
 ચાપ (ના) ધનુષ્ય, કામડું.
 ચાપટો, ચાપળું (ના) ચાણક.
 ચાપચીપ (ના) ટાપડીપ. માથાટોર. [પિયો.
 ચાપચીપિયું (વિ) દ્વિશ્લેષારીખોર. ટાપડી-
 ચાપટો (ના) આધાર માટે બેઠેલી ચીપ. બે-
 ચાપલુસી (ના) ખુસામત, તાળેદારી. [વટો લુઓ.
 ચાપુ (ના) ચાક, ચખ્ખુ. ચાંગળું. [તિજન.
 ચાખક, ચાખખ (ના) ચાણક. કોરડો. ફટકો. ઉ-
 ચાખખો (ના) ચાનક આપે એવી કવિત, ચાણક.
 ચાણક (ના) લાકડી ભાથે ગૂંથેલી લાંબી દોરી.
 ચાણકરવાર (ના) દોરાને શીખવનાર.
 ચામ (ના) ચર્મ, ચામડી, ચામડું.
 ચામચીમરિયું (ના) રાતે દેખવું કાણું પંખી.
 ચામલૂ (ના) ચામડી બેઠે ચોટી રહેતી ની.
 ચામડું (ના) ચામડીપરની નિશાની.
 ચામડી (ના) ત્વચા, ખાલ. છાલ.
 ચામડું (ના) ચર્મ.

આમર (ના) ચમ્મર. એક વૃત્ત.
 આમાચેણુ (ના) ચેણુ, છણુંદર.
 આમોદી (ના) વાત લંગાવવાની દેવ. બરાઈ.
 આચણી (ના) ચારણી. [આળા.
 આચના (ના) ચીન દેશ.
 આચનીસ (વિ) ચીન દેશનું.
 ચાર (વિ) ચર. ૪ થોડું. ખેતીવિશેષ. સેના,
 મુખ (બ્રહ્માના), અત્ત, આયુધ, બુદ્ધિ, મા-
 સ, આલ્યંતર પ્રયત્ન, અવસ્થા, આશ્રમ,
 ખાણું, મુક્તિ, ચંડ, પુરુષભક્તિ, સ્ત્રીભક્તિ,
 દિશા, હેઠ, નાયક, નાયિકા, પુરુષાર્થ, પ્ર-
 લય, ગદાયુદ્ધ, વંશ, પ્રીતિ, પાપ, બ્રહ્મવેતા,
 ભૂમિકા, અભુજાધ, ગાયનમત્ત, માર્ગ, મુદ્રા,
 યુગ, વર્ણ, વાણી, વાધ, વેદ, દ્રશ્યપદ્ધતી,
 એ સર્વે ચાર ગણાય છે.

ચાર (ના) બસસ, દૂત. કાસકે. લીલું ઘાસ.
 ચારખાની (ના) ચોખાની, (એક કાપડ).
 ચારખમો (ના) ઘોડાની ગાંઠીનો ઓછાડ.
 ચારઠ, ચારઠ (ના) ચાર પૈડાની ગાડી.
 ચારદી (ના) રથળ કમલિની. અતિચરા.
 ચારણ (ના) એક શદ્દ ભતિ.
 ચારણી (ના) ચાલણી. ચરામણી.
 ચારણી (વિ) ચારણની (ભાષા, કવિતા).
 ચારણો (ના) મોદી ચાણી.
 ચારણું (કિ) ચરાવણું.
 ચારસો (ના) ચારસ, ચાંદની. (કપડાની).
 ચાર (વિ) મુંદર, રણિયામણું.
 ચારેક (વિ) આસરે ચાર.
 ચારેગય (અ) ચોમેર, ચોતરફ.
 ચારો (પ્ર) રીત દર્શક. જેમ ભાઈચારો.
 ચારો (ના) ચાર, ઘાસ. જનાવરનો ખોરાક.
 ચારોળી (ના) એક ખી. એક મસાલો. [હિપાય.
 ચાલ (ના) રીત, આચરણ. સિરસ્તો. ટેવ.
 ધારો. ચાલી. [ભાત.
 ચાલચલગત, ચાલચલણ (ના) વર્તણૂક, રીત-
 ચાલણગાડી (ના) ખાંગળા ગાડી. બાળકને ચા-
 લતા શીખવાની, ચાડી.
 ચાલતાં લગી (અ) ચાલવાી શકાય ત્યાં સુધી.
 ચાલણું (વિ) બરી થયેલું. આધુનિક.

ચાલણું (કિ) હિંડણું. થયાં કરણું. નિભણું.
 હાલણું. હપડણું. વીતણું. વપરાણું. મતિ
 થવી. સત્તા હોવી, વસ્તુ, ખાડું.
 ચાલાક (વિ) ચંચળ, ચપળ, હોશિયાર.
 ચાલાકી (ના) ચપળતા, ચંચળાઈ.
 ચાલી (ના) ચાલ. ગેલરીવાળો માળો. પડસાલ.
 ચાણ (વિ) ચાલણું, હમણાનું.
 ચાલ્યું (અ) હશે. (બેદરકારીદર્શક).
 ચાવડી (ના) ચેડી, ચણતરો, ચાણું.
 ચાવણિયા (ના) દાઢ, જડખાં.
 ચાવરો (ના) માકણ, માકડ.
 ચાવલ (ના) ચોખા, તાંદુલ.
 ચાવણું (કિ) ચર્ચણું કરવું.
 ચાવી ખાણું (કિ) ગિંદા કરી હલકું પાડવું.
 ચાષ (ના) એક પંખી.
 ચાસ (ના) ખેતરના કાપા. ચાપ. છાડ.
 ચાસણી (ના) ખેતી. ઉડાણેલું ગળું, પાણી.
 ચાસણું (કિ) વાળા પહેલાં ખેતર ખેડવું. [કિ
 ચાહ. (ના) એક પાત્રાં. રનેહ. ઈચ્છા.
 ચાહણું (કિ) પ્રેમ રાખવો, ઈચ્છવું.
 ચાહેના (ના) પ્રીતિ. હેત. ઈચ્છા.
 ચાળ (ના) અંગરખાનો હેઠલો ભાગ.
 ચાળણ (ના) થુલું, કરતર.
 ચાળણી (ના) ચારણી, ચાણી.
 ચાળવણી (ના) ચાળવવાનું કામ.
 ચાળવણું (કિ) અવારનવાર કરવું.
 ચાળણું (કિ) ચાણીથી સાફ કરવું. નળિયા
 ચાળા (ના) નકલ. નખરાં. ઢોંગ. ગિાહવાં.
 ચાળા કરવા (કિ) લાંડણું. જેલ કરવા.
 ચાળા ચસકા (ના) નખરાં. લટકામટકા.
 ચાળી (ના) બકરી, અળ.
 ચાળી ૧ (વિ) ૪૦ (સંખ્યા). શરીરની ધમની,
 ચાળીસ ૧ પિત્તરોગ એ ૪૦ લેખાયછે.
 ચાળીસમું (ના) સૂવાવડના ૪૦મા દિવસનું રનાન.
 ચાળો (ના) ઈસારો. લટકો. ડાળ. ચાળતરો.
 ચિચવાવણું (કિ) ટટળાવણું. દેખાડોને ન અ
 ચિચવાણું (કિ) ચિચવાણું થવું. ટટળાવું. [પણ
 ચિંધડી, ચિંધરડી (ના) ચીથરાનો નાનો ચીરો
 ચિંધણું (કિ) હેડેણું. સોંપણું. કરમાવણું.
 ચિહ્ન (ના) એક ભતણું ભરતકામ.

ચિકનકાકડી (ના) એક જાતની કાકડી.
 ચિકસા (ના) ચિકિત્સા. ખોડખાંપણની શોધ.
 ચિકિત્સનીય (વિ) ચિકિત્સાલાયક. પરીક્ષણીય.
 ચિકિત્સા (ના) પરીક્ષા. અનુમાન. દોષદર્શન.
 ચિખ્ખણ (ના) ચીખણ, કીચડ, કાઢવ, પંક.
 ચિંગટ (વિ) ચીકણું. મિષ્ટુ. લોલી.
 ચિંગા સૂવું (કિ) જગતા છતાં બેઘતા દેખડાવવું.
 ચિંગું (વિ) ચિંગટ, મિષ્ટુ. કૃપણ. [હણ.
 ચિંગોટી (ના) ચંગોટી, સોડ, માથે મોઢે ઓ.
 ચિટણીસ (ના) ચવણ કારકુન, શિરસતેદાર.
 હેડકલક. ચિણલ. તેડું હુકમ. પત્ર.
 ચિટ્ટી (ના) નામો કાગળ. દસ્તાવેજ. ટીકીટ.
 ચિટ્ટીચપાટી (ના) ચિટ્ટી પતરી. કાગળપત્ર.
 ચિટ્ટી (ના) બેરાતું રંગીન કપડું.
 ચણુગારી (ના) ચિનગારી, તણખો, વિસ્ફુલિંગ.
 ચણવું (કિ) ચીપવું. ચણવું. સરખી કરચ.
 લી ફરવી.
 ચિત્ (ના) સમજ, જ્ઞાન. જ્ઞાનમય ઈશ્વર.
 ચિત્ (પ્ર) હરકંઈ અંદર. જેમ કહાચિત્, ક-
 ચિતા (ના) ચેહ. [સ્થચિત્.
 ચિત્ત (ના) મન.
 ચિત્તચોર (ના) મન હરનારો. દિલ ખેંચનારો.
 ચિત્તભ્રમ (ના) મનનું ભ્રમણ. સંકલ્પવિકલ્પ.
 ચિત્તવૃત્તિ (ના) મનની હાલત. મન.
 ચિત્તો (ના) ચીતરો. (એક વાધ),
 ચિત્ર (ના) છબી. પૃતળું. (વિ) વિચિત્ર આ-
 ચિત્રકાર (ના) ચીતારો. ફોટોગ્રાફર. [સ્થચિત્ર.
 ચિત્રકાવ્ય (ના) ચિત્રમાં વંચાતી કવિતા.
 ચિત્રવિચિત્ર (વિ) સુંદર. તરેહવાર.
 ચિત્રા (ના) એક નક્ષત્ર (૨૭ માંનું).
 ચિત્રામણ (ના) ગમે તેવું ચિત્ર.
 ચિત્રિણી (ના) એક જાતની સ્ત્રી.
 ચિત્રો (ના) ચીતરો, ચિત્તો. (વાધ).
 ચિદ્ધન (વિ) જ્ઞાનથી ભરેલું. (ના) બ્રહ્મ.
 ચિદાનંદ (વિ) જ્ઞાનાનંદરૂપ (ના) બ્રહ્મ.
 ચિવગારી (ના) ચણુગારી, તણખો.
 ચિન્તન (ના) ધ્યાન. મનન. વિચાર.
 ચિન્તનીય (વિ) વિચારવા લેગ.
 ચિન્તા (ના) માનસિક ગભરાટ. ધારતી. જરૂર.
 ચિન્તાતુર (વિ) ફિક્કરમંદ. ખેચેછેનીવાળું.

ચિન્તામણી (ના) સ્વર્ગનો ઇચ્છિત વસ્તુ જે-
 નાર મણી.
 ચિન્તિત (વિ) ધારેલું, વિચારેલું, મનન કરેલું.
 ચિન્મય, ચિન્માત્ર (વિ) શુદ્ધ. જ્ઞાનમય.
 ચિપટી (ના) ચપટી.
 ચિણક (ના) હડપચીની વચણેર ખાડો.
 ચિમટી (ના) ચમટી.
 ચિમટો (ના) ચમટો. ચીપીઓ.
 ચિમેદ (ના) એક વસાણું.
 ચિમ્મડ (વિ) ચીવડ. કંજુસ. નકોર.
 ચિર (અ) ચિરં, હમેશ.
 ચિરજન, ચિરંજવી (ના) પુત્ર, ખેટો. પ્રજા.
 ચિરજન (વિ) ધણુ જીવનાર. દીર્ઘાયુ.
 ચિરાગ (ના) ચરાગ. બતી.
 ચિરાયુ (વિ) લાંબી આવરદાનું. દીર્ઘાયુ.
 ચિલખત (ના) ખખટર, કવચ, વર્મ.
 ચિવવડ (વિ) ચિમ્મડ. કંજુસ.
 ચિષ્ટાં (ના) રેસા, તાતણાં.
 ચિષ્ટું (વિ) સૂકાધને ચીવડ થએલું.
 ચિહ્ન (ના) નિશાની. લક્ષણ. ડાઘ.
 ચિહ્નિત (વિ) અક્ષિત, નિશાનીવાળું.
 ચીક (ના) સીતાફળનો કળિયો.
 ચીચીં (અ) અવાજનું અનુકરણ.
 ચીક (ના) વૃક્ષમાંથી નીકળતો ચીકણો રસ.
 ચીકટ (ના) ચીકણાસ ચોંટવાનો ગુણ.
 ચીકટાણું (કિ) ચીકણું થવું.
 ચીકટો (ના) સણુનો જુગટો.
 ચીકણાઈ } (ના) ચીકણાપણું. બખીસાઈ, કં-
 ચીકણાસ } નુસાઈ.
 ચીકણીસોપારી (ના) દૂધમાં ઉકાળી સૂકવેલી
 સોપારી. [બખીસ. ટકાહ.
 ચીકણું (વિ) ચિકણુ. ચીકટવાળું. ચામચીપિયું.
 ચીકાર (અ) છલાછલ, ભરપૂર.
 ચીકસું (ના) ચીકણાસ.
 ચીખણ (ના) ચીકણો ગારો, કાઢવ, પંક.
 ચીચરવટી (ના) લાંબા સાંકડો જમીનનો ક-
 દરો. શેરડો. બીક. આવેશ.
 ચીચરવટો (ના) પ્રીતિનો ભરસો. જમણડો.
 ચીચવાડો (ના) ખૂમાડો, હોકારો, ચીસ.
 ચીચવાવવું (કિ) ચીચવાવવું. ચીસ પડાવવી.

ચીચનો (ના) રમવાનું નાનું ચગડોળ.
 ચીચાડી (ના) ખૂમ. કિડિયારી.
 ચીચુડો, ચીચોડો (ના) આમલીનો ઠળિયો.
 ચીચો (ના) કઠુંલુ અને કાળો પથ્થર.
 ચીજ (ના) વસ્તુ. પદાર્થ. રસિક ગાયન.
 ચીજવસ્ત (ના) સામાનસુમાન.
 ચીડ (ના) ગુસ્સો. સહજ બળતરાં. કંઠાળો.
 ચીડતું (કિ) ગુસ્સે કરતું. ખીજવું પળવવું.
 ચીડવું (કિ) ગુસ્સે થવું, રીસ કરવી.
 ચીઢિયું (ના) કીડિયું. (વિ) રીસાળ.
 ચીઠ (ના) ચીડ. (ડ ને બદલે ઠ પણ વપરાયછે).
 ચીઠાણી (ના) ચીકણાસ. (વિ) ચીકટવાળું.
 ચીણુ (ના) એક કોટનું ઘરેણું. એક ગૂંથણ.
 ચીણો (ના), એક અનાજ.
 ચીત (વિ) ચતું. (ના) ચિત.
 ચીતડું (ના) મન, ચિત. [ઝરડવું.
 ચીતરવું (કિ) ચિત્ર કરવું. આલેખવું. લખવું.
 ચીતરાવું (કિ) ચિત્રેલું થવું. વિચિત્ર થવું.
 ચીતરો (ના) ચિત્રક. એક ભતનો વાધ, ચિતો.
 ચીતવવું (કિ) વંદવું. પીરસવું.
 ચીતવું (કિ) ધારવું, કલપવું.
 ચીતળી (ના) કંપારી. ત્રાસ, કંઠાળો.
 ચીતાર (ના) ચિત્ર. તસવીર.
 ચીતારો (ના) ચિત્રકાર. ચીતરનાર.
 ચીથડું (ના) ચીથર.
 ચીથરિયો (વિ) ચીથરેહાલ.
 ચીથરી (ના) ચીથરાની કંડી.
 ચીથરું (ના) ચીથડું. હલકું કાપડ.
 ચીથરાં વણવા (કિ) છીપ માંગવી.
 ચીથરેહાલ (વિ) ચીથરીઓ, કંગાલ.
 ચીનીકબાલા (ના) એક ચીપધી.
 ચીનવું (કિ) ઓળખવું.
 ચીનાઈ (વિ) ચીન દેશનું.
 ચીનીકામ (ના) ચીનાઈ કાચનાં પદાર્થો.
 ચીનીખાનું (ના) ફાચનો સામાન.
 ચીનીખોર (ના) ચણીઆંખોર. જીણું છોર.
 ચીપ (ના) પટી. લાંબો સાંકડો પટો.
 ચીપડો, ચીપડું (ના) આંખનો મળ.
 ચીપડું (કિ) કલ્લી કે પાટલી કર્ચી. ઓઠવડું.
 ચીપાસિયું (વિ) વાત લખાવનાર. ચાવટ.

ચીપાસુતું (ના) કંચન, ભંચું સોતું.
 ચીપિયો (ના) પટીની પકડ. પંત. [નાકવાળી.
 ચીખડી (ના) એક પખી. (વિ) ચીખી. ખેડવા.
 ચીખાવડું (વિ) દોઢરાણું. હવકું. ખરાબ.
 ચીખું (વિ) ચપરા નાકવાળું.
 ચીલડી (ના) ચીલડોનો વેલો.
 ચીલડું (ના) ચીલડીનું ફળ.
 ચીમડાવું (કિ) ચીમળાવું. ભૂખ મારવી.
 ચીમડી (ના) ખેરમાં રહેલા કુંભળા છોડ.
 ચીમળાવું (કિ) કરમાણું. શરમાવું.
 ચીમાવું (કિ) મનમાં બળવું.
 ચીમોટી (ના) ગળચી, ખરદન, ખોચી.
 ચીમોટી (ના) એક ભતનાં બીયાં.
 ચીર (ના) વસ્ત્ર. ચીરી. ફાડ. ચીરો.
 ચીરડો (ના) ગાસિયાએ વેચેલી ભુમિના ક.
 ચીરવું (કિ) ફાડવું. કાપવું. [ટકા.
 ચીરાઈ (ના) ચીરવાની મજૂરી.
 ચીરાડો (ના) ચીરો, ફાડ.
 ચીરિયું (ના) ચીરી. કંડો. ફાડ.
 ચીરી (ના) કંકડો. ફાડ. [પાર.
 ચીરો (ના) ભૂમિનો કંકડો. ફાડ. પટકો. ધા.
 ચીલ (ના) એક છોડ.
 ચીલો (ના) ઘરડ. નવો માર્ગ.
 ચીવટ (ના) કાળજી, ખંત, ચાનક.
 ચીવર (ના) ચીર, વસ્ત્ર.
 ચીસ (ના) મોટી ખૂમ. [કંઠુસ.
 ચીસું (વિ) ચોળા ચોળાને ચીકણું કરનાર.
 ચુંખડું } (વિ) ચુંચાળું. જીણી ભંડી આંખ-
 ચુંખળું } વાળું.
 ચુંચિયાં (ના) ચાન. સ્તર્નની ડીટી.
 ચુંટવું (કિ) તોડવું. સમારવું. નસ ભતારવી.
 ચુંટીખાવું (કિ) કરડવું. ટુંપી નાખવું.
 ચુંથવું (કિ) ફેંદવું. પૂકે પડવું. ધાલમેલ.
 ચુંથાચુંથ (ના) ધાલમેલ. [કરવી.
 ચુંથાડો (ના) ચુંથાડો. દુઃખ.
 ચુંથાણ (ના) ચુંથાડો, અમળાટ.
 ચુંથાવું (કિ) દુઃખવું. ચુંથે તેવા યવું. અકળાવું.
 ચુંથો (ના) ગાભી ફાટાંતુટાં કંકડો.
 ચુંદડી (ના) ઘાટી. ટપકીદાર લગડ.
 ચુંધળું (વિ) ચુંખળું, જીણી આંખનું.

ચુધી (ના) ખણખોદ, ચાપાચીપ.
 ચુકો (ના) એક લાઠ.
 ચુકી (ના) ચપટી. પગફલ. છવીટિયાં.
 ચુકીખોર (ના) ચાડિયો.
 ચુકીલી (ના) ચાડી. રાવ.
 ચુકવું (કિ) ચાંચથી ખાવું.
 ચુંગી (ના) લુખિયું. લાંબી ચલમ.
 ચુચુની (ના) એક નતની ચીનાઈ સાકર.
 ચુટકી (ના) ચપટી. ચેડુંક, કાવ.
 ચુટકો (ના) હુંક ભાપણ. દુચકો. લેહેલો.
 ચુલવું (કિ) ચલવું.
 ચુણી (ના) ખાંચના કંડચળી.
 ચુનચુની (ના) ચુંચુની, એક નતની સાકર.
 ચુની (ના) હીરાકળી.
 ચુપવું (કિ) ઘોંચવું, ખોસવું.
 ચુમ્બક (ના) ચક્રમક પથ્થર. (વિ) કંભુસ.
 ચુમ્બન (ના) ખોકા, ખચ્ચી, ચૂમી.
 ચુમ્બાળી (ના) ચરમા.
 ચુમ્બાળી, ચુમ્બાળીશ (વિ) ૪૪ (સંખ્યા).
 ચુમ્બાળી, ચુમાળો (ના) ૪૪ શેરના મણનું માપ.
 ચુમ્બાળો (ના) ધાનખો. મોટો નરો કામખો.
 ચુમ્મી (ના) ચૂમી, ખોકી, ખચ્ચી.
 ચુમ્મોતેર (વિ) ચૂમોતેર, ૭૪ (સંખ્યા).
 ચુરત (વિ) આગ્રહથી વળગેલું. [ચૂચળું].
 ચૂં, ચૂંચૂ (ના) એવા અવાજનું અનુકરણ. (વિ)
 ચૂક (ના) મેખ. ખીલી. રૂળ. નાકનો કાંટો.
 ચૂચળું (વિ) જાંડ આંખવાળું.
 ચૂંચી (ના) થાન. તેની દીટી. (વિ) ચૂચળી.
 ચૂક (ના) ભૂલ. ખોટ. ગફલત. [ચૂંચી].
 ચૂકતેહિસાબે (અ) નમ્રેહધાર સરભર કરીને.
 ચૂકર (ના) હલકો ચાકર. ચાકરનો ચાકર.
 ચૂકવવું (કિ) ભૂલવવું. લેણદેણ પતાવવું,
 ફેસલો કરવો.
 ચૂકવું (કિ) ભૂલવું. પૂરું થવું. ન્યાય થવો.
 ચૂકાદો (ના) નીકાલ. ફેસલો. [ખોલવું].
 ચૂકાવવું (કિ) ચૂકવવું.
 ચૂડી (ના) ચૂડા જેવું ધરેલું. મોટી ચૂડી. આં-
 ચૂડગર (ના) ચૂડા ચૂડી ઉતારનાર. [ડી. મુકુટ].
 ચૂડો (ના) ચૂડો. (કવિતામાં).
 ચૂડાઉતાર (વિ) ચઢવું ઉતરવું.

ચૂડાકર્મ (ના) મુંડણ. એક સંસ્કાર.
 ચૂડામણિ (ના) મુગટમણિ. ઉત્તમ હીરો.
 ચૂડી (ના) છોકરીઓનો ચૂડો.
 ચૂડીકરમ (ના) ચૂડા ભાંગવો તે.
 ચૂડો (ના) મોટી ચૂડીઓનો જથ્થો. ખલેયાં.
 ચૂનાળવો (ના) ચૂનાની દાળડી.
 ચૂનાળો (વિ) ચૂનો દીધેલાં.
 ચૂની (ના) અનાજની ફણકી, જાડાં વગેરે.
 ચૂનો (ના) પકવેલા મરચિયા. છો.
 ચૂપ (વિ) શાંત. (અ) મૌનસૂચક.
 ચૂપકી (ના) મૌન.
 ચૂપચાપ (અ) છાનામાનાં.
 ચૂપાચૂપ (અ) રિથર. શાંત.
 ચૂમવું (કિ) ચૂમી લેવી. ખચ્ચી કરવી.
 ચૂમીને (અ) હારીને. ગરબક થયીને.
 ચૂમી } (ના) ખોકી, ખચ્ચી, ચુમ્બન.
 ચૂમો }
 ચૂમોતેર (વિ) ચુમ્મોતેર, ૭૪ (સંખ્યા).
 ચૂરણ (ના) ચૂર્ણ, ભૂકો, ધૂળ.
 ચૂરમું (ના) છટો લાડું.
 ચૂરવું (કિ) ભચરડી નાંખવું, ભૂકો કરવો.
 ચૂરાડો (ના) ચૂરો, ભૂકો, કકડિયો.
 ચૂરો (ના) ભૂકો, છૂંદો.
 ચૂર્ણ (ના) ભૂકો. ચૂનો.
 ચૂર્ણિકા (ના) કાચના સારવું દ્રવ્ય ગંધ.
 ચૂલ (ના) ચૂલો.
 ચૂલડી (ના) નાની ચૂલ.
 ચૂલાસગડી (ના) ચૂલાના આકારની સગડી.
 ચૂલો (ના) ચુલ્લી. નાની ભઠ્ઠી.
 ચૂવું (કિ) ટપકવું, ગળવું, ઝરપવું.
 ચૂવો (ના) એક મુગધી. રૂહો. ઉદર.
 ચૂસવું (કિ) કરડીને રસ પીવો. તાબી નાંખવું.
 ચુંગટ (ના) ધીમું. ચીકણું. કંભુસ.
 ચુંચી (ના) પતરાજ, ફૂલાસ, અભિમાન.
 ચુંચું (ના) ખકખક, લવારી. મીનસ.
 ચુંડ (ના) રમવાનો દડો. મંજો.
 ચુંડલ (ના) ચણકુલ. એક પંખી, ચડોલ.
 ચુંક (ના) નાણા ચીડી. ખેંકની હુંડી. (અંગ્રેજી).
 ચુંક (ના) જૂત, વળખીડ. અરે, ચાનક.
 ચુંવવું (ના) ખાકવું. ચઢે તેમ કરવું.

ચેડાં (ના) ગાંડાઈ, ઘેલાઈ. છાંડરવાંડી.
 ચેડા (ના) અગમચેતી.
 ચેણુ (ના) છણુંદર. એક પ્રાણી.
 ચેતન (ના) પ્રાણુ, જીવ. (વિ) ચેતનાવાળું.
 ચેતના (ના) પ્રાણુ, સમજરાકિત. લાગણી.
 ચેતરડ (વિ) દાધારણું, છરાયું, ઘેલું.
 ચેતવણી (ના) ઈસારો, ખબર. ઉશ્કેરણી.
 ચેતવણું (ફિ) ચેતે તેમ કરવું. જાણાવવું.
 ચેતવું (કિ) ચૂત થવું, સળગવું. સમજવું.
 ચેતાવણું (કિ) ચેતવણું. પેટવણું.
 ચેપ (ના) પડ. ડાઘ. પીડા.
 ચેપ દાઢવો (કિ) નીકાલ દાઢવો. પતાવણું.
 ચેપણું (કિ) દાખવું. નીચેવણું. ખોસવું.
 ચેપી (વિ) ચેપ લાગે તેવો (રાગ).
 ચેરીમેરી (ના) પાનસોપારી, લાંચ.
 ચેશી (ના) શિષ્યા, દીક્ષા લેનારી સ્ત્રી.
 ચેલો (ના) શિષ્ય, દીક્ષા લેનાર પુરુષ.
 ચેવટ (ના) ચીવટ, ખંત, ચાનક.
 ચેવલ (ના) કોંડણું એક ગામ
 ચેવલી (ના) ચેવલનું (પાન સોપારી ઈં).
 ચેવણું (કિ) ચપકા દેવા. (મીણના).
 ચેષક (વિ) ચેષ્ટા કરનાર, મશ્કરો.
 ચેષ્ટા (ના) મશ્કરી, મલક.
 ચેષ્ટાખોર (વિ) ચેષ્ટક, મશ્કરી કરનાર.
 ચેષ્ટાળી (ના) વડાઈ. પંચાત. મલક.
 ચેહ (ના) ચિતા.
 ચેહેન (ના) નિરાંત. કળ. સુખ. ચિહ્ન.
 ચેહેનકાં (ના) ચાળા, ખડાનાં. ચિહ્નો.
 ચેહેનખાજ (ના) રંગ રાગ, મોજશોખ.
 ચેહેરણું (કિ) રદ કરવું. છેડવું. [સારો.
 ચેહેરો (ના) જેખાવ, શિકલ. છળી. ધાટ. પ
 ચેહેરો દાઢવો (કિ) કપાળ આગળની સહેજ
 હલમત કરાવવી.
 ચેળ (ના) કડું, ખંજવાળ.
 ચેતન (ના) ચેતન, પ્રાણ.
 ચેતન્ય (ના) ચેતનશક્તિ. જ્ઞાન. જીવ. બ્રહ્મ.
 ચેતર, ચેત્ર (ના) ચર્ધતર (મહિનો).
 ચેત્રી (ના) ચેત્ર મહિનાનું.
 ચોં (અ) કયાં? કયો દરફ (આરય).
 ચોંક (ના) ઝબક. ચોંચિની કંપારી.

ચોંકવું } (કિ) ઝબકવું. એકાએક નેશમાં
 ચોંકીભડકવું } ભડકવું. આચકા ખાવો. ભડકવું.
 ચોંચણું(કિ)છાંછણું, તોફાની. ચુંખણું. [ખીટી.
 ચોંટ (ના) ચીકણા પદાર્થનું વળગણ.
 ચોંટ રહેવી (કિ) કાચો ચીકણો પદાર્થનું અ-
 ચોંટણું (કિ) વળગણ, નેડાવું. [પચન થવું.
 ચોંટાડવું (કિ) ચોંટ તેમ કરવું. વળગાડવું.
 ચોંટિયાં (ના) ચોંટીઆ. ચોંટિયો લાહ.
 ચોંટિયોલાહું (ના) મૂઠીઆનો લાહું. પરથી
 ચોંટી (ના) ચોંટળી, ચીમટી. [પાટકો લાહું.
 ચોંપ (ના) ખંત, ચાનક. ઉતાવળ. ઢોલની
 ચો (ના) રામ, હોંસ, ચર. [સળી.
 ચો (વિ) ચાર. જેમ ચોપણું, ચોપાઈ.
 ચોક (ના) સાચિયા. ચોરસ છાખધ જગા.
 ચુનરી. લાવણીનો એક ભાગ. વારો. ટેક.
 ચોક (વિ) ચોગણું. જેમ ત્રણચોક ખાર.
 ચોકડું (ના) ચોકી, ખારી, તકતીનું ઘર.
 ચોકડું ખેસાડવું (કિ) જીકિતથી કામ પાર પાડવું.
 ચોકડી (ના) પાળવાળો ખાળ. નાનો ચોકડો
 ચારનો સમુદાય. ચાર ખૂણાની નિશાની,
 (x +). એક તરેહ. [નર. ચારનો જથો.
 ચોકડું (ના) એક ઘરેલું. ઘોડાના મુખનું એક ચો
 ચોકડું (કિ) ચોંકડું. લંબાઈ પહોળાઈ માપવી.
 ચોક્સ (ના) નક્કી, ખાતરીનું. સાવધ. અમુક.
 ચોક્સાઈ } (ના) ખારીક તપાસ. સંભાળ.
 ચોક્સી } હોશિયારી. ખબરદારી.
 ચોક્સી (ના) સોનાડ પાની ટચ-કસ-કાઢનાર
 તથા તે વેચનાર.
 ચોકિયાન (ના) ચોકડું દાણ. મકતો.
 ચોકિયું (ના) ચોકડું, ચોરસ લાકડાની ચોકી.
 ચોકી (ના) સંભાળ. પહેરો. અણુતરો. દાણ.
 ચોકીદાર (ના) પહેરેગીર.
 ચોકીખધી (વિ) ચોકીના આકારવાળી.
 ચોકો (ના) અખોટ. રાંધવા, જમવા તથા
 મરતાની જગા. [ખોટ દેવો.
 ચોકો કરવો (કિ) મરનારને સૂવાડવા માટે ચૂકવું.
 ચોકો વાળવો (કિ) ગમે તે બહાને 'કામ ખંધ'
 ચોખ (ના) ચોખખાઈ, સ્વચ્છતા. [પાડવું.
 ચોખ (વિ) ચોખખું, સ્વચ્છ. સાચું.
 ચોખખડ (ના) ચોરસ આકાર. (વિ) ચોરસ.

ચોખ્ખડું (વિ) ચાર ખૂણવાળું—સમચોરસ.

ચોખા (ના) તંદુલ, અક્ષત. ભાતની દાણા.

ચોખાની (ના) એક ભતતું કપડું.

ચોખાપુર (વિ) રંગ, ચોખા જેટલું.

ચોખૂટે (ના) ચારે બાજુ.

ચોખૂણું (વિ) ચાર ખૂણાવાળું.

ચોખખાઈ (ના) સ્વચ્છતા. સુધડતા. સાચવટ.

ચોખખું (વિ) સ્વચ્છ. શુદ્ધ. પવિત્ર.

ચોખડો (ના) ૪. ચારનો અંક.

ચોગણું (ના) ચારે ગુણમાં આવેલું.

ચોગમ (અ) ચારે બાજુએ, ચોતરફ.

ચોગર્દમ (અ) ચારે તરફથી ફરવું.

ચોગાન (ના) મોટું મેદાન. ખુલ્લી જગા.

ચોધડિયું (ના) ચાર ધડીનો અખત. ટકારખાતું.

ચોભલો (ના) ગરમ મસાલો.

ચોટ (ના) લપટ. પેચ. મૂક. નિશાન. તુક-સાન. ધ્રુવ. રીત. [ચુચ્છો. જટા.

ચોટલી (ના) પુરુષના માથાના લાંબા વાળનો

ચોટી (ના) સ્ત્રીના માથાના લાંબા વાળનો ચુચ્છો.

ચોટી (ના) ઘેરાં (ચોટલો રાખનારાં મઠિ).

ચોટવું (કિ) તાકીને નિશાન મારવું.

ચોટાવું (કિ) તુકસાનમાં આવવું.

ચોટી (ના) નિશાન મારનાર. ચોટલી.

ચોટાઈ (ના) ચોટાપણું. ચોરનું કામ.

ચોટું (વિ) ચોર. કમ. સોડું. દગલખાન.

ચોડ (ના) ચોડો, હપરાચાપરી દગ.

ચોડવડું (કિ) સેડવું, પકવડું.

ચોડવું (કિ) ચોટાડવું. મારવું. જડવું.

ચોડાણું (ના) પોહોલાઈ.

ચોડી (વિ) ચોવડી. પોહોળી.

ચોડું (વિ) ચોવડું, પોહોળું.

ચોડો (ના) ચોડ, યડી. થાપી.

ચોણો (ના) ચોરણો. લેધો.

ચોતરફ (અ) ચારે બાજુએ.

ચોતરી, ચોતરીસ (વિ) ૩૪ (સંખ્યા).

ચોતરી (ના) ચાવડી, ચલુતરો. ચોરો.

ચોતરા (વિ) ચાર તારવાળું.

ચોતારી (ના) એક ભતતું કપડ.

ચોતાલ, ચોતાળ (વિ) ૪ તરફનું (ગાયન)

ચોતાલું, ચોતાળું (વિ) મુવપદવાળું ગાયન.

ચોથ (ના) ચતુર્થી. ૪ થી તિથિ. ચોથાઈ, ૬૦ દડાનો કડકો.

ચોથાઈ (ના) ચોથો દિવસો. પા ભાગ.

ચોથિયું (ના) ચોથ. મરણનો ચોથો દિવસ.

ચોથિયો (વિ) ચોથે દહાડે આવનાર (તાવ).

ચોથું (વિ) ચતુર્થ.

ચોદની (ના) રોદની, ધમાસો. (એક ઔષધી).

ચોધરી (ના) ચતુર્ધર ચારઠ હાંકનાર. પસા-યવું ખાનાર. એક શુદ્ધભતિ.

ચોધરો (ના) પટેલ, પોલીસપટેલ.

ચોધાર (વિ) ચાર ધારવાળું. ઘણું (રૂદન).

ચોપ (ના) ચોંપ. દંડ. સળી.

ચોપચું (ના) ચાર પગવાળું પશુ.

ચોપચીની (ના) એક વસાણું.

ચોપટ (ના) સોડાંબાજ. (વિ) ચોગણું.

ચોપડવું (કિ) લગાડવું. ગાળદેવી.

ચોપડાં (ના) ચારપડની વણેલી રોટલી.

ચોપડી (ના) બાંધેલું પુસ્તક. (વિ) ચારપડવાળી.

ચોપડું (વિ) ચાર પડવાળું.

ચોપડો (ના) લાંબી મોટી ચોપડી. ચોડણો યર.

ચોપદાર (ના) ચોખદાર, છડીદાર.

ચોપન (વિ) પ૪ (સંખ્યા).

ચોપવું (કિ) ધોંચવું, ખોસવું. રોપવું. ધીખવું.

ચોપાઈ (ના) કવિતાનું એક વૃત્ત.

ચોપાનિયું (ના) ચોર કે તેથી વધારે પાનાં-ની નાની ચોપડી.

ચોપાયા (ના) કવિતાનું એક વૃત્ત.

ચોપાસ (અ) ચારે પાસે.

ચોપાળી (ના) એક ભતની પરનાળ.

ચોપાળો (ના) ચોપાળો, હિંચકો.

ચોપાળ (ના) ચાર ફાળની ભડી પોઝાડી.

ચોખ (ના) લાકડી, સેટા. તંબુનો વાંસ.

ચોખદાર (ના) ચોખદાર, છડીદાર. કંચુકી.

ચોખો (ના) ઢોલકનો સળીચો. શિવજાસી.

ચોખાસું (ના), ચોખાસ. વર્ષાકાળ. [ચાલણ.

ચોખેર, (અ) ચારે તરફ.

ચોર (ના) ચોરી કરનાર, તજકર.

ચોર (વિ) ગુપ્ત, છુપું.

ચોર આમલી (ના) એક ઝાડ તથા તેનાં ફળ.

ચોરખંડ } (ના) છપુખાનું. સંતાઈ રહેવા-
ચોરખાનું } નું ઠંકાણું.
ચોરકું (વિ) ચોટકું. ચોર. [લિંગી.
ચોરણો (ના) પગે ખસતો ને જાંબે પોહોળો.
ચોરણું (કિ) છપી રીતે લઈ લેવું. ઉરવું.
ચોરસ (ના) ચતુરસ, ચાર કાટખૂણાનો આકાર.
ચોરસ (વિ) ચોખંડું. લંબાઈ પોહોળાઈનો
ગુણકાર. [કટકો.
ચોરસું (ના) ચાકું, ચોસકું, ચોરસ ઈંટનો
ચોરાણું (વિ) ૬૪ (સંખ્યા). [આપવું.
ચોરાણું (કિ) ચોર તેમ કરવું, ચોરને ઉત્તેજન
ચોરાણું (કિ) ચોરીમાં જવું. છતરાણું.
ચોરિયા (ના) એક ગળાનું દરદ.
ચોરિયો (ના) દરિયાઈ ચોર, ચાંચિયો.
ચોરી (ના) ચોરી, છપી રીતે પારકી ચીજ
લેવી તે. લગ્નમંડપ, માંહેર.
ચોરીચપાટી (ના) ચોરવું તથા લટવું. તે.
ચોરો (ના) મોટો ચોરલો. ચબુતરો.
ચોર્યાસી (વિ) ૮૪ સંખ્યા. આસન. સિદ્ધ.
ચોર્યાસી (ના) ૮૪ નતના બાહણ.
ચોર્યાસીલક્ષ ચોની (ના) ૨૧ અંડજ, ૨૧
નરજ, ૨૧ સ્વેદજ અને ૨૧ લક્ષ ઉદ્ભવિજ.
ચોલાઈ (ના) તાંબળાનની લાજ.
ચોવટ (ના) પંચાત, કુશળી.
ચોવડું (વિ) ચાર પડવાળું.
ચોવટ (અ) ખુલ્લા મેદાનમાં.
ચોવીસ (વિ) ૨૪ સંખ્યા. અવતાર, અગીઆ-
રસ, ગુણ, ગુરુ, તરવ, ધમની, ૧૬, મુદ્રા,
મૂર્તિ, રંગ, અને જૈન સિદ્ધ એ દરેક ૨૪ ગ-
ચોવીસ અક્ષરી (ના) ગાયત્રી મંત્ર. [આયજો.
ચોવું (કિ) ઘોંચવું.
ચોસટ, પોસટ (વિ) ૬૪ (સંખ્યા).
ચોસર (ના) ચોસેર, ચાર સેરનો હાર.
ચોસકું (ના) ચાકું, ચોરસ ઠંકું.
ચોસેટ, ચોસેટ (વિ) ૬૪ (સંખ્યા).
ચોસર (ના) ચાર સેર. ચાર સેરનો હાર.
ચોળ (વિ) ઘણુંજ. જેમ: લાલચોળ.
ચોળવચોળ (ના) સંકલ્પચિદંપ.
ચોળવું (કિ) મસળવું. ઘસવું. ચૂંથવું.
ચોળા (ના) એક કઠોળ. ચોળીના દાણા.

ચોળાચોળ (ના) ફરી ફરીને ચોળવું તે.
ચોળાફળી (ના) ચોળી, ચોળાની સીંગ.
ચોળી (ના) ચોળાફળી. પીઠવાળી સ્ત્રીની અંગી.
ચોળીખંડ (ના) ચોળીનો રેતો. [કાંચળો.
ચોળો (ના) જોળો (અંગરખાનો).
ચૌ (વિ) ચાર.
ચૌકું (ના) બનર. નાની લાગોળ. માફ્ટ. [અચેજો.
ચૌદ (વિ) ચઉદ, ૧૪ (સંખ્યા). મનુ, અનંત,
કલ્પ, કાળ, કુલમાતૃકા, ગીતાં, ગોત્ર, દેવ,
ચક્ર, ચોકડી, કામિની (ચોગીની), દાન, દોષ,
પુષ્પ, બ્રહ્મ, લક્ષણ, મન્વંતર, યમ, શુક્ર,
રત્ન, રાજદોષ, લોક, વિદ્યા, આરતી-એ,
ચૌદ ચૌદ લેખાયજો.
ચૌદસ (ના) ચતુર્દશી. ૧૪ મી તિથિ.
ચૌદેક (વિ) આસરે ચઉદ.
ચ્યુત (વિ) પડેલું, બ્રષ્ઠ થયેલું, નારી પામેલું
છ.
છ (ના) સાતમો બંજન.
છ (આ) “ષ,” “સ્ત”નો. જેમ પછ=છડ;
સ્તિ-છિ-છ; સ્તેકિ=છોક-રો,
છ (વિ) પડ, ૬ (સંખ્યા). શાસ્ત્ર, દંડ,
રાગ, ધર્મ, કર્મ, ચક્ર, લવણ, શકકાર, ૧
પશાસ્ત્ર, ઉર્મી, જાતુ, ગુણ, નકાર, રસ(રજા)
રિપુ, વિકાર, વેદાંગ-એ છ છ લેખાયજો.
છ (કિ) છે. જેમ: શું કરછ? અર્થાત શું
છક (અ) ચક, ચકિત. તટસ્થ. [રિછે
છક (ના) છાક, ગરરી, મદ.
છકલુંદયું (વિ) છગડું, લેળસેળ કરી ચૂથેલું
છકડી } (ના) છનો જથ્થો, પા. ધારો (કાગળ
છકડું }
છકડું (કિ) ફાટી જવું, ખેલેટી જવું, વહી જવું
છકેલ (વિ) છટેલ.
છકડ (ના) ઘોલ, લપટાક. માર. તુકસા
છકલ (ના) સોકટાંગાજની એક રમત.
છકો (ના) સરખાં છ ચિહ્નોનો જથ્થો.
છકોપંજો (ના) દગોફટકો, છળલેદ.
છગડો (ના). છનો અંક, ૬.
છગડું (વિ) છકલુંદયું.
છચોક (અ) ઊંઘાડું, ખુલ્લી રીતે.

છચોર (વિ) લુચ્ચો, ડગ, સોહો.
 છબુદર (ના) મેણુ. એક આતશખાત.
 છબું (ના) નાતું છપ્પર.
 છબું (કિ) ચીરવું, બખડયા કરવું.
 છબું (કિ) ચરકયાણું કરવું. છેડવું. તુચકા-
 છ (અ) તુચકાર, નામંદુરી દર્શક. રિવું.
 છકકું (કિ) નીકળવું, ચરકવું. ચરવું. ચૂકવું.
 છકકાવવું (કિ) ખસેડવું. ચૂકાવવું. નસારવું.
 છડા (ના) ચંપવતા. સફાઈ. ખૂમી. ઢપ. તરેલ.
 છટેલ (વિ) છાંટેલ, ફાટેલ, મનસ્વી.
 છડ (ના) પછી, જખખાડયાનો છડો દિવસ.
 છડી (ના) જન્મજો છડો દિવસ. વિધાત્રી.
 છડું (વિ) કમચી ગણનાં છ ના સ્થાનનું.
 છડ (ના) દાંડો, બરછી. ખૂમી રોપ.
 છડવું (કિ) છાંડવું (પાણી).
 છડવું (કિ) છાતરા છરાટી ખાંડવું.
 છડાણુ (ના) છડનો કચરો, ફેસડી.
 છડિયાત (વિ) છડું, એકડું.
 છડી (ના) સોડી. શુષ્કછી. લાકડી.
 છડી, છડીછાંડ, (વિ) એકલી-છાંડનો વગરની-છી.
 છડીદાર (ના) ચોપદાર, છડી રાખનાર કંચુડી.
 છડીસ્વારી (ના) રસાળા વગરની મુસાફરી.
 છડું (વિ) એકડું, કમીસા વગરનું. પટોપટ.
 છડો (ના) મોતીનો દાર. એક ધરેણું. આછો
 છટકાવ. (વિ) વાંટો. (પુરુષ).
 છખકછખક (અ) એવા અવાજનું અનુકરણ.
 છખકકું (કિ) છખકો કરવો, તરછાડવું, ચૂપરેથી
 થોળી કહાડવું. સારું માંડું છટ્ટું પાડવું.
 છખકો (ના) છખ એવો અવાજ. તોર. મીનસ.
 છખછખ (અ) અવાજનું અનુકરણ.
 છખછખવું (વિ) ખોલવું, પ્રમ. તિરસ્કાર કરવું.
 છખછખાટ (ના) છખછખનો અવાજ. ખડખડાટ.
 છખખું (ના) અવાજનું અનુકરણ.
 છખવું (કિ) ગાળવું. સત્વ કરવું. ત્યાય કરવો.
 છખકાવ (ના) છાંડો. છાંટવાની ક્રિયા.
 છખકારવું (કિ) છાંડવું. છીપવું.
 છખકાવ (ના) છટકાવ. પાણીનું છીપવું.
 છખકાવું (કિ) છટકાવવું થવું. ઘોરનું વિધાવું.
 છખકવું (કિ) છાંડવું, તળવું. [વિધવું.
 છખકાવું (કિ) ચૂકાવું, ત્યાય થવો. છખાવું. ખાતાં

છત (ના) ધોસ્તિત્વ. વંધારો. મુકળ. જાન.
 છતરી (ના) છત્રી. ઢાંકણ. ૩૬ (સંખ્યા).
 છતરીસ (વિ) છત્રીસ, ૩૬ (સંખ્યા).
 છતાં (અ) છે. તોપણ. જેમ "ખસે પેસા છ-
 તોં દળદરી." [ધખો].
 છતી (અ) છે તોપણ. જેમ: "છતી આંખે આં-
 છતું (અ) છે તોપણ. જેમ: "છતું ધરેણું" ને પ-
 છતું (વિ) છુટવું, બહેર. [હિરણ્ય નહિ].
 છતે (અ) છે તોપણ. જેમ: "છતે દુને બીખારી."
 છત્તર (ના) છત્ર, છતરી. ટોપી. મુરખી.
 છત્ર (ના) છત્રી. મુરખી. ચોથ.
 છત્રખંધ (ના) છત્ર ચીતરી તેમાં રમેલી કવિતા.
 છત્રપતિ (ના) મેટો રાજ. ગાંડલિક રાજ.
 છત્રી (ના) છતરી, કાત્રી.
 છત્રી, છત્રીસ (વિ) ૩૬ (સંખ્યા). કૃષ્ણપતિ,
 શુભ (ન્યોત્તિપના વસ્ત્ર), તરવ. પાખંડ,
 ચક્ષિણી, યુગ, રાગણી, વાજન, અંજન, એ
 સર્વ છત્રીસ ગણાયછે.
 છંદ (ના) અક્ષર અને માત્રાના નિયમની ક-
 વિતા. શ્લોક. પદ્ય લત. દુર્લ્લક્ષ. હાથનું ધ-
 છંદશાસ્ત્ર (ના) એક વેદાંગ. કાવ્યશાસ્ત્ર. [રિણુ
 છંદી (વિ) વસની. નાદી. સોળી.
 છનું (વિ) ૯૬. (સંખ્યા). રાજકુળ, ચક્ષુષ્ય,
 સંખ્યા પરિમાણ, શ્રાદ્ધ. એ ૯૬ લેખાયછે.
 છપચું (વિ) છ પગવાણું, પદપટ્ટી. (પ્રાણી).
 છપતરું (ના) છેડ પાતળું છીણું-ટાંકણી.
 છપતરું (વિ) છાતરું (વાસણ).
 છપાઈ (ના) છાપ. છાપણી. છપામણી.
 છપામણી (ના) છાપવાની મહેનત. મલુરી.
 છપાવવું (કિ) કોઈ છાપે તેમ કરવું.
 છપવ (વિ) પદ. અગણિત. કોટી, વૃંદુધરા,
 ચાંદવ, કોરા, ભાપા, ભોગ, એ પદ લેખાયછે.
 છપચ (ના) છપો. છ ચરણનું એક પદ.
 છપર (ના) છામર.
 છપરખાટ (ના) છપર-છાંટવાળો ખાટલો.
 છપરપદંગ (ના) છતરીવાળો પદંગ.
 છપરખંધ (ના) છાપરું સઢનારો.
 છપો (ના) છપચ. (છંદ).
 છખ (ના) છખી. તસવીર. ચેહેરો. [વાજન
 છખછખ, છખકછખક (અ) પ્રાણીનો એવો અ-

છપ્પતરું (વિ) છાતરું. જંદુ. છગદું.
 છખરકી (ના) કેરા કાગળનો એક ચીરો.
 છખરું (કિ) ઠરવું. પહેંચવું. અડવું.
 છખી (ના) છવિ. ચિત્ર. તસવીર.
 છખીદાર (વિ) સુંદર, યુગ્મસૂરત.
 છખીલું (વિ) ફૂટફું, રૂપાળું.
 છમ, છમકછમક (અ) એવો અવાજ.
 છમકલું (ના) અટકયાળું. નાનો ભડકો.
 છમકારવું (કિ) વધારવું. તપાવીને બાળવું.
 છમકારો (ના) છમછમનો અવાજ.
 છમછમ (અ) અવાજનું અનુકરણ.
 છમછમવું (વિ) છમછમ કરવું.
 છમાસી (ના) છઠ્ઠા મહિનાની ક્રિયા.
 છર (ના) તાન. વેલછા. લલુતા. એક અવાજ.
 છરવું (વિ) આડકતરું. [છર.
 છરા (ના) નાની સીસાની ગાળીઓ. (ખંદુકની).
 છરાયલું, છરાયું (વિ) છરવાળું. સાડાત્રણ પાં-
 છરી (ના) પાળી, કાતી. કીનો. હેર. [સળી.
 છરેલ (વિ) છરાયલું.
 છરો (ના) ચોટી પાળી. જમ્મેયો.
 છલ (ના) છળ, ઠગાઇ.
 છલકાવું (કિ) ઉછળી પડવું, ઉભરાવું. ફૂલાવું.
 છલંગ (ના) ઠેકડો, ફૂદકો. ફલંગ.
 છલર (ના) મો, દુધો, દરોઈ,
 છલ્લાછલ (વિ) ભરપૂર. માયાસૂધી ભરેલું.
 છલ્લો (ના) ધુધરીવાળી વીટી.
 છવાવું (કિ) ઉપરથી ફેંકાવું.
 છવીટયું (ના) સ્ત્રીની પગની આંગળીની ધુધરી-
 છવીસ (વિ) ૨૬ (સંખ્યા). [વાળી વીટી.
 છળ (ના) છલ. કપટ. ખઢાવું.
 છળકો (ના) પાણીની ડોળ. ડાલક.
 છળવું (કિ) ઠગવું, છેતરવું.
 છળો (ના) રગડો.
 છાં (કિ) છે. (આમ્ય).
 છાંછળમાછળ (અ) ઉપલડિયા, ડાલકું.
 છાં છું (ના) ધંતરમંતર.
 છાંટ (ના) ઝીણા છાંટા. ભાત. 'અડપ' ગપ.
 છાંટ નાંખવી (કિ) છાંટીને શુદ્ધ કરવું. [શુણ.
 છાંટણું (ના) છાંટાં. [વું. ઢાંકવું.
 છાંટવું (કિ) રેડવું. ભભરાવવું. ઉરાડવું. છાંટ-

છાંટી (ના) છાંટ.
 છાંટું (વિ) ગપ્પી.
 છાટો (ના) ટીપું, બિંદુ, ખુંદ. ટાવ. મુસાન.
 છાટાપાણી (ના) રંગપાણી, મધપાન.
 છાંડણું (ના) છાંડવાની રીત. છાંડેલી ચીજ.
 છાંડવું (કિ) છાડવું, ખાતાં પરવું મૂકવું.
 છાંડેલું, છાંડયું (વિ) ખાતાં વધેલું. તળેલું.
 છાંડયું (ના) છાંડણું. છાંડેલી ચીજ.
 છાંદવું (કિ) ચોરવું, ભડું લીપવું.
 છાંદો (ના) ગારો. લીપણ.
 છાંય, છાંયડી (ના) ઓળો, છાયા.
 છાએલ (ના) છાયલ, સ્ત્રીનું એક વસ્ત્ર.
 છાક (ના) કેફની વાસ, છાકોટો, પતરાજ.
 છાંકટ, છાંકટું (વિ) પીધેલ. મરત.
 છાંકવું, છાંકીજવું (કિ) છાંકીજવું. ખેલેછીજવું.
 છાકોટો (ના) છાક, છાકટપણું.
 છાગળ (ના) નાની મરાક.
 છાગળિયાં, છાગળિયું (ના) છાગળ. ઉરાડપણું.
 છાછર, છાછરું (વિ) આણું. ચપટું અને પોહોણું
 છાજ (ના) છજું. સીલીંગ. સુયાડિયા, ચ
 પાતું છાપરું. એક ઘાસ. [ધાર
 છાજલી (ના) નાતું. છજું. ગોખ. અરમાળી.
 છાજવું (કિ) છવાઈ રહેવું. ઢાંકવું. ધટવું.
 શોભાવું. ટકવું.
 છાજિયું (ના) ફૂટતાં છાતી પરપડતો ઢાંચો.
 છાજું (ના) વણીતું છાપરું. [લીનો ધા
 છાણું (ના) ગાય ભેંસનો મળ. હોંસ. શાયે.
 છાણવું (કિ) છણવું. ગાળવું.
 છાણું. (ના) છાણના થાપીને સૂકવેલા શેટલા.
 છાણું થાપવા (કિ) ફુંખ દેવું.
 છાણિયું (ના) ગારિયું. છાણ કચરાનો ટોપલો.
 છાતરક (ના) ઘોડાની દોડ. ફાળ.
 છાતરાં (ના) છાતરાં, ફેાતરાં. [હિમત.
 છાતી (ના) પેટની ઉપરનો ભાગ. દેહ. પૈ.
 છાતીફાટવી (કિ) ઓંચિતા ધમરાટમાં પડવું.
 છાતી ભરાવી (કિ) ડાબો ચટ્ટી આપવો. [ર
 છાનાંછપનાં (ના) મર્મવાતી, શુંન્ની વાત.
 છાનાછાની. (અ) છપી રીતે. છાનીછપની.
 છાનામાંનાં (અ) શુપચૂપ. સંતાઇને.
 છાતું (વિ) શુષ. ઢાંકવું. ચૂપ.

છાપ (ના) ચિહ્ન. નસિકે, મોહોર. તસવીર.

અભોગ. નામ. દબાણ. ડામ. મારકો.

છાપખાતું (ના) છાપવાતું કારખાતું. પ્રેસ.

છાપનાર (ના) છાપનાર.

છાપણી (ના) છાપવાની વિધિ, રીત, સફાઈ.

છાપત (ના) છાપ, બદ્દામ.

છાપનાર (ના) છાપવાતું કામ કરનાર,

છાપરી (ના) નાતું; છાપરું.

છાપરું (ના) ધરતું ઢાંકણ. આગ્રહન. ધર.

છાપવું (કિ) છાપ મારવી. પ્રગટ કરવું. ફેલે-
તી કરવી. [ચિહ્ન.]

છાપું (ના) છપાવણી યીજ. ન્યુસપેપર. આમા-

છાપો (ના) છાપ. હુમલો. લાગો, વેરો. વર્ત-

છાખ (ના) છાછરી ટોપણી, તોસક. [માનપત્ર.

છાખડી (ના) છાખ. (વાંસની).

છાખડી કળપવી (કિ) દરો આઠમે ટોપણી-

માં અનેક ચીજે મૂકી બ્રાહ્મણને આપવી.

છાખડું (ના) છાખડી.

છાખેલ (ના) છાખેલ, સાલેલો, સાલેલો.

છાખો (ના) આળો, પડછાખો. નુર. આશ્રય.

છાખાનટ (ના) એક રાગણી. [વલણ.]

છાખાપુરુષ (ના) આકાશમાં પોતાની દેખાતી

છાર (ના) ફૂગ, છારી. ધૂળ. [છાપાં.]

છારી (ના) છાર. આખતું પડ. શાકની રવાંડી.

છારું (ના) ઇટ સૂનાની બીંતના મૂકો. મટાડું.

છાલ (ના) પડ. છાલ. [બકરું.]

છાલક (ના) છાળ. પાણી ઉરાડવું તે.

છાલકું (વિ) છાછરું. હલકું. પાછ. છલકાવું.

છાલકું (ના) ગધેડાની પીઠનો કોથળો.

છાલો (ના) છાતરાં; ફેતરાં. (અનાજનાં).

છાલિયાં (ના) પીતળની છડી. છાછરાવાટકા.

છાલી (ના) ચૂરી.

છાલું (ના) છાતરું. છાડું. (ધંધી બહારવાતું).

છાવણ (ના) છાવાની ચીજ. (તાડછાં વગેરે).

છાવણી (ના) કેમ્પ, મુકામ. લશ્કરી ખડાવ.

છાવરું (કિ) વાંક ઢાંકવો. કુમક કરવી.

છાવું (કિ) છાપરાને ઢાંકણ કરવું; આળવું.

છાચા, છાસ (ના) તક, તાક. દહીનું વલોણું.

છાસટ (વિ) ૬૬, છાસેટ (સંખ્યા).

છાસટિયો (ના) પાણી પાઈ ઉગાવેલી છાવાર.

છોરી (વિ) છવાણી, ૮૬ (સંખ્યા).

છાસેટ (વિ) છાસટ, ૬૬.

છાળ (ના) છાળ, હોડો. છાલક.

છાંકણી (ના) તપખીર.

છાંકવું (કિ) છીક ખાતી.

છાંડી (ના) નાતું છીડું. નેવાં પડવાનો ભાગ.

છાં (અ) ચટ, ધિકારાર્થે. છીંદનો અવાજ.

છાણવું (કિ) છાણવું ગાળવું.

છાંદ્ર (ના) કાણું, નાકું, સુરાખ. ખોડ.

છાંત (વિ) છેદેલું, ભૂંડું પાડેલું.

છાંપણી (ના) એક સર્પ.

છાંપર (ના) પથ્થરની પાટ.

છાંપરું (વિ) ગંદું, ગોળું, ચુંધાયલું.

છાંપરું (કિ) સિંપરું, છાંટરું. ચૂંચનતું રૂપ.

છાંચે (કિ) "હો"વું વર્તમાન પ્રથમ પુરુષ બહુવ-

છી (ના) ગંધાતી ચીજ, ચૂ, નરક.

છીક (ના) નાકમાંથી અવાજ સાથે વાયુનું ની-

છીકણી (ના) તપખીર. [કળવું તે.

છીકારડું (ના) એક ઝેરી પ્રાણી. નાતું હરણ.

છીકલું (વિ) તોછડું, બિજાંછળું.

છીછી (ના) છી, ચૂ, નરક. (અ) છટ.

છીટ (અ) છટ, તિરસ્કાર અર્થે.

છીટ (ના) રંગીન તરેહદાર સૂતરાઈ કાપડ.

છીટ કોરવું (કિ) છાંટવું, સીંપવું. (પાણી).

છીટી (ના) છેડી, આખી છાંપેલી પોતડી.

છીટી (ના) છિંડી. પાછલા બારણાની ખુલ્લી

છીડું (ના) નાની છીટી. છિંદ્ર, દોષ. [જગા.

છીણી (વા) છીની, છર કરવાનું ઓળર.

છીંત (ના) છીટ, હક. વૃહમ.

છીતરી (ના) બે ધરની વચ્ચેની ગલી,

છીતવું (કિ) લાંબવું, છીપી જવું (વહાણું).

છીંદડી (ના) રાતું કાચલ.

છીંદવું (કિ) છેદવું, કાણું પાડવું.

છીનવડું (કિ) ખુટવી લેવું, ખૂંચી લેવું.

છીનવડું (કિ) છીર કરવી, સમારવું.

છીનાળ (વિ) અભિચારિણી કુલટા.

છીનાળી, છીનાળું, (ના) અભિચાર. નરકર્મ.

છીની (ના) છીર કરવાનું ઓળર.

છીપ (ના) દીરિયાઈ જતુંના ધરની ફાટ.

છીપછું (ના) રામપાતર, મોટું ફેડિયું.

છીયો (ના) કપડાં છાપનાર.
 છીયું (ના) ઢાંકણું.
 છીસકું (ના) હોડું, હોતરું. ચામડી.
 છીસર (ના) તુટેલું તળાવ.
 છીસવું (કિ) છાલવું.
 છું (કિ) “હો” થાતુનું વર્તમાન પ્રથમ પુરુષ.
 છુંદણી (ના) છુંદવાનું કામ. [એક વચનનું રૂપ.
 છુંદણું (કિ) ત્રાહુકું. છુંદેલા પાંત્રોના રસનું
 ટપકું કરી ટાચેથી પાડેલા ડાઘ.
 છુંદવું (કિ) કચરવું, દાખવું. લોચો કરવો.
 છુંદો (ના) કચૂમર, ખીમો.
 છુઃ (અ) અનાનનું અનુકરણ.
 છુછુંદર (ના) છુછુંદર, ચેણ. એક આતશખાજ.
 છમછમ (અ) છમછમ, રમરમ. (અવાજ).
 છમંતર (ના) નહુમંતર. અ તે “છુ” બોલવા-
 છર (ના) ઢાંકણું. [નો મંત્ર.
 છરિકા (ના) ચપ્પુ, છરી.
 છરિત (વિ) છવાયલું, ઢંકાયલું.
 છરિકાબંધન (ના) ક્ષત્રિયોનો એક સંસ્કાર.
 છરી (ના) છરી, પાળી, કાતી. [મોઢળાશ.
 છટ (ના) સ્વતંત્ર. સત્તા, હક. રત્ન. ઘટાડો.
 છટક (અ) કંકડે કંકડે, પરચુરણ અકેકું.
 છટક (વિ) જીલું જીલું. રકુટ.
 છટકારો (ના) છટકો, છટકારો. નીકાલ.
 છટકારો (ના) છટકો.
 છટકો (ના) મુક્તિ. તોડ.
 છટવું (કિ) બંધમુક્ત થવું. જીલું પડવું. જ-
 રપવું. ખલિત થવું. નીસરવું. ફૂટવું.
 છટાછેડા (ના) પ્રસવ. તલાક. ફારજતી.
 છટાપણું (ના) છટ, સ્વતંત્રતા.
 છટી (ના) રત્ન. નવરાસ. પરવાર.
 છટું (વિ) વિલક્ષત, જીલું. મોઢળું. સખી.
 છપવું (કિ) સંતાવું, ગુસ્સે રહેવું.
 છપાવવું (કિ) સંતાડવું, છાનું રાખવું.
 છપું (વિ) ગુસ્સે, છાનું. [થવું.
 છવાવું છવાઈ જવું (કિ) અભડાવું, અપવિત્ર
 છવું (કિ) છોવું, અભડાવવું, અપવિત્ર કરવું.
 છે (કિ) અસ્તિ, છે “હો”નું વર્તમાનરૂપ.
 છેક (અ) છેડાસૂધી. તમામ. હદબહાર
 છેડણી (ના) છેડવાનું ઓન્દર.

છેડવું (કિ) છેડો મારવો, ચેડેરવું. રદ કરવું.
 છેડો (ના) ચિહ્ન. લીટો. ડાઘ. કાપો.
 છેડી (ના) છીડી, છાપેલી નાની પોપડી.
 છેડું (ના) અંતર, ટપો. ગાળો.
 છેટે (અ) દૂર, અળગું.
 છેડ, છેડણી (ના) ખીજ, અટકચાણું.
 છેડતી (ના) છીડાં. દોષ. છિદ્ર.
 છેડવું (કિ) અડકવું. ખીજવું.
 છેડાછેડી (ના) વાવણના વચ્ચેના છેડાની ગાંઠ.
 છેડો (ના) સમાપ્તિ. અંત. હદ. ટાચ. ની-
 કાલ. પાલવ. [તોડવો.
 છેડોફાડવો (કિ) તલાક આપવી. લગ્નસંબંધ
 છેણી (ના) ફરસી, વિધણું, છીણી.
 છેતરવું (કિ) છળવું. કંગલું. ફસાવવું.
 છેતરામણ (કિ) ફગાઈ. ટોટો.
 છેતરાવું (કિ) કંગાવું. ભૂલાવો આપો.
 છેતાલીસ, છેતાલીસ (વિ) ૪૬ (સંખ્યા).
 છેદ (ના) કાણું. કાપ. ધા. ભાગકું. અપૂર્ણ.
 લખતાં લીટીની નીચેનો આંકડો.
 છેદક (વિ) છેદનાર, કાપનાર ભાગક.
 છેદન (ના) છેદવાની ક્રિયા. [છેદ તે જગા
 છેદનખંડુ (ના) નચાં જે લીટીઓ એકમેકને
 છેદવું (કિ) કાપવું. ચીરવું. નાશ કરવો. લ-
 છેખાં (ના) છિદ્ર, બાકારાં [ખેડવું.
 છેર (ના) નરમ ઝાડો પાતળી અધાર.
 છેરટો (ના) અધામણ.
 છેરવું (કિ) પાતળો ઝાડો જવેલ. ચરકવું.
 છેરાટો (ના) છેરટો, અધામણ.
 છેલ (વિ) વરણાગિયો. કોડિલો, ફાંકડો.
 છેલક (ના) બકરો.
 છેલકડી (ના) કોકરવું, લીખવાળી.
 છેલછળીલું (વિ) દેખાવડું, ફૂટડું.
 છેલડો (વિ) છેલ (કવિતામાં).
 છેલપડી (ના) સોળ (૧૬)નો સકેત.
 છેલખીઠ (ના) ફાંકડો કંગ. શાખી. જવેલ.
 છેલાઈ (ના) છેલપણું, વરણાગી.
 છેલાણી, છેલાની (વિ) છેલ.
 છેલ્લું (વિ) છેડાનું, અંત્ય.
 છેલ્લે સરવાળે (અ) આખરે, સોવટે. છેલ્લીવારે.
 છેવટ (ના) આખર, છેડો, અંત.

છેવાડું, છેવાડું (વિ) છેલ્લું.
 છેવાડું (કિ) છેલ્લું આવડું, અખવાડું.
 છેડાં (ના) દરો, વિશ્વાસવાતઃ અંત.
 છેડાં (ના) સંતાન, બચ્ચાં, છેડારો.
 છેડાં (કિ) છેડાં, "હો" ધાતુ વર્તમાન પ્રથમ.
 છેડાં (ના) છેડારો. પુરુષ બહુવચનનું રૂપ.
 છેડાં (ના) નેતર, છડી.
 છેડાં (ના) છેડાં, છેડારો, સંતાન.
 છેડાં (કિ) છેડાં, છેડાં.
 છેડાં (ના) છેડાં, છેડારો.
 છેડાં (કિ) "હો" ધાતુ વર્તમાન બીજા પુરુષ.
 છેડાં (ના) ચૂનો, [બહુવચનનું રૂપ.
 છેડાં (અ) છેડાં, મર, મરને (બેદરકારી અર્થે).
 છેડાં (ના) પતરાવળી, દરવાજી સળી. છેડાં.
 છેડારમત (ના) બાળકશુદ્ધિ. નાદાની.
 છેડારવાદ (વિ) નાદાન. અવિવેકી.
 છેડારવાદ (ના) બાળક જેવું આચરણ. તોછડાઇ.
 છેડારી (ના) બાળકી, કન્યા, બાળા.
 છેડારી (ના) પ્રભ, સંતાન.
 છેડારો (ના) સ્તોક, બાળક.
 છેડાં (ના) શુદ્ધા. તોરો.
 છેડાળો (વિ) છેડાં રાજનાર, છેડા.
 છેડાં (ના) શુદ્ધો. લટકતો છેડો.
 છેડાં (ના) ચંડા, વહેમ. સંકેચ.
 છેડાં (ના) છેડાં. બહુબોદ.
 છેડાં (વિ) આંધું. આંધું.
 છેડાં (ના) છેડાં.
 છેડાં (ના) ચૂટકી, ચપટી.
 છેડાં (વિ) નાડું.
 છેડાં (ના) નાડું. ગર્ભનું સૂકાડું.
 છેડાંબાંધું (ના) છેડાં બાંધવાનું કામ.
 છેડાંવડું (કિ) છૂટે તેમ કરવું.
 છેડાંવડું (કિ) છૂટે કરવું. સૂડવું, ફોડવું.
 છેડાંવો (ના) છેડાં.
 છેડાંવડું (કિ) છેડાંવડું, મૂડાવડું.
 છેડાંવડાં (ના) છેડાં, પાતળી હાલ.
 છેડાંવડાં (કિ) દોષ દર્શાવવા.
 છેડાં (ના) છેડારી.
 છેડાં (ના) હાલનાં કરો. હાલ.
 છેડાં (ના) છેડાં, આસડાં.

જોતડું (ના) જોડું. જોતડું.
 જોતર, જોતર (વિ) ૭૬ (સંખ્યા).
 જોખ (ના) જોની બાંધણી.
 જોરણ (ના) ત્યાગ, છૂટકા.
 જોર (ના) બચ્ચું, બાળક. જોરડું.
 જોલ (ના) જાલ. ચામડી.
 જોલવું (કિ) જોલ કાઢવી. ફોલવું.
 જોલાં (ના) જોલાં. ફોતરાં. [જિખરવી.
 જોલાવું (કિ) સોરાવું, જોલેલું થવું. ચામડી.
 જોલાણું (ના) જોલાણો. જો લગાડી ધસેલું કામ.
 જોવરાવડું (કિ) જો દેવરાવડી. જોલાણું કર-
 વું. અભરાવડું. જો લગાડવી.
 જોવાવું (કિ) અપવિત્ર થવું, અભરાવડું.
 જોવું (કિ) અભરાવડું.
 જોળ (ના) જાલક. હોરો. તુરંગ. હાલ. ✓
 જોં (કિ) છઠ્ઠું, છું "હો" ધાતુ વર્તમાન પ્ર-
 થમ પુરુષ એક વચનનું રૂપ.

જ.

જ (ના) આઠમો એવન.
 જ (પ્ર) જન્મસૂચક, જેમ: વંશજ, અંજન.
 જ (આ) "ય," "ધ" નો. જેમ: યમુના=જમુ-
 ના; અધ=આળ.
 જ (અ) એવ, નિશ્ચયાર્થ. જેમ તમે આવતો-
 ન. કવિતામાં પાદપૂર્તિ કરવામાં પણ વપ-
 નક (ના) જાલ હક. તંત્રાર. [રાય છે.
 જકડવું, જકડી લેવું (કિ) દસીને બાંધવું.
 જકાત (ના) દાણ, મેહસુલ, વેરો.
 જકાતદાર (ના) જકાત ઉધરાવનાર.
 જકિયો (વિ) જકી, જહીલો. તંત્રારી.
 જક્ષ (ના) ચક્ષ, કુખર. પ્રચડ પુરુષ.
 જક્ષણી (ના) જક્ષણી સ્ત્રી, ભયંકર સ્ત્રી.
 જખ (ના) અપ, મત્સ્ય, માછલું. જક.
 જખમ (ના), ધાંચ, ચીરો. બટો. હાનિ.
 જખમાયલું (વિ) ધાયલ, જખમી થયેલું.
 જખમી (વિ) ધાયલ, જખમ પામેલું.
 જખમડ (વિ) જડસો, અગે લઠું અને અક્ષ-
 નો (ના) જગત, દુનિયા. [સિ કમ.
 જચકતો (ના) જગત્કર્તા, પરમેશ્વર.
 જગજીવન (ના) જગજીવન, ઉદ્યર.

જગણ (ના) પહેલા અંને છેલો અક્ષર લઘુ
જગણ (ના) શુક્ર અક્ષરવાળો કાચનો એક
ગણ. જેમ: જગાત, જગાખ. એ જગણ.

જગત (ના) જગ, વિશ્વ, બ્રહ્માંડ. સંસાર.

જગતજનેતા (ના) જગદંબા, ઈશ્વરીશક્તિ.

જગત્રય (ના) ત્રિભુવન, ત્રિલોક. સ્વર્ગ, પૃ
થ્વી ને પાતાળ.

જગદંબા (ના) જગન્માતા, ઈશ્વરીશક્તિ.

જગદીશ, જગદીશ્વર (ના) જગતનો પ્રભુ. પર-

જગદ્ગુરુ(ના)જગતનું કલ્યાણ કરનારો. મિશ્વર.

જગદાત્મા (ના) જગતનો હવ. ઈશ્વર.

જગદુદ્ધાર (ના) જગતનો ઉદ્ધાર. મુક્તિ. તારણ.

જગદ્વંધ (વિ) સહુએ પૂજવા યોગ્ય.

જગન (ના) યજ્ઞ, હોમ.

જગન્નાથ (ના) જગતનો નાથ. બુદ્ધાવતાર.

જગન્નાથજી (ના) ચાર ધામમાંનું પૂર્વનું એક.

ઓરીસા પ્રાંતમાં બત્રાનું મોટું સ્થળ.

જગન્નાથી (ના) એક સૂતરાઈ કાપડ.

જગન્નિવંધ (વિ) સહુએ નિંદવા યોગ્ય.

જગન્નિવાસ (ના)જગતમાં સદૈવ રહેનાર, ઈશ્વર.

જગન્નિયંતા (ના) જગતના નિયામક. ઈશ્વર

જગન્મિત્ર (ના) સહુનો મિત્ર.

જગતપતિ (ના) જગત્પતિ, પરમેશ્વર.

જગળી (ના) ખીડ. ઘાસનું ખેતર.

જગા (ના) જગ્યા, સ્થળ, ઠામ. પદવી. ૨-

રતો. આશ્રય.

જગાડવું (કિ) ભગ્નત કરવું, ઊઠાડવું. ચેતવવું.

જગાત (ના) જકાત, દાણ, વેરો.

જગાવવું (કિ) ભગ્નત કરવું. ગળવવું.

જગો (ના) જગાં, જગ્યાં, ઠેકાણું.

જગત (ના) જગત્ (કવિતામાં).

જઘાત (ના)ભાદરવા શુદ્ધ ૧૩, ખાલકોનાં શ્રાદ્ધ.

જઘાતિયો (ના) કુંવારો મૂવેલો માણસ.

જંખના (ના) ઝાંખ. આલોસ. સ્વપ્ન. ક-

લ્પના. ધ્યાન. ખંત.

જંખવાઈ જવું } (કિ) ઝાંખું પરવું, લજવાવું,

જંખવાવું } શરમાવું, રીકું પડવું.

જંખવું (કિ) જંખના રાખવી.

જંગ (ના) યુદ્ધ, લડાઈ, રણસંગ્રામ. [સીપાઈ.

જંગડિયો (ના) મિતેરી ભળેરી સહ જનાર

જંગમ (વિ) ચર, ખસેડાય એવો, (ના) એક

જંગલ (ના) વન, વેરાન, રાન, વગડો. [મેચો.

જંગલજવું (કિ) ઝાડે જવું, દિશાએ જવું.

જંગલી (વિ) જંગલ સંબંધી. ખેસમન.

જંગલીજટ (ના) જડસો, રોચો, ગાવદી.

જંગલો (ના) એક રાગ. (ગાયનમાં).

જંગાલ (ના) તાંબાનો કાઠ.

જંગી (વિ) બજાર. મોટું. (ના) નાની ખારી.

જંઘ, જંઘા (ના) જાંઘ, સાયળ. [આશ્રયદાતા.

જજમાન (ના)યજમાન, યજમાનનું કળ લેનાર.

જજમાનવરતી (ના) ગૌરપદું, યજમાન વડે

ચાલતી આજીવિકા.

જજમાનિયા (ના) જજમાનવાળો ગૌર.

જજિયો (ના) માયા દીક કર.

જંજર (ના) ખાણીના આકારની નાની તોપ.

જંજળ (ના) ઉંઝાધિ, ખટપટ, લકર.

જંજળી (વિ) જંજળવાળો માણસ. સંસારી.

જંજર (ના) સાંકળ, ઝંઝરિયાં, ખેડી. કેમાન.

જંજરો (ના) ખાણીમાંનો કિલ્લો. ટાપુ. જંજુરો

જટ, જટલ, (વિ) હડીકું, અનાડી. [હતુમાનમંત્ર

જટા (ના) લાંબો ચોટલો. વડના ઝુલતા મૂ

ળીયાં. વેદ પાઠનો એક પ્રકાર.

જટાપાટી (ના) પદ, કમ અંને જટા સૂધી વેદનો

જટાનૂટ (ના) જટાનો મુગટ. [પાડ કરનાર.

જટાધર, જટાધારી (ના) જટાવાળો. શિવ. વડ.

જટામાંસી, જટામાસી (ના) એક ઔષધિ.

જટિયાં (ના) લટિયાં, છટા ખર છટવાળ.

જટિલ (વિ) જટાધારી.

જઠર (ના) હોજરી, પેટ.

જઠરાગ્નિ (ના) જઠરનો અગ્નિ, પાચનશક્તિ

જડ (વિ) ભારે, નક્કર. અચેતન. સુરેત. ઠોઠ

જડ (ના) મૂળ. ખીલી. સંગ્રહ.

જડજ (ના) ન્યાયાધીશ. (અંગ્રેજી).

જડતર (ના) મળતર. જડવાની રીત.

જડતા (ના) અજ્ઞાનતા, ઠોઠપણું.

જડત્વ (ના) જડતા, બઠ્ય. પદાર્થનો એક ધર્મ

જડત્વાકર્ષણ (ના) શુરત્વાકર્ષણ.

જડણું (ના) ડાણું, દાઢ તથા દાંતાનું ધર.

જડખેસુલાખ (અ) સન્નિહ, મક્કમ.

જડભરત (ના) એક યોગી, એક વૃત્તિવાળો.

જડમૂળ (ના) રોપાનું મૂળિયું.
 જડમૂળ (અ) ગધુંજ, તળિયાં બાટક.
 જડવું (કિ) જોડવું, ખેસારવું. મળવું.
 જડાત (વિ) હીરામાણેક જરિત (ધરેણી).
 જડાવ (ના) સ્ત્રીના નામની સંજ્ઞા.
 જરિત (વિ) જરેણું.
 જરડિયાં (ના) કુમળાં મૂળિયાં.
 જરડિયો (ના) જડનાર, પચ્ચીગર.
 જડી (ના) છોડ વગેરેનું મૂળ ઔષધિ.
 જડીબુટ્ટી (ના) વનસ્પતિની ઔષધિ.
 જણ (ના) જન, માણસ.
 જણનર (ના) જ્ઞેતર. જણવાની રીત. ખચ્ચું.
 જણતો (ના) જનની, મા.
 જણુદીક (અ) દરેક માણસનું.
 જણુનારી (ના) પ્રસુતા, સગબી.
 જણુવું (કિ) જણાવવું. ખબર કરવી.
 જણવું (કિ) પ્રસવવું. પેદા કરવું.
 જણસ (ના) જનસ, ચીજ. શિલક. દાગીનો.
 જણાવવું (કિ) જણુ કરવી. સેડેલથી જણે તેમ
 જણાવું (કિ) ખબર થવી. બાસવું. [કરવું.
 જણુડો (ના) બુણુડો, ધન
 જતે (અ) યત્, જે. (કારણ સંબંધદર્શક).
 જતડું, (ના) જતરડું, એક સોનીનું ઓળતર.
 જતન (ના) યત્ન, સંભાળ, સાચવણી.
 જતરડું (ના) તાર પાતળો કરવાનું છિટ્કાણું.
 જતી (ના) યતી, યોગી. જોરજ. ચિરામ. ઓળતર.
 જયરપથર (અ) ગમે તેમ. કહીનું કહી.
 જયા (અ) યથા, જેમ, જે રીતે, જેવું.
 જયારથ (વિ) યથાર્થ, વાજળી, બરાબર.
 જઘ્યામંથ (અ) જોડવાર, સામડું, એકદમ.
 જઘો (ના) ઢગ, થોડાંસર. ટાણું, મંડળ.
 જઘપી (અ) યઘપિ, જોડે.
 જન (ના) જણ, માણસ. લોક. દુનિયા.
 જનક (વિ) ઉપજવનાર, દાયક.
 જનક (ના) પિતા, બાપ. મિથિલાનો જાત.
 જનકથા (ના) દંતકથા, લોક વાર્તા.
 જનકપુર (ના) મિથિલા નગરી, જનકની રા.
 જનન (ના) જન્મ. જન્મસ્થળથી. [જન્મની.
 જનની (ના) જનેતા, મા, જણની.
 જનપદ (ના) દેશ. જનપદ્યમ (ના) દેશાચાર.

જનમ (ના) જન્મ. ઉત્પત્તિ. જંદગી. હૃદય.
 જનમત (ના) લોકવિચાર. પ્રજનો અભિપ્રાય.
 જનમવું (કિ) અવતરવું. પ્રગટ થવું.
 જનમારો (ના) જંદગી, લખ, જીવતર.
 જનમોતરી (ના) જન્મપત્રિકા. લવિપ્ય વાણી.
 જનરીત (ના) લોક રિવાજ.
 જનલોક (ના) સમ લોકમાંનો એક.
 જનવાર્તા (ના) લોકકથા. ચર્ચા.
 જનસ (ના) જણસ. ચીજ. ધરેણું. શિલક.
 જનસપડી (ના) જલનો સડેન (વેપારીમાં).
 જનસાહ, જનસુ (વિ) જણસ રાખીને આપેલું.
 જનાકારી (ના) જનકર્મ, ધર્મિચાર.
 જનાજો (ના) પ્રેત લઈ જવાની પેડી.
 જનાનખાનું (ના) અંતઃપુર, જૈરાંને ખેસવાની
 જનાની (વિ) જૈરાંની. કાયર. [જગ્યા.
 જનાનો (ના) જનાનખાનું. જૈરાં.
 જનાળ (ના) સેવા, હાલુર.
 જનાવર (ના) જનવર, માણસ સિવાયનું પ્રાણી.
 જનિત (વિ) જન્મેલું. ઉપજવનાર, દાયક.
 જનુન (ના) ગાંઠો જુરસો. હાં.
 જનુની (વિ) જનુનવાળું.
 જનુની, જનેતા (ના) જનની, મા.
 જનોઈ (ના) ઉપવિત, યજ્ઞોપવિત, શ્રાવણી.
 જનોઈદીક (અ) જનોઈ પેઢેરેલી જોડને તે
 પ્રમાણે. (દક્ષણ વગેરે).
 જન્ત (ના) જન્તું, જીવડું. કમી. [આકૃતિ.
 જન્તર (ના) યંત્ર, કોરું મંત્રથી પૂજવાના
 જન્તરડું (ના) જતરડું, સોનીનું એક ઓળતર.
 જન્તુ (ના) જંત, કુદરૂવ.
 જન્મ (ના) ઉત્પત્તિ, હૃદય. જંદગી. પેદાશ. અ-
 જન્મગાંઠ (ના) વર્ધ્યથી, સાલગીરી. જવતાર.
 જન્મકુળી (ના) જન્મલગ્નનું રાક્ષિયક.
 જન્મચરિત્ર (ના) જંદગીનો હેવાલ.
 જન્મજામ (ના) જન્મનક્ષત્રપરથી રાખેલું નામ.
 જન્મપત્રિકા, જન્મપત્રી (ના) જન્મોતરી.
 જન્મબાપા (ના) માની બાપા.
 જન્મધૂમિ (ના) સ્વદેશ.
 જન્મસ્વભાવ (ના) જાતિસ્વભાવ, પ્રકૃતિ.
 જન્મશુર (ના) જન્મકુળી.
 જન્મોન્નતર (ના) પૂર્વ કે પુનર્જન્મ.

જન્મોધ (વિ) જન્મથી આંધળું.
 જન્મોષ્ઠમી (ના) શ્રાવણ વદ ૮, શ્રીકૃષ્ણ જન્માંતી.
 જન્મોજન્મ (અ) ભવોભવ, અનેકજન્મ.
 જપ (ના) વારંવાર માનસિક ઉચ્ચારણ.
 જપત (વિ) જપ, તાપે લીધેલું.
 જપતી (ના) ટાંચ, કબજે.
 જપમાળા (ના) જપ કરવાની માળા.
 જપતું (કિ) વારંવાર સ્મરણ કરવું. વાટ લેવી.
 જપ્ત (ના) જીલ્લમ, જખરદસ્તી.
 જખર (ના) જખ્ખર; જોરાવર. મોટું. મુસ્કેલ.
 જખરદસ્ત (વિ) ખળવાન, જોરાવર. જીલ્લમગાર.
 જખરદસ્તી (ના) જોર. જીલ્લમ. જોરસે.
 જખરી (ના) જખરદસ્તી. જીલ્લમાત.
 જખરું (વિ), જખ્ખર.
 જખાં, જખાન (ના) જાસ. ખોલી. ભાષા.
 જખાની (ના) જીખાની, ઈસ્કાર. સોગતપર ક.
 જખાપ, જખાખ (ના) જવાખ, ઉત્તર. હિલું.
 જખે, જખેહ કરવું (કિ) ઠાર મારવું.
 જખ્ખર (વિ) જખર, જોરાવર, ખળિષ.
 જખકલું, જખપ્રી લકલું (કિ) અખકલું, ચોંકલું.
 જખકોળવું (કિ) અખકોળવું, જાળવું. [શાક.
 જખ્ખો (ના) દરખારી લાંબો ખુલ્લો રેસમી પો.
 જમ (ના) ચમ. ધર્મરાજ. મોત. નિર્દય પુરુષ.
 જમ (અ) જેમ. (કવિતામાં).
 જમડો (ના) જમ. જમદૂત. મોત.
 જમણ (ના) જમન, જોજન. દહાડા.
 જમણવાર (ના) ન્યાટ, વરો. (જમણનો).
 જમણું (વિ) દક્ષિણ. પૂર્વ મુખે ઉભાં દક્ષિ-
 ણ તરફનું. [માણસ.
 જમણું હાથ (ના) ખાંવાનો હાથ. માનીતો
 જમરખંડો, જમરખી (ના) જમરખી, જમરખનું
 જમરખ (ના) જમરખ, પેર. [ઝાડ.
 જમલો (ના) જીમલ્લો, સરવાળો. ખેરીજ.
 જમલું (કિ) રાંધેલું ખાણું, જોજન કરવું. ક-
 માણું. લાંચ લેવી.
 જમા (ના) ઉત્પન્ન, આવક. નફો. ખર્ચનો.
 આવેલી રકમ, તથા તે ચોખડામાં લખ-
 વાની ખાત્રી. સૂરવાળો.
 જમાઈ (ના) જમાતા, દીકરીનો વર.
 જમાખરય (ના) આવક અને ખર્ચ. નાણું.

જમારણું (કિ) ખવડાવણું; જમે તેમ કરવું. રજા.
 જમાત (ના) જથ્થો, સમુદાય. ન્યાત. વિવું.
 જમાદાર (ના) સીપાઈનો ઉપરી. સરદાર.
 જમાદારી (ના) જમાદારનું કામ.
 જમાન (ના) જમીન.
 જમાનો (ના) જીગ, લાંબો કાળ.
 જમાખંદી, જમાખંધી (ના) મેહેસુલ. મેહે-
 સુલના હિસાબની તપાસ.
 જમાલગોટા (ના) નેપાળો, એક રેથક ફળ.
 જમાવ (ના) લીડ, ટાણું. સંગ્રહ. મેલાવણો.
 જમાવસુલ (ના) ઉપજમાંથી સરકારમાં બ-
 રાતી રકમ.
 જમાવણું (કિ) ભેગું કરવું. અધરકલું. વધારવું.
 જમાવો (ના) જમાવ. લીડ. સમુદાય.
 જમિયો (ના) જમૈયો, વાંકો છરો. [આવણું.
 જમીજણું (કિ) ખાણું. બંધાઈ જણું અનુકૂળ
 જમીદાર (ના) જમીનદાર, જમીનનો માલિક.
 જમીન (ના) ભોંય. પૃથ્વી. વતન.
 જમીન કરવી (કિ) મિલકતમાં જમીન રાખવી
 જમીનદાર (ના) જમીનનો માલિક. મોટા ખેડૂત
 જમીનદારી (ના) જમીનદારની રિયતિ.
 જમીનદારણ (વિ) ફનાફાતિયાં કરેલું. મૂળમાં
 જમે (ના) જમા. આવક. [ધી જખેડેલું.
 જમેઉધાર (ના) આવક અને ખર્ચ. જ-
 જમેખંદી (ના) જમાખંધી. મેહેસુલ.
 જમૈયો (ના) જમિયો, વાંકો છરો.
 જમ્પ (ના) અંપ, તીરાંત, આરામ.
 જમ્પલાવણું (કિ) અંપલાવણું, ફરી પડવું.
 જમ્પાખાત (ના) અંપાખાત, ફરકો, ભૂસકો.
 જમ્પા જણું (કિ) જમવાં જણું.
 જમ્પુરો (ના) નાની તોપ. નાનો ખાજગર.
 જમ્પુક (ના) શિયાળ, કોહોલું. [એક ચોળર.
 જમ્પુર (ના) જમ્પુરો. એક ચોળર.
 જય (ના) જીત, ફતેહ. જે.
 જયજયકાર (ના) જીતનો પોકાર. જેજે.
 જયન્તિ (ના) જયનો દિવસ. પૂજાકા.
 જયાનંદ (ના) જયથી થએલો આનંદ.
 જયી (વિ) ફતેહમંદ, જીતનાર.
 જયથ (વિ) જિતાય તેવું.
 જર (ના) ઇસબ. પદર. તોરણ. પેસો.

જરકસી (વિ) કસળી કીનખાખતું.
 જરકોસ (ના) જોટો કસળ. પિત્તળપાનાં.
 જરજર (વિ) છલું, ખખળી ગયલું. કાકાપુરી.
 જરજરિયાન (ના) રોકડ ધન અને ઘરેલું.
 જરજેખમ (ના) જર અને ખીજું જોખમ.
 જરતોસ્ત (ના) પારસીનો પ્રેમગમ્યર(ધર્મસ્થાપક).
 જરતોસ્તી (વિ) જરતોસ્ત ધર્મના. પારસી.
 જરદ (વિ) પીણું. જરદી (ના) પીળાસ.
 જરદો (ના) પીળો ખાકનો તળાક.
 જરદોજ (ના) રહેનેરી તારથી ભરત ભરનાર.
 જરખ (ના) કરપ. ભય, ધાક. દાળ.
 જરહું (કિ) પચું, હેજમ થવું.
 જરા (ના) ઘડપણ, ઘટ્ટાવસ્થા. સંપન્ની કો-
 જરા (અ) થોડું. થોડીત્રાર, લગાર. [ચળી.
 જરાક (અ) જરાએક, લગરિક.
 જરાયુ (ના) ઓર, ઉલ્ખ, ઓળ.
 જરાયુજ (વિ) ઓર. ફાડી નીકળેલું.
 જરાયેત (ના) કોરાટ, આકાશિયા (જમીન).
 જરિયાન (ના) ઘરેણાં.
 જરી (ના) જર, કસળ. (અ) જરા.
 જરીપટકો (ના) જરીનો વાવટો. કસળી કમર-
 જરીપુરાનાં (ના) જૂનાં કસળી કપડાં. [પટો.
 જરીફ (ના) જમીનની માપણી.
 જરખો (ના) અરખો, જોખ, કંઠેરો.
 જરર (ના) ગરજ. (અ) ખચીત, નક્કી.
 જરરિયાત (ના) જરરું કામ. ગરજ.
 જર્જર (ના) જરજર, છલું, જૂનું.
 જલ (ના) જળ, પાણી. વાંદો.
 જલજ (ના) કમળ. શંખ. મેઘ.
 જલજ (ના) લક્ષ્મી? કમળા.
 જલદ (વિ) ઉતાવળ. ચાલાક. તીજું.
 જલદી (ના) ઉતાવળ, ઝડપ, તાકીદ.
 જલધી (ના) સમુદ્ર, સાગર.
 જલેળી (ના) એક પક્વાન.
 જવ (ના) ચવ, એક ધાન્ય. ઇચનો. [તીલો.
 જવ (અ) જ્યારે (વિતામાં). [લાય.
 જવઈ (ના) જવે, એક ખરેનો છોડ.
 જવખાર (ના) ઇંદ્રજવનો ખાર.
 જવન (ના) ચવન, મુસલમાન. અનાઈ.
 જવર ચવર (ના) જા આવ. ગમનાત્રમન.

જમલો, જવલો (અ) કદાચ, કવચિત્.
 જવલો, જવલો (વિ) વીરલો, કોઈએક.
 જવલું (કિ) ખીલવું, ફલવું (વક્ત્રું), પેદા થવું.
 જવાંમદ, જવાંમદ (ના) જુવાન મરદ. ખડા-
 જવાંમદી (ના) ખડાદુરી, પરાક્રમ. [દુર.
 જવાન (વિ) જુવાન, યુવાન, તરુણ.
 જવાન પહો (ના) કદાવર પુરુષ.
 જવાની (ના) જુવાની, તારુણ્ય.
 જવાળ (ના) ઉત્તર. નાણાંચીડી.
 જવાળદાર (વિ) જવાળ દેનાર જોખમદાર.
 જવાળદારી. (ના) જુમ્મો, જોખમ.
 જવાળી (વિ) જવાળ લખ્યો હોય તેવી (હુંડી).
 જવાળ દેનાર.
 જવાર અવાર (ના) જવર અવર. જા આવ.
 જવારા (ના) જુવારા, અનાજના તોળ છોડવા.
 જવાસા, જવાસો (ના) રેતીના કાંટાવાળા છોડ.
 જવાહીર, જવાહેર (ના) જડાવ દાણીના. અવેરાત.
 જવાળી (ના) જવ જેવા દાણાની માળા.
 જવું (કિ) ગમન કરવું. જોવાવું. જુવરવું સ-
 માવું. હદ ભલાંધવી થવું. બાદ થવું. વૃથું.
 જવેર (ના) જવાહીર, અવેર, રત્ન.
 જવેરાત (ના) જવાહીર, જડાવ દાણીના.
 જવેરી (ના) અવેરી. મોતી માણેકનો વેપારી.
 જવે (ના) જવઈ, એક છોડ (ખરેનો).
 જશ (ના) યશ, કીર્તિ. વખાણ.
 જસત (ના) એકે મિશ્ર ધાતુ.
 જસતા (ના) રાધા.
 જસાં, જસું (વિ) જેવાં, જેવું.
 જહાં (અ) જ્યાં, જે ઠેકાણે.
 જહાંપહતા (વિ) જગત્સંક. (ના) રાજ.
 જહાન (ના) દુનિયાં, પૃથ્વી.
 જહાત્રમ (ના) દોજખ, નરક.
 જહીં (અ) જ્યાં, જહાં, જે ઠેકાણે.
 જળ (ના) જલ, પાણી, નીર. [કીટ.
 જળકીડો (ના) જળથી થઈ જળમાં રહેનાર
 જળકુંડું (ના) સૂર્ય ચંદ્ર બિંબની આસપાસનું
 જળકુંડી (ના) એક જળચર પંખી. [કુંડાણું.
 જળકીડા (ના) પાણીની રમત.
 જળચક્રી (ના) પાણીની ચાલતી ઘંટી.
 જળચર (ના) જલચર, પાણીમાંનું પ્રાણી.

જળજંતુ (ના) જળના જંતુઓ.
 જળજંતુવો (ના) નદી કાંઠાનો એક જંતુ.
 જળજંતુ (ના) જળજંતુ, સમીસાંજ.
 જળજંતુ (ના) જળજંતુ, મોલો. એક વાનિંગ.
 જળજંતુ (ના) પ્રેતને જળમાં પધરાવવું તે.
 જળજંતુ (ના) જળજંતુ, એક રાગ.
 જળજંતુ (વિ) સર્વત્ર જળથી વીટાયેલું.
 જળજંતુ (ના) વેંતિયું માણસ.
 જળજંતુ (ના) પાણીનો રસો.
 જળજંતુ (ના) જળજંતુ.
 જળજંતુ (કિ) જળજંતુ થવું. જળજંતુ.
 જળજંતુ (વિ) જળમાં ડૂબાડેલું. (ના) સેવાળ.
 જળજંતુ (ના) શિવલિંગની બેઠક.
 જળજંતુ (ના) જળજંતુ, દુઃખ, અદેખાઈ.
 જળજંતુ (ના) મૃગતૃણા જલ.
 જળજંતુ (ના) જળજંતુ, નવાણ.
 જળજંતુ (ના) જળજંતુ. લોહી ચૂસનાર જંતુઓ. એક
 જળજંતુ (ના) ચાહું. ખપાડિયું. વિદ્ય.
 જળજંતુ (ના) જળજંતુ, જળજંતુ. સાંધળ.
 જળજંતુ (વિ) જોડસ મુદત પછી નક્કી થવાણ
 . સહી થવાની સરતે આવેલું કે લીધેલું.
 જળજંતુ (ના) ગોરી ચામડીવાળો, ટાપીવાળો.
 જળજંતુ (ના) મોટું હોલ.
 જળજંતુ (ના) જળજંતુ, સાંધળ, જળજંતુ.
 જળજંતુ (ના) તંજિયો.
 જળજંતુ (ના) જળજંતુ, એક કળ, તેના જેવો રંગ.
 જળજંતુ (ના) જળજંતુ, જળજંતુ ઝાડ.
 જળજંતુ (ના) જળજંતુ, જળજંતુ.
 જળજંતુ (ના) ગમન આગમનની ક્રિયા.
 જળજંતુ (ના) જળજંતુ, એક કલ.
 જળજંતુ (ના) યાગ, ચક્ષુ, માતા, રન્યાદેવ.
 જળજંતુ (વિ) જળજંતુ. સાંધળ. હજીરાહજીર.
 જળજંતુ (વિ) જળજંતુ. તરત પારખું બતાવે તેવું.
 જળજંતુ (વિ) જળજંતુ. સાંધળ, હેરિયાર.
 જળજંતુ (ના) જળજંતુ કર્મ. જળજંતુ.
 જળજંતુ (વિ) જળજંતુ. સાંધળ.
 જળજંતુ (ના) જળજંતુ, સાંધળ.
 જળજંતુ (કિ) જળજંતુ રહેલું, બેઠું. તત્પર થ-
 વું. તાજું થવું. [કામને બદલે].
 જળજંતુ (ના) સરકારી વર્ણસન, ઇનામ, (કંઈપણ

જળજંતુ (ના) જેણે જળજંતુ મેળવી હોય તે
 જળજંતુ (વિ) જળજંતુ, જળજંતુ.
 જળજંતુ (વિ) યાચક, માંગણ, લિધું.
 જળજંતુ (ના) યાચના, લિધા, લિધું.
 જળજંતુ (કિ) માંગણ, લીખવું.
 જળજંતુ (ના) લીખારીપણું.
 જળજંતુ (વિ) જળજંતુ. લીખારી. [કામના]
 જળજંતુ (વિ) કોઈ ધરનાર, કંઈનો આપીને કા-
 જળજંતુ (ના) કાપડનું રંગીત બિંદાવું.
 જળજંતુ (વિ) જળજંતુ, જળજંતુ, પ્રતાપ
 જળજંતુ (વિ) જળજંતુ, પામર.
 જળજંતુ (ના) સંધાસ, તાજખાનું.
 જળજંતુ (વિ) જળજંતુ, પ્રાદ.
 જળજંતુ (ના) જળજંતુ, જળજંતુ.
 જળજંતુ (વિ) કૂલેલું. જળજંતુ, ઘટ. જળજંતુ. જ
 જળજંતુ (ના) જ્ઞાન. જળજંતુ. જળજંતુ.
 જળજંતુ (ના) જળજંતુ. (કવિતામાં).
 જળજંતુ (વિ) જળજંતુ છતાં જળજંતુ રાખના
 જળજંતુ (કિ) જ્ઞાન પામવું. સંધાસ. ર
 નવું. પિંધાવવું. [ન્યા છા
 જળજંતુ (અ) ખાતરી થયા છતાં, સ
 જળજંતુ (વિ) જળજંતુ. કામલ, હોશિય
 જળજંતુ, જળજંતુ (અ) જળજંતુ દર્શક. જેમઃ
 જે જળજંતુ ઇંદ્રજ. જોયા.
 જળજંતુ (ના) જળજંતુ, દેશ, ધર્મ, ગુણ, કર્મ, વ
 પરથી જળજંતુ વર્ગ. સ્વભાવ. તુલ
 ખીજ. દેહ. [ત=કમ
 જળજંતુ (વિ) પેદા થયેલું, જળજંતુ. જેમ, જળ
 જળજંતુ (ના) એક સંસ્કાર. (જળજંતુ કરવાને
 જળજંતુ (ના) નાતીલો, તેજ વર્ગનો પુરુષ
 જળજંતુ (ના) જળજંતુ, યાત્રા. મેળો. તીર્થાટણ
 જળજંતુ (વિ) જળજંતુ, જળજંતુ. જળજંતુ
 જળજંતુ (વિ) જળજંતુ વર્ગનું. કૂલીન. સરસ. ગુણ
 જળજંતુ (ના) વર્ણ, વર્ગ, જ્ઞાતિ. વંશ.
 જળજંતુ (ના) જળજંતુ લીધે માનેલો અર્થ
 જળજંતુ (વિ) જળજંતુ આજ્ઞાસ્વી બ્રૂથ થયેલું.
 જળજંતુ (ના) જળજંતુ, જળજંતુ. [તિ
 જળજંતુ (વિ) જળજંતુ. જળજંતુ.
 જળજંતુ (ના) વર્ગનો અવહાર.
 જળજંતુ (વિ) જળજંતુ આંધળું.

નત્યાસિમાન (ના) પોતાના વર્ણનું અસિમાન.

નત્રા (ના) ચાત્રા, તીર્થાટણ. મેળો. ઉત્સવ.

નત્રાણુ (વિ) નત્રા કરનાર.

નત્રુક (અ) હમેશા. નિરંતર.

નત્રુણી, નત્રુણી (ના) નત્રામાં ગયલી સ્ત્રી.

નત્રા (અ) વધારે.

નત્રી (ના) હીકરી, ખેડી. શાહનહી.

નત્રુ (ના) મંત્રતંત્ર. ઇંદ્રજનન. ગાસ્ત્રીવિદ્યા.

નત્રુજોર, નત્રુજોર (ના) નત્રુજનનાર.

નત્રુગિરી (ના) નત્રુગરનું કામ.

નત્રુટોણાં (ના) નત્રુના દ્વચ્છા.

નત્રુમંત્ર (ના) નત્રુમંત્રધી મંત્ર.

નત્રે (અ) વધારે.

નત્રો (ના) હીકરો, ખેડો, શાહનહો.

નત્રન (ના) છવ, પ્રાણ. નુકસાન. પરણવા

જતા વરનો સાથ.

નત્રમાલ (ના) છવ તથા પદાર્થો.

નત્રવર (ના) જનાવર, મનુષ્ય સિવાયનાં પ્રાણી.

નત્રનાં (ના) માથુક, પ્રિયા, પ્યારી.

નત્રની (વિ) પ્યાર, વહાલું. છવલગ.

નત્રુ (ના) ઇંદ્રણ, દીપણ.

નત્રેયો (ના) વરની નત્રમાં જનારો.

નત્ર (ના) જપ.

નત્રતો (ના) સાવચેતી. નીધા. સજ્જ દાણ.

નત્રરમાની (ત્રિ) કેસરી રંગનું.

નત્રરાન (ના) કેસર.

નત્રરાખાદ (ના) કાઠીઆવાડનું એક શહેર.

નત્રરાખાદી (વિ) નત્રરાખાદનું (ધી વગેરે).

નત્રાટ (ના) ખેદરકારી.

નત્રમ (ના) ચામ, પોહોર, ત્રણ કલાક. પ્યાલું.

નત્રમગરી, નત્રમગીરી (ના) હોરીનો પાતળો કંકડો.

નત્રમણ (ના) બાંધણ. મેળવણ, અમ્મણ.

નત્રમદાની (ના) વણેલી ભાતનું સૂતરાઈ કપડું.

નત્રમદાર (ના) ક્રીડીદાર ત્રીજેરીનો ફરોગો.

નત્રમદારખાનું (ના) તોપાખાનું, ત્રીજેરી. રા-

જબંડાર.

નત્રમની (ના) ચામિની, રજની, રાત્ર, રાત.

નત્રમકળ (ના) જમકળ, પેર. (એક કળ).

નત્રમવું (કિ) એકંદું થવું. ફેલાવું. ફરવું.

નત્રમિની (ના) ચામિની, જામની, રાત.

નમીન (ના) જમાન, ચોક્કસ સરતે ખાત્રી આપનાર.

નમીનગીરી (ના) ખાત્રી. નમીનનું કામ.

નમો (ના) મોટા ઘેરવાળો. નીચો અંગરખો.

નમ્મુક (ના) એક ભત.

[રીંછ.

નમ્મુવાન (ના) રામના લક્ષ્મીનો એક મોટો

નમ્મપત્રી (ના) નતીપત્ર, નવનત્રી, નમ્મકળ.

નમ્મકળ (ના) એક તેજનો. [ની છાલ.

નમ્મ (ના) સ્ત્રી, વહુ, ધણીઆણી.

નમ્મી (ના) હીકરી, ખેડી. પુત્રી.

નમ્મો (ના) હીકરો, ખેડો, પુત્ર.

નમ્મ (ના) જીવાર. ચાર, આશક, ઉપપતિ.

નમ્મર્મ (ના) અભિચાર, છીનાણું.

નમ્મણ (ના) એક મંત્રપ્રયોગ. વૃશ્ચીકરણ.

નમ્મણી (ના) અભિચારિણી.

નમ્મી (ના) નમર, અભિચાર.

નમ્મી (અ) શરૂ, ચાલવું. (ગતિદર્શક).

નમ્મ (ના) છીનાણું, નમ્મર્મ.

નમ્મ (અ) નમી, શરૂ.

નમ્મ (ના) નળ. સુચવણ.

નમ્મમ, નમ્મમી, (વિ) જીવમગાર. અસલ.

નમ્મ આવ (ના) પગરવ. ગમનાગમન.

નમ્મક (વિ) ખહાર જવું.

નમ્મક (ના) ગમન. ખરચ. નિકાશ.

નમ્મકનોંધ, નમ્મકખાત્રીશી (ના) જતા પત્રની

નમ્મત (અ) ચીવત, ત્યાંસુધી. નિંધ.

નમ્મનત્રી, નમ્મત્રી (ના) નમ્મપત્રી. તેજનો.

નમ્મ (કિ) જવું, ગમન કરવું.

નમ્મદાન (અ) નિરંતર, સદૈવ, હમેશા.

નમ્મદાની (ના) સર્વકાળ. અનાધનત.

નમ્મવેણુ, નમ્મુન્દ (ના) નમ્મવન્દ, એક ફૂલ.

નમ્મુદી, નમ્મુસી (ના) નમ્મુસનું કામ. દૂતત્વ.

નમ્મુસ (ના) કાસદ, ખેપિયો. દૂત.

નમ્મરત, નમ્મરતી (વિ) વધારે. (ના) જીવમ.

નમ્મવન્દ (ના) એક ફૂલ.

નમ્મર (વિ) પ્રસિદ્ધ. છલે. ખુદ્દ.

નમ્મરખાત્રી (ના) પ્રસિદ્ધિપત્ર, નોદીસ. (અ) મેલ.

નમ્મરનામું (ના) સરકારી ખખર.

નમ્મરત (અ) છયોગ, ખુલ્લી રીતે.

નમ્મલ (વિ) ચાકણું, કોધી, ઉચ.

જાહોજસાક્ષી (ના) દબદબો, તેજ.
 જાફ (ના) જાલ. જાળી. જથ્થો. ગુંથ.
 જાળવણી (ના) સંભાળ સાચવણી.
 જાળવવું (કિ) સંભાળવું, સાચવવું.
 જાળવાળિયું (ના) જાળિયું. જાળીવાળું કાપડ.
 જાળિયું (ના) બાકું. ધુમાડિયું. છાડવો.
 જાળિયો (ના) કોમનું એક ધરેણું.
 જાળી (ના) બારી જાળ જેવી ગુંથણ. જણ.
 જાળીદાર (વિ) જાળીવાળું. [કિંસો.
 જાળું (ના) કંઈકિયાની જાળ. છારી. ઘટા.
 જિગડું (ના) એક હંવડું. નાનું માછડું.
 જિગડું (ના) ડિંડડું. બીયાંવાળું ફળ.
 જિજ્ઞર (ના) જીજર, હઠ. ભાંજગડ. વાદ.
 જિગર (ના) કંઠેણું, કાળજી. હૈયું.
 જિજ્ઞાસા (ના) જાણવાની ઇચ્છા. પૂછપાછ.
 જિજ્ઞાસુ (વિ) જાણવા ઇચ્છનાર, શોધક, પૂછક.
 જિત (વિ) જિતેલું.
 જિત (પ્ર) જિતાયલો.
 જિત (ના) જય, ફતેહ.
 જિતવું (કિ) જય મેળવવો. કમાવું. હરાવવું. કા-
 જિતે દ્રિય (વિ) ઇન્દ્રિયોને જિતનાર. [વડું.
 જિદ્દી (વિ) જદ કરનાર, તકરારી, હઠીલું.
 જિનસ (ના) જનસ.
 જિન્દગાની, જિન્દગી (ના) આયુષ્ય. મનખો.
 જિમ (અ) જયમ, જેમ, જે રીતે.
 જિયાડત (ના) ઉત્તણી, મેળખાની.
 જિરાયત (ના) જરાયેત આદાશિયા (ભાંય).
 જિલ્લો (ના) પ્રાંત. દેશનો રાજકીય વિભાગ.
 જિહાં (અ) જ્યાં, જે ઠેકાણે.
 જિહ્વા. (ના) જીભ, રસના.
 જિહ્વાયે (અ) મુખરથ, પાઠે. મોઢે.
 જ (ના) મા, જનેતા.
 (અ) હા અથે.
 (પ્ર) માન્યાથે. જેમ શેઠજી, સાહેબજી.
 જ (પ્ર) સાસરાની સગાઈદર્શક. જેમ કાકીજી.
 જઓ (અ) જવો. સાબારા, વાહવાહ.
 જક (ના) જક, તકરાક, માથાફટ. કસબ.
 જકર (ના) જિજ્ઞર, ડઠ. રક્તક. જવ.
 જજ (ના) જ, મા, માતા, માતૃશ્રી.
 જજબા (ના) નહુંદ, વરની ખેંહેત.

જજમા (ના) વડિયાઈ, દાદી.
 જજે (ના) દાદો.
 જડડું (ના) સાથે જન્મેલા છાકરામાંનું એક.
 જણ (ના) કેરીની ગોટલી ઉપરનું બહું પડ.
 જત (ના) જિત, જય, ફતેહ.
 જદ (ના) જક, હઠ, તકરાર. [જાડું કાપડ.
 જત (ના) થોડાની પીઠની બેઠક. ભૂત. એક
 જમ, જમડી, જમલડી, (ના) જિહ્વા, રસના.
 જણી (ના) આગળો નાનો સડ.
 જસ્યા (ના) જમ, રસના.
 જયાવર (ના) વરરાત.
 જર (ના) જરૂં, એક જાતનાં ક્ષિયાં.
 જરણ (વિ) જણું, જનું.
 જરવડું (કિ) જેરવડું, પચવડું.
 જરાસાળ (ના) એક જાતના ચોખ્ખા.
 જરીઆ (વિ) જરા જેવા વાસવાળી.
 જરૂં (ના) જર, એક મસાલો.
 જણું (વિ) જનું, ઘસાયલું.
 જલ, જલું (ના) પાણી ખેંચવાની સૂપડી. કોડી.
 જવ (ના) આત્મા, પ્રાણ, ચૈતન્ય. માલ. દ-
 મ. લક્ષ. પુંજ. મન.
 જવ આપવો (કિ) આગ તોડીને કામ કરવું.
 જવજંત, જવજંતુ (ના) જવડું, કીટો.
 જવડું (ના) જંતુ, કુદપ્રાણી. નાનો જવ.
 જવરો (ના) જવ. જવડું.
 જવત (ના) જવતર, જંદગી, ભવ, જન્મારો.
 જવતદાન (ના) પ્રાણ રક્ષણ.
 જવતર (ના) જવિત, જંદગી, ભવ.
 જવડું (વિ) જવવાળું. કુમળું. [પવન.
 જવન (ના) જવવાનો આધાર. ગુજમન. પાણી.
 જવનગાળો (ના) ગુજરાન માટેનો સંગ્રહ.
 જવન્ત (વિ) જવડું, જવવાળું.
 જવન્મુક્ત (વિ) જવતાં ત્રિવિધ તાપથી છૂટેલો.
 જવલગ (વિ) ઘણુંજ વહાણુ. પ્રાણપ્રિય.
 જવડું (કિ) હયાત રહેલું, ટકલું, બચડું.
 જવસટોસટ (વિ) જવ જોખમાય તેડું.
 જવહત્યા (ના) પ્રાણનાશ. હિંસા.
 જવાઈ (ના) જવનગાળો. પગાર. આકરી.
 જવાડડું (કિ) ઉવારડું, બચાવડું. સજવન ક-
 જવાત (ના) નાનો જવડો. [રિડું.

જીવાત્મા (ના) જીવ.

જીવારી (ના) તળાણું.

જીવાળ (વિ) જીવણું. તેજવાળું.

જીવિકા (ના) જીવન, આજીવિકા, સુજીવન.

જીવિત (વિ) જીવણું કરેલું, (ના) મનખો.

જીવી (વિ) જીવનાર.

જીવેનન (વિ) જીવલગ, પ્રાણપ્રિય.

જીવ્યાખાતું (ના) જીવાખાતું, જીવાર રમવા.

જીવ્યાર (ના) જીવાર. એક અગ્રાજ. [ની જગા.

જીવ્યાળ (ના) ભરતી, મોલો.

જીવ્ય (ના) યુતિકા. એક છોડ તથા તેના ફૂલ.

જીવ્યો (ના) જીવાર, જીવાર, ધૂત.

જીવિત (ના) યુક્તિ, કળા, ક્રામત. ઉપાય.

જીવગ (ના) યુગ. કૃત, ત્રેતા, દ્વાપર અને કલિ. બેર.

જીવજી (અ) યુગાનુયુગ, ધૂણા જીવ સૂધી.

જીવત, (વિ) યુક્ત, બેડાયણું. અતુકળ.

જીવદમ્પા (ના) જમદમ્પા.

જીવદીશ (ના) જગદીશ. પરમેશ્વર.

જીવમ (ના) યુગમ, બેડ, બેડી.

જીવલ (ના) યુગલ, બેડું.

જીવાર (ના) ધૂત, જીવકું, જીવું. સટ્ટા.

જીવારી (વિ) જીવાર રમનાર.

જીવોજીવ (અ) જીવજીવમાં, ભવોભવ.

જીવિત (ના) જીવિત, યુક્તિ. કળા.

જીવમ (ના) જીવમ, યુગમ.

જીવો (ના) જીવોપણું. ચાલાકી.

જીવું (વિ) જમરું, લક. ચાલાક.

જીવવી (વિ) જીવ, થોડું.

જીવવું (વિ) જીવું, મોજું, ન્યારું, પૃથક.

જીવવું (કિ) જીવવું, લડવું, જીવ કરવું.

જીવણું (વિ) જીવણું, જીવણું, જીવણું, ખાતાં વ.

જીવી (ના) પણી. (ભાજ વગેરેની). [ધિલું.

જીવ (વિ) યુત, બેડાયણું.

જીવી (ના) બેડા. પેલર, પમરજી.

જીવીખોર (વિ) ખાસડાંખાજ.

જીવી (ના) યુથ, ટોળું, સમુદાય.

જીવું (વિ) પૃથક, અલગ, મોજું, વેગળું.

જીવ (ના) યુદ્ધ, લડાઈ, મુઝામ. વઢવાટ.

જીવ (ના) અગ્રેજ છટ્ટો મહિના.

જીવો, જીવાન (ના) જીવો, અમ. સાપા.

જીવાની (ના) જીવાની, એકરાર.

જીમણું (ના) જીમણું, ટોળું, સમુદાય.

જીમલો, જીમલો (અ) કુલ, એકંદર.

જીમલો. જીમલો (ના) સંવાળો, ખેરી, મેળ.

જીમ્મો (ના) જોખમ, જવાબદારી. [વણી.

જીરત. જીરિયત (ના) છાતી. બેર. રામ. ગજી.

જીલમ (ના) જામરદસ્તી, બાળાત્કાર. અધર્મ.

જીલમગાર (વિ) જીલમ કરનાર, જીલમી.

જીલમાત (ના) જીલમગારપણું.

જીલમી (વિ) જીલમ કરનાર. જીલમમાણું.

જીલાખ (ના) રેય, ઝાડા.

જીલાખ આપવો (કિ) ગમરાવવું.

જીલ્લું, જીલ્લું (ના) લમણાપરની લટ. કાનછે.

જીવકું (ના) જીવકું, જીવાર, ધુત, [રિયાં.

જીવતી, જીવતી (ના) યુવતિ, તરણી.

જીવા (ના) એક જાતનાં જીવડાં.

જીવાખાતું (ના) જીવાર રમવાની જગા.

જીવાખોર (વિ) જીવારી.

જીવાન (વિ) યુવા, જવાન, તરણ.

જીવાની (ના) જોખન, જોખન, તરણાવર્યા.

જીવાખ (ના) જવાખ, ઉત્તર.

જીવાર (ના) વર, એક ધાન્ય.

જીવારા (ના) જવારા, ધાન્યના તાલ છોડવાં.

જીવું (ના) જીવાર, ધૂત.

જીસતિસ (ના) જસિસ [અગ્રેજ] ઈનસાદ,

જીસરી (ના) જોસરી, ધૂસરી. [ન્યાય.

જીસરો (ના) મનનો કિલરો, લાગણી.

જીહાર (ના) નમરકાર, સલામ. (આવકની).

જીહાર પટાળાં (ના) જેસતે વધે સારાં કપડાં

પેહેરી, મળવા ભેટવા તથા જમવાની રીત.

જી (ના) ચૂકા, એક માયાના વાળમાં પાકતી

જી (વિ) થોડું, જરા, સહેજ. હલકું, [જીવાત.

જીકું, જીકાણું (ના) અસત્યતા, કંગાઈ. ખોટારું.

જીકું (વિ) અસત્ય, ખોટું.

જીકું (વિ) જીલું. અસત્ય, ખાખ.

જીકુંપાતું, જીકુંપુરાણું (વિ) જીકું. કાકુંવડું.

જીકુંપાપી (વિ) જીકી વાત જાણનારો.

જીમ (ના) જીમ, જોમ. (ફેડની).

જેસલો, (ના) ધીસણું, બળદ પળોટવાનું લા-

કું. સળકું.

જે (સ) આરંભનો સંબંધદર્શક. જેમ: જે ખો
જે (અ) ઉભયાન્વયી, કે. [દિં તે પડે.
જે (ના) નય.
જેગોપાળ(ના) નમસ્કાર, સલામ. (વેપ્પુવનાં).
જેજેકાર (ના) નયન્યકાર.
જેજેવંતી (ના) એક રાગણી. .
જેટલું (વિ) સંબંધ અર્થે. જેમ: જેટલો ગોળ
ઘાલો તેટલું ગળ્યું થાય.
જેટલે (અ) ન્યાસૂધી. જેવારે.
જેઠ (ના) ન્યેષ્ઠ. પતિનો મોટો ભાઈ.
જેઠાણી (ના) જેઠની સ્ત્રી.
જેઠી (વિ) જેઠ મહિનાની.
જેઠીપુત્ર (ના) વડો દીકરો. [૮. (ઓસડ).
જેઠીમધ (ના) મધુચંદ્રિકા, એક ગળ્યથડું છા-
જેઠીમધનો સીરો (ના) એક ઓસડિયું.
જેઠીમલ (ના) મોટો મલ, પંતળી મલ.
જેઠાણું (ના) નાનો ગોરવ.
જેણીગમ (અ) જે તરફ.
જે તે (અ) ગમે તે, હરકંઈ.
જે પ્રમાણે (અ) જે રીતે, જે પ્રકારે, જેમ.
જેમ (અ) જે પ્રમાણે. જેમકે.
જેમકે (અ) આ રીતે. દાખલો કે.
જેમતેમ (અ) ગમે તે રીતે.
જેમનુતેમ (અ) હવે તેમજ. જેવું ને તેવું.
જેર (વિ) વરા થએલું. નળણું.
જેરકંડી (ના) તાણે રાખવાની કંડી (ચોડાની).
જેરફરત (વિ) કમજોર, નળણું. [પટો. ચાખક.
જેરળદ (ના) ગળું અને આગલા પગ વચ્ચેનો
જેરવતું (કિ) પચાવતું, ચાહન કરતું, વેડવું.
જેલ (ના) દેફખાતું, કારાગૃહ, બંદીખાતું, તુરંગ.
જેલડું (વિ) જેટલું. માપનો સંબંધદર્શક.
જેવર (ના) અવેરાત.
જેવારે, જે વેળાએ (અ) જે વખતે, ન્યારે.
જેવં (વિ) સંબંધદર્શક.
જેવું (અ) જેમ, જેમકે.
જેવુંતેવું (અ) ગમે તે રીત, તત કે રૂપ.
જેણિકા (ના) ચણિકા, લાકડી. કાંઠી.
જેષ્ઠ (ના) ન્યેષ્ઠ-જે મહિનો.
જેથા (ના) ન્યેષ્ઠ નક્ષત્ર.
જેસસી (ના) ખેતર આસવાનું એતર.

જેહ (સ) જે (કવિતામાં).
જેહવું (વિ) જેવું.
જેહવે (અ) જે સમયે, યદા, ન્યારે.
જે (ના) પેસો. દોરિયું.
જેન (ના) શ્રાવક. ખુદ્ધર્મનો એક બેદ.
જે (અ) ઉભયાન્વયી. આરંભનો સંબંધસૂચક.
જેઠલું (વિ) જરૂર હોય તેટલું. લાયક. [દા.
જેઠલું કરવું (વિ) જે જેઠએ તે. [દિયો.
જેઠયે (કિ) જરૂર પડે. જેઠ લેવું. અગત્ય
જેખ (ના) કાટલાં, વજન, તોલ. (ના) મ-
આ. જેખમ.
જેખમ (ના) જુમ્મો. નુકસાન. ક્ષીમતી માલ
જેખમદાર (વિ) જવાબદાર. નુકસાની ભરનાર.
જેખમાતું (કિ) નુકસાનમાં આવવું.
જેખવું (ના) તોળવું. ઠોકવું.
જેગ (ના) યોગ. સંજોગ. સંગત. બનાવ. ઢા-
ર, સાધન. સંન્યાસ. મેળ.
જેગ (વિ) યોગ્ય, ધરિત. [શિર્ક જેગ.
જેગ (અ) પ્રતિ, પ્રત્યે, નામે. જેમ નામ જેગ.
જેગટી(ના)જેગણ. ખીહામણી સ્ત્રી. (તુરકકારમાં).
જેગટો (ના) જેગી, ખીહામણી પુરુષ. (")
જેગણ (ના) વેરાગણ. વિરક્ત સ્ત્રી.
જેગણી (ના) દેવી, માતા. એ ૬૪ ગણાયે
જેગનિદ્રા (ના) યોગનિદ્રા. સુષિતા પ્રલય
અને હૃત્પતિ વચ્ચેનો કાળ.
જેગવટો(ના)જેગીપણું. વિરક્તસ્થિતિ, સંન્યાસ
જેગવડું (કિ) મેળવડું, ગોઠવી દેવું.
જેગવાધ (ના) સંધિ, અવસર, તક, ઠાંકણું.
જેગણ (ના) ચંદી. (ઢોરને ખવડાવવાની).
જેગણ્યાસ (ના) યોગાણ્યાસ. ચિત્તવૃત્તિ કે
જેગિયો (ના) એક રાગણી. [કવાનો મહાવરે
જેગી (ના) યોગી. તપસ્વી. વેરાગી. એક રા-
જેશું (વિ) લાયક, સરખું, જેવું. [ગણી
જેગેણ (ના) જેગણું. (માન્ય).
જેજન' (ના) જોજન, ચારગાહ.
જેટલાં, જેટલાં (ના) વેઠ, છવીટિયાં.
જેટો (ના) જોડ. કંઠ.
જેડ (ના) સમાનતા. સરખી બે ચીજ. મેળાપ
જેડઅક્ષર (ના) સંયુક્તાક્ષર. જેમ, અક્ષ, ન્યસ
જેડકણાં (ના) નિયમવગર જેડલાં ચીત.

જોડકું (ના) જોડી, દંડ, જેવડી ચીજ.
 જોડણી (ના) જોડવાની રીત.
 જોડવું (કિ) મેળવવું. ગોઠવવું. સાંધવું. ભેડવું.
 જોડવું. વળગારવું. બનાવટ કરવી.
 જોડા (ના) પગરખા, પેલર, પાયત્રાણ.
 જોડાક્ષર (ના) યુક્તાક્ષર, જોડ અક્ષર. જેમ ક્ષ, જ્ઞ.
 જોડાજોડ (અ) સાથેસાથે, પાસેપાસે, લગોલગ.
 જોડિયો (ના) સાથી. બરોબરિયો.
 જોડી (ના) જોડ. નાનો જોડો.
 જોડું (ના) જોડ. જેવડા પદાર્થ. નરમાદા.
 જોડે (અ) જોડીને. સાથે. પાસે.
 જોડો (ના) પગરખું, જુતી, પાયત્રાણ. જોડો.
 જોડાડવા (કિ) ફેંકટ ફેરા ખાવા.
 જોડું (ના) જોવાનું તે.
 જોત (ના) જ્યોતિ. બળતી વાટ. પ્રકાશ. તેજ.
 જોતર (ના) યોત્ર, જુસરી સાથે ગળે બાંધવાનો પટો.
 જોતરવું (કિ) જોડવું. જંજાળમાં નાંખવું.
 જોતરણું (કિ) જોતરેલી હાલતમાં આવવું.
 જોતરું (ના) જોતર, યોત્ર. [વખોડતામાં.
 જોતાં જોતામાં (અ) પસકમાં. સહેજમાં. બો.
 જોતિય (ના) જ્યોતિય. ખગોળવિદ્યા.
 જોતી (ના) જોત. અગ્નિશિખા.
 જોવું (વિ) જોઈવું. જરૂર જોવું.
 જોધ, જોધો (ના) યોધો, રણશૂર, લડવૈયો.
 જોની (ના) યોનિ. જાત. અવતાર.
 જોખન (ના) યૌવન, જુવાની, તારુણ્ય.
 જોખનવંતી, જોખના, (ના) જુવાન સ્ત્રી, તરુણી.
 જોખનિયું (ના) જોખન, જુવાની.
 જોભાવું, જોભાઈ જેવું (કિ) જોભો આવવો.
 જોભો (ના) એકદમ છૂટો પરસેવો.
 જોમ (ના) જોરસો. જોર. આવેશ.
 જોમી (વિ) જોમવાળું. દિહડ. જુલમ. વગ.
 જોર (ના) બળ, હેવત. શક્તિ. દંડ. ભાર.
 જોરકસ (વિ) દંડ મગદળની કસરતવાળું.
 જોરજોરથી (ના) જપ્પારદસ્તી, બળાત્કાર.
 જોરભેર (અ) જોરથી.
 જોરાવાન (વિ) જોરાવર. જળવાન. શક્ત.
 જોરાવર (વિ) શક્તિમાન. પ્રતાપી. જુલમગાર.
 જોરાવરી, (ના) જુલમ. સખતી. બળાત્કાર.

જોર (ના) સ્ત્રી, પત્ની, ઝેરી.
 જોરો (ના) સત્તા. વલણ. જુલમ.
 જોવડાવવું (વિ) દેખડાવવું. જુએ તેમ કરવું.
 જોવા જેવું (વિ) નવાઈવું, દર્શનીય.
 જોડું (કિ) દેખવું, ધેખવું. વિચારવું. શોધવું. અ-
 જોરા (ના) ઊભરો. જોરસો. ભવિષ્ય. [નુભવવું.
 જોષી (ના) જ્યોતિષશાસ્ત્ર બહુનાર.
 જોસ (ના) જોશ. ભવિષ્ય.
 જોસતાન, જોસદાન (ના) લેખ સામગ્રી રાખવાની કોથળી, દફતર.
 જોરસો (ના) જોમ. મનોવિહાર. આવેશ.
 જોહાર (ના) જુહાર, નમસ્કાર. (શાવકના).
 જોળ (ના) સાથે જન્મેલાં બાળકની જોડ.
 જ્યો (ના) ધનુષની ચીપ. પછાણ, મધ્યરેખા.
 જ્યોદે (વિ) જ્વેદ, વધારે.
 જ્યેષ્ઠ (ના) જોડ મહિનો.
 જ્યેષ્ઠા (ના) ૨૭ માંનું એક નક્ષત્ર.
 જ્યોતિ (ના) જોત, પ્રકાશ. તેજ.
 જ્યોતિષ (ના) ખગોળ. શુદ્ધ નક્ષત્ર સંબંધી વિદ્યા.
 જ્યોતિષી (ના) જોષી. દેવજ્ઞ.
 જ્યોતિષ્માન (વિ) ઝગઝગવું, કાંતિમય.
 જ્યોત્સના (ના) આંદરણ, આંદની.
 જ્વર (ના) તાવ, તાપ (એક રોગ).
 જ્વરાંશ (ના) તાવની ઝખી. તાવના ચિહ્ન.
 જ્વરાંકુશ (ના), તાવનું ઓસડ.
 જ્વલન (ના) દાહ. ઝાળ. ઉષ્મા.
 જ્વલિત (વિ) બળવું. રળજેવું.
 જ્વાલામીટી (વિ) જ્વલી રળજે તેવું.
 જ્વાળા (ના) જ્વાલા, ભડકો. અતિક્રોધ.
 જ્વાળામુખી (વિ) બળતો (પર્વત). ;

જો.

જો (ના) જ ને ગ-ની સંધિ. આ જોડાક્ષરને ગુરુરાતીમાં ૩૬મો અંજન ગણે છે, પરંતુ એમાં મૂળ “જ” હોવાથી અમે “નર્મકાય”ને યનિયમે અત્રેજ રહેવા દીધો છે.
 જો (વિ) બહુનાર. જેમ, શાસ્ત્રજ્ઞ. દેવજ્ઞ.
 જોષિ (ના) જુદી. સમજાવકિત.
 જોત (વિ) જોણવું, સમેજેવું.
 જોત (ના) જોતિ, જ્યાનિ, જાતિ,

લેડકું (ના) લેડી, દેંદ્ર, બેવડી ચીજ.

લેડણી (ના) લેડવાની રીત.

લેડવું (કિ) મેળવવું. ગોઠવવું. સાંધવું. લેણું કરવું. વળગાડવું. ખનાવટ કરવી.

લેડા (ના) પગરખા, પેલર, પાયત્રાણ.

લેડાક્ષર (ના) યુક્તાક્ષર, લેડ અક્ષર. જેમ કા, જી.

લેડાલેડ (અ) સાથેસાથે, પાસેપાસે, લગોલગ.

લેડિયો (ના) સાથી. અરોબરિયો.

લેડી (ના) લેડ. નાનો લેડો.

લેડું (ના) લેડ. બેવડા પદાર્થ. નરમાદા.

લેડે (અ) લેડીને. સાથે. પાસે.

લેડો (ના) પગરખું, જીતી, પાયત્રાણ. લેટો.

લેડાડવા (કિ) ફેટ્ટ ફેરાખવા.

લેણું (ના) લેવાનું તે.

લેત (ના) ન્યોતિ. બળતી વાત્ર. પ્રકાશ. તેજ.

લેતર (ના) યોત્ર, જીસરી સાથે ગળે ખાંધવાનો પટો.

લેતરવું (કિ) લેડવું. જાંજાળમાં નાંખવું.

લેતરાવું (કિ) લેતરેલી હાલતમાં આવવું.

લેતર (ના) લેતર, યોત્ર. [લખોલતામાં.

લેતાં લેતામાં (અ) પલકમાં, સહેજમાં. બો.

લેતિષ (ના) ન્યોતિષ. ખગોળવિદ્યા.

લેતી (ના) લેત. અગ્નિશિખા.

લેવું (વિ) લેઈવું. જરૂર લેણું.

લેધ, લેધો (ના) ચોથો, રણશર, લડકૈયો.

લેની (ના) યોનિ. જાત. અવતાર.

લેખન (ના) યૌવન, જીવાની, તારુણ્ય.

લેખનવંતી, લેખના, (ના) જીવાન સ્ત્રી, તરુણી.

લેખનિયું (ના) લેખન, જીવાની.

લેખાણું, લેખાઈ જેવું (કિ) લેખો આવવો.

લેખો (ના) એકદમ ઘૂંટતો પરસેવો.

લેખ (ના) લેસસો. લોર. આવેશ.

લેખી (વિ) લેખવાળું. [દિડ. જીલમ. વગ.

લોર (ના) બળ, ક્રોધ. શક્તિ. દંડ. ભાર.

લોરકસ (વિ) દંડ મગદળની કસરતવાળું.

લોરખરી, (ના) લોખરદસ્તી, બળાત્કાર.

લોરલોર (અ) લોરથી.

લોરવાન (વિ) લોરાવર. જળવાન. શક્ત.

લોરાવર (વિ) શક્તિમાન. પ્રતાપી. જીલમગાર.

લોરાવરી, (ના) જીલમ. સખતી. બળાત્કાર.

લોર (ના) સ્ત્રી, પત્ની, બેરી.

લોરિ (ના) સત્તા. ચલણ. જીલમ.

લોવડાવવું (કિ) દેખડાવવું. જીએ તેમ કરવું.

લોવા જેવું (વિ) નવાઈનું, દર્શનીય.

લોવું (કિ) દેખવું, પેખવું. વિચારવું. શોધવું. અ.

લોરા (ના) ભરેશ. લોરસો. ભવિષ્ય. [નુભવવું.

લોપી (ના) ન્યોતિપદ્ધતિ જાણનાર.

લોસ (ના) લોશ. ભવિષ્ય.

લોસતાન, લોસદાન (ના) લેખ સામગ્રી રાખવાની કોથળી, દફતર.

લોસસો (ના) લોમ. મનોવિકાર. આવેશ.

લોહાર (ના) જીહાર, નમસ્કાર. (આવકતા).

લોળ (ના) સાથે જન્મેલાં બાળકની જોડ.

જ્યો (ના) ધનુષની ચીપ. પણજી, મધ્યરેખા.

જ્યોદે (વિ) જલે, વધારે.

જ્યેષ્ઠ (ના) જેઠ મહિનો.

જ્યેષ્ઠા (ના) ૨૭ માંનું એક નક્ષત્ર.

જ્યોતિ (ના) જોત, પ્રકાશ. તેજ.

જ્યોતિષ (ના) ખગોળ ગ્રહનક્ષત્ર સંબંધી વિદ્યા.

જ્યોતિષી (ના) જોષી. દૈવજ્ઞ.

જ્યોતિષ્માન (વિ) ઝગઝગવું, કાંતિમય.

જ્યોત્સના (ના) ચાંદરણું, ચાંદની.

જવર (ના) તાપ, તાપ (એક રોગ).

જવરાંશ (ના) તાવની ઝળકા. તાવના ચિહ્ન.

જવરાંકશ (ના), તાવનું એસડ.

જવલન (ના) દાહ. ઝાળ. હુખા.

જવલિત (વિ) બળવું. રળગેલું.

જવાલાંછી (વિ) જલદી સળગે તેવું.

જવાળો (ના) જવાણા, લડદો. અતિક્રોધ.

જવાળામુખી (વિ) બળતો (પર્વત).

જા.

જા (ના) જ ને ગ ની સંધિ. આ જોડાક્ષરને ગૂંચરાતીમાં ઉદ્ભવે જન્મ ગણેલું, પરંતુ જેમાં મૂળ "જ" હોવાથી અમે "નમોકાપ"ને નિયમે અત્રેજ રહેવા દીધેલું.

જા (વિ) જાણનાર. જેમ, શાસ્ત્રજ્ઞ. દૈવજ્ઞ.

જાંતિ (ના) જુદું. સમજાડિત.

જાત (વિ) જાણેલું, સમેજેલું.

જાત (ના) જ્ઞાતિ, ન્યાતિ, જાતિ,

જ્ઞાતવ્ય (વિ) જાણવાનોગ. સમન્વય તેવું.
 જ્ઞોતા (વિ) જાણનાર. બુદ્ધિમાન.
 જ્ઞાતિ (ના) ન્યાત. જાત.
 જ્ઞાન (ના) જાણ. સમજ. વિચાર. મનપરની અ-
 જ્ઞાનકળા (ના) બુદ્ધિપ્રકાશ. [સર.
 જ્ઞાનકાંડ (ના) વેદનો એક મોટો વિભાગ.
 જ્ઞાનધન (વિ) જ્ઞાનથી ભરેલું.
 જ્ઞાનચક્ષુ (વિ) જ્ઞાનથી ઉઘડેલી આંખચક્ષુ.
 જ્ઞાનચક્ષુ (ના) વિચારરૂપી નેત્ર.
 જ્ઞાનચંતુ (ના) મગજ સાથે સંબંધ રાખનારી
 જ્ઞાનદર્પણ (ના) જ્ઞાન એજ ચારસી. [રગો.
 જ્ઞાનદીપ, જ્ઞાનદીપક (ના) જ્ઞાનરૂપી દીવો.
 જ્ઞાનદ્રુષ્ટિ (ના) વિચારી નજર. જ્ઞાનચક્ષુ.
 જ્ઞાનપરંપરા (ના) એકના જ્ઞાનથી બીજાનું
 જ્ઞાન, બીજાના જ્ઞાનથી ત્રીજાનું જ્ઞાન એમ
 અનુક્રમે થતું જ્ઞાન. જ્ઞાનની સાંકળ.
 જ્ઞાનપ્રસારક (વિ) જ્ઞાનનો ફેલાવો કરનાર.
 જ્ઞાનમાર્ગ (ના) જ્ઞાનથીજ મોક્ષ એવો સિદ્ધાંત.
 જ્ઞાનમાણ (ના) અનેક વિષયોના જ્ઞાનનો સંગ્રહ.
 જ્ઞાનવલ્લી (ના) સમજશક્તિવર્ધક વેલ. સાંગ.
 જ્ઞાનવિજ્ઞાન (ના) સમજ, તથા અનુભવ.
 જ્ઞાની (વિ) જ્ઞાનવાન. વિવેચી. જાણનાર.
 જ્ઞાનીશ્વર (ના) જ્ઞાનીઓમાં શ્રેષ્ઠ.
 જ્ઞાનેન્દ્રિય (ના) જેથી જ્ઞાન થાય તે ઇન્દ્રિય.
 જ્ઞાનેન્દ્રિય (ના) જ્ઞાનનો ઉદય. જ્ઞાનપ્રકાશ.
 જ્ઞાનોપદેશ (ના) જ્ઞાનનો ઉપદેશ.
 જ્ઞાનોપાસના (ના) જ્ઞાન મેળવવાનો યત્ન.
 જ્ઞાપક (વિ) જાણ કરનાર, બોધક.
 જ્ઞાપન (ના) શિક્ષા, શિક્ષણ, જ્ઞાન.
 જ્ઞેય (વિ) જાણવાનોગ. (ના) જાણવાની ચીજ.

અ.

અ (ના) નવમો અંજન, જ નો મહાપ્રાણ.
 અ (આ) “અ”નો. જેમ સંધ્યા=સાંજ; વં-
 અકોલું (ના) અખકોલું, અખકું. ધિયા=વાંઝ.
 અખ (ના) અપ, મચ્છ, માછલું.
 અગગ (અ) તેજ, પ્રકાશ, ચળકાટદર્શક.
 અગગગ (વિ) પ્રકાશ આપતું, તેજદાર,
 અગગગ (કિ) અગગ થતું, ચળકતું.
 અગગગાટ (ના) અગગગતો પ્રકાશ.

અગમગ (અ) અગગગ.
 અગર (વિ) બિગડ, વેરાન.
 અગરણુ (ના) અગડો. ટંટો.
 અઘડું (કિ) લટકું, ખાઝડું.
 અઘડો (ના) કળિયો, ટંટો. રોળ. ખેખેડો.
 અઘારે જતું (કિ) અગગ થતું,
 અખ (ના) અખના, મનન.
 અખના (ના) અખના. ધ્યાન. ફરીફરી સ્મરણ.
 અખવાણું (વિ) ખશિયાણું, ઓશિયાણું, ભેંફ.
 અખવાણું (કિ) શરમાણું, આંખું પડતું.
 અખતું (કિ) અખના કરવી.
 અઝણાટ (ના) અણુઅણુટ. રણુકો.
 અઝણી (ના) આલી. લેમ, આંબ.
 અઝમડું, અઝમાણું (કિ) લટકતું. તલપ્યાં કરતું.
 અઝણી (ના) ખાલી, અઝણી.
 અંજેટો (ના) અપામાર્ગ, અધારો (એક છોડો).
 અંજેડું (કિ) તરછોડતું. ધિકારતું.
 અટ (અ) અટિતિ; જલદીથી. તરત.
 અટક (ના) આટકો. કુસ્તીનો એક દાવ.
 અટકું (કિ) અપટથી ઉરાડતું.
 અટકો (ના) ધા. જખમ.
 અટઅટ, અટપટ (અ) તાકીદે. ઉતાવળે.
 અટાઅટ (અ) ઘણીજ અડપથી.
 અટાપટી (ના) કળિયો, ખોલચાલ. તકર
 અડ (ના) છેકાનુપ્રાસ, એક શબ્દાલંકાર.
 અડકો (ના) કપડાનો ચીરો. લિહ.
 અડકોભરવો (કિ) સાંધતું, ખે ભાગ મેળવ
 અડઅમક (ના) છેક અને થમક (શબ્દા
 રંકાવના). [અડકટ.
 અડપ (ના) ઉતાવળ, તાકીદ. દોડ. ચા
 અડપલું (કિ) ત્રીસી રેલું. અડપથી ઊઠાવી
 અડપાઅડપી (ના) ઘણા જાણીની અડપ.
 અડકો (ના) તકરાર. સપાટો. વાગ્યાણ.
 અડી (ના) વર્ષાદના ઉપરાઉપરી આપટાં.
 અડ્ડડી નાંખતું (કિ) અડી નાંખતું. ઉં
 અણકાર, અણકારો (ના) રણુકો.
 અણુઅણુ (અ) અવાજનું અનુકરણ. એક ર
 અણુઅણુ (કિ) અણુઅણુ થતું. અણુ આ
 અણુઅણુ (ના) મોટો અણુકાર. અમઅમા
 અણુઅણુ (અ) અવાજનું અનુકરણ.

અણકો (ના) અણકો, નિશાન, વાવટો.
 અનુન (ના) અનુન, નોમ, નોરસો.
 અન (ના) એક પ્રાચીન ભાષા.
 અન (અ) અંકાએક, અપઅપ, તરતન.
 અપટ (ના) ઉતાવળ. ચાલાકી. દોડ. અડફટ.
 અપટાલું (કિ) અપટમાં ચાવલું. પકડાલું. મેણું.
 અપાત્રી (ના) દાપાદાપી, કતલ. [સાંભળવાં.
 અપાટલું (કિ) ચપાટલું. માર મારવો.
 અપાટો, અપેટ (ના) સપાટો. ફટકો.
 અપેટલું (કિ) અપાટલું. ધૂણું ખાવું.
 અપેટો (ના) અપાટો. સપાટો. ફટકો.
 અપ (અ) અપ, અડઅડ, એકદમ.
 અમકલું (કિ) ચોંકલું. એકદમ ખુલ્લું.
 અમકારો (ના) આચિંતો ચળકાર (પ્રકારનો).
 અમકાળલું (કિ) અમકાળલું. બોળલું.
 અમકાળો (ના) પાણીમાં બોળલું ને કાઢવું તે.
 અમકાળલું (કિ) બોળ્યા કરવું. ફાળાડ્યાં કરવું.
 અમકાળિયું (ના) પ્રવાહીમાં બોળવાની ક્રિયા.
 અમકલું (ના) નાતું પહેરણ. (બાળકનું).
 અમકો (ના) અમકો. રાજકીય ક્ષેત્રો દીલો
 અંગરખો.
 અમક (ના) ચમક, એક શબ્દાલંકાર (કવિતાનો).
 અમકાર, અમકારો (ના) અમકમનો અવાજ.
 અમકમ (અ) અવાજનું અનુકરણ. ગરમીની
 અસર. ચણચણ.
 અમકમાટ (અ) અમકમનો અવાજ. તમતમાટ.
 અમાકમી (ના) સામસામાં મેણુંઓમાં.
 અમ્પ, અમ્પક (ના) ગાયનનો એક તાલ. જપ.
 અમ્પલાલું (કિ) મંડી પડલું, એકદમ ફટલું.
 અમ્પાપાત (ના) ફટકો.
 અરખ (ના) એક પથ્થર.
 અરકો (ના) અરકો, કોમો ચીરો. ઉતરકો.
 અરકી નાખલું (કિ) ધવરલું, ઉછેરલું.
 અરણ (ના) અરો. ચિલું.
 અરપલું (કિ) ધીમે ધીમે અરલું. અરીને એકલું
 અર (અ) ઝીણું છાંટે ચતા વર્ષાદનો અવાજ.
 અરમરિયું (ના) ગાળ. બારીક રેસમી કપડું.
 અરલું (કિ) પીગળીને નીકળલું. ધસાલું.
 અરોળલું (કિ) અરલું. ધસાઈને ઝીણું થલું.
 અરખો (ના) ગોખ. અટારી. માળની બારી.

અરો (ના) અરણ. નદીનું મૂળ. એક જવડો.
 અલ (ના) વાંદો. (એક જવડું).
 અલા (ના) પ્રકાશ, રોશની, તેજ.
 અલાવલું (કિ) પકડાવલું, ઝાલે તેમ કરવું.
 અલે (ના) ચળકાટ, તેજ, અલા.
 અલેહકાર (વિ) ચળકલું, ચોપલું, તેજસ્વી.
 અલેલાલું (કિ) દાઝલું, ચોડું બળવું. પરણ-
 અલેર (ના) જવાહીર. [લું ફેલાધર્મ].
 અલેરખાનું (ના) અલેરાત રાખવાની જગા.
 અલેરાત (ના) હીરા, માણિક, મોતી વગેરે દુર્ગમીના.
 અલેરી (ના) અલેરનો આપારી.
 અળક (ના) ચળક. એક કસબની દોરી.
 અળકલું (કિ) પ્રકાશનું, તેજ મારવું. ચળકવું.
 અળકી (ના) ચોડી ચોડી અસર. અંશ.
 અળકળ (અ) ચચચકાટ. તેજધર્મ.
 અળકળાટ (ના) ચળકાટ. અગળાટ.
 અળકળિયાં (ના) આગું, અશુ.
 અળકળિયું અળકળું (ના) આઘળું ધૂંધળું.
 અળકળાં (અ) તેજતેજ. ધણ અજવાળું.
 અંખ (ના) દૃષ્ટિ. નજર. છારી.
 અંખકું (ના) વર્ષાદનો અંધારાટ.
 અંખક (ના) ઝાડનું કાંટાવાળું ડાળું. સ્ત્રી.
 અંખલું (કિ) તાકી તાકીને નોડું.
 અંખી (ના) દર્શન.
 અંખું (વિ) આળું. વીલું, અંખચલું.
 અંખ, અંખ (ના) એક વાંધ, કંસિયાં. શુરસો.
 અંખર, અંખર (ના) પગનું લુધરીવાળું ધરેલું.
 અંખરિયાં (ના) અંખર. બેડી, જંજીર.
 અંખરી (ના) અંખર, એક ધરેલું. કડીવાળી લા-
 અંખવાં (ના) મૃગજલ. અંધારા. [કડી.
 અંટ (ના) તુચ્છકાર. સપ્પો.
 અંટાં (ના) રાખ, ચુલે દ્રિયના વાળ.
 અંતમ (ના) જહાનમ, નરક, દોષખ.
 અંપ (ના) અંખ. કંકલાવાળી નળ.
 અંપકો (ના) ભંગિયો.
 અંપલી (ના) વાડનું ખારેલું.
 અંપલો (ના) અંપો, પાદર. ગામનું નાકું.
 અંપી (ના) વાંસ નેતરનો દાળડો.
 અંપો (ના) ગામ કે ખેતરનો દરવાજો. અંપલી.
 અંય (ના) પ્રતિભિંબ, પડખાંચો. પાદર.

ઝાંસણું (કિ) કંઠાળાથી આપણું. નાંખી હેલું.
 ઝાંસાચીટી (ના) બારવટિયાના દમની ચીટી.
 ઝાંસો (ના) તરછાડ, ગુસ્સાથી ત્યાગ. ત્રાણું.
 ઝાંકજમાળ (વિ) સાફ, ચકચકલું ચળકલું.
 ઝાંકમઝાળ (ના) મહાલંમહાલ. આનંદ.
 ઝાંકરિયો (ના) માટીનું પોહોળા મોનું કામ.
 ઝાંકળ (ના) કાર, એસ.
 ઝાંકળી (ના) ઝાંકળ સંખંધી. (વા)
 ઝાંજ, ઝાંજ (ના) વહાણ, ખતેલો, ફતેહમારી.
 ઝાંજ, ઝાંજ (વિ) ઝાંજું, વધારે.
 ઝાંજું ઝાંજું (વિ) પુષ્કળ, ધણું, વિરોધ.
 ઝાંજેર, ઝાંજેર (વિ) ધણું, બહુ, અતિ.
 ઝાંકલું (કિ) ઝાંકલું, સૂપડાથી સાફ કરવું.
 ખંખેરણું. સપડાવણું. [માનસિક અસર.
 ઝાંટકો (ના) ઝાંટકવાનું કામ. ફટકો. હુખની
 ઝાંટ (ના) વૃક્ષ. દીવાનું ઝુમર. એક આતશ-
 બાજી. વંશવૃક્ષ. [વાનું કામ.
 ઝાંટક ઝાંટક (ના) ઝાંટકી નીણીને સાફ કર-
 ઝાંટકણું (ના) ઝાંટકતાં નીકળેલો કચરો.
 ઝાંટકલું (કિ) ઝાંટકલું, સૂપડાથી સાફ કરવું.
 ઝાંટકો (ના) ઝાંટકો. ઝાંટકવાનું કામ.
 ઝાંટકુડ (ના) ઝાંટકતી સાફ કરવાનું કામ.
 ઝાંટકારિયો (ના) એક દેશી રમત.
 ઝાંટપાન (ના) વનસ્પતિ. વૃક્ષવેલ. હૃદયિન.
 ઝાંટપાલો (ના) ઝાંટ અને પાલો (પાંતરાં).
 ઝાંટપીપળી (ના) એક દેશી રમત. [વગેરે.
 ઝાંટલું (ના) નાનું ઝાંટ. છાંટ.
 ઝાંટલું (કિ) વાસીદું વાળણું. આપણું. ખંખે-
 રણું. ઝાંજણું. ઠપકો દેવો.
 ઝાંટીર (ના) ઝાંટની ઘટા. ઝાંટ તથા વેલાની
 ઝાંટું (ના) સાવરણી. ઝુઆરી. [શું.
 ઝાંટુંખાણું (કિ) નાહમેદ થવું, અંબલું. હારણું.
 ઝાંટો (ના) ગૂ. અધામણ. રેચ. ખંતથી તપાસ.
 ઝાંટોપીપળી (ના) દરદી ઉપર મંત્ર લણી, પીણું
 ફેરવણું તે.
 ઝાંટકાર (વિ) ચકચકિત, અજાણતાવાળું.
 ઝાંપટ (ના) ફટકો. (લગાડાનો). નજર લાગવી તે.
 ઝાંપટણું (કિ) ખંખેરણું. કોરડો તારવો. સપ-
 ઝાંપટિયો (ના) ઝાંપટ મારનારો નોકર/ડાવણું.

ઝાંપટું (ના) એકદમ વરસી તરત ખંધ પડ.
 તે વર્ષાદ.
 ઝાંમરઝાલ (વિ) ડામાડોલ. ગડચલાં ખાણું
 ઝાંમરઝાળ (ના) ખોટું ડોળ.
 ઝાંમરી (ના) હાથેલીમાં થતો રોગ.
 ઝાંમણું (કિ) અરપણું. તપાવીને પાણીમાં
 ઝાંચલ (વિ) તામસી, ચીડિયું. [જ
 ઝાંરણું (કિ) લીને પાણીએ સેકવું-ધોવું. ત
 ડાળાં કાપણું. ઝાંજણું.
 ઝાંરી (ના) પંડધી અને નાળચાવાણી વાં
 મોંની લોટી. ચપટો ગોળ ચાડાનો ત
 ઝાંર (ના) મોટું ઝાંખડું. ધાફું. [દાર તમે
 ઝાંરો (ના) મોટી ઝાંરી (તળવાની, સેવ
 ઝાંલ (ના) ઝોઝોના કાનનું એક ધરણું.
 ઝાંલર (કિ) ઝુલ. દિનારી. વાલ. ગોલ ચ
 ઝાંલણું (કિ) પકડવું. ધરણું.
 ઝાંવલી (ના) નાળિયેરી તારનાં પાં
 તારંઝાં.
 ઝાંલી (વિ) હિતેચ્છુ, હેતેસરી.
 ઝાંળ (ના) ન્યાળા. ગરમીની આંચ.
 ઝાંળહડવી (કિ) ભરડો થવો.
 ઝાંળણું (ના) રેણ. ઝાંળવાનું કામ.
 ઝાંળણું (કિ) રેણથી ધાતુનાં પતરાં સાંધ
 ઝાંંકલું (કિ) અદાળણું. નીચે નાંખણું. પછાડ
 ઝાંંટલું (કિ) વળગાડવું. પેહેરવું. (દોષમ
 ઝાંંઝાટી (ના) એક રાગણી, ઝાંંઝાટી.
 ઝાંંટી (ના) એક વનસ્પતિ. કોરાંટી. [રપ
 ઝાંંટીકા (ના) ઝાંંટી, મુરફટ, ચિલટ. (૧
 ઝાંંક (ના) ધોતાં કપડાંના પછાડા. કંઠાફ
 ઝાંંકો (ના) છટ રોડાનો ભૂકો.
 ઝાંંટ, ઝાંંટું (ના) લફડું. વળણું, પીડા.
 ઝાંં (ના) ધી. (આમ્ય).
 ઝાંંક (ના) ઝાંંક. છક (ભરતની).
 ઝાંંકાળવો (ના) ઝાંંકો, છટનો ભૂકો.
 ઝાંંજો (ના) એક ઘાસ.
 ઝાંંઝાટી (ના) એક રાગણી.
 ઝાંંણું (ના) છણ, લળી (ગોટલીની).
 ઝાંંણાસ (ના) બારીકી, ઝાંંણાપણું.
 ઝાંંણું (વિ) બારીક. પાતળું. નાનુંક.
 ઝાંંપણું (કિ) ઝાંંટી લેવું, ધરવું.

જીવ (ના) એક રોપ, એક બોલર. તંબુરા-
નો તાર. મોટી બરણી. કરાડી. [ડી લેવું.
જીવવું (કિ) અધર લેવું. ઓલવું. ફરી ઓલવું, ઉપા-
જીવો (ના) મોટી ઝીર. મોટા ઠીકરાનો ગાળો.
જીવું (કિ) જૂઠી રહેવું, નમવું, વાકું વળવું.
જીવું, જીવિયું (કિ) ખૂંચી લેવું જોરથી ખેંચવું.
જીવડી (ના) મરડી, કામડોઢિયું ઘર, છાપરી.
જીવડું (ના) જીવડી, પર્ણફી.
જીવું, જીવડું (ના) ઝાંઝાં, ડોલ્લાં.
જીવડું (કિ) સુરિતથી આંખો મીચી ઝાંઝાં ખાવાં.
જીમર (ના) જીમર, દીવાનું ઝાડ.
જીસરી (ના) ધૂસરી, જોસરી. ધર. (ગાડીની).
જીસરું (ના) મોટી જીસરી.
જીવડું (ના) નિશાન, વિજયપતાકા.
જીવડું ઉરાડવો (કિ) જસ મેળવવો.
જીવજીવ (અ) અવાજનું અનુકરણ.
જીમખડાં (ના) તુરિયાનાં બેવાં નાનાં ફળ. એક
જીમખડું (ના) ટોળું, જથ્થો, સમૂહ. [શાક
જીમખો (ના) ટોળું, સમુદાય.
જીમખું (ના) એક કાનનું ધરેલું.
જીમર (ના) દીવાનો જીમખો. જીવડું ઝાડ.
જીરવું (કિ) બળાપો કરવો, રડવું. સોસાવું.
જીરાપો (ના) બળાપો, શોક. નાહમેદી.
જીલ્લાખાવા (કિ) હિંચકા ખાવા. આથડવું.
જીસતી (ના) લઘઈ, ટપટો. સામી તકરાર.
જીલ્લા (ના) ઝાંઝડા. ખૂબ ચપાટવું તે.
જીલું (કિ) વાકું વળવું, નમવું. જીમવું.
જીલાવડા (ના) ઝાંઝવડા, એચિંતો. ધસારો.
જીલું, જીલું (કિ) લડવું, યુદ્ધ કરવું, મંડવું.
જીજાર (ના) જોડેજોડ, લડવૈયો.
જીજાવડું (કિ) હંફાવડું, થકવડું.
જીલું (કિ) જીલું, ખૂંચાવડું, ખેંચવું.
જીલું (કિ) મારવું, ઝાપટવું, ટીપવું.
જીલિયો (ના) જીલવાનો ડાંડિયો.
જીડા (ના) આંખોડાનું નાહું.
જીપડી (ના) ઝાંઝું, ડોલું.
જીપડી (ના) જીપડી, પર્ણફી. મરડી.
જીમ (ના) જોમ. જોસરો.
જીમર (ના) જીમર, દીવાનું જીવડું ઝાડ.
જીમવું, જીમી રહેવું (કિ) ટાંપી રહેવું. ટિંગાવું.

જીમ (ના) લંટકણ. લંટકો ભાગ. આંતરો, વળણ.
જીવડી (ના) બાળકને પહેરવાનું ઝલકું.
જીવણું (ના) હિંચકા. પારણું. હિંડોળો.
જીવણ, જીવના (ના) એક માત્રાવૃત્ત. (કવિતા).
જીવડું (વિ) લંટકું. રખડવું.
જીલવું (કિ) લંટકું, હીચવું. ડોલવું.
જીલાવડું (કિ) જીલે તેમ કરવું. હિંચોળવું.
જીલો (ના) હિંચકો. ડોલી. ખાધ.
જીસરી (ના) જીસરી, ધૂસરી.
જીણ (ના) હરતી રજકણ.
જીર (ના) વિષ. કાળ. ઈર્ષ્યા.
જીરજીરો, જીરજીરો (ના) એક એસડિયું.
જીરણી (ના) હાથરવે. નાની રવઈ (વલોવવાની).
જીરી (વિ) જીરવાળું.
જીરું (ના) ઝાપડું.
જીંટવું, જીંટીલેવું (કિ) ખૂંચાવી લેવું.
જીંસવું (કિ) ઝાંસવું, કંટાળાથી આપડું.
જીક (ના) આંખમાં લાગવું તે. વાંક. વેઠાં-
નો વારો. ખાધ.
જીલ્લા (ના) જમવાપર મંડવું તે. મોજમજા.
જીલું (કિ) ફેંકવું. ધસવું. ડોલ્લાં ખાવાં.
જીલાવડા (ના) એચિંતો ધસારો.
જીલાવડું (કિ) ઝંપલાવડું, સાહસ કરવું.
જીકું (ના) બેંધની ઝાંક. ડોલું.
જીકો (ના) ઝાંક, ઝોલો. ઝાંકું.
જીટડી (ના) પહેલવેતરી ભેંસ.
જીટિંગ (ના) ભમતો જીવ. ડાંડ.
જીટી લેવું (કિ) ઝાંટવું, ખૂંચી લેવું.
જીડ (ના) મેલું. કંટાળો આપનાર માણસ.
જીણી (ના) જોખણી પોહોળા પેટની કોથળી.
જીણો (ના) મોટી જીણી.
જીણો, જીણો (ના) જોણો. ઘણો ધામ-પરસેવો.
જીણી (ના) જીણી.
જીલું (ના) જીલડ. ટોળું. ઝાંકું. શિલવું તે.
જીલો, જીલો (ના) હિંચકાની આવળ. ફાફી.
જીસવું (કિ) ઝાંસવું, કંટાળાથી દેવું.
જીળ (ના) ભૂત. આરણકારણ.
જીળવું (કિ) હાથ પકડી હલાવવું. ધોખવું.
જીળાવો (ના) હોલાવ. લેતરતી ભોંય.
જીળી (ના) ચારે છેડા ખાંધી કરેલી.

ઝાળીપોળી (ના) છાંકરોને નામ પાડતી વખતે થોડીઆની ઝાળીમાં સૂવાડી હિંચાવવું તે.
ઝાળો (ના) ઝાળાની પેઠે ઝૂલવું તે. મોટી ઝાળી. ઝાંક.

ઝડ.

ઝડ (ના) દશમે વ્યંજન. ગાયન. એથી આરંભાતા રાખ્દો નથી. રાખ્દોની વચમાં ચ, છ, જ, ઝ એ ચાર વ્યંજનોની પૂર્વે એ (ઝડ) આવે છે. ત્યાં એને બદલે પૂર્વ વ્યંજનને માથે અનુસ્વાર મૂકાય છે. જેમ:—સઝચ=સચ; છઝછેડ=છેડ; મઝન=મન; ઝઝઝ=ઝઝ.

ટ.

ટ (ના) ૧૧મો વ્યંજન. પૃથ્વી.
ટક (અ) એવા અવાજનું અનુકરણ.
ટકટક (અ) એવો અવાજ. બબડાટ. લવારી. તા-ટકટકિયું (વિ) ટકટક કરનાર. બકબકિયું. [ફીને.
ટકવું (કિ) વધારેવાર ચાલવું. નીલવું. થોભવું.
ટકાઈ (વિ) નીભે તેવું. ચીડણું. મળખૂત.
ટકાવ (ના) નીભાવ.
ટકો (ના) તણ પૈસા. એક રૂપિયો. (વિ) હલકું.
ટકોટક (અ) ટકેટક. છોડાલગી. ભરપુર.
ટકોરખાતું (ના) ઢોલીને ખેસવાની જગા. ઢોલી.
ટકોરી (ના) નાનો ટકોરો.
ટકોરો (ના) અવાજ. (ઘડીઆળ વગેરેનો).
ટકોળ (ના) ટોળ, મસ્કરી (વિ) બટકખોલું.
ટકોળિયું (વિ) ટકોળવાળું. મસ્કરો.
ટકર (ના) માથેમાથું અડળાવું તે.
ટકર લેવી (કિ) તકરારમાં સપડાવવું.
ટગટગ, ટગમગ (અ) એકી નજરે જોવું. ટગમગ.
ટગડોડી (ના) ઝાડપીપળી, એક રમત.
ટગરટગર, ટગરમગર (અ) ટગટગ. એકી નજરે.
ટચમચ (અ) ભાંગી તુટી હાલતમાં.
ટંક (ના) ટાંક. એક ચોકસ વખત. (અ) એકવાર.
ટંકણખાર (ના) એક ભતનો ખાર.
ટંકશાળ (ના) ધાતુના સિકા પાડવાનું સરકારી
ટંકાર (ના) ટકોરો (ધનુષ્યનો). [કારખાતું.
ટંકેટંક } (અ) અમુક રાખતથી અમુક વખત
ટંકેટંક } સૂધી. છલાછલ. ભરપુર, ટોચલગી.

ટંગડી (ના) ટાંગ, તળો (પગનો).
ટંગાવું (કિ) લટકવું. ઝૂલવું. આશિષ થઈ રહેવું.
ટચ (ના) ચાંક. કસ. નંબર. ડીગરી.
ટચલછને (અ) ચપડીમાં, જરાવારમાં.
ટચકડી, ટચકેરી (ના) ટુચકી, ચપડી.
ટચકું (ના) નાનું ટાણું. જેમ: ટાણુંટચકું.
ટચકી (ના) ટચી. કનિષ્ઠિકા. (આંગળી).
ટચીક (વિ) દોઢડાહો. ખાસી ભપકો કરનાર.
ટચાકડી, ટચાકરી (ના) ટુચકી.
ટચી (ના) ટચલી (આંગળી).
ટટવાણી (ના) નાની થોડી.
ટટવું (ના) ખચચર. 'નિ વળખાં મારવાં.
ટટળવું (કિ) રમ્મશાથી જોવું. રીખાવું ખાવા-
ટટળાટ (ના) ટટળવાનો અવાજ. [સાવવું.
ટટળાવવું (કિ) દુઃખ દેવું. અઠળાવવું, તર-
ટટાર (વિ) સીધું. અઠઠ કોવતવાળું.
ટટી, ટટું (ના) કામડાંની ભીત.
ટટું (ના) થોડું. બટ. છપાચ. ચલાણ. 'ધધે
ટટુંથોડી (ના) એક દેશી રમત.
ટણક (વિ) ઠાંક. કઠણ. ભટકવું.
ટણચ (ના) એક સાપ.
ટણો (ના) લીલવો, મદનજન.
ટણટાખોર (વિ) ટટો કરનાર, કનિયાળું.
ટણટો (ના) કનિયો, અણખતાવ, લડાઈ.
ટણકું (ના) ઠાંકું, પોઠ (વણજરાની).
ટણડેલ (ના) સૂકાનક, સરંગ, કપતાન. [પીપ.
ટપ (ના) પાતળા પાટિયાનું પોહોળું કામ.
ટપ (અ) ઝટ લઈને. એવો અવાજ. ઝટ.
ટપકટપક (અ) ટપકાં પડે તેમ.
ટપકવું (કિ) ટીપા રૂપે ધીમે ધીમે પડવું. ગળવું.
ટપકાવવું (કિ) ટીપાં પાડવાં. સળગાવવું. નોં-
ટાકી (ના) ઝીણો ચાંદલો. [ધવં.
ટપકું (ના) ઝીણો ચાંદલો. ટીપું, છાંટો.
ટપકો (ના) જન્મપત્રિકા, જન્મોત્તરી.
ટપટપ (અ) ટીપાં પડતાં થતો અવાજ. ટપ-
પટપીનો અવાજ.
ટપટપિયું } (ના) અસ્થા ધસવાનો આમડાનો
ટપટપી } કકડો. હનમત.
ટપટપા (ના) ગેડીદડા, એક રમત.
ટપલાટાપ (ના) જમાનીઓ દાવ, એક રમત.

ટપલી (ના) નાનો ટપલો. હાથની ઝપટ.
 ટપલું (ના) કુબારતું એક ઓળર. ખાસડું.
 ટપલો (ના) ધપ્પો. તોહોમત. કહેણી.
 ટપલું, ટપીજલું (કિ) હવેળ સારની, કદવું.
 ટપસટપસ (અ) ઘસાયલા ભેડાનો અવાજ.
 ટપસિયાં (ના) ઘસાયલાં ખાસડાં.
 ટપાટપ (અ) ઝટઝટ. ઉપરાઉપરી ટપકે તેમ.
 ટપાટપી (ના) બોલચાલ, લડાલડી.
 ટપાલ (નો) ડાગ. પોસ્ટ. [પ્રિવેજ].
 ટપેરલું (કિ) ઢાકલું, મારલું.
 ટપોટપ (અ) ઝટઝટ, ટપટપ, એક પછી એક.
 ટપ્પ (અ) ટપ.
 ટપ્પો (ના)મજલ. એક ગાયન. ગૂંથોનો સપાટો.
 ટપકલું (કિ) ટપકલું, ટીપાં પડવાં.
 ટપકું (ના) ટપકું. ટીપું, છાંટા.
 ટપકડિયું (ના)ધીમાં કાલવેલો પકવાનનો ભૂકો.
 ટપકડી, ટપકડી (ના) નાની કચલી-લોટી.
 ટમટમલું (કિ)તલપલું. ટળળું. આશાભેર ભેડું.
 ટળળલું, ટળળળલું (કિ) ટળળલું.
 ટસંત (ના) સમીસાંજ, સંધ્યાકાળ, સાયંકાળ.
 ટટકો (ના) ટોકો. કેકા. સાદ. ટાપરી.
 ટળળળલું (કિ) ટટળળલું. તરફડલું.
 ટળળળળાટ (ના) ટળળળળાનો અવાજ. તરફડાટ.
 ટળળ (કિ)મટલું. દૂર થવું. જલું રહેવું. ખસવું.
 ટાંક (ના) ટંક, ચેરનો જરમો ભાગ. કલમ-
 ની આણી. કત. વખત. [ઓળર.
 ટાંકણી (ના) ટાંચણી. ટાંકણી. એક સૂચારવું.
 ટાંકણું (ના) ટાંકવાનું ઓળર. તક. ટાણું.
 ટાંક્લી (ના) ટાંકણી, ટાંચણી. [સંધિ.
 ટાંકલું (ના) નાનું ટાંકું.
 ટાંકલું (કિ) ટાંકણી આછા. ખાડા પાડવા.
 ટાંકાથી ભેડવું. નેંધવું. ઉતારો કરવો.
 ટાંકી (ના) નાનું ટાંકું. ચાંદી. ગરમીનો રોગ.
 ટાંકું (ના) પાણીનું ભોંયર. પાણીનું ચોરસ
 મોઢું પીપ. તાકું. પાણીથી ઢાંચેલું ધી.
 ટાંકો (ના) ટેલો. સીવણ સાંધો.
 ટાંજ (ના) ટંગરી, નળો. (પગનો).
 ટાંજણું (ના) ટટું. કીંગણું. માણસ.
 ટાંજલું (કિ) લટકાવલું. ઝૂંવળું બાંધવું.
 ટાંજાણી (ના) ઝોલી પેટે ઉપાડી જવું તે.

ઝંચ (ના) જપતી. 'કલમખ'ધી. કત ઘટ.
 ઝાંચણી, ઝાંચલી (ના) ઝાંચણી, પીન [અથેજ].
 ઝાંચલું (કિ)કત સારની. સાય ધોંચની. ઘટાડલું.
 ઝાંચિયો (ના) પગનો નળો. પગ. કપટ.
 ઝાંચિયો કટાવવો (કિ) ઘરમાં આવવું અટકા-
 ઝાંડર (ના) તકરાર. ધૂનરી. [વલું.
 ઝાંડું (ના) પોડ, ટાળું. (વણુનરાનું).
 ઝાંણું (ના) તહેવાર. અવસર. તક. 'ચોક્કસ વ-
 ઝાંપ (ના) ચિરામ ચિહ્ન. [ખત.
 ઝાંપલું (કિ) તાકલું. તકપી રહેવું.
 ઝાંકણું (ના) ટાણું, સંધિ. વખત.
 ઝાંચકો (ના) શરીરનાં સાંધા ડાખતાં થતો
 અવાજ. ઘોડીઆ પારણા ઉપર લટકતાં
 રમકડાંનો ઝુમઝો. વૃષણ.
 ઝાયમ (ના) ઘટ, ખટકો.
 ઝાટ (ના) ગુણપાટ. થાળો.
 ઝાટપટી (ના) ઝાટ, સૂતળીનું કપડું.
 ઝાટલું (ના) વાસણ (જમવાનું).
 ઝાટલું કરકું (કિ) એકાં વાસણ માંજવાં.
 ઝાટિયાં (ના) નાની ટટ્ટી (ગાડીની).
 ઝાટી (ના) ટટ્ટી (કામડાની).
 ઝાટું (ના) બ્રાહ્મણની સાથરી માંડવાની ટટ્ટી.
 ઝાઢ (ના) થંડી. શીતળ હવા.
 ઝાઢક (ના) શીતળતા કંડક. નીરાંત.
 ઝાઢો (ના) વાગળાણ. ડામ.
 ઝાટિયો (ના) ટાટથી આવતો તાવ.
 ઝાઢી (ના) રાખ, રાખાડી, ભરમ.
 ઝાઢીશિયળ, ઝાઢીશિળી (ના) આવણની સા-
 તેમ. ટાકું ખાવાનો દિવસ.
 ઝાઢું (વિ) શીતળ, કંડક કરનાર. ધીસું. આ-
 ઝાઢક (ના) ઝાઢક, શીતળતા. [ધિ. સાંત.
 ઝાઢકિયું (ના) ઝાઢું. ચાપ તેવી ચીજ.
 ઝાણું (ના) ટાંણું, વખત, સમય.
 ઝાપટીપ (ના) સાપચીપ, ડાળ. ગોઠવણ.
 ઝાપરી (ના) ટોકો. સાહેલી.
 ઝાપુ (ના) ખેટ.
 ઝાપુઆ (ના) રોટલા.
 ઝાપડી (ના) નાની ઘેડી.
 ઝાપલું (ના) ફેંચી, માથાફોર. ટકરક. ગપ્પ

રાવ (ના) ન ખેડાતી નમીન. માથાપર વાળ
 ટાળણ (ના) કચરો. [વગરનો ભાગ.
 ટાળવું (કિ) દૂર કરવું. મૂકવું. મટાડવું. ઠણકવું.
 ટાળો (ના) વાચદો. ખેલ, તમાસો. ચમત્કાર.
 ટિંગાટાળી (ના) ટાંગટાળી.
 ટિંગાવું (કિ) લટકવું, ઝૂલવું.
 ટિંટાં (અ) એવો અવાજ.
 ટિંચવું (કિ) ઠાકવું. મારવું. ટાંચવું.
 ટિંબરવાં (ના) ટીમરવાં, એક ફળ.
 ટિકટ, ટિકિટ, ટિકેટ (ના) કાગળની કકડી.
 ટીકી. નામની છાપ. લેખલ [અંગ્રેજી].
 ટિક્કડ (ના) નડા રોટલા.
 ટિક્કી (ના) લાગ. વગ. દાવ. ટેકાણું. ગુણ.
 ટિંગાવું (કિ) લટકવું, ઝૂલવું.
 ટિચકું (વિ) નાનું, ડીંગણું.
 ટિટિયાણુ (ના) બુમાબુમ, હોકારો. કંકલાણ.
 ટિટોડી, ટિટોડો (ના) એક પંખી.
 ટિપ્પણ (ના) દૂંક નોંધ. સ્મરણલેખ.
 ટિમ્બ (ના) પિંદુ. ચિહ્ન. અનુસ્વાર. ટેકરો.
 ટિલક (ના). તિલક, ટિલું.
 ટિલાયત (વિ) તિલકનો અધિકારી, પાટવી.
 ટીખા (ના) ટેકરા.
 ટીકા (ના) ખુલાસો. સ્પષ્ટિકરણ. વિવેચન.
 ટીકાકાર (વિ) ટીકા કરનાર. વિવેચક.
 ટીકાયત (ના) ટીકેત.
 ટીકી (ના) ટપકી. ઝીણો ચાંદલો. વગ.
 ટીકેત (ના) ટીકાયત, તિલક પામેલા સુખી.
 ટીકો (ના) ટીલો, ઊણું તિલક. ચાંદલો.
 ટીખલ (ના) મસ્કરી. ઢોંગ.
 ટીખલી, ટીખળી (વિ) બટકખોળું, ઠકાખાન.
 ટીપ (ના) ચાદી. ખરડો. ટીપણ. સન્નો હુ-
 કમ. તંગી. થાખડી.
 ટીપણી (ના) તંગી. (પાણીની). દૂકો ખુલા.
 ટીપણું (ના) પંચાંગ. [સો. ટીપણ.
 ટીપરી (ના) એક સ્થાપ. ટીપવાનું હથિયાર.
 ટીપવું (કિ) હપરથી ઠોકવું. ઘડવું. નોંધવું.
 ટીપું (ના) ટપકું. ઢાંટો. [મીરવું.
 ટીમણ (ના) ભાથું નમણ. (કાચુકોર).
 ટીલી (ના) નંગ નરેલો આડો ચાંદલો. આ.
 ટીલું (ના) તિલક. [ડ. આળ.

ટીલું ચાટવું (કિ) છેતરવું. કૃપણતા કરવી.
 ટીલો (ના) ઊણું ટીલું. ટિલક. વિાસ આપવો.
 ટીશી, ટીસી (ના) ટાંચ. કળી. શેખી. ગરરી.
 ટીસીખોર (વિ) શેખીખોર, પતરાળિયો.
 ટુંક (ના) ટાંચ.
 ટુંકારો (ના) કંડવું વપન. ઝોંસરું. સહેજ કપકો.
 ટુંકીનજર (ના) લઘુદૃષ્ટિ. અનુદારવૃત્તિ. કંનુસારી.
 ટુંકું (વિ) નાનું, ઓછું, થોડું, લઘુ. ડીંગણું.
 ટુંટમુંટ (વિ) ભાંગુતુંટું.
 ટુંટણું (વિ) હાથે ખેલવાળું.
 ટુંટિયાં (ના) વાળી રાખેલા ટાંટિયા.
 ટુંટિયું (ના) ટુંટિયાનું એક વધન. એક રોજ
 ટુંપ રહીજુ (કિ) શરીરના સાંધા રહી જવા.
 ટુંપવું (કિ) હાથમાં મસલીને તોડવું. પીખી
 નાંખવું. સારવું. ટાંચવું. [છં. ચીમટો.
 ટુંપિયો (ના) ગળચવો, ગોપ (ગળાનું ધો.
 ટુંપો (ના) હડિયો. આડકાડી.
 ટુંપો (ના) મેણું.
 ટુંડમીનજ (વિ) ડાળવાળું, તોરી.
 ટુંચકી (ના) ચપટીનો અવાજ. ચુટકી. કાણ
 ટુંડું (વિ) વળી ગયેલા હાથવાળું.
 ટુંમણ (ના) દૂચકો (ધંતરમંતરનો).
 ટુંવાલ (ના) અંગુઠો.
 ટુંકડાખાઉ (વિ) કંકડો કંકડો રોટલો માંચી
 ટુંકડી (ના) ટોળી, નયો, વર્ગ. [ખાનાર. લાચાર.
 ટુંકડો (ના) કંકડો, કટકો. [હુતા.
 ટુંચકા (ના) નાના વાક્યો. નાના પ્રયોગ (ન-
 દૂચકો (ના) નાનું વાક્ય. અલપપ્રયોગ (ચમત્ક-
 દૂટક (વિ) છૂટ્ટેછૂટ્ટું, અનુસંધાનરહિત. [રિક.
 દૂટકાટ (ના) કુસંધ, ફૂટ, વિગ્રહ. ચાળખતાવ.
 દૂટવું (કિ) દૂકડા થવાં. પડવું.
 દૂટીચાર (વિ) ત્રણ અને એક મળીને ચાર.
 દૂટીચાર (ના) કમનજર નરમ. થંડું. [દૂટકાટ.
 દૂપવું (કિ) દૂપવું.
 દૂટ (ના) વિગ્રહ, અણખતાવ, ફૂટ.
 દૂટું (ના) પતરાળ. [ઈ. કુખે
 દૂટ (ના) વંટ, પાણ. ગાયત્રમાં મોરો, અસ્ત
 દૂટણ (ના) દૂકો. (દૂકવાનો) આધાર.
 દૂકરી (ના) બંચી જગા. ઢગલો. ડુંગરી.
 દૂકરો (ના) મોટી દૂકરી.

૧) અહીંગણું. ચોખણું.

કે) ટેકા આપવો. નિભાવણું.

૧) ટેકવાણું.

ટેકણું. અહીંગણું. આધાર. સંમતિ.

૨) શકરટેટી, એક ફળ.

૧) વરણું ફળ. ફટાકો.

વાંકું. ટેકરાવાણું.

સળ, ટીપ. ટેવ. ફટની કીત.

૧) મેલ. ચોપળી ભાંચી લખવા જમ-

ભો (ના) ટાંકે [વાની.

(કિ) ઉચલાવણું, ફેરવણું.

ના) અખભાગ, અણી, છેડો, ટાંચ.

૧) પરદો. ટેટો.

૧) ચાલ. લત. બસત. રીતિ. [રવો.

(કિ) બેચાં કરવું. ધારૂવું. સહવાસ ક-

ના) ટેહેલસટ. ટેહેલ કરનાર માંગણું

દ્રવ્ય (ના) ચાણી, અથ્ર, છેડો. નિશાણું.

૧) (ના) ટોંચવાનું ઓળર. [દેવો.

(કિ) વારંવાર કહેવું. ટોંચ ભોંકવી. કપડો

(ના) શિખર. મથાણું. ઉપરનો છેડો.

ટોચકું (ના) નાનું ગાળ મથાણું.

(કિ) ટોંચવું. ભોંકવું. [ળીની ખોલી.

(ના) બંદુકનો ફટાકો. કાનનું ઘરેણું. ન-

ના) ખોટ. હડિયાવાળો ભાગ. એક

(ના) માંલર. [આતશખાણ.

હાડરમલ (ના) અકબરનો એક સરદાર.

૧) ડાગરાસ (ના) ગરાસિયાનું નિયમિત વતન.

૧ (ના) એક રાગણી.

૩ (ના) આઠાસિયાં, કલ્લાં. બંદુકની ભ-

મગરી, કોંથળી. ટોલ્લો. ટોડાગરાસ.

શાં, ટોણું (ના) બંદુકના દ્રવ્યકા.

૫ (ના) ધાતુની ટોપી. તપેલું. મુકુટ.

૫થી (વિ) તુચ્છ, કોડીનું. ગખી.

૫૩ (ના) કોપર. નળિયેરનો ગર.

(પલી (ના) નાનો ટોપલો, ચુંડલી. [ટો ટોપ.

પલો (ના) સુંડલો, વાંસ-નેતરની આપનો મો-

પી (ના) મોંઘાનો એક પોશાક. ટોપી પ-

હેરનારનો સમૂહ. દોપાશીપણ.

પાયલી (ના) પહોળા મોની, કશલી.

પો (ના) ખેતરમાં પળી ઉરાડનાર.

૧૫

ટોલ્લો (ના) બારશાખના બહાર નીકળતા
છેડા. ટકોરો.

ટોલ્લે મૂકવું (કિ) દરકાર ન કરવી. મૂકી છાંડવું.

ટાવું (કિ) પંખી ઉરાડવાં. ટીપાં પાડવાં.

ટાળ (ના) મસ્કરી. છેડ. નકલ. ટાળું.

ટાળકિયા (ના) એક ભતના આભણ.

ટાળકી (ના) ટાળી, જથ્થો.

ટાળિયેણું (વિ) બટકખોલી (સ્ત્રી).

ટાળિયો (વિ) મસ્કરો. બટકખોલો.

ટાળી (ના) નાનું ટાળું. (દુર્ગુણી જનોની).

ટાળી (વિ) ટાળ કરનાર, મસ્કરો.

ટાળું (ના) જથ્થો, સમુદાય.

ટાળેટાળાં (ના) ઘણાં ટાળાં.

ટોકો (ના) મોર-કોચલ-નો સહ ટાપસી.

ઠં

ઠ (ના) ખારમો બંજન.

ઠંસાવું (કિ) છેક દખાવું. ગળે ઉતરવું.

ઠંઠંઠં (અ) એવા અવાજનું અનુકરણ.

ઠકરાઈ (ના) ઠાકોરપણું, શેઠાઈ, મોટાઈ.

ઠકરાણી (ના) ઠાકોર.

ઠકર (વિ) ભાટિયા લૂવાણીની જ્ઞાતિનું.

ઠગ (વિ) ધૂત, દગલખાજ, છળ કરનાર.

ઠગખાજ (ના) ઠગાઈ. છેતરવાનો કારભાર.

ઠગવું (કિ) છેતરવું, ધૂતવું. હરી લેવું.

ઠગવેડા (ના) ઠગપણું, ઠગના ચાળા.

ઠગાઈ (ના) ઠગની જુલ્ટી.

ઠગાડું (વિ) ઠગનાર. કપટી.

ઠગાવું (કિ) છેતરાવું, ધૂતાવું. ફસાવું.

ઠઠ (ના) જમાવ. ભીડ. જથ્થો.

ઠઠણવું (કિ) ઠણઠણવું, રલી રલીને રડવું.

ઠઠણવું (કિ) ન બકાતાં ઉડવું. ખખખાવું.

ઠઠારવું (કિ) દેખાવડો બનવું.

ઠઠારો (ના) ઠઠમાઠ. રાણનાર.

ઠઠાખોર (વિ) મસ્કરો, મકલી.

ઠઠો (ના) મુલક, મસ્કરી.

ઠણકું (ના) ઠણકો. ઘરેણાનો અવાજ.

ઠણકારવું (કિ) પગનાં ઘરેણાંનો અવાજ કરવો.

ઠણકો (ના) ઘરેણાનો અવાજ. ટાંકની અ-

ઠણકણું (અ) ખાલી વાગણાનો અવાજ

કણકવું (કિ) યાળીને કચરો કહાડવો.
 કણકણવું (કિ) રહી રહીને રડવું, કંકણવું.
 કણકણાટ (ના) રહી રહીને રૂદન, કંકણા. ક-
 કણ (ના) ટાઢ, શીતળતા. ટાઢક. [ણકો.
 કણી (ના) ટાઢ, રારદી.
 કણકું (વિ) ટાઢું. ધીમું. મોણું.
 કપ (અ) કપડતાં થતો અવાજ.
 કપકવું, કપકણું (કિ) કોકાણું, અકળાણું.
 કપકો (ના) ધમકી. ઓરસું. કલંક.
 કળકણું, કળકણું (કિ) કપકણું, (મૂકતાં).
 કમક (ના) પગના ધુધરા વાગે તેવી ચાલ.
 કમકણું (કિ) કમક કમક કરતાં ચાલવું.
 કમકો (અ) પગનાં ધરેણાંનો અવાજ.
 કમકમ (અ) અવાજનું અનુકરણ.
 કમકમાટ (ના) એવો અવાજ. ભપકો. પતરાજ.
 કરકામ, કરકેકાણું (ના) સુકર જગા. રહેકાણું.
 કરવું (કિ) સખૂરી રાખવી. ટકવું. નિશ્ચય થ-
 વો. ઘટ થઈ તળાએ ખેસવું. કોકકું વળવું.
 ક્રીમત થવી. પ્રસન્ન થવું ગોઠવણ થવી.
 કરાવ (ના) નિશ્ચય. બંદોબસ્ત. કરાર. સિદ્ધાંત.
 કરાવણું (કિ) નિશ્ચય કરવો. જમાવણું.
 કરીકામ (અ) અસલ કેકાણું. શાંતિમાં.
 કરેલ (વિ) વિચારવાન. પુખ્ત. અરગ. ગંભીર.
 કલવાણું (કિ) ખાસી થવું. [કરાવેણું.
 કસ (અ) સંકટાસથી. ડબ. જડે.
 કસણું (કિ) ધ્યાનમાં આવણું. ચોટણું.
 કસો (ના) પ્રમદાનો તલકો.
 કળિયો (ના) ખી, કળિયો.
 કાંકું (ના) ખીટી, ખૂંટો.
 કાંસ (ના) કાંસવાનું કામ.
 કાંસણું (કિ) યાળીને લારવું. બંધ કરવું. પીવું.
 કાંસી (ના) ઉધરસ. [ઉધરસ ખાવી.
 કાંસો (ના) ઉધરસ. વણતાં કોકવાનું એક આ-
 કાકર (ના) કાકોર, રજપૂત. [નર.
 કાકરિયા (ના) એક નંતનો વીકુ.
 કાકોર (ના) કંકુર. નાનો રાજ. દેવમૂર્તિ.
 કાઠ (ના) દબદબો. કાઠો. લલકો.
 કાઠી (ના) ખાટલી, કરકટી. (પ્રેતની).
 કાઠમાઠ (ના) કાઠ, કમાક. શોભા.
 કાઠી, કાઠીણું (વિ) કાઠવાળું. લલકાદાર.

કાકું (ના) કરમર-છાતીનાં હાડકાં. હીકળ
 નૂની ઢાલ. તાંદળા.
 કાણ (ના) તળેલામાં થોડો ખાંધવાની જગા.
 કાલ (વિ) નળીણું. કેકાણાસરવું. [કળ.
 કામ (ના) વાંસણ. કેકાણું. ઘર.
 કાર (ના) ઓસ, ઓકળ. કામ.
 કાર (અ) જવથી. નિર્મૂળ. સાવ.
 કારણું (કિ) ઘટ થાય તેવું કરવું ટાઢું પાલ-
 કાલવણું (કિ) ખ લી કરવું. [વું. સંતોષણું,
 કાણું (વિ) અમથું, ફેગર. આલી.
 કાવકાઈ (ના) કાવકાંપણું, વિવેક, રહાપણ.
 કાવકું (વિ) વિવેકી, ડાણું. મરીદિત.
 કિંગણું (વિ) ગિયાઈમાં દૂકું. વામનજ.
 કિંકું (ના) કાકું. વપરાઈ. નૂનું થએણું.
 કીક (અ) સારું. વાર.
 કીકકાક (અ) ખરાખર. ગોંધીને.
 કીકરી (ના) નાનું કીકરું, નળીઆનો કટકો.
 કીકરું (ના) માટીના કામ, કંકડો. નંશી.
 કીગકું (ના) કપડાનો ટાંકેલો સાંધો.
 કીગણું (વિ) બિચાઈમાં દૂકું, કિંગણું.
 કીખ (ના) મોટું કીકરું. લાગાં હાલવાનું તળિયું
 કીસિયારી (ના) મસ્કરી, મનક.
 કુંગણ (ના) કુંગો, કાણું કોરું ખાવાનું.
 કુંગણું (કિ) કુંગના અંમલ ઉપર ખાણું.
 કુંગો (ના) કુંગણ.
 કુંડવાણું (કિ) ટાટથી સંકાડાણું. ધુળવું.
 કુંકું (વિ) કપાયલા આંગળાંનું. ડાળા કાપેણું
 કુમરી (ના) એક નંતનું ગાયન. [ગર.
 કુસકી (ના) પાદ. વાયુઆવનો અવાજ.
 કુંકવાણું (કિ) કુંકવાણું, ટાટથી સંકાડાણું.
 કુંકી (ના) મસ્કરી, મનક.
 કુંકો (ના) કલંગ. મુસકો. [સેલવું.
 કુંકવું (કિ) કુંકો મારવો. કુંકવું. કુંકવું. કુંક-
 કેકાણું (ના) કામ, મુકામ. ધ્યાન. મૂળ. આધાર.
 કેકાણું (અ) બદલે, કામે. જ્યાંનું ત્યાં.
 કેકાણું કરવું (કિ) દાટવું, સંતાડવું. મસ્કરું.
 કેકાણું પડવું (કિ) મુકામે પહોંચવું. ધંધે લાગવું.
 કેકાણું રહેવું (કિ) વિવેકથી રહેવું, કાટી નંડવું.
 કેકો (ના) તાલમાટે આંગળાંની કોક.
 કેક (અ) છડાલગી. આરપાર. સીધું.

કેપાકું (ના) એક તરેહનું નહું કપડું. ધોતિયું.
 કેળા, કેભા (ના) કેળા, ટાંકો.
 કેરવણું (કિ) કેરાવણું, નક્કી કરવું. વાળવું.
 કેરાવ (ના) કેરાવ, નિશ્ચય. કરાર. દિવસ.
 કેલમહેલા (ના) કેલવાનું કામ. હડસેલા.
 કેલણું (કિ) હડસેલણું, ધકેલણું.
 કેલાડેલ (ના) કેલમહેલા ઉપરાઉપરી ધક્કા.
 કેસ (ના) કાકર. ખતા. છક્કડ.
 કેા (અ) અટકાવ.
 કેાંસણું (કિ) ઉસરસ ગાવી. કાંસણું.
 કેાંસો (ના) ઉધરસ. ઘકો. મુકો.
 કેાક (ના) અધાળાકે. ઠપકો. મેણાં.
 કેાકાક (ના) લાંગડોડ.
 કેાકર (ના) કેસ. ખોટ. ખતા.
 કેાકરાણું (કિ) કેાકર ખાવી. પગમાં લાગણું.
 કેાકણું (કિ) નિયમિત અધાળણું. મારણું. વ-
 ગાહણું. અપ હડાવવી. યાપડણું.
 કેાકાકાક (ના) ઉપરાઉપરી કેાકવાનું કર્મ.
 કેાકા (ના) કેાકવાથી થતો અવાજ.
 કેાક (વિ) જડ, મૂર્ખ. કમઅક્ષલ.
 કેાકિયું (વિ) નમાણું. ચામડાના કુંડાનો કકડો.
 કેાખરું, કેાખણું (ના) લાંગીટ્ટી ખેડોલ ચીજ.
 કેાખરી (ના) મૂર્ખ, કેાક. ભિાં. (તિરસ્કારમાં).
 કેાર (ના) કેાણું. એક પકવાન.
 કેાર (ના) કાર, જીવથી મારણું તે.
 કેાલિયું (વિ) મરફરું. ખેઠણું. (ના) કાનેનું ઘ-
 હાલિયો (ના) મરફરો. ડાંડગો. રિણું.
 કેાવાણું (કિ) અટકણું, રોડાકું.
 કેાણું (કિ) શેકણું. અટકાવણું.
 કેાસો (ના) કેાંસો. ઘકો. મુકો.
 કેાળિયાં (ના) લોળિયાં, કાનનું ધરેણું.

૬.

ક (ના) તેરમો અંગન.
 ક (આ) “ક”નો. જેમ ઘટિ-ઘડી.
 કંશ, કંસ (ના) કંશ, કંખ, કાંટો. મર્મ. કાનો.
 કંશણું, કંસણું (કિ) જેરી જનવરનું કરડણું.
 કંઈયાં (ના) કંઈ. કંઈ નહિની નિશાની.
 કકો (ના) કુરળો, ખંદરનો પુરતો.
 કખું (ના) નાડી દાળ.

કગ (ના) કગણું, પંગણું, કદમ.
 કગડગ (અ) હાલવાને અર્થે. ઢચુપચુ.
 કગડગણું (કિ) હાલણું રહેણું. ઢચુપચુ હોણું.
 કગડગો (ના) મનનો ખતરો. સંશય.
 કગમગ (અ) કગડગ. ઢચુપચુ.
 કગમગણું (કિ) રોડણું. હાલણું.
 કગર (ના) વાટ, રાહ, ધરડ.
 કગરું (ના) કગણું, લાકડાનો કટકો.
 કગલી (ના) અંગરખી. નહું ખદન.
 કગણું (ના) પગણું, કદમ.
 કગલો (ના) અસ્તરવાળો અંગરખો. કોટ.
 કગણું (કિ) હાલણું, ધૂલણું. ખસણું. હકણું. તાબે
 કગળણું (કિ) ચગળણું, ચાલ્યા કરણું. [પણું.
 કગળું (ના) કગરું, લાકડાનું ટુકડું.
 કગમગ (અ) લાંગીતુટી હાલતદર્શક. કગમગ.
 કકો (ના) જયધોષ. ઉમકો, નગારું. ઢોલ.
 કંખ (ના) કંશ, કાંટો. વેર.
 કંગ (અ) કિંગ. તટસ્થ. વિસ્મિત.
 કંગારું, કંગારો (ના) નાની કાંગ. ધોકો.
 કચ (અ) નકારદર્શક અવાજનું અનુકરણ.
 કચકારણું (કિ) કચકારીથી ચલાવણું.
 કચકારી (ના) કચકચનો અવાજ (મોંનો).
 કચકિયું, કચકું (ના) પાણીમાં ફખતાં થતો.
 શબ્દ. કચકું.
 કચકો (ના) કચકો કચકો અને થોડો થોડો પદાર્થ.
 કચો (ના) કંઈ, કચો.
 કચન (વિ) ખાર. (અખેજ).
 કંટો (ખા) કાંટો. કંચો.
 કંડ (ના) કંડ, લાકડી. સળ. ખાહું. એક કસરત.
 કંડિયો (ના) લીટીવાળું એક જાતનું કાગડું.
 કંડકો (ના) સોટો, લઠ.
 કંડો (ના) કાંટો, કુંમસી લાકડી.
 કંડણું (ના) તેમજાની ગાયને ગળે બાધવાનું લાકડું.
 કંપકાણું, કંપકામણું (ના) ફખડામણ. ભય. ડર.
 કંપકી, કંપકું (ના) ફખડી, ફખડી. [તું મંજડ.
 કંપકો (ના) કાંટો, કાંચો. કાળ. એકલા લોટ-
 કંપકું, કંપકી બેસણું (કિ) લુચ્ચાઈથી લેવું.
 સંતાડણું.
 કંપોટા, કંપોટા (ના) સાકરખાંડનું પીપ.
 કંક (ના) એક વાદ્ય. કંકડું.

ઉદ્ગાવણું (કિ) હંકારણું.
 ઉદ્ગા, ઉદ્ગા (ના) ઉદ્ગ.
 ઉદ્ગાવણું (કિ) દાટણું.
 ઉદ્ગાસ (ના) જાણી ગય ખોટા તડાકા.
 ઉદ્ગાળ (વિ) જડસો. બેવફર. ધધણુવેરી.
 ઉદ્ગદ્ગ. (વિ) વાથી ફૂલેલું. નફરતો (ભમરડો).
 ઉખકાણું, ઉખકામણું (ના) ડર, ભય. દખા-
 ઉખકી, ઉખડું (ના) દૂપકી. [મણું.
 ઉપકો (ના) ઉપકો, પ્રવાહી પદાર્થનો છાંટો.
 ઉખડખ (અ) ઝટઝટ. ઝપોઝપ.
 ઉખડી (ના) ઘણું નાનું ઉખડું.
 ઉખડું (ના) સાંકડા મોનું ચામડાનું ઠામ.
 ઉખડો (ના) ઉખડા જેવો પુરુષ.
 ઉખાડખ (અ) એકપછી એક. ઉખડખ.
 ઉખી (ના) દાખડી. નાનો દાખડો.
 ઉખોવણું (કિ) ખોળણું, ઝખકોળણું.
 ઉખખી (ના) દાખડી, એક ઠાંકણુવાળું ઠામ.
 ઉખખો (ના) દાખડો. એક ક્ષાનસ. કોળિયો. દી-
 ઉમકો (ના) નાનું ઢોલ. [વાનો ખડિયો
 ઉમડમ (અ) ઉમકાનો અવાજ. અવાજનું અનુ-
 ઉમડમાક (અ) ઉમડમનો અવાજ. [કરણ.
 ઉમર (ના) એક વાજિત્ર.
 ઉમરો (ના) એક સુગંધી છાંડ.
 ઉમાક (ના) ભપકો. ઠાકમાક.
 ઉમ્ફાણ (ના) નકામું લંબાણ. લાંખી ગય.
 ઉમ્ફાસ (ના) ઉદ્ગાસ. ખોટી પતરાળ.
 ઉમ્ખર (ના) આડંખર, મોટું ડોળ.
 ડર (ના) ખીક, ભય, ભો.
 ડરપણું, ડરણું (કિ) ભય પામણું.
 ડરામણું (વિ) ભયંકર, ખીહામણું (ના) ખીક.
 ડરાવણું (કિ) ખીચડાવણું.
 ડર (વિ) લીર. સ્તબ્ધ. તટસ્થ.
 ડલી (ના) ઘોડાની પીઠની ગોદડી.
 ડલો (ના) દલો, થાપણ, પુલં.
 ડસકલા (ના) ડસકાં. [થી નીકળતો શ્વાસ.
 ડસકું (ના) રડતાં ગળામાં આચકો આવી નાકમાં-
 ડસણું (કિ) દંશ દેવો, જનાવરે કરેડણું.
 ડહાપણ (ના) ડાહ્યાપણું.
 ડહાપણુ ડોહોળણું (કિ) પતરાળ કરધી.
 ડળણું (કિ) ખોળું થણું.

ડાંક, ડાંખ (ના) લીલી મોટી માંખી. વીટીના
 નંગ નીચેનું પતર. રેણ.
 ડાંખલી, ડાંખણું (ના) ઝાડની ડાખીની ડાખી.
 ડાંખ (ના) લાંખી જડી લાકડી.
 ડાંખર, ડાંખર (ના) ભાત, છાલસાંકિત મોખા.
 ડાંડ (ના) છડો. વાંઢો. લુગ્ગો.
 ડાંડગાઈ, ડાંડગી (ના) નફરતી હાલત. ડગાઈ.
 ડાંડગો (ના) ડાંડ. [લુગડ.
 ડાંડિયું (ના) કાટિત્રો ભાગ કાઢીને ફરી સાંધેલું.
 ડાંડિયો (ના) દંડુકો. રાંડી વગાડી મોટી ક-
 રનાર. છડો. ડંગ. [કાઠી. એક વાધ.
 ડાંડી (ના) ત્રાજવાં, પંખાની લાકડી. વાવટા-
 ડાંડો (ના) ખાંડવાનો દંડ. દસ્તો.
 ડાંભો (ના) એક ભતતી ભાજ. (શાક).
 ડાંસ (ના) ડાંખ. મચ્છર. દંખતાં છવડાં.
 ડાક (ના) ટપાલ. ડાકણું. રેણ.
 ડાકર (ના) વૈધ. પંડિત. ભંદ્ર. (અગ્રેણ)
 ડાકરમાક (ના) મોટો ઢાક. ભણકો.
 ડાકણ, ડાકણી (ના) ડાકિની, ભૂત જેવી સ્ત્રી.
 ડાકણું (વિ) ડાકણના જેવું.
 ડાકણું, ડાખણું (ના) એક વાધ.
 ડાકેણ (ના) ડાકણ. ખરાબ નજરની સ્ત્રી.
 ડાગ (ના) ડાક, ટપાલ, પોસ્ટ [અગ્રેણ].
 ડાગળી (ના) પાંસળી.
 ડાગળો (ના) વિદૂષક, રંગલો.
 ડાધ (ના) મેલની નિશાની. ક્લંક. વેર.
 ડાધિયું (વિ) ખારીલું, વેરીલું.
 ડાધિયો (ના) ફાડી ખાનાર કૂતરો.
 ડાધી (વિ) ખારીલું, વેરીલું.
 ડાધુ (ના) ખાધિયા. સ્મરણનામાં જનાર.
 ડાધો (ના) ડાધ.
 ડાધું (ના) કદરૂપું મોં. ચાહું.
 ડાટ (ના) સત્યાનાશ. મોટું નુકસાન.
 ડાટણું (કિ) જમીનમાં દખાવણું. સંતાડણું.
 ડાટો (ના) ડોહો, મોટો બચ. દાટો.
 ડાકું (ના) કરવાને ફાડેલું મુખ. બચકું.
 ડાખડી (ના) ડખી. દાખલી.
 ડાખડો (ના) ડખડું.
 ડાખરિયું (ના) પોહોલા મુખનું ઠામ.
 ડાખાજમણી (અ) આનુખાનુ. વામદક્ષિણ.

૩૯૯લી, ૩૯૯હું, ૩૯૯લો (ના) લીતવાળી છાપરી.
 નાની પોળ, ખડકી, દરવાજો. તળેલો.
 ટૈયાં (ના) ડઈયાં, કઈ નહિની નિશાની, ઘંટા.
 ડાંડિયો (ના) ડાંડિયો, ડાંડી 'પીટનાર,
 ડાઈ (ના) લાકડાનાં ડાંડાવાળો મોટો વાડકો.
 ડાઈયો (ના) નાળિયેર કેતરી કરેલું કામ.
 ગાળીમાંથી પાણી લેવાનું દાંડીવાળું પાત્ર.
 ડોક (ના) ગળું, કોટ. [ની ખારી.
 ડોકાખારી (ના) દરવાજાના એક ખારણાની ના-
 ડોકાવડું (કિ) ડોકું બહાર કાઢીને જેવું.
 ડોકિયું (ના) ડોકું કાઢી જોવાની ક્રિયા.
 ડોકી (ના) ડોક.
 ડોકી ધૂણાવવી (કિ) હા કે ના કહેવાને માથું.
 ડોકું (ના) માથું. ડોકિયું. [હલાવડું.
 ડોકું કાપડું (કિ) વિશ્વાસઘાત કરેલો.
 ડોલો (વિ) મૂરખો. (ના) મોટી કડછી.
 ડોચકું (ના) ડોકું (તુચ્છકારમાં).
 ડોટી (ના) એક જાતનું કાપડ. આધી.
 ડોડકું (ના) ચીકડાં જેવું કળ.
 ડોડાવું (કિ) કસણું નીકળવું. [કરેલું.
 ડોટી (ના) આકડાનું કળ. એક સાક. કોણીનું.
 ડોડો (ના) ફૂલનો જ્યો. ધાન્યનું કસણું.
 ડોખરું (ના) ભાગેલું ફૂટેલું વાસણ. ડોમું.
 ડોખું (ના) ધરડી ભેંસ. બુચટ માણસ.
 ડોયો (ના) ડોઈયો. લાકડાની દાંડીનો મોટો પળો.
 ડોરણું (ના) ડોરિયું (અંગરખાનું).
 ડોલ (ના) જોખ. આંકડાવાળું પાણી કહારવા.
 ડોલથી (ના) નાનો ડોલ. [તું વાસણ. ફૂલો.
 ડોલવું (કિ) હાલવું, ધૂણવું.
 ડોકું (ના) ડોકું.
 ડોલો (ના) પેદાશ. જરૂરનું કામ.
 ડોસી (ના) કાપડિયો. બુટ્ટી. [લાલેલી રીતિ.
 ડોસીશાસ્ત્ર (ના) ધરડી રડાયલી સ્ત્રીઓએ ચ-
 ડોમુંગરું (ના) અશક્ત અને ધરડું માણસ.
 ડોસો (ના) ધરડો પુરુષ, બુટ્ટો.
 ડોહ (ના) સંદોહ, પાણીનો છંટો ખારો, મોહું.
 ડોહવું (કિ) હલાવી રમડો કરવો. [ખાખોચિયું.
 ડોહોળવું (કિ) સારીપેઠે હલાવવું. બહુ ચૂંચવું.
 ડોળ (ના) આઠાર. છપી. તરેહ. નિશાની ડ-
 માક. આખા દાણા.

ડોળચારણી (ના) ડોળ ચાળવાની ચાલણી.
 ડોળદાર (વિ) સારી આકૃતિવાળું. સારું.
 ડોળવા (ના) ઓગણા, સેકતાં ન ફૂટેલા દાણા.
 ડોળવું (કિ) નિડોળવું, હલાવીને ગળડાવવું.
 ડોળિયું (ના) બીણું. ડોળીનું તેવ. [અવાજ.
 ડોળી (ના) બુલતી માથી. મોઝાણ. મોડાનું કળ.
 ડોળો (ના) આંખની વચ્ચેનો ભાગ. તાણત
 તાણિયો. નજર.
 ઢ.
 ઢ (ના) ૧૪મો અંગ્રજી.
 ઢ (વિ) જડ. મૂર્ખ. એડી.
 ઢગ (ના) ઢગલો. (વિ) ઢાણું.
 ઢગરું (ના) કુંડું, નિતરખ.
 ઢગલી (ના) નાનો ઢગલો.
 ઢગલેઢગલા (વિ) પુષ્કળ, અસિદ્ધ.
 ઢગલો (ના) ઢગ. ટેકરો. [થવું.
 ઢંકાવું (કિ) બંધ થવું. સંતાવું. ઢાંકણવાળું.
 ઢંગ (ના) નિયમવાળી રીતભાત, વિવેક.
 ઢચુપચુ (અ) ઢચુપચુ, સંશયવૃત્તિ.
 ઢંદણાવડું (કિ) ઢણાણાવડું. હલાવડું.
 ઢણક (ના) લપલપાર, વલવલાર.
 ઢણકું (વિ) રઝળવું, રખડવું.
 ઢણઢણ (અ) ઢોલનો અવાજનું અનુકરણ.
 ઢણઢણવું (કિ) જોરમાં હાલવું.
 ઢણઢણાવડું (કિ) ઢણઢણ તેમ કરવું. ચાલ કરવું.
 ઢણદાર (વિ) મોટું, ખાધી અને ભયંકર.
 ઢણદેરો (ના) સરકારી જહેનનામું. ડાંડી. થાળી.
 ઢણદેળવું (કિ) પકડીને હલાવવું.
 ઢણદોળવું, ઢણદોળી નાખવું (કિ) હલાવવું.
 ઢળ (ના) છટા, તરેહ, રીત. [અન્યાયવડું.
 ઢણ, ઢળ (ના) જોવડો પેસો. એક તાંબાને
 ઢણકું (કિ) ઢોલનું વાગવું. [સિક્કો. ઢ
 ઢમઢમ (અ) અવાજનું અનુકરણ.
 ઢમઢોલ (વિ) પોલું ઢોલ જેવું.
 ઢરડવું (કિ) ઘસડવું.
 ઢસલું (વિ) ભોળું, નિષ્પ્રયત્ની, સ્મૃતું.
 ઢમું (ના) રેતીના, પણાનો દડ.
 ઢળકું, ઢળવું (વિ) વાકું, ઢાળવાળું.
 ઢળકવું (કિ) નખી પડવું.

1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

200 = 300 400 500 600 - ✓
200 300 400 500 -

200 = 200 300 400 500 - 100 200 ✓

200 = 200 300 400 500 - 100 200 ✓

200 = 200 300 400 500 - 100 200 ✓

200 = 200 300 400 500 - 100 200 ✓

200 = 200 300 400 500 - 100 200 ✓

200 = 200 300 400 500 - 100 200 ✓

200 = 200 300 400 500 - 100 200 ✓

200 = 200 300 400 500 - 100 200 ✓

200 = 200 300 400 500 - 100 200 ✓

200 = 200 300 400 500 - 100 200 ✓

200 = 200 300 400 500 - 100 200 ✓

દળવું (કિ) દોળાવું. ખરવું. બીજાંથી બનવું.
 લલચાવું. નમવું. મોહિત થવું.
 દળિયું (ના) ઢેકું. રોડું. [ગાળ.
 દેખાવું (વિ) પડયા ! રાયા ! મુઝા ! સ્ત્રીની
 દોંડું (ના) દોંડણું.
 દોંડણું (ના) દોંડણું. આચ્છાદન. દોષ દાખનાર
 દોંડણી (ના) નાનું દોંડણું.
 દોંડણું (ના) દોંડણું, દોંડવાની ચીજ.
 દોંડુપિછોડો (ના) એક રમત, ખેલેર દોષ દોં-
 ડવાની જીતિ.
 દોંડવું (કિ) બંધ કરવું. ઓરાડવું. સંતાડવું.
 દોંડોદુમો (ના) ધરમા બિધારા રહેલાં પાત્રો
 દોંડવાનું કામ.
 દોંડ્યું (ના) દોંડીને મોડલાણું લોળન.
 દોંડરું (ના) મોટી નડી દાંડી.
 દોંડું (ના) મોટા દોરનું મુરદું.
 દોંટો (ના) ગળિયો બળદ.
 દોટી (ના) મોટા લોકોનાં વખાણનિંદા કરી
 ચેર ભરનાર એક નત. સરણાઈ વગાડ-
 નાર. એક માંગણ.
 દોલું (ના) એક હથિયાર. ધાસહન કરનાર. ઓથ.
 દોળ (ના) દોળાવ. આસ દાળી કરેલો પાકનો
 દોળકી (ના) લગડી. [અડસટો.
 દોળકો (ના) મોટી દોળકી.
 દોળણી (ના) કામણી.
 દોળવું (ના) કોળી કણબી વગેરેના ઝેરાંને
 સાડલા નીચે પહેરવાનું લૂગડું.
 દોળવું (કિ) કાપણી કરવી. પાડવું. પાથરવું.
 લગડી કરવી. જમાબંદી કરવી.
 દોળિયું (ના) કાતરિયું. (વિ) દોળવાણું.
 દોળિયો (ના) કાપણી કરનાર. દોળ.
 દોગ (અ) પાસે, નિકટ.
 દોંક (ના) દોરનો ધક્કો. દોકો.
 દોંગડી (ના) પૂતળી. એક રમકડું.
 દોંગલું (ના) પૂતળું, ખાલુલું.
 દોચણું (ના) પૂંચણું.
 દોચવું (કિ) ધણું પીવું. કાંસવું.
 દોક, દોકો (ના) દોંક. પીઠે ક્ષાયની થાપટ.
 દોગાર (ના) દગલો, દગ.
 દોચવું (કિ) અતિશય પીવું. (રાસમાં).

દીમણું (ના) દીમણું. ચાપેલી કોઠી.
 દીમડું, દીમણું (ના) વાગ્યા ડાખ્યાથી ઉપ-
 સેરો ભાગ.
 દીમર (ના) ધીવર, માછી, કોળી, ખારવો.
 દીમણું (ના) લાકડાનો નરો કટકો.
 દીમું (ના) દીમડું.
 દીલ (ના) વિલંબ. ઝોટી. છૂટ.
 દીલું (વિ) નરમ. કમળેર. પોચું.
 દીલીદોરી (ના) રહેમનજર. છૂટ.
 દુંડિયો (ના) આવડનો એક પંચ. મલીન પુરુષ.
 દુંદણું, દુંદણી (ના) એક નતની રાંગર.
 દુંદવું (કિ) શોધવું, ઓળવું.
 દુંદસાં (ના) દાણા વનાનાં કસણાં.
 દુંદું (ના) ખાનરીનું કણસું.
 દુંસો, દુંહો (ના) ધરનો ભાખરો.
 દુંડું (અ) પાસે, નજીક.
 દુંગી (વિ) આળસુ, એટી.
 દુંચલો (ના) એક પંખી.
 દુંચો (ના) ક્વામાંથી પાણી કાઢવાનું ચંત્ર.
 દુંકાદેયા (ના) ખારાટકરા.
 દુંકડી (ના) વોહોણ.
 દુંકો (ના) નાનો ટુંકરો.
 દુંડ (ના) ચાંડાળ. લગી.
 દુંડકનેતી (ના) ધડધડી લઢીને એકા થવાની
 દેરિયું (વિ) હલકું. [ટિવ. વગેરે.
 દેરિયો (વિ) કનેતોખાર. હલકા લોકની ટાળી.
 દેડું (ના) દેડ. એકવાડ જુટનાર.
 દેડો (ના) દેડ. લંગિયો. ભેમચાંદ પુરુષ.
 દેડું (ના) રોડું. પોચો પથરો. ખાજેલું મટોડું.
 દેબરું (ના) નરો રોટલો.
 દેલ (ના) મોરની માદા.
 દેલકાં (ના) લોળિયાં. એક કાનનું ધંદેણું.
 દેસરો, દેસલો (ના) ઘેસરો. પોદળો.
 દેયું (ના) મોટું ઢેકું.
 દેયો (ના) દેકો. નાનો દેરો.
 દોંગ (ના) વેશ. ખાનું. દંલ. ચાળા. ખેલ.
 દોંગી (વિ) દોંગ કરનાર.
 દોંચ (વિ) ખખળી ગયેલું, છૂલું.
 દોંડકોટો (ના) પથર કુરડનાર. મૂર્ખ.
 દોંડો (ના) પથરો. મૂર્ખ. જડસો.

હોડકું (ના) ઘોડકું. પોતી ગાંસડી. કાપી.
 હોડકું (ના) ઇંદકું, એક દરકું ખાવાનું.
 હોડકિયું વેલણુ (ના) જડું વેલણુ.
 હોડકિયો (ના) હોડકાં, ઇંદકાં.
 હોડકી (ના) દાળ વગેરેમાં બાફેલી નાની ભા-
 હોડકી (ના) નાનું હોડકું. [ખરી, ખાટી,
 હોડકું (ના) નાનો હોડિયો-ધડો. માથું.
 હોડણું (ના) ઘોડિયાની દોરી બાંધવાની દાંડી.
 હોર (ના) પથ્થ. મૂર્ખ મનુષ્ય.
 હોરદાંક (ના) નાનાં મોટા પથ્થ.
 હોલ (ના) એક વાદ્ય. ટપલો.
 હોલક (ના) એક વાજિત્ર. મૃદંગ.
 હોલકી, હોલકું (ના) નાનું હોલક.
 હોલકી (ના) રંગેલો નાનો ખાટ.
 હોલિયો (ના) ખાટલો, પલંગ.
 હોલી (ના) ચોથડિયાં-હોલપીપી વગાડનાર.
 હોલો (ના) ઘણી. બેવફા. પુરુષ.
 હોમું (ના) કુસું.
 હોસો, હોષો, હોહો (ના) હુંસો.
 હોળ (ના) ગીલીટ. ઓપ. યર. રસ.
 હોળવું (કિ) ઘોળવું, ચૂનો લગાડવો. પ્રવાહી વરતું
 હોળાવ (ના) દાળ. ઉતરતી જમીન. [પાડવી.
 હોળાવું (કિ) રેડાવું, પ્રવાહીનું પડવું.
 હોળી પાડવું (કિ) સૂવાડવું. ઉતારી પાડવું.
 હોળો (ના) હોળાવ. [અશકત મનુષ્ય.
 હોઓ (ના) નામરદો. બેરીને કાણુમાં રાખવ

ણુ.

હુ (ના) પંદરમો બંજન. આથી આરંભાત.
 ગખ્દો નથી. ટ, ઠ, ડ, ઢ એ ચાર બંજ-
 નની પૂર્વે એ હચચાય છે, ત્યાં તેને બ-
 દલે, પૂર્વે બંજનપર અનુસ્વાર મૂકાય છે.
 જોમ કણ્ડક=કંડક; કણ્ડ=કંઠ; બણ્ડ=બંડ;
 મિણ્ડળ=મિંઢળ. (આ) “ન”નો;

ત.

ત (ના) ૧૬મો બંજન.
 તઈયાર (વિ) તત્પર, તૈયાર. હાજર.
 તઈયારી (ના) તૈયારી, તત્પરતા.
 તક (ના) સમો, સંધિ. લેગ. દાધ.
 તકતક (અ) તેજવાણું, દીપવું. પ્રકારાવું.

તકતકવું (વિ) તકતક થતું, ચક્રચક્રિત.
 તકતો (ના) તખતો, પાટિયું. મોટી આરકું.
 તકદીર (ના) નસીબ, સર્જિત.
 તકરાર (ના) વાદવિવાદ. ભાંજગડ. ચર્ચા. જે
 તકરાડિયો (વિ) તકરાર કરનારો. [વાધે
 તકરારી (વિ) તકરાવવાળું. વાંધાખોર.
 તકલેરી (વિ) નાનુક. કાચું.
 તકશીર, તકસીર (ના) અપરાધ, વાંક, અન્યાર
 તકલ્લે, તકાદે (ના) ચાંપતી હથેલી. દબાવ
 તકાવવું (કિ) તાકવું, ધારવું. ટમટમી રહેવું
 તકિયો (ના) અઢેલવાનું પહેાણું જડું ઓસીડ
 પીરનું મકાન. ફકારનો ચોતરો.
 તકે (ના) હાસ, તાક.
 તખત (ના) સિંહાસન. રાજગાદી.
 તખતનશીન (ના) ગાદીએ બેઠેલો બાદશાહ
 તખતી (ના) ચોખ્ખું સપાટ ચીજ. છખ-
 કી. ખીણું.
 તખતો (ના) પાટિયું. આરસો. ચિત્રલો કાચ
 તગડ (ના) રગડ. ઉપરાઉપરી મહેનત.
 તગડવું (કિ) થકવવું, રખડાવવું. દોડાવવું
 તગડો (ના) ૩ ત્રણ સંખ્યાની ખૂણ.
 તગણું (વિ) ત્રણગણું, ત્રમણું.
 તગર (ના) એક વૃક્ષ, ઓપધિ.
 તગાલે, તગાદો (ના) તકાલે, દબાણ.
 તગાર (ના) કડાવગરની પેણી. પેટ. [સાધન
 તગાવી (ના) બેઠતને સરકારે આપેલાં ખેતીન
 તગેડવું (કિ) તગડવું, થકવવું. દોડાવવું.
 તગેડો (ના) થાક. મહેનત.
 તંગ (ના) ઘોડાનો બંધ.
 તંગ (વિ) ખેસવું. તાટ. સીકડેલું.
 તંગાસ (ના) તંગી; અછત. લાચારી.
 તંગિયો (ના) બંધ સૂધીનો લેલો.
 તંગી (ના) તાણ, અછત. કોતાઈ. સંકેચ. લા
 તછોડવું (કિ) તરછોડવું. [ચારી
 તર્જ (ના) દાલચીની, બચકળના ઝાડની છા
 તજવીજ (ના) ખોળ, શોધ. કરામતો.
 તજવું (કિ) છોડવું. [નત. ચોક્કસ
 તટ (ના) કિનારો, કાંઠો, તીર.
 તટસ્થ (વિ) દંગ. [ગા. પક્ષ
 તડ (ના) ચીર, ફાટ. રણમાં પાણીવાળી જ

કંક (ના) તનખ. ઘટકા.
 કંકલું (કિ) કંકલું. ગભરાણું. ફાટ પરવી.
 કંકું (ના) તડકો સૂર્યનો પ્રકાર.
 કંકી (ના) તાપ, સૂર્યનો પ્રકાર.
 કંકિ (અ) અવાજનું અનુકરણ. [ધવું.
 કંકલું (કિ) તંગ હોયું, તન્મતસલું. તડતડ
 કંકલિયું (ના) બળતાં તડતડ અવાજ કરનાર.
 કંકલિયો (ના) તનખો. એક છવડું.
 કંકલને (અ) ઝટ લઘને, તરતખ.
 કંકડલું (કિ) તરકડલું.
 કંકુચ (ના) કલિંગડ. એક ફળ.
 કંકડ (અ) ચડણડ. ઝટ નિકાલ આવે તેમ.
 કંકા (ના) ગપાટો, લાલ.
 કંકાતડ-તડાતડી (ના) બોલવાલ. હોંસાતોંસી.
 કંકાતડ (અ) ઝટઝટ, એકદમ.
 કંકાતડ (અ) ઘંબડી જેવું મોટું ને તસતસલું.
 કંકિત (ના) વિધિત, વીજળી, દામિની.
 કંકલું (કિ) કોથમાં અવાજ કહાડવો.
 કંકા (ના) ચીડમાં કહાડવો સાદ.
 કંકાતડ (અ) તડાતડ, ઉપરાઉપરી.
 કંકાતડ (વિ) સમોવડ, સમાન.
 કંકાલું (કિ) તરકાલું.
 કંકા (વિ) તણ, ૩ (સંખ્યા).
 કંકાખલું (ના) તણ, ધાસનો કંકડો.
 કંકાખિયો (ના) એક પગે અચકાતો બળદ.
 કંકાખો (ના) ચિગારી, વિસ્ફુલિંગ.
 કંકાલ (ના) એક બનતું લાકડું.
 કંકાલું (કિ) વાયુથી પગ ખેંચાવો (હોરનો).
 કંકાલું (કિ) વહેતા પાણીમાં ઘસડાણું. ખિ-
 ચાણું. શક્તિ ઉપરાંત અર્થ કરવો.
 કંકા (મ) છઠ્ઠી વિભક્તિનો, પ્રત્યય. નું.
 કંકાલું (ના) તરાણું, તણ, તણખલું.
 કંકાખ (અ) તરત, તેજ વખતે. [ફરકલું.
 કંકાલું (કિ) તડતડનો અવાજ થવો. ખેંચાણું.
 કંકાલવડું (કિ) તનડે તેમ કરવું. ધમકાવડું.
 કંકાલિયું (ના) તનડિયા હડે તેલું લાકડું.
 કંકાલિયો (ના) તણખો.
 કંકાલી, કંકાલું (ના) નાનું રણિંગડું.
 કંકાખ (અ) તાબડોળ, તેજ વખતે.
 કંકાલ (અ) તેજવળે, તેજ ધરિયે.

તર્ક (ના) તેપણું. મૂળ. સાર. તત્વ.
 તર્ક (અ) તૈયાર, સજ. આતુર.
 તર્કુપ (ના) વ્યાકરણમાં એક સમાસ.
 તર્ક (અ) ત્યાં, તે ઠેકાણે.
 તર્કાપિ (અ) તથાપિ, તોપણ, તેમ છતાં.
 તર્ક (ના) તર્ક. પંચભૂત કે પચીસ મૂળ
 પદાર્થમાંનો એકેક.
 તર્કજ્ઞાન (ના) તર્ક સંબંધી જ્ઞાન. ફિલસુફી.
 તર્કજ્ઞાની, તર્કદર્શી (વિ) ફિલસુફ. શાસ્ત્રી
 તાર્ક્ય બળનાર.
 તર્કમસિ (ના) ચતુર્વેદનું મહાવાક્ય. "તે હું
 તથા (અ) તે પ્રમાણે. અને, ને. [છિ."
 તથા (ના) લંબાણ, વિસ્તાર, પંચાત.
 તથાપિ (અ) તોપણ, તેમ છતાં, તોયે.
 તથારતુ (અ) "તેમ થાઓ" એ અર્થે. ભલે.
 તથી (ના) તિથિ, દિવસ, તારીખ. [આમીન.
 તદ્દત (અ) બીલકુલ, તમામ.
 તદ્દભીર (ના) યુક્તિ, તબવીબ, ત્રેવડ.
 તદા (અ) ત્યારે. તે વખતે.
 તદાકાર, તદ્દપ (વિ) તેના જેવું.
 તન (ના) તનુ, શરીર, દેહ, વપુ.
 તનક (વિ) થોડું, નાનું.
 તનખ (ના) સળકો, ચટકો. હોરની એક ખોડ.
 તનખો (ના) તણખો, ચિગારી.
 તનદુરસ્ત (વિ) નિરોગી, આરોગ્ય.
 તનદુરસ્તી (ના) આરોગ્યતા, સુખાકારી, કરાર.
 તનમનિયા (ના) તંબોરો (એક ફૂલ), એક ધરેણું.
 તનય (ના) દીકરો, પુત્ર, ખેટો, તનુલ.
 તનયા (ના) દીકરી, પુત્રી, ખેટી, તનુલ.
 તનિયો (ના) વાગો, ઝમલું. અંગરૂખી.
 તનુ (ના) તન, શરીર, દેહ, વપુ.
 તનુલ (ના) તનય, દીકરો, પુત્ર.
 તનુલ (ના) તનયા, દીકરી, પુત્રી.
 તનોડો (ના) સીના કપ્પડું ધરેણું.
 તન્ત (વિ) અતિશય. અંગેમનિગમ.
 તન્તર (ના) તંત્ર, એક વિભાગ. ખટલો.
 તન્તરડું (કિ) છેતરડું.
 તન્તું (ના) હોરો, તાંતરો. નસ. છોરો. [ટલો.
 તન્ત્ર (ના) વિભાગ, અમતકાર. હોરીનો ખેલ, ખ-
 તન્મય (વિ) તર્ક, તદ્દલીન, ગરકા થયલું.

તન્માત્ર (ના) પંચમહાભૂતનું સૂક્ષ્મ રૂપ.
 તન્માત્ર (અ) તેજમાત્ર.
 તપ (ના) તપશ્ચર્યા. દેહકષ્ટ. તાવ.
 તપખીર (નર) છિંકણી, બજર, મુંઘણી. લોટ.
 તપખીરિયા (વિ) તપખીરના રંગનું.
 તપત (ના) તાવ, જ્વર.
 તપતું (કિ) બિનું થવું. ખોટી થવું. ગુરસે થવું.
 તપશ્ચર્યા (ના) તપ. દેહક્રમન.
 તપસીલ (ના) વિગત.
 તપસ્વી (વિ) તપ કરનાર. હક યોગી.
 તપાવતું (કિ) ગરમ કરવું. ખોટી કરવું.
 તપાસ (ના) ખોળ, પૂછપરછ, ચોક્કસી.
 તપાસણી (કિ) તપાસવાનું કામ, પરીક્ષા.
 તપાસવું (કિ) તપાસ કરવી. ખોળવું.
 તપેલી (ના) નાનું તપેલું, પતેલી.
 તપેલું (ના) પહોળા મોનું વાસણ, કામ.
 તપેસરી, તપેસ્વરી (ના) તપસ્વી.
 તપોધન (ના) એક બ્રાહ્મણ જાતિ.
 તપોબળ (ના) તપથી મેળવેલું સામર્થ્ય.
 તપોવન (ના) તપ કરવાનું ક્ષેત્ર.
 તપ્ત (વિ) તપેલું, બિનું. કોઢવાળું.
 તફરું (કિ) તરફરું, પછાડા ખાવાં.
 તફરકે (અ) ગૂમ. અવ્યવસ્થિત હાલતમાં.
 તફરકે થવું (કિ) ખેમાલમ થવું. ગૂમ થવું.
 તફાવત (ના) અન્તર. ફેર. ભૂલ. ફરક.
 તબક (ના) છરતી કોરની થાળી. થાલ. તાસક.
 તબકડી (ના) નાની તબક.
 તબકાવતું (કિ) ખદખદાવતું.
 તબલચી (ના) તબલાં વગાડનાર.
 તબ્યાં (ના) બાધું અને નરધું. (વાધું).
 તબિયત (ના) તનદુરસ્તી. મૃત્તિ. સ્વભાવ.
 તબિયતી (વિ) અસ્થિર મનનું માણસ. મન.
 તબીબ (ના) વૈદ, હકીમ.
 તબેલો (ના) દોર અને ગાડી રાખવાનું મકાન.
 તમ (સ) તમે. (ના) અધાર. તમેગુણ.
 તમણ (ના) તમેણ, ભોંય ખોદી કરેલો ચૂલો.
 તમણ (વિ) ત્રણગણું.
 તમતમ (વિ) તમતમ થાય તેવું. તીખું.
 તમર, તમરિયાં (ના) એક જાતનાં લાકડાં.
 તમરૂં (ના) રાતે ઝીણે સ્વપ્ને ખોલવું જવડું.

તમા (ના) દરકાર, પરવા, ગરબ.
 તમાકુ (ના) તંબાકુ, એક જાતનાં પાંતરાં.
 તમાચો (ના) ગાલપરની લપડાક.
 તમામ (અ) પૂરું, અરોધ, આખું.
 તમાલ (ના) એક ઝાડ, (એની છાલ તે તળ.)
 તમાલપત્ર (ના) તમાલ વૃક્ષનાં પાંદડાં.
 તમાશગીર (વિ) તમાશો જોનાર તથા જતાવનાર.
 તમાશો, તમાસો (ના) ખેલ, રમત.
 તમેણ (ના) તમણ, ભોંયમાંનો ચૂલો.
 તમેગુણ (ના) માય. નો ત્રીજો ગુણ. અંધકા.
 તમ્બાકુ (ના) તમાકુ. એક છોડ. [કોષ]
 તમ્બુ (ના) ડેરો. દોટીનું ઘર.
 તમ્બુરી (ના) નાનો તમ્બુરો, એકતારી.
 તમ્બુરો (ના) એક વાદ્ય. [પ્રસાદ.
 તમ્બોળ (ના) તમ્બૂલ, પાન. એક રોગ.
 તમ્બોળિયો સાંપ (ના) પાનની વચલી નસ.
 પર રહેતો હેરી કીડો.
 તમ્બોળી (ના) પાનસોપારી વેચનાર.
 તમ્મર (ના) તિમિર, અંધારાં. ચક્ર. ફેર.
 તયાર (અ) તૈયાર, હાજર, સજ.
 તર (ના) પોહોળી હોડી. નાની ખાડી. તરસી.
 તર (વિ) ભીનાસવાળું. ધરાયલું. સરસ. તીવ્ર.
 તરકટ (ના) દગો, કાવતરું, હુચ્ચાઈ, કપટ.
 તરકટિયો, તરકટી (વિ) તરકટ કરનાર.
 તરકટિયો (ના) વેશધારી, મસ્કરો, વિદુષક.
 તરકડું, તરકડો (ના) મુસલમાન સીપાઈ.
 તરકડું (કિ) તરફ કરવો, અડકવું.
 તરકસ (ના) તીરવું ભાથું.
 તરકારી (ના) શાકભાજી.
 તરકીબ (ના) જીવિત, જાંડવણ, જ્વરથા.
 તરણલું (ના) તણખુંલું, તરણું, તણ.
 તરંગ (ના) ઊંચ, મોજો. ઘોડો. ખાલ.
 તરંગિણી (ના) નદી, સરિતા.
 તરંગારું (કિ) જોરથી ખસેડવું. તુચ્છકારવું.
 તરંગુમો (ના) ભાષાંતર, હથેલો.
 તરડ (ના) તડ, ફાટ, ચીરાડો.
 તરડાવું (કિ) તડ આવવી. ગુરસામાં ખોલવું.
 તરણ (વિ) ત્રણ, તણ, ડ. (સંખ્યા).
 તરણ (ના) તરવાનું સાધન.
 તરણિ (ના) ચૂરણ, સૂર્ય.

તરણું (ના) તૃણ. તણખણું.
 તરત (અ) તેજ વખત, જલદીથી.
 તરતવ (ના) તારતમ્ય, સાર, મુખ્ય અર્થ.
 તરતીખ (વિ) સરસ. વ્યવસ્થિત.
 તરતીખ (ના) ગોઠવણ. ચાતુરી. વિવેક.
 તરતું (વિ) સારી હાલતનું. આખાદ.
 તરપત (વિ) તૃપ્ત. ધરાયણું.
 તરપણું (વિ) દુખણું, પાતણું.
 તરફ (ના) ખાણું, પક્ષ.
 તરફ (અ) ખાણુંએ, લગ્ન, મેર.
 તરફરું (કિ) આમતેમ ગોથાં ખાવાં. ફાંદાં.
 તરફણ (ના) વાવણીનું એક ઓળટર. [મારવાં.
 તરફદાર (વિ) તરફ ખેંચનાર.
 તરફદારી (ના) પક્ષ. પરતું, રાખરખાવટ.
 તરફાળ (ના) ત્રણ ફાળની પીછાડી.
 તરફી (વિ) તરફ ખેંચનાર. પક્ષવાળું.
 તરફેણ, તરફેન (ના) ખાણું, પક્ષ.
 તરખિયત (વિ) કેળવેલું.
 તરખુચ, તરખુજ (ના) તડખુચ. કલિંગડ.
 તરખાણી (ના) નાનું તરખાણું.
 તરખાણું (ના) તર્પણ કરવાની થાળી.
 તરમતરા (અ) છલાછલ. પાણીથી ભરપૂર.
 તરવર (ના) તરવર, મોટું જાડ.
 તરવરતું (કિ) ભભરાતું. એકડું હોતું.
 તરવાડો (ના) તાડ છેદનાર. તાડી કાઢનાર.
 તરવાયો (ના) ત્રિપાઈઓ. ત્રણ પાયાની ઘોડી.
 તરવાર (ના) શમશોર, કટાર.
 તરવારની ધારપર રહેતું (કિ) બહુ સંભાળથી
 તરવારિયો (ના) તરવારથી લહેનારો. ફરહેલું.
 તરવાતું (કિ) તરવે જતું, પથુનો ગર્ભ પડવો.
 તરતું (કિ) પાણીપર ગતિકરની ચળકતું. મુક્તિ
 મળવી. સારી હાલતમાં આવતું. આળંગતું.
 તરસ (ના) તરસ, એક ધાતકી પથુ. તૃપા, ધ-
 ખ. આનુરતા. [ધરેણું.
 તરસતિયું (ના) ધેણ-અધરણી રાત-નું એક
 તરસતું (કિ) આતુર રહેલું. ટાંપી બેસતું.
 તરસાડ (નો) તાડનાં પાતરાં, ઝાવલી. એવું.
 તરસતું (વિ) આતુર. પાણીની તરસ લાગેલી
 તરાંક, તરાક (ના) રેડિયાની આણીદાર હોહની
 તરાક થકાવી (કિ) તરાંક વાંકી વળવી. [સળી.

તરખણું (ના) ત્રાખણું, કોટા.
 તરાડતું (કિ) ખરાડતું, ત્રાડ પાડની.
 તરાપ (ના) ઝડપ, તલપ.
 તરાપો (ના) વાંસ કે લાકડાનો તરે એવો પટ.
 તરામાણું (વિ) તરતું પડે તેટલું. ટુંકડું, થોડું.
 તરાવતું (કિ) તરે તેમ કરતું. તરતા શીખવતું.
 તરિયાં (ના) બહિરયા.
 તરિયા (વિ) ત્રણ પ્રકારનાં (તોરણ). નદી-
 તરિયો (વિ) એકાંતરિયો તાવ. [તીરનાં.
 તરી (ના) તર. જળમાર્ગ. હોડી.
 તરે (ના) વૃક્ષ, જાડ. છોડવા.
 તરણ (ના) જીવન.
 તરણી (ના) જોળનવંતી સ્ત્રી.
 તરેલાં તાણવાં (કિ) વહીતર કરતું.
 તરેલું (ના) બેવડી ઘોંસરી.
 તરેહ (ના) ભાત. રીત. પ્રકાર.
 તરેહવાર (વિ) વિચિત્ર. ભાતભાતનું. વિલક્ષણ.
 તરેઈ જતું (કિ) તરવાતું. દોરની કસવાવર થવી.
 તરેવડ (ના) ત્રેવડ. ખુલાસો. સમોવડ.
 તરે (ના) ધારણા. વિચાર. કલ્પના. લક્ષણ. અ-
 તરેખાજ (વિ) તાર્કિક. કલ્પક, અટકળિયો. [ટકળ,
 તરેશાજ (ના) એક સિદ્ધ વાત પરથી બીજું
 અનુમાન કરવાની વિધા. વૈરોપિક શાસ્ત્ર.
 તરે (વિ) તરેખાજ.
 તરેની (ના) અંગૂઠાની જોડેની આંગળી.
 તરે (અ) તરત. જલદીથી.
 તરેણ (ના) પિતૃ સંતોષાર્થ પાણીનું કર્મ.
 તરેણું (કિ) સંતોષણું.
 તરેણ (વિ) સંતોષિત, પ્રસન્ન થએલું.
 તલ (ના) તિલ. એક ધાન્ય. ચાહું. તળિયું. સ-
 તલક (અ) સૂધી, લગી, તક. [પાટી. રથળ.
 તલપ (ના) ઝડપ. ફલંગ.
 તલપતું (કિ) ટમટમતું. ટાંપતું.
 તલપાપેડ (વિ) આકળું-તેલમાં તળાતા પાપડ
 તલપુર (વિ) તલ જેટલું જરા. [જિહું.
 તલક, તલખ (ના) ઈચ્છા. રચિ.
 તલવટ (ના) તલનો એક ખોરાક.
 તલવાર (ના) તરવાર, કટાર, શમશોર.
 તલસરાં (ના) તલ ખંભેરી લીધેલાં છોડવા.
 તલાક (ના) લગ્ન સંબંધની વફ. છૂટાછેડા.

તક્ષાકનામું (ના) છટાછેડાનો દસ્તાવેજ.
 તક્ષાતલ (ના) સાત પાતાળમાંનું એક.
 તલ્લાશ, તલ્લાસ (ના) તપાસ, તળવીજ. શોધ.
 તલ્લક (વિ) સખ, તીખો. (તંબાકુ).
 તલ્લીન (વિ) ગરક, મશગુલ, ગુલતાન.
 તલ (સ) તાર. (અ) ત્યારે. (કવિતામાં)
 તલંગર (વિ) ધનવાન, તાલેવન. શ્રીમંત.
 તલરહું (કિ) અનાજમાં છવાત પડવી.
 તલારી (ના) ધાડ, લીડ. આફત.
 તલારી જહું (કિ) સૂકાવું. તાપથી તેજહીણ
 તલારિય (ના) ઈતિહાસ. કારકીર્દિ. [થવું.
 તલાવું (કિ) સૂકેજવું. રીખાવું. તપાવું.
 તલી (ના) નાનો તલો, લોઢી.
 તલેથો (ના) તલેથો. એક રસોઈનું હથિયાર.
 તલો (ના) મોટી લોઢી; તાલી. ચલમની ઠીકરી.
 તલકો (ના) તિરસ્કાર, કપકો.
 તલતલસું (વિ) ભચડાવું, તંગ, ટાઈટ.
 તલતલસું (કિ) ભચડાવું. ફાટફાટ થવું.
 તલર (ના) છાંટ, રેખ.
 તલવીર (ના) છબી, ચિત્ર.
 તમું (અ) તેવું. (કવિતામાં).
 તમુ (ના) એ આગળ, ગળનો રહમો ભાગ.
 તસ્કર (ના) ચોર.
 તસ્કરહું (કિ) ચોરહું, ચોરી કરતી.
 તસ્માત્ (અ) તેટલામાટે, તે કારણથી.
 તહ (ના) સલાહનો કોલકાર, સંધિ.
 તહફ્ફ (અ) મુલતવી.
 તહરે (ના) તરેહ, ભાત. ભત.
 તળગટ (ના) પાયા તળેનું લાકડું.
 તળખડું (વિ) મૂળ દેરીનું. દેરી.
 તળતું (કિ) કંડકતા તેલમાં પકાવવું તે.
 તળાઇ (ના) પયારી. ખીછાનું.
 તળાટી (ના) મહેસૂલનો હિસાબ રાખનાર કા.
 તળાટું (ના) તળાટીનું કામ. [રકન.
 તળાવ (ના) તડાગ, સરોવર. પાણીનો મોટો.
 તળાવડી (ના) નાનું તળાવ. [ખાડો.
 તળાવા (ના) પૈડાં ભેરવવાના આડીના ખીલા.
 તળાસહું (કિ) આંખવું. ધીરેથી દાખવું.
 તળિયાડું, તળિયું (ના) તળેનો ભાગ.
 તળી (ના) સુખતળી. પગ. જોડાનું તળિયું.

તળે (અ) નીચે, તળિયે.
 તળેટી (ના) હુગરના તળિયાની જગ્યા.
 તાં (અ) ત્યાં, તે ડેકાણે, તત્ર.
 તાંત (ના) આમડાની દોરી.
 તાંતણો (ના) સૂતર વગેરેનો તાર, દોરો.
 તાંદળજો (ના) ચોલાઈની ભાજ.
 તાંદળા (ના) છોડાં હરાડેલાં કણ. ભરડેલા મ
 તાંબડી (ના) પોળા પેટાનું વાસણ. [રીના કંકડા
 તાંબડો (ના) ભોટી તાંબડી.
 તાંબાકુંડી (ના) કંકડાણું તાંબાનું મોટું કુંડું
 તાંબાનાણું (ના) તાંબાના પૈસા, સિક્કા.
 તાંબાવાડકો (ના) તાંબાનો નાડકો. બિલા.
 તાંબિયો (ના) પૈસો, દોરિયું.
 તાંબું (ના) તામ્ર, એક ધાતુ.
 તાંસણું, તાંસિયું (ના) નાનો તાંસિયો.
 તાંસિયો (ના) કાંસાનો મોટો વાડકો.
 તાંહાં (ના) તિહાં, તાં, ત્યાં, તે જગ્યાએ.
 તા (પ્ર) પહું અર્થે. જેમ ચોગ્યતા, મિથતા.
 તા (ના) તાવ, તાસ. છખરડી.
 તાઈ (ના) પિંભરો. ૩ પિંબનાર.
 તાહ (વિ) ગરમ-આકળા સ્વભાવનું.
 તાહસ (ના) મોરના આકારનું એક વાનું.
 તાક (ના) તાકડો, તક. સૂતરનો દોરો.
 તાકું (કિ) એકી નજરે જોવું. નિશાન આંધવું.
 તાકડી (ના) તરાંક. પરવીટો: ફરકું.
 તાકડો (ના) ટાણું, ટાંકણું. તાંતણો, દોરો.
 તાકત, તાકાત (ના) શક્તિ. મગદૂર. [કળાટ.
 તાકાબારી (ના) લીતમાં બારીને કામે કરેહું
 તાકીદ (ના) ત્વરા, જલદી, ઉતાવળનો હુકમ.
 તાકું (ના) મોટો ગોખલા.
 તાકો (ના) થાન. લાંબો કાપડનો કંકડો.
 તાણું (ના) ઉધરાણી મટિ લાંબણુ. તોફાન,
 તાહ (ના) ટાંકતા પડેલી કાંકરી. [ટોંગ.
 તાહખાનું (ના) સંધાસ, ભજર. શૌચક્રમ.
 તાનું (ના) મુગટ. ત્યાગ.
 તાનખાનું (ના) તાહખાનું, ભજર.
 તાનળી (ના) તનુરસ્તી. આરોગ્યતા. સુખ.
 તાનહું (ના) ત્રાઈવું. છુંદણું. [શાતી.
 તાનકલમ (ના) લેખ બંધ કર્યા પછીનો ઉ-
 તાજીમ (ના) માન, વિવેક, અદબ. [મેશ.

તાળું (વિ) નહું, તરતનું. લીલું. તર.
 તાળુથ (ના) અચરતી, નવાઈ. નવલ.
 તાળેલમ (ના) તાલ કલમ. પૌરુષરિકૃષ્ટમ.
 તાળેતર (વિ) હાલનું, નહું, તાળું. [[અંગ્રેજી].
 તા (ના) સણનું કાઠ. (વિ) તંગ.
 તાટી (ના) તટી. કામડાની લીંત.
 તાટું (ના) સાથરી. નદીકાંઠાના બ્રાહ્મણોનું કા.
 તાડ (ના) તાલ. એક વૃક્ષ. [મડાનું આસન.
 તારન (ના) શિક્ષા. માર.
 તારપત્ર (ના) તારનાં પાંતરો.
 તારવું (કિ) મારવું, શાસન કરવું.
 તાડી (ના) તાડ, ખેતુરીની ડાળીનો ગરતો.
 તાઢ (ના) ટાઢ, ઠંડી. શીત. , [રસ
 તાઢી (ના) રાખોડી.
 તાણુ (ના) ખેંચ. આગ્રહ. અછત. પાણીનું
 તાણવું (કિ) ખેંચવું. તરફેણ કરવી. [નેર.
 તાણાતાણુ (ના) ખેંચાખેંચ.
 તાણિયા (ના) તાર તૈયાર કરવાનો ધંધો કંઠી.
 તાણું (વિ) ત્રાણું, 'હડ (સંખ્યા).
 તાણો (ના) સાળપરના લાંબા દોરા. મેણું.
 તાણડવ (ના) શિવનું નૃત્ય. તંદુ મુનિકૃત નાચ.
 તાત (ના) બાપ, પિતા, જનક.
 તાતા (ના) શેઠડી. એક તાલ.
 તાવું (વિ) ગરમ, બેનું. આકળું.
 તાતકાળ (અ) તત્કાળ, તેજ વખતે.
 તાતકાળિક (વિ) તાળુ. તરતનું, હાજર.
 તાત્પર્ય (ના) લાવાર્ય, સાર. સંક્ષેપ.
 તાન (ના) ગાવાની એક રીત. લેહ, ધૂન.
 તાનો (ના) તામસ, ક્રોધ. [મરતી.
 તાન્દુળ (ના) તપ્તુલ, ચોખા, અક્ષત, ચાવલ.
 તાપ (ના) ગરમી. પ્રદાશ. અગ્નિ, તાવ. ઉ-
 ક્ષાઠ. દોર.
 તાપડિયા (ના) ગરમીથી થતા શુભડાં. [ટેળાં].
 તાપડિયાં (વિ) ખાસડિયાં, જડા, ચોધારાં
 તાપણી (ના) તાપવા માટે કરેલું બરડું. સગડી.
 તાપણું (ના) તાપણી. સળગતી સગડી.
 તાપવું (કિ) તાપ લેવો, સારીર સેકવું.
 તાપસ (ના) તપરવી. સૌગી.
 તાપોટા (ના) ધણો તાપ. ગરમીનો ફોલો.
 તાપોડિયા (ના) તાપડિયાં. ગરમીનાં ફોડ.

તાપડોળ (અ) તરતનું. જલદીથી.
 તાપ્ત (ના) તાલિયાં. મોહરમનો તેહેવાર.
 તપ્ત માણસ.
 તાપે (અ) વશ, સર. સ્વાધીન.
 તાપેદાર (વિ) તાપે રહેનાર, આંશકિત, દબેલ.
 તાપેદારી (ના) સેવા. તાપેદારનું કર્મ.
 તાપો (ના) કખતે, હવાલો, ઈલાખો.
 તાપોટા (ના) તાપોટા, તાળીના અવાજ.
 તામડી (ના) તાંબડી, મોહોળા પેટનું કામ.
 તામડો (ના) તાંબડો, મોડી તામડી.
 તામસ (ના) ક્રોધ, ગુસ્સો. ગરમ સ્વભાવ.
 તામસી (વિ) તમોચુણી ક્રોધી. તાહ.
 તામ્બુલ (ના) તંબાળ. પાન.
 તામ (ના) તાંબું.
 તામ્બપટ (ના) તાંબાના પત્રાપર કોતરેલો લેખ.
 તાયફે (ના) ગાનારું મંડળ. રામજીની નેડ.
 તાર (ના) ધાતુના વાળા. તાંતણો, દોરા. જુ-
 મારી. પ્રવાહી ડામર. ટેલીગ્રાફ.
 તારક (વિ) રક્ષક. મુક્તિ આપનાર.
 તારણુ (ના) રક્ષણ. મોક્ષ. ખોટ નફાને પેટ
 મૂકેલી રકમ.
 તારતમ્ય (ના) ફેર, તફાવત. ભાવાર્ય, મુદ્દો.
 તારવણી (ના) તેરીજ, તારવેલો આંકડો.
 તારવવું (કિ) તારવી કાઢવું. વીણી કાઢવું, તા-
 રીજ કરવી.
 તારવું (કિ) મુક્ત કરવું. ઉદ્ધારવું. સંકટ દૂર કરવું.
 તારા (ના) નક્ષત્રો, હુડગણ. માણસનું નામ.
 તારાજ (વિ) ખરાબે હાલ, પાથેમાલ.
 તારાટપકી (ના) તારા જેવી ટપકી. (સોનારું)
 તારાપુર (ના) ગામનું નામ. [પાની).
 તારીખ (ના) અંગ્રેજી તથા મુસલમાની તિથિ.
 તારીજ (ના) તારવણી. હિસાબનો સાર.
 તારીફ (ના) વખાણ, સતુતિ. સાબાશી.
 તારુણી (ના) તરુણી સ્ત્રી, જુવાન બેરી.
 તારુણ્ય (ના) જોગંધ, જુવાની. [નારો.
 તારો (ના) નક્ષત્ર. ગ્રહ. કીકી. તરનારો. તરાવ-
 તાફ (ના) સ્વરનું નેર. રસ. તાવ. જલવાટ.
 તાલમેલ. કાંચિયાં.
 તાલક (ના) તાણું. કંચીનું ચંચ.
 તાલકી (ના) બાળકની ટોપી.

તાલકું (ના) તાળકું. ટાપીનો ઉપલો ભાગ.
 તાલમેલ (ના) ખોટો ડાક. બહાનું, નિમિત્ત.
 તાલવદ્ય (વિ) તાણુ, તાળવા સંબંધી.
 તાલવેલી (ના) ચટપટી. ગભરાટ. ઉદ્વેગ.
 તાણુ (ના) જાલની ઉપરનો મુખનો ભાગ.
 તાણુકદાર (ના) વહીવટદાર. નાનો રાજ.
 તાણુકો (ના) પ્રાંતના વિભાગ. જલ્લો. સંબંધ.
 તાલે (ના) નસીબ, ધારબધ.
 તાલેમ (ના) તાલીમ. કસરત. અખાડો. શિ-
 તાલેમખાજ (વિ) કસરતી. જખરો. ક્ષણ.
 તાલેવન્ત (વિ) પૈસાદાર. નસીબદાર.
 તાલેવર, તાલેવાન (વિ) તાલેવંત. ધનિક.
 તાવ (ના) જવર. તાપ. જખરખી. આંકડો.
 તાવડી (ના) લોઢી. લોઢાનું ચપટું વાસણ.
 તાવડો (ના) મોટી તાવડી. છાછર પેણુ.
 તાવણી (ના) માખણુ ધીને ગરમ કરવાનું કામ.
 તાવરખું (વિ) તામસી. આકળા સ્વભાવનું.
 તાવરખું (ના) ખેડાણનું પ્રથમ વર્ષ.
 તાવડું (કિ) તપાવડું, તાપ દેવો.
 તાવી (ના) લોઢી, તાવડી.
 તાવીજ (ના) માદળિયું.
 તાસ (ના) કલાક. લેપ. ધર. તાસતો. ખૂમચો.
 તાસ (સ) તેને. (કવિતામાં).
 તાસક, તાસકી (ના) નાની છાછરી ચાળી. ત-
 તાસતો (ના) એક જતનું કાપડ. બકડી.
 તાસીર (ના) છાપ. સિક્કલ. તંદબીર.
 તાસું (ના) એક વાજિત. નગાર.
 તાળ (ના) તાલ. ધાણ.
 તાળકું (ના) તાણુ. ખાપરી.
 તાળી (ના) હાથો. લેહ.
 તાળી પડવી (કિ) ફેલેલી થવી.
 તાણું (ના) તાલક, કુકુપ, નકૂઆમાં ભેરવી
 બંધ કરવાનું કળનું ચંત્ર.
 તાણુ (ના) તાણુ, તાળકું.
 તાળો (ના) મેળ. દાખલો.
 તાળોટા (ના) મોટી તાળી. તાખોટા.
 તિક્કડ (ના) ભાખરો, બડો રોટલો.
 તિક્કટ (વિ) તીખું. (ના) તીખાસ.
 તિતાલિયું (વિ) ઉછાંછળું. છાકરવોદિયું.
 તિતિક્ષા (ના) ધીરજ, સહુરી.

તિત્તિર (ના) તીતર, એક પંખી.
 તિથિ (ના) રોજ, સૂર્યોદય સમયની ચંદ્રની
 તિમિંગળ (ના) મગર. [કળા.
 તિમિર (ના) અંધાર.
 તિરકસ (વિ) વાંકું, વક્ર. આડું.
 તિરકસ, તિરકસિયું (ના) નાનું બળિયું. બ-
 ણીનો પડદો. વાક.
 તિરપાઈ (ના) ત્રણ પાયાની ખેસણી.
 તિરસ્કાર (ના) ધિક્કાર, તુચ્છકાર.
 તિરાહિત (ના) ત્રાહિત. (વિ) બહારનું.
 તિલ (ના) તલ.
 તિલક (ના) કપાળ ઉપરનું ધર્મચિહ્ન, શીલું.
 તિલાણો (ના) ત,લ,ન,મ,દ,ર એવા અક્ષરોનું
 તી (સ) તે. જેમ તી, દહાડે. ગાયન.
 તીકમ (ના) ત્રિવિક્રમ, બે તરફની કોદાળી.
 તીક્ષ્ણ (વિ) તીખું. તરત લાગે તેવું. ચપળ.
 તીખટ (ના) તીખી ચીજ. (વિ) તીખું.
 તીખલ (ના) ધાંધલ. ગરબડ. મનક. ઢોંગ.
 તીખલી, (ના) મસ્કરો. ધાંધલિયો.
 તીખાં (ના) મરી. એક મસાલો.
 તીખાસ (ના) તિક્કતાંશ, તીખાપણું.
 તીજ (ના) તૃતીયા, ત્રીજ તિથિ.
 તીજું (વિ) ત્રીજું, ત્રીજ ક્રમનું.
 તીજેર (ના) કીલીદાર, જમદાર, ભંડારી.
 તીજેરી (ના) ભંડાર. જમદારખાનું.
 તીડ (ના) એક જંતુ (ખેતરમાં દાણા ખા-
 તીણું (વિ) અણીદાર. ઝીણું. [નારો].
 તીતર (ના) તિત્તિર, એક પંખી.
 તીતાલ (ના) ત્રિતાલ. ગાયનનો એક તાલ.
 તીર (ના) તટ, કાંઠો. બાણ.
 તીરકું (વિ) વાંકું, આડું, કંટારાડું.
 તીરંદાજ (ના) તીર મારવામાં કુશળ.
 તીરો (ના) તીર પહોંચે તેટલું અંતર.
 તીર્થ (ના) પવિત્ર જળ. ચરણામૃત.
 તીર્થકર (ના) જૈન મતના મોટા આચાર્ય.
 તીર્થયાત્રા (ના) તીર્થ નિમિત્તે દેશાટણ.
 તીર્થદૂપ (ના) પિતા.
 તીર્થસ્વરૂપ (વિ) વાંડલ, મુરખખી.
 તીવ (વિ) ગરમ. તેજ. તીક્ષ્ણ.
 તીસ (વિ) ત્રીસ, ૩૦ (સંખ્યા).

તીસમારખાં (વિ) બહારીખોર. બહાર.
 હું (સ) ત્વમ્ બીજો પુરુષ એક વચન.
 હુંકાર, હુંકારો (ના) અપમાનાથે "હું"નો પ્ર-
 કાર. (અ) હુંકારો, હુંકાર. [ચિહ્ન]
 હુંકારી (ના) હુંકાર. એક વેલો નાનું હુંકારું.
 ચોર આમળાનું કળ.
 હુંકારું (ના) હુંકારીના વેલાનું કળ.
 હુંકારી (ના) તોઈ, કિનારી.
 હુંકાર (ના) હુંકાર. (એક દ્વીદશ અનાજ).
 હુંકારી (ના) ટાળી. લક્ષ્મીનો નાનો ભાગ.
 હુંકારો (ના) રોટલાનો કંડો.
 હુંકાર (ના) વીંછી, બીજ. વંશ, કળ.
 હુંકારિયાં (ના) એક જાતનાં બીયાં.
 હુંકારો (ના) દંડી ગપ. તડકો. જુદું તીર.
 હુંકાર (વિ) જીવું.
 હુંકાર (વિ) હલકું. ધિક્કારપાત્ર. છુલ્લક.
 હુંકાર (ના) તિરસ્કાર, હુંકારો.
 હુંકારારું (કિ) ધિક્કારરું, હલકું ગણવું.
 હુંકાર (વિ) તાર.
 હુંકાર (વિ) છૂટક, દટકું.
 હુંકાર (ના) બગાડ, કુસંપ. વેરણખેરણ.
 હુંકાર (કિ) છૂટી પડવું. કલહ થવો. પડવું.
 હુંકાર (ના) દટકાર. ત્રણ ને એકનો દાવ.
 હુંકાર (કિ) વણાટની પેઠે આંધવું.
 હુંકાર (ના) સુખ, વદન, મોં.
 હુંકાર (ના) વહાણમાં ઉતારીની બેઠક.
 હુંકારી (ના) હુંકારી.
 હુંકાર (ના) લેલો. ઈનર. પાચનમો.
 હુંકાર (ના) પરસ્પર ચાલતા પત્રચલદારનો.
 હુંકાર (ના) તરંગ. કૈલ, કેદખાનું. થોડો. લિખ.
 હુંકાર (અ) તરત, ત્વરથી.
 હુંકારી (ના) એક વાધ. એક સાળવીનું જોતર.
 હુંકાર (ના) હુંકાર. કદાચો સ્વાદ.
 હુંકાર (ના) ધીસોડું. એક શાક.
 હુંકારી (ના) સાળવીનો કાંટો. એવડી આણી-
 નો ખીલો. થોડો.
 હુંકારી (ના) હુંકાર, નિદાની ચાંચી અવસ્થા.
 હુંકાર (વિ) હુંકારવાળું, કલહ.
 હુંકાર (વિ) હુંકારવાનું.
 હુંકાર (અ), તરતજ. તાબડતોળ.

હુંકારી (ના) સરખાપણું. બરોબરી. ઉપમા.
 હુંકારી (ના) ત્રાજવું. એક રાશિ.
 હુંકાર (વિ) સરખું, બરોબર. સમાન.
 હુંકાર, હુંકાર (ના) એક અનાજ.
 હુંકાર (ના) ભાતનાં છાંલો.
 હુંકાર (ના) હિમ, કરો. ઓસ, ઝાકળ.
 હુંકારીયાં (ના) હુંકારીયાં, એક ધરણું.
 હુંકાર (વિ) સંતુષ્ટ. પ્રસન્ન. ધરાયણું.
 હુંકારી (ના) એક જાડ.
 હુંકારીયાં (ના) સ્ત્રીની કોટનું ધરણું.
 હુંકાર (ના) હુંકાર, ત્રાજવું. એક રાશિ.
 હુંકાર (ના) પદ, ચરણ, કડી.
 હુંકાર (ના) ફૂટ, કુસંપ. વિમલ, વિરોધ.
 હુંકાર (ના) જુદાણું, બનાવટ. ઢોંગ.
 હુંકારી (ના) એક રાતા રંગનું ખંખી.
 હુંકાર (ના) આકાશનું રૂ. તુરાઈ. એક વાધ.
 હુંકાર (ના) વાસ, ખડ. તંખણું.
 હુંકાર (વિ) ત્રીજું. ત્રીજા ક્રમનું.
 હુંકારીયાં (ના) ત્રીજો ભાગ.
 હુંકાર (વિ) સંતુષ્ટ. ધરાયણું.
 હુંકાર (ના) સંતોષ.
 હુંકાર (ના) તરસ, ધખ.
 હુંકારી (ના) લોભ. આશા.
 હુંકાર (ના) એક કડીનો વાળો. એક ધરણું.
 હુંકાર (અ) ગર્વોક્તિ દર્શક.
 હુંકાર (સ) ત્રીજો પુરુષ દર્શક. અમુક.
 હુંકારી (ના) ત્રીજા રાંધણી સાટાપાટાનું વે-
 તેજ (ના) પ્રકાશ. અગ્નિ. ગરમી. [શિવાળ]
 હુંકાર (વિ) તીક્ષ્ણ, તીજું. ચપળ.
 હુંકારી (વિ) તેજવાળું, ચળકવું. કરમદાર.
 હુંકારી (ના) સ્વાદિષ્ટ અને પૌષ્ટિક વસ્તુ.
 હુંકાર (ના) એસીડ. ગરમ રસ.
 હુંકાર (વિ) તેજવાળું. પ્રકાશવું.
 હુંકાર (ના) ચળકાટ. ચળકાટ લાવ.
 હુંકારી (વિ) તેજરૂપ, તેજથી ભરપૂર.
 હુંકારી (અ) તે વખતમાં. દરમ્યાન.
 હુંકાર (વિ) તેના પ્રમાણનું.
 હુંકાર (અ) તેજમાં, તે સમયે.
 હુંકાર (ના) તીર, તટ, કિનારો, કાંઠો.
 હુંકાર (કિ) જોલાવડું. જોલાવડું.

તેહું (ના) નોતરું, આમંત્રણ.

તેહું (વિ) વાંકું, આહું.

તેણીગમ, તેણીમેર (અ) તે તરફ.

તેનીસ (વિ) ૩૩ (સંખ્યા). દેવની જાતિ.

તેતાળીસ (વિ) ૪૩ (સંખ્યા). ભૂમિનાં નામે.

(અચલા, અનંતા, અવનિ, ઇલા, ઉર્વી, કા-

સ્થમી, કુ, ક્ષમા, ક્ષમા, ક્ષિતિ, ક્ષોણી,

ગંધમાત્રી, ગોત્રા, ગૌ, જગતી, જ્યા, ધ-

રણી, ધરિત્રી, ધરા, ધાત્રી, પર્વતાધરા, પૃ-

થ્વી, પૃથિવી, ખીજસૂ, ભૂ, ભૂમિ, ભૂત-

ધાત્રી, મહી, મેદિની, રત્નગર્ભી, રત્નસૂ,

રસા, વસુધા, વસુંધરા, વિપુલા, વિશ્વા, વિ-

શ્વંભરા, વસુમતી, સર્વસહા, સ્થિરા, સા-

ગરનેમિ, સાગરમેખલા, સાગરાંબરા.

તેપન (વિ) ૫૩ (સંખ્યા).

તેમ (અ) તે રીતે, તે પ્રમાણે.

તેર (વિ) ૧૩, ત્રયોદશ. (સંખ્યા). દક્ષકન્યા,

પરમ ભગવદ્ભક્ત, યોગ, કસ્યપપત્ની, વ-

સુદેવની સ્ત્રી, ગુણ, એ તેર ગુણાયજી.

તેરમું (ના) મૃત્યુનો ૧૩મો દહાડો.

તેરસ (ના) ત્રયોદશી, તેરમી તિથિ.

તેરીખ (ના) વ્યાજનો દર. તારીખ.

તેરીજ (ના) તારીજ. હિસાબનો સારદર્શ-

ક આંકડો.

તેલ (ના) તેલ. ચીકણો પ્રવાહી. ચીકણો ધામ.

તેલ કાઢવું (કિ) ઘણીજ મહેનત કરાવવી.

તેલણ (ના) તેલીની ઝેરી, ધાંચણ.

તેનાં (ના) નોતરનાં ત્રણ અપવાસનું વ્રત.

તેવિયું (વિ) તેલવાળું. તેલ જેવું.

તેલિયોરાજ (ના) તેલથી નહાનારો માંગણ

તેલી (ના) તેલ દીવેલ વેચનાર. ધાંચી.

તેવડ (ના) ત્રેવડ, ગોંડવણ.

તેવડવું (કિ) ત્રણ પડ થાય તેમ કરવું.

તેવડું (વિ) તેટલું, ત્રણ પડવાળું. ત્રણગણું.

તેવામાં (અ) તેટલામાં.

તેવારે (અ) ત્યારે, તે વખતે.

તેવીસ (વિ) ત્રેવીસ, ૨૩ (સંખ્યા), દેવતા,

સિદ્ધિ, સ્વંર એ પણ ૨૩ લેખાયછે.

તેહું (વિ) તાવત, તે પ્રકારનું;

તેવે, તેવો (અ) તરત, તેજ વખતે.

તેહ (સ) તે (કવિતામાં).

તેહતાલ (ના) તાખેદારી. હુકમ. તાબો.

તેહેવાર (ના) ટાણું. પર્વ. ઉત્સવ.

તેહેસીલ (ના) જમીનનું મેહેસૂલ.

તેહેસીલદાર (ના) મહેસૂલ ઉઘરાવનાર.

તેયે (અ) ત્યારે, તે વખતે.

તેજસ (વિ) તેજસ્વી, પ્રકાશનું.

તેડ (ના) તડ, ત્રડ, ફાટ.

તેયાર (વિ) હાજર. તત્પર. સજ. પૂર્ણ.

તેયારી (ના) તત્પરતા સંપૂર્ણતા. પ્રિવાહી.

તેલ (ના) તેલ. ખીજમાંથી કઢાડેલો ચીકણો

તો (અ) ત્યારે. ઉત્તરાયે. સરખામણી સૂચક.

લાડ, મજક, વહાલ તથા નિશ્ચયદર્શક.

તોઈ (ના) કિનારી, કોર. (કસબી).

તોકે (અ) તો, ત્યારે.

તોખાર (ના) ઘોડો, અશ્વ, તરંગ, તેજ, હય.

તોછડાઈ (ના) અવિવેક, હલકાઈ.

તોછડું (વિ) અસહ્ય. અમર્યાદ. હલકું.

તોટાઈું (કિ) જમણ ખૂટવાથી ભૂખ્યા બેઠવું.

તોટો (ના) ટોટો, ખોટ. ગરદન.

તોડ (ના) નીકાલ, ફેસલો. સમાધાન.

તોડવું (કિ) તુટિત કરવું. ભાગવું. ફેરવવું.

તોડી (ના) એક પ્રભાતની રાગણી.

તોડી (ના) તોરડી.

તોતડું (વિ) ખેંચાયેલી જામનું.

તોતડું, તોતળું (વિ) કાઠું (વચન).

તોતો (ના) યોપટ, શૂક.

તોપ (ના) મોટી પેડાંવાળી ખંદુક. ગપ.

તોપખાધું (ના) તોપ ગોળા રાખવાની જગા.

તોપણ (અ) તેમ છતાં, તથાપિ. [ખનાવો.

તોડાન (ના) હુલ્લડ, દંગો. મસ્તી. વાયુથી થતા

તોડાની (વિ) મસ્તીખોર. હુલ્લડી. કનિયાખોર.

તોડા, તોફે, તોફો (વિ) સરસ. અસાધારણ.

તોખરો (ના) ઘોડાને ચણા ખવડાવવાની કોથળી.

તોખરો ચઢાવવો (કિ) રીસમાં મોં ચઢાવવું.

તોખા (ના) હટ. તાહિ, જીલમ, માત્રી, મ્

સ્તાવોદર્શક વચન.

તોય (ના) પાણી, જળ, ઉદક, નીર. (અ) તો-

તોયજ (ના) કમળ, પદ્મ, મુંડરિક. [પણ.

તોયપણ (અ) તોપણ, તથાપિ.

તોર (ના) મીનસ, કાંઠ. અહંકાર. હિંદલી.

તોરકી (ના) પ્રેત સાથે અગ્નિ લઈ જવોની

તોરણ (ના) શુભસૂચક હાર. ચોરી, મંડપ.

તોરી (વિ) તોરવાળું. પતરાળિયું.

તોરો (ના) કલગી, ગોટો. ગુચ્છો. છોગું. સુ-

ખી. શિવમહિમાની લાવણી.

તોરાવાળો (ના) તોરાની લાવણી ગાનાર.

તોલ (ના) વજન. કીમત. પરીક્ષા. તુલ્ય, સ-

તોલે (અ) સરખું, બરાબર. માન.

તોલો (ના) ૧૨ માસા, કેર વાલ, ૨ ગદિયા-

ણાનું વજન. રૂપિયા, ભાર.

તોરાંખાનું (ના) ત્રીજેરી. બંડાર.

તોસદાન (ના) દાડગોળી રાખવાની થેલી.

તોહોમત (ના) અપરાધ. આળ, બટ્ટો.

તોળહું (કિ) લોખંડું, વજન કરવું.

તોળા (ના) તુલા. એક રાશિ. વજન.

તોળાટ (ના) તોળનારો. [રવું તે.

તોળાદાન (ના) દેહ બરાબર તોળીને દાન કર-

તોં (અ) તે ઠેકાણે, તત્ત, તિહાં.

ત્યાગ (ના) છૂટકો. વિરાગ.

ત્યાગહું (કિ) તજવું, છોડવું, વળં કરવું.

ત્યાગી (વિ) વિરાગી. દાન કરી દેનાર.

ત્યારહું (અ) તે વખતનું.

ત્યારે (અ) તે વખતે.

ત્યારી (વિ) ટકે (સંખ્યા).

ત્ર (પ્ર) તારણ, રક્ષણ અર્થે. જેમ, પુત્ર, ક્ષાત્ર.

ત્રગણું (વિ) ત્રણગણું, તેવડું.

ત્રણ (વિ) ત્રીણું, તણ, ૩ (સંખ્યા) રામ,

અગ્નિ, અવસ્થા, ગયા, ગ્રામ, નાડી, પાપ,

દાર, પુરુષ, વિવાહ, વિધ, ગાયનતા સ્થા-

ન તથા પ્રકાર, કાળ, કાંડ, ફટ, શુભ, તા-

પ, શુવન, શુભ, મધુર, મૂર્તિ, લિંગ, લોહ,

લેહ, લક્ષણ, એ ત્રણ ગણાય છે.

ત્રમણું (વિ) ત્રગણું, તેવડું, ત્રિપટ.

ત્રસોદશા (ના) તેરસું, મરણની ૧૩મી તિથિ.

ત્રસોદશી (ના) તેરસ, ૧૩ મી તિથિ.

ત્રાણું (ના) તોણું, બળાત્કાર સખત હથરાણી.

ત્રાળવું (ના) તાળવું, કાંટો.

ત્રાળવું (ના) હાંદણું.

ત્રાતા (ના) રક્ષણ કરનાર.

ત્રાપો (ના) તરાપો,

ત્રાસ (ના) ચીડ. લુલમ. ડર. ધાક.

ત્રાસું (વિ) તરડાયલું, વાંકું.

ત્રાહિ (અ) "રક્ષણ કરો"એ અર્થે.

ત્રાહિત (વિ) તટસ્થ. પંચ. અભણ્યું.

ત્રિ, (વિ) તણ, તણ, ૩ (સંખ્યા).

ત્રિકમ (ના) ત્રિવિક્રમ, વિષ્ણુ. ક્રિશ્ન વગેરે.

ત્રિકાંડ (ના) ત્રણ પ્રકારનો ગ્રંથ. વેદ, અમર-

ત્રિકાળ (ના) ભૂત, વર્તમાન અને ભવિષ્ય. સ-

વાર, અયોર, સાંજ.

ત્રિકૂટ (વિ) ત્રણ ટોચવાળો (પર્વત).

ત્રિકોણ (ના) ત્રણ ખૂણાની આકૃતિ. A

ત્રિશુલ (ના) સત્ત્વ, રજ અને તમ (માયાના).

ત્રિચરણ (ના) અગ્નિ.

ત્રિજ્યા (ના) મધ્યબિંદુથી પરીધ સુધીની લીટી.

ત્રિતાપ (ના) ત્રણ દુઃખ; આધિદેવિક, આ-

ધિલૌકિક, અધ્યાત્મિક. આધિ, આધિ

અને ઉપાધિ.

ત્રિદણ્ડી (ના) ત્રણ દંડ ધરનાર સંન્યાસી.

ત્રિનેત્ર (ના) સદાશિવ, મહાદેવ, શંભુ.

ત્રિપક્ષી (ના) તરપખી, ત્રીજ પખવાડીઆનું શ્રાદ્ધ.

ત્રિપથગા (ના) ભાગીરથી, ગંગા. (નદી).

ત્રિપદ (ના) અગ્નિ.

ત્રિપદી (ના) હાથીની સાંકળ.

ત્રિપાદ (વિ) અદ્વકપાંસળી, વૈકલ, વાયલ.

ત્રિપુટી (ના) ત્રણ વાતા. જેમ કર્પા, કર્મ. અ-

ત્રિપુટું (ના) શિવમાર્ગનું તિલક. નિ ક્રિયા.

ત્રિકૃષ્ણા (ના) હરદાં. બેરડાં ને આમળાં.

ત્રિભંગી (વિ) ત્રણ ઠેકાણેથી વળેલો.

ત્રિભંગી (ના) ત્રણ ચતિવાળું કષ્ટિતાનું વૃત્ત.

ત્રિભુવન (ના) ત્રિલોક, સ્વર્ગ, મૃત્યુ ને, પાતાળ.

ત્રિયા (ના) સ્ત્રી, ઐરી, નારી.

ત્રિરાશી (ના) ત્રેરાશિક. ગણિતની એક રીત.

ત્રિવળી (ના) પેટપરનો ત્રણ વારા.

ત્રિવિક્રમ (ના) વિષ્ણુ, ત્રીકમ.

ત્રિવિધ (વિ) ત્રણ પ્રકારનાં. (તાપ વગેરે).

ત્રિવેણી (ના) ત્રણ નદી (ગંગા, યમુના, સ-

સ્વતી); નાડી (ઈંટા, પિંગળા, ને સુપુન્ના).

ત્રિશલ (ના) એક આયુધ.

ત્રીજ (ના) તીજ, તૃતીયા. ત્રીજું તિથિ.

ત્રીઠ (ના) ત્રીઠા.

ત્રીસ (વિ) ત્રીસ, (સંખ્યા).

ત્રુકું (કિ) ત્રીકું, પ્રસન્ન થવું.

ત્રેતા (ના) ત્રીજો યુગ. ૧૨૬૯૦૦૦ વર્ષ.

ત્રેપન (વિ) તેપન, પડ (સંખ્યા).

ત્રેવડી (વિ) ત્રણ જાતની ભેગી (દાળ).

ત્રેવડ (ત્રી) તળવીજ. ખુલાસો.

ત્રેવડું (વિ) ત્રણ પડવાળું. ત્રણગણું.

ત્રેલોક્ય (ના) ત્રિભુવન; સ્વર્ગ, મૃત્યુ, પાતાળ.

ત્રવ (પ્ર) પણું અર્થે. જેમ દાસત્વ, તરવ.

ત્રવિન્દ્રિય (ના) ચામડી, સ્પર્શની છંદ્રી.

ત્રવ્યા (ના) ચામડી. સ્પર્શદ્રિય.

ત્રવરા (ના) ઉતાવળ, ઝડપ, તાઢીદ.

થ.

થ (ના) થળ મેં અર્જન. [સ્મ=થાંસ.

થ (આ) "સ્ત"નો. જેમ હસ્ત=હાથ; સ્ત-

થઈ ચૂકું (કિ) પૂરું થવું, ખપી જવું.

થકવું, થકાવું (કિ) થાકે તેમ કરવું.

થકી (પ્ર) પાંચમી વિભક્તિનો. થી. લીધે.

થક્ર (અ) ચક્રિત, આશ્ચર્યચક્ર.

થડ (ના) ઝાડનો જમીનથી તે ડાળી સૂધી-

નો ભાગ. આરલ. પાસેની જગા.

થડકું (કિ) અચકાવું. ચમકવું. અસ્પષ્ટ

થડકાવું (કિ) ઉચ્ચાર થવો.

થડકો (ના) ખેલવાનો સપાટો. ઉચ્ચારણું દ-

થડથડું (કિ) થડથડનો અવાજ થવો. [ખાણ.

થડવું (કિ) સૂતરને દળ દેવો.

થડાથડ (અ) એવો અવાજ.

થડું, થડિયું (ના) થડનું મૂળ. મૂળિયાની ગાંઠ.

થડવું (કિ). થરડાવું, તરાકવું વાંકું થવું.

થંડ (ના) હીંચળ, શરદી. ઠાંડ.

થંડક (ના) ઠાંડેક, શીતળતા.

થંડગાર (વિ) ઘણું જ શંકું.

થંડાઈ (ના) ધીમાપણું આજસ. ભાંગ.

થંડી (ના) થંડ. ઠાંડ.

થંડું (વિ) ઠાંડું. શાંત. સુસ્ત.

થથડાવું (કિ) ધમકાવવું. ઠપકો દેવો.

થત્તવનક (અ) ઉતાવળી, દ્રુતી ચાલના ધ્વ-

નનથત્ત (નિવું) અકરણ.

થપટ, થળડાક (ના) હાથની થાપટ.

થમણી (ના) થાપણ. દોલત.

થમ્મ (ના) સ્તંભ, થાંભલો. આધાર.

થમ્મકું (કિ) અટકવું ભ્રમા રહેવું.

થયું (કિ) થવું નો ભૂતકાળ. (અ) ખસ.

થર (ના) ચણતરતું પડ. કમ. ચૂડો. હાર

થરકું (કિ) ખીલીવું, ડરવું. ભયથી ખંચા

થરડાવું (કિ) તરાક-ઢોલિયાવું વાંકું થવું.

થરથર (અ) કંપનનું અનુકરણ.

થરથરવું (ના) કંપવું, ધ્રુજવું.

થરથરી (ના) ધ્રુજરી. ખખટારની એક જાત

થરવું (કિ) આસપાસ થર દેવો.

થરી (ના) થરની નિશાનીના ઠાપા.

થવું (કિ) ખમવું. ક્રિયા ચાલવી. ભેગવું. ન

પજવું. ગુજરવું.

થળ (ના) સ્થળ, ઠામ, ખાસ જગા.

થળી (ના) એક ઓળર. (સોની કંસારાવું

થાંથું (વિ) ચાપાચીપિયું. સુસ્ત.

થાંભલો, થાંભલો, થમ્મ (ના) ટેકો. સ્તંભ

થાટ (ના) ગાત્રની અશક્તિ. વિરામ. આ

મ, આસાએસ. [હારવું. કંઠાળ

થાકવું (કિ) મહેનતથી શરીર અશક્ત થ

થાગ (ના) સ્થાગ, તળિયું, છેડો.

થાટ (ના) ઠાંક, દમાક.

થાણદાર (ના) થાણનો ઉપરી.

થાણું (ના) મામલતદાર કચેરી. ચોક્કી.

થાણદાર (ના) થાણદાર. થાણું સાચવનાર.

થાન (ના) તાકો. સ્તન. દાગીનામાંનો હીરો

થાનક (ના) સ્થાન. જગા, આસન.

થાપ (ના) થાપટ. માટીની ભોંચ. ભૂલ.

થાપદેવી (કિ) ગારો પાંચરવો. ભૂલવવું.

થાપટ (ના) થળડાક, થપટ લપડાક. [ડા

થાપડી (ના) ડીપવાનું ઓળર. ચપડા હાથ

થાપડો (ના) દ્વા સહ વગરની હોડી. અ

વાનું પાટિયું. ચણાની જડી પુરી. કંઠાળ

થોરના ઝાડનો પંજો.

થાપણ (ના) પુછ. મૂડી. થાપ.

થાપન (ના) સ્થપન. પ્રતિષ્ઠા. સિદ્ધાંત.

થાપના (ના) પ્રતિષ્ઠા. ટેકો. પુષ્ટી.

થાપવું (કિ) થાપ દેવી. મહત્તા આપવી. મા

નવું. લાદવથી ચોટારવું.

થાપી (ના) થાપડી.
 થાપેડું (ના) એક બહુ કાપડ.
 થોપો (ના) બંધ મોટા નળિયાં. હાથો, પંજો.
 થોપણું (કિ) ચપટો હાથ ભેરથી દાખવો.
 થાપડી(ના)થાપડી. કઠીઆનું એકાંતર. છટો લાડ.
 થામડો (ના) થમસ. થાંભલો, સ્તંભ.
 થાંવર (વિ) રથાવર, રિથર, અચળ (મિલકત).
 થાનું (કિ) થનું, ખનનું, હોણું.
 થાળ (ના) થોડી થાળી. નેવેધ. [વાસણ.
 થાળી (ના) ધાતુનું ગોળ ચપટું, ચઢતી ઠોરનું.
 થાળું (ના) ધંડીની એકક. ખલવાની જગા.
 મથાળું. થડનો આરંભ.
 થાળો (ના) મોટી થાળી, તાસ.
 થિગણ. (ના) કાઢવનું થિગડું.
 થિગડી (ના) વાનું થિગડું.
 થિગડું (ના) ફાટલી જાપર નેરેલો કઠડો.
 થિરતા (ના) રિથરતા, થીરપણું, ધીરજ.
 થીર (વિ) રિથર, અચળ એક વૃત્તિનું.
 થીસે થુમડું (ના) કણસાંનો જ્યો.
 થુંક (ના) જાણપર છટું પાણી. [ધિક્કારનું.
 થુંકનું (કિ) થુંક બહાર કાઢવું. મોંમાંથી કાઢવું.
 થુંકે ઠરાડું (કિ) ગાળ દેવી. અસભ્ય બોલવું.
 થુએરિયો (ના) થુવર, થુવેર. એક ગ્રાહ.
 થુથુ (અ) થુંકતાં થતો અવાજ.
 થુમડું (ના) કણસાંનો જ્યો.
 થુવર, થુવેર, થુવેરિયો (ના) એક કાંટાનું ગ્રાહ.
 થુયો (ના) ફૂયો.
 થૂલી (ના) મોળો કંસાર.
 થૂલું (ના) ચાળણ. જાણાંની કરચો.
 થેપલી (ના) ગોસડું, થાખડી.
 થેપડું (કિ) બહુ લીપડું.
 થેપાડું (ના) બહુ કાપડ.
 થેભિયા (ના) થોભિયા. ગાલપર વધારેલા, વાળ.
 થેલો (ના) ટેલો. થોભિયો.
 થેલી (ના) કાચળી (નાણાંની).
 થેલો (ના) ફાળો, ગુણ.
 થેલો (ના) નાચ ગાયનની થેલાલીનો અવાજ.
 થેલક (ના) જ્યો. જુરો. ટાળું. કટકો.
 થેલકો (ના) થેલી, કાચળી.
 થેલું (વિ) જરા, લગાર.

થોડુંક (વિ) જરાક, લગરીક.
 થોથડી (ના) થેપલી, થાડી.
 થોથર (ના) એક મોનો રોગ.
 થોથું (ના) નમાડું લખાણ. સરેલો દાણો.
 થોથો (ના) કેળનો થાંભલો.
 થોળ (ના) પાર, ઊરો, અંત.
 થોમડું (કિ) ચાટકું. દમ ખાવો. પકડવું.
 થોભા, થોભિયા (ના) થેભિયા.
 થોર, થોરિયો, (ના) થુવર.
 થોલો (ના) સરીરનો માંસાળ લટકતો ભાગ.

દ.

દ (ના) ૧૮ મો. વ્યંજન.
 દ (પ્ર) દાયક, દેનાર અથ. જેમ, સુખદું, દુઃખદ.
 દંશ (ના) ડંખ. મર્મ. સાર. ક્રીનો, વેર.
 દંશિત (વિ) કરેલું, ડંખેલું.
 દકાળ (ના) દૂકાળ, દુઃકાળ.
 દકાળિયું (વિ) મોડું. ખાઉધરું.
 દક્ષ (વિ) ચતુર, દક્ષણી. આવડતવાળું.
 દક્ષણ (ના) દક્ષિણ, પૂર્વ મુખે બેસતાં જમણું.
 દક્ષણી (ના) દક્ષિણ, રોકડ નાણાંનું દાન.
 દક્ષણી (વિ) મહારાષ્ટ્ર દેશનું.
 દક્ષતા (ના) ચતુરાઈ. ચપળતા.
 દક્ષિણ (ના) પૂર્વોક્ષિમુખ બેસતાં જમણી બાજુ.
 દક્ષિણ (વિ) જમણું (અંગ). દક્ષણ.
 દક્ષિણાચન (ના) સૂર્યનું દક્ષિણ તરફ સ્તરવું.
 દક્ષી જન રાત્રિમાં સૂર્યને રહેવાનો કાળ.
 દખ (ના) દુઃખ, કટ. દેનાવગતિ.
 દખણ (ના) દક્ષણ. દાનપરની રોકડ બેટ.
 દખણી (ના) દક્ષિણી. મહારાષ્ટ્ર દેશનું.
 દખણી (ના) દક્ષણીની સ્ત્રી.
 દખણું (ના) પારસીઓનું મસાણ.
 દખણી (ના) દક્ષિણ દિશા. મહારાષ્ટ્ર દેશ.
 દખડ (ના) પથ્થરો, પહાણો.
 દખડું (ના) ખાલી. થાંભલો ખેસાડ કાઢવું.
 દખડો (ના) પથ્થરો. મોટું ટેડું. કિ પથ્થર.
 દખંદગો (ના) રાક, વેહેમ. આનાકાંની.
 દખલખાણું (વિ) દુળ, કપાલકતી. વિલાસ.
 દખલખાણું (ના) જળભેદ, ઠગાઈ, ત્રિયા.

દગાબોર, દગાબાળ (વિ) ડગ. કપ્પી.
 દગાબાળ (ના) દગલબાળ, કપટ.
 દગો (ના) કપટ, છળ, ફેટો. વિશ્વાસઘાત.
 દગ્ય (વિ) બળેલું, દાક્યું.
 દંગ (વિ) ફિંગમૂઠ, ચકિત, વિરિમત.
 દંગડી (ના) ઘાસ વેચવાની વખાર.
 દંગો (ના) બંડ, તોફાન, હુલ્લડ, ફીસાદ.
 દગન (ના) અગ્રેજ ૧૨ નંગ.
 દગાડવું (કિ) દાંડે તેમ કરવું.
 દગોડિયું (વિ) અડયું બળેલું.
 દગાવવું (કિ) દાટે તેમ કરવું.
 દગાવું (કિ) ભોંયમાં દબાવું. ઢંકાવું.
 દડ (ના) પોતી જમીન. (રેતીની, કદવની).
 દડકો (ના) લયકો. પોદળા.
 દડધો (ના) બહુ વાસણ.
 દડદડ, દડદડાટ (અ) ઉપરાઉપરી (આંસુ).
 દડદડી (વિ) ઘણી નરમ નહિ અને ઘણી ઘાડી
 દડબ (ના) ઢેકું. ગુમરાની ગાંઠ. [નહિ તેવી.
 દડબું (ના) ઢેકું. ગુમરાની ગાંઠ.
 દડવું (કિ) બળી સાફ કરવી.
 દડાવું (કિ) બળીતું સાફ સરખું થવું.
 દડિયો (ના) દ્રોણ, પરિયો.
 દડી (ના) નાનો દડો. નાનો વીરલો (હોરાનો).
 દડક (અ) દૂકાદૂકા પગલાંની દોડ.
 દડુલી (ના) નાનો દડિયો. લાડબૂલનું ઓતર.
 દડુલો (ના) ધાણી હલાવવાનું ઓતર.
 દડો (ના) ચીથરાં, ચામડા, કે ફૂલનો ગોળ વીટો.
 દડું (ના) તોફાની દોરને જળે બાંધવાનું લાકડું.
 દડેડ (ના) હાથ. લાકડી. સળ. ચાર હાથનું
 માપ. ભેર. એક કસરત. પ્રણામ.
 દણવત (ના) લાકડી પેટે લાંબા થઈ કરેલા
 દણવું (કિ) સળ કરવી. નાણું કઠાવવું.
 દણિયત (વિ) દંડ પામેલો, ડામીન.
 દણિયો (ના) ચિરી, એક લૂગડું.
 દણી (ના) સંન્યાસી.
 દણુકો (ના) હાથ બેહાથ લાંબો બડો લઠ.
 દણો (ના) દાંડો. કઠાવર પુરુષ.
 દણુ (ના) દળવા આપવાનું અનાજ.
 દત્ત (પ્ર) આપેલું. ભેમ ઈશ્વરદત્ત.
 દત્તક (ના) વિધિપૂર્વક બોળે લીધેલું. પુત્ર.

દત્તવું (કિ) આપવું, દેવું.
 દદામું (ના) દિણ્દમ, દલામું, મોટો ડમકો.
 દદુડી (ના) નાનો દદુડો, ધોધ.
 દદુડો (ના) પડતી પાણીની ધાર.
 દધિ (ના) દહીં.
 દધિલ (ના) લક્ષ્મી, સાગરપુત્રી.
 દન (ના) દિન, દિવસ, દહાડા.
 દનુજ (ના) દાનવ, દેવ, અસુર.
 દનેયું (ના) રોજનું કાચું નામું.
 દન્ત (ના) દાંત. દાંતા.
 દન્તકથા (ના) ચાલતી કહાણી.
 દન્તી (વિ) દાંતવાળું (હાથી, ફાસડી વગેરે).
 દન્તુડી (ના) નાનો દાંત.
 દન્તુરા, દન્તશલ (ના) મોટા દાંત.
 દંત્ય (વિ) દાંત સંબંધી (અક્ષરો).
 દપકામણ (ના) દબકામણ, ધમકી, દમ.
 દપટ (વિ) દુપટ, બેવડું. પુષ્કળ.
 દપટવું, દપટાવવું (કિ) દબાવવું. સંતાડવું.
 દપોટો (ના) ભંચા લૂગડાંની ગાંસડી.
 દફલાવવું (કિ) હોડી ચલાવવી. લગાવવું.
 દફતર (ના) સરકારી કાગળિયાં. ચોપડા. ભેરતાન.
 દફતરખાતું (ના) દફતર રાખવાની જગા. પ્રિ
 તાબખાતું.
 દફતરદાર (ના) દફતર રાખનાર. હિસાબી કાર.
 દફતરી (ના) દફતર સાચવનાર. ભારી.
 દફન (ના) દાટવાનું કર્મ.
 દફનાવવું (કિ) દાટવું, ગાડવું.
 દફે, દફેરફે (વિ) માંડી વાળેલું. પતાવેલું.
 દફેદાર (ના) ઘોડેસ્વારોનો અમલદાર. ઉ-
 પરી સીપાઈ. ખાણું.
 દખડાવવું (કિ) ધમકાવવું. હલકારવું. દાખીને
 દખદખો (ના) ઠાઠમાઠ, ધામધૂમ. દમામ.
 દખવું (કિ) દબાવું, નરમ પડવું.
 દખાણું (ના) દાખ. શરમ. આકોરા.
 દખાંણુ (ના) ધમકી, ધારતી. દાખ. [ઉચ્ચ
 દખાવવું (કિ) ધમકાવવું. દખાય તેમ કરવું
 દખેલ (ના) ડરેલું. ભીત. તાબેદાર. આશિચાર
 દમ (ના) શાસોનાસ. પ્રાણવાયું. હવ. એ
 રોગ. ગુણ, સત્વ. ભેર. અભિમાન. ધીરન.
 ચાક. શકિત. બીક.

દમમારવો (કિ) ધૂમ્મરો ખેચવો. દખાવવું.

શ્વાસ રૂંધવો.

દેમડી (ના) બદામ, હલકામાં હલકો સિક્કો, પે.

દેમરો (ના) છવ પૈસો.

દમણ (ના) દમન. તાબો. વશ. છત. એક ગ્રામ.

દમણી (ના) બળદની નાની ગાડી. (વિ) દમ-

દમણ (ના) મોટું ગાલડું. [ણું.

દમદમાટ (ના) દખદખો, ઠાકમાક, ભપકો.

દમન (ના) દમણ. વસ. તાબો. જય. નિગ્રહ.

દમપરદમ (અ) વારેવાડે, ઉપરાઉપરી.

દમવું (કિ) સતાવવું, દુઃખ દેવું. જીલમ કરવો.

દમાક, દમામ (ના) દખદખો, ભપકો. ટાપટીપ.

દમિયલ (વિ) દમના રોગવાળું.

દમોદમ (અ) સરસાઈથી, ચરસાચરસીથી.

દમ્પતિ (ના) સ્ત્રી અને પુરુષ, સગેડું.

દમ્લ (ના) ખોટું રોગ, પ્રપચ. ઢોંગ. પાખંડ.

દમ્ભી (વિ) ઢોંગી, પાખંડી. કપટી. [માયા.

દયા (ના) કૃપા. દુખીને ભેતાં થતી મનોવૃત્તિ.

દયામણ (વિ) ભેતાં દયા ઉપજે તેવું. ગરીબડું.

દયાવન્ત, દયાવાન, દયાળ, દયાળુ (વિ) કૃપા-

ળું, દયા કરનાર.

દર (ના) ભાવ. ખારો પાકવાની જગા. પ્રતિ.

દર, દરએક (વિ) એક. અકેદું, પ્રત્યેક.

દરકાર (ના) ગરજ, તમા. કાળજી. રિઝુનામું.

દરખાસ, દરખાસ્ત (ના) અરજ. હુકમનામું.

દરગા (ના) પીરનું સ્થાન. દરગાહ. આંગણું.

દરગુજર (ના) ક્ષમા. માફી. અખાડા.

દરજણુ (ના) દરજીની ઘેરી.

દરજી (ના) સૂઈ. કપડા સીવનાર.

દરજો, દરજ્જો (ના) અધિકાર, પદવી. આધેધો.

દરડ (ના) દડ, પોથી, જમીન.

દરણું (ના) દણ્ણું, દળવાની ચીજ.

દરદ (ના) દુઃખ. રોગ. અલસાટ. મર્મ. રસ.

દરદાવો (ના) કોઈપણ ભતનો હક. ધલાકો.

દરસી (વિ) દુઃખી. રોગી. રસિક.

દરખાર (ના) રાજસભા. કચેરી. રાજ. અદાલત.

દરખારી (વિ) દરખાસ્ત સંબંધી. રાજકીય.

દરમાથો (ના) મહિનો. મસિક પગાર.

દરમિયાન (અ) વચમાં. અરસામાં.

દરવાજો (ના) કોટનું ખારણું. રસ્તો.

દરવાન (ના) દરવાજો ખેંસનાર સીપાઈ.

દરવેશ (ના) દુસ્તો કૃષીર.

દરશણિયું (ના) સ્ત્રીઓના કાંરાનું એક ધરણું.

દરરાણું (કિ) દેખાણું. નજરે પડવું.

દરાખ (ના) દ્રાક્ષ. ખીસમીસ.

દરાજ (ના) દહુ, ગળકરણ. એક રોગ.

દરાજિયું (વિ) દરાજવાળું. દરાજીયું.

દરિદ્ર (ના) દારિદ્ર, કંગાલિયત, ગરીબાઈ.

દરિદ્રી (વિ) ગરીબ, કંગાળ દળદર રાખનાર.

દરિયાઈ (વિ) દરીયા સંબંધી. એક રેસમી કાપડ.

દરિયાફ, દરિયાફત (ના) વિચાર. તર્ક. ધારણા.

દરિયાવ (ના) દરિયો, સાગર.

દરિયો (ના) સમુદ્ર, ખાડી, ખારા પાણીનું જગ.

દરી (ના) ગુફા, ગુહા. [ખાશય.

દરેક (વિ) દરએક. પ્રત્યેક.

દરો (ના) દૂધા, દરોઈ. એક ધાસ. ખાડો.

દરોગો (ના) મુખી. વડો.

દરોડો (ના) ધાડ. લૂટ.

દરોખરત (વિ) બરાબર, અખંડ.

દરુંદર (ના) દેડકો, દાદુર.

દર્પ (ના) ગર્વ, મગરૂબી, અહંકાર.

દર્પણ (ના) આરસો, આયનો, આપ.

દર્ભ (ના) એક પવિત્ર મનાવું ધાસ.

દર્શક (ના) દેખાડનાર.

દર્શન (ના) નજર, દૃષ્ટિ. પ્રેક્ષણ. શાસ્ત્ર. જાંખી.

દર્શાવવું (કિ) દેખાડવું, બતાવવું.

દર્શી (વિ) જોનાર. જેમ તરવર્શી, દૂરદર્શી.

દલ (ના) દિલ, મન.

દલગીર (વિ) ઉદાસ, શોકાતુર.

દલગીરી (ના) શોક, ઉદાસી, ખેચેહેનિ.

દલન (ના) દણ્ણું. દળામણી.

દલામું (ના) ડિઝિમ. મોટો ડમકો.

દલાલ (ના) સાટું કરાવનાર. મધ્યસ્થ.

દલાલી, દલાલું (ના) દલાલતું કામ. તે કામની

દલીલ (ના) તકરાર, સખળ બહાનું. [હકીસાઈ.

દલ્લો (ના) યાપણ, થેલી, પુલ.

દવ (ના) દોવાળિત, દોવાનળ. વનની આગ.

દવાઈ, દવાઈ (ના) આસડ, ઔષધ. ઉપાય.

દવાખાણું (ના) ઔષધખાણ. દવા આપવાની

દવાડ (ના) દવે, દોવાનળ. [જગા.

દશ (વિ) ૧૦, આંગળ (સંખ્યા). (અવતાર, આંક, દિશા, સંવત્સરા સુખ એ ૧૦ ગણાયછે.)
 દશાથ (ના) વેદના ગ્રંથો. સંહિતા, બ્રાહ્મણ, અરણ્ય, શિક્ષા, કલ્પ, વ્યાકરણ, નિર્વટે, નિ-
 ઋક્ત, છંદ અને ન્યોતિય.
 દશાદિશા (ના) પૂર્વ, પશ્ચિમ, ઉત્તર, દક્ષિણ, અગ્નિ, નૈરત્ય, વાયવ્ય, ઈશાન, આકાશ અ-
 દશમું (વિ) દશમા ક્રમનું. દશમ. [નિ ધરતી.
 દશમૂળ (ના) દશ ઔષધિનાં મૂળિયરો.
 દશાંશ (ના) દશમો ભાગ. દશ દશના ભાગ-
 ની ગણિતની એક રીત.
 દશા (ના) હાલત. ગ્રહની આવ. ગાડીની આંતરી.
 દશા (વિ) વાણિયાની જ્ઞાતિના તરુની સંજ્ઞા.
 દશાહ (ના) મરણનો દશમો દહાડો.
 દશાહરા (ના) જે સુદ ૧૦ (ગંગાજન્મ).
 દશૌયાં (ના) વિવાહ પછી થોડા દહાડા વર,
 વધુ પોતપોતાને સાસરે જમવા બયછે તે.
 દશશેરી (ના) દશ શેર વળનનું કાટું.
 દશશેરા (ના) દશ શેર માથ તેવું કામ. દશ
 દસ (ના) દશ, ૧૦ (સંખ્યા). [શિસ્તું વળન.
 દસકત (ના) દરખાસ્ત, હરફ. સહી.
 દસકો (ના) દશ વર્ષ. દશનો જયો.
 દસમ (ના) દસમ, દશમી તિથિ.
 દસરા (ના) દસેરા, વિજયાદશમી, આશો શુ-
 દસી (ના) દશ વર્ષનો કાળ. [દ ૧૦.
 દસેરા (ના) વિજયાદશમી. આશો સુદ ૧૦.
 દસ્ત (ના) હાથ. સત્તા ઝાડો, જીવાળ.
 દસ્તાન (ના) રજેદર્શન, અટકાવ.
 દસ્તાવેજ (ના) લખત. ખત. એગ્રીમેન્ટ.
 દસ્તુર (ના) રીત. ધારો. શિસ્તો. પારસીનો
 દસ્તુરી (ના) હુકમ, સુખડી. ધારો. ગિર.
 દસ્તો (ના) ખાણીનો દાંડો. હાથો. ધાયો.
 દસસેમ (ના) દસમ, દશમી તિથિ.
 દહન (ના) બળવાત્તી ક્રિયા, દેણું.
 દહવું (કિ) બાળવું, સળગાવવું.
 દહીં (ના) દહિ. અમ્લકાયતું દૂધ.
 દહીતરૂં, દહીંથરૂં (ના) ઘણા મોણની ધીમાં
 તળેલી પરંશુદીની બી પુરી.
 દહીંવડું (ના) દહીંમાં રાથેલું વડું. [પત્ર.
 દળ (ના) ધસાર, એક જોરાક. સેન. પડ. બેડાઈ.

દળણું (ના) દણ, દળવાનો પદાર્થ.
 દળદર (ના) દારિદ્ર. કંબાળિયત.
 દળદાર (વિ) બહુ, વધ.
 દળવાદળ (ના) તોડાની વાદળી. સેન.
 દળવું (ના) લોટ કરવો.
 દળામણ (ના) દળવાત્તી મજુરી. દળવોતું કા
 દળામણી (ના) દળવાત્તી મજુરી.
 દળાવવું (કિ) દળે તેમ કરવું.
 દળાવું (કિ) દળી રાકાવું.
 દાંડી (ના) ડાંડી, લાઠી. મિનારો.
 દાંડો (ના) દણ. દસ્તો, પરાઈ. હાથો.
 દાંત (ના) દન્ત. ધીનો.
 દાંતરૂં, દાંતવું (વિ) બહાર દેખાતા દાંતવાળ
 દાંતો (ના) કાંસકીના દાંત.
 દાંતિયાં (ના) ચિડાયાં. કુંકરા. [હાલ
 દાંતિયું (વિ) ચિડાયું. (ના) રીસમાં દાંત
 દાંતી (ના) કાંસકી, દણી. દાંતિયું ટેકણું. દાં
 કુંટતા છાકરાને કોટે આંધવાતું માદિગર
 વાધનખ વગેરે. તડ.
 દાંતો (ના) દાંત જેવી અણીદાર ચીજ. દાં
 જેવો આકાર.
 દાંભો (ના) લાંબ દાંડીની ભાજનો છાંડ. રાક
 દાઈ (ના) સોયાણી, હળમડી. બાળકનું દુગ્ધ
 દાઈ (પ્ર) દાયક, દાયી, દેનાર અથે જેમ સુખ
 દાઈએણ (ના) દાઈ, સોયાણી, હળમડી. દાઈ
 દાઉદી (ના) એક છાંડ, ગુલદાવરી.
 દાખલ (ના) પ્રવેશ. પસાર. હાજર. નોંધ.
 દાખલો (ના) દુધાંત, ઉદાહરણ. અનુલવ. ન
 લ. પુરાવો. હિસાબ. નિશાની.
 દાખવવું, દાખવું (કિ) દેખાડવું, બતાવવું.
 દાગળી (ના) કાણમાં બેઠેલો ડાટ, જુદિ.
 દાગીનો (ના) ધરણું. નંગ.
 દાઝ (ના) બીજનું દુગ્ધ દેખી થતો બળપો
 દાઝણું (ના) લોચનું તપવું તે. [દયા
 દાઝવું (કિ) બીજું લાગવું. બળવું, ચચણવું.
 દાડમ (ના) ડાડિમ, અનાર. (એક ફળ).
 દાડમી (ના) દાડેમડી, દાડેમનું ઝાડ.
 દાઢ (ના) દાઢા, બેઠામાંના જેવડા દાંત.
 દાઢઆવધી (કિ) દાઢને લગતી ચામડી સૂચવી.
 દાઢમાં રાખવું (કિ) ધીનો રાખવો.

દાદિયો (ના) મળુનું, રોજે રાખેલો માણસ.
 દાદી (ના) દાદિકા, હરપચીપરના વાજ. હ-
 રપચી. રોજ.
 દાદું (ના) દાદીપર વધારેલા વાળ. હળમત.
 દાદો (ના) દહાડો.
 દાદો વટવો (કિ) અટકાવ ચઢવો.
 દાણ (ના) જગાત.
 દાણલીલા (ના) કૃષ્ણની દાણ સંબંધી કીડા.
 દાણા (ના) દાણોદુણી, ધાન્યના કણ.
 દાણાદાર (વિ) દાણાવાહું, દાણાપહું.
 દાણિયું (ના) કાળીગાંડી, કાળા કીડીઆની સેર.
 દાણી (ના) દાણુ સેનારો. (વિ) દાણાદાર.
 દાણો (ના) કણ. ધાન્ય, અનાજ.
 દાણોદુણી (ના) અનાજ વગેરે.
 દાણોપાણી (ના) અન્નજળ, અંજળ, ખાન-
 પાન. નરીખ. [ઓનર.
 દાતરી, દાતરડું (ના) દાતરડી, દાતરડું (એક
 દાતણુ (ના) દંતકાષ, દાંત સાફ કરવાનું કાડું.
 દાંતણુપાણી (ના) દંતધાવન, દાંત સાફ કરી મુખ
 દાંતણિયો (ના) દાંતણુ વેચનારો. [ધોવું તે.
 દાંતરડી (ના) નાતું દાંતરડું.
 દાંતરડું (ના) ઘાસ કાપવાનું એક વાહું ઓનર.
 દાતા, દાતાર, દાતારી (વિ) આપનાર. હદાર.
 દાથરી (ના) કીકરાની કથરોટ. [સખી.
 દાથરિયું (ના) કીકરાનું વાસણ. [ચાફું.
 દાથરો (ના) બકાના પદાર્થ નીચે રાખેલું ઘાસ. મોં.
 દાદ (ના) ફરિયાદ. અરજ. સંભાળ, ખગર.
 દાદર (ના) પાટીઆની સીડી. શ્રેણી.
 દાદરખારી (ના) દાદરનું ખારણું, દાદરાનું ઢાંકણ.
 દાદરો (ના) દાદર. આયતનો એક પ્રકાર.
 દાદી (ના) આપની મા, પિતામહી. માની મા,
 માતામહી, નાની.
 દાદી (વિ) પ્રતિવાદી. જવાબ દેનાર.
 દાદુર (ના) દહુર, દેડકો. [માતામહ, નાનો.
 દાદો (ના) આપનો આપ, પિતામહ. માનો આપ,
 દાધર (ના) દહુ, દરાજ, અજકરણ.
 દાધિયું (કિ) બળતું, દાહતું.
 દાધાબળયું (ના) અર્ધદગ્ધ. ચીડિયું. રહતી સ-
 દાધા રંગું (વિ) બળિયેલ, દાધાબળયું. રિત.
 દાધેલ (વિ) બળેલું.

દાન (ના) અર્પણ. ભેટ. લીખ. [પાનદાન.
 દાન (પ્ર) રાખનાર, ધરનાર અર્થે જેમ કલમદાન,
 દાન (પ્ર) જાણનાર અર્થે. જેમ, હંદરદાન, નાદાન.
 દાનત (ના) દિશ. અંતઃકરણ, હૃદય.
 દાનતદારી (ના) ન્યાયબુદ્ધિ. પ્રમાણિકતા.
 દાનપાત્ર (વિ) દાન આપવાને યોગ્ય.
 દાનેવ (ના) દૈત્ય, રાક્ષસ, અસુર.
 દાનાઈ (ના) ડહાપણ. વિવેક. ભગ્નમતસાઈ.
 દાનાવ, દાનો. (વિ) ડાહ્યું. વિવેકી. સમજી.
 દાપુ (ના) કર. લાગો. હકની માંગણી.
 દાખ (ના) અકેશ. દખાણ.
 દાખડી (ના) રખળી, નાનો દાખડો. [ખરી.
 દાખડો (ના) ઢાંકણવાળું કામ, રખેલો. થોડાની
 દાખણુ (ના) દાખવાનું ઓનર. આકેશ. સખી.
 દાખવું (કિ) ચાપવું, છુંદવું, લોર દેવો.
 દાણ (ના) દર્ભ, કુશ, એક જાતનું ધાસ.
 દાણડી (ના) દર્ભની એક જાત, દુધી.
 દામ (ના) પૈસો, ગરય. કંઠી. વીજળી.
 દામણ (ના) મથુને પગે બાંધવાનું દોરડું. ડામણ.
 દામણી (ના) વીજળી. માથાનું એક ઘરણું.
 દામણું (ના) ગરીબડું, દયામણું. રેડિયાની,
 દામની (ના) વીજળી, દામિની. [દારી.
 દાયક (પ્ર) આપનાર અર્થે. જેમ સુખદાયક.
 દાયકો (ના) દરાનો જથ્થો.
 દાયણુ (ના) રોયાણી, દાઈ, દાયાણી.
 દાયરો (ના) સમુદાય, ટોળું.
 દાયાણી (ના) દાયણુ, સુધયાણી.
 દાયી (મા) દાયક, આપનાર.
 દાર (ના) દારા, સ્ત્રી. ઘણી, પુરુષ.
 દાર (પ્ર) વાળું અર્થે. જેમ. ચોક્કીદાર, અણીદાર.
 દારા (ના) સ્ત્રી, પત્ની.
 દારિદ્ર્ય (ના) દરિદ્ર, દળદર. ઘણું ગરીબી.
 દાર (ના) લાકડું, કાષ. મધ, સુરા.
 દારડિયો (વિ) દારૂખાજ મુધપી.
 દારણુ (વિ) વિક્રોળ, ભયંકર.
 દારખાજ (વિ) દારડિયો, મધખા.
 દારહુળદ (ના) એક ઔષધિ.
 દાર (ના) સરોવાર, ગંધક અને દોષવાની
 તરત સંજોગી ભેટ દેવી મેળવણી.
 દારખાજું (ના) આતશખાજ.

દારોગો (ના) દરોગો, મુખી, ઉપરી.
 દાલચીની (ના) તલ, એક તેલનો.
 દાવ (ના) વારો. રમતનું રથાન. હાગ.
 દાવદી (ના) દાઉદી, એક ફૂલ.
 દાવાદળ (ના) તોફાની વાદળું, વાવાઝોડું.
 દાવાનળ (ના) દવ, જંગલની આગ.
 દાવો (ના) હક, માલિકી. સ્વામિત્વ.
 દાસ (ના) સેવક, ચાકર. ગુલામ.
 દાસત્વ (ના) દાસપણું, ચાકરી. ગુલામગીરી.
 દાસી (ના) ચાકરડી. ગુલામડી. લોંડી.
 દાસ્તાન (ના) દૃષ્ટાંત. ફિરસો, આખ્યાન.
 દાસ્ત (ના) દાસત્વ, દાસપણું, ચાકરી.
 દાહ (ના) આગ. લાહે. ક્રુધા.
 દાહ (વિ) સળગી ઊઠે તેવું. [પોપડા.
 દાળ (ના) દલ, કઠોળની ઢાડ. છડાનો માવો.
 દાળિયા (ના) સેકેલા કઠોળની દાળ. ભૂજે-
 લા દાણા.
 દાળિયા (વિ) દાળ વેચનાર, દાળના વેપારી.
 દિએર (ના) દેવર, સ્ત્રીના વરનો નાનો ભાઈ.
 દિફ (ના) દિશા, બાળુ.
 દિફપાલ (ના) દિશાના દેવ, દિગ્ગજ.
 દિકત (ના) આનાકાની, શક, હરકત.
 દિકામાક્ષી (ના) એક દરજી આસડ.
 દિગન્ત (ના) દિશાનો છેડો.
 દિગન્તરેષા (ના) દૃષ્ટિમર્યાદા. ક્ષિતિજ, આકાશ.
 દિગપાળ (ના) દિફપાલ, દિશાના દેવતા. [ક્ષા.
 દિગમૂઠ (વિ) દિગમૂઠ, આંધળું ભીત.
 દિગમ્બર (ના) શિવ. (વિ) નાગું, નર્મન.
 દિગર (અ) ખીજું, વિશેષ, વળી.
 દિગ્ગજ (ના) દિશાના હાથી. (ઐરાવત, પુંડ-
 રીક, વામન, કસુદ, અંબન, યુધ્ધદંત, સા-
 વેલોમન અને સુપ્રતીક). પ્રચંડ પુરુષ. ખે-
 તરમાળ.
 દિગ્ધ (ના) ઝેરી ધાણ. લિપ્ત, રેલછેલ.
 દિગ્વિજય (ના) સર્વત્ર મેળવેલો જય. મોટી કૃત્તિ.
 દિગ્વિજયી (ના) દિગ્વિજય કર્તા.
 દિત (વિ) ઇન્ન, ખંડિત.
 દિતિ (ના) દસ્યપત્ની, દૈત્યની મા.
 દિતિસુત (ના) અસુર, દાનવ, દૈત્ય.
 દિધિયુ (વિ) પુનર્જી, છાંટેલી કન્યા વરણનાર.

દિન (ના) દિવસ, દહાડો.
 દિનકર (ના) દિવાકર, સૂર્ય.
 દિનમાન (ના) દિવસનું માપ.
 દિનાંત (ના) દિવસનો અંત, સાંજ.
 દિખાચો (ના) પ્રસ્તાવના, પૂર્વખાંડિકા.
 દિમામ- (ના) દમામ, કાંઠ, લપકો.
 દિમેટી (ના) દુમેટી, એક જાતનું કાપડ.
 દિયર (ના) દિએર, દેવર.
 દિલ (ના) કલેજું. મન. પ્યાર. ઈચ્છા.
 દિલગીર (વિ) શોકાતુર. ઉદાસ.
 દિલગીરી (ના) શોક, લદાશી. બેચેહેની.
 દિલદાર (વિ) દિલનો ધણી. હવનન. પ્રાણ-
 દિલદારી (ના) ખરી મોહોભત. ચારી. પ્રિય.
 દિલસર (વિ) આરાક. માથુક.
 દિલાવર (વિ) બહાદૂર, હિમ્મતવાન. સખી.
 દિલાવરી (ના) બહાદૂરી. સખાવત, ઉદારતા.
 દિલાસો (ના) ધીરજ. મનનું સમાધાન.
 દિલીપ (ના) ભગીરથનો પિતા.
 દિલોનન (વિ) પ્રાણપ્રિય, હવ જેવું વહાણું.
 દિવસ (ના) દિન, દહાડો. અહોરાત્ર.
 દિવરપતિ (ના) સૂર્ય, સૂરજ, અંશુમાન.
 દિવાકર (ના) સૂરજ, દિનકર, દિનમણી.
 દિવાકાર્તિ (ના) હનુમ, નાવી, નાપિત, ધાંચલો.
 દિવાન (ના) પ્રધાન, વજીર, દારબારી. ગ્રંથ.
 . મોટો ઓરડો. [ગળાનું એક ઘરેણું.
 દિવાનખાનું (ના) રવેશ. મુલાકાતનો ઓરડો.
 દિવાનગીરી (ના) વજીરની પદવી. પ્રધાનનું કામ.
 દિવાનાપણું (ના) વેલાઈ, ગાંડપણ.
 દિવાની (વિ) લેણદેણ સંબંધી. (અદાલત ઈં)
 દિવાનું (વિ) બાંડું, થેલું. મજબૂતું જાએલું.
 દિવાંધિદા (ના) છછુંદરી.
 દિવાલ (ના) ધોરો, કરો, ભીત. કામતી ધોરો.
 દિવાલગીરી (ના) ભીતમાં જડેલી દીવાની બે-
 દિવેટી (ના) દિમેટી, દુમેટી (કાપડ). કિં-
 દિવ્ય (ના) દેવતાઈ. સુંદર, ભલકાદાર.
 દિવ્યજ (ના) ધીજ અસાધારણ પ્રતિજ્ઞા.
 દિશ (ના) દિશા. બાળુ.
 દિશા (ના) બાળુ. માર્ગ. ઝાડેજંગલ.
 દી (ના) દિવસ, દહાડો. (આન્ય).
 દીકરી (ના) છાંડરી. બેટી. પુત્રી.

દીકરો (ના) છોકરો. પુત્ર, બેટા.
 દીક્ષા (ના) મંત્રોપદેશ. ધર્મોપદેશ. યજ્ઞશ્રિયા
 દીક્ષિત (વિ) દીક્ષા પામેલું. યજ્ઞ કરનાર બ્રાહ્મણ.
 દીક (અ) અડેક, દરેક, પ્રત્યેક.
 દીકું (કિ) બેળું, "દેખવું"નું ભૂતકાળનું રૂપ.
 દીકાર (ના) ચહેરો, મોઢું. ઠંગ. (તામાં).
 દીધ, દીધું (કિ) આપ્યું, દેવુંનું ભૂતરૂપ (કવિ-
 દીન (વિ) ગરીબ. રાંક. લાચર.
 દીન (ના) મુસ્લમાની ધર્મની સ્ફુટાળ. તોદાન.
 દીનદયાળ (વિ) ગરીબ પવ્તર. [નયદોષ].
 દીનદાર (વિ) દીનતા કરમાન મુજબ ચાલનાર.
 દીનબંધુ (વિ) ગરીબનો મિત્ર.
 દીનાનાથ (ના) દીનનો નાથ. ગરીબનો બેક્ષી.
 દીનાર (ના) એક સોનાનો સિક્કો.
 દીપ, દીપક (ના) દીવો, બત્તી. એક રાગ.
 દીપકું, દીપકો (ના) એક જાતનો વાદ્ય.
 દિસક પશુ.
 દીપમાળ (ના) દીવા મૂકવાનો થાંભલો.
 દીપવું (કિ) ચળવું. પ્રકાશવું. તેજ મારવું.
 દીપાવડું (વિ) મુંદર, શોભિતું. ફૂટડું.
 દીપાવળી (ના) દીવાળી. દીવા કરવાનો આજીવ.
 દીપિકા (ના) દીવી. દીવાની બેઠક.
 દીપોચ્છવ, દીપોત્સવ (ના) દીવાળી.
 દીપ્ત (વિ) પ્રકાશિત, તેજસ્વી.
 દીપ્તિ (ના) પ્રકાશ, રોશની. લાઈટ.
 દીપો (ના) દૂધો. છાતીનું રૂધન.
 દીર્ઘ (વિ) લાંબુ, ચિર.
 દીર્ઘલ (ના) દુર્ભક્ષણની સ્ત્રી. બલિની નાની પુત્રી.
 દીર્ઘતમા (ના) એક કામાંધ ઋષિ.
 દીર્ઘપૃષ્ઠ (ના) સર્પ, સાપ, પનનગ, હરગ.
 દીર્ઘસૂત્રતા (ના) ચિરક્રિયા, લાસક્રિયાપણું.
 દીર્ઘસ્વર (ના) લાંબા સ્વર, આ, ઈ, ઊ. પ્રમાદ.
 દીર્ઘણુ (વિ) ચિરંજીવ. લાંબા આયુષ્યનું.
 દીર્ઘિકા (ના) વાપિ, વાવ.
 દીવર (ના) વાટ, બત્તી.
 દીવડું (ના) જરા ખાડાવાળી પુત્રી.
 દીવડો (ના) દીપક, દીવો.
 દીવાદાંડી (ના) કંડિલિયો. લાંબટલાદસ [અગ્રેજી].
 દીવાબત્તી (ના) દીવો.
 દીવાવખત (ના) સમીસાંજ. સંધ્યામાળ.

દીવાસળી (ના) કાંડી. દીવો કરવાની સળી.
 દીવાસો (ના) દીપવાસ. અષાઢ વદ ૦)નું પર્વ.
 દીવાળી (ના) દીપાવળી, દીવાની હાર. આશો
 દીવાળું (ના) દેવાળું, નાદારી. [વદ ૦)] દીપો-
 દીવી (ના) દીપિકા. દીવાની બેઠક. [શ્રવ.
 દીવેટ (ના) વાટ, બત્તી.
 દીવેલ (ના) દીપતેલ, એરડિયું.
 દીવેલી (ના) દીવેલની મીજ. એરડી.
 દીવેલો (ના) એરડો. દીવેલીનું ગાદ.
 દીવો (ના) દીપ, દીપક. (વિ) શુણી, વિદ્વાન.
 દીસ (ના) દિવસ.
 દીસવું (વિ) દેખાવું. (ધિકારમાં).
 દીસવું (કિ) દેખાવું, જણાવું. કલપાવું.
 દુંદી (સ્ત્રી) નાભિ, પેટનું મધ્યખિંદુ.
 દુંટો (ના) ઉપસી નીકળેલી દુંટી. ડાટો.
 દુઆ (ના) દુવા, આશીર્વાદ.
 દુઓ (ના) બે ટપકાવાળું પાતું.
 દુઃખ (ના) અસુખ. પીડા. અડચણ. સંકટ.
 દુઃખિત (વિ) દુઃખ પામેલું, પીડિત.
 દુકાન (ના) હાટ, શોપ [અગ્રેજી].
 દુકાનદાર (ના) દુકાન ચલાવનારો વેપારી.
 દુકાની (ના) બે પૈ. જોડાની. (ટોપી).
 દુક્કળ (ના) રોશમી મુંદર વસ્ત્ર.
 દુખડું (ના) દુઃખ. મરણ ચિહ્ન ક્રિયા.
 દુખણા (ના) મીઠાં, આવારણાં.
 દુખણું (ના) દુખાવો.
 દુખક, દુખદાઈ (વિ) દુઃખ કરનાર.
 દુખવું (કિ) દુઃખ થવું.
 દુખાવ (ના) દુખાવો, શરીરમાં થવું દુઃખ.
 દુખાવવું (કિ) દુઃખ કરવું. માહું લાગે તેમ કરવું.
 દુખાવું (કિ) દુઃખ થવું, માહું લાગવું.
 દુખાવો (ના) દુખાવ. દુઃખ, કળતર.
 દુખિયાર, દુખિયું, દુઃખી (વિ) દુઃખવાળું.
 દુગદુગી (ના) સ્ત્રીના કાનમું, એક ધરેણું.
 દુગન (વિ) બેવડું (તાન વગેરે).
 દુધ (ના) દૂધ, પય.
 દુધા (ના) સંતાપ, અડચણ, નડ.
 દુધું (વિ) બીજું.
 દુઝણુ (સ્ત્રી) દૂધ દેતાં પ્રશુ.
 દુઝણાં, દુઝણી (વિ) દુઝતી (ગાય, બેસો).

દુઝાણું (વિ) દુઝાણું, દુઝે તેણું.
 દુઝાણું (કિ) દુધ દેણું. રસ ઝરવો. કમાણી કરવી.
 દુઝાણું (ના) દુઝાણું ઠોરો.
 દુઝાણું (કિ) બળણું, દાઝણું. ચોરણું.
 દુઝો (ના) દુઝાવાનો વાસ.
 દુઝડ (ના) મોઢું ફૂલેણું પેટ.
 દુઝડાળો (વિ) મોઢા પેટવાળો (ગણપતિ).
 દુઝડો (ના) પાનાનો જથ્થો, ફારમ લાવણી-
 વાળાનું એક તડ.
 દુઢકા (ના) નાના જોડા, પગરખી, જોડી.
 દુધિયું, દુધી (ના) એક બેલો, શાક.
 દુધીપાક (ના) દુધીનો હલવો.
 દુનિયા (ના) જગત, આલમ.
 દુનિયાદારી (ના) સંસાર વહેવાર. લોકનીત.
 દુન્દુભિ (ના) ઢોલ, નોખત. [નનનીતિ.
 દુપટ (વિ) ખેવડું, ખેગણું.
 દુપટ્ટો (ના) ખેસ, ઉપરણો.
 દુખર (વિ) દુપટ, ખેવડું.
 દુભણુ (ના) પરતાવો. દુભાવવાનું કામ.
 દુભણું, દુભાવણું (કિ) જીવ બાળવો. સતાવણું.
 દુભાવો (ના) દુભણુ. દુખાવો.
 દુભાધિયો (ના) ખે ભાષા બાળનાર. તર્જુમો.
 દુમ (ના) પૂછડી. [કરનાર.
 દુમચી (ના) જીન તંગ રાખવાનું ચામડું.
 ચામડાની થેલી.
 દુમાસ (ના) એક ભત્રીયું. કાપડ.
 દુરરત (વિ) લાયક, ખરું ઠીક.
 દુરરત કરણું (કિ) સુધારણું, ઠીકઠાક કરણું.
 દુરાચરણુ (ના) ખરાબ ચાલ. ખદચાલ.
 દુરાચરણી, દુરાચારી (વિ) દુરાચરણુવાળું. દુષ્ટ.
 દુરિજન (વિ) દુર્જન, દુર્વર્તનવાળો.
 દુર (ઉ) ઉતરણું, ખરાબ, સુરહેલ ઈત્યાદિ આ-
 ઈમાં ક્રિયાને દોરનાર.
 દુઝે (ના) કિલ્લો, કોઠું, ગઢું. કપરીવાટ.
 દુર્ગન્ધ, દુર્ગન્ધી (ના) ખરાબ વાસ, ખદજો.
 દુર્ગા (ના) ગાંધીની, ભવાની, ચંડી (માતા).
 દુર્ગાયલ્લી (ના) રાત્રી ગાંડની કાળી ચલ્લી.
 દુર્ગામ્મી (ના) શુદ્ધી આડેમ. દેવી ભક્તોમું.
 દુર્ગુણુ (ના) કટેવ, ખરાબ. ભત. [ત્રિત.
 દુર્ગુણી (વિ) દુર્ગુણુવાળું.

દુર્વિય (ના) મુશીબતે પાડા પડે તેણું. [ખ
 દુર્જન (વિ) અનીતિમાન. (ના) દુષ્ટ માણસ.
 દુર્જનતા (ના) દુર્જનપણું. દુષ્ટતા, ખળતા.
 દુર્જર (વિ) દુઃખે પડે તેણું.
 દુર્જશા (ના) પરતી હાલત.
 દુર્જળ (વિ) કમલેર. ગરીબ.
 દુર્ભર (ના) પેટ.
 દુર્ભિક્ષ (ના) ભીખ પાણુ ન મળે તેવો કા
 દુર્લભ (વિ) યત્ને મળે તેણું. વીરલ. અધર. ક
 દુર્ન્યસન (ના) કુછંદ. કટેવ. [મ
 દુલણું (કિ) વ્યાજમાં ફાળવું.
 દુલારી (ના) છોકરી. પુત્રી. દીકરી, બેટી.
 દુલારો (ના) છોકરો. દીકરો, બેટો.
 દુલો (વિ) થોતાળ, સખી. નિષ્કપ્પડી.
 દુલલ (વિ) દુર્લભ.
 દુવા (ના) આશીર્વાદ, આશીર્વાદ, દુઆ.
 દુવાઈ (ના) ગ્યાણ. સમ. મર્યાદા.
 દુવાત (ના) દોત, સાહીનો ખડિયો.
 દુશાલો (ના) શાલજોડો.
 દુશ્મન (ના) શત્રુ, હરીફ, વેરી. સામાનાર
 દુશ્મનાઈ (ના) અદાવત, હરીફાઈ, વેર.
 દુષ્કર્મ (ના) મહાર્ગ કામ.
 દુષ્ટ (વિ) દોષવાળો, ખળ, કપડી. પાપી.
 દુસ્તર (વિ) મુશીબતે પાર પડે તેણું.
 દુહણું (કિ) દુભણું, દુઃખ દેણું.
 દુહિતા (ના) દીકરી, બેટી, પુત્રી.
 દુહો (ના) દોહરો, કવિતાનું એક વૃત્ત.
 દુકાળ (ના) દુઃકાળ, કાળ, દહાળ.
 દુત (ના) કાસદ. જરૂરસ. મધ્યસ્થ. કુપો
 સીપાઈ. જુગાર. [રિણી.
 દુતિ (ના) આશક માણસને મેળવનાર સ્ત્રી, ક
 દુધ (ના) દુધ, પય. ઝરતો સફેત રસ.
 દુધપાક (ના) ખીર. દુધ, ચોખાં ને ખાંડનો
 એક ખોરાક. [દુધ જેવું કરણું તે.
 દુધપાણી (ના) તેલમાં સંચોરો ને પાણી નાખી
 દુધભાઈ (ના) એક સ્ત્રીને ધાવનારા દરેક ભ
 દુધમલ (ના) દુધ ખાઈને થએલો મલ,
 દુધવાળો (ના) દુધ વેચનારો. [માણસ.
 દુધાળ (વિ) દુધથી ભરેણું. દુધ દેનાર.
 દુધિયા (ના) કુખમાં, ધાવતા બાળકના (દાંત).

દેવેલી (ના) એક ખેરાક. એક વેલો.
 દેવેલ (વિ) દુહતી (ગાય લેસ).
 દેવળી (ના) દેવળાની સ્ત્રી.
 દેવળું (વિ) દુર્બલ, કમજોર.
 દેવળો (ના) નડડો, વણીતર દરનાર મજૂર.
 દેવમ (વિ) બીજા નમસ્ક.
 દેર (અ) આવે, છટ, વેગળે. [વિચાર
 દેરનદેશો (ના) અગમચેતી. સાવધાની. લાંબો
 દેરબીન (ના) દૂરદર્શક ચંદ્ર, દેલ્હીરોડાપ [અંગ્રેજી].
 દેવો (ના) એક કુમળું ધાસ.
 દેલ (ના) કાનનું લકડું ધરેલું. એરીંગ.
 દેલક (વિ) દોષ કાઢનાર, છિદ્રશોધક.
 દેલણ (ના) દોષ, ખોટ. ભૂલ. ઠપ્પો.
 દેલું (ના) દુષ્ટ, નજર. આંખ.
 દેલ (વિ) કંઠણ. પાકું. ઠરેલ. સિદ્ધ થએલું.
 દેલભાગક (ના) ભાગ નળય તેવો ભાગક. (અ-
 દેલસંધિ (વિ) ઘટ સાંધાનું, મળખત. [શિતમો].
 દેલધ (વિ) ગુથેલું, ગાંઠ લીધેલું.
 દેલી (ના) દુષ્ટી, નજર.
 દેલ્યમાન (વિ) લેવા લેવું. હીસવું.
 દેલ્ય (ના) પાપાણ, પચથર, શિકા.
 દેલ (ના) દુષ્ટિ. ચોર વગેરેની ધારતી.
 દેલરન (ના) મધ્યમા, અડકાતી નારી.
 દેલંત (ના) દાખલો. હાહરણ.
 દેલંતિક (વિ) દાખલો દેવા લાયક.
 દેલિ (ના) નજર. ધ્યાન, લક્ષ.
 દેલિગોચર (વિ) નજરે પડે તેવું.
 દેલું (ના) પાણીમાં રહેનારો નાનો, સાપ.
 દે (ધા) આપ, નાંખ, બંધકર એ અર્થ.
 દેગણ (જિ) આપનાર, દેનાર.
 દેખત (અ) જોતજોતામાં. તરતજ. નજર આ-
 દેખવું (કિ) જોવું, નજર કરવી. [ગળ.
 દેખા (ના) દર્શન.
 દેખારવું (કિ) દેખે તેમ કરવું, બતાવવું.
 દેખાદેખી (ના) અનુકરણ. સરસાઈ.
 દેખાવ (ના) દેખીતો આદર.
 દેખાવડું (વિ) શોધિતું, સુદર, ફૂટડું.
 દેખારું (કિ) જળણું. નજરે પડવું. સમજમાં
 દેય (ના) દેગડો, ચર. [આવવું.
 દેગડી (ના) નાનો દેગ.

દેગડો (ના) પાણી ગરમ કરવાનું મોટું વાઝણ.
 દેડકે (ના) મંદક, દુર્દર, ભેક, શાલુર.
 દેડકી (ના) શિલી, ગંડુપટી, ભેકી, દેડકાની માદા.
 દેણ (ના) દેવું, કરન, ઝણ. કર. આગ.
 દેણદાર (વિ) દેવાદાર, ઝણી, કરનદાર.
 દેણું (ના) દેવું, દેણ.
 દેદાર (ના) દિદાર, ચેહેરો, ઢંગ.
 દેર (ના) ખોટી, વિલંબ. દિયર.
 દેરાણી (ના) કિચેરની વંદુ.
 દેરાસર (ના) મંદિર, દેહર, દેવાલય.
 દેવ (ના) પરમેશ, દેવતા, અમર. રાજ.
 દેવઝણ (ના) દેવાને બલિપૂજનથી દેણ આપ-
 દેવચલ્લી (ના) દુર્ગાચલ્લી. [દું તે.
 દેવડ (ના) આપવાનો વહીવટ. દેણું. [વહું.
 દેવડાવવું (કિ) અપાવવું. મરાવવું. બંધ કરા-
 દેવડી (ના) છાપરી. ચાવડી, ચોકી. સમાધ.
 દેવતરરથો (ના) બપેયો, ચાતક.
 દેવતા (ના) દેવ. અર્ચન.
 દેવતાઈ (વિ) દિવ્ય, દેવતા સરથું. અદ્ભુત.
 દેવદાર, દેવદાર (ના) એક ઝાડ તથા તેનું લા-
 દેવદીવાળી (ના) કાર્તિક સુદ ૧૨ પ્રબોધિની. [કડું.
 દેવનગરી (વિ) નાગરી, બાળબોધ (કિષિ).
 દેવલાં (ના) દેવની મૂર્તિયો. (સ્તંભાભાસી).
 દેવલોક (ના) સ્વર્ગ.
 દેવલોક પામવું. (કિ) મરણ થવું.
 દેવસ્થળ, દેવસ્થાન, દેવળ (ના) મંદિર, દેગડું.
 દેવાંશી (વિ) દેવતાઈ અથવાબો. કાંતિયાન.
 દેવાંચના (ના) સ્વર્ગની અપ્સરા.
 દેવાડવું (કિ) દેવરાવવું, દેવરાવવું, અપાવવું.
 દેવાદાર (વિ) દેણદાર, ઝણી.
 દેવાધિદેવ (ના) દેવતાઓનો ઉપરી.
 દેવાલય (ના) દેવળ, મંદિર, દેહેડ.
 દેવાળિયો (ના) નાચર. ફેડું ન આપનાર.
 દેવાળું (ના) નાદારી.
 દેવાળું કહાડવું (કિ) પારકી રૂઢી આવી જવું.
 દેવી (ના) માતા. દેવની સ્ત્રી. માણ.
 દેવું (કિ) આપવું, બંધ કરવું, મરેવવું.
 દેવું (ના) કરન, દેણ, ઝણ.
 દેશ (ના) ખંડો ભાગ, પ્રાંત. નિ. ના. દેવ.
 દેશનીકાલ, દેશવટ્ટા (ના) હથપાટ.

દેશાઈ (ના) વતનદાર, જમીનદાર, જગીર-દાર. રબારી.

દેશાઈગીરી (ના) દેશાઈની પદવી. ગરાસ,

દેશાચાર (ના) દેશનો આચાર-રીત. તિાડો.

દેશાટણ (ના) યાત્રા પ્રવાસ, મુસાફરી.

દેશાણુ (વિ) દેશી. (ના) દેશાઈની સ્ત્રી.

દેશાન્તર, દેશાવર (ના) પરદેશ, બહારગામ.

દેશી (વિ) દેશ સંબંધી. પ્રાંતિક.

દેશી (ના) એક ગરબી, ઢાળ.

દેશેદેશ, દેશેદેશ (ના) ઘણા દેશોમાં.

દેહ (ના) શરીર, તન, બદન.

દેહદંડ (ના) દેહકંથ. ફાંસી.

દેહાંતદંડ (ના) ફાંસીની શિક્ષા.

દેહાંતર (ના) અવતાર. જન્મ.

દેહી (ના) છવ, દેહમાં રહેનાર.

દેહેરું (ના) દેવાલય, મંદિર, દેવળ.

દેહેલી (ના) છાપરી. નાનો રહેલો.

દેહેશત (ના) ડર, ધાંક, બીક.

દૈત, દૈત્ય (ના) અસુર, દાનવ, દિતિપુત્ર.

દૈન્ય (ના) દીનતા, ગરીબાઈ, લાચારી.

દૈવ (ના) નસીબ, કળ. ભાગ્ય. આનસ, પ્રારબ્ધ.

દૈવજોગ (ના) નસીબ સંજોગ, ઈશ્વરજોગ.

દૈવજ્ઞ (ના) જોશી. જ્યોતિર્વિદ.

દૈવત (ના) દેવપણું, સિદ્ધાઈ. ફળ, છવ.

દૈવતીવેક (ના) મોટું દુઃખ-કંડાલો આપનાર

દૈવવાન (ના) ભાગ્યશાળી, નસીબદાર. [જન.

દૈવલીન (વિ) કમનસીબ, દુર્ભાગી.

દૈવિક (ના) દૈવી, દેવ સંબંધી, દિવ્ય.

દૈહિક (વિ) દેહ સંબંધી. [સિદ્ધે.

દોઢડો (ના) રૂપિયોનો સોમો ભાગ. એક

દોંગાઈ (ના) લુચ્ચાઈ, ઠગાઈ. બેચદબી.

દોંગું (વિ) બડું. લુચ્ચું, ઠગ. ઉદ્ધત.

દોજ (ના) દુઝલું.

દોજખૂ (ના) નરક.

દોટ (ના) ગળદી, દોડ.

દોટી (ના) એક કાપડ, ખાધી, ડટવી.

દોડ (ના) ગળદી. દોડવાની ઝડપ.

દોડકાં (ના) દોડકાંતાં ફળ. માંધાં.

દોડકી (ના) તુરિયા જેવી એક વેલ.

દોડવું (કિ) રંગદી મૂકવી. ભાગવું.

દોડાંદોડ, દોડાંદોડી (ના) આમતેમ દોડવું તે દોડાવું (કિ) દોડાં આવવાં દોડી રાડાવું.

દોડી (ના) આડાંદોડી, આકડાવું ફળ.

દોડો (ના) દાણાવાળો સાંઠો. કેળકૂસ.

દોડી (ના) દોરી, દોરડી.

દોડું (ના) દોર, દોરડું.

દોડડો (ના) દોરડો, દોરો, તાર.

દોઢ (વિ) દોહોડ, ૧૫ (સંખ્યા).

દોઢડાણું (વિ) અધિક પ્રસંગી, વધારે ડહાપણ.

દોઢસો (વિ) ૧૫૦ (સંખ્યા). [બતાવનાર.

દોઢિયું (ના) પૈસો, સપાડો. પા આનો.

દોહું (વિ) દોહગણું (સંખ્યા).

દોણી (ના) દોહણી, છાસની માટલી.

દોત (ના) દુવાત, ખડિયો.

દોદરું (વિ) ઘસાયલું, છણું થયેલું.

દોપિસ્તાં (ના) બડા કાગળના ખરડા. ક્રીતા.

દોખડું (ના) એક વાળું.

દોય (વિ) બે, ૨. બને.

દોયમ (વિ) બીજ પ્રતિનું.

દોર (ના) દોરી, દોરડું.

દોરડી (ના) દોરી, દોહો.

દોરડું (ના) દોર, રોંઢવું, રાશ, વરેડું.

દોરડો (ના) દોરો. દોડો (અનાજનો).

દોરવડું (કિ) દોરો ભરવો, સીવડું.

દોરવું (કિ) દોરીને લઈ જવું. મારી દેખાડવો.

દોરાવું (કિ) દોરે તેમ ચાલવું. [સીવડું.

દોરિયો (ના) એક વાસણ. એક કાપડ.

દોરી (ના) દોરડી.

દોરીજવું (કિ) રસ્તે લઈ જવું. દોરવું.

દોરો (ના) તાર. કેટલું તથા કેટલું ધરેલું.

દોલત (ના) પુણ્ય, ધન, સંપત્તિ. [કદોરો.

દોલતબંદા (ના) "દોલત વધો" એવો આશીર્વાદ.

દોલતમંદ, દોલતવાન (વિ) ધનાઢય, શ્રીમંત.

દોલાખૂ, દોલાલ (ના) ભંડારિયું, તાડું.

દોલો (વિ) ઉદાર, સખી ભોજો.

દોપ (ના) ભૂલ, વેડ. વાંક. પાપ.

દોપી (ના) દોપવાળું. પાપી. ગુણમેગાર.

દોસ્ત, દોસ્તદાર (ના) સાથી, રનેલી, મિત્ર.

દોસ્તદારી, દોસ્તી (ના) રનેહ, મૈત્રી, મિત્રતા.

દોહણી (ના) દોહવાનું પાત્ર. ગોરસિયું.

દોહલું (ના) ગોરસિયું. ગોરસ.
 દોહન (ના) દોહવાનું કામ. સાર.
 દોહરો (ના) કવિતાનું એક વૃત્ત
 દોહરું (કિ) દુધ ખેંચવું. સાર કાઢવો.
 દોહિતર (ના) દોહિત્ર, દુહિતાનો દીકરો.
 દોહલું (વિ) અધરું, મુશ્કેલ,
 દોત (ના). દોત, ખડિયો.
 દોહિત્ર (ના) દીકરાનો દીકરો.
 દૂત (ના) જુગાર, જુગડું.
 દોત (ના) ન્યોતિ, તેન.
 દ્રવ (ના) રસ, ઝરણ.
 દ્રવલું (કિ) ઝરું, પીગળવું.
 દ્રવ્ય (ના) ધન, દોલત, એક પદાર્થ (ન્યાયમ્).
 દ્રાક્ષ (ના) દરાખ, એક વેલ, તેનાં ફળ.
 દુ (ના) ધુવ.
 દુમ (ના) વૃક્ષ, ઝાડ, તરુ.
 દ્રોણ (ના) દરિયો. દ્રોણાચાર્ય.
 દ્રોણ (ના) વૈરભુદ્ધિથી અપકાર. દરો.
 દ્રોણી (ના) કપડી, વૈરભાવવાળો.
 દુન્દુ (ના) જુગલ, જોડ. એક સમાસ.
 દુન્દુલુક (ના) સરખે સરખા બે જણાની કુસ્તી.
 દ્વાદશ (વિ) બાર, ૧૨ (સંખ્યા). રાશિ તથા
 સંકાંત, અસરા, આચાર્ય, આદિત્ય, અર-
 ણ્ય, સૂર્યની કળા, ન્યોતિર્લિંગ, તિલકછા-
 પાં, પુત્રો, બ્રાહ્મણના ગુણ, વર્ષના મહિના,
 અમાસ, વગેરે બાર ગણાય છે.
 દ્વાદશી (ના) બારસ, બારમી તિથિ.
 દ્વાપર (ના) ત્રીજો યુગ. ૮૬૪૦૦૦ વર્ષ,
 દ્વાર (ના) બારણું, કમાડ, દરવાજો.
 દ્વારપાળ (ના) પોળિયો, દરવાન.
 દ્વિન (ના) ત્રેવર્ણિક. બ્રાહ્મણ, ક્ષત્રિય અને વૈશ્ય.
 દ્વિતીયા (ના) બીજા. બીજા વિભક્તિ (આકરણમાં).
 દ્વિલ (ના) દળ, કડોળ.
 દ્વિધા (ના) બે પ્રકારે.
 દ્વીપ (ના) ખેટ, ટાપુ. ખંડ.
 દ્વીપકલ્પ (ના) તણ બાજુ માણીવાળો જમી-
 નું (વિ) બે, ૨ (સંખ્યા). [નનો પ્રદેશ.
 દ્વેષ (ના) વેર, ખાર, કીનો.
 દ્વેષી (ના) ખારીલું, કીનાખોર.
 દ્વેત (વિ) બે.

દ્વૈતમત (ના) જગત્ અને ઈશ્વર બે ભૂદાં, છે
 અસ્ત્યા જીવ અને ઈશ્વર ભૂદા છે એવો
 સિદ્ધાંત. [દાથી.
 દ્વૈતવાદી (વિ) દ્વૈત મત માનનાર મધ્વ સંપ્ર-
 ધ.
 ધ (ના) ૧૯ મો વ્યંજન.
 ધકધકલું (વિ) સળગવું, બળવું.
 ધકધકલું (કિ) ઝડપથી કામ ચલાવવું.
 ધકેલવું (કિ) ધકડો મારી ખસેડવું, હડસેલવું.
 ધક્કાધક્કી (ના) એકમેકને ધક્કા મારવા તે.
 ધકકો (ના) હડસેલો, ઠાસો. તોટો. ફેરો. આંટો.
 ધખ (ના) સોસ, તરસ (પાણીની).
 ધખવું (કિ) ખીનવું, લકડું, ચીઠાણું.
 ધગડું (ના) કુટું, ઢગરું. હલકો સીપાઈ.
 ધગધગવું (વિ) બળવું, સળગવું, ધણું તપેવું.
 ધગધગવું (કિ) ધણું ગરમ થવું, દાઝવું, બળવું.
 ધગા, ધગારી, (ના) ધગી તાવની ધીંકી.
 ધચુપચુ (અ) ઢચુપચુ, આનાકાની, સંશયી
 ધળ (વિ) જોરદાર. મોટું, શ્રીકાર. [સ્થિતિ.
 ધળ (ના) ધવળ, વાવટો, નિશાણ. પ્રખ્યાતિ.
 ધડ (ના) કંબધ, ડોકરહિત શરીર.
 ધડ (અ) એકદમ, સ્પેષ રીતે ન અચકાતાં.
 ધડકણ (વિ) કાપર. [અનુકરણ.
 ધડક ધડક (અ) શ્વાસના ઝીણા અવાજનું
 ધડકલું (કિ) જોરમાં શ્વાસોશ્વાસ ચાલવો. બીલું.
 ધડધડ (અ) ધડક ધડક એકદમ.
 ધડધડાટ (ના) ગર્જના. (અ) એકદમ.
 ધડાકો (ના) મોટો અવાજ.
 ધડાધડ (ના) ટપોટપ. ધડધડ અવાજ થાય તેમ.
 ધડાધડી (ના) મારામારી. અવાજ થવા. જો-
 રમાં ચાલવું. ધમાલ.
 ધડી (ના) નિયમિત જોખ.
 ધડો (ના) તાજવાની ખાંધ. નિષમ. પાઠ. નિશ્ચય.
 ધણુધણુ (અ) જોશમાં બળતાં થતો અવાજ.
 ધણુધણુ (કિ) જોશમાં બળવું. ખીંહીવું.
 ધણુધણાવવું (કિ) ધણુધણુ તેમ કરવું. ધમકાવવું-
 ધણિયાણી (ના) પરજોડી સ્ત્રી, વહુ. માનિ
 ધણિયાણ (વિ) આલિસવાણ.
 ધણી (વિ) વર, પતિ. માલિક. મુ

ધત. (અ) તુચ્છકાર અર્થે.
 ધતિંગ (ના) તોફાન. ઢોંગ, પાખંડ.
 ધતરો (ના) ધતૂર, ધનુરો. એક ફૂલ.
 ધધડાવણું (કિ) જોશમાં કામ ચલાવણું. ધમકાવણું.
 ધધડાવરાવણું (કિ) કોઈની મારફત ધધડાવણું.
 ધધણાવણું (વિ) ધણધણાવણું.
 ધન (ના) દ્રવ્ય, દોલત, નાણું, પૈસા શ્રી. એક
 ધન (અ) ધન્ય ! સાબાશ ! વાહવા ! [રાશિ.
 ધનક (વિ) ટપકાવાળું પીણું. (કાપડ).
 ધનગર (ના) ભરવાડ.
 ધનનય (ના) અર્જુન (શત્રુના ધનને જીતનાર).
 ધનતેરસ (ના) આશો વદ ૧૩, ધનત્રયોદશી.
 ધનદ (ના) કુબેર, ધનાધિપ.
 ધનધન (અ) ધન્ય અવાજનું અનુકરણ.
 ધનરેખા (ના) ધનસૂચક હાથેલીના કાપા.
 ધનવત્તર (વિ) ધનેતર. સરસ.
 ધનવંત, ધનવાન, ધનાઢય (વિ) શ્રીમંત, ચૈ-
 ધનહરી (ના) કરમણી અન્નમો. [સાહાર.
 ધનાધિપ (ના) કુબેર. ભંડારી.
 ધનાસરી (ના) ધન્યાશ્રી, ત્રીજ પહોરની એક
 ધનિષ્ઠા (ના) એક નક્ષત્ર. [રાગણી.
 ધની (વિ) ધનવાન. (ના) ધણી.
 ધનુઃપટ (ના) ચારોલી.
 ધનુ, ધનુષ (ના) ધનુષ્ય, કમાન, કામઠું.
 ધનુર (ના) એક સનેપાત.
 ધનુર્ધર (ના) ધન્વી, ધનુર્ધારી, ધનુષ્માન.
 ધનુર્માસ (ના) ધનસંક્રાંતિનો મહિનો.
 ધનુર્વિધા (ના) બાણ મારવાની કળા.
 ધનુષ્ય (ના) કામઠું. મેઘ ધનુષ્ય.
 ધનેતર (વિ) લહુથી સાફ. ધનવાન.
 ધન્તર (ના) નહુટોણું. હાથચાલાકી.
 ધનુરો (ના) ધતૂરો. એ શિવને ચઢેછે.
 ધન્ધ (ના) ધમસાણ. હસાધિ. ધધો.
 ધન્ધાફાર (વિ) કારીગર. (ના) વેપારી.
 ધન્ધો (ના) વેપાર, હાથમ. નિત્યનો અભ્યાસ.
 ધન્ય (વિ) કૃતાર્થ, ભાગ્યશાળી. રાફે.
 ધન્ય ! (અ) સાબાશ ! વાહવા ! ભલે ! હીક મીઠું!
 ધન્વન્તરી (ના) દેવતાઓનો વૈદ સર્વ રાગ
 મઠાડનાર વૈદ.
 ધપકારો (ના) ધબકારો, ધબધબ અવાજ થ-

ધપ્પાખાજ (ના) ધબ્બાનો રમત. ધોલધબ્બા
 ધપ્પો (ના) ધબ્બો, જોશમાં મારેલો ટપલો
 ધબ (અ) અવાજનું અનુકરણ. રતબ્ધ.
 ધબકારો (ના) ધબધબનો અવાજ.
 ધબધબો (ના) ધોધ, ઉત્સ, પ્રસવણ.
 ધબલું (કિ) પડલું, દેવાળું કાઢલું. જીવ નવો
 ધબાડો (ના) ધબકારો.
 ધબાધબી (ના) મારામારી.
 ધબોડલું (કિ) ધોડા મારવા. ટીપલું.
 ધબ્બાખાજ (ના) ધપ્પાખાજ, ધોલધબ્બા.
 ધબ્બો (ના) ધોલ, ધપ્પો.
 ધમ, (અ) અવાજનું અનુકરણ. જોશમાં.
 ધમક (ના) જોશ. શૌર્ય. (વિ) તેજહાર.
 ધમકાવણું (કિ) બીવડાવણું, ઠપકો દેવો. ચલા
 ધમકી (ના) બીક, ધારતી ઠપકો. [વલું
 ધમણ (ના) ધમની, નળીવાળી ચામડાની ધે
 લી. ગાકીનો કમાનદાર પડદો. નાની તમેજ
 ધમણલું (કિ) ધમણથી અગ્નિ વધારવો.
 ધમધમ (અ) અવાજનું અનુકરણ.
 ધમધમલું (કિ) ગરમીનું જોર વધવું.
 ધમધમાવણું (કિ) અગ્નિ વધારવો. ધમા
 ચલાવવી. ધમકાવણું.
 ધમધમાવરાવણું (કિ) બીજની મારફત ધમધ
 ધમધોડકારો (ના) જોશથી અને ઝડપથી. [માવલું
 ધમન, ધમની (ના) નાકી, નસં. ધમણ.
 ધમલું (કિ) ધમણ ચાંપવી. વીંજલું.
 ધમાચકડી (ના) ટટો ટિસાદ મારામારી.
 ધમાધમી (ના) મારામારી, લડાલડ.
 ધમાર (ના) ગાયનનો એક તાલ.
 ધમારલું (કિ) પથને નવડાવણું.
 ધમાસો (ના) એક ઔષધિ.
 ધર (પ્ર) ધરનાર, રાખનાર અર્થે. જેમ મણિધર
 ધર (ના) બાંધપરનો ધરીનો ભાગ. જેને
 સંકેત. જોડાતા બળદના વર્ધ દોરણ. પર્ય
 ધર (અ) ધડ. મૂળધી.
 ધરણ (ના) દાળ, ચાલ, ઠપ (ગાવાની).
 ધરણી (ના) ભોંય. (જુઓ સેતાળીસ; પૃષ્ઠ ૧૬૦
 ધરણું (ના) ત્રાણું, જળરદતી.
 ધરતી (ના) ધરિત્રી, ધરણી, જમીન.
 ધરતીકંપ (ના) ભૂકંપ, પૃથ્વીનું ડોલવું તે.

ધરપત્ર, ધરપત્ર (ના) ખોદી ધારતી, પતરજ.
ધરમ (ના) ધર્મ.

ધરમખાતું (ના) પરેપકાર માટે કાઢેલા ટબ્બલું.

ધરમધકો (ના) કોઈક ફેરો. [ખાતું.

ધરવું (કિ) પકડવું, ઝાલવું. ધારણ કરવું.
નિવેદન કરવું.

ધરા (ના) ભૂમિ. (૪૩ નામો જુઓ પૃષ્ઠ ૧૬૦).

ધરાઈ (ના) આણ, દુવાઈ. ધરામણી.

ધરાધર (ના) પૃથ્વી ધરનાર, રોપનાગ.

ધરાર (અ) અલખત, ખેરાક.

ધરાર (ના) ગાદલીમાં અગાડી વધતો ભાર.

ધરાવવું (કિ) દરકાર રાખવી, ઝલાવવું પાસે
મૂકવું.

ધરાવરાવવું (કિ) કોઈની મારફત ધરાવવું.

ધરાવું (કિ) તૃપ્ત થવું, સંતોષાવું.

ધરી (ના) પેડાં ભેરવવાની દાંડી. ધોરિયાને

જૂસરી ન્યાં બંધાયછે તે જગા. આધાર.

ધરો (ના) ગાહીના આંકમાં જડેલો લોહનો

દાંડો. કરારો.

ધર્મ (ના) ઈશ્વરી આજ્ઞા, સુખનું સાધન.

આવશ્યક કર્તવ્ય. ઈશ્વરી જ્ઞાન મેળવવાનો

માર્ગ. ધર્મમાર્ગદર્શક સંપ્રદાય. શુણ, સ્વ-

ભાવ. દાન. ન્યાય. યમ. યુધિષ્ઠિર. જૈન-

નો એક તીર્થંકર. પુણ્ય.

ધર્મચિંતા (ના) ઉપાધિ.

ધર્મદાન (ના) પુણ્ય અને દાન.

ધર્મધુરન્ધર (વિ) દાનશીલ, ધર્મની ધૂસરી

ધર્મધ્વજ (ના) ધર્મદોંગી. [ધરનાર.

ધર્મપત્તન (ના) મરી, એક મસાલો. ધરમપુર.

ધર્મપત્રિકા (ના) માન દેવા સંબંધી લેખ.

ધર્મપુત્ર (ના) ધર્મ થયો, એમ માની પાળે-

લો છાંદરો.

ધર્મપુરતક (ના) ઈશ્વરી આજ્ઞાનો ગ્રંથ. હિંદુ-

નો વેદ, પારસીની અવસ્તા, સુસલમાનનું

કુરાન, ખ્રિસ્તીનું બાઈબલ.

ધર્મયુદ્ધ (ના) ધર્મને માટે યુદ્ધ. નિઃકંપ યુદ્ધ.

ધર્મરાજ (ના) યુદ્ધ, સુગત, જિન્ન.

ધર્મશાસ્ત્ર (ના) ધર્મપુરતક. ધર્મ સંબંધી શિક્ષા.

ધર્મસંહિતા (ના) દમૃતિ, ધર્મશાસ્ત્ર.

ધર્માત્મા (વિ) ધર્મ કરતાર દાનશીલ.

ધર્મદા, ધર્મદાય (વિ) ધર્મ નિમિત્તે આપેલું.

ધર્માન્ધ (વિ) આંધળાની પેઠે ધર્મ માર્ગમાં દો-

ધર્માર્થ (વિ) ધર્મદા. પુણ્યાર્થ. [રાતો.

ધર્મિષ્ઠ, ધર્મી (વિ) ધર્મ પાળનાર. દાતારી.

ધર્મોપદેશક (ના) ધર્મબોધ, ધર્મ સંબંધી ઉપ-

ધવ (ના) પ્રિય, તેજ. ધણી. લક્ષ્મી. દિશ.

ધવડાવવું (કિ) ધવાડવું, ધાવે તેમ કરવું.

ધવડાવરાવવું (કિ) ગ્રીન પાસે ધવડાવવું.

ધવલ (વિ) ઘોળું, સફેત, સ્વેત.

ધવળ (ના) ઘોળ, માંગળિક ગીત.

ધવાડવું (કિ) સ્તન પાન દરાવવું.

ધવિત્ર (ના) હુણના ચામડાનો પંખો.

ધસવું (કિ) બેરસાથી ચાલવું. આગળ વધ-

વું. ખસીને પડવું.

ધસારો (ના) હલ્લો. તુટ. વધરિ.

ધસાવડો (ના) ધસારો. પેસારો.

ધાંધલ (ના) ગડખડ, તોફાન.

ધાંધલિયું (વિ) ધાંધલ કરનાર.

ધાઇ (ના) સ્તન, પાન, પયોધર.

ધાક (ના) બીક, ડર, ધારતી. કરપ.

ધાગવું (કિ) ધાકમાં રહેવું.

ધાગો (ના) દોરો, દોરડો.

ધાડી (ના) લઢણ, ચાલ, તરેહ.

ધાડ (ના) ભારાની ટાળી. તોફાની ટાળું.

ધાડાધાડ (ના) વણીજ ઉતાવળ.

ધાડું (ના) ટાળું, જથ્થો.

ધાણા (ના) એક મસાલો.

ધાણાની ભાજ (ના) કોથમીર.

ધાણિયાં ઘઉં (ના) એક ભતના ઘઉં.

ધાણિયોશુંદર (ના) એક ભતનો શુંદર.

ધાણી (ના) સેકયાથી ફૂટેલું ધાન્ય.

ધાત (ના) વીર્ય. યાદી.

ધાતકી (ના) ધાતુપુષ્પિકા, એક ઔષધિ.

ધાતવું (કિ) ચીતકુંડા આપવું, ફાવવું. ઝાળવું.

ધાલો (ના) અઘા, કમલાસન.

ધાતુ (ના) ધાત, ખનિજ પદાર્થોનું ક્રિયાપદનું મૂ-

ધાતુક્ષય (ના) વીર્યનો ઘટારો. [જપ.

ધાતુપુષ્પિકા (ના) ધાતકી, ધાયડી, એક ઔષધિ.

ધાતુ (ના) ધાતો, અઘા.

ધાત્રી (ના) ભૂમિ (જુઓ પૃષ્ઠ ૧૬૦ તે.)

ધાન (ના) ધાન્ય, રાંધેલું અનાજ.
 ધાનચુલો (વિ) ધાન માટે ટળવળું.
 ધાન્ય (ના) અનાજ, અન્ન, દાણા.
 ધાપ (ના) છકડ. ઉતાવળી ચૂક.
 ધામરધિશું (વિ) લઠ્ઠ, પુષ્ટ (શરીરે).
 ધામરડું (કિ) પહેરાવડું, છેતરડું.
 ધામલી (ના) ધાણું, નાની અગારી.
 ધામળી (ના) નાનો ધામળો, કામળી.
 ધામળો (ના) કામળો. યુત્તસ, બનૂસ.
 ધાણું, ધાણું (ના) અગારીની ઉપરની અ-
 ગારી. લાવરી પકડવાનો ફાંદો.
 ધામ (ના) સ્થળ, ઘર, મંદિર.
 ધામણ (ના) એક જાતનો સર્પ.
 ધામણી (ના) શરીરે ભરાઈ જોડ.
 ધામધૂમ (ના) ગરબડ. ધમપછાડ.
 ધામા (ના) પડાવ. અડે દારકા.
 ધાયડી (ના) ધાતકી. ધાતુપુષ્પિકા, એક ઔષધિ.
 ધાર (ના) ધારા. કોર, વાઢ. કોરણ.
 ધારક (પ્ર) ધરનાર. જેમ આજ્ઞાધારક.
 ધારણ (ના) ધરવાની ક્રિયા. ધડી. જીભો ચાંબલો.
 ધારણ (વિ) નિશ્ચળ, દૃઢ. જળર.
 ધારણા (ના) સ્મરણશક્તિ, અવધાન તર્ક.
 ધારણિયો (ના) ધારણ, ધરનો જીભો ચંભ.
 ધારવું (કિ) વિચારવું. કલ્પવું. અટકળવું.
 ધારા (ના) ધાર. કાપદા.
 ધારિયું (ના) એક દાતરડા જેવું હથિયાર.
 ધારિષ (ના) સહનશીલતા. કરેલવૃત્તિ, ધૃષ્ટતા.
 ધારી (પ્ર) ધરનાર અથ. જેમ, વેશધારી. જટા-
 ધારી (ના) નિયમ. વલીવટ. કાપદો. ધારી.
 ધાવ (ના) આપા. ધગડાવવાને રાખેલી સ્ત્રી.
 ધાવણ (ના) ધાનમાંનું દૂધ.
 ધાવણું (વિ) ધાવડું હોય તેવું (બાળક).
 ધાવરી (ના) એક વસાણું.
 ધાવરું (ના) રણકિંચું. એક રોગ.
 ધાવડું (કિ) સ્તનપાન કરવું.
 ધાવું (કિ) ફેંડવું, ઉતાવળે ચાલવું.
 ધારકો (ના) ઔચિંતી બીક. ફાળ.
 ધારતી (ના) બીક, દેહેરાત. કાળજી.
 ધિંગાણું (ના) ધાડું, ચૂક. તોફાન. ફેંદાફેંદ.
 ધિરું (અ) ધિક્કાર અથ.

ધિક્કાર (ના) તુચ્છકાર, તિરસ્કાર.
 ધિક્કારું (કિ) ધિક્કાર કરવો. તુચ્છ માનવું.
 ધિક્કટ (વિ) ધિક્કારેલું.
 ધિંચું (ના) જળરદસ્ત, સમર્થ.
 ધિવણ (ના) શુક્ર, બૃહસ્પતિ, સુનાચાર્ય. --
 ધિવણા (ના) ધી, બુદ્ધિ, મનીષા, પ્રજ્ઞા, શેષુધી
 ધિવ્ય (ના) સ્થાન, શુદ્ધ, ધર.
 ધી (ના) બુદ્ધિ, અજ્ઞ, મતિ. દીકરી.
 ધીકું (કિ) ગર્મઘાટો થવો. જીનું રહેવું.
 ધીકો (ના) વાસાપર મારવાનો હાથનો ધા
 ધીજ (ના) અસાધારણ પ્રતિજ્ઞા. અપૂર્વ શિક્ષા
 ધીટ (વિ) કંઠણ છાતીકું, અડગ. હિમ્મતવાન
 ધીબવું (કિ) ધખોડવું, ધીકા મારવા.
 ધીખાધીખ (અ) એવા અવાજનું અનુકરણ.
 ધીમંત (વિ) ધીવાન, બુદ્ધિમંત, અક્ષલમંદ
 ધીમર (ના) ધીધર, માછી.
 ધીમું (વિ) વિલમ્બ કરનાર. ચાંત. ધીર.
 ધીમેધીમે (અ) આરતે આરતે, હળવે હળવે
 ધીર (ના) પતીજ. ધીરજ, ધૃતિ, ધૈર્ય.
 ધીર (ના) ધૈર્યવાન. અડગ.
 ધીરજ (ના) સખરી, કરેલ વૃત્તિ, ધૈર્ય.
 ધીરવું (કિ) ઉધાર આપવું. ભરોસે સોંપવું
 ધીરું (વિ) ધીમું. ધીરના જેવું.
 ધુંધળું, ધુંધળું (ના) સમીસાંજનો અંખે
 ધુંવર (ના) ધુમ્મર. [પ્રકાશ
 ધુવો (ના) ધુમ્ર, ધૂમાડો, ધુણી.
 ધુંશળ, ધુંસરી, ધુંસરું (ના) ઝૂસરી, ધૂરી.
 ધુજવું (કિ) કંપવું, ધુજવું, કાંપવું.
 ધુમ્મરી, ધુમ્મરો (ના) કંપારી. એક રોગ.
 ધુન્નવવું (કિ) ધુન્ને તેમ કરવું. ગભરાવડું.
 ધુણવું (કિ) હાલ્યા કરવું. હલાવડું.
 ધુણાવવું (કિ) ધુણે તેમ કરવું. નાણું કઠાવવું
 ધુણી (ના) ધુમ્ર, ધૂમાડો.
 ધુત (અ) ધિક્કાર અથ. જેમ હડેધુત.
 ધુતકાપવું (કિ) તરછોડવું. તિરસ્કારવું.
 ધુધુ (અ) એવા અવાજની નકલ.
 ધુન, ધુન્ન (ના) લગન, નિમગ્નતા, લેહ.
 ધુન્ધવાવું (કિ) ધૂમાડો થવો.
 ધુન્દી (ના) ધુનવાળો, લેહેરી.
 ધુમ (અ) અડગ અને લેશમાં.

ધુમધામ (ના) ધામધુમ, ગરબડ. કાઠ.
 ધુમધોષાર (અ) ધુમ, ઝડપ અને નેરામાં.
 ધુમાર (ના) ધમાર. એક ગાયન તથા તેનો
 ધુરધર (વિ) મુખી, અગ્રેસર. બચ્. [તાલ.
 ધુરપત (ના) ધરપત, ખોટો દમ.
 ધુરીણ (ના) ધુરા ધરનાર, બળદ.
 ધુસકો (ના) લેંકડો, ઓંચિતા રૂદનનો નાદ.
 ધૂડ (ના) ધૂળ, રજકણ.
 ધૂત, ધૂતાણ (વિ) ધૂત, ઠગ, રૂપડી.
 ધૂતાણું (કિ) ઠગાણું, છતપાણું.
 ધૂધણું (ના) ધૂધણું, સાંજ સવારનો આંખો પ્ર-
 ધૂન (ના) અવજનો ધાર. ધુન્દ. [કારા.
 ધૂપ (ના) સુગંધી ધૂમારો. તલાકો.
 ધૂપડું, ધૂપતેલ, (ના) ધૂપેલ.
 ધૂપણું (કિ) ધૂપ દેવા. [તિલ.
 ધૂપેલ (ના) સ્ત્રીના માથામાં નાખવાનું સુગંધી
 ધૂપેલિયો (ના) ધૂપેલ કરનાર તથા વેચનાર.
 ધૂમ (ના) ધૂમ, ધૂમારો.
 ધૂમકંટુ (ના) પૂછડિયો તારો.
 ધૂમર (ના) ધૂમારો જેવી હવા.
 ધૂમારિયું (ના) ધૂમારો બવાનું ખાકોરું, ચીમની.
 ધૂમારો (ના) ધુમ, ધૂર.
 ધૂમાણું (વિ) બળિયેલ, ધૂમારો કરવું.
 ધૂત (વિ) ઠગ. ચતુર, વિચક્ષણ.
 ધૂલિ (ના) ધૂળ, રજ.
 ધૂલિવંદન (ના) ધૂળ ઉરાટવી તે.
 ધૂળ (ના) રજ. ભૂકો.
 ધૂળકોટ (ના) ચોમેર ધાણી ધૂળ ઉડી રહેવી તે.
 ધૂળધાણી (અ) ફરે મૂકામ, ફના કૃતિયાં,
 ખરાબ ખસ્તા. [એમ ગણવું.
 ધૂળ નાંખવી (કિ) બળવું, હશે, દીસણું રણું,
 ધૂળધોણું (વિ) ધૂળવાણું.
 ધૂળ પડવી (કિ) ઓંખ વળવી, અર્થ જવું.
 ધૂળપડવો (ના) હોળીનો પડવો, ફાગણ તદ ૧.
 ધૂળવળવું (કિ) બગડવું, ખરાબ થવું.
 ધૂપિત (ના) ધારણ. ધીરજ, ધેર્ય.
 ધેર (ના) એક નીચી શદ્દ નતિ.
 ધેડ (વિ) હલકું, નીચું.
 ધેડગર (વિ) અંશુદ, ભ્રષ્ટ (બોલી) થવું તે.
 ધેડકનેતી (ના) ગાળો લાંડી 'ધરીને ખાણ એક

ધેડવારો (ના) હલકા લોકોની વસતી.
 ધેડિયું (ના) ધેડ સરખું, નીચ. હલકું.
 ધેડો (ના) ધેડ નતિનો પુરુષ.
 ધેડી (ના) ધેડની સ્ત્રી.
 ધેણ (ના) અધરણી રાત, સ્ત્રીમાંતિણી.
 ધેન, ધેનુ (ના) ગાય, ગૌ.
 ધેનુકા (ના) હાથણી, ફરિણી, વશા.
 ધેરવાણું (કિ) ધોડાને પાણી પાડું.
 ધેર્ય (ના) ધીરજ, સખૂરી.
 ધેવત (ના) ગાયનના ૭ સ્વરમાંનો છઠ્ઠો.
 ધોડો (ના) પથ્થર, અસ્ત્ર, પહાણો.
 ધોસો (ના) ગાયનની એક તરેહ. ઝાંસો. એક
 ધો (ના) ધોવાની ઝીક. (ધા) ધોડું. [કાપડ.
 ધોકડું, ધોકડો (ના) રૂની ગાંસડી, દેહ.
 ધોકારાબંધ (અ) ઝડપથી ને નેરામાં.
 ધોકો (ના) સોટો, લઠ. તુક્સાન. દુઃખ.
 ધોખો (ના) દુઃખ. તુક્સાન, ધકડો. ધારકો.
 ધોણ (ના) ધોવણ, ધોતાં નીકળેણું પાણી.
 ધોતર (ના) ધોતિયું. થેપાડું.
 ધોતલી (ના) બચકાની, બાળકનું ધોતિયું.
 ધોતાળ (વિ) ઉદાર. ઉડાઉ.
 ધોતિયું (ના) ધોત, ધોતર, થેપાડું.
 ધોધવો (ના) દડુડો, મોટી ધાર. (પાણીની),
 ધોધો (અ) પાણીના અવાજની નકલ.
 ધોનારણું (કિ) મારણું.
 ધોપડી (ના) હાલમની કોથલી.
 ધોવણ (ના) ધોણીની સ્ત્રી.
 ધોખાં (મા) ઇંટ.
 ધોળી (ના) પરિટ, કપડાં ધોનાર. મૂર્ખ.
 ધોળીગરો (ના) કપડાં ધોવાનો ધાર.
 ધોણું (ના) મૂર્ખ. બેવકૂફ.
 ધોખો (ના) ખોખો, પોરા. (વિ) ટ્રાક.
 ધોરણ (ના) નિયમ. બંધારણ. નિશ્ચય. કથતા.
 ધેરિતક (ના) ટુંટરૂં 'ધાલ' (ધોરાની).
 ધોરિયો (ના) નીક. ગાડીનો પુલ.
 ધોરી (વિ) સરિયામ, સીધું. જોડું, મુખ્ય.
 ધોરા (ના) ધોરા જાતી ભીત. ઓટલાનો મોટો
 ધોલ (ના) ટપલો. યાપટ. [ગોખલો.
 ધોવડાપુણું (કિ) ધોવણ જોમ કરવું.
 ધોવણ (ઝ) ધોણ. ધોવાની સફાઈ.

ધોણું (કિ) ધાવન કરું, મેલ કાઢવો.
 ધોળ (ના) ધવલ, મંગળ ગીત.
 ધોળણું (ના) રંગરો. મરો.
 ધોળણું(કિ)ધોળું કરું. ચૂનો લગાડવો. ઉઠાળણું.
 ધોળાવણું (કિ) ચૂનો લગાડાવવો.
 ધોળાસ (ના) જરાક ધોળાપણું.
 ધોળિયો (ના) ધોળો પુરુષ, બળદ વગેરે.
 ધોળીસુસણી (ના) એક ઓસરિયું.
 ધોળું (વિ) ધવલ, બળળું ફીકું.
 ધોળેદીસે (આ) સોના દેખતાં દિવસે.
 ધોત્ર (ના) ધોતર, ધોતિયું, થેપાડું.
 ધોમ્યજ્ઞપિ (ના) ખાંડવના કુળ ગોર.
 ધોરેય (ના) ધુરી ધરનાર, બળદ, વૃષભ, બેલ.
 ધ્યાતા (ના) ધ્યાન ધરનાર. [પસંદગી.
 ધ્યાન (ના) ઊંડો વિચાર. ચિત્ત. ખંત. સ્મરણ.
 ધ્યાની (વિ) ધ્યાતા. વિચારમાં નિમગ્ન.
 ધ્યામ (વિ) મેલું, ગંદું. એક ધાસ.
 ધ્યાસ (ના) અધ્યાસ, એક સરખો વિચાર.
 ધ્યેય (વિ) વિચાર કરવા યોગ્ય. (ના) વિ-
 ચારવાની વસ્તુ. [કંટો.
 ધ્રાગણું (ના) કમાડને જડેલો આડો લાકડાનો.
 ધ્રાણું (કિ) અધરકાણું. અખરાવણું. ધરાણું.
 ધ્રુપદ (ના) એક મોટું ગાયન.
 ધ્રુવણું (ના) કાંપણું, ચરચરણું.
 ધ્રુવ (ના) પૃથ્વીનો ઉત્તર દક્ષિણ છેડો. ઉત્ત-
 રનો તારો. ઉત્તાનપાદ રાજનો પુત્ર. એક
 ધ્રુવક (ના) ધ્રુપદ, ટેક. [હિનયોગ.
 ધ્રુવપદ (ના) અચળપદ. ગાયનમાં ટેક, મોરો.
 ધ્રુવવૃત્ત (ના) ધ્રુવથી રજા અક્ષાંશમાંનો પ્ર-
 કેશ. તે દર્શક નક્ષત્રોની રેખા.
 દ્રોણિયું (ના) ઊસનું મોટું દોહણું.
 દ્યંશ (ના) નાશ.
 દ્યવ (ના) ધન, નિશાન, વાવટો.
 દ્યવપ્રહરણ (ના) પવન, વાયરો.
 દ્યનિ (ના) સ્વર. અવાજ. રહસ્ય. રસગુચક
 દ્યનિચલ (ના) કાન, શ્રુતિ, અવણ. [વાક્યાર્થ.
 દ્યસ્ત (ના) ભ્રષ્ટ, ચ્યુત, ગલિત.
 દ્યાંક (ના) દાગરો, બલિપુષ્ટ, કાક, વાયસ.
 દ્યાન (ના) નાદ, રવ, ધોષ, અવાજ, સાદ.
 દ્યાનત (ના) અધકાર.

ન.

ન (ના) વીશમો અંગન.
 ન (અ) નિષેધ અર્થે. જેમ નકાસું, નનાસું.
 નકટું (વિ) નાક વગરનું. ટેક વિનાનું.
 નકરું (વિ) નર્થ, માત્ર. દર વગરનું. સ્વતંત્ર.
 નક્લ (ના) કોપી (અંગેલ), અતુકરણ. હે-
 કાયત. પ્રતિ. મસ્કરી.
 નક્લી (વિ) નકમ કરનાર. મસ્કરે.
 નક્શી (ના) ચિત્રેલી તરેહ, કોતરેલી ભાત.
 નક્શીદાર (વિ) નક્શીવાળું.
 નક્શો (ના) રૂપરેખા, આકૃતિ. મેપ, પ્લાન,
 નકાસું (વિ) નિરર્થક કોટક, અર્થ. [(અંગેલ).
 નકાર (ના) ન. ના. (અર્થનું કથન).
 નકારણું (કિ) ના કહેવી.
 નકારું (વિ) નરસું, ખરાબ, નકાર.
 નકારો (ના) નક્શો.
 નકાસ (ના) ખાટકોનો બળર. ફાંસીની જળ.
 નક્ષી, નક્ષીય (ના) નેક્ષી, ચોપદારનો જયધો.
 નક્ષીર (ના) લીટી, ઓળ, રેખા.
 નક્લ (ના) નોળણો, એક પ્રાણી.
 નકુલેષ (ના) રાસના, નાકુલી, એક ઔષધિ.
 નકુચો, નકુચો(ના) સાંકળ ભેરવાનો આંકડો.
 નકોટ્ટો (વિ) લાંઘણ, દરાકો, અપવાસ.
 નક્કર (વિ) જડ. ભરેલું.
 નક્ષી(અ)નિશ્ચય અર્થે. ખરેખર, ચોકસ, જરૂર.
 નક્ત (ના) રાત, દોપા.
 નક્તક (ના) કર્પટ, લગડાનો કટકો.
 નક્તમાલ (ના) કરંજ, એક ઔષધિ.
 નક (ના) ગાંડુલ, અળસિયો. એક જંતુ.
 નક્ષત્ર (ના) તારો, તારામંડળ, ઉડ્ડીણ.
 નક્ષત્રી (વિ) ક્ષત્રી વિનાની.
 નખ (ના) નખર, કરંજ, પુનર્લવ, પુનર્નવ.
 નખતેલ (ના) નક્ત, નખલાનું તેલ.
 નખરા, નખરાં (ના) લેહેકા, શૃંગાર ચેષ્ટા.
 ચાળાચસકાં, ચાવલાવ.
 નખરાખાન (ના) નખરાં કરવામાં કાળેલ,
 નખલો(ના)જડાવ આંદલો. ચેહેરો. એક સુગંધી.
 નખશિખે (અ) પગથી મીથા લગી, નખથી
 શિખા પર્થતઃ

નખિયું } (ના) નખમા આકાર. નખેથી
 નખિયાં } ઉતારી ફાડેલી સીંગ.
 નખી (વિ) મોઢા નખવાળું (જનાવર).
 નખી (ના) મહેલો નખ. (ખાળકની કેટલાં ખાં-
 સખેતર (ના) નક્ષત્ર, તારા [ધવાનો).
 નખોદ (ના) નસંતાન, ઉચ્છેદ, સત્યાનાશ.
 નખોદિયું (વિ) નખોદ વાળનાર.
 નખોરિયું (ના) નખનો દુરડો-કાપો.
 નગ (ના) પર્વત, પહાડ, હાટ.
 નગદ (વિ) શેકડ. કીમતી, મૂલ્યવાન.
 નગદી (ના) સિકાની ધાતુ. કીમતી માલ.
 નગર (ના) પુર, શહેર, કસબો.
 નગરચર્ચા (ના) લોકવત્ત, ગામગપાટા.
 નગરપડો (ના) ગામમાં હાંડી પીટાવવી તો.
 નગરશેઠ (ના) મહાજનનો-ગામનો-મુખી. પ-
 નગરી (ના) નગર, પુર, શહેર. [રેલ.
 નગર (વિ) નધરાજ, બેશુરમ. કૃત્ત.
 નગરખાંતું (ના) ટોરખાંતું, ચોધડિયું.
 નગારચી (ના) નગારાં વગાડનાર. [આકાર.
 નગાર (ના) એક વાદ્ય. ડમકો. નગારાં જોવો
 નગિના, નગિનો (ના) જડાવ દાગીનો. હીરો.
 નગિનો (વિ) દેખાવડો. ચતુર, હોશિયાર.
 નગણું (વિ) આપકારી, ગુણપાડ ન માનનાર.
 નગોડ. (ના) એક ભતતું ઝાડ.
 નગૌડ (ના) પંખી, પક્ષી, ખગ, વિહંગ, ચક્ર.
 નગત (વિ) નાચું, ફિગંખર.
 નધરાજ (વિ) બેટીકર, નકુંકર.
 નખાતું (કિ) અઢેલતું. ઢગલો થઈ પડતું. ઉ-
 લટી થવી. [નમૂનો.
 નંગ (ના) વીટીમાંમો હીરો. દાગીનો. અપૂર્વ
 નચાવતું (કિ) નાચે તેમ કરતું, ફૂંદાવતું. નૃત્ય.
 નચિંત (અ) નિશ્ચિંત. નિરાંત. [કરાવતું.
 નચુકો (ના) નકુચો, આંકરો.
 નચોવતું (કિ) નીચોવતું, પીળતું.
 નજદી (અ) પાસે, પડોસમાં.
 નજર (ના) દૃષ્ટિ. ધ્યાન. જુટા. ભેટ. ખસિસ.
 નજરકેદ (વિ) કેરવેલી ફૂંદા પહાર ન ખવાય એવું.
 નજરચૂક (ના) દૃષ્ટિહીન, અભણતાં થયેલી ભૂલ.
 નજરચોર (ના) આંખ ચોરાવનાર. [કિત.
 નજરખંધી (ના) આંખને ભૂલ ખવડાવવાની યુ-

નજરખાળ (વિ) સાવધ. દીર્ઘદૃષ્ટિ.
 નજરાણું (ના) નજર આગળ મૂકેલી ભેટ, ખસિસ.
 નજરાનજર (અ) આંખેઆંખ. સામસામા.
 નજળો (ના) ધડપણનો એક રાગ.
 નજક (અ) નજદીક, પાસે.
 નજલું (વિ) નિહાવ, નકામું, નિરસાર.
 નજસ (વિ) ખરાબ, ગંદું, નકાર.
 નજુમ (ના) જ્યોતિષ, જોશ, ભવિષ્યદ્વજ.
 નજુમી (વિ) જ્યોતિર્વિદ, જોશી, દેવજી.
 નટ (ના) નૃત્ય કરનાર. ખટુરપી. એક રાગ,
 નટવર (ના) નટમાં શ્રેષ્ઠ. શ્રીકૃષ્ણ. [ખિલ.
 નટવાઈ (ના) આકાશચલ્લીની રમત.
 નટવી (ના) નટની સ્ત્રી. નટનું કામ કરનાર સ્ત્રી.
 નટવો, નટવો (ના) નટનું કામ કરનાર પુરુષ.
 નકાર (વિ) ખરાબ, નરસું.
 નકોર (વિ) નરસું, નિર્લજ.
 નડ (ના) આડ, હરકત. નડો, દૂખળો.
 નડતર (ના) નડ, અડચણ, વિદ્વ.
 નડતું (કિ) હરકત કરવી. દુઃખ દેવું.
 નડો (ના) દૂખળો. એક નીચ શબ્દ ભતિ.
 નણદી (ના) વરની બેહેન, નણુંદ.
 નણહોઈ (ના) નણુંદનો વર,
 નણુંદ (ના) નણદી, વરની બેહેન.
 નતવાળિયો (ના) મૂંઝા પાછળ નિત્ય જમ-
 નથ (ના) વેસર, વાળી. [નારો આંધળ.
 નથ (કિ) નથી. (આમ્ય).
 નથડી, નથણી (ના) નહવેસર, વાળી, વીટલી.
 નથી (કિ) છે નહિ.
 નદ (ના) મોટી નદી, જેમ સિંધુ નદ.
 નદારત, નદારદ (અ) નકુંકા અર્થે.
 નદાવા (અ) માગતાં પણ નહિ મળે એ અર્થે.
 નદી [ના] સરિતા, તરંગિણી. [કારગતી.
 નધણિયાતું (વિ) ધણી વગરનું.
 નતાયું (વિ) નામખિનાયું, વગર સહિતું.
 નંથિ (ના) નકાર, ના, ન.
 નંદન (ના) દીકરો, પુત્ર, બેટા, જનય.
 નંદનવત (ના) છુટ્ટો ખાગ.
 નંદવતું (કિ) ખડિત કરતું, કંકડો કરવો.
 નંદવાતું (કિ) ખડિત થતું, કંકડા થવા.
 નંદિની (ના) દીકરી, પુત્રી, બેટી, તંદ્યા.

નંદી (ના) શિવનો પોલીઓ. અર્જન.
 નન્નો (ના) નકાર, ના, ના.
 નપુંસક (વિ) હીનરો, ખોલો. નાન્યતર કાયર.
 નફેરી (ના) એક વાજિત્ર.
 નફો (ના) કમાણી, ફાયદો, લાભ.
 નર્ફટ (વિ) ખેશરમ, નિર્લજ, ખેમદખ.
 નર્ફર (ના) લોડો, શુભામ, ચૂકર.
 નખળી (ના) નખળી હાલત, અસકિત.
 નખળું (વિ) નિર્જળ, અસકત.
 નખાખ (ના) નવાખ, સખો.
 નલ (અ) આકાર, બ્યોમ, આસમાન.
 નલવું (કિ) નિલવું, ટકવું, ચાલવું.
 નલાવ (ના) નિલાવ, ટકાવ.
 નમણું (ના) દેવને નહવડાવાનું પાણી.
 નમણું (વિ) નમેણું, ઉતરણું, પાછળું.
 નમન (ના) નમસ્કાર, વંદન. મંગળાચરણ.
 નમનતાઈ (ના) નમ્રતા, વિનય. ગરીબાઈ.
 નમણું (વિ) નમેણું, વળેણું.
 નમણું (કિ) નીચું વળવું. તાબે થવું. ઢળી.
 નમસ્કાર (ના) નમન. હાથલેડ. [પડવું.
 નમાઈ (વિ) મા વિનાની.
 નમાળ (ના) નિમાળ, ખદગી. (સુસલમાનની).
 નમાણું (વિ) મા વગરનું.
 નમાર (ના) વગર ખેરેલા ડાંગરના ચોખા.
 નમાવણું (કિ) નીચું વાળવું, હંધાવવું. સાંતકરણ.
 નમૂનો (ના) માસલો, નકલ: આકાર. તરેહ.
 નમેશ (વિ) મેહેરવિનાનું નિદેશ.
 નમ્બર (ના) સંખ્યા, આંક, ક્રમ. વર્ડ.
 નમ્ર (વિ) નમી પડેણું. વિનયી. સાલસ. તા.
 નમ્રતા (ના) તાબેદારી, વિનય. [ખેદાર.
 નમન (ના) નેણ, નેત્ર, આંખ, લોચન.
 નર (ના) પુરુષ, મરદ. વીર.
 નરક (ના) દોળખ. વિધા. અસહ્ય દુઃખ.
 નરકકુંડ (ના) નરકોના ખારો.
 નરકવાસ (ના) પાપી પ્રાણીને પામવાની ગતિ.
 નરખ (ના) નિરખ, કસ, તપાસ, નિરીક્ષા.
 નરખું (ના) એક વાધ (એને સાંકો લગાડેલી
 નરડો (ના) નડો દુખખો. [હોય છ.)
 નરણું (વિ) નહાઈ, ખોઈ, ખરાખ. તા-કાળિક.
 નરદમ (અ) નચું. શુદ્ધ. તરવ. તમામ.

નરપત, નરપતિ (ના) રાજા, હાકેમ, ભૂપા.
 નરપણું (વિ) પાતણું, દુખણું.
 નરસે (વિ) નિર્લય, ખેડીકર. [લો
 નરમ (વિ) સંવાળું. પોચું. ધીર. સાંક કમ
 નરમાદા (ના) સ્ત્રીપુરુષ. આરણ્ય દેવાનો ખા-
 લો ને ચાપરો.
 નરમાસ (ના) સાલસાઈ, નમ્રતા. કુમળાસ.
 નરમો (ના) એક યતનો કપાસ.
 નરસ, નરસું (રિ) નહાઈ, ખરાખ. નિરસ.
 નરાજ (ના) ખોદવાનું હથિયાર, ડોરા.
 નરાણી (ના) નરેણી, નખ ઉતારવાનું ચોલદ.
 નર (વિ) નચું, એકલું, શુદ્ધ. અસલ.
 નરડાટ (વિ) ઉત્તરડ, વેરાન.
 નરેણી (ના) નરાણી, નખ લેવાનું; ચોલદ.
 નરેન્દ્ર (ના) રાજા, નૃપતિ, ભૂપતિ.
 નર્તન (ના) નૃત્ય, નાચ.
 નલદ (ના) કાળા વાળાનું મૂળ, શર, એ.
 નલિન (ના) કમળફૂલ, પદ્મ. — [એપા.
 નલિની (ના) કમલિની. કમળની દાંડી.
 નવ (વિ) નવું, નુતન. ૯ (સંખ્યા).
 નવ (અ) નહિ. [ત્રો ભા.
 નવટાંક (વિ) શેરના છર ટાંકને હિસાબે. શેરનો
 નવટાંકી (ના) નવટાંક વળનવું કાટણું.
 નવડો (ના) નવ, ૯ સંખ્યાનું ચિહ્ન.
 નવતર (વિ) નવું. નવાઈ જેવું.
 નવનવું (વિ) નવુંનવું.
 નવનીત (ના) માખણ, લોણી, મસકો.
 નવનિર્મા (ના) ૯ પ્રકારની નિધિ. (કમ્પ
 નવનિધિ) કુંદ, ખર્વ, નીલ, પદ્મ, મકર, મ-
 હાપદ્મ, સુકુંદ અને રાખ).
 નવમી (ના) નોમ, નવમો દિવસ.
 નવચૌવન (ના) તાણુ, બુવાની. તરણ નર.
 નવચૌવના (ના) તરણી, નવા જોખનવતી.
 નવરંગી (વિ) નવા રંગનું. ધણા રંગવાળું.
 નવરત્ન (ના) ગોરોદ, નીલમ, પરવાણું, પા-
 પોખરાણ, માણિક, મોતી, લગ્નણિયા
 ને હીરો.
 નવરસ (ના) અદ્ભુત, કંકણ, ખીલતસ, લ-
 યાનક, શેર, વીર, સાંત, શુભાર અને હારય.

નવરાત, નવરાત્રિ (ના) નેરાતાં, આશો
 ૬ ૧ થી ૬ સૂધીની રાતો.
 નવરાસ (ના) અવકાશ; પરવાર, કુરસદ.
 નવર (વિ) કામધંધા વિનાતું.
 નવલ (વિ) નહું. નવીન, નવતર.
 નવલ (ના) નવાઈ, આશ્ચર્ય.
 નવલકથા (ના) દાદબરી, કલ્પિતવાર્તા, નોવેલ.
 નવલખી (વિ) નવ લાખખી પુછવાળો.
 નવલશાહીજી (વિ) શેઠાઈનું રાલ ધાલનાર.
 નવસાગર, નવસાર (ના) એકે જાતનો ખાર.
 નવરો (ના) વર, વરરાત્ર, છવાવર.
 નવરત્ન (વિ) જાણ, જ્ઞાન, હજાર.
 નવાઈ (ના) નવલ, અચરતી. નવી ચીજ.
 નવાજમુ (ના) કૃપા, મેહેરખાની. દાન.
 નવાજું (કિ) દઈ દેવું, દાન આપવું.
 નવાણુ (ના) જળાશય, નહાવાની જગા.
 નવાણું (ના) નવાણું, દદ (સંખ્યા).
 નવાળ (ના) નખાળ, ખાદશાહ તરફનો સૂળો.
 નવારમું (વિ) નધણિયાવું. વારસવિનાતું.
 નવિ (અ) નહિ.
 નવીનુની (વિ) ન જાણેલી એવી (ખબર).
 નવીન (વિ) નહું તાજું.
 નવીસંદો (ના) કલ્પક, નવી ઈમારત ઉપજનાર. કારકુન. લેખક. [મંશાવું.
 નહું (વિ) નવ, નહું, નવીન. હાલતું. તાજું.
 નહુંજીવું (વિ) જાણવા જેવું. હળીમળી રહેવું.
 નહુંસવું (અ) નહુંજ, તરતનું હોય તેમ.
 નવેણુ (ના) રસોડું. અખોટ.
 નવેણિયો (ના) રાંધણિયો, લાટ, ખીરસનાર.
 નવેનામે (અ) ખીજે નામે. નવેસર.
 નવેસર, નવેસરથી (અ) ફરીથી. નહું મંડાણુ
 નવોઢા (ના) તરતની પરણેલી સ્ત્રી. કિરીને,
 નવાણું (વિ) નવાણું, દદ (સંખ્યા).
 નવા (ના) નેસ.
 નવ (વિ) નાશ પામેલું. નીચું. લાંગણું.
 ના (ના) રંગ, શિરા. નેસ.
 નાકારી (ના) નાકમાંહેણું ચામડાનું પડ.
 નાકોર (ના) નાકનાં બે ઠાણાંમાં અકેદ.
 નસન્તાન (ના) નિરસન્તાન, નિકંદન, નખાદ.
 નસલ (ના) મૂળ, જડ. વંશ.

નસાણું (ના) નાશી જાય તેમ કરવું.
 નસાયત, નસાહત (ના) કપકો, સભ. રિહા.
 નસીબ (ના) દેવ, ભાગ્ય, દરમ, ચાનસ.
 નસીબદાર (વિ) ભાગ્યશાળી, દેવવાન.
 નરતર (ના) બે ધારવાળું અણીદાર હથિયાર.
 નહર (ના) નેહેર. નળ. મોટી નીક.
 નહવડાવણું (કિ) સનાન કરાવણું હુખારણું. છે-
 નહાણુ (ના) અટકાવ, રોકેદર્શન. [તરણું.
 નહાણું (ના) વરને નહવડાવવાની રીતિ.
 નહાતીધોતી (વિ) અડકાતી (સ્ત્રી).
 નહાણું (વિ) નાણું, લખુવથનું સાંકડું.
 નહાણુંસુણું (વિ) જેણુંતેણું.
 નહાલ (વિ) નિહાલ. પૂણું. કૃતાર્થ.
 નહાવણુ (ના) સનાન.
 નહાણું (કિ) પાણીથી સરીર ધોણું, સનાન કરણું.
 નહાસણું (કિ) ભાગણું, દોડણું. [ખાણું.
 નહિયા (ના) એક ચોભર.
 નહિ (અ) નકાર અર્થે. ના.
 નહિતર. નહિતો (અ) અભાવ, બદલો સૂચક.
 નહિયું (ના) નેયું. સૂધી દૂધી.
 નહી (ના) દૂધી.
 નહીં (અ) નહિ. નકાર અર્થે.
 નળ (ના) પાણીની મોટી નળી, જળનો માર્ગ.
 નળવાઈજણું (કિ) અશક્ત થવું.
 નળિકા (ના) નળી.
 નળિયું (ના) નળના આધારનો ઠીકરાનો ઘાટ.
 નળી (ના) નલિકા. [અડધો નળ.
 નળીદાર (ના) નળીવાળું. નાળચાણું.
 નળો (ના) ખગનો છુટણી પાટલી લગીનો
 ભાગ. મોટી નળી.
 નળોડી (ના) સાંકડી વાટ, નેળ, નાળ, ગંધી.
 ના (અ) નકાર, અભાવ, સુકાબલે, અપ્રસ-
 ન્નતા, અશક્તિ દર્શક.
 ના (અ) ફારસી શબ્દો પૂર્વે અભાવ અર્થે
 લાગેછે. જેમ, નાદાર, નાદાન, નાપાક ઈં
 માંગણું (ના) નાડી કે ચોરીઅભેરવવાનું નાકું.
 નાંદિયો (ના) નંદી, મહાદેવનો પોરીઆ.
 નાઈ (ના) નાચિક, નાવી, હલમ, વાળદ.
 નાઈક (ના) નાચેક, ફીપાઈઓનો સુખી.
 નાઈબ (ના) નાચેબ, ખીલ દરજ્જાનો, કે.

નાઈલાજ (અ) નિરૂપાય, ન છૂટકે.
 નાઈમેદ (વિ) નિરાશ, આશાભંગ.
 નાએક (ના) નાયક, મુખી.
 નાક (ના) નાસિકા, પ્રાણેન્દ્રિય. ટેક. શોભા.
 નાક ભંચુ રહેલું (કિ) ટેક રહેલો. [રવળ. આકાશ.
 નાક કંદુ (વિ) નકંદુ, કપાયલા નાકવાળું. નિ-
 નાક કપાલું (કિ) આખરૂં જવી. [લેબ.
 નાક કાપું (કિ) શોભા, આખરૂં લેવી.
 નાક ધસું (કિ) પરતાવો કરવો. માફ માગવી.
 નાકની દાંડી (ના) નાકનો ઉપલો દાંડી જેવો
 નાકબૂલ (અ) અસંમતિ દર્શક. [અવયવ.
 નાકમાં બોલવું (કિ) શુભા બોલવું.
 નાકલીટી, નાક લં.સોટી (ના) નાક જોડે પર
 ધસવું તે. માફી.
 નાકું (ના) દંરવાળો. છેડો. કાણું. નાંગળું. થાણું.
 નાકેદાર (ના) થાણેદાર, જગત ઉધરાવનાર.
 નાકેબંદી (ના) નાક બંધ કરવાનું કામ.
 નાકેસ (વિ) અધુરું, અપૂર્ણ.
 નાકોચત, નાકોવત (વિ) અશક્ત, નિર્બળ.
 નાકોતી (ના) અશક્તિ, નબળાઈ.
 નાખ (ધા) ફેંકવું, તબલું ઈં અથે. [ગાળવું.
 નાખવું (કિ) ફેંકવું. પાચરવું. ઓડવું. સોંપવું.
 નાખદા (ના) નખોદા, ટંડેલ, નાખવો. સરંગ.
 નાખુશ (વિ) દલગીર. હદાસ. અપ્રસન્ન.
 નાખુશી (ના) અપ્રસન્નતા, ગેરમરજ.
 નાગ (ના) એક જાતનો મોટો સાપ. એક
 દેવ. હાથી. લવંગ. [પરમ સુંદર સ્ત્રી.
 નાગકન્યા (ના) નાગ નામના દેવની કન્યા.
 નાગકેસર (ના) એક ઔષધિ.
 નાગકું (વિ) નાલુકું નિર્બળ. એકવડું.
 નાગણી (ના) નાગણ, નાગની સ્ત્રી.
 નાગણું (ના) દોરના ગળાનું દોરકું.
 નાગપાંચમ (ના) આવણી પાંચમ.
 નાગપાશ (ના) નાગનું શું હળું, ચૂડ. એક બંધ.
 નાગર (વિ) નગરનો રહીશ. ચતુર.
 નાગર (ના) આઠાણ તથા વાણિયાનો એક
 વર્ગ. સૂકો. [વેલો.
 નાગરવેલ, નાગરવેલી (ના) ખાવાના પાનમાં
 નાગરી (વિ) નગરનું. નાગર સંબંધી. દેવનગરી.
 નાગરી (ના) ચતુરા. નાગરની સ્ત્રી. નાગરેણ.

નાગરીગોઠ (ના) ચતુરાઈની ઉત્તરપીડી.
 નાગણાં (ના) નાના સાપ. નાગનાં ચિત્ર.
 નાગલી (ના) આવડા કોદરા જેવું એક હલકું
 નાગલું (ના) નાગડું, નાકું. [અના
 નાણું (વિ) નચ્ન. દેવાળિયું. નિર્લજ. ખુલ્લું, ર
 નાગોવધોદ (ના) તરકો હતો પડતો વધોદ. [હંદી.
 નાધોરી (વિ) દોર પાળનારા.
 નાચ (ના) નૃત્ય. મેઠક, મિજલસ.
 નાચકો (ના) ળકો.
 નાચણ (ના) નાચારી સ્ત્રી, વેશ્યા, રાંડ.
 નાચનવેડા (ના) વેશ્યાના ચાળા.
 નાચવું (કિ) નૃત્ય કરવું. ફરફ.
 નાચાર (ના) લાચાર, નિરાશિત, મોઢાર.
 નાચારી (ના) ગરીબાઈ, નાચાર હાલત.
 નાચેણ (ના) નાચણ, નાચનારી.
 નાજર (ના) અંદાલતનો એક અમલદાર. હી-
 જડાની એક જાતિ.
 નાલુકું (વિ) કુમળું. પાતળું. નરમ. હી-
 નાલુકું (વિ) રીંક. તક્લદી. અશક્ત. થોડું.
 નાલુકાઈ, નાલુકી (ના) નાલુક હાલત.
 નાટ (ના) નૃત્ય. (અ) નેટ, નક્કી.
 નાટક (ના) એક દ્રશ્ય કાવ્ય. ખેલ. વેશ.
 નાટકશાળા (ના) નાટક દેખાડવાની જગા.
 નાટકી (વિ) નાટક સંબંધી. નાટક કરનાર.
 નાટારંગ (ના) નાટક, નાચ. વગેરેના રંગ.
 નાડ (ના) નાડી, શિરા. દોરી. કુંચી. ચાન-
 નાટણ (ના) ચામડાનું દોરકું. [ડાનું દોર.
 નાટણું (ના) નાટણથી જકડવું.
 નાડાહડી (ના) નાડું, જે કે વધારે રંગનું ન-
 નાડી (ના) નાડ. કસ. દોરી. [તર.
 નાડું (ના) રંગિત દોરો. ખાટી, હસ.
 નાણક (ના) નાણું, પૈસા.
 નાણવું (કિ) માપવું, તપાસવું. ન આણવું.
 નાણાવટ (ના) નાણાખતર, સાહુકારપેક.
 નાણાવટી (ના) નાણાનો વેપારી, સરાફ.
 નાણું (ના) નાણકું સિક્કા. ધન. મૂલ્ય. [હિંદી.
 નાત (ના) જ્ઞાતિ. એક વર્ગ.
 નાતખહાર (વિ) નાત વ્યવહાર બંધાયેલ.
 નાતરિયા (વિ) નાતરાં કરનાર.
 નાતરિયું (વિ) નાતરામાં આણવું, આંગળિયું.

નાતરૂં (ના) સ્ત્રીનું પુનર્લેખન. નાતું, સંમંધ.
 નાતવરૂં (ના) ક્ષાતિભોજન, જમણુવાર.
 નાવાન (વિ) અશક્ત, નોંદાવત. નિરાશ્રિત.
 નાવાલ (ના) પ્રિયતમસ. તાનરપમી રીસેંબર,
 નાતીલું (વિ) નાતતું. [અથેલની દીવાળી.
 નાતું, નાતો (ના) સંબંધ, વ્યવહાર.
 નાથ (ના) ધણી, પતિ. એક જાતના વેરાળી.
 હોરના નાકમાંની દોરી.
 નાથતું (કિ) હોરતું નસકોડું ક્રોધતું તે.
 નાદ (ના) સ્વર, અવાજ. છંદ, ટેવ. ગર્વ, તોર.
 નાદર (વિ) દુર્લભ, અમૂલ્ય, સરસ.
 નાદાન (વિ) અશ્વસમજી, અજ્ઞાન. મૂર્ખ.
 નાદાળી (ના) અજ્ઞાન, ખેવડુદી.
 નાદાર (ના) દેવાળિયો. ગરીબ.
 નાદારી (ના) નાદારપણું ગરીબાઈ.
 નાદી (વિ) તોરી, છંદી, અભિમાની.
 નાથકું (વિ) નાતું. (પ્રાચ્ય).
 નાના (ના) મુસલમાનની મોટી રોટી રોટલો.
 નાનકું (ના) એકપંથી સાધુ.
 નાનકું (વિ) નાતું, છોટું.
 નાતકું (વિ) વિધવિધ, તરેહતરેહના.
 નાના (વિ) વિધવિધ, તરેહતરેહના.
 નાની (ના) માની મા, માતામહી, આજ.
 નાતું (વિ) છોટું, થોડું, હેઠું, ઝાણું, લઘુ.
 નાતુંસતું (વિ) નાતું સરખું. જેવું તેવું.
 નાનેતર (ના) આજ પડત્રાતું શ્રાદ્ધ.
 નાનેરૂં (વિ) નાતું, લઘુત્વદર્શક.
 નાનો (ના) માનો ખાવ, માતામહ, આજ.
 નાન્દી (ના) નાતકું મંગળાચરણ.
 નાન્દીશ્રાદ્ધ (ના) વૃદ્ધિશ્રાદ્ધ.
 નાન્યતર (વિ) નર કે નારી નહિ તેવું. નપુંસક.
 નાપસંદ (વિ) અપ્રસન્ન. અણુગમતું.
 નાપાક (વિ) અપવિત્ર. પાપી. દોષી.
 નાપાકી (ના) નાપાક હાલત.
 નાપાકી (કિ) ના કહેવી, નકાર કરવો.
 નાપાક, નાપિત, (ના) નાવી હજમ, વાળદ,
 નાપમાન (ના) જાણવા રંગતું. [ગાંધી.
 નાપમાન (વિ) જાણવા રંગ. અવજ્ઞા.
 નાપુદ (વિ) સમૂળ નાશ, ઉચ્છેદ, નસતાન.
 નાભ (ના) નાવ, હોડી. નાભિ.

નાભિ (ના) દુડી. પૈડાનું મધ્ય.
 નાભિક્ષણ (ના) દુડીરૂપી પદ્મ.
 નામ (ના) અભિધાન. સંજ્ઞા. સંબંધનો એક
 વર્ણ, પ્રાતિપદિક. કીર્તિ, પ્રસિદ્ધ.
 નામકરણ (ના) નામ પાડવાનો સંસ્કાર.
 નામજનું (વિ) પ્રખ્યાત, પ્રસિદ્ધ, નામાંકિત.
 નામજોગ (વિ) નામવાળું. નામ ઉપરનું.
 નામજીવ (વિ) નામજીવ, રદ. ખાતલ.
 નામદાર (વિ) નામવર, મશહૂર, પ્રખ્યાત.
 નામદારી (ના) પ્રસિદ્ધિ, ખ્યાતિ, પ્રખ્યાતિ.
 નામના (ના) કીર્તિ, આખર.
 નામનિશાન (ના) સંજ્ઞા તથા નિશાની, અ-
 ભિધાન અને એધાણ.
 નામનું (વિ) ખોટું. નામમાત્ર, દેખાડવાનું.
 નામરાશિયા, નામરાશી (વિ) એક રાશિના
 નામવાળા, નામેરી.
 નામદું (વિ) નપુંસક. હીજરો. કાયર.
 નામદાઈ, નામદાઈ (ના) નાદાઈ. કાયરતા.
 નામવર (વિ) નામદાર. નામાંકિત.
 નામતું (કિ) રેડતું. ધાર પાટવી.
 નામાંકિત (વિ) પ્રખ્યાત, નામીયું. નામવર.
 નામવાળી (ના) નામમાળા, નામેનો હાર,
 નામી, નામીયું (વિ) પ્રખ્યાત, નામાંકિત.
 નામું (ના) લેણદેણનો લેણી હિસાબ. હક.
 વાર્તા. બખર, વૃત્તાંત. નામ.
 નામુંકામું (ના) ઠેકાણુસહિત નામું.
 નામુંકર (વિ) નામજીવ.
 નામુનાસિય (વિ) અધરિત, નાલાયક.
 નામુરાદ (વિ) આશાભંગ, નિરાશ, નાહમેદ.
 નામેરી (વિ) નામરાશી.
 નામેશી (ના) ખેઆખર. હીજરપત. બટ્ટો.
 નાયક (ના) ઉપરી, મુખી. શુભી પુરુષ. આ-
 શક. વડો સીપાઈ,
 નાયકા (ના) નાયિકા, શુભવાન સ્ત્રી. પ્રિયા. મા-
 નાયકી (વિ) નાયક, ખીલ દરજતનું. [શુક.
 નાર (ના) નારી, સ્ત્રી, ખાયડી, વહ.
 નાર (પ્ર) કર્તૃત્વદર્શક જેમ, જેનાર, ખાનાર.
 નારકી, નારકીય, (વિ) નરક સંબંધી.
 નારણું (ના) ગામના નારની ભુંગળી.
 નારંગ, નારંગી (ના) સંતું, એકમધ્ય.

નારદ (ના) એ નામના ઋષિ.
 નારદવિદ્યા (તા) બે જાણેને લડાવવાની કળા.
 નારાજ, નારાજી (વિ) અપ્રસન્ન. કોપાયમાન.
 નારાયણ (ના) શેષશાયી વિષ્ણુ. સંન્યાસી.
 નારાયણખલિ (ના) પિતૃના ઉદ્ધાર માટે એક નારિકેળ, નારિયળ(ના)નાળિયેર, શ્રીફળ. [આદ્ય.
 નારી (ના) નાર, સ્ત્રી, બેરી.
 નાર (તા) ગામની પેદાશમાંથી ઘેાલી, હળ-
 મ વગેરે ધ ધાદારીને અપાતી હલસાઈ.
 નાલ (ના) નાળ, દાંડી.
 નાલકી (સ્ત્રી) એક ખુરસી ધાટી પાલખી.
 નાલાયક (વિ) અઘટિત, ગેરલાજબી. અયોગ્ય.
 નાલાસ, નાલેસી (ના) નિદા, બદગોઠ. ગીબત.
 નાવ (ના) નૌ, નૌકા, હોડી, વહાણ.
 નાવકી, નાવકું (ના) હોડકું, નાની હોડી.
 નાવલો (ના) ધણી, સ્વામી, વર, પીયુ.
 નાવાકેટ્ટ (વિ) અણબણ.
 નાવરસું (વિ) ન ધણિયાતું. વારસ વિનાતું.
 નાવિક (ના) નાવ ચલાવનાર, ચૂકાની, ટહેલ.
 નાવિક (વિ) નૌકા સંબંધી.
 નાવી (ના) નાવિક, હળમ, વાળંદ, શેમશત્રુ.
 નાશ (ના) સંહાર. અવ્યવસ્થા. હાનિ.
 નાશક (અ) નાશ કરનાર અર્થે. જેમ કદનાશક.
 નાશકારક (વિ) નાશ કરે તેવું.
 નાશવંત (વિ) નાશ પામે તેવું, અસ્થિર.
 નાશી (વિ) નાશ કરનાર.
 નાશેહ (ના) રાત્રને શેહમાંથી ખસેડવો તે.
 નાસતો (ના) શિરામણ, સવારમાં કાચું કોર
 નાસરહું, નાસરહું (ના) નાશી જવું તે. [ખાણું તે.
 નાસરો (ના) જમડી, એક પ્રાચીન ચલણી સિક્કો.
 નાસવું (કિ) ભાગવું, ઠરથી ઉતાવળા હોડવું.
 નાસા (ના) નાસિકા, નાક, ધાણેદ્રિય.
 નાસાનાસ (ના) નાસભાગ, દોડાદોડ.
 નાસિકા (ના) નાક, સુંઘવાની છદિ.
 નાસીપાચેસ, નાસીપાસ (વિ) નિરાસ, નાહમેદ.
 નાસુર (ના) એક છિદ્રે રોગ (નાદ, ગળામાંનો).
 નારિતક (વિ) ઈશ્વરનું અસ્તિત્વ ન માનનાર.
 નાહ (ના) ધગધગતો અંગારો.
 નાટક (અ) વગર હલે, ગેરલાજબી. નાકામું.
 નાહર (ના) વાધ.

નહીં (અ) નહિ, નહીં (કવિતામાં).
 નાળ (ના) નાળ, ગર્ભની કુંડીની નળી. દી
 પગે અથવા પગરખાને જડવાનું લોહનું
 ભટું પતરું. ગલી. પરનાળ.
 નાળકું, નાળચું (ના) નાળવું, નાની નળી.
 નાળખંદ, નાળખંધ (ના) નાળ જડનારો.
 નાળવું (ના) આરી, આખોરાને જડેલી નાદ
 નાળા (ના) એક ગમતું નામ. [નળી
 નાળિયેર (ના) નારિકેળ, શ્રીફળ.
 નાળિયેરપાક (ના) કાપરપાક, એક મીઠાઈ.
 નાળિયેરી (ના) નાળિયેરનું ઝાડ.
 નાળું (ના) ગરનાળું, પાણી જવ. નો નાનો મારું
 નિ (ઉ) નિશ્ચય, અભાવ, અતિશય, નિરંતર
 ઈત્યાદિ અર્થે.
 નિંગળવું (કિ) નીતરવું, નીગળવું.
 નિંદવું (કિ) નીંદવું, દાતરડીએ ખેતૂર સાથે
 નિ: (ઉ) "નિ"ના અર્થમાં. [કરવું.
 નિ:શક (અ) બેધડક, શંકાવગર.
 નિ:શેષ (અ) અશેષ, તમામ, ખીલકુલ.
 નિકટ (અ) નજીક, પાસે, હુંકંડે.
 નિકન્દન (અ) નિર્મળ. સમૂળચું એથી નાં
 નિકર (ના) આકર, જ્યો, ટોળું. લંડાર. [વિ
 નિકર (અ) નહિતો, નહિતર.
 નિકોરી (ના) મોરી. પાણીનો સાંકડો મારું
 નિકેતન (ના) મ્યાન, ટેકાણું. ઘર.
 નિક્ષરણ (ના) નીખાર, મોટી આટ.
 નિખર્વ (વિ) સો અબજ. ૧૦૦૦ કરોડ (સંખ
 નિખાદ (ના) નિપાદ, ગાયનનો સાતમે સ
 નિખાલસ (વિ) નિષ્કપટ. શુદ્ધ ખુલ્લા મન
 નિગમ (ના) વેદ, શ્રુતિ. ઈશ્વર, પરિણામ.
 નિચિંત (વિ) નચિંત, નિશ્ચિંત, બેફીકર.
 નિજ (વિ) સ્વ, પોતાનું, ભતનું, ખાસ.
 નિજનંદ (ના) આત્માનંદ. પરબ્રહ્મ.
 નિતમ્બ (ના) કુલાં, હજારાં.
 નિત્યં (અ) હંમેશ, દરરોજ, નિરંતર.
 નિત્યકર્મ (ના) નિરંતર કરવાનાં, કામ.
 નિત્યે (અ) નિત્ય, નિરંતર, હરહમેશ.
 નિદાન (ના) મૂળ કારણ. પરિણામ, ઉપર
 નિદાન (અ) ઉલે, ઉવટે, આખરે.
 નિદ્રા (ના) બેધ, શુડાકા, નીંદ.

નિદ્રાવશ (વિ) બંધનો વશ થએલો. બંધેલો.
 નિદ્રાણુ (વિ) નિદ્રાથી ભરેલું, બંધણુસી!
 નિધણિયો (વિ) ધણી વગરનો.
 નિધન (ના) મોત, મરણ, મૃત્યુ.
 નિધાન (ના) નિધિ. હામ, પાત્ર.
 નિધિ (ના) ભંડાર. ખાણ. ડોહાર. સ્થાન.
 નિન્દક (વિ) નિંદા કરનાર, નિંદાખોર.
 નિન્દ્યું (કિ) નિંદા કરી.
 નિન્દા (ન) દોષારોપ. બદ્ધેઈ.
 નિન્દાખોર (વિ) નિંદા કરનાર, નિંદક.
 નિન્ધ (વિ) ધિક્કારવા યોગ્ય.
 નિપજ (ના) કપજ, પેદાર. લાલ. ઉત્પત્તિ.
 નિપજવું (ના) પેદા થવું. લાલ થવો.
 નિપટ (અ) છેક. (વિ) નરૂંદ, ખેશરમ.
 નિપાત (ના) નારા. લાંબા પરવું તે.
 નિપુણ (વિ) કુશળ, પ્રવીણ, કાબેલ.
 નિપુણતા (ના) પ્રવિણતા, વાહકગારી.
 નિબંધ (ના) લખાણની એક જાત, પ્રબંધ.
 નિષ્કાર (વિ) નિર્ભર, મળખત, સંગીન.
 નિમક (ના) મીઠું, લવણ, હુણ, ખાર.
 નિમકહારમ (વિ) હુણ હરામી, કૃત્રી, જેવું
 ખાધું હોય તેનો અપકાર કર્તા.
 નિમકહલાલ (વિ) કૃત્રી, ઉપકાર ન ભૂલનાર.
 નિમગ્ન (વિ) ડૂબેલું, મચેલું, મસ્ત, ગરક, લીન.
 નિમણુક (ના) નિયમિત વહેંચણુ. ગોઠવણુ.
 નિમંત્રણુ (ના) નેહું, ઈજન. નોતરું, આમંત્રણુ.
 નિમવું (કિ) ઠેરવવું. રાખવું. વહેંચણુ કરવી.
 નિમાજ (ના) બંદગી. પ્રાર્થના. (મુસલમાનની).
 નિમાળા (ના) કેરા, વાળ.
 નિમિત્ત (ના) ઉદ્દેશ. કારણ. લાગ બહાતુ. આળ.
 નિમિષ } (ના) આંખનો પલકારો. આંખ
 નિમેષ } દેવાયને ઉધડે તેટલો વખત. (કિ)
 નિમેષ } જરાક. બરાબર.
 નિયનતા (ના) નિયામક, નિયમમાં, રાખ-
 નાર, ઈશ્વર.
 નિયમ (ના) ધારો, કાયદો, રીત, કરાવ પ્રત.
 નિયમિત (ના) મુકરર કરેલું. ફરવેલું નિયમવાળું.
 નિર (ક) નિષેધ, અલાવવાચક. જેમ નિરહાર
 નિરંકુશ (વિ) સ્વતંત્ર, આકોશવિનાશું.
 નિરખ (ના) નિયમિતભાવ. તપાસ, કસ.

નિરખવું (કિ) નિરીક્ષણ કરવું, પેખવું. કસવું.
 નિરંજન (વિ) અધકાર રહિત. તેજમય.
 નિરંજીર (અ) જરી, ચાણ, હમૈરા, સદોદિત.
 નિરપરાધી (વિ) ખેજુનાહ.
 નિરસ (વિ) નરસ, રસકસ વગરનું.
 નિરર્થક (વિ) નકામું, નમાલું. અકારણ.
 નિરાંત (ના) પરવાર, દુરસદ. મુખ, ચેહેન.
 નિરાકરણુ (ના) નીવેરો, નીકાલ. નિશ્ચય.
 નિરાકાર (વિ) આકારરહિત. સર્વાકાર. અહા.
 નિરાધાર (વિ) આધાર વગરનું.
 નિરામય (વિ) રોગ, મળ, નડતર વગરનું.
 નિરાલમ્બ (વિ) નિરાશ્રય, આધારરહિત.
 નિરાશ (વિ) આશાભંગ, નાહમેદ, દલગીર.
 નિરાશ્રય, નિરાશ્રિત (વિ) અનાય. લાચાર.
 નિરાહાર (ના) અપવાસ, લાંધણ. [નિરાધાર.
 નિરાણું (વિ) ન્યાડ, જુદું. આયું.
 નિરૂત્તર (વિ) બદ્ધમુખ, ઉત્તર ન અપાય એવું.
 નિરુદ્ધોગ, નિરુદ્ધોગી (વિ) ઉદ્ધોગ વગરનું.
 નિરુપકારી (વિ) ઉપકાર ન કરે તેવું.
 નિરુપદ્રવ (વિ) ઉપદ્રવ ન કરનાર.
 નિરુપયોગ (વિ) નકામું, ઉપયોગ વગરનું.
 નિરુપાય (વિ) ઉપાય ન ચાલે તેવું.
 નિરૂપણુ (ના) વણું, બ્યાન. બ્યાબ્યાન. કથન.
 નિરોગી (વિ) અરોગી, આરોગ્ય. તનદુરસ્ત.
 નિરોધ (ના) અટકાવ. રોકાણ, પ્રતિબંધ.
 નિર્જાત (વિ) નિર્મળ, અશક્ત, ગાત્રભંગ.
 નિર્જન્ધ (વિ) વાસ વગરનું.
 નિર્ગમ્ય (ના) ગુજરો. નિર્વાહ.
 નિર્જીણ (વિ) ગુણરહિત. ગુણ ન માનનાર.
 નિર્જીણી (વિ) નૈસ્વૈરુપ્ય. બેકદર, નગણી.
 નિર્વોધ (ના) અવાજ, ધોર, નીદ.
 નિર્વંદ (વિ) જરા એટલે ઘટપણુવિનાશું.
 નિર્વંજ (વિ) નિપાણી ન હોય તેવું. જળપાનરહિત.
 નિર્વંજ (વિ) જીવવગરનું, નિર્વંજ. નકામું.
 નિર્વંજ (ના) ઝરો. ઝરણ.
 નિર્ણય (ના) નિશ્ચય, હેલેબંદરાવ, ફેસલો.
 નિર્ણય (વિ) દયાવિનાશું, ફેર, ધાતકી.
 નિર્દેશ (ના) વણું. આજ્ઞા, હુકમ.
 નિર્દોષ, નિર્દોષી (વિ) દોષવિનાશું. ખેજુનાહ.
 નિર્ધન, નિર્ધની (વિ) ગરીબ, દીન,

નિર્ધાર (અ) નક્કી, નિશ્ચયપૂર્વક.
 નિર્ધારણું (કિ) નક્કી કરણું, ઠરાવણું.
 નિર્ણય (વિ) અસ્થિત, ક્ષમણેર.
 નિર્ભય (વિ) અભય. નીડર.
 નિર્ભર (વિ) ભરેલું. (ના) પેટ.
 નિર્મત્સના (ના) કંટાળો, તુચ્છકાર.
 નિર્ભાગ્ય (વિ) ક્ષમનસીળ, અભાગી.
 નિર્ભાગ્ય (વિ) ભ્રાંતિ વગરનું.
 નિર્ભેદ (વિ) અભેદ, ભેદાય નહિ તેલું.
 નિર્ભળ (વિ) મેલ વિનાનું, સ્વચ્છ.
 નિર્ભાણ (વિ) સર્જિત, ઠેરવેલું, કરેલું.
 નિર્ભાલ્ય, નિર્ભાળ (વિ) દેવાર્પિત, અર્પેલું.
 નિર્મિત (વિ) નિર્માણ કરેલું, સર્જિત. [કાણું].
 નિર્મુખ (વિ) નિરાશ, ભૂખણું પાછું ફરેલું.
 નિર્મૂળ (વિ) સમૂળ, મૂળવિનાનું.
 નિર્લજ્જ (વિ) બેશરમ, નરૂંદટ.
 નિર્લોભ, નિર્લોભી (વિ) લોભ વગરનું.
 નિર્વંશ (વિ) વંશ-સંતાન-રહિત, ઉચ્છેદિયું.
 નિર્વંશ (ના) નસંતાન, ઉચ્છેદ, નખોદ.
 નિર્વાણ (વિ) છેલ્લું. નિશ્ચિત.
 નિર્વાણ (ના) મુક્તિ, મોક્ષ, ઉદ્ધાર. છેલ્લી દશા.
 નિર્વાહ (ના) ઠકાવ. શુભરો, નીભાવ.
 નિર્વિકાર (વિ) અવિકૃતિ, વિકારરહિત.
 નિર્વિપ્ર (વિ) અડચણ વગરનું.
 નિર્વેધ (વિ) બાધ-અડચણવિનાનું.
 નિર્વ્યસન, નિર્વ્યસની (વિ) વ્યસન-લત-વગરનું.
 નિવારણ (ના) નીકાલ. છેટો. અટકાવ.
 નિવારણું (કિ) અટકાવણું, ફર કરણું.
 નિવાસ (ના) રહેઠાણ, સ્થાન. ઘર.
 નિવૃત્તિ (ના) શાંતિ. સ્તિરાંત, પરવાર.
 નિદેહન (ના) વિહિત. નમ્રતાથી કથન.
 નિશ (ના) નિશા, રાત્રિ, રાત.
 નિશદ્દિન (ના) રાત દહાડો, સદાકાળ.
 નિશા (ના) નિશ, રાત, રૂનિ.
 નિશાકર (ના) ચંદ્ર, ચાંદ, શશિ.
 નિશાચર (ના) રાક્ષસ. ચોર. ભૂત ધૂવર. વાગણું.
 નિશાણ, નિશાન (ના) ધન. તાકેલું ધિંદુ. ચિહ્ન.
 નિશાની (ના) ચિહ્ન. ચાંદગારીની ચીજ.
 નિશાળ (ના) શાળા, શિક્ષણગૃહ. [ની વિધિ.
 નિશાળગણું (ના) છાત્રોને નિશાળે બેસાડવા-

નિશાળિયો (ના) વિદ્યાર્થી.
 નિશા (ના) કેદ, અમલ.
 નિશોતર (ના) એક ઝાડના મૂળિયાં. (બુલાખનાં
 નિશ્ચય (ના) ઠરાવ, તોડ, નિર્ણય. પતીળ.
 નિશ્ચિંત (વિ) ચિંતા વગરનું. બેઢીકર.
 નિશ્ચાસ (ના) નીસાસો.
 નિષાદ (ના) ગાયનનો સમ્પન્ન સ્વર.
 નિષેધ (ના) અટકાવ, પ્રતિબંધ. નકાર.
 નિષેધક (વિ) નિષેધ કરનાર.
 નિષ્કપટ, નિષ્કપટી (વિ) કપટરહિત.
 નિષ્કલંક (વિ) કલંકવિનાનું. શુદ્ધ.
 નિષ્કામ (વિ) ઈચ્છારહિત. અપ્રાપ્ય.
 નિષ્ઠા (ના) આસ્થા, એકીન.
 નિષ્પક્ષપાત, નિષ્પક્ષપાતી (વિ) તરફદારી નકરે
 નિષ્કળ (વિ) અક્ળ, વ્યર્થ, મિથ્યા, નાહક. તિલું.
 નિસબત (ના) સંબંધ, વળગણ. સંબાળ.
 નિસ્તરણું (કિ) પાર પરણું, તરણું.
 નિસ્તારો (ના) ઉદ્ધાર, છૂટકો.
 નિસ્તેજ (વિ) શીકું, તેજરહિત.
 નિસ્પૃહ, નિસ્પૃહી (વિ) બેદરકાર, બેપરવા.
 નિહાલ (વિ) પૂર્ણ. કૃતાર્થ.
 નિહાળણું (કિ) ધારીને-તાકીને જોણું, પેખણું.
 ની (પ્ર) સંબંધ અર્થે નારી ભતિમાં, જે
 ઈશ્વરની આજ્ઞા પ્રીતિઈચ્છા કે પ્રશ્રાઈ કિ
 યામાં, જેમ આવની, આલોની; આવો
 ની ? (આવોછો કે. નહિ ?).
 નીંદ (ના) નિદ્રા, ભૂધ, ગુડાકા.
 નીંદ (ના) પાણી જવાનો માર્ગ. ગટર.
 નીંદસણું (કિ) બહાર જણું. છૂટણું. માલ
 નીંદણું (વિ) પરણું. પંકાણું. ઉપજણું.
 નીંદણીજણું (કિ) હદમહાર જણું, અમધીદ થણું
 નીંદણી રહેણું (કિ) નીંદણું બધ થણું.
 નીંદા (ના) ગાંધર્વ વિવાહ. એક કળ.
 નીંદાલ (ના) નિષ્કલન, છૂટકો, ફરવો. કર
 વ. બુલાસો. નીંદાસ.
 નીંદાસ (ના) નીંદાસ, માલ પરદેશ જવો.
 નીંદું (વિ) ચોખ્ખું, સ્વચ્છ. સાફ.
 નીખરણું (કિ) ધોવાઈને સાફ થણું. [સરણું.
 નીખાર (ના) નિષ્કરણ, મોટી આટ, અતિ એ
 નીખારણું (કિ) નીખરે તેમ કરણું. કાંઈ કાંઈ

નીગમવુ (કિ) ધાળવુ મટીલવુ, વીતવુ. ગુનરવુ.
 નીગળવુ (કિ) નીતરવુ. (પ્રવાહીવુ).
 નીગળા (ના) નીતારા, પાણીનાં રેલા, ધીપા.
 નીશા (ના) નગર, દૃષ્ટિ કાળજી મહેર.
 નીચ (વિ) હલવુ. હીલું. ઉતરવું.
 નીચવું (વિ) નીચેનું, નીચાણમાંનું.
 નીચવવું (કિ) નીચોવવું, નિરસ કરવું.
 નીચાણ (ના) ઢળતો ભાગ. તળેનો ભાગ.
 નીચું (વિ) નીચ. નીચવું. ઉતરવું.
 નીચોવવું (કિ) નિરસ કરવું. કાળીને પાણી
 કાઢવું. ચૂસી લેવું, ધન હરવું.
 નીછારા (ના) મોરી, નીક, ગટર.
 નીલરો (ના) નેલરો, કઠાશ, નેત્રળાણ.
 નીલું (કિ) ખૂટવું. ખૂટી પડવું.
 નીત (અ) નિત્ય, હમેશા, દરરોજ, નિરંતર.
 નીતર (અ) નહિતો, નિકર; નહિતર.
 નીતરવું (કિ) રસ ઝરવો, નીગળવું.
 નીતરાણ, નીતરામણ (ના) નીતરેલું પાણી.
 નીતરું (વિ) નીતરેલું, સ્વચ્છ, નિર્મળું.
 નીતિ (ના) અર્થશાસ્ત્રના નિયમો. વર્તન. આ-
 ચાર. ન્યાય. સદાચાર. સન્માર્ગ.
 નીતિમાન (વિ) સદાચારી. ન્યાયી.
 નીદણ (ના) નીદાણ, નકામું ધાસ વગેરે.
 નીદર (ના) નિદા. ભંધ, નીંદ.
 નીદવું (કિ) નિદવું, ખેતર સાફ કરવું.
 નીધ (ના) નિધિ. ખજાનો, ભંડાર.
 નીધાળો (ના) નેધાળો, એકે જાડ તથા તે.
 નીલવું (કિ) નિર્વહન થવું, ટકવું. [નાં જી.
 નીલાહ (વિ) ટકાવ. કામચલાહ. [દગ.
 નીલાહો (ના) નીલા, કુલારનાં કાચા વાસણનો.
 નીલાવ (ના) નિર્વાહ, ટકાવ. ગુનરાન.
 નીલાવવું (કિ) ટકાવવું, ચલાવવું.
 નીલાવો (ના) નીલાવ, નિર્વાહ, ગુનરો.
 નીલા (ના) નીલાહો, કાચા માટીનાં પાત્રનો.
 નીમ (ના) નિયમ. (વિ) અર્ધ. [દગ.
 નીંદા (ના) પડીવાળો મોટાં બિરનો અંગરખો.
 નીંદાર (ના) પાણી, જળ, ઉદક, અખં, આખ.
 નીંરવું (કિ) આગળ મૂકવું. નાખવું.
 નીરો (ના) ખજુરી, તાકી કે નાળિયેરીનો તા.

નીલ (વિ) ઘેરો આસમાની. (રંગ).
 નીલમ્બ નીલમણી (ના) એક હીરો. આસમાની.
 નીલામ (ના) લીલામ, હરાજી, ઉજાળણી. [મણી.
 નીલું (વિ) ઘેરા આસમાની રંગનું.
 નીલરવું (કિ) ચૂંટાવું. કેળવાવું. નીકળવું. સિદ્ધ.
 નીવારો (ના) નીકાલ. કરાવ. ફેસલો. [યવુ.
 નીવી (ના) સ્ત્રીનાં લગડાની ગાંઠ.
 નીવેડો (ના) નીવાડો, છેડો. કરાવ. [પિથર.
 નીશા (ના) પતીલ. શાણ, વાટવાનો ચપટો.
 નીશાતરો (ના) નીશાપર વાટવાનો જોળ પ-
 નીસરણી (ના) સીડી, નિઃશણી. [ધર.
 નીસરવું (કિ) નિરસણું થવું, નીકળવું.
 નીસાસો (ના) નિશાસ. નીચો શ્વાસ.
 તું (પ્ર) છઠ્ઠી વિભક્તિનો નાન્યતર નતિનો,
 જેમ, ધરતું આદલું, રામતું નામ.
 તુકસાન (ના) તારા, હાનિ, બગાડ, ખરા-
 તુકસાની (ખી. તેમટો, ગેરફાયદો. તથા તે-
 નો બદલો.
 તુકતો (ના) તવો ખુટ્ટો, તર્ફ. મેળવણી. ગુ-
 તુખતો (પ્ર) મદેખ. ફારસી હરફતું ચિહ્ન.
 તુગરું (વિ) કૃતમ્મી. નિર્લગ્ન. ગુરુ વગરનું.
 તુતિ (ના) સ્તુતિ, સ્તવ, સ્તોત્ર, સ્તવન, કી-
 તુત, તુન્ન (વિ) પ્રેરણા કરેલું, ફેરેલું. [તન.
 તૂતન (વિ) તડું, તાલું, નોતમ, નવીન.
 તૂત (વિ) ન્યૂત, ઓછું, કમ.
 તૂપુર (ના) મેપુર, ઝાંઝર.
 તૂર (ના) તેજ, પ્રકાશ. કાર્ય. જાડીલાડું.
 તૂરગહાં (ના) સલીન બાદશાહની બેગમ.
 તૂરી (ના) તુતી, પોપટ જેવું લાલ પંખી.
 તૂત્ય (ના) તાચ.
 તૂપ, તૂપતિ (ના) રાત્ર, ભૂપ.
 તૂસિંહ (ના) વિષ્ણુનો એક અવતાર.
 તે (અ) અને. તથા, વળી.
 તે (પ્ર) ખીજ વિભક્તિનો જેમ: ધનને ભય.
 તે, (પ્ર) ની અર્થે ક્રિયાપદનો જેમ: આવને,
 તે (વિ) એકું (લગ્ની કવિતામાં).
 તેક (વિ) પ્રામાણિક, સાચું. નીતિમાન. ભલું.
 તેક નૂર (વિ) ચોખ્ખી ધાનંતતું. [સખી.
 તેકનામ્ (વિ) નેશીયા પ્રખ્યાત. યજ્ઞેલું. [મનસાઈ.
 તેજ (ના) હિમાચલી આચાર્ય મીનિ.

નેગલું (કિ) ખાલું.
 નેચા (ના) હુકાની લાંબી આમળાંબાળી. નળી.
 નેજારા (ના) નેનડરાણ, નયનબાણ.
 નેજો (ના) ભાણો.
 નેટ (અ) નકી, નિશ્ચયપૂર્વક.
 નેટ (ના) કીણી જળીતું કાપડ.
 નેટ (અ) પાસે કને, નજીક.
 નેડો (ના) સ્નેહ, પ્રેમ. (કવિતામાં).
 નેણ (ના) નેત્ર, નયન, આંખ, લોચન, ચણ.
 નેતર (ના) એક ઝાડ તથા તેની ડાળી. સોટી.
 નેતર (ના) રહેને બાંધેલું દોરડું. [નહિ].
 નેતિ (અ) ન ઇતિ. અટક, અનંત, અપાર. એ
 નેત્ર, નેન (ના) આંખ, નયન, નેણ, લોચન.
 નેપાળો (ના) એક રેષક ઔષધિ.
 નેપુર (ના) નૂપુર, ઝંઝર.
 નેફો (ના) ચણીઆની કસ નાખવાનો ગાળો.
 નેમ (ના) નિયમ. નિશાન.
 નેમણક (ના) નિમણક. ગોઠવણ.
 નેમણું (કિ) નિમણું, વળગાડવું. સોંપવું.
 નેવ (ના) છાપરાના છેડાના નળિયાં.
 નેવલે (ના) નેવામાં.
 નેવાણી (ના) નેવ પડવાની જગા.
 નેવું (વિ) હવે, (સંખ્યા).
 નેવમૂકવું (કિ) વિસારે નાંખવું.
 નેચાશી (વિ) ૮૯ (સંખ્યા).
 નેશ, નેષ, નેસ (વિ) અભાગી. કંજુસ.
 નેસ (ના) નસ, નપા, રગ, શિરા.
 નેસડો (ના) ગોવાળતું રહેકાણ.
 નેસ્ટી (ના) મોટી, વાણીઓ, ખોરાકી વેચનાર.
 નેહ (ના) સ્નેહ, પ્રેમ, પ્યાર.
 નેહડો (ના) નેહ, સ્નેહ. નેસડો.
 નેહર (ના) નહર, પાણીનો મોટો વેહેલો.
 નેહરું (ના) પાણીનો નાનો વેહેલો.
 નેળ (ના) નજોડકી, નાજ. સાંકડી વાટ. નળી.
 નેનકત, નેનકતી (વિ) દક્ષિણ પશ્ચિમની વચ્ચેની.
 નેચામિક (વિ) ન્યાયશાસ્ત્રી.
 નેચું (ના) નવેલો, નખરે લગતો ભાગ.
 નેવેદ, નેવેદ (ના) પ્રસાદ, દેવને ધરાવેલો ખો.
 નેવેદ (વિ) આરિતક. નિષ્ઠાતાળો. ૧૧ શિક.
 નો (અ) નહિ, ન, મ, મા, જેમ: તે ં નો કર.

નો (પ્ર) છઠ્ઠીનો નરબળિમાં. કેમ તેનો હા
 નોંધ (ના) ધીપણ, ડાંચણ, ચાદદારત.
 નોંધવું (કિ) દાખલ કરવું, ટપકાવવું, લખવું.
 નોક (ના) આણી, ટોચ. ટેક, પાણ, વટ.
 નોકદાર (વિ) નોકવાળું. અણીદાર. ટેકીયું.
 નોકર (ના) ચાકર, દાસ, સેવક, ખિદમતદાર.
 નોકરી (ના) ચાકરી, સેવા, દાસત્વ, પનેદગારી.
 નોખું (વિ) જીવું, ચલાવવું, પૃથક, વિભક્ત.
 નોખણું (ના) વેંણું, સેલો, ગાયને (પગે બાંધ
 વાતું દોરડું).
 નોટ (ના) ચલણી કાગળ. ચીટી. ધીપ. નોંધ.
 નોણાં (ના) વરકન્યા તરફનાં બાણસોની આ
 નોણિયો (ના) વિવાહનો એક રીવાજ. [વન
 નોતરવું (કિ) નિમંત્રણ કરવું, તેરફ, બોલ
 નોતરિયો (ના) નોતરાં દેનારો. [વનું
 નોતરું (ના) આમંત્રણ, તેડું.
 નોધ (ના) થાંભલાનો કામચલાઉ ટેકો.
 નોધારું (વિ) નિરાધાર. નિરાશ્રિત.
 નોખત (ના) મોટું નગારું.
 નોમ (ના) નવમી તિથિ. હિંદુની નવમી ત
 નોય (અ) ન હોય. [રીપ
 નોર (ના) નૂર, ભાડું.
 નોરવું (ના) દેવીની નવરાત્રમાંની અઢેક રાત
 નોરપડવું (કિ) હાર પડવું, ચાલવું થવું.
 નોરિયું (ના) નખોરિયું.
 નોલે (અ) ન હોય, (આમ્ય).
 નોહોર (ના) નખોર, નખલત, નખતા હજારા
 નોળ (ના) નકલ, નોળિયો.
 નોળવું (કિ) ગોરસું સાફ કરવું.
 નોળિયો (ના) નોળ, નકલ, એક પ્રાણી.
 નોળી કરમ (ના) એક યોગની ક્રિયા. કાવતરું.
 નોળીનોમ (ના) આવણ શુદ્ધ ૯, નોળ પૂર્ણ
 નનો દિન. [કુચરો.
 નોળું (ના) નાનું સાપોલિયું. ગોરસું ધોવાનો
 નો, નોડા (ના) વહાણ, મધવો.
 નોતમ (વિ) નૂતન, નવું. શોભવું.
 ન્યાત, ન્યાતિ (ના) નાત, જાતિ, જ્ઞાતિ.
 ન્યાતીલું (વિ) નાતવું. જાતિવું.
 ન્યાય (ના) ઈન્સાફ. તુલના. સાચવટ. એક
 શાસ્ત્ર. ધારો: નિયમ. દુષ્ટાંતિક નિયમ.

ન્યાયાધીશ (ના) ઈન્સાફ કરનાર અધીકારી,
ન્યાયી (વિ) ન્યાયવાળું, વાળખી. [નરુને]
પાશ (વિ) ભૂકું. અલગ.
પાલ (વિ) દ્રવ્યથી ભરપુર, પૂર્ણ. કૃતાયં.
પાવટ (ના) ન્યાય કરવાની રીતિ.
ન્યૂન (વિ) ઓછું, ઉછું, કમ.
ન્યૂનતા (ના) ઓછપ, કમતાઈ.
ન્યુ (વિ) નવું (અંગ્રેજી).
ન્યુસ, ન્યુસપેપર (ના) વર્તમાનપત્ર, અખબાર.

પ.

પ (ના) ૨૧ મો વ્યંજન.
પ (પ્ર) પાળક, રક્ષક અર્થે. જેમ: ભૂપ=રાજ.
પ (પ્ર) પીનાર અર્થે. જેમ: મધુપ=ભમરો.
પકડ (ના) પકડવાનો દાવ. ધરવાની કબા,
ઓળટ. (કરવું. રોધવું.
પકડવું (કિ) ધરવું, ઝાલવું, ખાઝવું. કબજે
પકલું (વિ) પગલું, મોકલું, પોહોળું.
પપવું (કિ) પાંકે તેમ કરવું.
પક્વાન (ના) મીઠાઈ.
પક્વાસા (ના) છાપરે જડેલી ચીપો.
પકાઈ (ના) ખંધાઈ.
પકડું (વિ) યુક્ત, પાકું, પૂર્ણ માહિતગાર.
પક્વ (વિ) પાકેલું, રાંધેલું. તૈયાર.
પક્વાત્ર (ના) પક્વાન, મીઠાઈ. રાંધ્યું ધાન.
પક્ષ (ના) પાંખ. પખવાડિયું. આધિયાં. બા-
જી. ઉપરાણું. મત. વર્ગ. વાદવિષય.
પક્ષધાત (ના) અર્ધું અંગ રહી જવાનો રોગ.
પક્ષપાત (ના) તરફેણ, તરફદારી. [પંખવા.
પક્ષાધાત (ના) પક્ષાધાત. પંખવા.
પક્ષાપક્ષી (ના) પક્ષપાત્ર, રાખરખાવટ.
પક્ષિણી (ના) પંખીની માદા.
પક્ષી (ના) પાંખવાળું પ્રાણી, પંખી.
પક્ષી (વિ) પક્ષ કરનાર, મળતિયો.
પક્ષે (અ) બીજી રીતે જોતાં, વિરુદ્ધે.
પખ (ના) પક્ષ, પાંખ.
પખાલ (ના) પખાલ, મુદંગ, જેક લાલિત્ર.
પખવારિયું (ના) પક્ષ, પંદર દિવસ.
પખાલ (ના) પખવાલ, મુદંગ.
પખાલ (વિ) પખાલ વગાડનારો.

પખાલ (ના) પચખલ્લ, મદક, પાણીની ચા-
મડાની ચેલી. પક્ષાલન, શિવમંદિર સુને
ધોઈું તે.
પખાલી (ના) પખાલનો ધંધો કરનાર.
પખાળવું (કિ) પક્ષાલન કરવું, ધોઈ, સાફ કરવું.
પખું (ના) પક્ષ, તફું.
પગ (ના) પદ, ચરણ, પાય. પાયો. ચલનશક્તિ.
પગચરખી (ના) પગ દાખવાતું કામ.
પગલું (વિ) મોકલું, પોહોળું. [રા, ચાળું.
પગધાર (ના) પગચિયાંને આંતરે બેસવાનો ચા-
પગધારિયું } (ના) સોપાન, આરોહણ, પા-
પગચિયું } યરી.
પગથી (ના) પગવાટ. લાંબુ પગચિયું.
પગર (ના) ધામ. પરસેવો. અનાજનાં ફસણાં
છૂંદી દાણા કાઢવા તે.
પગરખું (ના) પાયત્રાણ, જોડો.
પગરણું (ના) ટાણું, અવસર, શુભ કારણ.
પગરસ્તો (ના) ખુશકીનો માર્ગ.
પગલી (ના) ચોરનાં પગલાં.
પગલું (ના) પગનો આકાર. ચરણચિહ્ન
પગવાટ (ના) પગથી. ખુશકી.
પગાર (ના) દરમાયો, નોકરીના બદલાનો ઠરાવ.
પગી (ના) પગલાં પારખનારો.
પગી (વિ) જેના જન્મતાં પગ પ્રથમ બહાર
પડેલા તેહું.
પગેલાગણું (ના) પ્રણામ. પગે પડવું તે. નમન
પગડખંધ (ના) પાધડી, ખાંધનારો. [ભિટ.
પંકજ (મા) કમળ, પદ્મ, અપ્ખ.
પંકાલું (કિ) પ્રખ્યાત થવું, ઓળખાવું.
પંકિત (ના) હાર, ઓળખ, પગત. વર્ગ,
પંકિતખહાર (ના) ન્યાતખહાર.
પંકિતલેદ (ના) ઓછું વધવું પીરસવું તે: ભા-
પંખ (ના) પાંખ, પક્ષ. [જિઆંતરો.
પંખવા (ના) પક્ષગ્રાત, એક રોગ.
પંખાણિયું (ના) એક ભતવું ભાત (ગ્રાખા).
પંખિયું (વિ) પાંખવાળું.
પંખી, પંખેર (ના) પક્ષી, હરતાં પ્રાણી.
પંખેર (ના) વિંજણો, વ્યંજન, તાલકંતક.
પંખેર, પંખેતી (ના) પંકિત, હાર. વર્ગ.
પંચુ (વિ), પાંગળું, લંગડું.

પચકડી (ના) પિચકારી.
 પચકણ (વિ) બીકણ, પોચું.
 પચકણ (ના) જૈન ધર્મના સોગન, બાધી.
 પચકણ, પચકારી (ના) પિચકારી. [બાધા.
 પચપચ (અ) છેક પોચું.
 પચપચું (વિ) પોચું. ફટફટું.
 પચરંગ (વિ) કાળો, ઘોળો, પીળો, લાલ
 પચરંગી અને લીલો એ પાંચ રંગવાળું.
 પચવતું (કિ) પચાવતું, જેરવતું.
 પચતું (કિ) છરતું, પીગળતું. ટટું. મચટું.
 પચાવતું (કિ) જહરમાં પચે તેમ કરતું, જેર-
 વતું. દગાવતું.
 પચાંશ, પચાસ (વિ) ૫૦ (સંખ્યા).
 પચસણ (ના) જૈન ધર્મનું એક વ્રત.
 પચ્યાવન (વિ) ૫૫ (સંખ્યા).
 પચ્ચીશ (વિ) પચ્ચીસ, ૨૫, (સંખ્યા).
 પચ્ચીશી (ના) પચ્ચીશનો જ્યો.
 પચ્ચોતેર (વિ) પચ્ચોતેર, ૭૫ (સંખ્યા).
 પચ્ચમ (વિ) પચ્ચિમ, પાછળ.
 પછડાતું (કિ) ઝીકાતું, અફળાતું, ફૂટાતું. મોંઘા
 પછવાડી (અ) પછવાડે, પાછળ, પૂંઠે. [પડતું.
 પછવાડું (ના) પાછલો ભાગ.
 પછાડતું (કિ) ઝીકતું, અફળાતું. સપડાવતું.
 પછાડા (ના) મિથ્યાશ્રમ, ફાંફા. અક્ષળાટ.
 પછાડી (અ) પછવાડી, પાછળ.
 પછાડી (ના) પછાડો. ઘોડાના પગ બાંધવાનું
 પછાડો (ના) ઉથલો. પાછડાતું તે. [દોરડું.
 પછાત (અ) પછવાડે, પાછળ.
 પછી, પછે (અ) પાછળથી, બાદ.
 પછીત (ના) ધરની પછડાડેની લીત.
 પછીતિયું (ના) ગાડાના માચડાની પાછળ બાં-
 ધવાનું તે.
 પછે (અ) પછી, બાદ, અનંતર.
 પછેડી (ના) દુપદેહ ખેસ, પીછોડી. ઉપરણો.
 પછેડીવા (ના) પછેડી જેવડું કાપડ.
 પછેડો (ના) પીછાડો, મોટી પછેડી, ચાદર.
 પળવતું (કિ) હેરાન કરતું, અક્ષળાવતું. રીબાવતું.
 પળવો (ના) કુંભારની બહી.
 પંચ (વિ) પાંચ, ૫ (સંખ્યા).
 પંચ (ના) લાઠ. ત્રણિત પુરુષ.

પંચ (ના) પાંચનો સપ્તાયઃ ધનિષ્ઠાના :
 તરારથી અશ્વિનીના પૂર્વાધ સૂકીના
 ચ. નક્ષત્રો.
 પંચકોશ (ના) દેહના ચડ. અન્નમય, પ્રાણ
 મય, મનોમય, સ્થિતિમય અને જ્ઞાનંદ્ય.
 પંચગચ્છ (ના) ગાયત્રી ચતાં પાંચ. વાનાં-દૃષ્ટ
 દિહિ, ધી, જાણ અને મૂત્ર.
 પંચતત્ત્વ (ના) ઝાંઝા. નક્ષાભૂત. પૃથ્વી, પા-
 ણી, તેજઃ, વાયુ અને આકાશ.
 પંચવજ્રા (ના) પદ્મોલ્લસનું પચાતું.
 પંચપ્રણાલ (ના) દેહમાંના પાંચ વાયુઃ પ્રાણ,
 અપાન, સમાન, ઉદાન અને વ્યાન.
 પંચબાણ (ના) કાચદેવતાં પાંચ બાણ. કમ-
 ળ, અરોહ, આંબામોર, મોગરો, અસમાની
 પંચમ (વિ) પાંચમો સ્વર. એક રાગ. [કમળ.
 પંચમ (વિ) પાંચમું, પાંચમા ક્રમનું.
 પંચમી (ના) પાંચમ. પાંચમી વિભક્તિ.
 પંચમુખી (વિ) પાંચ મોંઢાવાળું.
 પંચરંજી (વિ) પાંચ રંગનું. ચિત્રવિચિત્ર.
 પંચરત્ન (ના) પાંચ રત્ન; સોનું, ચોતી, હી-
 રો, માણેક અને પાતું. પાંચ ક્રોમતી ચી-
 જનો જથ્થો.
 પંચરસિયું (વિ) પાંચ ઢે વધારે જાતનું મિશ્રણ.
 પંચરાશી, પંચરાશિક (ના) પાંચ પદ ઉપ-
 રથી છટું રોધવાની ગણિતની રીત.
 પંચલક્ષણ (ના) સર્જ, પ્રતિસર્જ, વશ, મન્વંત-
 રો, વંશજનું ચરિત્ર. (પુરાણના).
 પંચલક્ષણ (ના) આરથા, વિપ્રસેવન, શ્રદ્ધાનિ-
 શ્ચ, અભેદશુદ્ધિ, નિર્મલસર (વૈશ્યના).
 પંચવક્ત્ર (વિ) પંચમુખી (ચિત્ર, હનુમાન ઈત્યે).
 પંચવિષય (ના) શબ્દ, રસ, રૂપ, રસ અને ગંધ.
 પંચવૃત્તિ (ના) કૃત, તદ્વિત, સમાસ, એક શે-
 પ અને ધાતુવૃત્તિ (કોમુદી).
 પંચરાત્ર (ના) કામ, મહન. અરવિંદ, અરોહ
 આશ્ર, નવમહિલકા અને નીલકમલ.
 પંચરાખ (ના) પાંચે (હાથનો). અને ત્વ
 પંચજ્ઞાનેન્દ્રિય (ના) આંખ, કાન, નાક, છર
 પંચાગ્નિ (ના) ચાર પાસ ધુણી અને ઉપ
 સૂર્યનો તાપ. ગાર્હપત્ય, આહવનીય, દક્ષિ
 જ્ઞાનિ, સ્વપ્ન અને આવસથ.

પંચાંગ(ના) દીપણ, એમાં તિથિ, વાર, નક્ષત્ર,
યોગ અને કરણ એ પાંચ વાનાં હોય છે.
પાંગળી (ના) પાંચ આંગળી. અંગુઠા, ત-
ર્જની, મધ્યમા, અનામિકા અને કનિકા.
પાણિય (ના) એરંડ, રચક, દીવેલીનું વૃક્ષ.
પંચાણ (વિ) ૯૫ (સંખ્યા).
પંચાત (ના) લવાદ. ન્યાતિલાનું મંડળ. તકરાર.
પંચાતખાર (વિ) ભાંજગડું કરનાર.
પંચાતનામું (ના) પંચાતને કહાય.
પંચાતિયું, પંચાતી (વિ) નાતરું, પંચ સંબંધી.
પંચાતી (ના) તકરાર, ભાંજગડ.
પંચામૃત (ના) દંદી, દૂધ, ધી, મધ અને ખાંડ.
પંચાયત (ના) પંચાત. ન્યાત. લવાદ.
પંચામૃતન, (ના) પાંચ દેવનું મંડળ.
પંચાવન (વિ) ૫૫ (સંખ્યા). એરની નતિ.
પંચાશી (વિ) પંચાસી, ૮૫ (સંખ્યા).
પંચાસ્ય (ના) સિવ. સિંહ.
પંચિયું (ના) ફાલિયું, દુકું ધોતર.
પંચીરણ (ના) પાંચ તત્ત્વનું સંમિશ્રણ.
પંચાગ (ના) પંચ લાગ. પાંચ અનાજની
કર (ના) પિંજર, પાંજર. [ઢગલીઓ
પંજરી (ના) કોપર, અજમે, ખસખસ,
ખાંડ અને ચારાળીનું મિશ્રણ.
પંજળ (ના) એ નામનો પ્રાંત.
પંજળી (વિ) પંજળનું, પંજળ સંબંધી.
પંજિકા (ના) પટે પદની, વ્યાખ્યા-ટીકા.
પંજરી (ના) પંજળરી. ગામેલા નખ.
પંજે (ના) પાંચ દાણાનો સમુદાય. હાથો. ઉ-
પજેટું (કિ) માથે પડયું નિભાવડું.
પંજેટી (ના) કુંભારનું તથા ખેડૂતનું એક એવનર.
પંટ (ના) વસ્ત્ર. પડઃ નકરો. પડદો. લેપ. ન-
દીની પહોળાઈ. નખીનનો ચોરો.
પટ (ના) ઝીક.
પટકું (કિ) આદાળડું, ઝીકડું. ધૂતડું.
પટકાવડું (કિ) મંગેડું વસ્ત્ર પહેરડું. ધૂતડું.
પટકું (કિ) ધૂતાડું. પછડાડું.
પટકું (ના) કસળી ચોરો. કાઝો.
પટકર (ના) છાણું વસ્ત્ર, નૂતું કપડું.
પટનર (ના) લગડાનો આવરો, પડદો.
પટપટ (અ) તડતડ.

પટપટું (કિ) ખોલવાને આતુર હોવું.
પટપટિયું (ના) પટપટ ખોલવું રમકડું.
પટરાણી (ના) મુખ્ય રાણી. રાજની પ્રથમ.
પટલ (ના) પડલ, ગોખ. [તી સ્ત્રી.
પટલાઈ (ના) પટલાઈ.
પટલાણી, પટલાણ (ના) પટલની ધણિયાણી.
પટલો (ના) રેશમ ગુંથવાનો ધંધો કરનાર.
પટલ (ના) પટો, ઢોલ, થાળી, ઢોંડી.
પટાલ (વિ) પટાવનાર. પટાવેલું.
પટાકડી, પટાકો (ના) પટ એવો અવાજ.
પટાટ (ના) ઘોડાનો તંબ.
પટાટા (ના) બટાકા, અળુકડાં, એક કદ.
પટાદાર (વિ) પટાવાળું.
પટાપટ (અ) પટપટ, તડતડ.
પટાપટી (ના) નાના મોટા લીસોટા.
પટાળાજ (વિ) પટો ખેતનાર ઠગ.
પટામણું (વિ) પટાવનાર. પટાવે તેવું.
પટારો (ના) પેટારો, મોટી પેટી.
પટાવડું (કિ) ખોટું સમજવડું, ઉતરડું.
પટાવાળો (ના) સીપાઈ.
પટિયાં (ના) સેંચા પાડી હોળેલા વાળ.
પટી (ના) સીપ. ચોરો. આગળી.
પટું (વિ) પ્રવીણ. ચંચળ, ચાલાક.
પટેલ (ના) મુંખી. કુંભી કોળીનું ઉપનામ.
પટેલાઈ (ના) પટેલનું કામ. પટેલનો દરજ્જો.
પટો (ના) લીસોટા. પટકો. પાટી. સનદ. લા-
કડીની કસરત. પેચ. ક્રો. પટી.
પટ્ટ (અ) ઝટ, ઉતાવળથી.
પટ્ટાલિપેક (ના) અધિકાર લેતી વખતની ક્રિયા.
પટ્ટી (ના) પટી. ખીડી. નખીનનો ચોરો.
પટ્ટો (ના) પટો. પાટ.
પઠન (ના) ભણતર, અભ્યાસ, પાઠ.
પટું (કિ) મૂલ, નકો, કરડું, કીમત ઠેરવવી.
પટાણું (ના) મુસલમાનની એક ભત. વહાણ-
ના તળીયાનું લાકડું.
પટ (અ) પેટ, માદક, લેમ.
પટુણ (ના) નક્કી કરેલી કીમત.
પટ્ટો (વિ) લડ, કદાવર.
પડ (ના) પટ. અશ્રિલાગ. મંદદો. કોરિયો સાળ.
પડખું (ના) પાસું, ખાનું.

પડખે (અ) પાસે, નેજક, પડોસમાં.
 પડખમ (ના), એક વાજિત્ર.
 પડધી (ના) વાસણને લગતી કોરવાળી બેઠક. પ-
 પડધો, પડછન્દો (ના) પ્રતિધ્વનિ. [ગનો અવાજ.
 પડછાંચો (ના) પડેલો છાંચો, ઓળો.
 પડત, પડતર (વિ) પડી રહેલું. ખરાબો પડેલું તે.
 પડતકી (ના) ગડાકની કોથળી.
 પડતાલકું (કિ) ફેરવવું. નાશી જતું. અક્ષાળવું.
 પડતી, પડતીદશા (ના) અસ્ત, નબળી હાલત.
 પડતીરાત (ના) પાછલી રાત, ભાગી રાત.
 પડવું (ના) ઝંપલાવું તે. ધસારો.
 પડથાર (ના) ચોદ. ખરની બહારનો ઓટલો.
 પડતી (ના) ઝુડી, પછી નાની ભારી.
 પડદું (ના) લૂગડે બાંધેલું ઘાસ.
 ડહોપોરા (વિ) પડદામાં રહેલું, જનાની. છૂપું.
 ડહો (ના) પડો, ભારો. આંતરો. ઢાંકણ.
 ચક. તાર. પડ. ઓઝા.
 પ (ના) શરમ, લજ્જા.
 પું (વિ) દૂબળું, અશક્ત.
 પૂછ (ના) પૂછપરછ.
 પીડિયું (ના) પરખીડિયું, કવર, લીકાકા.
 પીતિયું (ના) ભીતને લગતી નાની ભીત. બુ-
 યો (ના) ટેકણ, પડદો. [રજ.
 (કિ) બેરથી નીચે આવવું. દૂડવું. પછ-
 ડ મરવું. ધટવું. હુદ્દશા પામવી. નડવું.
 બનવું, હોવું. દેખાવું. પ્રાપ્ત થવું.
 કાવવું. સુકામ કરવો.
 (ના) ટેકણ.
 ના) પ્રતિપદા, પહેલી તિથિ.
 (ના) મેદો, 'ભીના ધલ'નો લોટ.
 ૧) પડલ, છારી, ઝાંખ.
 ૨) મહલો.
 ૩) પડતર. પડાવી લીધેલું. [રસાઈ.
 ડાપરી (ના) ઉગરાઈપરી માંગણી, સ-
 ૪) જાવણી, સુકામ, કિરપ, અંગ્રેજી.
 ૫) દેસલાવી લેવું, જબરદસ્તીથી
 છાપરાનો ઢાળ. [લેવું.
 એક ઢાળની છાપરી.
 પડ. ચોક સામ.
 દડિયો, દ્રોણ.

પડી (ના) ઘણી ઓપમિતું મિથ્રણ.
 પડીકું (ના) બંડળ, નાનો પડો.
 પડો (ના) ટાંચદાર લાંબુ પડીકું. ઢોલ, પડ
 પડોશ (ના) પડોસ, પાસેનો વાસ.
 પડોશી (ના) પડખે રહેનાર.
 પડોસણ (ના) પડોશમાં રહેતી સ્ત્રી.
 પડો (ના) આવળની સીંગ.
 પડન (ના) પડન, અભ્યાસ, ભણતર.
 પડવું (કિ) ભાંગવું. જોલવું.
 પણ (ના) વચન. દેક. મમત્વ.
 પણ (અ) હલયાન્વયી. વધ, ઘટ, વિરોધ, પ-
 ભૂતાદર્શક. પરંતુ, લેકીન, તોપણ, અપિ.
 પણ (પ્ર) પણું અર્થે. જેમ ગળપણ, બાળપણ
 પંજઘટ (ના) ઓવારો, પાણીનો ઘાટ.
 પણુછ (ના) ચાપ, તીરની આડી કામડી.
 પણુતર (ના) લગ્ન સંબંધ, વિવાહ.
 પણુતર (વિ) પરણેતર, પરણેલી (સ્ત્રી).
 પણુવું (કિ) પરણવું, લગ્ન કરવાં.
 પણિયત (વિ) પરણેલી. (ના) પરણુતર.
 પણિયારી (ના) પાણી ભરી આણુતારી ના
 પણી (ના) ભારી, ઝુડી.
 પણુ (પ્ર) તા, ત્વ અર્થે. જેમ નીચપણું, પ-
 તા, નીચત્વ.
 પણે (અ) ત્યાં, પેલે ઠેકાણે.
 પણો (ના) દડ, રેતી. સરખત, મીડો રસ.
 પણ (ના) શરીર, પિંડ, ભત. એક રોગ.
 પણા (ના) વિવેકવતી બુદ્ધિ.
 પણિડત (ના) પણાવાળો, ત્રિદાન.
 પણડું (ના) પાંકું, પણરોગ.
 પણે (અ) ભતે, પોતે, ખુદ, સ્વતઃ
 પણડોણું (ના) એક શાક.
 પત (ના) પતિ (કવિતામાં), ટેક. ધીર, શાખ.
 પતકરવું (કિ) ગણકારવું, માનવું, કમ્પલું.
 પતંગ (ના) એક છીટ. એક કાષ્ટ. કનકો.
 પતંગિયું (ના) એક છીટો.
 પતંગડી (ના) પાનખર ઝૂલું.
 પતન (ના) પડવાની ક્રિયા.
 પતરાજ, પતરાજ (ના) કુંવાસ, ગર્વ,
 પતરાજખોર (વિ) પતરાજિયું, બડાઈખોર.
 પતરાવળ, પતરાવાળી (ના) પત્રાવળી, બાળ

પતર (ના) પત્ર, ધ્રુવને ડીપીને પાતળો ફેલો ઘાટ. મોટી કથરોડ.
 પત્રાણી, પત્રવાણું (ના) પત્રાવણી, ખાન.
 પત્રું (કિ) સમાધાન થવું. જવું, ખસવું.
 પત્રું (કિ) રૂઠું, ગુસ્સો થવું. પસરવું.
 પતાક, પતાકા (ના) ધનુ, વાવટો, નિશાણ.
 પતાવણું (કિ) માંડી વાળવું, નીકાલ કરવો.
 પતાસાં, પતાસું (ના) એક, ખાંડની મીઠાઈ.
 પતાળ (ના) પાતાળ.
 પતિ (ના) ધણી, વર, કંથ, નાથ. માલિક.
 પતિત (વિ) પડેલું. બ્રથ.
 પતિરાં (ના) મોળાં નોનાં બકરાં.
 પતિમત (ના) શિયલ, પતિમતપણું.
 પતિમતા (ના) સતી, સાધવી, શિયલપાળનારી.
 પતીજ (ના) પ્રતીતિ, ખાતરી. સાખ.
 પતેલી, પતેલું (ના) તપેલી, નાનો ટોપ, પા-
 પચન (ના) પુરં, નગર. [તેલી.
 પત્તર (ના) પત, આખર.
 પત્તરડિયાં (ના) ગળતા પાંતરાંનાં ભજ્યાં.
 પા (ના) કામ, કેડાણું. શોધ. તલાસ.
 પથર (ના) પ્રસ્તર, પથ્થર, પાથાણ.
 પત્ની (ના) પત્ની, સ્ત્રી.
 પત્ર (ના) કાગળ. લેખ. પાંદડું. પતર. પાનું.
 પત્રક (ના) પાનું. ડીપ, યાદી. કોઠા પાડેલો
 હિસાબી કાગળ.
 પત્રાવળ, પત્રાવણી (ના), પત્રાવણી.
 પત્રાણી (ના) ખાન, પત્રવાણી.
 પત્રિકા (ના) ચીઠ્ઠી, રૂકડો. જન્મોત્તરી.
 પત્રી (ના) નયપત્રી. પત્રિકા.
 પત્રું (ના) પતર.
 પથ (ના) માર્ગ, વાટ, રસ્તો.
 પથરાવું (કિ) ફેલાવું, વિખેરાવું. પ્રસરવું.
 પથરી (ના) હલમને આજ્ઞા થસવાનો પથ્થર.
 એક રોગ. ચક્રમક.
 પથરો (ના) પ્રસ્તર. પાથાણ. વધો.
 પા (વિ) ટાંકો, ધીમો. જર.
 પાણું (ના) પાથરણું, શોકની સાદલી.
 પાર (ના) પયારો, પસારો, ફેલાવો.
 પયારી (ના) બીજાનું, તળાઈ. મુકામ.
 પયારો (ના) પસારો, ફેલાવો.

પથિક (ના) વટેમારગ, પ્રવાસી, મુસાફર.
 પથ્થર (ના) પથરો, પ્રસ્તર.
 પથ્થ (ના) પહરેજ, કરી.
 પદ (ના) પગ. પદવી. જગા. બાજાખડી. શ-
 ખદ. થાળી વાડકાનું અનાજસહિત દાન.
 ગાયનની રચના. કવિતાનું ચરણ. તુક. ગ-
 લિતમાં અંક, મૂળ, કે વર્ગ.
 પદક (ના) ચાંદ, પગલું.
 પદખણા (ના) પ્રદક્ષિણા, ગોળ ફરવું તે.
 પદચ્છેદ (ના) વ્યાકરણ પ્રમાણે પદો છટાં
 પાડવાં તે.
 પદચ્યુત (વિ) પદબ્રથ, પદનીથી બહારડેલો.
 પદડી (ના) ગડાકુ રાખવાની કાથળી.
 પદપંક્તિ (ના) ચરણરૂપી ક્રમ.
 પદખંધ (ના) કવિતારૂપ, પદાત્મક.
 પદમ (ના) પદ્મ, અખર, કમળ.
 પદમણી, પદમની (ના) પદ્મિની.
 પદર (ના) પદલવ, છેડો. આશ્રય. સ્ત્રીઓનો
 એક રોગ. ઘોવાટ.
 પદર (સ) સ્વ, પોતે, જાતે.
 પદરખાનું (ના) ભઠીઆરાખાનું. [રચના.
 પદલાલિત્ય (ના) મધુર લાગે એવી સુંદર શબ્દ
 પદવી (ના) દરજ્જો, ઓધો, જગા. પદ.
 પદાર્થ (ના) ચીજ, વસ્તુ. કોઈપણ વિચાર,
 વિકાર. પુરુષાર્થ. પદનો અર્થ. તત્ત્વ.
 પદાર્થવિજ્ઞાન (ના) પદાર્થના ગુણધર્મનું જ્ઞાન.
 પદાવણું (કિ) પાદે તેમ, કરવું. ગભરાવણું.
 પદી (વિ) પદવાળું.
 પદું (ના) કામ, ધંધો,
 પદેડવું (કિ) તગેડવું, મોડાવણું.
 પદોડવું (કિ) રંગડોળવું, પેહેવો કરવું. ખડે
 , ગડે તેમ વાપરવું.
 પદ્ધતિ (ના) નિયમિત રીતિ. ક્રમ, હાર છટા.
 પદ્મ (ના) કમળ. એક ચિહ્ન. સો કરોડની
 પદ્મરાગ (ના) માણેક. [સંખ્યા, અમળ.
 પદ્મ, પદ્મભક્ષ્યા (ના) ભદ્રમી, જોરી, શ્રી.
 પદ્મમાસન (ના) બ્રહ્મા. યોગનું તથા ભોગનું
 એક આસન.
 પદ્મિની (ના) એક પ્રકારની સ્ત્રી. હતામ સ્ત્રી.
 પદ્મ (ના) કાગ, કવિતા, પદમંધ,

પધરામણી (ના) મોહાનપુરપત્ર આગમન.
 પધરાવતું (કિ) માનપૂર્વક તેડવું કે વિદાય કરવું. કોઈને ગળે ધાલવું. પેહેરાવવું.
 પધારવું (કિ) માનસહિત આવવું કે જવું.
 પનઘટ (ના) પલ્લઘટ, ઓવારો, તીર.
 પનાહ (ના) સંરક્ષણ, આસરો. ઓથ.
 પતું (ના) ગોળ ને આમલી કે કાચી કેરીનું લેહેન. દાર મિશ્રણ.
 પનો (ના) લૂગડાની પોહોળાઈ.
 પનોતી (ના) રાત્રિની દશા. પડતી, વિપત્તિ.
 પનોતું (વિ) માંગણિક, લાભકારી. સુખારક.
 પન્તિયાણું (ના) ભાગ, પાંતીનો ધંધો.
 પન્તિયાળો (ના) ભાગિયો, ભાગદાર.
 પન્થ (ના) પથ, માર્ગ. રીત. સુસાફરીમાં જરૂરી ચીજોનું દાન.
 પન્થી (ના) પંથનો. પ્રવાસી. વટેમાર્ગ.
 પન્દર (વિ) પંચદશ, ૧૫ (સંખ્યા).
 પન્દરવાડિયું (ના) પાંચવાડિયું, પક્ષ.
 પન્નગ (ના) સાપ, સર્પ, ભુલંગ.
 પન્નર (વિ) પંદર, પંચદશ, ૧૫ (સંખ્યા).
 પન્નાળ (ના) પરનાળ, પ્રનાળિકા, નેવના પાણી ઝીલવાની શુદ્ધી નળી.
 પપતસ (ના) એક મોટું ફળ.
 પપેટી (ના) પારસીઓનું ખેસતું વર્ષ. [ખીટી].
 પપૈયો (ના) બપૈયો, ચાતક. ફોડો. સતારની.
 પખિલક (વિ) બહેર, સાર્વજનિક (અથેજ).
 પખિલકવડસે (ના) બહેર બાંધકામ, ઈન્નેર.
 પખાડવું (કિ) પહોંચાડવું. આપવું. [ખાડું].
 પખ્ખાળવું (કિ) શરીરપર પોયો હાથ ફેરવવો.
 પય (ના) પાણી, જળા દૂધ, દુગ્ધ. [જળા].
 પયું (ના) ઓલાણ, કોરાતા બેલને ચાલવાની.
 પયોધર (ના) દરિયો. વાહળ. સ્તન, ધાઈ.
 પર (વિ) ખીનું. પારકું. પછીતું. [આંચળ].
 પર (પ્ર) આથે, દૂર, ઉપરાંત જેમ: અત:પર.
 પર (અ) ઉપર. પછી. [પરાત્પર].
 પર (ના) પીછા પીછું (પંખીનું).
 પરથ (ના) દાંડો, દસ્તો, પરાઈ. (વિ) પારકી.
 પરકમ્મા (ના) પરિકમણ, પ્રદક્ષિણા.
 પર કાયાપ્રવેશ (ના) ખીનના આંખિયામાં ઊંઘતું ભરાવું તે.

પર કીયા (ના) ખીનની સ્ત્રી. એક પ્રકારે
 પરખ (ના) પારખ, પરીક્ષા. [નાયિકા]
 પરખવું (કિ) પારખવું, કસ કાઢવો.
 પરખાણુ (ના) સઢ બાંધવાનું લાકડું.
 પરખાવવું (કિ) દેખાડવું, કસ કઢાવવો. આપ
 પરખાડું (કિ) પારખ થવી, એરખખાડું.
 પરખિયેઠ (ના) રૂ પરખનાર.
 પરખળું (વિ) પરોપકારી, પરમાર્થી.
 પરગણું (ના) હંખો, છલ્લો.
 પરચમન (ના) જરકર્મ, વ્યભિચાર.
 પરચુણુ (ના) પ્રચૂર્ણ, છૂટક. નાના સિક્કા.
 પરચો (ના) પરતો, ચંમતકાર.
 પરજ (ના) એક સગ. પરત, વર્ગ (જમીનના).
 પરજંક (ના) પર્યંક, પલંગ, છપરખાટ.
 પરજિયો (ના) પરજ. રાજિયો. સોનીની એ:
 પરકવું (કિ) પડવું, કીમત ઠરાવવી. [નિત].
 પરડ (અ) અવાજનું અનુકરણ.
 પરડો (ના) બાવળની સીંગ.
 પરણ (ના) લગ્ન, વિવાહ. પર્ણ, પાંદડું.
 પરણમું (કિ) પ્રણમું, પગે લાગું.
 પરણવું (કિ) લગ્ન સંબંધ કરવો.
 પરણાવવું (કિ) પરણે તેમ કરવું. વિવાહ કરવા. પાણી રેડવું. ગળે ધાલવું.
 પરતક્ષ (અ) પ્રત્યક્ષ, સન્સુખ.
 પરતમ (વિ) પરાધીન.
 પરતવું (કિ) ધુટવું.
 પરતીત (ના) પ્રતીતિ, પતીજ. ભરોસો.
 પરતો (ના) પ્રતાપ, જગતાબેધપણું. મહિમા.
 પરત્વે (અ) લીધે, યોગે, થી.
 પરદાહો (ના) દાહનો આપ, પ્રપિતા.
 પરદાર, પરદારા (ના) પારકી સ્ત્રી.
 પરદેશ (ના) પરમુલક, બિદેશ.
 પરદેશી (વિ) પારકા દેશનું. લેયો.
 પરધર્મ (ના) પારકો ધર્મ.
 પરનાણિ (વિ) પરજાતિ, ખીજ 'ન્યાતીતું'
 પરનાળ (ના) પ્રનોક્ષી, પન્નાળ.
 પરનાળિકા (ના) પરનાળ. રૂઢી.
 પરન્ટુ (અ) પણ, તોપણું, તથાપિ.
 પરન્ટું (ના) પંખી પક્ષી.
 પરપેઠ (ના) હુંફની ત્રીજ નકલ.

પરપોટો (ના) ફેડાડું કુકડો.

પરપ (ના) પ્રપા, ધમોદા જળપાન.

પરપિટિયું (ના) પરપિટિયું, દવર, લીકાકા.

પરપિયો (ના) પરપપર પાણી પાનારો.

પરપુદ્ધિ (ના) પારપી અક્ષલ.

પરપ્રહા (ના) અક્ષર પ્રહાસી પર તે. પરમેશ્વર

પરપ્રવલું (કિ) થકવલું, કાચર કરવું.

પરપ્રા (ના) પરવા, દરકાર, તમા.

પરપ્રાતિયું (ના) પ્રભાતિયું, પ્રેત:રમરણ.

પરપ્રાણું (વિ) પારકું. પ્રાહિત, અનપ્રયું.

પરપ્રાશ (અ) ખારોખાર.

પરપ્ર (વિ) પ્રેષ, ઉત્તમ. સુખ. ત્રીજું.

પરપ્ર (અ) ઘણુંજ, અતિશય.

પરપ્રદહાકે (અ) ત્રીજે દહાડે.

પરપ્રપ્રિય (વિ) ઘણુંજ વાહાલું.

પરપ્રહસનાપરમાત્મા. એક જ તે પ્રિય યોગી.

માણવું (કિ) સાચું માનવું, પ્રમાણ ગણવું.

માણું (ના) સૂક્ષ્મ આણું. ઝીણામા ઝીણું.

માત્મા (ના) પ્રહા, પરમેશ્વર. [અંશ.]

પરમાનંદ (ના) પ્રેષ આનંદ. પ્રહા. વિષય.

રમાર્થ (ના) મોક્ષસાધન. પરોપકાર. યુદ્ધ.

પરમાર્થી (વિ) પરોપકારી.

પરમિયો (ના) પ્રમેહ, મેહ, પદમે, એક રોગ.

પરમેશ, પરમેશ્વર (ના) પરપ્રહા, જગદીશ.

પરમેશ્વરી (ના) દેવી, આધશક્તિ.

પરમે (ના) પરમિયો, એક રોગ.

પરમપરા (ના) ઉત્તરોત્તર કંઠ.

પરમપરાગત (અ) પરાપૂર્વથી ચાલવું, અસલી.

પરરાજ (ના) પરદેશીનું રાજ. પરમુલક.

પરવી (ના) પલ્લી, ધીયોડી, પાલ. (એક પ્રાણી).

પરલોક (ના) બીજ દુનિયા. મૂઝા પછીની

પરવ (ના) પર્વ, તરફવાર. પરણ. [રિયતિ.]

પરવડવું (કિ) પાલવડું, જોનડું, અનુદૂળ, પડવું.

પરવડવું (કિ) પાલવડું, જોનડું, અનુદૂળ આવડું.

પરવરતાવડું (કિ) ફેલાવડું, પ્રસાર કરવો. ચ-

પરવડું (કિ) સિધારડું, જડું. [લાવડું.]

પરવરી (ના) પાલણુપોષણ, પનેહગારી.

પરવરા (વિ) પરાધીન, પરતંત્ર. તાળાનું.

પરવળ (ના) એક શાક.

પરવા (ના) તમા, દરકાર, ગણ.

પરવાનગી (ના) રત્ન, છટ, આજ્ઞા. [અર્થ.]

પરવાનો (ના) રત્નચીડી. સનંદ. [લાઈસન્સ.]

પરવાર (ના) નવરાસ, કુરસદ, અવકાશ.

પરવારવું (વિ) ખેરોજગારી. નવકં,

પરવારવું (કિ) ફારગત થવું, નવરા થવું.

પરવારી (ના) એક દખણની અતિ શુદ્ધ નતિ:

પરવાળું (ના) પ્રવાલ, એક જલજંતુના લોહીના

મણકા. [તું જ્યોત્તર.]

પરવીટો (ના) રેંદિયાપરથી સૂતર ઉતારવા.

પરશાળ (ના) ચાલી, લોચંતળિયાની છટી જગા.

પરશુ (ના) ફરસી: એક હથિયાર.

પરશુદી (ના) ધોયલા ઘઉંનો લોટ, મેદો.

પરસ (ના) આકળ.

પરસણ ચરવાં (કિ) મળસકે દોર ચરવાં.

પરસેવ (ના) પ્રસેવેદ, ધામ. ચાકરી.

પરસેવો (ના) પ્રસેવેદ; ધામ, ખડારો.

પરપર (અ) અન્યોન્ય, માંહોમાંહે. પોત-

પરપ્રવાધીન (વિ) પરતંત્ર, પરાધીન. પિતામાં.

પરહરવું (કિ) તળવું, દૂર કરવું.

પરહેજ (વિ) કેદ. ખાનાની બાધાવાળું.

પરહેજ, પરહેજ (ના) કરી, પથ્ય, બંધી, બાધા:

પરહેજગાર (વિ) પથ્ય પાળનાર.

પરણવું (કિ) પલળવું, ભીંજવું.

પરાંત (વિ) પુરાંત, શિલક, ખાકીનું.

પરાંતવું (કિ) પરવારવું, કામથી ફારગત થવું.

પરા (ના) વાણીનું પ્રથમ સ્વરૂપ. ઉત્તમગતિ.

પરા (વ) ઉલટું, અતિ, વિશેષ કત્યાદિ અર્થ.

પરા, પરાઈ (ના) દાંડો, દસ્તો.

પરાકાષ્ટા (ના) છેલ્લી હદ મહાસુચીળત.

પરાક્રમ (ના) સામર્થ્ય, શક્તિ, શૌર્ય.

પરાક્રમી (વિ) સમર્થ, વીર્યવાન.

પરાગ (ના) ફૂલોમાંનો સુગંધી બૂકે.

પરાહિત (ના) પ્રાયશ્ચિત. શુદ્ધિ.

પરાજ (ના) પરાત, કથરોટ, થાળો.

પરાજથ (ના) પરાભવ, હાર.

પરાણી (ના), પરાણી, આરવણી લાકડી.

પરાણે (અ) બળાતકાર, બેરાવરીએ.

પરાણે (ના) બેઠકતું એક હથિયાર. પ્રાધૂર્ણિક,

પરાતંત્ર (વિ) પ્રેષ. સંકષ્ટી પર તે. મિમાન.

પરાધીન (વિ) બીજના તાળાનું, પરતંત્ર.

પરાન્ન (ના) પારકું અનાજ.
 પરાભવ (ના) પરાજય, હાર.
 પરાય (ના) પરાઈ, દાંડો, દસ્તો. (ખાંડવાનો).
 પરાયણ (વિ) વળગેલું, સંખંધી. તત્પર.
 પરાયું (ના) પારકું.
 પરાસ, પરાસિ (અ) તીલે વરસે. [ખ્યા).
 પરાધ (વિ) ૧૦૦૦૦૦૦૦૦૦૦૦૦૦૦૦૦ (સં-
 પરાધ (ના) બ્રહ્માનું અરકું આવરદા.
 પરાલ (ના) પલાલ, પેટો, ભાતનું ઘાસ.
 પરાવર્તન (ના) હલકું કરવાની ક્રિયા.
 પરાવૃત્ત (વિ) હલકાવેલું, પાછું આપેલું.
 પરિ (ઉ) ગ્રાહક, વિશેષ, ઈત્યાદિ અર્થે.
 પરિશ્રુ (ના) દાન.
 પરિધ (ના) આગળો, આડી.
 પરિચય (ના) ઓળખાણ, પિછાન.
 પરિણામ (ના) છેલ્લું ફળ, હાંસલ.
 પરિતાપ (ના) ઘણોજ તાપ. પ્રતાપ. ભય.
 પરિત્યાગ (ના) હમેશને માટે તનહું તે.
 પરિધ, પરિધિ (ના) ઘેર, ઘેરાવો.
 પરિધાન (ના) પહેરણું તે, વસ્ત્ર, પોશાખ.
 પરિપક્વ (વિ) પૂરું પાકેલું, સીનેલું.
 પરિપૂર્ણ (અ) સંપૂર્ણ, સારી પેટો.
 પરિશ્રદ્ધ (ના) પરશ્રદ્ધ, પરમાત્મા.
 પરિભાષા (ના) સ્પષ્ટ વ્યાખ્યા. શાસ્ત્રીય શબ્દો.
 પરિમળ (ના) પીમળ, સુવાસ, સુગંધ.
 પરિમાણ (ના) માપ, વળન. પ્રમાણ. સંખ્યા.
 પરિચટ (ના) ઘેાખી, તૂંગડાં ઘેાનાર. [ગણન.
 પરિયા (ના) વડાવા, પૂર્વજ. વંશજ.
 પરિવાર (ના) કુટુંબકળીલા, ખટલો.
 પરિશિષ્ટ (વિ) શેષ, બાકીનું.
 પરિશોધ (ના) સંપૂર્ણ શોધ. પાકી તપાસ.
 પરિશ્રમ (ના) ઘણીજ મહેનત.
 પરિહાર (ના) વારણ, નિવારણ, દોષહરણ.
 પરી (ના) અપરાધ, પાપવાળી સુંદરી.
 પરીક્ષક (ના) પરીક્ષા લેનાર, તપાસનાર. પા-
 પરીક્ષા (ના) તપાસ. શોધ. જ્ઞાન. [રિખ.
 પરીખ (ના) પારિખ, પરીક્ષક. મરાઠ્ઠી અટક.
 પરીસહ (કિ) પીરસહ, પરિવેષણ કરવું.
 પર્વ (વિ) દૂર, આશુ.
 પર્વ (ના) ગંગાના કંઠવાળે સગતી જગા. પુર.

પર્વ (ના) પાકા ગુમરાનો સફેત ઘટ રસ.
 પર્ણિ (ના) પરાણી, આરવાળી લાકડી.
 પર્ણ (ના) પોહ, પર્ણ, મળસહ, પ્રભાત.
 પર્ણ (વિ તથા ના) જુઓ "પર્ણ.""
 પર્ણ (ના) કરી, પથ. ખંધી.
 પર્ણાન (વિ) નિર્લજ, વંડેલ. ચતુર. [મારકો.
 પર્ણા (અ) અદૃશ્ય, ગુપ્તપણે. પાછળ. ખીલની
 પર્ણ, પર્ણિયું (ના) પ્રભાત, મળસહ, વહાણ.
 પર્ણાણી (ના) પરાણી, આરવાળી લાકડી,
 સ્ત્રી મેમાન.
 પર્ણાણગત } (ના) મેમાનીયત, આદરસ-
 પર્ણાણ્યાકરી } ત્કાર. ખાતર ખરદારત.
 પર્ણાણ્યાર }
 પર્ણાણી (ના) મોટી પરાણી. મેમાન, પ્રાણુલું.
 પર્ણાકાર (ના) પારકાનું ભણું કરવું તે. પર-
 પર્ણાકારી (વિ) પરહિત કર્તો. [હિતનું કામ
 પર્ણવલું (કિ) પોરવલું. જોડવું.
 પર્ણન્ય (ના) વર્ષાદ, મેધ.
 પર્ણકુટી (ના) કુપકી.
 પર્ણ (વિ) પરમ અર્થે (કવિતામાં).
 પર્ણક (ના) પલંગ, છપ્પરખાટ.
 પર્ણન (ના) પ્રવાસ, સુસાદરી, દેશાટણ.
 પર્ણન (અ) લગી, સૂધી.
 પર્ણાપ્તિ (ના) સમાપ્તિ, પૂર્ણતા, તૃપ્તિ. અંત.
 પર્ણાય (ના) રીત. તોડ. અર્થ. બદલો.
 પર્ણ (ના) તહેવાર. પેરિયું. વિભાગ.
 પર્ણણી (ના) પુણ્યતિથિ, તહેવાર.
 પર્ણત (ના) કુંગર, નગ, પહાડ.
 પર્ણક (ના) પળ, કાણ. [વિ, વર્ષાદ.
 પર્ણકદરિયાવ (ના) પલમાં દરિયો બનાવે એ-
 પર્ણકારો (ના) પલક આંખનો ઈસ્કારો.
 પર્ણ (ના) પર્ણક, છપ્પરખાટ.
 પર્ણગડી (ના) નાનો ખાટલો.
 પર્ણગૌપ (ના) પર્ણગનો ઓસીકા તરફનો
 લાગ ઢાંકવાનું કપડું.
 પર્ણણ (ના) લરકની દૂકડી. હારની હા-
 પર્ણહું (કિ) હલકાવવું, ફેરબદલ કરવું.
 લોટવું. બદલે જવું. [પટાનો એ
 પર્ણટો (ના) ગાયનની એક છટા, તાન. એક
 પર્ણવટ (ના) મહેરેલા વસ્ત્રની ગાંઠ.

પલળજી (કિ) ભીંજી, પાણીવાળું થયું.
 પલાંખી (ના) આંકના પાડાની હાર. પલા-
 ખા. આંકના પ્રશ્ન. [હું તે. પદ્માસન.
 પલાંડી (ના) પગમાં મુગ મેળવી ચપટ બેસ-
 લાખા (ના) પલાંખી, આંકના પ્રશ્ન.
 પલાણુ (ના) પલ્લવન, ખોળીર, છન.
 પલાણુ કરવું (કિ) ઘોડાપર સ્વારી કરવી.
 પલાણુડું (ના) દાંડો, હુંગળી.
 પલાયન (ના) પોનારાં. નાટ્યશાળ.
 પલાશી (ના) ખાખર, એક વૃક્ષ. [લવું.
 પલાળવું (કિ) ભીંજવું, ભીનું કરવું. ખો-
 પસિતા (ના) કાકડાં, ધીમાં કારેલા પોળીના
 પસિતો (ના) ખળતો કાકડો, આગ. [કકડો.
 પલીત (ના) પ્રેત, ભૂત. ભયંકર માણસ.
 પલોટવું (કિ) કેળવવું. રગદોળવું.
 પલ્લવ (ના) કુખળિયાં, નવા અંકુર. પાલવ,
 દિલ (ના) ધીલોડી, થેડી, એક પ્રાણી.
 પલું (ના) ત્રાજવાનું કામ. લગ્ન પ્રસંગ-
 વું સ્ત્રીધન.
 પલ્લો (ના) છોડો, પદર, પાલવ, ટપો.
 પલઈ (ના) પાંચે, નપુસક, હીજડો.
 પવન (ના) વાયુ, સમીર, મરુત.
 પવનચક્કી (ના) પવનથી ફરતું ચક્ર.
 પવનપાવડી (ના) જે પહેર્યાથી પવનની પેઠે
 હડાય તેવી, પાદુકા. વાયુવેગ.
 પવાડો (ના) પોવાડો, વીર વર્ણનની લાવણી.
 પવાલું (ના) ખાલું, નમ.
 પવિત્ર (વિ) શુદ્ધ, પાવન, ચોખ્ખું.
 પવિત્રાંગારસ (ના) શ્રાવણ શુદ્ધ ૧૨: દેવને
 પવિત્રાં ધરાવવો દિન.
 પવિત્રી (ના) દર્ભની વીટી, દેવનાં પગલાં.
 પવિત્રું (ના) રેસમ સ્તરની કંઠી. મોતીની,
 પરામ (ના) ભન. સફેદું, શાખ. [સેર.
 પશુ (ના) ચોપમાં પ્રાણી, ઠોર.
 પશુપતાકા (ના) શિવજીનું બાણ.
 પશ્ચાત્ (અ) પછે, પાછળથી. [ખાચો.
 પશ્ચાત્તાપ (ના) પસ્તાવો, પછીથી થતો બ-
 પશ્ચિમ (ના) આયમણી. (વિ) પાછળ.
 પસ્યન્તી (ના) શબ્દની બીજી રિયતિ.
 પસન્દ (વિ) ગમવું, ભાવવું, સ્વીકારવું.

પસર (ના) પ્રભાતમાં ઠોર ચારવાં તે
 પસરવું (કિ) પ્રસરવું, ફેલાવું, વિસ્તૃત થવું.
 પસલો (ના) આણીયું. વીટી. રાખડીની ભેટ.
 પસલો (ના) ખોખો.
 પસવારવું (કિ) પંખાળવું.
 પસાય (ના) પ્રસાદ, કૃપા.
 પસાયવું (ના) ચાકરી બદલ આપેલી ભોંય.
 પસાર (ના) હેરાફેરા.
 પસાર (વિ) પાર ઉતરેલું, દમ્બલ થયલું.
 પસારવું (કિ) ફેલાવવું, લંબાવવું.
 પસારો (ના) પ્રસાર, ફેલાવ, વિસ્તાર.
 પસિયાતું (ના) ખીલી ધાલવાનું નાકું.
 પસીનો (ના) પરસેવો, ધામ, બફારો, પ્રસવેદ.
 પરતાં (ના) એક સૂઝો મેવેલ
 પરતાગિયો (ના) કાઢિયો, શાકભાજી વેચનાર.
 પરતાનું (ના) પ્રસ્થાન, સમુદ્ધર્મમાં પાસેની
 પરતાવું (કિ) પરતાવો પામવો. જંગામાં વાસ.
 પરતાવો (ના) પશ્ચાત્તાપ, ખેદ.
 પરતી, પરવું (ના) પ્રુષ્ઠિ, ઉપરાણું, પક્ષ.
 પરૂર (કિ) મધરાતે ઠોર ચારવાં.
 પહાણવું (કિ) કોરું કપડું બોલું, નીખારવું.
 પળ (ના) પલ, ક્ષણ.
 પળફું (કિ) વારે વારે આવવું, પેથે પરવું.
 પળવું (કિ) જવું, નાસવું, રખાવું. ખરું થવું.
 પળિયું (ના) પલિત, ધોળાવાળ.
 પળી (ના) પળિયાં. અરણીમાંથી પ્રવાહી કા-
 પળો (ના) મોટી પળી, [દવાનું કામ.
 પળોટવું (કિ) પલોટવું, કેળવવું.
 પાંકડ (વિ) વાંઝણી, વધ્યા.
 પાંકયું (વિ) ધારેલું, તાકેલું.
 પાંખ(ના) પક્ષ. કાપરાની બાબીમાં છોડો. ચોખ્ખું.
 પાંખડી (ના) ફૂલની પાંદડી. દુધાની ડાંખલી.
 પાંખડું (ના) શાખા, ડાળી.
 પાંખી (અ) વિના, શિખાય.
 પાંખી (ના) બીજે દિવસ, પછીનો દિન.
 પાંખું (ના) પાંખડું. (વિ) પાંતળું, ચોખ્ખું.
 પાંખોટું (ના) બાહુ, હાથ.
 પાંગત (ના) પગ તરફનો ભાગ.
 પાંગરવું (કિ) અંકુર ફૂટવા, ખીલવું.
 પાંગરા (ના) ખુલતી દોરી.

પાંગળગાડી (ના) લાંબકને ચાલતા શીખવતી.
 પાંગળું (વિ) પંચ, ચચમાં ખોડવાળું. ગાડી.
 પાંચ (વિ) પંચ, ૫ (સંખ્યા).
 પાંચડો (ના) પાંચ સંખ્યાનું ચિહ્ન, ૫.
 પાંચમ (ના) પાંચમ, પંચમી.
 પાંચું (ના) પાંચના આંકડાનો પાડો.
 પાંચેમ (ના) પંચમી, પક્ષની ૫ મી તિથિ.
 પાંજણ, પાંજણી(ના) અંધારણ, ટેવ, હાર, ખળ.
 પાંજર (ના) પાદર.
 પાંજરાપોળ (ના) અશકત દોરની ધર્મશાળા.
 પાંજરી (ના) ગાડાના પાછલા ભાગનું ઠાંકણું.
 પાંજરું (ના) પાંજર. જળીદાર અંધીઆર ચો.
 પાંજ (ના) પાંજણી, ટેવ, કંરોહું. [કુંડું.
 પાંત (ના) પાંગત, પચ તરફનો ભાગ.
 પાંતરી (ના) અનાજના છોડનું પાંદડું.
 પાંતી (ના) ભાગ, હિરસો, વાંટો.
 પાંદડી (ના) ફૂલની પાંખડી. પાંતરી. એક કા-
 પાંદડું (ના) પાતર, પત્ર, દલ. [નનું ધરેલું.
 પાંખણ, પાંખણ (ના) અંખના પાળાપરના બાલ.
 પાંસરું (વિ) પાંધર, સીધું. ઠાવડું, ઠાણું.
 પાંસળી (ના) છાતીના ઠાંકાંની બાજુની હાડ-
 પાંસેઠ (વિ) ૬૫ (સંખ્યા). [શ્રી. અક્ષ.
 પા (વિ) પાદ, પા, ચતુર્થાંશ. ૦૧
 પા (ના) પાયા, ૦૧ ના આંક.
 પાઈ (ના) પૈ. અડધી. સોપારી.
 પાઈયો (ના) પાયો. નાનો બડો દંડડો.
 પાહ (ના) બડી બાખરી. વિશાલી રોટી.
 પાક (ના) રસોઈ. હપજ, પેદાશ. વસાણાં
 નાંખી સેડેલું ચૂરમું. પૌષ્ટિક ખોરાકની મે-
 જવણી. પકવતા.
 પાક (વિ) પવિત્ર, શુદ્ધ. ધર્માનદાર.
 પાકચટ (વિ) ચોડું પાકેલું (ફળ).
 પાકટ (વિ) પકવ, પાકેલું.
 પાકડું (ના) વગ, વસોડો.
 પાકણી (વિ) પાકી બેઠે તેવી.
 પાકલું (કિ) ઉગલું, ફળવું. પકવ થવું. વળવું.
 કુખવું. સુદત ભરાવી. તાંબે થવું.
 પાકશાસ્ત્ર (ના) સૂપશાસ્ત્ર, રસોઈની વિદ્યા
 કંડજીકળા. [અનુભવી.
 પાકું (વિ) પકવ, પકડું. પૂરું. ઠરેલું. પુખ્ત.

પાખ (ના) પખ, પક્ષ, તરફેણ.
 પાખણ (ના) ધર્મદોંગ. બનાવટ.
 પાખણી (વિ) દોંગી. કૃત્રિમ.
 પાખર (ના) પ્રેક્ષર, ફૂલની ચાદર. બચ્ચર.
 પાખાણ (ના) પાખાણ, પચ્ચર, અક્ષ.
 પાખી, પાખે (અ) વિના, વજર, સિવાય.
 પાખી (ના) ચૌદશની પર્વણી (જેન).
 પાખો (ના) કણ્ઠીધાખો, રાખોડીનો લેપ.
 પાગ (ના) પાદ, ચરણ, પગ.
 પાગડું (ના) રકાબ, પાવડો; લટકતું પગચિયું.
 પાગર (ના) હોડી એચવાનું દોરડું.
 પાગરણ (ના) પથારીનો સામાન.
 પાગલદાણા (ના) પગનું ધરેલું.
 પાગા (ના) પાયગા. [ચીરે
 પાધ, પાધડી (ના) માથે બાંધવાનો દંડા પનાં
 પાધડી બાંધાવવા (કિ) શોક મુકાલવો, ઈનામ અ
 પાચક (વિ) પચાવનાર, (ના) રસોઈઆ. [પ
 પાચન (ના) પચનક્રિયા.
 પાચા (ના) પાદશાહ, બાદશાહ, રાજ.
 પાછલી રાત (ના) રાતનો ચોથો પોહોર.
 પાછલું (વિ) પછવતેડું. ગત. છેલ્લું.
 પાછલો પોહોર (ના) દિવસનો ચોથો પોહોર.
 પાછળ (અ) પૂઠે, પછવાડે.
 પાછું (અ) ફરીથી, વળી. પૂઠે.
 પાછું થવું (કિ) મરણ પામવું.
 પાજ (ના) પૂલ. એક, રેસમી કાપડ.
 પાજ (વિ) ખેસરમું. નીચ.
 પાંચજન્ય (ના) વિષજનો રાંખ.
 પાટ (ના) પીઠ. બાંક. ગાદી. આસન. પટ્ટ, વર
 પાટલા ઘો (ના) એક બતાવી ઘો. એક પ્રાણ
 પાટલાસાસુ (ના) મોટી સાળી. વહની મેથિબેઠે
 પાટલી (ના) બાંક. નાનો પાટલો. પગનું અ
 ખું તળિયું. એક ધરેલું. પુરુષના પહેરે
 ઘોડિયાની ઘડી.
 પાટલો (ના) નાના પાયાની બેઠક.
 પાટલો ફરવો (કિ) કામ થવું.
 પાટવીકુંવર (ના) યુવરાજ, રાજનો તડો કુંવ
 પાટિયાં (ના) તુળસીપાટિયાં, એક ધરેલું.
 પાટિયું (ના) ચપટું વેહેરેલું લાકડું. સેવ
 પાટિયો (ના) ઠીંકણની તપેલી. [જવાનો ઘોડો.

પાટી (ના) વણેલી પટ્ટી. સીલેટ. હુડી.
પાટીદાર (ના) વતનદાર ખેડુત, કણબી.

પટ્ટ (ના) સાત.

પટ્ટી (ના) પાટિયો, ઠીકરનો ટોપ.

પાટીટ્ટી (ના) નાનું હાંદણું.

પાટો (ના) પટ્ટો. ઠાંકણું, બાંધણીની ચીજ.

પાટોપાટ (અ) એક બીજાને લેટાઈને.

પાઠ (ના) પઠણ, વાંચન. ફૂતવન. ધરો.

પાઠક (ના) પાઠ કરનારો.

પાઠશાળી (ના) મોટી નિશાળ, કોલેજ.

પાઠાન્તર, પાઠાફેર (ના) પાઠભેદ. જુદો પાઠ.

પાઠી (વિ) પાઠ મોટે રાખનાર.

પાઠું (ના) પૃષ્ઠ. વાંસાતું એક દરદ.

પાઠું ખેંચવું (કિ) ટોપલી ઉપાડવી.

પાડ (ના) ઉપકાર. [સતી.

પાડપડોસ (ના) નજીક રહેનાર, પડખાની વ.

પાડવું (કિ) પડે તેમ કરવું. હરાવવું. ચીત.

રવું. કરવું. કહેવું. રાખવું.

પાડીખાર (ના) આંદવેર, પાડા જેવી અદાવત.

પાડાપડોસ, પાડાપડોસી (ના) પડખે વસનાર.

પાડી (ના) નાની ભેંસ.

પાડીયું (વિ) પાડ જણનાર, ફૂતણ.

પાડું (ના) ભેંસતું બચ્ચું. [જ્યો, રૂઢી.

પાડો (ના) ભેંસનો નર. પાક, ધરો. આંકનો.

પાણ (ના) પા તથાવા ચતુર્થાંશનું ચિહ્ન.

પાણકોશ (ના) કોશ કાપડ. [ગ; ૧. હાથ.

પાણિ (ના) હાથ, કર, હસ્ત. [મેલાપ.

પાણિચહણ (ના) લગ્નસંબંધ, વિચાહ, હસ્ત.

પાણિયાઈ (ના) પાણી રાખવાની ઊંચી જગા.

પાણી (ના) પાનીય, જળ, ઉદક, નીર. તેજ.

પાણી. પટ. ધાર. વીર્ય.

પાણીયું (વિ) પાણીનાળું.

પાણીચાણી (ના) પાણી લરવું વગેરે કામદાન.

પાણીદાર (વિ) તેજ; ભેંસદાર.

પાણીપન્યો (ના) જલવેગી ઘોડો.

પાણીયું (વિ) પાણીના અંશવાળું.

પાણી (ના) હવાફેર.

પાણીવાં (કિ) સેલિ અટવો.

પાણિય (ના) મંદુ શક્તના પાંચ પુત્ર.

પાણિય (ના) પંડિતાર્થ, કિંગ્સજિ.

પાણિયું (ના) પાણી તથા ધોળો મિશ્રણ.

પાત (ના) પતન.

પાતક (ના) પાપ, અવ. અન્યાય.

પાતકી (વિ) પાપી, દોષી. દુષ્ટ. અધર્મી.

પાતર (ના) વેશ્યા, ગુણકા.

પાતરવડિયાં, પાતરાં (ના) અળુનાં પાત્રાં.

પાતરી (ના) પત્રી, પાંદડાં.

પાતડું (ના) પાંદડું.

પાતરે પાણીપાતું (કિ) રીળાવવું. દુઃખ દેવું.

પાતળ (ના) પત્રાવળી, બાજ. સફેત વસ્ત્ર.

પાતળિયો (ના) પાતળો અને દેખાવડો પુરુષ.

પાતળું (વિ) ફરા, સૂકું. પતરાં જેવું. નરમ.

પાતાળ (ના) પૃથ્વીનું તળિયું. પૃથ્વીના ૭ પડ

(અતળ, વિતળ, સુતળ, મહાતળ, રસાતળ,

તળાતળ અને પાતાળ)માંનું છેલ્લું.

પાતાળજી (વિ) પહોંચેલી જુદી.

પાતેલી (ના) તપેલી, નાનો ટોપ.

પાતેલું (ના) પાતેલી, પહોળા મોંનું વાસણ.

પાત્ર (ના) કામ. પ્રકરણ. નાટકના વેશધારી.

પાત્ર (વિ) યોગ્ય, લાયક, જોગ

પાથરણ, પાથરણું (ના) બિહાનું. શોક સાદરી.

પાથરવું (કિ) પ્રસારો કરવો.

પાથરો (ના) કાપેલી કડબ. [વાયુશ્રાવ.

પાદ (ના) પાગ, પગ, ચતુર્થાંશ. ગા. પર્દન.

પાદર (ના) ગામના ઝાંપા બહારની જગા.

પાદરી (ના) ખિસ્તી ધર્મોપદેશક.

પાદવું (કિ) ગાંડથી વા ફૂટવો.

પાદશાહ (ના) બાદશાહ, મુસલમાન રાજ.

પાદશાહનંદો (ના) રાજકુમાર.

પાદશાહી (ના) રાજ. (વિ) રાજનું.

પાદુકા (ના) પાવડી. પગલાં.

પાદોદક (ના) પગનું ઘોણ.

પાદ (ના) પગ ધોવાનું પાણી તગેર.

પાદર (વિ) સીધું, પીંસડું. (અ) સન્મુખ.

પાદરદોર (વિ) દોરા જેવું સરળ. કાવડું.

પાંન (ના) પાણી, પત્ર, પાંદડું પાતું ચિહ્ન.

ગુણેલા વાળ પેચ.

પાન (પ) પીવાનું અર્થ. જેમ મધુપાન, જળપાન.

પાનખર (વિ) પાંદડા બહારની ઝાડ, શિશિર,

પાનદાન (ના) પાન રાખવાનું કામ. રૂશીઆળો.

પાનાં (ના) ગંજીરે, રમવાનાં પત્તાં.
 પાની (ના) પગતું તળિયું.
 પાતું (ના) પૃષ્ઠ, સકું. પતરું. એક રત્ન.
 પાનેતર (ના) ઘાટી, પરાણી વખતે કન્યાને
 પાનો (ના) પ્રસ્તવ, ધાવણ. [પહેરવાનું વસ્ત્ર.
 પાપ (ના) અથ, અધર્મ. દોષ. કપટ. પીડા.
 પાપગ્રહ (ના) પીડા કરનાર ગ્રહ.
 પાપડ (ના) પર્પટ, ખારી પાતળી સૂકી પોળી.
 પાપડખાર (ના) પાપડમાં નાંખવાનો ખારો.
 પાપડી(ના)વાલની સીંગ. એક ખોરાક. [સિંચોરો.
 પાપણી (ના) પાપિણી, દુષ્ટ સ્ત્રી.
 પાપા (ના) રોટલી (બાલભાષા).
 પાપિષ્ઠ, પાપી (ના) દુષ્ટ, પાપથી ભરેલું.
 પામર (તિ) કંગાળ, નીચ. હીણ. રંક.
 પામરી (ના) રેશમી પીછાડી.
 પામતું (કિ) મેળવવું. આણવું. ખમવું. તાબે
 પાય (ના) પાદ, પગ, ચરણ. [ચતું
 પાયકિસ્ત (વિ) ઉત્તર, નિર્જન.
 પાયખાનું (ના) સંડાસ, બજાર.
 પાયગા (ના) પાગા. ઘોડેરવારનું રહેઠાણ.
 પાયબમો (ના) સુરવાળ, પાટચૂન.
 પાયદળ (ના) પેદળ, પગે ચાલનાર લસ્કર.
 પાયમાલ (વિ) તળિયાગાટક, ખરાબેહાલ.
 પાયમાલી (ના) દુર્દેશ, ખરાબ હાલત.
 પાયરી (ના) સીડી, પગથિયું. દરજ્જો. કેરીની
 પાયલ (ના) પગના ધુધરા. [એક ભત.
 પાયલી (ના) પાવલી, ભરપની પાલી.
 પાયલું (ના) પાવલું (આમ્ય). [ધિખોડવું.
 પાયા પાડવાં (કિ) લગડાને લાકડાના કંકડાએ
 પાયો (ના) આધાર, યંત્રણો. ટેકો લાકડાનો
 'કંકડો. તળિયું. પા. [વાં તે. મર્મ.
 પાર (ના) છેડો, હદ. રસ્તો. તીર ક્ષણાં છંદ-
 પાર (અ) તમામ, પૂર્ણ, અખિલ.
 પારકું (વિ) પરાણું, બીજનું.
 પારખ (ના) પરીક્ષા. કદર, યુજ.
 પારખું (કિ) પરીક્ષા કરવી. ઓળખવું.
 પારખું (ના) પરીક્ષા. કસ.
 પારખુ (ના) પરીક્ષક, પારખનાર.
 પારંગત (વિ) પારંગત પાર પ્રાંતલો, નિપુણ.
 પારબંધ, પારબંધિત (ના) પારિબંધ.

પારણા (ના) અપવાસ મુકવો તે.
 પારણું (કિ) પલમું, ચોક્કાવાળો હિંચકો.
 પારદ (ના) પારો. (વિ) પાર દેખાડનાર.
 પારદર્શક (વિ) જેમાંથી આરપાર દેખાય તેવું
 પારધી (ના) પારાધી, શિકારી.
 પારમ્પાર (અ) પૂરેપૂરું, સંપૂર્ણ.
 પારતું (કિ) નીંદવું.
 પારસ, (ના) પારશ્વમણી, સ્પર્શમણી.
 પારસપીપળો(ના) એક ભતતું પીપળાનું વૃક્ષ,
 પારસાત (અ) પાર્શ્વાત, પાસેથી.
 પારસાલ (ના) પોર, ગયું વરસ.
 પારસી(ના)નરથોસ્તી ધર્મપાળક નતિ. ઈરાની.
 પારસે આવવું (કિ)હે આવવું, સવાળે આવવું.
 પારસો મૂકવો (કિ)હો મૂકવો, પાનો છોડવો.
 પારણ (ના) પારાયણ, સમાહ. પુરાણનો પાઠ.
 પારાપાર (અ) સંપૂર્ણ. આથી તે પાર લગીનું.
 પારાયણ (ના) પારાણ, પુરાણ કથા.
 પારાવત (ના) પારેલું, અશુભ.
 પારિબંધ, પારિબંધક (ના) એક ભતતું
 પારિપત્ય (ના) શિક્ષા, સન્ન, શાસન. [વૃક્ષ.
 પારિપાર્શ્વિક (ના) સૂત્રધારનો સહાયક.
 પારી (ના) નરાજ, પરાઈ.
 પારેક (વિ) ધણા દિવસની વીઆયલી (ભેંસ).
 પારેલું (ના) પારાવત, અશુભ.
 પારો (ના) છરો, સીસાની ગોળી. પારદ, એક
 પાર્થિવ (ના) પૃથ્વીના, પાટીના. [ધાતુ.
 પાલ (ના) તરતો ચીકણો પદાર્થ. ડુંગર વચે-
 નું રાન. પદલી.
 પાલક (વિ) પાલણુ પોષણ કરનાર.
 પાલક, પાલખ (ના) એક ભતતી ભાણ.
 પાલખ (ના) માથ, ગરાત.
 પાલખી (ના) નરવાહન, ડોશી.
 પાલણુ, પાલન (ના) પોષણ. સંભાળ.
 પાલવ (ના) પલ્લવ, છેડો. આસરો.
 પાલવડો (ના) પાલવ (કવિતામાં).
 પાલવડું (વિ) બોજવું, પરવડવું.
 પાલી (ના) નાની પાંતરી. પાયલી. આર રોડો.
 પાલું (ના) પવાલું. ખપેડાની ટટ્ટી. [માપ
 પાલો (ના) પાંદડાં. પગે ચાલવું મનુષ્ય. ખરક.
 પાવ (ના) પગ. પા, ચતુર્થાંશ.

પાવક (ના) અગ્નિ, વર્ણનિ, દેવતા.	પિંજણી (ના)તાંન, પિંજવાનું ચંત્ર, તથા કુર્મ.
પાત્રાડ્યો (ના) એક ધર્મપંથ. ભવાયામાં વા.	પિંજણું (કિ) છૂટું પાડવું. તાંતથી સાદું કરવું.
પક્ષી (ના) પાટુકા. [સીકું વાળનાર.	પિંજરી (ના) પિંજરાની સ્ત્રી. એક પંખી.
પાટું (ના) પગ મૂકવાની જગા.	પિંજરો (ના) પિંજવાનો ધંધો કરનાર.
પાવડો (ના) પાવડું. એક ઓળટર. કાચો પુલ.	પિંડલો (ના) લોંઘો. ગોળો.
પાવન (વિ) શુદ્ધ, પવિત્ર. [હોદારણી	પિંડારો (ના) પિણ્ડાર, ગોવાળિયે. વૃદારો.
પાવરો (ના) તોખરો (ઘોડાનો).	પિંડોરિયું (ના) માટીના પિણ્ડાનું ચણેલું ઘર.
પાવળિયો (ના) પગ, ચરણ. [સિક્કો.	પિંડ (ના) કોયલ, કોડિક, વનપ્રિય, પરભૂત.
પાવણી, પાવણું, પાવણો (ના) પા રૂપિયાનો	પિંગળ (ના) છંદશાસ્ત્ર, કાવ્યકળા પ્રવર્તક ના-
પાવણો પા (ના) એક બાલ્યબેલ.	ગ. એક વાળું. રંગ. [ડી ભરથરીની રાણી.
પાતું (કિ) પાએ તેમ કરવું. રેડવું. સિંચવું.	પિંગળા(ના) ઠાળા નસકોરાનો વાણ. એક ના-
પાવે, પાવેયો (ના) નપુંસક, હીનડો. [નડવું.	પિંગાણી (ના) ધૂપેલની વાડી.
પાવો (ના) એક ભુગળીનું વાળું. સીસોડી.	પિચ્છ (ના) પીછું.
પાશ (ના) કાંસો. નળ. બંધન. રંગ. એક	પિછાન (ના) ઓળખ, સમજણ, સ્મરણ.
પાશકી (ના) ખેડુતની નાની, પાશ. [ઓળટર	પિંજર, પિંજરું (ના) પાંજરું.
પાશાતપણિયો (ના) આંદીપર સોનાનું પતર	પિણ્ડ (ના) ચોખાનો ગોળો. પિત્ત. દેહ.
ચઢાવી ખેંચનાર.	પિણ્ડદાન (ના) પિંડસહિત શ્રાદ્ધ ક્રિયા તે.
પાશિયું (ના) રાંપડી, નાની પાશ.	પિણ્ડરોગી (વિ) પાણ્ડુ રોગવાળો.
પાશર (વિ) શેરનો ચોથો ભાગ.	પિણ્ડી (ના) શિવલિંગ.
પાશેરી, પાશેરો (ના) પાશેરનું માપ, તોલ.	પિણ્ડુ (ના) દોરીનો દડો.
પાશો (ના) રૂપાનો ઢાળકો.	પિતર (ના) પિતૃ. મૂવેલાં પૂર્વજ.
પૌષાણ (ના) પથ્થર, પહોણો.	પિતા (ના) બાપ, જનક, તાત.
પાષાણબેદ (ના) એક ઔષધિ.	પિતામહ (ના) દાદો, બાપનો બાપ.
પાષો કરવો (કિ) અનાજ ઝાડકું.	પિતામહી (ના) બાપની મા, દાદી.
પાસ (ના) રંગનો અંશ. રત્નચીડી.	પિતૃક્રણ (ના) પિતાપ્રતિ ફરજ. બાપનું દેવું.
પાસ (અ) પાસે, નજીક, સોડે.	પિતૃપક્ષ (ના) શ્રાદ્ધિયાં, ભાદરવા વડ.
પાસ (વિ) પસાર, દાખલ.	પિતૃમંદિત (ના) બાપ ત્રિતિ પૂજ્ય ભાવ.
પાતું (ના) કરોડ. બાળુ. પક્ષ.	પિતૃલોક (ના) પિતૃને રહેવાનું ધામ.
પાસે (અ) પાસે, સોડે, નજીક, પાસ.	પિત્ત (ના) એક દેહદોષ.
પાસેનું (વિ) ગાંઠનું, થડનું, સત્તાનું. [કટકો.	પિત્તપ્રકૃતિ (ના) ગરમ-આકળો-સ્વભાવ.
પાસો (ના) પાસ. દાવ. રમવાનો દાણદાર	પિત્તજ (ના) એક પીળી મિશ્રધાતુ.
પાળ (ના) પાલિ, કોરાણું. આડ.	પિત્તજ (વિ) આકળા સ્વભાવનું. ઓથું પાત્ર.
પાળક (વિ) પાલણુ પોષણ કરનાર.	પિત્તાશય (ના) કાળજી.
પાળણુ (ના) પાલણુ, પોષણ. સંભાળ.	પિત્તો (ના) ગરમ સ્વભાવ.
પાળવું (કિ) ઉછેરવું. પોષવું, આચરવું. બન-	પિત્તા લગળવો (કિ) મીઠાન તપી જવો.
પાળો (ના) સ્મરણ સ્તંભ. [વડું.	પિત્તાઈ (વિ) એક કુળનું. એકગોત્રી.
પાળી (ના) છરી. વાડી. કોત્રો.	પિત્તાણુ (વિ) પોતાના ગોત્રની સ્ત્રી.
પાળું (વિ) પગે ચાલવું (માણસ). [ડીપાઇ.	પિનાક (ના) શિવનું ધનુષ્ય. ત્રિશૂળ.
પાળો (ના) પાંપણું. પઢાતિ, પગે ચાલનાર	પિપાસા (ના) મૃષા, તપસ, ધન્ય.
પાંખવું (કિ) દૂધવું, છૂટું પોટવું.	પિયર (ના) પિહેર, પીએર.

પિયાલ (ના) પિરાનદન, એક ઔષધિ.
 પિયુ, પિયુડો (ના) ધણી, પતિ, વર.
 પિલ્લ (ના) પીયો, ચીપડો, ચિલ્લ.
 પિશંગ (ના) કપિલ, કડાર, પિંગળ (રંગ).
 પિશાચ (ના) ભૂતયાનિ. પલીત.
 પિશાખ (ના) ઈરાકત, મૂત્ર, લઘુશકલ.
 પિથુન (ના) ચાડિયો.
 પિસ્તોલે (ના) નાની બંદુક.
 પીખ (ના) દ્રુપવાની ક્રિયા. [અચાર.
 પી (ના) ફેળેતી, રેવડી. (અ) તેવા વખતનો ઉ-
 પીક (ના) મોંમોનો ઓગાળ. ચૂંક. પાક.
 પીકદાની (ના) ચૂંકવાનું વાસણ.
 પીખતું (કિ) વેરી ચૂંચી નાંખતું. છૂટું પાડતું.
 પીગળતું (કિ) ઓગળતું, ઓસરતું. પલળતું.
 પીચકારી (ના) પાણી ઉરાડવાનું એક ચંત્ર.
 પીછ (ના) પીછું. [પીક ઉરાડવું તે.
 પીછી (ના) પીછાંની, કે વાળની ભુડી. ચા-
 મર. જતું ઉરાડવાનું સાધન.
 પીછું (ના) પિચ્છ.
 પીછો (ના) કેડો, પૂંક.
 પીછોડી (ના) ખેસ, દુપટ્ટા. ઓઢણ. ચાદર.
 પીછોડો (ના) મોઢી પીછોડી. ચાદર.
 પીળન (ના) ચૂંચવા લખાવવાની ક્રિયા.
 પીટણી (ના) ફૂટણું, ફૂટન.
 પીટવું (કિ) ફૂટવું, છાતી ફૂટવી.
 પીટાપીટ (ના) ફૂટાફૂટ, રડાપીટ, કકલાણ.
 પીટયો(વિ) પીટાયલું, પડયો, રોયો. (સ્ત્રીની ગાળ).
 પીઠ (ના) બળર. બળરભાવ. વાસાનો ઉ-
 ખલો ભાગ. કુમક. લોટ. [આપવું.
 પીઠકોંઠી. (કિ) સાખાશી આપવી, ઉત્તેજન
 પીઠિકા(ના) વંશાવળી. પૂર્વકથા. પ્રસ્તાવના. મં-
 પીડી(ના) સુગંધી હળદ વરને ચોળવાની ડાણ.
 પીકું (ના) કલાલખાતું. દારૂતાડીની દુકાન.
 પીડ (ના) પીડા, દુઃખ.
 પીડવું (કિ) પીડા કરવી, દુઃખ દેવું.
 પીડા (ના) દુઃખ. કાળજી, ચિંતા દુઃખદ વસ્તુ.
 પીડાવું (કિ) રીખાવું. દુઃખી થવું.
 પીડિત (વિ) દુઃખી, પીડાઈતું.
 પીઠ (ના) રંગની લુમટી. પીઠ પાટિયાં. [કડાં.
 પીઠિયો (ના) દાઢ. લાલના ઉપરના ભાગાં લા-

પીટ (ના) પિત્ત. (વિ) પીળું.
 પીટપાપડો (ના) એક ખી. ઓસડ.
 પીતામરી (ના) નાનું પીતામ્બર.
 પીતામ્બર (ના) અખોટિયું. પીળું રેસમી
 પીથેલ (વિ) છાકટ, દારૂ પીથેલો.
 પીન (વિ) ભરેલું, કંદણ.
 પીન (ના) ટાંચણી (અ એછ).
 પીપ (ના) પ્રવાહો ભરવાનું ગોળ પાત્ર.
 પીપર (ના) પીપેર. એક છોડ, ફળ.
 પીપળીમૂળ (ના) પીપેરના મૂળના ગુંડ
 પીપળો (ના) અશ્વસ્થ, એક ઝાડ.
 પીપી (ના) સરણાઈ, લુતી. ફેળેતી.
 પીપેર (ના) પીપર, એક છોડ, માંજર.
 પીમળ (ના) ગંધ, સુવાસ, પરિમલ
 પીમળવું (કિ) વાસ આવવી.
 પીચળ (ના) શુભલાણે સ્ત્રીઆને મોઢે
 પીયુષ (ના) અમૃત, સુધા. [કાદ
 પીયો (ના) પ્લીહા, ચીપડો. મળની કણ
 પીર (ના) મરણ પામેલા મુસલમાન સ
 પીરસવું (કિ) પરિવેષણ કરવું, થાળીમાં
 જન મૂકવું. [ક્રીમતી પ
 પીરેજ, પીરોજ, પીરોજો (ના) આસડ
 પીલવણ (ના) એક ઝાડ.
 પીલવું (કિ) ચંત્ર વડે કચરવું.
 પીલાવું (કિ) પીલાયાં કરવું. પીલેલી હા
 પીલુ (ના) પીલવણનાં ફળ. [માં
 પીલું (ના) કુકડી-મરઘી-નું ખચ્યું.
 પીલો (ના) અંકુર, ફળુગો. તમાકુનું પાં
 પીલોંડિયું (ના) ભુવાર બાજરીના થડ
 ફૂટેલો પીલો.
 પીલું (કિ) પાન કપવું. સમાવું. ધૂમાડો દે
 પીસવી (ના) થેલી, કોધળી.
 પીસવું (કિ) પીરસવું. દળવું. ભેડવું.
 પીસવો (ના) પાવો. સીસોડી.
 પીસ્તાળીશ (વિ) ટપ (સંખ્યા).
 પીએર (ના) પિયર, વહૂના માખાપતું ધ
 પીળક (વિ) કીકું પડેલું, પીળાસવાળું.
 પીળવું (કિ) રંગવું. ખરડવું.
 પીળાટ, પીળાસ (ના) કંઈક પીળો રંગ,
 પીળિયું (ના) પીળું લગડું.

પીળું (વિ) પીળા રંગનું, જરદ.
 પુ'ખડું (ના) છેહેરખું.
 પુ'ખડું (ના) પુચ્છ, પુછડું.
 પુ' (ના) દોલત, ગરથ, ધન.
 પુ' (ના) કચેરો.
 પુ'ધિયું (ના) થીંગડું.
 પુ'ખડું (ના) પુમડું.
 પુ'ભડી (ના) આડે વળગેલો, કપાસ.
 પુ'કાર (ના) પોકાર, બમ, પૂકારો.
 પુ'ગતું (વિ) પાડું. સમજાડું. મળખત.
 પુ'ગતું (વિ) પૂરતું, જોઈએ તેટલું.
 પુ'ગતું (કિ) પહોંચતું, ચાલતું. ઠકતું. મળતું.
 પુ'ચ્છ (ના) પૂછડું.
 પુ'ડી (ના) પડી, પડીડું.
 પુ'હો (ના) મોઢું પડીકું, પડો. મધ્યપડો. એક
 પુ'ણુ (કિ) ફળતું. [ખોરાક.
 પુ'ણી (ના) રૂના ગાળાનો ફાંડો.
 પુ'ણ્ય (ના) ધર્મ, સવાખ, નેકો. દાન.
 પુ'ણ્ય (ના) ધર્મક્ષેત્ર, પવિત્ર સ્થાન.
 પુ'ણ્ય (વિ) જોના નામસ્મરણથી પુણ્ય લા-
 મ્યાત્મા (વિ) ધર્મીત્મા. પરમાર્થી. ગિ એતું.
 પુ'ણ્યજ્ઞેશ્વર (ના) કુળેર, ઉત્તર દિક્પાલ.
 પુ'ણ્યભૂમિ (ના) આર્યાવર્ત, વિંધ્ય હિમાલ-
 યની વચ્ચેનો પ્રદેશ.
 પુ'ણ્યવાન (વિ) સુકૃતિ, ધન્ય, ધર્મીત્મા.
 પુ'ણ્યાહવાચન (ના) એક માંગલિક ધર્મક્રિયા.
 પુત્તલ (ના) પૂતળું, બાહુડું.
 પુત્તલવિધાન (ના) મટકું ન મળવાથી તેને
 બદલે પૂતળું કરી બાળતું તે.
 પુત્તિકા (ના) પતંગિકા, નાની મધમાંખી.
 પુત્ર (ના) દીકરો, બેટો, જતનય.
 પુત્રવતી (ના) પુત્રવાળી સ્ત્રી.
 પુત્રિકા (ના) પંચાંગિકા, બાહુલી, પૂતળી.
 પુત્રી (ના) દીકરી, બેટી, તનયા.
 પુત્રો (ના) છોકરાઓકરી, બેટાબેટી.
 પુત્ર (ના) આત્મા. સુંદર દેહ.
 પુત્ર (અ) ફરીથી, વળી.
 પુત્રરપિ (અ) ફરીથી, વળીપણ.
 પુનરુક્તિ (ના) સિતું સેજ વચન ફરી બોલતું તે.
 પુનર્જન્મ (ના) ફરી જન્મ. બીજો અવતાર.

પુનર્નવ (ના) નખ, નખર, કરકહ.
 પુનર્નવા (ના) શાયદી, ઘેટુળી, એક ઔપચિ.
 પુનર્ભવ (ના) નખ, નખર.
 પુનર્ભૂ (ના) દિધિયુ, બેવાર. વરેલી, સ્ત્રી.
 પુનર્નિવાહ (ના) પુનરુદ્ધવાહ, ફરી લગ્ન.
 પુત્રાગ (ના) કેસર, સુંગ, પુરુષ, દેવવલ્લભ.
 પુમડું (ના) ફની નાની ગોળી. બેટી દીવે-
 ટ, લગાર ટ.
 પુમાંસ (ના) મનુષ્ય, માનુષ, મર્ત્ય, મનુજ,
 માનવ, નર, પંચજન, પુરુષ, પૂરુષ, મા-
 જુસ, જન.
 પુર (ના) શહેર, નગર, દસખો, પત્તન.
 પુર (અ) અગ્ર; પુરત, આગળ.
 પુરજો (ના) ફકરો.
 પુરણ (ના) વેડમી, ધારી ઈંમાં ભરવાનો માવો.
 પુરણપોળી (ના) વેડમી, ગોળદાળણી પોળી.
 પુરત (અ) પુર, અગ્ર, આગળ.
 પુરદાર (ના) ગોપુર. નગરનું નાકું, પાદર.
 પુરન્દર (ના) ઇંદ્ર, સહસ્ત્રાક્ષ, શયીપતિ.
 પુરવાર (વિ) સાબીત કરેલું.
 પુરવારી (ના) સાબીતી, પુરાવો.
 પુરતું (કિ) ભરતું. આપતું, રહુ કરતું.
 પુરશ્વરણ (ના) અસુક સંખ્યાનો મંત્રજપ. અ-
 પુરસ્તીસ (ના) પૂછપાછ. તલ્લાસ. પ્રશ્ન. [નુધાન.
 પુરસ્સર (અ) આદિ. વગેરે. પૂર્વક. સાથે.
 પુરાંત, પુરાંતબાકી (ના) શિલક બાકી.
 પુરાણ (ના) પ્રાચીન ઈતિહાસ ગ્રંથ. (નુઓ
 પંચલક્ષણ પૃષ્ઠ ૧૯૦). એ ચારાઠ છે. અ-
 ઙિત, કૂર્મ, ગરુડ, નારદીય, પદ્મ, બ્રહ્મ,
 બ્રહ્મવૈવર્ત, બ્રહ્માંડ, ભવિષ્ય, ભાગવત, મ-
 ત્સ્ય, માર્કંડેય, લિંગ, વરાહ, વામન, વિ-
 ષ્ણુ, શિવ, અને સ્કંદ.
 પુરાણપુરુષ (ના) આદિદેવ. વિષ્ણુ. શિવ. બ્રહ્મા.
 પુરાણી (ના) પૌરાણિક, પુરાણવાચક વ્યાસ.
 પુરાણું (વિ) જાનું, અસલી.
 પુરાંતન (વિ) પ્રાચીન, કોચરની સાવનું.
 પુરાવો (ના) સાબીતી. દલીલ.
 પુરી (ના) નગરી, દસખો, પત્તન.
 પુરીય (ના) નેરક, વિષ.
 પુરુષ (ના) વીર્યવાન, મરદ. સર્વનામ. ખર વં

પુરુષત્વ (ના) મરહાઈ, વીર્ય. પુરુષાર્થ.
 પુરુષ સર્વનામ (ના) હું, તું, તે (વ્યાકરણમાં).
 પુરુષાત્તન (ના) પુરુષત્વ. વીર્ય. સામર્ય.
 પુરુષાર્થ (ન) પુરુષના કર્તવ્ય. એ ચાર છે.
 (ધર્મ, અર્થ, કામ અને મોક્ષ).
 પુરુષાર્થી (વિ) પુરુષ પરાક્રમ દેખાડનાર.
 પુરુષોત્તમ (ના) વિષ્ણુ. ક્ષર અને અક્ષરથી ઉત્તમ.
 પુરુષોત્તરમાસ (ના) મેળમાસ, અધિકમાસ.
 પુરોડાશ (ના) એક જાતનો હોમ.
 પુરોહિત (ના) કુળ ગોર.
 પુલ્લિંગ (ના) નરજાતિ. (વ્યાકરણમાં).
 પુષ્કર (ના) કમળ. તળાવ. એક દ્વીપ. [ધામ].
 પુષ્કરજ (ના) પુષ્કરતીર્થ, અજમેર પાસે યાત્રાનું.
 પુષ્કરણા (ના) પોકરણા, પુષ્કરજના બ્રાહ્મણો.
 પુષ્કળ (અ) ધણું, અતિશય. બહુ.
 પુષ્ટ (ના) જાડું ભરાઈ. [વા. આવહાની].
 પુષ્ટિ (ના) ભરાવ. વધારો. ઉત્તેજન. ભક્તિ. પુરા-
 પુષ્ટિકારક (વિ) પૌષ્ટિક, વીર્યવર્ધક.
 પુષ્ટિપત્ર (ના) પૂઠું. દોષીરસું.
 પુષ્ટિમાર્ગ (ના) ભક્તિમાર્ગ. વલ્લભસંપ્રદાય.
 પુષ્પ (ના) ફૂલ. રંગ.
 પુષ્પધન્વા (ના) કામદેવ, મદન.
 પુષ્પાંજલિ (ના) ઝાળાથી ફૂલ ચડાવવાં તે.
 પુષ્પિત (વિ) ફૂલવાળું.
 પુષ્પ (ના) એક નક્ષત્ર.
 પુસ્તક (ના) ગ્રંથ. ચોપડી. પોથી. છુક [અંગ્રેજી].
 પુસ્તકશાળા, પુસ્તકાલય (ના) ગ્રંથભંડાર.
 લાયઝેરી [અંગ્રેજી].
 પુસ્તો (ના) ફરજો. પાણીનું બાંધકામ. પૂલ.
 પૂ (ના) પડ. મૂત્ર. ફૂ.
 પૂ કરવું (કિ) મૂતરવું (બાલકની બોલી).
 પૂછડિયો (વિ) પૂછડાવાળો (ના) ધૂમકેતુ.
 પૂછડી (ના) નાતું પૂછડું. [લાંબો અવયવ].
 પૂછડું (ના) પુચ્છ. પાણીની ગાંડની ઉપરનો.
 પૂછપાછ, પૂછપાછ (ના) તલ્લસ.
 પૂછવું (કિ) પ્રશ્ન કરવો. તપાસ કરવી. માં-
 ગવું. તમા રાખવી.
 પૂછાપૂછ (ના) પૂછપરછ, વારંવાર પૂછવું તે.
 પૂછાવવું (કિ) પૂછ તેમ કરવું. જવાબ મંગા-
 પૂજ (વિ) પૂજન, સેવાયોગ્ય. [વવો].

પૂજક (વિ) પૂજનાર.
 પૂજન (ના) પૂજ સેવાની ક્રિયા.
 પૂજન (ના) પૂજન. એના ૧૬ ઉપચાર છે. (ઓ-
 વાહન, આસન, પાદ, અર્ધ્ય, આચમ-
 સ્નાન, વસ્ત્ર, ઉપવિત, ગંધ, પુષ્પ, ધૂ-
 દીપ, નૈવેદ્ય, પ્રદક્ષિણા, નમસ્કાર, અને પુ-
 પૂજા (ના) પૂજની સામગ્રી. [પ્રાંજળી].
 પૂજારાધે (વિ) પૂજાર્થ, આરાધન જોગ.
 પૂજરી, પૂજરો (વિ) પૂજ કરનાર.
 પૂજ વાળવી (કિ) પૂજ સમાપ્ત કરવી.
 પૂજિત (વિ) સેવેલું.
 પૂજ્ય (વિ) પૂજન કરવાલાયક.
 પૂઠ (ના) પૂષ્પ પાછલો ભાગ. પેરાક્ષ.
 પૂઠળ (અ) પાછળ, ગેરહાજરીમાં.
 પૂઠાં (ના) છોડાંસહિત દાળ.
 પૂઠિયાં (ના) જંઘના થાપા. (ધોડાનું).
 પૂઠી (ના) નાતું પૂઠું.
 પૂઠી (અ) પછવાડે, પછી.
 પૂઠું (ના) પૂષ્પ. પુસ્તકની તળે ઉપર રાખ-
 વું પાટિયું. છોડાંસહિત દાળનો દાણો. દા-
 પૂઠે (અ) પછવાડે, પાછળ.
 પૂઠે લાગવું (કિ) ખંતથી મંઠવું. દુઃખ દે-
 પૂત (ના) પુત્ર, દીકરો, ખેરો.
 પૂતળિયું (ના) એક ચેહેરાવાળો સિક્કો.
 પૂતળી (ના) બાહુડી, સ્ત્રીની મૂર્તિ. કીકી.
 પૂતળું (ના) પુતલ, બાહુડું, મૂર્તિ.
 પૂતનમ, પૂતનમ (ના) પૂર્ણિમા, રાક્ષા.
 પૂર (વિ) પૂર્ણ. તર, ચંચૂર.
 પૂર (અ) પ્રમાણે, બેરોખર.
 પૂર (ના) ફેલ. કદ. મોટાઈ.
 પૂરણ (અ) પૂર્ણ. જસ. સમાપ્ત.
 પૂરણી (ના) ખાડો ભરવો તે.
 પૂરવું (વિ) જોઈએ તેટલું, પૂર.
 પૂરણિયો (ના) પૂર્વ હિંદુસ્તાનનો રહીશ.
 પૂરવણી (ના) સૂંધણ, પરિશિષ્ટ. પૂરણી.
 પૂરવી (ના) એક સાયંકાલની રાગણી.
 પૂરવું (કિ) માંહે નાંખવું. રેડવું. ચીતરવું.
 ધારવું. દાટવું. કેદ કરવું.
 પૂરાવું (કિ) પૂર્ણ થવું. ભરાવું.
 પૂરી (ના) તળેલી ને ફૂલેલી નાની રોટલી.

૩. (વિ) પૂર્ણ.
 રેપૂર (વિ) ગરાખર. તમામ, અરોપ.
 રેપૂર (વિ) પૂર. સમાપ્ત. ખરોખર.
 રેપૂર (ના) સર્વકળા સંપૂર્ણ પૂરેમનો ચાંદો.
 રેપૂર (ના) આખો અંક. જેમ ૧,૨,૩ થી ૦.
 રેપૂર (ના) સમાપ્તિ. હોમની છલ્લી આહુતિ.
 રેપૂર (ના) પૂરેમ. પૂરા ચંદ્રની તિથિ.
 રેપૂર (ના) પૂરો. ઉપમાલંકાર, અર્થાલંકાર.
 રેપૂર (ના) પૂરણી. પૂર કાંચની ક્રિયા. [મૂળ.
 રેપૂર (ના) પૂરો, ઉગમણ દિશો.
 રેપૂર (વિ) આગળું પેસ્તર, પહેલું.
 રેપૂર (અ) સખે, ઈત્યાદિ.
 રેપૂર (ના) અગ્રજ. પ્રથમ જન્મેલું. પિતૃ.
 રેપૂર (ના) ચાણની પહેલાંની જંદગી.
 રેપૂર (ના) આગલા જન્મમાં આપેલું.
 રેપૂર (ના) પૂર્વદિશાનું ખોરણું. સુખ.
 રેપૂર (વિ) ઉગમણથી આયમણ સુધીનું.
 રેપૂર (ના) શુદ્ધ, શુદ્ધ પખવાડિયું. વાદનું
 રાખનું ઘણું.
 રેપૂર (ના) સાંજથી મધરાત સુધીનો કાળ.
 રેપૂર (અ) પ્રથમ કહ્યું તે પ્રમાણે.
 રેપૂર (વિ) આગળું અને પાછલું.
 રેપૂર (ના) પૂર્વાક્ષણની (ના) એક નક્ષત્ર.
 રેપૂર (ના) પૂર્વાભાદ્રપદ (ના) એક નક્ષત્ર.
 રેપૂર (વિ) પ્રથમનું અર્ધ. પહેલું અરધું.
 રેપૂર (ના) પ્રથમ, પ્રેક્ષણ. અગાઉનું નિ-
 રેપૂર (ના) એક નક્ષત્ર. [રીક્ષણ.
 રેપૂર, પૂર્વી (ના) એક સાંજની રાગણી.
 રેપૂર (અ) પ્રથમ. અગાઉ. પહેલાં. [પાછલું
 રેપૂર (વિ) પૂર્વથી ઉત્તર લગીનું. આગળું
 રેપૂર (ના) પાન, સેતુ. જલાશય ઉપરનો માડો.
 રેપૂર (ના) ભારી, ઝુડી, પછી.
 રેપૂર (ના) ભારો, ભુડો. આગ. (શુરસામાં).
 રેપૂર (વિ) શોધક, જિજ્ઞાસુ. પ્રશ્ન કરનાર.
 રેપૂર (ના) પ્રશ્ન, સવાલ, પૂછપાછ.
 રેપૂર (અ) નોખું, અલગ, ભુદું, વિભક્ત.
 રેપૂર (ના) ભુદું પાડવાનું ડામ.
 રેપૂર (ના) રાત્રી, મહીપતિ, હાકેમ.
 રેપૂર (ના) ધરણી. (ભુદો, તેતા-
 જીસનામો પૂષ ૧૬૦). [સપાટી.
 પૂષ (ના) સંકુ, એક બાંભણું પાતું. પીક.
 પૂષ (વિ) પાછલું, પછવાડેનું. સપાટીનું.
 પૂષ (વિ) અશક્ત, માર્હકાંકલું.
 પૂષ (ના) હુંડીની નકલ.
 પૂષ (ના) એ. મીઠાઈ. પરાળ. રસ્તો.
 પૂષ (ના) સેથી, પરીઆ, સીમંત.
 પૂષ (ના) પતરાળ, મગરળી.
 પૂષ (કિ) તીરખલું, પ્રેક્ષણ કરતું.
 પૂષ (ના) દેતુવા, માંચું.
 પૂષ (ના) અવતારી પુરખ. પંચ પ્રવર્તક.
 પૂષ (ના) સંદેશો. ખબર.
 પૂષ (ના) આંટો, આમળો, પટી. આમળા-
 વાળી ખીલી. કરામત. દાંદો, જળ. આંટી.
 પૂષ (ના) આંભાઈ.
 પૂષ (ના) કાંજ. પૂષ [અંબેજી].
 પૂષ (ના) જોડો, પગરળો, પાંચત્રાણ.
 પૂષ (ના) ઉદર, દુર્ભર. સ્તન. સંતાન. શુભ-
 રાત. ઝાડો. પેટું. મન. બળવું.
 પૂષ (ના) અધામણ, ઝાડો.
 પૂષ (કિ) હાથે કરીને પેટમાં રાક્ષ ધોંચવું.
 પૂષ (કિ) સળગાવવું.
 પૂષ (કિ) સળગવું, બળવા માંડવું. [ખાવું.
 પૂષ (ના) એકના ખાતામાં રાખેલું બીજનું
 પૂષ (ના) એક મોટા ભાગમાંનો નાનો ભાગ.
 પૂષ (ના) પેટારો, મોટી પેટી.
 પૂષ (ના) મોટી રકમનો એક વિભાગ.
 પૂષ (ના) મોટી પેટી.
 પૂષ (ના) પરાળનું હાંડકું. ખાવા જેટલી ક-
 પૂષ (વિ) ખાવાને બદલે કામ કરનાર. [માઈ.
 પૂષ (ના) ઢાંકણવાળું ઠામ. ખોડસ. [અંબે-
 જી]. ખાંચ વગરની બગલખંડી. કાંચળનો
 પૂષ આગળનો ભાગ.
 પૂષ (ના) અંદરનો ભાગ. વચગાળો.
 પૂષ (કિ) તોમામાં, વિગત માટે અંદ-
 રથી લીટી દોરવી તે.
 પૂષ (ના) પેક, હુંડીની ખીણ નકલ,
 પૂષ (કિ) "પેસવું"નો ભૂતકાળ.
 પૂષ (અ) જેમ, પ્રમાણે, જેવું, સરખું, પૂ-
 પૂષ (ના) ખાંચવાનું, મોટું વાસણ.
 પૂષ (ના) શરાદની દુકાન. વંશનો

પેહું (ના) પેટની નીચેનો ભાગ.
 પેહી (ના) લોચું, નાની કંઠાઈ.
 પેહી (ના) મોટી પેહી, કંઠાઈ.
 પેહો (ના) પેહો. મુખનો માર.
 પેદ (ના) કચ્ચરવાણુ. ભેચો.
 પેદળ (ના) પાપદળ, પગે ચાલવું લટકર.
 પેદા (વિ) જન્મેલું. બનાવેલું. મેળવેલું.
 પેદા કરું (કિ) પ્રાપ્ત કરવું, બનાવવું.
 પેદાયશ (ના) પેદાસ, કમાઈ, રળતર.
 પેદાશ (ના) જન્મ, ઉત્પત્તિ, ઉપજ. પ્રાપ્તિ.
 પેદાસ (કિ) કળ. આવક.
 પેદવું (કિ) પળવું, ફરીફરીને આવવું.
 પેન (ના) [અંગ્રેજી] કલમ, લેખણી.
 પેનસિલ(ના) સીસાપેન, રૂદીલ, સુખડપેન.
 પેર (ના) રીત, રિથતિ. તબવીજ. જમરખ.
 પેરની (ના) તબવીજ, ગોડવણુ.
 પેરિયું (ના) સાંકાનો વિભાગ.
 પેરીગમ, પેલીમેર (અ) તે તરફ, ત્યાં.
 પેલું (સ) ઓલ્યું, તે, અમુક (દર્શક).
 પેલો દહાડો (અ) ચોથો દહાડો.
 પેશ (વિ) આગળ. મુખ્ય. બદ.
 પેશકાર } (ના) કારભારી. ખવાસ, હબ્બરી.
 પેશગાર }
 પેશગી (ના) બહાનુ, અગાઉ આપવાની રકમ.
 પેશવા(ના) મુખ્ય પ્રધાન. મરાઠી રાજ્યનો સૂબો.
 પેશવાઈ (ના) પેશવાની રાજસત્તા. અધિર.
 પેશવાજ (ના) રામજીનો ધાધરો.
 પેશાબ (ના) પિશાબ, મૂત્ર, લઘુશંકા.
 પેશો (ના) ધંધો, હુણાગ, કામ.
 પેસવું (કિ) અંદર જવું, ધૂસવું.
 પેસતર (વિ) પ્રથમ, અગ્રવલ. આગળ.
 પેહેરવું (વિ) અંગે ધાલવું.
 પેહેરણ (ના) પેહેરવાનું એક વસ્ત્ર.
 પેહેરણું (ના) પેહેરવાની રીત.
 પેહેરવેશ (ના) પોષાક.
 પેહેરામણી (ના) વર તથા જનૈયાને સરપાવ.
 પેહેરાવવું (કિ) અંગે ધાલવું. ધાખડવું.
 પેહેરેગીર (ના) પેહેરો લરતાર.
 પેહેરો (ના) પોહોરો.
 પેહેલ (ના) આગેવાની. આરંભ.

પેહેલવાન (ના) બહાદુર, શૂરવીર. હસ્તાઈ.
 પેહેલી (અ) અગાઉ, અગ્રવ.
 પેહેલું (વિ) પ્રથમનું, આગમચલું. મુખ્ય.
 પેહો (ના) પેરિયું, આંકાની વચ્ચેનો ભાગ.
 પે (ના) પાઈ, અરધી, અર્ધો દોડકાનો સિક
 પેજ (ના) સરત, હોડ.
 પેકણ (ના) એક આમતું નામ.
 પેકર (ના) હખ, ધાળી.
 પેહું (ના) ચક્ર, રીંક.
 પેતૃવસેય, પેતૃવસ્ત્રીય, (ના) ફાઈના દીકરો
 પેત્ર (ના) મહિનો. પિતૃની અહોરાત્ર,
 પેસાખાઉ (વિ) પેસા લઈ કાંઈ ન કરના
 પેસાટકા (ના) તાણું, ધન.
 પેસાદાર (વિ) ધનવાન, તાલેવાન.
 પેસો (ના) પા આનાનો સિકકો દોઢિયું કે
 ૬ દોડકો, સર્વાટો. ધન.
 પો (ના) એક દાણો (રમતમાં).
 પોંક (ના) ધાન્યના લીલા દાણા.
 પોંકવું (કિ) વરને મંડપમાં પધરાવવાની વિ
 પોંકિયું (ના) લીલું કસણું.
 પોખાણું (ના) પોંકવાનું સાહિત્ય.
 પોચ (ના) સમજશક્તિ. પાવતી. રસીદ.
 પોચવું (કિ) પુગવું. મળવું. હદ આવવી.
 પોચી (ના) એક કાંડે પેહેરવાનું ઘરેણું.
 પોચિયું (વિ) ચતુર, પ્રવીણ.
 પોચો (ના) કાંડું.
 પોતવું (કિ) પોચવું, પોંકવું.
 પોંકવું (કિ) છૂંદવું, ખૂંદવું.
 પોંદો (ના) છૂંદો.
 પોઈ (ના) મયાળ. એક તતનો વેલો.
 પોઈસ (અ) હાંડતી તખતે બોલાતો શખ
 પોચેણ (ના) પોચણ, એ પાણીનો વેલો.
 પોક (ના) ખૂમ. બરાડો. રૂદન.
 પોકળ (વિ) પોચું. જૂંકું. કાણું.
 પોકળ (ના) પોલ, પોલાણ, ગાંભો.
 પોકળી (ના) અવકાશ, આકાશ.
 પોકાર (ના) ખૂમ, સાદ. પોક.
 પોકારવું (કિ) મોટે સાદે બોલવું, ખૂમ પાડવું
 પોખરાજ (ના) પીળા રંગનો હીરો.
 પોખરું (કિ) પોખરું. તૃષ્ટ કરવું.

પોગળ (ના) પોગળ, કંઠ.
 પોચું (વિ) નરમ. ખીચણ નાહિમ્મત.
 પોટ (ના) દીલ્હી ખણ મોટી પોટલી.
 પોટિયે નરું (કિ) ઝાડે ફરવા નરું.
 પોટિયો (ના) ચામડાનું ખાકીટ.
 પોટલી (ના) નાની ગોરડી. ગુંદળું. [ટલી.
 પોટલું, પોટલો (ના) પોટ. દીલ્હી અને મોટી પો-
 ટાડ (ના) ટાંડું, ટાળું. બળદની પીઠનો કોથળો.
 પોટું (ના) પોપડો (લી) પોટી.
 પોટવું (કિ) સૂવું. બંધવું.
 પોણું (ના) ખણ, વચન. ટક.
 પોણિયું (વિ) પોણા માપનું.
 પોણીસો (વિ) ૯૯૯ (સંખ્યા).
 પોણું, પોણો (વિ) ના. (સંખ્યા).
 પોણીસો (વિ) ૧૦૦૦ (સંખ્યા).
 પોત (ના) કુમાર. વણતર. રંગવાનું લૂગડું.
 પોતડી (ના) નાનું પોતિયું. [શકિત.
 પોતપોતામાં (અ) માંદોમાંદો, આપસ આપ-
 સપોતિયું (ના) પોતિયું. પચિયું. હીનત. [સમ.
 પોતી (ના) પોતડી, પોતલડી.
 પોતીકું (વિ) પોતાનું, અંગત.
 પોતું (ના) ભરણું. ભીતું ચીથરું. પૂમડું, પોળિયું.
 પોતું ફેરવવું (કિ) રદ કરવું. ભૂસવું. [ગુણ.
 પોતે (સ) ભતે, ખુદ, આપ.
 પોથી (ના) પુરતકનું ખાંધણ. છટા પાનાને
 અંથ. રંગનું પૂમડું.
 પોચું (ના) પોથી (તિરસ્કારમાં).
 પોદડો, પોદળો (ના) ગાય ભેંસના છાણનો
 ઢગ. પોચો ઢગ. [વગરની કળી.
 પોપચું (ના) આંખનું પડ. ફાડ. કાંકરા. દાણા
 પોપટ (ના) શુક, એક લીલો પંખી.
 પોપટિયા (વિ) પોપટના રંગનું.
 પોપટી (ના) પોપટની માદા. એક છોડ.
 પોપટું (ના) પોપટીના છોડનું ફળ.
 પોપટી (ના) પોતળો પોપટો. ઘાસનું ખેતર.
 પોપડું (ના) ઘાસિયા નમીન.
 પોપડો (ના) પડ. ઘાસ હવો તેની લોંચ.
 પોપનસ (ના) એક ફળ.
 પોપળગાળું (વિ) પોચું. માઈકાંકલું.
 પોપાળાપડું રાજ (ના) અધેર, નબળી હાકમી.

પોપાળાળું (વિ) પોચું, કાંચું.
 પોપિયો (ના) એક ફળ. ઝાડેલો, ફોલ્લો.
 પોખાર (ના) ૧૩નો દાવ. (ત્રણ પાસામાં).
 પોખાર, પોખારા (ના) અગિયાત્ર નાસેલું.
 પોખાગાળવા (કિ) નાસી નરું. પલાયણ કરવું.
 પોચણ, પોચણી (ના) એક નલનો વેલો કુમુદિની.
 પોચણું (ના) કુમુદ ફલ. એક કમળ.
 પોર (ના) પુર, નગર.
 પોર (અ) ગયે કે આવતે વર્ષ.
 પોરવવું (કિ) ધાલવું. પેસારવું. ભેરવવું.
 પોરિયો (ના) છાંદરા, છોરા.
 પોરી (ના) છાંદરી, છોડી.
 પોરો (ના) પાણીનો ઝીણો નરું. એક વાસણ.
 પોલ (ના) આકાશ. પોલાણ. ગપ.
 પોલાણ (ના) ગર્ભ, અવકાશ.
 પોલાદ (ના) તીચું લોહું.
 પોલીસ (ના) [અંગ્રેજી]. ફેબ્રુઆરી ખાતું. ચોકી.
 પોલું (ના) પોલાણવાળું. કાંસિક. [આવડી.
 પોલું (કિ) પોરવવું, ધાલવું.
 પોરા (ના) પોપ. ખોખો. સેસ.
 પોરાક (ના) પેહેરવેશ, લેખાશ. વેશ.
 પોરાકી (ના) પોરાકનો ખર્ચ.
 પોરાગીર (ના) તાલીમખાનું. ફાંકડો. ઢગ.
 પોશિનું (વિ) મુરખી. ખરીદનાર.
 પોપ (ના) ગૂંચરાતી ત્રીજો માસ. પૌષ.
 પોપણ (ના) ગુનરો. રક્ષણ.
 પોપવું (કિ) ગૂંચરાત મરવું.
 પોપાવું (ના) પોપણ થવું. પરવડવું. હળવું.
 પોસ (ના) ટપાલ, પોરટ [અંગ્રેજી].
 પોરટચોક્કીસ (ના) ડાકખાતું.
 પોરટી (વિ) પોચો, દીલો.
 પોહ (ના) પડોદ, પ્રમાત, ખામદજ.
 પોહ (અ) બળદને પાણી પાતાં ખોલાય છે.
 પોહરો (ના) ચોક્કી કરવાનો વખત.
 પોહાલય (ના) નવી ખેડાયેલી જમીન.
 પોહોર (ના) નમ, ચામ, ત્રણ કલાકનો વખત.
 પોહોળપણ, પોહોળાઈ (ના) રૂંદી. પનો.
 પોહોળિયું (ના) અંગ્રેજ રૂપિયો. રૂંદું ચકલું.
 પોહોળું (વિ) પગલું. દીલું.
 પોળ (ના) ખાસણવાળી બળી.

પોળ (વિ) ખુલ્લું.
 પોળિયો (ના) પ્રતિહાર, દરવાન.
 પોળી (ના) બેવડી રોટલી, પાતળી રોટલી.
 પોંચા (નો) પહોંચા, ભાતને પલાળી સેંકી
 ખાંડીને કરેલા ચપટિયા.
 પોત્ર (ના) પુત્રનો પુત્ર.
 પોત્રી (ના) દીકરીની દીકરી.
 પોષ (ના) પોષ માસ. ચૂનરાત્રી ત્રીજે મહિનો.
 પોષિક (વિ) પુષ્ટિકારક.
 પ્યાજ (ના) હાંદો. એક રેસમી કાપડ.
 પ્યાજ (વિ) હલકા સ્વભાવનો. તુંડમીજાજી.
 પ્યાદીમહાત (ના) સેત્રંજમાં પ્યાદાથી રાજ-
 ને મહાત કરવો તે. [દરેક.
 પ્યાદું (ના) સેત્રંજમાં ૧૬ નાના મોહોરામાંનું
 પ્યાદો (ના) પાયદલ, પગે ચાલતો સીપાઈ.
 પ્યાર (ના) પ્રીતિ, પ્રેમ, વહાલ, સનેહ.
 પ્યારી (ના) પ્રિયા. માણુક.
 પ્યારું (વિ) વહાણું. ગમણું. પ્રિય.
 પ્યાલી, પ્યાણું (ના) નાનો પ્યાલો.
 પ્યાલો (ના) પવાણું, જમ.
 પ્યાસ (ના) તરસ, તૃષ્ણા, ધખ.
 પ્ર (ઉ) આગળ, બહાર, દૂર, પ્રદેશ, વિશેષ,
 અતિશય, પ્રકંપ, ઇત્યાદિ અર્થમાં ધાતુને દો-
 પ્રક્ટ (વિ) જાહેર, ખુલ્લું, ઉઘાડું. [રનાર.
 પ્રકરણ (ના) વિષય. ભાગ, સર્ગ, બાબ. કામ, વાત
 પ્રકાર (ના) જાત, ભેદ. રીત. બાબત. ધાટ.
 પ્રકાશ (ના) રોશની, તેજ. ઉજ્જ્વલ. ફેલાવો.
 પ્રકાશક (વિ) પ્રગટ કરનાર.
 પ્રકાશકું (કિ) ઉજ્જ્વલ આપવો, તકતકલું. બહા-
 પ્રકાશિત (વિ) બહાર પાડેલું. [ર પાડવું.
 પ્રકાશી (વિ) પ્રકાશ કરનાર.
 પ્રકૃતિ (ના) સ્થિતિ. બાંધો. માયા. મૂળ.
 પ્રક્રિયા (ના) રીતિ, વિધિ, કૃતિ.
 પ્રખ્યાત (વિ) નામાંકિત, જાહેર, જાણીતું.
 પ્રખ્યાતિ (ના) નામના કીર્તિ.
 પ્રગટ (વિ) પ્રકટ, જાહેર. બહાર.
 પ્રગટવું (કિ) ખુલ્લું કરવું. ચળવું.
 પ્રગલ્ભ (વિ) પૂર્ણ. નિશ્ચયાત્મક. પ્રસન્ન.
 પ્રગલ્ભા (ના) પ્રોદાનાયિકા (રક્ષિતારત્રે).
 પ્રધન (વિ) પરિપક્વ. નિર્વિકાર. ઉદાર.

પ્રચણ્ડ (વિ) અતિશય, ઘણું.
 પ્રચાર (ના) આચાર, રીતિ, રીત, વિવાન
 પ્રચારવું (કિ) અવહારમાં આણવું. ટોંકવું.
 પ્રજળવું (કિ) બળવું, સળગવું.
 પ્રજ્ઞ (ના) જ્ઞેય. સંતતિ.
 પ્રજ્ઞપત, પ્રજ્ઞપતિ (ના) બ્રહ્મા. રાજ. કુંભ.
 પ્રજ્ઞસત્તાક (વિ) રાજની સત્તાવિનાશ.
 પ્રજ્ઞવું (કિ) બળવું, સળગાવવું, લગાડવું.
 પ્રજ્ઞા (ના) સમ-રાજિત, તીવ્રચુદ્ધિ.
 પ્રજ્ઞવ (ના) જ્ઞાંકાર. બીજનમત્ર.
 પ્રજ્ઞામ (ના) નમન, વંદન.
 પ્રજ્ઞાલિકા (ના) પરનાલિકા, બરપરા.
 પ્રજ્ઞિપત, પ્રજ્ઞિપાત (ના) કાલાવાલા, આજી.
 પ્રત (ના) જડક. જાત, વર્ગ.
 પ્રતાપ (ના) તેજ. યશ, મોટાઈ. ગુણ. પરાક્રમ
 પ્રતાપી (વિ) પરાક્રમી, તેજસ્વી. પ્રૌઢ
 પ્રતિ (ઉ) પાણું, સાણું, ઉલટું, દરેક ઈત્યાદિ
 અર્થમાં ધાતુને દોરનાર.
 પ્રતિ (પ્ર) ને, બીજ વિલકિત અર્થ.
 પ્રતિઉત્તર (ના) સામે જવાબ.
 પ્રતિકૂળ (વિ) ઉલટું. અનુકૂળ નહિ તે.
 પ્રતિગ્રહ (ના) દાન. સ્વીકાર.
 પ્રતિજ્ઞા (ના) વચન. પણ, નીમ. અનુમાનવું
 પ્રતિદિન (ના) દરરોજ, નિત્ય. [કારણ
 પ્રતિનિધિ (ના) વકીલ. બદલે કામ કરનાર
 મુખત્યાર.
 પ્રતિપદ, પ્રતિપદા (ના) પડવો.
 પ્રતિપાદન (ના) પ્રમાણપૂર્વક સ્થાપન.
 પ્રતિપાળ (ના) સંરક્ષક. વાલી.
 પ્રતિપાંધ (ના) અટકાવ, મના, બાધ.
 પ્રતિબંધ (ના) કાચ કે પાણીમાં દેખાતી સામ
 પ્રતિમા (ના) મૂર્તિ. સર્માનતા, જોડો. છબી
 પ્રતિવાદી (વિ) દાદી, સામે ઉત્તર દેનાર.
 પ્રતિષ્ઠા (ના) માન, ઈજ્જત. સ્થાપના.
 પ્રતિષ્ઠિત (વિ) સ્થાપક, સંભાવિત.
 પ્રતિસ્પર્ધી (વિ) ધર્મી રાજનાર. હરીફ. દુરમ
 પ્રતિહાર (ના) પોળિયો, દરવાન.
 પ્રતીત, પ્રતીતિ (ના) પતીજ, પાતરી.
 પ્રતીપ (ના) ઉલટાપણું. એક રાવકાર.
 પ્રત્યક્ષ (અ) સંખ્યુપ. નજર આગળ. પ્રગટ

1. $\frac{1}{2} \text{ of } 100 = 50$ - ~~100~~ 100
 2. $\frac{1}{2} \text{ of } 100 = 50$ - ~~100~~ 100 ✓

$\frac{1}{2} \text{ of } 100 =$

$\frac{1}{2} \text{ of } 100 =$

$\frac{1}{2} \text{ of } 100 = 50$ - ~~100~~ 100

$\frac{1}{2} \text{ of } 100 =$

પ્રત્યક્ષ પ્રમાણ (ના) સર્વમાન્ય વચન. દેખીતો.
પ્રત્યક્ષસિદ્ધિ (ના) તરતદિખાય એવું કળ. પુરાવો.
પ્રાધાત (ના) સામુ જીર.
પ્રયુત્તર (ના) સામો જવાબ, (પ્રતિનિવૃત્તર).
પ્રયુષકાર (ના) ઉપકારનો બદલો.
પ્રત્યે (અ) પ્રતિ, ને, તરફ, સામે ઈં અર્થે.
પ્રત્યેક (વિ) દરેક, અકેક.
પ્રથમ (વિ) પહેલું (અ) પહેલે.
પ્રસુપુરુષ (ના) જીવન પુરુષ સર્વનામ. હું. ઈં.
પ્રથમા (ના) પહેલી વિભક્તિ.
પ્રથા (ના) રૂઢિ. વહીવટ. ધારો. માર્ગ.
પ્રદક્ષણા, પ્રદિક્ષણા (ના) પરિક્રમા, ફેરા.
પ્રદીપ (ના) મોટા પ્રકાશ. ઉજા.
પ્રદીપ (વિ) સળગેલું, બળવું.
પ્રદેશ (ના) મોટા દેશ.
પ્રદોષ (ના) તેરસની સાંજનું વ્રત.
પ્રદોષકાળ (ના) સાંજ, રાંધ્યા.
પ્રધાન (ના) મુખ્ય કારભારી. વજીર.
પ્રધાન (વિ) મુખ્ય, વડું. આગળ પરવું.
પ્રધ્ય (ના) સંસાર. ખટખટ. કપટ. માયા.
પ્રધ્યો (વિ) ખટપટી, કપટી.
પ્રપિતા (ના) બાપનો બાપ, પિતામહ, દાદો.
પ્રપિતામહ (ના) દાદાનો બાપ.
પ્રપૌત્ર (ના) પૌત્રનો પુત્ર.
પ્રકુલ્લ, પ્રકુલિત (વિ) ખીલેલું, આનંદી.
પ્રખંધ (ના) નિખંધ. કટાવ. સંગ્રહ.
પ્રખળ (વિ) બળવાન, જોરાવર.
પ્રખોધ (ના) નિઘ્રિત. જ્ઞાન. સાવચેતી.
પ્રભા (ના) કાંતિ, પ્રકાશ.
પ્રભાકર (ના) સૂર્ય, શૂરજ, દિનકર.
પ્રભાત (ના) પેશાબ, સવારેગાવાનાં રાગરાગણી.
પ્રભાતિયું (ના) પ્રાતઃસ્મરણનું પદ.
પ્રભાવ (ના) હોર, હાક. પરાક્રમ, સામર્થ્ય.
પ્રભુ (ના) ઈશ્વર. રાજા. સ્વામી. પ્રીતમ.
પ્રુતા (ના) મોટાઈ.
પ્રુતિ (અ) વગેરે, આદિ, ઈત્યાદિ.
પ્રુદા (ના) ગર્વવાળી સુંદરી.
પ્રુણ (ના) સાળીતી, પુરાવો. ખાત્રી. ગણિ-
તની એક રીત. જો. વિસ્તાર. ન્યાયશા-
સ્ત્રમાં પ્રમાણ ૪ ગણેલા છે: પ્રત્યક્ષ, અનુ-
માન, હેતુમાન અને શબ્દ.

પ્રમાણ (અ) સાત્ય, ખરું, ચથાર્ય.
પ્રમાણવું (કિ) સાક્ષી આપી જિલ્લ કરવું.
પ્રમાણ (અ) રીતે, માફક. પેઠે.
પ્રમાતા (ના) માનો બાપ.
પ્રમાતામહ (ના) માના બાપનો બાપ.
પ્રમાદ (ના) આજસાઈ. બેદરકારી. કેફ.
પ્રમાદી (વિ) પ્રમાદવાળું.
પ્રમુખ (ના) મુખી, સરનશીન, ચેરમેન [અર્થેજી].
પ્રમુદિત (વિ) પ્રસન્ન થયેલું.
પ્રમેહ (ના) પરમિયો, એક રોગ.
પ્રમેહ (ના) આનંદ, હર્ષ.
પ્રચલ (ના) મોટા ઉદ્વોગ. પરિશ્રમ.
પ્રયાણ (ના) પરદેશ ગમન. પ્રવાસ, મુસાફરી.
પ્રયાસ (ના) શ્રમ, મહેનત.
પ્રચુકિત (ના) વિશેષચુકિત, વધારે દલીલ.
પ્રચુત (ના) ૧૦૦૦૦૦૦ (સંખ્યા).
પ્રયોગ (ના) વિધિ, અખતરો. ક્રિયાનો સં-
બંધ દેખાડનાર વાક્ય રચના. સંકલ્પ.
અનુદાન.
પ્રયોજક (વિ) યોજના કરનારો. પ્રેરક.
પ્રયોજન (ના) હેતુ, કારણ, મતલબ.
પ્રયોજ્ય (વિ) પ્રયોજક. બીજા પાસે કામ લેનાર.
પ્રલય (ના) જગતનો નાશ. મોટી આફત.
પ્રલાપ (ના) અસંખ્ય બાપણ. બકબકાટ.
પ્રલ્લે, પ્રલ્લેકાર (ના) પ્રલય. મોટા કેર.
પ્રવર્તક (વિ) ફેલાવનાર.
પ્રવર્તવાન, (વિ) ફેલાયલું, પસરેલું.
પ્રવર્તવું (કિ) ચાલુ થવું, પસરવું.
પ્રવર્તવલું (કિ) ચલાવવું, પ્રસાર કરવો.
પ્રવાસ (ના) મુસાફરી, દેશાટણ. પ્રયાણ.
પ્રવાશી (ના) મુસાફર.
પ્રવાહ (ના) રેલો. ચાલતો વ્યવહાર. એકસ-
રમો ધસારો.
પ્રવાહી (ના) જેનો પ્રવાહ-રેલો ચાલે તેવી
પ્રવિધ (વિ) પહેંચવું. [ધીન].
પ્રવીણ (ના) નિપુણ, કાબેલ, ચતુર.
પ્રવૃત્ત (વિ) ચાલેલું.
પ્રવૃત્તિ (ના) ચાલતો ઉદ્વોગ. પ્રવેશ.
પ્રવેશ (ના) દાખલ થવાની ક્રિયા. આગળ
પ્રવેશક (ના) ઉપદેશવાત. ઉદ્દેશદારક.

પ્રવેશપાથી(ના) માર્ગોપદેશિકા. પ્રાર્થનર [અ-
પ્રશંસા (ના) સ્તુતિ, તારીફ, વખાણ, [ચિહ્ન].
પ્રશંસત (વિ) મોક્ષણું. વિશાળ. સક્રોચવિનાનું.
પ્રશસ્તિ (ના) સ્મારક લેખ.
પ્રશ્ન (ના) સવાલ, પૂચ્છા.
પ્રશ્નાર્થક (ના) પ્રશ્ન કરનાર (સર્વનામ, જેમ
કોણ ? ક્યો ? ઈત્યાદિ)
પ્રશ્નોત્તરી (ના) સવાલ જવાબની ચોપડી.
પ્રસંગ(ના) સંધિ, જોગવાઈ. સહવાસ. પ્રકરણ.
પ્રસંગોપાત્ત (અ) પ્રસંગે. જોગજોગ.
પ્રસન્ન (વિ) ખુશ. ખુશનુમા. આનંદી.
પ્રસન્નતા (ના) ખુશી, મરજી, ઈચ્છા.
પ્રસર (ના) પસારો, ફેલાવો.
પ્રસરણ (કિ) પથરાવું. વહેવું.
પ્રસવ (ના) જનન. જન્મ. છૂટાછેડા.
પ્રસાદ (ના) આશીર્વાદ. કૃપા, પ્રસન્નતા. લો-
જન. ચમત્કારક શક્તિ.
પ્રસાદી (ના) પ્રસાદ. (વિ) દેવને ધરાવેલું.
પ્રસારક (વિ) ફેલાવનાર.
પ્રસારણ (કિ) ફેલાવવું.
પ્રસિદ્ધ (વિ) જાહેર. જાણીતું. ખુલ્લું.
પ્રસિદ્ધિ (ના) જાહેરપાણું. નામના. ફેલાવો.
પ્રસૂત (વિ) જાણેલું, અવતરેલું.
પ્રસૂતા (ના) જાણુતી. જાણુનારી નારી.
પ્રસૂતિકા (ના) સુવાવડી.
પ્રસ્તાવ (ના) પ્રસાર, ફેલાવો. સ્વજાતરણું ગ-
પ્રસ્તાવ (ના) સભા. [હિત].
પ્રસ્તાવના (ના) દિબાચો, અનુબંધ, કથન.
પ્રસ્તાવિક (વિ) પ્રસંગને લગતું. સભામાં યો-
જના લાયક.
પ્રસ્તુત (ના) ચાલતો પ્રસંગ. શુભ અવસર.
પ્રસ્તુત (અ) હાલમાં, ચાલુ.
પ્રસ્થાન (ના) પ્રસ્તાનું. મુખ્ય આધાર.
પ્રહર (ના) પોટોર, ત્રણ કલાક.
પ્રહાર (ના) માર, ઘા.
પ્રાકૃત (વિ) પ્રકૃતિજન્ય, અસંસ્કૃત. ચાલુ.
પ્રાગડ (ના) મજસકું, સવાર, વહાણું.
પ્રાચી (ના) પૂર્વદિશા.
પ્રાચીન (વિ) પૂર્વેનું, અસલી
પ્રાણીય (ના) પ્રાયશ્ચિત.

પ્રાણ (ના) જીવ. વહાલી ચીજ. એક વાણ
પ્રાણજીવન (ના) પ્રાણનો આધાર.
પ્રાણનાથ (ના) પ્રીતમ. પ્રાણનો માલિક.
પ્રાણપ્યારા, પ્રાણપ્રિય (વિ) જીવનન.
પ્રાણમયકોશ (ના) પંચકોશમાનો એક
ભુતું રહેઠાણ.
પ્રાણવાયુ (ના) જીવનને જરૂરનો પવન. ને
પ્રાણધાર (ના) જીવન. [કિસનન [અ]એ
પ્રાણાન્ત (ના) મૃત, મરણ, દેહાંત, નિધ
પ્રાણાન્ત (અ) જીવ જીવ તોપણ.
પ્રાણાયામ (ના) યોગનું એક અંગ. ય
સ્વાધીન કરવાની વિધા. એના ત્રણ
છ. કુંભક, પૂરક અને રેચક.
પ્રાણિયા (ના) પ્રાણી, જીવડા.
પ્રાણી (ના) ચેતન શરીરો. જનજનાવરો.
પ્રાતઃકાળ (ના) સવાર, વહાણું, મજસકું.
પ્રાતઃસન્ધ્યા (ના) પ્રભાતે કરવાનું ધર્મકર્મ
પ્રાતઃસ્મરણ (ના) સવારની પ્રભુપ્રાર્થના
પ્રાદુર્ભાવ (ના) પ્રાગટ્ય, ઉદય. દેખાવ. જ
પ્રાધાન્ય (ના) મુખીપણું, પ્રધાનતા.
પ્રાન્ત (ના) દેશ. મુલક. રાજવિભાગ.
પ્રાપ્ત (વિ) મેળવેલું. મળેલું.
પ્રાપ્તિ (ના) નફો, કમાઈ. આવક.
પ્રાગલ્ભ્ય (ના) સામર્થ્ય. પ્રતાપ.
પ્રાયશ્ચિત્ત (ના) પાપનો પસ્તાવો. દેહશુદ્ધિ
પ્રારબ્ધ (ના) નસીબ. એક જાતનો કર્મસમૂહ
પ્રારબ્ધ (વિ) આરંભેલું.
પ્રારબ્ધવાદી (વિ) નસીબને માનનાર.
પ્રારંભ (ના) આરંભ, શરૂઆત.
પ્રાર્થના (ના) અરજ, વિનંતિ. કાલાવાલા. મ
પ્રારબ્ધ (ના) પ્રારબ્ધ, દૈવ, નસીબ. [મિ
પ્રાશન (ના) પીકું, ખાઈ, ચાટવું તે.
પ્રાસ (ના) અનુપ્રાસ. એક શબ્દાલંકાર.
પ્રાસાદ (ના) મંદિર. દેવલ. હરિકૃપા.
પ્રાસાદિક કવિતા (ના) સરસ કાવ્ય.
પ્રાહણ (અ) બલાત્કાર, બુલમથી, પરાણે
પ્રાહણો (ના) પ્રાણુ, મેમાન, ખેરણો.
પ્રિય (કિ) જાણુવું, જાળખવું.
પ્રિય (વિ) વહાણું, પાકું. લાડકું.
પ્રિયજન (વિ) વહાણું લાગે તેવું. ગમવું.

પ્રિયમ્વદા (ના) મધુર લાખણી સ્ત્રી.
પ્રેયા (ના) વહાલી સ્ત્રી.
પ્રીતિ (ના) પ્રીતિ. સનેહ.
પ્રેમ (ના) પ્રિયતમ, પ્રિયપતિ. આશક.
પ્રેમી (ના) વહાલ. હેતુ. કૃપા. પ્યાર.
પ્રેમિકર (વિ) વહાલું. ગમણું.
પ્રેમી (ના) મરહું, રાખ, લાસ. ભૂત.
પ્રેમ (ના) પ્રીતિ. સનેહ, પ્યાર.
પ્રેમી (ના) પ્રેમજનક-પ્રેમી.
પ્રેમપાશ (ના) પ્યારનો ફાંસો.
પ્રેમનંદ (ના) પ્રેમજનિત અથવા પ્રેમરૂપ
આનંદ. જગદીશ્વર. એ નામનો એક પ્રાચીન
અને ઉત્તમ ગૂજરાતી કવિ.
પ્રેમી (ના) આનંદથી ઢળતાં આંસુ.
પ્રેમી (વિ) પ્રેમથી ભરેલું.
પ્રેમી (વિ) પ્રેમપુર, પ્રેમ કરવું.
પ્રેમી (ના) ઉસ્કેરણી. ઉત્તજન.
પ્રેમી (ના) સ્વાભાવિક મતિ.
પ્રેમ (કિ) મોકલવું. ઉસ્કેરવું.
પ્રેમ (વિ) પ્રેરણા કરેલું, પ્રેરાયલું.
પ્રેમ (ના) છાપખાનું. છપાણ. (અંગ્રેજી).
પ્રેમ (ના) મુરોહિત, કુળગાર.
પ્રેમ (કિ) પરાવરવું, ધાલવું.
પ્રેમ (ના) પુષ્પ. મોટું. ઠાવડું.
પ્રેમતા (ના) મોટાઈ. પ્રોઢપણું.
પ્રેમતા (ના) એક નાચિકા પુષ્પ વચ તથા વિ-
પ્રોઢિ (ના) ઉત્તમ છટા, રીત. [ચારવાણી સ્ત્રી.
પ્રેમવંશ (ના) વાંદરો, મરૂટ, વાનર. સ્મિટ.
પ્રેમ (વિ) ત્રણ માત્રાનો સ્વર. સ્વરનો એક

ફે.

ફ (ના) ૨૨ મો અંગ્રેજી.
ફે (ના) ફેલ, આપની બેહેન.
ફેફડી (ના) ફેફડા. હાંસી.
ફે (અ) તેજસ્વિ, માત્ર, કેમળ.
ફેફડ (વિ) હેઠાઈ. ફાટલ.
ફેફડ (ના) ફિકર, ચિંતા.
ફેફડ (ના) ઉત્તરો. ફેફડી નોંધ.
ફેફડ (ના) સુરસમાન વેરાળી.
ફેફડી (ના) ફેફડાની હાલત, ફેફડા કે લીખ.

ફેફડ (વિ) સ્વછંદી. ફાંકડું. નફર.
ફેફડાઈ (ના) ફેફડાપણું.
ફેફડવું (કિ) ફેફડાવું, પટાવવું.
ફેફડો (ના) હોળીની બક્ષિસ.
ફેફડવું (કિ) છેતરવું, પટાવવું.
ફેફડ (અ) પ્રવાહી કે ગારાનો અવાજનું અ-
ફેફડ (ના) પ્રભાત, વહાણું. [નુકરણ.
ફેફડ (વિ) નાલેસીવાળું.
ફેફડો (વિ) ફેફડી કરનાર તથા કરાવનાર.
ફેફડી (ના) હાંસી, અપજસ, બેચાબર.
ફેફડો (ના) ફેફડી. ફેફડો ગોટલા છાતરાની.
ફે (અ) અવાજનું અનુકરણ. ધિક્ક. [ફેફડી.
ફેફડ (ના) અનાજના છોડાં ઉરાડવાની ચાદર.
ફેફડી (ના) એક ખાર, ફેફડી.
ફેફડવું (કિ) બહાવરું થવું. અળી જવું. ઉડવું.
ફેફડાર (ના) ફેફડાર, તિરકાર.
ફેફડારવું (કિ) ધિક્કારવું. ઠપકો દેવો.
ફેફડાર (વિ) ફેફડા ચિતવું.
ફેફડારો (ના) ફેફડા અવાજ.
ફેફડાયું (ના) એક જ મોટું દ્વાર.
ફેફડાયેલાલ (ના) માથે જોખમ ન રાખે તેવો
ફેફડી (ના) ફેફડી, એક ખાર. [ફેફડાલ.
ફેફડલ (વિ) ફેફડા કાળજી.
ફેફડો (ના) સપાટો. આપટ. અપડી.
ફેફડ (અ) ફેફડા જેવા અવાજનું અનુકરણ.
ફેફડી (ના) એક જાતના છોડનું ફેફડું.
ફેફડો, ફેફડો, (ના) ગરબો.
ફેફડાં (ના) લગ્નનાં ભૂંડા ગીત.
ફેફડાં (ના) અપશબ્દ, અસહ્ય વચન.
ફેફડો (ના) ફેફડાં, જુદાં પહેલો ગરાસિયો.
ફેફડવું (કિ) ફેફડાં, લાલચ દઈ મન ફેરવવું.
ફેફડો (ના) ફેફડો, જુદો પહેલો ભાગદાર.
ફેફડ (વિ) ફેફડા જેમ; ફેફડો.
ફેફડ, ફેફડ (વિ) પોથું ને મધુર (સોપારી).
ફેફડ, (ના) ફેફડું કારખાનું. તંડ (ગવેયાનું).
ફેફડ (અ) ફેફડા. અવાજનું અનુકરણ.
ફેફડ (ના) જુલતા ઉડતો ભાગ. ચાળ (ગરબખી).

ક્રૃત્યો (ના) નીકાલ. છોડા. [તપાસનાર.]
 ક્રૃત્નવીસ, ક્રૃત્નીસ (ના) સરકારી હિસાબ
 ક્રૃત્કૃત (અ) તડતડ. અવાજનું અનુકરણ.
 ક્રૃત્કૃત્તું (કિ) ખખડતું. ક્રૃત્કૃત્ અવાજ થવો.
 ક્રૃત્કૃત્કાટ (ના) ક્રૃત્કૃત્નો અવાજ. તોર. ખખડાટ.
 ક્રૃત્કૃત્કાવણું (કિ) ક્રૃત્કૃત્ અવાજ કરવા.
 ક્રૃત્કાક્રી (ના) ખડાઈ, પતરાળ.
 ક્રૃત્કિયો (ના) ધાસ, કડબ કે લાકડાં વગેરે પ-
 ક્રૃણી (ના) નાનો ક્રૃણો. [ચિયુટણ વેચનાર.
 ક્રૃણો (ના) અંકુર. સાણો.
 ક્રૃણસ (ના) પનસ, એક ક્રૃણ.
 ક્રૃણસી (ના) ક્રૃણસનું ઝાડ તથા કાષ્ટ. એક શાક.
 ક્રૃણા, (ના) ક્રૃણ. કાંસક્રી.
 ક્રૃણી (ના) કાંસક્રી. સર્પ.
 ક્રૃતવા (ના) ઢોંગ, કિતુર, પાખંડ.
 ક્રૃતવાખોર, ક્રૃતવાખોર (વિ) ઢોંગી, પાખંડી.
 ક્રૃતે (ના) ક્રૃતેહ. જીત, જય.
 ક્રૃતેમારી (ના) એક જાતનું વહાણ.
 ક્રૃતેહ (ના) જય. આખર.
 ક્રૃતેહમંદ (વિ) ક્રૃતેહ કરનાર, જયકર.
 ક્રૃતેહમંદી (ના) ક્રૃતેહ, જીત.
 ક્રૃત્કૃત્ (અ) અવાજનું અનુકરણ.
 ક્રૃત્કૃત્તું (કિ) પાકીને પોચું પરવું.
 ક્રૃત્કિયું (ના) ક્રૃત્કિયું. પૈસો. (મુંબઈમાં) જાણે.
 નાની ગળી ભાખરી.
 ક્રૃના (વિ) પાચમાલ, સંહાર: વેરણખેરણ.
 ક્રૃનાક્રાતિયાં (ના) કરચરણાણ. ફેરે સુકામ.
 ક્રૃન્દ (ના) કાવતરું. જળ. તરકટ.
 ક્રૃન્દી (વિ) ક્રૃન્દ રચનાર: તરકટી.
 ક્રૃન્દકાંઠ (ના) ક્રૃન્દકાંઠ: ખખડાટ.
 ક્રૃન્દ્યો (ના) ક્રૃન્દ. પાણી ભરેલો ક્રૃન્દો.
 ક્રૃન્દ્યો (ના) ક્રૃન્દ્યોથી કે પ્લાસ્ટરથી બંધાયેલો.
 ક્રૃન્દ (ના) ક્રૃન્દ, અતર, તફાત.
 ક્રૃન્દતું (કિ) આખના પોપચાં ધૂળવાં. હા-
 લાડું. સરડું. નળેર. પડવું.
 ક્રૃન્ગી (ના) ક્રૃન્ગી, પોરુંગી.
 ક્રૃન્જ (ના) કર્તવ્ય. દયાણ.
 ક્રૃન્જન, ક્રૃન્જન (ના) સંતાન, છોકરું.
 ક્રૃન્ડો (ના) કસબી, વાકબગાર.
 ક્રૃન્દ, (વિ) આસપાસ, ચોતરફ.

ક્રૃન્દ (ના) પાન, બેડીમાંનું એક નંગ.
 ક્રૃન્દ (અ) પવનવેગદર્શક.
 ક્રૃન્માન (ના) હુકમ, આજ્ઞા, સનદ.
 ક્રૃન્માવણું (કિ) હુકમ કરવો.
 ક્રૃન્માસ (ના) હુકમ. ભલામણ, સિદ્ધાંત.
 ક્રૃન્માસી, ક્રૃન્માસુ(વિ) જીંવી જાતનું ખાસ સરક.
 ક્રૃન્મો(ના) નમૂનો, નકશો, બિયું, કામી(અ) મેળો.
 ક્રૃન્વું (કિ) વળવું, જવું. ફેર લેવા બદલાવું.
 ક્રૃન્શરામ (ના) શરણુરામ.
 ક્રૃન્સખંદી (ના) પથ્થર કે ચોરસાંની જમીન.
 ક્રૃન્સાટ (ના) કંઈક ક્રૃન્સો રવાદ.
 ક્રૃન્સી (ના) પરચું. એક હથિયાર.
 ક્રૃન્સીપુરી (ના) એક પકવાન.
 ક્રૃન્સું (વિ) તણ વટાણા ઈં ના બેવારવાળું.
 ક્રૃન્સુદ (ના) પરવાર, નવરાસ, અવકાશ.
 ક્રૃન્સુદ (ના) શબ્દાર્થ કોશ. શિક્ષક (અ) શિક્ષક.
 ક્રૃન્સુદ (વિ) ક્રૃન્સુદ, નવરું. પરવારેલું.
 ક્રૃન્સુદ(ના) હમાલ. ધરગણી. દીવા સળગાવત
 ક્રૃન્સુદખાનું (ના) તંબુ સેત્રજ રાખવાની જગ
 ક્રૃન્સુદ (ના) કલાહાર. કાચકોરું અન્ન.
 ક્રૃન્સિયાદ, ક્રૃન્સિયાદી (ના) દાવો. નુકસાનનું
 બદલાની અરજ.
 ક્રૃન્સિયાદી (વિ) ક્રૃન્સિયાદ કરનાર, વાદી.
 ક્રૃન્સીથી, ક્રૃન્સીથી (અ) પુનઃ પુનઃ, વળી, પાછું
 ક્રૃન્સીકાળ (ના) ક્રૃન્સીકાળ, પાટિયાંની ભીત.
 ક્રૃન્સી (ના) ઉપરાચારી બંદુકના બંદાર.
 ક્રૃન્સી, વિનીશિયન્સ. [અ] મેળો.
 ક્રૃન્સી (ના) દગો. ડગાઈ. ભૂલથાપ.
 ક્રૃન્સી (વિ) અનુભવી. હકીલો.
 ક્રૃન્સી (ના) દેવનો દૂત.
 ક્રૃન્સી (ના) કલક, એક ૧૬ ખાલીનું માપ.
 ક્રૃન્સી (ના) ક્રૃણ, મેવો. પરિણામ. લાભ.
 ક્રૃન્સી (ના) ક્રૃન્સી, ક્રૃન્સી. ક્રૃન્સી.
 ક્રૃન્સી (ના) ક્રૃન્સી, ક્રૃન્સી. ક્રૃન્સી.
 ક્રૃન્સી (વિ) અનુકરણ. ક્રૃન્સી.
 ક્રૃન્સી (વિ) અનુકરણ. ક્રૃન્સી.
 ક્રૃન્સી (ના) ક્રૃન્સી, ક્રૃન્સી. ક્રૃન્સી.
 ક્રૃન્સી (વિ) વલું. પોહોળું.
 ક્રૃન્સી (ના) રંગ, ખસ, શિરા.

કાલું (કિ) ખસવું, ફરવું. છટી પડવું.
 કલ (ના) પાક, તુલ્ય. મોસમ.
 લવું (કિ) ફાંફામાં લેવું. ભૂલથાપ દેવી.
 લેવું, ફેલાવું (કિ) ઠગાવું. સપડાવું. ગુલાવું.
 લે (ના) ફવ. લાલ. ચેતર.
 લેવું, ફળવંત (વિ) ફળ આપનાર.
 લેવળાવળ (ના) જાતજાતનાં ફળો.
 લેવું (કિ) ફળ આવવું. માર્ગિક થવું.
 લેવળાર (ના) ફળનોજ શરૂઆતે આસરો.
 ફળાર, ફળાહાર (ના) ફળો. ફળનો આહાર.
 ફળી (ના) સીંગ. જેમ; મગફળી, મોળાફળી.
 ફળિયું (ના) મોહોલો, પોળ.
 ફાંકડાઈ (ના) છલાઈ, વરણીગી.
 ફાંકડું (વિ) છડાહાર. દેખાવડું. રસિક ફાંકડું.
 ફાંકે (નક) તોર, અભિમાન, મરતી.
 ફાંગો (વિ) ઉધી પૂતળી, ત્રાસું જોનાર.
 ફાંટો (ના) આડી. રેસો. છુટ્ટો. આંટો. આરક્યા.
 ફાંદો (ના) જળ. કપટ. ફંદ.
 ફાંદાં (ના) ગોયાં. વ્યર્થ ઉલ્લેખ.
 ફાંદું (અ) પતરાળ, ડાળ સૂચક.
 ફાંદું (ના) બાકું, કાણું. છિદ્ર.
 ફાંસ (ના) ઝીણી કચર. ખીલી. હરકત.
 ફાંસવું (કિ) ફાંસી ધાલવી, ગાળો ધાલવો.
 જોઈ કહાડવું તોડવું. પડતર લોચ ખેડવી.
 ફાંસિયું (વિ) તરકટી. નડતર કરનાર.
 ફાંસી, ફાંસો (ના) ગળે સૂકડવું તે. જળ. ગાળો.
 ફાંક (ના) ભૂકો, લોટ, પાહડર [અંગેજી].
 ફાંકવું (કિ) ચાંગળેથી હાળીને ખાવું.
 ફાંકી (ના) ફાંકવાના ખોસડોના ચોટા ભૂકો.
 ફાંકો (ના) ફાંકવાની ભૂકાનો બાચકો. ગર્વ.
 ફાંગ (ના) વસંતઋતુ. હોરી. ફંગવો. ફાંગણ.
 ફાંગણ (ના) ફાલગુનિક, ફાલગુન મહિનો.
 ફાચર (ના) ચપટી ખીલી. હરકત. એક જોતર.
 ફાચર (વિ) પોહોળું. વાંકું, વલ્લું.
 ફાંજલ (વિ) વંધેલું. બકાત. નકાસું.
 ફાંજ (ના) તડ, ફેટાર. વૃંટ. ફસંપ.
 ફાંજક (ના) ફાર, દરવાજો.
 ફાંજવું (કિ) ફેડવું થવું, ભાગ પડવા. ચોરી.
 પડવો. હાડવો હાડવું. ગાળ દેવી.
 ફાંટાફાટ (ના) ફાટફાટ.

ફાંટું (વિ) ફાંટવું. બાંટું.
 ફાંટલ (વિ) અવિચેદી. જેમચાંદ.
 ફાંટ (ના) ફાટ, તડ. કકડો. ચીર. દાળ. અ.
 ફાંટવું (કિ) ચીરવું. જાડું પાડવું. મૂંઝામગ.
 ફાંટિયું (ના) અધભાગ. અરધો રૂપિયો.
 ફાંટો (ના) ડીંગડો. નખુંસક, ખોલો.
 ફાંનસ (ના) કંડિલ. દીપગૃહ.
 ફાંટો (ના) ચાપડો. એક પોહોળી સ્તંભ.
 ફાંમ (ના) ફેમ, સ્મરણ. ભાત.
 ફાંપટો (ના) લામ, પ્રાપ્તિ, નફો. ફેર.
 ફાર (અ) અતિથલ. અસમાઈ.
 ફારક (વિ) મોકળું. નવડું.
 ફારમતી (ના) રાજપાથી સંબંધ જાડવાનો લેખ.
 ફારસી (વિ) પરશિયન, ઇરાન દેશનું.
 ફાલ (ના) ફળ થવાની વારી. પાસા નાંખી.
 પ્રમ લેવા તે છલંગ.
 ફાલવું (વિ) વધારાનું, નકાસું.
 ફાલવું (કિ) વધવું. પ્રસરવું, ફેલાવું.
 ફાલ, ફાલું (ના) ઘરડું શિયાળવું.
 ફાવવું (વિ) અનુકૂળ, લાગવું.
 ફાવવું (કિ) માફક આવવું. પાર પડવું.
 ફાસકુસ (અ) પોચું, પાતળું કે પોહું. નિર્જીવ.
 ફાસકુસિયું (વિ) પોચું, પોહું. નમાહું.
 ફાળ (ના) દોડ. ત્રાસ. એલક.
 ફાળકું, ફાળકો (ના) સૂતરની આંટી. પરવીટો.
 ફાળવવું (કિ) ભાગ પાડવા, વહેંચણું કરવી.
 ફાળવા (ના) ફાંતની પકડ.
 ફાળસાં (ના) એક લીસો મેવો.
 ફાળસી (ના) ફાલસાંનું ઝાડ.
 ફાળિયું (ના) ફેટો. ધામળી. પંચિયું.
 ફાળી (ના) સાલો. હાએલ.
 ફાળી (ના) સાડી, એક ચીતું લૂગડું.
 ફાળું (ના) ફાળકું.
 ફાળો (ના) વાંટો. ફિરસી, વહેંચણું.
 ફિર (ના) કાળજી, ચિંતા. દરકાર.
 ફિરકું (વિ) ફીકું. મોળું. ઉતરેલું.
 ફિરકાર (ના) ધિકાર. શાપ.
 ફિરકારવું (કિ) ધિકારવું. કપડો દેવો.
 ફિરફિર (અ) ધિકું ધિકું.
 ફિર (ના) બંક, તોફાન. શત્રુ શાયે મેલું.

ફિતુરી (વિ) ફિતુર કરનાર. તોફાની.
 ફિદવા (ના) ચાકર, સેવક, દાસ. ભક્ત.
 ફિદા (વિ) આંદુશીન, પ્રસન્ન, ખુશ.
 ફિરકી (વિ) ફરે એવું (ફર).
 ફિરકી (ના) ચકરકી. દોરો વીંટવાની ચાકી.
 ફરકડી. ફાળકો.
 ફિરકો (ના) કોમ. એક વર્ગ. નેશન [અંગ્રેજી].
 ફિરગી (વિ) પોર્ટુગીઝ. ટોપીવાળો.
 ફિરયાદ (ના) ફરિયાદ.
 ફિરાવન (વિ) માથાનો ફરેલ. હઠીલો.
 ફિલસુફ (ના) તત્ત્વજ્ઞાની.
 ફિલસુફી (ના) તત્ત્વજ્ઞાન.
 ફિલોસોફર (ના) ફિલસુફી જાણનાર. તત્ત્વવેત્તા.
 ફિસાદ (ના) ખંડ, હુલ્લડ, ફિતુર.
 ફી (ના) હકના રૂપીયા. પગાર. જકાત.
 ફીક (ના) મોળ.
 ફીકાસ (ના) ફીકો સ્વાદ.
 ફીકું (વિ) મોળું. આણું. ઝાંખું. નિસ્તેજ.
 ફીટણકાળ (ના) પ્રલય સમય.
 ફીટવડું (કિ) અદા કરવું. વાળવું. લલચાવવું.
 ફીટવું (કિ) અદા થવું. ફટવું. નાશ પામવું.
 ફીણ (ના) ફેન, પ્રવાહી હાલતાં થતી સફેદ તર.
 ફીણવું (કિ) ફીણ ચઢે તેમ મસળવું.
 ફીત (ના) દસખની પટ્ટી. પાટી.
 ફીસી, ફીસીઆરો (ના) પતરાણ, ખડાણ.
 ફીચું (વિ) કાચું. ફીકું.
 ફીસોટો (ના) ફીણનો ગોટો.
 ફું (અ) શાસના અવાજનું અનુકરણ.
 ફુંકણી (ના) લુંગળી, ફુંકવાની નળી.
 ફુંકવું (ના) મોઢેથી વા હરાડવો. વગાડવું.
 ફુંકારવું (કિ) ફુંકારો કરવો. [ખાળવું]
 ફુંકારો (ના) ફુંકેવો અવાજ.
 ફુંકીખાણું (કિ) ઉડાવી દેવું. કળી લેવું.
 ફેવાટો, ફુંકાટો (ના) ફુંકેવો અવાજ. હાક.
 ફુઆરો (ના) ઉડતી જળધારા. ઝરો.
 ફુધ (ના) ફધ, ફેપ, બાપની બેહુન.
 ફુએડ (વિ) ગન્ડું, મેલું. તોછડું.
 ફુઓ (ના) ફેધનો વર.
 ફુંકો (ના) ફુંકથી થયેલો દંડો.
 ફુંટકળ (વિ) ફુંક, પરચુરણ. નકામું.

ફુલુગી (ના) ઝીણી ફેલકી. ઝીણો પરપેટો.
 ફુંતકાર (ના) ફુંકનો અવાજ.
 ફુંકારવું (કિ) ફુંકારા મારવા.
 ફુંદડી (ના) એક ફરવાની રમત. * (આવું)
 ફુંદડો (ના) એક જંતુ. એક ઘાસ. [ચિદ્]
 ફુંદનો, ફુંદીનો (ના) એક છેડ.
 ફુરજો (ના) માંદલી, દાણ ચોષી.
 ફુરસદ (ના) પરવાર, નવરાસ.
 ફુલેકું (ના) વરણાં. કન્યાનો વરધોડો.
 ફુવારો (ના) ફુવારો.
 ફુવો (ના) ફુઓ, ફેધનો વર.
 ફુસકાસ (અ) નિર્ણવ, નમાણું. c
 ફુસકુસિયું, ફુસિયું (વિ) નજીવું, હલકું.
 ફું (ના) પૂ, મૂતર (ખાલકની ખોલી).
 ફુંગ (ના) છારી. [જેવો મળ બીજવો.
 ફુંગાવું (કિ) હવાથી પોચી ચીજ પર સફેદ દ્રવા
 ફુંટ (ના) [અંગ્રેજી] છાર છય, અરધો ગળ.
 એક ફળ. તૂટ. પગ.
 ફુંટણિયું, (ના) શોભિયું, દેખાવડું.
 ફુંટડીદાળ (ના) ધારી દાળ.
 ફુંટડું (વિ) સુંદર, ખુબસૂરત. ધાડું.
 ફુંટવું (કિ) ખહાર પડવું. ભાંગવું. અવાજ થવો.
 ફુંટાફુંટ (ના) ફુંટફુંટ, ફુંસંપ.
 ફુંમતી (ના) અખોડે લટકાવવાનું ધરણું.
 ફુંમવું (ના) ગુચ્છો, કલગી. સુમખો.
 ફુંલ (ના) ફુલ. ઉધડેલી કળી. પુષ્પાદાર. ફું
 હું. સોપારીની કાતરી. કમળ. એક ધરણું.
 ફુંલ (વિ) નાનુક. હલકું. [અટકાવ.
 ફુંલકર, ફુંલકરણી (ના) ફુંલ ખરે એવી આતરાખાણ.
 ફુંલકું (ના) ફુંલેકું, વરધોડો. પાતળી રોટલી.
 ફુંલડું (ના) ફુંલેલો ઠણ. પુષ્પ, સુમન.
 ફુંલણ (વિ) વખાણથી રાજ. થધ ખર્ચ કરનાર.
 ફુંલતોડો (ના) ઝીના પગનું એક ધરણું.
 ફુંલખરડો (ના) સોપારીની એક નત.
 ફુંલવડું (કિ) ફુંલે નેમ કરવું.
 ફુંલવું (કિ) દડો થવો, ઉપસવું. છાપરે ચઢવું.
 ફુંલસાંકળા (ના) પગનું એક ધરણું.
 ફુંલાણું. (કિ) ખોટા વખાણથી રાજ થવું.
 ફુંલાસ (ના) ખોટી. ખડાણ.
 ફુંલિયું (ના) એક વનસ્પતિ.

ફેલું (ના) આખમાં છારીનું ફેલ.
 ફેલસ (ના) નાણું, પૈસા.
 ફેલેલ (ના) ફેલતું તેલ.
 ફેલેવર (વિ) ફેલની છાપવાળું.
 ફેસ (ના) ઘાસ, તૂણું, ફળેલી.
 ફેલાવવું (કિ) ફેસલાવવું. પટાવવું.
 ફે (અ) ધાક પામવા અર્થે.
 ફેફલું (કિ) ઉરાડવું. દોડાણવું. ગળાવવું. નાં-
 ફેટ (ના) હમ્મરખંદ. [ખતું.
 ફેટો (ના) વીટાળેલી ટોપી. કપટ. રેસા.
 ફેટલું (કિ) ફેટલું. ચૂંચવું. ખરાબ કરવું.
 ફેણ (ના) ફાખા, સાપની પોહોલી ડાક. ફેન.
 ફેન (ના) ફીણ.
 ફેન (વિ) સાફ, સુંદર. ફાઈન. [અંગ્રેજી].
 ફેફરી, ફેફરી (ના) મોઢે ફીણ, આવે એવા રોગ.
 ફેફરું (ના) શાસોચ્છવાસની છદ્વિય.
 ફેર (ના) અંતર, તફાવત. ઘેરાવો. ચક્કર. આં-
 ટો. આરામ.
 ફેરફટક (અ) અવળસવળ, આહુ અવળું.
 ફેફાર (ના) રહબદલી. તફાવત.
 ફેરબદલ (વિ) અદલબદલ.
 ફેરવવું (કિ) બદલવું. ચલાવવું. ચાકે ચઢાવવું.
 ફેરાવો (ના) ચક્કર. ઘેર. [પંપાળવું.
 ફેરિયો (ના) ફરીફરીને વેચનાર.
 ફેરિસ્ત (ના) ચાલી, દીપ. લિસ્ત [અંગ્રેજી].
 ફેરી (ના) ફેરો. વખત.
 ફેરેલું (કિ) ફિરાએ જવું, આડે જવું.
 ફેરો (ના) ધટકો. ચક્રાવો. અધામણ.
 ફેલ (ના) પાખંડ, દંભ, દોંગ. બહાનું.
 ફેલખેર (વિ) ફેલ કરનાર.
 ફેલબમીન (ના) સારી ચાલ માટે બમીન.
 ફેલવું (કિ) ફેલાવું, પસરવું.
 ફેલાવ (ના) પ્રસાર. વધારો.
 ફેલાવવું (કિ) પ્રસાર કરવું. વધારવું.
 ફેલાવું (કિ) પસરવું. વધવું.
 ફેસલો (ના) ઠરાવ. હુકમનાનું. છટકો.
 ફેસવું (કિ) તોડવું. હણવું.
 ફે (ના) ફોઈ, બાપની બહેન.
 ફેગળ બટિયા (ના) વાંચ્ય પ્રાંતમાં એ-
 ફેગળ બહેન (ના) ક ગામ.

ફેનપુર (ના) ખાનદેશ જલ્લામાં એક ગામ.
 ફેનપુર કલાન (ના) પંજાબમાં એક ગામ.
 ફેઈ (ના) કુઈ, ફૂઈ, ફે, બાપની બહેન.
 ફેક (વિ) રદ. વ્યર્થ. ફોગટ.
 ફેકટ, ફોગટ (વિ) અમરતું. નકામું. મુદત.
 ફોગટિયું (વિ) મફતતું. અમેથું.
 ફોલ (ના) રોના લશ્કર. ધાડ.
 ફોલદાર (ના) ફોટવાળ, પોલીસ ફોર્સટબલ.
 ફોલદારી (વિ) ચોરી, ખુન, મારામતી ઉં-
 ફોલદારી (ના) ફરિયાદી. [સંબંધી
 ફોલો (ના) ફોલો.
 ફોલડું (કિ) રફોટન કરવું, ભાંગવું. છોડવું. અ-
 ફાળવું. છુટાડવું. અવાજ કરવો.
 ફોડવું (ના) ચકડું, ફોડું (દહીંડું).
 ફોટ (વિ) કતલ.
 ફોટર (ના) અનાજનું છોડું, છાલું.
 ફોડું (ના) ચકડું (દહીંડું).
 ફોડું (વિ) પોચું, ઠીલું.
 ફોફળ (ના) સોપારી.
 ફોફળી (ના) સોપારીનું ઝાડ.
 ફોફેયો (ના) પાણીથી ભરેલો ફોલો.
 ફોમ (ના) ફામ, સમરણ, ચાદ.
 ફોર (ના) ગંધ, વાંસ, યો.
 ફોરવું (કિ) ગંધાડું, પીમળડું.
 ફોરાં (ના) છાંટો, છુંદ.
 ફોરાઈ (ના) રક્તિ, અંચળાઈ.
 ફોલવું (કિ) છોડાં કાઢવાં.
 ફોલી ખોલું (કિ) છોડું રાખી ગરખાવો.
 ફોસલાવવું (કિ) પટાવવું. છેતરવું.
 ફોલલી (ના) નાનો ફેરલો.
 ફોલો (ના) ફોડ, ઉપસેલી જાળ ચામડી.
 ફોલ (ના) ફોલ, લશ્કર, સૈન્ય.
 ફોલદાર (ના) ફોલદાર, ફોટવાલ, ફોર્સટબલ.
 ફોન્સ (ના) યુરોપમાં એક દેશ. [અંગ્રેજી
 ફી (વિ) મફત. સ્વતંત્ર. નિખાલસ.
 ફૂટ (ના) મેવો. ફળ.
 ફેચ (ના) ફોન્સ દેશનું.
 ફેટ (ના) મિત્ર, દોસ્ત.
 ફેટશીપ (ના) મિત્રત્વ, દોસ્તી.
 ફેમ (ના) ચોક્કું, ઘર, ઘોડી.

બ.

બ (ના) રડમો બંનન.
 બંસુરી (ના) વાંસળી. એક વાદ્ય.
 બઈરી (ના) બેરી, સ્ત્રી. વહુ.
 બક (ના) બગલો, એક પંખી.
 બકબક (ના) બકવા, લવારી, નકાસું લાખણ.
 બકબકાટ, બકબકારો (ના) લવારો. પ્રતાપ.
 બકબકિયો (ના) બકબક કરનારો.
 બકરકુટી (ના) બકરા જેવી મસ્તી, તોફાન.
 એક કસરત.
 બકરાંકુંચી, બકરાંની ઝાંઝર (ના) એક દેશી રમત.
 બકરી (ના) બલ, બકરાની માદા.
 બકરીઈદ (ના) મુસલમાનનો એક તહેવાર.
 બકરૂં (ના) બકરીનું બચ્ચું.
 બકરો (ના) એક ચોપણું બનવર.
 બકવા, બકવાટ, બકવાદ (ના) લવારી. ટાયલું.
 બકલું (કિ) વગરવિચારે વહલું. કરલું.
 બકાઈ (ના) બગાસું.
 બકાત (વિ) બાકીનું, શિલક.
 બકારી (ના) હલદી, બોકારી.
 બકારો (ના) ઘાંટો, બૂમ. લવારો.
 બકાલ (ના) ખોરાક વેચનાર વાણીઓ.
 બકાલાપીક (ના) શાકબજાર.
 બકાલુ, બકાલું (ના) શાંક, લીલોતરી.
 બકાવલું (કિ) બકે તેમ કરલું. ચઢાવલું.
 બકુ, બકુડી (ના) બાળક (લાડમાં બોલવતાં).
 બકુલ (ના) એક મુગંધી ફૂલ.
 બકોરલું (કિ) બૂમ પાડવી.
 બકલું (કિ) ભેટ આપલું, ઇનામ દેલું.
 બકિસ (ના) ભેટ, ઇનામ.
 બકી (ના) ફોળનો સરદાર. લશ્કરી પે મારતર.
 બખતર (ના) કવચ, ચિલખત, લોહની નળીનો.
 બખતાવર (વિ) લાગ્યરાખી. [અંગરખો.
 બખર (ના) ઇતિહાસ, તવારીખ. વૃત્તાંત.
 બખરલું (કિ) માલલું. પચલું. ખખરલું.
 બખાખખી (ના) લડાલડી, ટંટો. વાદ.
 બખિયો (ના) બેવડો ઠાંકો. (સીવણમાં).
 બખીલ (ના) કંબુસ. કંગાજ.
 બખીલાઈ (ના) કૃપણતા. મીસકીનપણું.

બખેડો (ના) મારામારી, ધાંધલ, ટંટો.
 બખેલ (ના) ઝાડના થડનું પોલાણ. રાફે.
 બખત (ના) નસીબ, દેવ.
 બખતાવર (વિ) નસીબદાર. ખેનોડું.
 બખ (ના) બક, બગલો. (પંખી).
 બખડલું (કિ) ખરાબ થલું. બ્રષ્ઠ થલું.
 બખડો (ના) બેનો આંકડો, (સંખ્યાચિહ્ન).
 બખધ્યાન (ના) એકાગ્રલક્ષ.
 બખબચું (કિ) મળેલું, બળકડું, આંધળું ધું.
 બખલગત (ના) ડોળવાલુ સાધું.
 બખરૂં (ના) મેલ, રગડો. ડોહોલાપણું તેલ.
 બખલ (ના) કાખ. પાંખ, આસરો. બાલુ.
 બખલદાણા (ના) પગે પેહેરવાના તોડા.
 બખલું (ના) બખલીનું બચ્ચું.
 બખલો (ના) બક પક્ષી. એક બતનું વઢાણ.
 બખાઈ (ના) એક છવકું. એક કાનનો ફોળ.
 બખાડ (ના) ખરાખી, તુકસાન. વિકાર. ને
 ગ. કબિયો.
 બખાડલું (કિ) તુકસાન કરલું. આજીવનાવ કરે.
 બખાડો (ના) (ભૂ)ઓ બખાડ.
 બખાસું (ના) બકાઈ, મુસ્તાઈનો શ્વાસ.
 બખી (ના) નનર. એક ઘોડાગાડી.
 બખીચો (ના) વાડી, બાગ, આરામ.
 બખો (ના) એક તરેહનું સ્ત્રીનું લગ્નકું.
 બકેરાવ (ના) બકેરાવ, ફક્કડભાઈ.
 બખારલું (કિ) બૂમ પાડવી.
 બખારો (ના) હોકારો. બખાટો.
 બખ (ના) તરેહ, રીત. ભુક્તિ. એક ધાતુ.
 બખગી (ના) કાચ કે ધાતુની ચૂડી.
 બખલી (ના) નાનો બખલો.
 બખલો (ના) વાડીની વચમાં બાંધેલું ઘર.
 બખાળ (ના) હિંદુસ્થાનનો એક પ્રાંત.
 બખાળી (વિ) બખાળ દેશનું ડોળવાલું.
 બચબચ, બચકબચક (અ) ધાવતાં બાળકનો.
 બચકા (ના) બચકાં ભરે એવો રાગ. [અવાજ કે
 બચકડું (ના) બચકું, ડાકું. પોટલું.
 બચકી (ના) પોટલી, ગાંસડી.
 બચકું (ના) ડાકું. પોટલું.
 બચકો (ના) પોટલું, ગાંસડી.
 બચગી, બચપણ (ના) બાળપણ, બાલ્યાવસ્થા.

મચવું (કિ) ઉગરવું. સલામત રહેવું. ચાલવું.
મચાર (વિ) રાંક, અશક્ત, ગરીબ.
માવ (ના) સંભાળ. રક્ષણ. કાયદો.
ચાંકચ્યાં (ના) હેંચાંછાંકરાં.
ચી (ના) બોધી, ચૂંચી, ચુમ્મન.
ચું (ના) નાનું બાળક ફરવન.
મચો (ના) ખેડો, હીકરો. (લા) કે તોછડાઈમાં.
મચર (ના) તરબાકુ. તપાકુ.
મચરખુંડું (ના) પોચણીનું પૂળું (રાત્રી કે કા-
રનરખુંડું). રીંછનાં માંમાં ધાલેલો લા-
કડાનો કાળો મણકો.
મચવું (કિ) પાક પડવું. અમલ થવો. વાગવું.
મચવેયો (ના) વગાડનારો માણસ.
મનન (હા) કાપડીઓ, ડોરી વાણીઓ.
મનન (હા) દુકાનદારની ભાંજગડ. સોદાઈ.
મનન (હા) વેપારની જગા. પીંઠ. મારકીટ. [અ-
મનન (વિ) સાધારણ, હલકું, નરમું. [ચિહ્ન].
મવવું (કિ) પાર પાડવું. પાળવું. વગાડવું.
મવ (વિ) આગ્રહી. હકી. [અમલ કરવો.
ના (ના) કળશિયો, લોટી.
મવું (કિ) ઉપરાઉપરી મારવું. ધખોડવું.
(ના) સુંદર ટકું.
મવ (વિ) જડ, નક્કર. ભરેલું.
મવકળોલું (ના) હાસ્યવિનોદ, ટહોકો.
મવકળોલું (વિ) મસ્કર. ટહોકો પૂરનાર.
મવકી (ના) ડોંગણી. સ્ત્રી, લોડી.
મવમોગરો (ના) એક ભરાઈ ફૂલ.
મવવો (ના) વાટવો.
મવટાટા (ના) અખોડાં, એક કંદ, પટ્ટો.
મવક (ના) જનોઈ દીધાવિનાનો બાળક.
મવક (વિ) ડોંગણો, વામનજી.
મવટો (ના) આળ, કલક. ડાઘ.
મવ (વિ) કહણ. તડકી જાય એવું.
મવ (ના) નૈના છોડવા.
મવ (વિ) બરછટ, કહણ ને ખરબચડું.
મવ (ના) અકબક, પ્રભાપ, લવારો.
મવ (કિ) અકબક કરવી જાવવું.
મવટ (ના). બંડબંડ. લવરી.
મવડિયું (વિ) બરબર કરનાર.
મવવું (કિ) અકાળવું. મારવું.

મવમૂછો (વિ) ખુસરો, મૂઝવગરનો માણસ.
મવવું (ના) મનગરો. દેઉધાડ થવા ઢાંકણાં-
ને જોડવાનું સાધન.
મવવું (કિ) રેડિયાથી સૂતર તૈયાર કરવું.
મવવો (ના) બ્રહ્મચર્ય મતને બદલે ચાલતી
રૂઢી. બ્રહ્મચારી.
મવઈ (ના) વડાઈ, મોટાઈ, પતરાળ. કૂલાસ.
મવઈખોર (ના) બડાઈ કરનાર.
મવખટ, મવખટ (અ) જેમનું તેમ.
મવિરા (ના) માછલી પકડવાનો ગળ.
મવેન્નવ (વિ) શ્રીમંત, ઉમરાવ.
મવડો (ના) બરડો, કરોડ, પીંઠ.
મવટી (ના) ચઢતી, ઉતરતી. વૃદ્ધિ.
મવણું (ના) બંડ. હુલસડ. રણસિંગ.
મવણુણવું (કિ) માંખીએ અવાજ કરવો.
મવણું (કિ) બનવું, થવું (કવિતામાં).
મવિટયો (ના) બંદીનો દાણો.
મવટી (ના) એક હલકું બાજરી જેવું અનાજ.
મવડ (ના) હુલસડ, બજવો. હુચો.
મવડખોર (વિ) બંડ કરનાર.
મવિટયું, મવટી (ના) બદન, ફેરવું.
મવણી (ના) બરણી, જીભું ઢાંકણાવાળું ઠામ.
મવ (અ) અરે! ખેદ, અતુક પા, સંતોષ, વિ-
રમય, આમંત્રણદર્શક.
મવતક (ના) એક જળચર પાંખી. એક એના
મવકી (ના) નાનું કુટુંબ. [ધારતું ઠામ.
મવટીસ (વિ) ડર (સંખ્યા). મનુષ્યના દાંત,
લક્ષણ, વિક્રમના સિંહાસનની પૂતળી એ
બત્રીસ ગણાય છે.
મવટીસી (ના) દાંતસહિત જડણું. છલ.
મવટાવવું (કિ) દેખાડાવવું.
મવેલો (ના) એક જાતનું વહાણ.
મવટી (ના) દીવેક, વાટ, દીવો.
મવટીસ (વિ) બટરીસ, ડર (સંખ્યા).
મવટાવવું (કિ) હકાવવું. મથાવવું.
મવ (ના) પેલું પાસે થતી એક ગાંઠ.
મવ (વિ) ખરાબ, બુલું.
મવકામ (ના) ખરાબકર્મ. અભિચાર.
મવગોથ (ના) ચરડી. નિદા.
મવન (ના) અંગ, શરીર. બંડી, કેડેડે

બદનામી (ના) અપજ્ઞસ, આજ. બટ્ટો.
 બદનું (ના) માણી રેડવાનું હાંદલું.
 બદફેલી (ના) અનીતિ. કુછદ.
 બદબખ્ત (વિ) આભાગિયું, ક્ષમનસીબ.
 બદબો, બદબોધ (ના) દુર્ગંધ. બદનામી.
 બદર (ના) સૌભીર, ખોર.
 બદરા (ના) કાર્પાસી, રૂધ.
 બદરી (ના) ખોરડી.
 બદલ (ના) ફેરફાર. (અ) બદલે.
 બદલવું (કિ) એકને ઠેકાણે બીજું દેવું. કે લેવું.
 બદલામ (વિ) બદનામીવાળું. [આવડું.
 બદલાવું (કિ) એકને કામે બીજું થવું, ઢોલું કે
 બદલી (ના) ફેરબદલી, કામફેર. અવેજ.
 બદલે (અ) અવેજમાં, સાટે.
 બદલો (ના) અવેજ. સાકું, આભાર. વેર. પડત-
 બદલું (કિ) ગાંઠવું. મર્યાદામાં રહેલું. [ર માલ.
 બદામ (ના) બદામીજીવું ફળ. દોકડાનો ૧૬ મો
 બદામડી (ના) બદામનું ઝાડ. [લાગ.
 બદામી (વિ) બદામના રંગનું.
 બદી (ના) અનીતિ, દુશ્ચરણ. પાપ. નિંદા.
 બદુ (વિ) ગણડુવો. નમાલો. [રમતનો ખાડો.
 બદ્ધ (વિ) બાંધેલું.
 બધિર (વિ) બહેરું. બોડું (કચ્છી).
 બધું, બધું (વિ) સઘળું, આખું, તમામ, સર્વ.
 બધે (અ) સન્ધે, સર્વત્ર.
 બનડી (ના) નવી પરણેલી વહુ.
 બનડો (ના) નવો ૧૨ણેલો વર.
 બનલું (કિ) થવું. અનુકૂળ આવડું. રંગાવું.
 બનાત (ના) એક બિનતું કાપડ.
 બનાવ (ના) યોગ. મેળાપ. પ્રસંગ.
 બનાવટ (ના) કારીગરી. તરકટ, બોટારું.
 બનાવલું (કિ) કરવું. રચવું. મનક કરવી.
 બનેલી (ના) બેહેનનો વર.
 બન્દ (ના) બેડી, હેડ. ચોરો. બાંધ. પટ્ટા.
 બન્દ (વિ) અટકાવેલું, રોકેલું.
 બન્દળી (ના) પ્રાર્થના. નિમાળ.
 બન્દર (ના) નદી દરિયાના કાંઠાનું શેહેર. કુરુજો.
 બન્દરી (વિ) એક ભતના યુદ્ધીદાર કાપડનું.
 બન્દી (ના) બન્ધી, અટકાવ. બંદરનું.
 બન્દું (વિ) દાઝથી ગોળા ફેંકવાનું એક યંત્ર.

બન્દો(ના)કૃપાપાત્ર મનુષ્ય. સેવક. માનીતો
 બન્દોબરત (ના) ગોઠવણ. કરાર, કરાવ. [૩
 બન્ધ(ના)બાંધો. નિયમ, ધારો. રોકાણ. રચને
 બન્ધકી (ના) કુલટા, અસતી સ્ત્રી.
 બન્ધકોરા (ના) બહુકોષ, અજીણું.
 બન્ધન (ના) પાશ. બળ. અટકાવ.
 બન્ધખેસવું (કિ) સાફ આવડું.
 બન્ધન (ના) બાંધવ. ભાંડું, છાતા. ભાઈ.
 બન્ધારણ (ના) બાંધો. રચના, ગોઠવણ.
 બન્ધારો (ના) રંગવાના કાપડને બાંધનારો
 બન્ધી (ના) અટકાવ, મના. પરેહ, કરી.
 બન્ધીખાનું(ના)તુરંગ, કાશાચક્ર જેલ [અંગ્રેજી]
 બન્ધુ (ના) ભાઈ. દોસ્ત. રનેહી.
 બન્ધુજવક (ના)બન્ધુક, દુપારી, એક ઔષધિ
 બન્ધુલ (ના) વારસુત, કુલટાનો છોકરો.
 બન્ધે (વિ) બન્ને, બેઠ.
 બન્ધેલી (ના) બનેલી, બેહેનનો વર.
 બન્નુસ (ના) કામજો, ધાબજો.
 બન્ને (વિ) બેઠ, બંધે.
 બપડડું (ના) લાકડાનું ગોળ રમકડું.
 બપૈયો (ના) ચાતક, એક પંખી. સિર
 બપોર (ના)મધ્યાહન. સૂર્યોદયથી બે પોહોર
 બપોરિયું (ના) એક ફૂલ. એક આતશબાઝ
 ચંદ્રનયોતિ. બપોરનું કામ.
 બપોરિયો (ના) બપોરના ખીલતો એક છો
 બપોરીવખત, બપોરે (અ) બપે મધ્યાહને.
 બફા (ના) ગુણ, લાભ. ધામ. બફારો.
 બફાણું (ના) બાફીને કરેલું અથાણું.
 બફારો (ના) ધામ, આફ, ઉખારો.
 બફોડું (કિ) રંધાવું, સીંચવું.
 બબડવું (કિ) બડબડ કરવી.
 બબડોટ (ના) બડબડાટ.
 બબરચી (ના) રાંધણિયો, રસોઈઓ.
 બબરચીખાનું (ના) રસોડું.
 બબુચેક (વિ) વાસુક, મૂર્ખ.
 બમ (અ) એવો અવાજ. જેમ બમભોળા
 બમકસ (વિ) મારીપેડે ભરેલું. પીકાર.
 બમણું (કિ) પાંખથી અવાજ કરવો.
 બમણાટ (ના) બમણવાનો અવાજ.
 બમણું (વિ) બેગણું, બેવડું, ડબલ [અંગ્રેજી]

અન્ય (ના) બાથું. મુદંગમાં ખરજનો ચૂર. ફેટ.
 અન્ય (ના) પાણી ફેરાડવાનું ચંદ્ર. [ખખો.
 પાન (ના) વણતું. હુકીસ્ત.
 ૨ (અ) પ્રમાણે, પૂર્ણતા, સમાનતા, લાયકાત
 (ના) પતો (લગાડો). ઉપયોગ. [દર્શક.
 કત (ના) કામ, કાયદો. કૃપા.
 ખરકું (કિ) બોલાવવું, ખમ પાડવી.
 ખરકી (ના) રૂની ગાંસડી, ધોડો.
 ખરકો (ના) ખૂમ, ઘાંટો.
 ખરખાસ્ત (વિ) વિસર્જન, ખલાસ. [ધરેલું.
 ખરગતી, ખરધલી (ના) ખલગરી, એક કોટનું
 ખરછટ (વિ) કુણું અને ખરખચડું.
 ખરછી (ના) નાનો ભાલો, કટોર.
 ખરજત (વિ) ખજલત. તુચ્છ તુકમનો.
 ખરજોરી (ના) બુલમ, જોરાવરી. બળાતકાર.
 ખરડ (અ) દાંતના અવાજનું અનુકરણ.
 ખરડ (વિ) કંઠ, ઝટ તડકે એવું.
 ખરડો (ના) વાંસો, પૂંઠ. સોપારીની એક ભત.
 ખરણી (ના) ચીકાસ વગેરે ભરવાનું બેલુ,
 ઢાંકણવાળું કામ.
 ખરતરક (વિ) કાઠી મૂકેલું, રત્ન પામેલું. ફર
 ખરતરકી (ના) રદખાતલ. રત્ન. [યએલું.
 ખરદ (ના) ખિરદ, પણ, વચન.
 ખરદાસ, ખરદારત (ના) સંભાળ. આગતાસ્વા-
 ખરક (ના) હીમ કરાં. વામ, પાલો. [ગતા.
 ખરકી (ના) એક ભતની મીઠાઈ.
 ખરકીચૂરમું (ના) ખરકી પેઠે થાબડી કારેલું ચૂ-
 ખરખડ (અ) પ્રકાપ, લવારો, બડખડ. [રમું.
 ખરખાદ (અ) રદ. નકામું. મિથ્યા, ફેાકટ.
 ખરલવું (કિ) ઉધમરે બકવું.
 ખરાડવું (કિ) ખૂમ પાડવી, આરડવું.
 ખરાડો (ના) મોટો ઘાંટો, ખૂમ.
 ખરાત(ના)વરાત, વરનીભન. વરયોડો. એક રંગ.
 ખરાખર (વિ) સમાન. ધરિત. માફક. સ-
 ખાટ. સંપૂર્ણ. યથાર્થ.
 ખરખરિયું (વિ) સરખેસરખું, સમોવડિયું.
 ખરખરી (ના) સરસાઈ, તુલ્યતા.
 ખરાસ (ના) મસાલોદાર કપૂર.
 ખરી (ના) અંગરખાનો એક ભાગ.
 ખર (ના) એક ભતના ઘાસની. સોડી, કાંઈ.

ખરા (ના) પતરાજી, ચામુરી. હોઠ પરની દેડ-
 લ્લી. ગર્વ. હોંસ.
 ખરાડું (ના) બુવાર બાજરીનું સરોડું.
 ખરાખર (વિ) યથાર્થ, સમાન, તુલ્ય. પૂર્ણ.
 ખરાખરી (ના) તુલ્યતા, સમાનતા. સરસાઈ.
 ખખર (ના) ભારંગ, એક વનસ્પતિ.
 ખખણા (ના) મલિકા, માંખી.
 ખર્હિયુષ્પ (ના) ભટોરા, એક વનસ્પતિ.
 ખર્હિમુખ (ના) અગ્નિ, દેવતા.
 ખર્હિય (ના) વાળો, એક વનસ્પતિ.
 ખલ (ના) બળદ, વૃષભ, બેલ, નંદી. જોર.
 ખલકે (અ) એટલુંજ નહિ પણ વિશેષ. કદાપિ.
 ખલખમ, ખલગમ (ના) ખળખો, કદ.
 ખલગરી (ના) ખરગલી, એક ગળાનું ધરેલું.
 ખલવો (ના) બંડ, ફિસાદ, તોફાન.
 ખલા (ના) પીરા. ભૂત. આકૃત. ખલારાત.
 ખલાકા (ના) ખગલો, એક પ્રાણી.
 ખલાડી (ના) ખિલાડી, માંડર.
 ખલાડું (ના) ખિલાડીનું અચ્ચું.
 ખલાડો (ના) ખિલાડીનો નર, માનર.
 ખલિદાન (ના) ભોગ, દેવાર્પણ.
 ખલિહારી (ના) વાહવાહ, સાબાશી, ખૂખી.
 ખલિહારી (અ) મન્ય ! સાબાશ !
 ખલે (ના) કાખમાં થતી ગાંઠ, એક રોગ.
 ખલેયાં (ના) એવારણાં. ખલોયું.
 ખલેયાં એથવાં (કિ) હિસાબ માંડી વાળવો.
 ખલોયું (ના) એક ભતની પોહોળી ચૂડી.
 ખલાહું (ના) ખીલું વર્ષ (જમીન, ખેડવાનું).
 ખસ (અ) પૂર્ણ, ઘણું, પુષ્કળ, હદ દર્શક.
 ખસેરી (ના) જે શેરનું માપ-વજન.
 ખસે (વિ) જે સો, ૨૦૦ (સંખ્યા).
 ખસ્તો (ના) ગાંસડી, પોટડી.
 ખહાદર, ખહાદૂર (વિ) શૂરવીર, સાહસિક.
 ખહાદૂરી (ના) સાહસ. હિમ્મત. પરાક્રમ.
 ખહાર (ના) શોભા. વસંતઋતુ. ધરસિવાયનું
 સ્થળ. દેશાવર.
 ખહાર (અ) ખાલ, હદથી છેટ.
 ખહારબહું (કિ) ઝાડે બહું. ખીને કામે બહું.
 ખહારવટિયો (ના) ખહોર પડેલો, ભટોરા.
 ખહારવટું (ના) ખહારવટિયાનું કામ.

અહારવાસિયો (ના) ભંગિયો, અત્યંત.
 અહારવું (કિ) વાસીદું વાળવું. સાંભરવું.
 અહાલ (વિ) કાયમ. હંમેશાં.
 અહાવરું (હરે) ગભરાયલું.
 અહિર (અ) અહાર, ખાહ.
 અહિલંપિકા (ના) કવિતાના દરેક પદના પ-
 હેલા અક્ષરથી ધારેલું વાક્ય વચ્ચે એવી
 અહિષ્કૃત (વિ) અહાર કાઢેલું. [ચયના.
 અહુ (વિ) ઘણું, પુષ્ટ. મોટું.
 અહુધા (અ) ઘણીક રીતે, ઘણું કરીને.
 અહુખાલું (વિ) વધારે ખાલનાર. દોઢડાલું.
 અહુરૂપી (વિ) ભૂદા ભૂદા વેશધારી.
 અહુવચન (ના) અનેક વચન (વ્યાકરણમાં).
 અહુવાર (અ) ફરી ફરીને, ઘણી વખત.
 અહુવિધ (અ) અહુ પ્રકારે, ઘણી રીતે.
 અહુત્રીહિ (ના) એ નામનો સમાસ (વ્યાકરણમાં).
 અહુત્રુત (વિ) જેણે ઘણી વાતો સાંભળી હોય એવું.
 અળ (ના) સામર્થ્ય, જોર, કૌવત, શક્તિ.
 અળખો (ના) કંઠ, અલગમ.
 અળતણ (ના) ખાળવાના પદાર્થો.
 અળતરાં (ના) અળાપો. ચચણાટ.
 અળતું (ના) ભડકું, તાપ. [માણસ.
 અળદ (ના) વૃષભ, ખેલ. ગદ્ગદવહીતરું કરનાર.
 અળદેવ (ના) અળરામ, કૃષ્ણનો મોટો ભાઈ.
 અળખીજ (ના) એક જાતની ઔષધિ.
 અળભદ્ર, અળરામ (ના) અળદેવ, હલાયુધ, રા.
 અળવત્તર (વિ) વધારે અળવાન્. [હિંણી પુત્ર.
 અળવંત, અળવાન્ (વિ) અળવાણું.
 અળવું (કિ) સળગવું. ગભરાવું. ધર્ષીકરવી.
 અળવો (ના) અલવો, હુલસડ.
 અળાતાર (ના) જોરજુલમ, અળજાખરી.
 અળાપો (ના) ગભરામણ. ઝુરાપો.
 અળિયું (વિ) અળવાન્, અળવત્તર.
 અળિયેલ (વિ) અહેણું. મિંદું.
 અળિદ (વિ) અળિયું, જોરાવર.
 અળી (ના) અતિ. ભોગ. દેવાપણું.
 અળીદાન (ના) અળી, ભોગ. [પુત્ર.
 અળીરાજ (ના) પ્રજાદાપુત્ર વિરોચનનો દાનવીર.
 અળેવ (ના) શ્રાવણ શુદ્ધ ૧૫, નાગિયેરી પૂનેમ.
 રાપીપૂનેમ.

જાગોતિયું (ના) ખાગોતિયું, ખાળકની ગોરળે
 રાખવાનો લગ્નદારે કરેલો.
 ખ (ના) ભગિની, બેહેન. મા. [હચ્ચાર.
 ખા (અ) ખાળકને લાડમાં બોલાવતાં થતે
 ખાંક (ના) ખેસવાની પાટલી, લાંબો ખાજ
 ખાંકાઈ (ના) ટેડાઈ, છેલાઈ.
 ખાંકું (વિ) ફાંકડું. ટેફું. નાભુક.
 ખાંકેરાવ (ના) ફાંકાં માણસ.
 ખાંગ (ના) નિમજની ખૂમ.
 ખાંગડ (વિ) હુચ્ચો. અહારુર.
 ખાંગરો (વિ) મોઢે ચઢાવેલો. લાડકો.
 ખાંટ (ના) સ્ત્રીનું રેસમી વસ્ત્ર. તાંટો.
 ખાંટવું (કિ) અનોખા છોડને દોડ ન આવવા.
 ખાંટું (ના) ન દોડાયલાં ધાન્યના છોડ.
 ખાંડિયો (ના) પેદરકાર કે તોછડો સુસલભ.
 ખાંડું (વિ) પૂછાવિનાતું. અપૂર્ણ. તોપડું.
 ખાંધ (ના) અંધ, પુસ્તો.
 ખાંધછોડ (ના) ખાંધવા અને છોડવાની ક્રિા.
 ખાંધણ (ના) ખાંધવાના ઉપયોગનું કાપડ.
 ખાંધણી (ના) ખાંધવાની રીત. ચુંદડી. યોજન
 ખાંધલું (ના) રમશાન, મસાણું.
 ખાંધવું (કિ) બતાવવું. વળગારવું. લપેટા
 ઊઠાવવું. ગભરાવવું. ઠરાવવું.
 ખાંચો (ના) કાંઠું, વાન. અંધારણ.
 ખાંણ (ના) વાંસ
 ખાંભોરો (ના) પોચો પથ્થર (પોરખંદરી).
 ખાંચ (ના) હાથ. કન્યાચૂડી. સહાય. હાથે
 ઢાંકતો પોશાકનો ભાગ.
 ખાંચધર (ના) ખાંચધરી કરનારો. જમીન.
 ખાંચધરી (ના) જમીનગીરી. ખાતરી.
 ખાચું (ના) ખારણને જડાતા લાડકાના કઠમ.
 ખાઈ (ના) મોટી બેહેન ધરતી સ્ત્રી. [ખમ.
 ખાઈમાણસ (ના) અખળાન્ત, સ્ત્રીજન.
 ખાહ, ખાહવો (ના) લાડુ (ખાળકની બોલી).
 ખાહરી (ના) મમત. જક.
 ખાહળા (ના) ખાંદેલું કોળ.
 ખાકી (ના) શેષ, શિલક. ઝોછ. (અ) નહિ
 ખાકી (વિ) અધુરું, અપૂર્ણ. શેષ રહેલું.
 ખાકું, ખાકોરું (ના) મોઢું કાળું.
 આખરડું (કિ) વઠવું, કનિયો કરવો.

ખડી (ના) ગાભણી, વીઆયલી (સંસુ).
 ખામોલું (વિ) લક્ષ્યકર્યું, ગમે તેમ ખાલનાર.
 ખ (ના) વાડી, ખગીચો, આરામ.
 ખવાન (ના) માળી.
 ખાયત (ના) ક્ષણ પાકે એવી જમીન.
 ખાયતી (વિ) ક્ષણના પાકને યોગ્ય.
 ખડ (વિ) જડો, જખરો અને હલ્લત.
 ખડો (વિ) વિચિત્ર, ગિજામણો.
 ખડો (ના) મૂઠી. ખચકો.
 ૪ (ના) પત્રાવળી, પાતળ. રાકેરો પંખી
 ૪ (ખ) વળગણ, સંબંધદર્શક. જેમ: રાંડ-
 પાળ, દારૂખાળ.
 ૪, ખાજક, ખાજકડો (ના) ચોરસ ખાંક.
 રિયું (ના) ખાજરીનું કંસણું. એક પ
 નું ધરેણું.
 રિયો (ના) ખાજરીનો એક ખોરાક.
 ખાજરો (ના) એક અનાજ.
 જાજરો (ના) મોટી ખાજરી.
 ખાજ (ના) પટ. રમત, ખેલ.
 જાજગર (ના) ગારુડી. મદારી.
 જાજ (ના) કોર, પાસું, મેર. પક્ષ.
 જાજખંધ (ના) પુરુષના હાથનું જડાવ ધરેણું
 જાજો (વિ) ગમે તે, કોઈક.
 જાજકડું (વિ) હુચ્ચું. વઠકણું. હરામી.
 જાજવું (કિ) ધરવું, પકડવું. લટવું. લાગવું.
 ૪૮ (મા) કંસાર. [ખંધાવું
 ૪૯ (ના) સીસી, ખોટલું [અંગ્રેજી].
 જાજીવાળા (ના) સરજનમોદજી જીજાઈ ખા
 રોનેટની અટક. (કેમકે તેઓ પ્રથમ ખાટ
 ૪૯ (વેચવાનો ધંધો કરતા હતા).
 દી (ના) અંગાખરી.
 ૫૬ (વિ) ત્રાસું. (ખાંખે).
 ૫૬વાં, આહવાં (વિ) ખાપુડાં, ગરીબડાં.
 ૫૬ (ના) સીર, શર. હવાઈ. પચરતું નાનું
 શિવલિંગ. જાજવાળું પાત્રી ન્યાં આવતું
 હોય તે મેદાન.
 જાજુલક (ના) એક સંસ્કૃત કવિ, હાઈખરી કર્તા.
 જાજુળી (ના) ખાજુ મારવામાં કુશળ મનુષ્ય.
 જાજુર (ના) ખળી રાતનો મોટો પુત્ર.
 જાજી (ના) મુદત. સરત.

ખાજી (વિ) ૯૨ (સંખ્યા).
 ખાતમી (ના) ખખર, સમાચાર.
 ખાતલું (વિ) રદ, નકારું.
 ખાતેન (વિ) ગુપ્ત, છાનું.
 ખાય (ના) જે હાથની ચૂર. ટકર. [ઈં અર્થે.
 ખાદ (અ) પછી, વધારે, આજુ કરેણું, કાઢેણું.
 ખાદખાડી (ના) ખાદ કરવાની ગણિતની રીત.
 ખાદણું (ના) ખાદણું, કસળ. ધાતુના ચાંટા તાર.
 ખાદશાહ (ના) ખાદશાહની હાકમી, રાજ.
 ખાદશાહી (વિ) ખાદશાહની. રાજકીય.
 ખાદયાન (ના) એક વસાણું.
 ખાદી (ના) અજીણું, ખાદજીમી, અપચો.
 ખાધ (ના) અડચણ, નડતર. દોષ.
 ખાધક (વિ) હરકત કર્તા.
 ખાધા (ના) અટકાવ. માનતા, આખડી.
 ખાધું (વિ) ખાંધ્યું. આખું.
 ખાધેશારે (અ) સંકેતમાં, મોઢમ.
 ખાનક (ના) ખાંધણી, રચના.
 ખાની (ના) વાણી. ખોલવાની છટા.
 ખાનુ (ના) ગૃહસ્થ સ્ત્રી, લેડી [અંગ્રેજી].
 ખાનું (ના) સાટાની સમ્યાઈની ખાત્રી માટે.
 ખાપ (ના) પિતા, તાત. [અપાતી ચીજ.
 ખાપજનમારે (અ) જન્મથી આજ સુધી.
 ખાપડિયું, ખાપડું (વિ) ગરીબ, રાંડ. દયામણું.
 ખાપદાદા (ના) પૂર્વજ, ધરડાવરડા.
 ખાપલા, ખાપલિયા (ના) ખાપ. દયાથી પુત્ર
 અર્થે પણ સંખોધાય છે.
 ખાપા (ના) ખાપ, તાત. (વહાલથી ખોલતાં
 ખાપિકું (વિ) ખાપનું. [પુત્ર.
 ખાપુ (ના) માંદા ખાપકનું સંખોધન.
 ખાપુડિયા (ના) વહાલા દીકરા, ખેટા.
 ખાપુડી (ના) વહાલી દીકરી, ખેટી.
 ખાફ (ના) ખાખ, વરાળ. ધામ.
 ખાફણું (ના) રસોઈ. રનાફવગરનું રાંધણું.
 ખાફું (કિ) રાંધવું. પાણીથી ચઢાવવું, ધાત્ર ધવો.
 ખાખ (ના) પ્રકરણ, લાગ. કલમ.
 ખાખત (ના) વિષય, પ્રકરણ. ખીના. વિગત.
 ખાખતી (ના) પાંક્માંથી લટ, બાલણ, ધો-
 લી હજમને અપાતો હક.
 ખાખરો (ના) માથાનાં નાનાં લટિયું.

બાબરિયો (વિ) જટિલ છટાં લટિયાંવાળો.
 બાબરી (ના) કાતરેલા વાળનો ગુચ્છો. ગુલ.
 બાબરતા (વિ) સગાસંબંધી. લાગણું વળગણું.
 બાબા (ના) એક બતના લીલ. રોટલા. લા-
 રતું સંબોધન. મુસદ્દી (બંગાળામાં).
 બાબુ (ના) બાબો (બાલકને સમન્વત્તા). રોડ.
 બાબે (અ) બાબત.
 બામ (ના) એક વેલો. વામ (એક માપ).
 બામણી (ના) ચાકળ, બે મોનો સાપ.
 બામદાદ (ના) ભોર, વહાણું, મળસકું. પ્રભાત.
 બાયડી (ના) સ્ત્રી, ચોરત. વહુ.
 બાયલું (વિ) બેરાં બેવી રીતસાત.
 બાયલો (ના) બાયાંબાઈ. નામરહ. કન્યારાશિ.
 બાયું (ના) એક વાધ. મૃદંગ.
 બાર (ના) અવાજ. લડાકો. દ્વાર. આંગણું.
 બાર (વિ) (બુદ્ધિ) દ્વંદ્વશ, ૧૨ (સંખ્યા).
 બારકસ (ના) વહાણ, જહાજ. લાકુતી વાહન.
 બારખલી, બારખળી (ના) માટી જમીન.
 બારગીર (ના) લક્કરી ઘોડેસ્વાર. (સરકારી
 બારડ (ના) બાહ્ય નાગર. થિયો વાપરનાર.
 બારણું (ના) દ્વાર, કપાટ, દરવાજો. આંગણું. ફાટક.
 બારદાન (ના) માલ રાખવાનું કામ તથા તેનું
 બારનીસ (ના) નોંધ કરનાર. તિલ. વૃષણ.
 બારનીસી (ના) નોંધ. પિરિયો.
 બારમાસી (વિ) બારે મહિના ઉપયોગનું. બ-
 બારસું (ના) દ્વાદશા, મરણનો બારમો દિવસ.
 બારમું (વિ) ૧૨ માં ક્રમ (નંબર)નું.
 બારસ (ના) દ્વાદશી, પંચવાડિયાની ૧૨ મી
 બારશાખ (ના) ચોકડું. [તિથિ.
 બારશે (વિ) બારસો, ૧૨૦૦ (સંખ્યા).
 બારાખડી (ના) બારાફરી, ઓળંગને સ્વર,
 અનુસ્વાર અને વિસર્ગ લાગતાં થતા બારે
 ઉચ્ચારનો સંગ્રહ. ૧૨ અક્ષરની માળા.
 બારિક (વિ) ઝીણું. પાતળું. નાહુક.
 બારી (ના) ઘણીજ સાવચેતી. ઝીણપણું.
 બારિસ્ટર (ના) [વિશેષ] ધારાનો હિમાયતી.
 પ્રથમ વર્ગનો વકીલ. [નહીનું] મુખ.
 બારી (ના) બારણાંવાળું નાનું ચોકડું. બુગતી.
 બાર (ના) બારણું. રસ્તો. બારી. કાણું.
 બારેમાસ (અ) હમેશા, નિરંતર, સદા.

બારેવાટ (અ) ગમે તેમ વેરકું, ઉરકડું ઉચ્ચ
 બારેયો (ના) બાર હાથનો સાકટો (આમ્ય).
 બારોટ (ના) બાટની એક જાત; તેની અટકે
 બાલ (ના) વાળ, નિમાળો, કેશ.
 બાલકૃષ્ણ (ના) શ્રીકૃષ્ણનું બાળસ્વરૂપ.
 બાલતોડ (ના) વાળ દટતાં થએલો ફોલો.
 બાલદી (ના) પાણી કાઢવાનો પેરો. બોખ.
 બાલમ (વિ) વાલમ વલ્લભ, વહાલા.
 બાલમુકુંદ (ના) બાલકૃષ્ણ.
 બાલમયેય (ના) પાંધડીનો વાંકો પેચ.
 બાલાજી (ના) બળદેવજી. લક્ષ્મણ. એક તીર્થ
 બાલાસ, બાલાસી (ના) સંભાળ, તકાણું. શિલક.
 બાલેબાલ (અ) કુવે, રૂવે. અતિશય.
 બાલવાવસ્થા (ના) બચપણ, નાનપણ.
 બાલું (ના) સેના રૂપાના તારની ચપડી કે
 રેલી ચીથો. કસબ.
 બાવચી (ના) બાકુચી, એક વનસ્પતિ.
 બાવટો (ના) એક હલકું ધાન્ય.
 બાવન (વિ) ૫૨ (સંખ્યા). વહુ, વીર, બિરદ
 'માતૃકા, પાનાં, ઇત્યાદિ બાવન ગણાયછે.
 બાવનવીર (ના) હનુમાન, વેતાળ, નરસિંહ,
 મહમદ, ભૈરવ, કલક, શોકી, જિંદ, શામ
 દાર, રક્ત, મસાણ, ખાપરો, મહિષાસુર,
 આગી, ગોગી, સક્ત, લગા, આપરો, મુંબ,
 નેપાળ, જયપાળ, ઇસ્માલ, લખવો, કપરો,
 કાળ, અધોરી, નારકી, ઝાટિંગ, દિલ્લિય,
 ચેડ, સમની, જમનજંતી, ધાવડ, કચ, પ-
 ક, જોરખ, ધુરધુરો, ધૂળિયો, જલથિયો,
 મીર અમદ, સૈયદકળીર, ગવરી ખખ, રણુ-
 ધુમાસુર, રોક, તેલિ, હુંડ, કોડીકુલ, જંગ-
 લધૂળી, ચોરડીઓ, વીરવિક્રમાલ્ય, સમંધા
 અને સુલતાન. [જિરાવર.
 બાવનવીર (વિ) મહાબળિયો. બાવનવીર સમાન
 બાવનાર્યદન (ના) સુખડની એક બ્લત.
 બાવળ, બાવળિયો (ના) એક કાંટાનું ઝાડ.
 બાવળ (ના) મોટા કાંટાનો બાવળ.
 બાવી (ના) બેગણ, સાધુડી, વેરાગણ.
 બાવી, બાવીસ (વિ) ૨૨ (સંખ્યા). ઋષિ, ત
 થા તેવી થએલી ભતિ, રાત્રે ગાયનના સ-
 મરારની સ્તુતિ એ બાવીસ કૃષ્ણાયછે.

কাজ তুলে দেওয়া = মন? দেওয়া হবে.

$\overline{E_1} \cap \overline{E_2} = \overline{E_1 \cup E_2} \quad \text{if } E_1 \cap E_2 = \emptyset$

[illegible]

$\mu_1, \mu_2, \dots, \mu_n$ - $\mu_1, \mu_2, \dots, \mu_n$ (14) - $\mu_1, \mu_2, \dots, \mu_n$ $\mu_1, \mu_2, \dots, \mu_n$

24732 25 70 4 61

[illegible][illegible]

આણું (ના) કરોળિયાનું બળું.	આળહત્યા (ના) આળકની ધાત.
આવો (ના) બેગી, ફેરાગી, સાધુ.	આળા (ના) ખાલા, છોકરી.
આપ્તજી (વિ) ફૂલ, વૃંદલ. અસ્ત્રાંતિયો.	આળાબંધ (ના) આળકના માથાનો ફેટો.
આસડી (ના) બાંક, પાટલી, બેચ [અંચેલો].	આળાઠા (ના) નાનપણમાં પરણેલી.
આસડ (વિ) આસેટ, દર (સંખ્યા) સ્ત્રીવાચક શબ્દ તથા સ્ત્રીનાં લગણુ પણ આસડ છે.	આંદરી (ના) નાની સીવેલી પાટલી. બંડ-લ [અંચેલો].
આસતો (ના) એક સૂતરાઉ કાપડ.	આંકટ (વિ) વિકટ, હેરાન ગતિવાળું. વેરાન.
આસુદી (ના) ઉક્તિ ધારી ફરેલું દૂધ. મીઠામ.	આંકડું (કિ) બગડતું, ખરાબ થતું.
આસેટ, આસેડ. (વિ) દર (સંખ્યા).	આંકાર (ના) ખરાબી, હાનિ.
આહુ (ના) ભૂલ, ખાસથી કોણી સૂધીનો હાથ.	આંચાર (વિ) ગરીબ, રાંક, દયામણું.
આહુક (ના) બિડામણો પુરુષ. નળનું શાપ.	આંછાનું (ના) પાથરણું. તળામ.
આહુલું (ના) આવલું, પૂતળું. દિશાનું રૂપ.	આંછાવડું (કિ) પાથરતું.
આહર (અ) બહાર, હંદ ઉપરાંત.	બિન (ના) હીકરો. વહ. જેમ અળદુલ બિન હું.
આહ (નિ) બહારનું. [ભોગ]	બિનકી, બિન્ટી (ના) ચાંધ, ટપકી. સિન.
આહગોળ (ના) નક્કર ગોળ ઉપરેલો પૃષ્ઠ.	બિન્ટુ (ના) ટીપું. મીંડું. ટાંપ. અનુસ્વાર.
આહોપચાર (ના) ઉપર ઉપરના ઉપચાર.	બિભાસ (ના) એક સવારનો રાગ.
આહનતર, (વિ) બહાર તથા અંદર.	બિમાર (વિ) માંડું, આબરી.
આહાંતરવાપિકા (ના) બહાર તેમજ અંદર ગુપ્ત શબ્દ રચનાવાળી કવિતા.	બિમારી (ના) માંદગી, મંદવાડ.
આળ, આળક, (ના) ખાલ, નાદાન.	બિમ્બ (ના) ગોળકુંડાળું. આકૃતિ.
આળકી (ના) નાની છોકરી, છોડી.	બિયાળાન (ના) રાત, બંગલ.
આળકોડા (ના) ખાલલીલા, ખચપણની રમત.	બિરદ (ના) પણ, પ્રતિજ્ઞા.
આળખેલ(ના) આળકની કે બચ્ચાંમાટેની રમત.	બિરાજમાન (વિ) બિરાજેલા, બેટેલા.
આળગોપાળ (ના) ઘરનાં નાનાં મોટાં સર્વે.	બિરાજવું (કિ) માનપૂર્વક ખેસવું.
આળચરિત્ર (ના) નાનપણનું આચરણ.	બિરાદરી (ના) મિત્રમંડળી. ભાઈચારો.
આળપણ, આળપણું (ના) ખાલ્યાવરથા. નાનપણ.	બિરાનું (વિ) પારકું.
આળણુકિ (ના) કાચી સમજ, છોકર મત.	બિલાડી (ના) માતૃર, મીની. નાગર, લોલી.
આળખોધ, આળખોધક (વિ) આળકને ઉપદેશદાયક. દેવનાગરી (લિપિ).	બિલાડું, (ના) બિલાડીનું બચ્ચું.
આળખ્યાચારી (ના) કાચો કુંવારો.	બિલાડો (ના) બિલાડીનો નર.
આળસાધી (ના) આળકની ખોલી. પ્રાકૃત ભાષા (માગધી ઈળ).	બિલાવર (ના) સવારનો એક રાગ.
આળમિત્ર (ના) નાનપણથી દોસ્ત. એ નામનો આળરાંડ (ના) નાની રંડાયલી સ્ત્રી. ત્રિયં.	બિલિયાન (ના) એક જાતનો હીરો.
આળસીલા (ના) આળકોડા, માનપણનો ખેલ.	બિલોર (ના) આરપાર દેખાય. એવો કાચ.
આળવિધવા (ના) આળરાંડ.	બિલોરી (વિ) બિલોર કાચનું.
આળવું (કિ) બળે તેમ કરવું, સળંગાવવું. દાડવું. વરાળ કરવી.	બિલ્લર (ના), વેત.
આળસુખોધ (ના) આળકને સહુપદેશ. એ ના.	બિલ્લી (ના) બિલોડી.
આળસવરૂપ (ના) નાનપણનું રૂપ. મિત્રું પુરતક.	બિલ્લું (વિ) હુચ્ચું, ચાલાક. ઠગ.
	બિલ્લું (ના) એક છટના એસારની ભીત.
	બિલ્લો (ના) બિલાડો. (વિ) ઠગ.
	બિલ્લરો (ના) બિલાડું, પચારી.
	બિહારી (કિ) વિહારી, ભોગી.
	બી (ના) બીયું, બીજ. મૂળ, પાંચા, બીજા.

ખીક (ના) ધારતી, લય, ડર. [ભીક.]
 ખીકણ, ખીકણું (વિ)નાહિમ્મત, પોચી છાતીનું,
 ખીચ (અ) વચ્ચે, વચમાં, અંદર.
 ખીચવા (ક્ર) વીણવા, સ્ત્રીના પગના અંગુ-
 ઠાતું ધરેણું.
 ખીજ (ના) દ્વિતીયા, પક્ષનો ખીજે દિવસ. ખી.
 ખીજગણિત (ના) અક્ષરગણિત, આલેખ્ય
 [અંગ્રેજી].
 ખીજમંત્ર (ના) ઐમ, -હીમ, ક્લીમ્ ઈં ખી-
 જ સાથેનો મંત્ર. સંકેતવર્ણ.
 ખીજવાર (અ) પુનઃ, ફરીથી.
 ખીજું (વિ) ખીજ ક્રમનું. જુદી નતનું.
 ખીજું (અ) વળી, વિશેષ.
 ખીજેડું (ના) એક કૂળ.
 ખીડ (ના) ધાસની જમીન.
 ખીડવું (ક્રિ) અંધ કરવું, ભીડવું.
 ખીડાવવું (ક્રિ)ખીડીને મોકલવું. ખીડે તેમ કરવું.
 ખીડી (ના) પાનની પટ્ટી. તમાકુપાંત્રાની
 પીવાની ભૂંજળી.
 ખીડું (ના) ત્રિકોણાકાર કે પંચજૂલિયા ખીડી.
 ખીડુંઝડપવું (ક્રિ) સાહસ કામ માથે લેવું.
 ખીડું (ક્રિ) ખીડુંનો ભૂતકાળ.
 ખીન (ના) બે-પાસે તુમટાનું વાળું.
 ખીન (અ) વિતા, વગર.
 ખીના (ના) બનાવ. વાત. વિષય. [છાપાં].
 ખીખાં (ના) ધાતુના અક્ષર, ટાઈપ [અંગ્રેજી].
 ખીખી (ના) સુસલમાદ સ્ત્રી. માથું.
 ખીખું (ના) ઘાટ. સાંચો. છાપું.
 ખીભત્સ (વિ) ભૂંડું, અસભ્ય.
 ખીભત્સ (ના) કાચનો એક રસ.
 ખીયું (ના) ખી.
 ખીલ (ના) દર, ધર. રાફેટો. જિલ્લ. આંકડો.
 ખીલકુલ (અ) તમામ, તફત.
 ખીલી (ના) જિલ્લ, એક ગાંડ.
 ખીલું (ના) ખીલીનું કૂળ, માલુર. શુભડું.
 ખીલું (ક્રિ) ખીલિયું, ડરવું.
 ખીલવું (ક્રિ) ડરવું.
 ખીલવરાવવું, ખીલવરાવવું (ક્રિ) ડરાવવું,
 ખીલામણું (વિ) લયંકર.
 ખુંટ (ના) અંવાવડ ફેવો.

ખુંધી (વિ) કમચકલ. એટી. ઇધણ ધોરી.
 ખુંધું (ના) ડાંગ.
 ખુંધિયો (ના) લયચૂચક ઢોલ, રણસીશ.
 ખુંક (ના) બંક, રૂઝમંદાર, એક ઔપધિ.
 ખુંકડી (ના) સ્ત્રીના કાનનું એક ધરણું.
 ખુંકાની (ના) ખોડાતી, મોં ખાંધવાનો ટટકો.
 ખુંકા (ના) અગ્રમાંસ, કાળજનું પડ.
 ખુંગણ (ના) આધર ગારાનો ચોકાળ.
 ખુંચિયો (ના) કાલવિનાનો મરદ.
 ખુંજરગ (વિ) ધરડું, વૃદ્ધ.
 ખુંજરગી (ના) ધડપણ, વૃદ્ધાપકાળ, નરા.
 ખુંજવું (ક્રિ) સમજવું, બાણવું.
 ખુંજવવું (ક્રિ) હોલવવું, છાંટવું.
 ખુંજાવું (ક્રિ) હોલાવું.
 ખુંટી (ના)ભાતરતરેહ. જડી. ચતુરજન ભાંત.
 ખુંટેદાર (વિ) ખુંટાદાર, ભાતીગળ.
 ખુંટો (ના) ચિત્રનું ટપકું. તરંગ. બુગતી મકે.
 ખુંટું (વિ) યસાયકી અણીવાળું. [દોડ].
 ખુંડયળ (વિ) ખોયદ, મૂર્ખ.
 ખુંડિયો (ના) કાળા મોનો મોટા. વાંદરો.
 ખુંડું, ખુંટી, ખુંટો (વિ) ધરડું, ડોશી, ડોસો.
 ખુંટકો (ના) કાળી ને લક સ્ત્રી. [(અનુક્રમે)
 ખુંતાન, ખુંતાનો (ના) ખોતાનું. આળ. બટ.
 ખુંતારો (ના) સાવરણી, ઝાડ. [ન અંગ્રેજી].
 ખુંદખુંદો (ના) ખુંદખુંદ, પરપોટો.
 ખુંદ (ના) પંડિત. બોધધર્મપ્રવર્તક, સુગત.
 ખુંદાવતાર (ના) જગન્નાથ સ્વરૂપે વિષ્ણુ-
 નું પ્રાગટ્ય.
 ખુંદિ (ના) અક્કલ, સમજશક્તિ. મનોવૃત્તિ.
 ખુંદિમંત, ખુંદિમાન (વિ) અક્કલમંદ, વિવેકી.
 ખુંધ (ના) પંડિત. ખુંધવાર, એક ગ્રહ.
 ખુંનિયાત (વિ) ખાનદાન, કુકીન.
 ખુંન (ના) ટીપું (પાણીનું). કાફી દાણા.
 ખુંનસ. (ના) કામળો, ધાબળો.
 ખુંસક (વિ) જરજરત, જરમતિ.
 ખુંસક્ષિત (વિ) ભૂખે મરવું.
 ખુંચારવ (મા) પોંચાટ, હોકારા.
 ખુંચો (ના) એહેરી ઢાંકવાનું જળીદાર કપડું.
 ખુંજ (ના) મિનારો, ટાવર [અંગ્રેજી].
 ખુંજસ (ના) ખનુસ, કામળો.

Handwritten text at the top of the page, possibly a title or header.

Handwritten text on the right side, possibly a date or page number.

Handwritten text line.

Handwritten text line.

Handwritten text line.

Handwritten text line.

Handwritten text line.

Handwritten text line.

Handwritten text line.

Handwritten text line at the bottom of the page.

પુરાણ (ના) અણુબનાવ. રાત્રુવટ.
 પુરાણ (ના) ભોક્, વેડ, બાકું, કાણું.
 રાસ (ના) પુરાણ, બેળનાવ.
 રા (ના) મિતારો, ટાવર [અંગ્રેજી].
 રા (વિ) બેસું, ચઢતી પદવીનું.
 રા (ના) એક પંખી.
 પુરાણ (ના) કાણું. નસકોરાંનો વચલો પડદો.
 પુસ (ના) ભૂસો.
 પુસટ (ના) અધરણી રાતને દિવરે કંકુવાળે
 હાથે તમાચો મારવો તે.
 પુસટિયો, પુસટિયો (ના) પુસટ મારનાર.
 પુહારું (કિ) ડાહું કાઢવું, પૂંત્રે વાળવો.
 પુહારી (ના) સાવરણી, ઝાડું.
 ખં (ના) કોળિયો, ગ્રાસ. ચોપડી, કિતાબ.
 ખ્ય (ના) એક આડની છાલને. સીસીનું મોં
 ખંધે કરવાનો કટકો. ફરો, ડાટો. માંગણી.
 ખંજ (ના) ફંદર. પરીક્ષા. [ભાગ.
 ખટ (ના) અંગ્રેજી પગરખાં, કાનનો ઉપયોગ
 કાટું (કિ) ફળવું, પાણીમાં તળે બેસવું.
 કાટું (કિ) ફળાવડું. નારા કરવો.
 ફાપો (ના) ધડપણ, જરા.
 ખંડું (ના) રંગોર. સાફીનો કટકો. બળેલું ત-
 ખન, ખુન્દ (ના) કાઢીના બી. [ખાલ.
 ખૂમ (ના) હાંક. પોકાર ફરિયાદ.
 ખૂમટો (ના) હોકારો. ગપાટો. તોફાન.
 ખૂમાખૂમ (ના) ગડગડાટ, સોરખકાર.
 ખૂરાડું (કિ) ફળાવડું.
 ખૂર (ના) ધોયલી ખાંડ.
 ખૂર (વિ) નરસું.
 ખૂરહાલ (ના) પાચેમીલ, ખરાબખસ્તો.
 ખૂસું (વિ) અ-રસિક, સ્વાદ ન સમજનાર.
 ખૂડન (વિ) વિસ્તીર્ણ. મોટું.
 ખૂડહાલુ (ના) અગ્નિ, અતળ.
 ખૂડસ્પતવાર (ના) શુક્રવાર.
 ખૂડસ્પતિ (ના) શુક્ર. એક ગ્રહ, દેવશુક્ર.
 (અ) નહિ, ગેર, કમ, બદ ઈં અર્થે.
 (અ) રે અર્થે. જેમ: મારશે માર.
 (અ) બકરાની ઘાંટીનું અનુકરણ.
 ખેંગી (ના) ખીંદડી.
 ખેતાળો (ના) ચંચમા, ૪૨ વર્ષથી બમરે લાંગે

ખેતાળિસ (વિ) ૪૨ (સંખ્યા).
 ખેઅક્કલ (વિ) મૂર્ખ. અણુસમજ.
 ખેઅદબ (વિ) અસભ્ય, અમર્યાદ.
 ખેઅદબી (ના) અમર્યાદા, ઉદ્દતાઈ, અવિનય.
 ખેઆની (ના) ખે આનાનો સિકંકો. એક અદ-
 ખેઆબર (વિ) માનભંગ. [માંસ.
 ખેઆબર (ના) અપમાન, અપકીર્તિ.
 ખેઈમાન, ખેઈમાની (વિ) કૃતકી. વિશ્વાસંધાતી.
 ખેડ (અ) ખંને, ઉલચ. [અપ્રમાણિક.
 ખેડ (વિ) થોડુંક, જરા.
 ખેકદર (વિ) અપરીક્ષક.
 ખેકરી (ના) (અંગ્રેજી) પદરખાતું, ખોરાક
 વેચવાની દુકાન.
 ખેકાયદે (અ) ગેરવાળખી, અનિશ્ચિત.
 ખેકાર (વિ) નિરુદ્ધમી, ખીનરોજગારી.
 ખેકી (ના) ખેપણું. આડે ફરવા જવાની ખે
 આંગળીની નિશાની.
 ખેકે (વિ) અમર્યાદ, ઉદ્દત.
 ખેખખર (વિ) અણુવાકેક, અનણ.
 ખેગમ (ના) મોટી પદવીના મુસલમાનની ઓ-
 ખેગજ (વિ) નિસ્વાયી. ખેદરકાર. [રિત.
 ખેગાર (ના) વેક, મજૂરી.
 ખેગારી (ના) મજૂર, હેલકરી.
 ખેશુનાહ (વિ) નિર્દોષ, નિરપરાધી.
 ખેચાર, ખેચારેક (વિ) ખે કે ચાર. થોડાક.
 ખેચહેન (વિ) ચિંતાવાળું.
 ખેન, ખેનર (વિ) હેરાન, કંટાળેલું. તોખા.
 ખેજવ } (વિ) ગર્ભવંતી, ગર્ભોદર, ગર્ભિ-
 ખેજવવાળી } હી, દહાવાળી.
 ખેજવસોતી }
 ખેટ (ના) દ્વીપ, આયલાંડ [અંગ્રેજી].
 ખેટી (ના) પુત્રી, દીકરી, તનય, કુંવરી.
 ખેકક (ના) ખેસનાનો વખત, જગા ઈં એક
 ખેકાખેક (અ) ખેકાર, નિરુદ્ધોગદર્શક. [કસરત.
 ખેકી, ખાંધણીનું (વિ) નીચું પણ ધાટદાર.
 ખેકું (કિ) ખેસવુંનો ભૂતકાળ.
 ખેકુંલ (વિ) ખેશી રહેનાર. [નશન.
 ખેકાપગાર (ના) કામવગર મળતો પગાર, પે-
 ખેકાંખાવું (કિ) ઉદ્યોગવિન હોય તે ખાયાં કરવું.
 ખેડ (ના) ચૂલાની ખાતું.

બેડકું (ના) આંગળીનો વેટો. ચીચોડાવાળી
આમલીની રસીગ.
બેડકું (કિ) વેરકું, ચૂંટકું, તોરકું.
બેડાં (ના) એક દૂળ, બહેડાં.
બેડિયું (ના) કેરી સ્ત્રીવવાતું સાધન. ૩૨ મ-
ણતું માપ. બે બેલતું બાહું.
બેડી (ના) લોહની કડી. બેવડી વીડી. એક ધરેલું.
બેડું (ના) ગાગર ઘડો બે. એક જથ્થો.
બેડો (ના) વહાણ. દૂડડો. જથ્થો.
બેડોલ (વિ) દહરપું. ડોલવિનાતું.
બેડોલી (વિ) બેડોલવાળું (વહાણ).
બેડોળ (વિ) બેડોલ, બદશિકલ.
બેડંગ (વિ) ઢંગવિનાતું. બેડોલ, કદ-
બેડંગુ (૩૫).
બેત (ના) ફારસી કવિતાતું એક વૃત્ત. સનસુખો.
બેતરફી (વિ) બંને બાજુતું.
બેતાળીસ (વિ) ૪૨ (સંખ્યા).
બેતાળું (વિ) ૪૨ શેરના મણતું (તોલ).
બેઠરદી (વિ) નિરોગી. અરસિક.
બેઠાંલાકડી (ના) એક ઔષધિ. ખીસમીસ દ-
બેઠાણા (ના) એક ઔષધિ. [રાખ.
બેઠાદી (ના) અધેર, અવ્યવસ્થા.
બેઠિલ (વિ) નાખુશ, દલગીર.
બેઠિલી (ના) અણબનાવ, નારાજ.
બેડું (ના) ઇડું, અંડ.
બેઘડકું (અ) નિર્ધારત, હીમતથી.
બેઘારી (વિ) બેઘારવાળી (તરવળ ઈં).
બેનસીબ (વિ) અભાગિયું.
બેપરવા (વિ) નિરપ્રહ, બેઠરકાર.
બેપરવાઈ (ના) અરપ્રહા. બેઠરકારી.
બેકાક (અ) છેક ઉધાડું, ભૂંડું.
બેકામ (વિ) દુર્લક્ષ, ફેમરહિત.
બેકિકર } (વિ) નિશ્ચિંતા. કાળજીવગરનું.
બેકિકર }
બેબનાવ (ના) અણબનાવ, દટ.
બેબા (વિ) સાવબલાસ, અશેવ.
બેબાકળું (વિ) ગાભરું.
બેબુનિયાત (વિ) નીચ તુકમતું, હજકટ.
બેસાન (વિ) ભાન ધગરનું.
બેમની (ના) સંકટપ વિકટપ.

બેમલમ, બેમાલમ (વિ) અનણ, બેખબર
બેરખી (ના) સ્ત્રીના ડાખા હાથની કોણીતું ઘેરું
બેરખો (ના) ૧૨ મોટા મણકની માંખા. બેર-
બેરંગ (વિ) ઘણા રંગનું. ખરાબ રંગનું.
બેરડાઈ (ના) હઠીલાઈ. ખંધાઈ.
બેરડું (વિ) હઠીકું. ખંધું.
બેરીજ (ના) સરવાળો. એકંદર. કલ.
બેરોજગાર (ના) નેરુધમી.
બેલ (ના) સ્થાપી, બળદ.
બેલડી (ના) બેની બેડી.
બેલદાર (ના) બેગારી. મજુર.
બેલારાક (અ) અલબત્ત, સુખે.
બેલિયું (ના) આંગળામાં થતી તાણ. એક-
સ તથાસ્તેતું અત્તર.
બેલી (વિ) ધેણી સહાયક.
બેલું (ના) કંતવાની પુણીતું બેડકું.
બેવકું (વિ) મૂર્ખ. ઘેલો.
બેવકડી (ના) મૂર્ખાઈ.
બેવકર (વિ) બેડંગું. ઢંગવગરનું.
બેવખત (અ) કવખતે. ગમે ત્યારે.
બેવચની (વિ) અપ્રમાણિક, લખાડ.
બેવડ (અ) બેવડાયલું, બેપડવાળું.
બેવડતું (કિ) બે પડ વાળવાં.
બેવડિયું (ના) ઢબુ, અઠીકો.
બેવડું (વિ) બેવડેલું, બમણું.
બેવકા (વિ) બેઘમાન, કૃતધી.
બેવકાઈ (ના) બે વચનીપણ.
બેશ (વિ) સારું. ખાસું, મહેતું.
બેશક (અ) ખાત્રીથી, નક્કી.
બેશરમ, બેશરમું (વિ) નિર્લજ, નફરત.
બેશક (વિ) બેલાન, મૂર્છિત, અચેત.
બેસણી (ના) બેકક. ચાંનક.
બેસણું (ના) બેસવાની રીત. બેસવાની જગ્યા
બેસણું (વિ) માફક આવતું. નવું.
બેસખરી, બેસખરી (ના) અધીરાઈ.
બેસમજ (વિ) કમઅક્ષલ.
બેસરણું (ના) કારાગિરોને બેસવાની
બેસવું, (કિ) પગવાળી ગાંઠ ઈં ગોઠવી રિ-
યવું. લાગુ પડવું. આરંભાવું. મૂક આપા-
રવું. બોખરું યવું. ચોટવું.

મેસાડું (કિ) ખેડે તેમ કરવું. ખેડવું કરવું.
 મેસામણ (ના) બોલી ન શકતાં પરાણે ખેડવું તે.
 મેસામણ (ના) મેસાણ, શોડનું પાચણ.
 મેમાર (વિ) અસખ્ય, અતિશય, ખેલક.
 મેમર (વિ) ગાયનશાસ્ત્રના નિયમવગરના.
 મેમર (વિ) સંરાધથી ગાયવું.
 મેમર (વિ) ખેલવું. ખેલવું. હાલર.
 મેમર (વિ) ખેલુમાર, અત્યંત.
 મેમર (વિ) અસખ્ય, નિલાબર. નહાર.
 મેમર (વિ) હેરાને, ભૂંડી હાલત.
 મેમર (વિ) અધે, બન્ને, ખેડ.
 મેમર (વિ) સ્માનમંત્રી, મેચાખર.
 મેમર (વિ) વંડી ગયલું.
 મેમર (ના) બગિની, સાળણી.
 મેમર, મેમરડી (ના) મેમર.
 મેમરણી (ના) મેરાંને પરસ્પર રમેલ.
 મેમરણી (ના) સખી, સહેલી, સળની.
 મેમરની (ના) સખી, વહાડી મેમર.
 મેમરણ (ના) વાધની લેડી. આરખની દૂંડી.
 મેમર (વિ) બધિર, મોડું.
 મેમર (ના) સ્વર્ગ. દેવલાક.
 મેમર (વિ) સ્વર્ગવાસી.
 મેમર (વિ) મેમાર, મૂંઠિત, ગાફેલ.
 મેમર (ના) અચેતના, મૂંઠા.
 મેમર (ના) મેરી, સ્ત્રી.
 મેરી, મેરી (ના) ખાચડી. આરખ, સ્ત્રી, અખ-
 વા, નારી, ભાઈ, બધા, યોષિતા, સીમ-
 ન્તિની, વામા, વનિતા, મહિલા, વહુ,
 મો (ના) ગંધ, ધાસ.
 મો (ના) એક ભાગની માછલી.
 મોડી, મોડું, મોડો (ના) બકરી, બકર,
 મોડિયું (ના) દુનરીતું બચ્ચું. [બકરી (કમે).
 મોડી (ના) ચૂમી, ચુખન.
 મોખ (ના) આમરાની ખાલદી. ખાખાલ,
 મોખ (વિ) મોખું, દાંત વગરનું.
 મોખાર (ના) તાપ, જ્વર.
 મોખ (વિ) દાંતવિનાતું. મોખું પાત્ર.
 મોખણ, મોખણ (ના) મોખાણ, પોહોળા
 મોખણ (વિ) મોખું કાઢી લેવું. મોખું. આકિયું.
 મોખાણ (ના) મોખણ, ધાતુનું મોટા મોખું કામ.

મોખી (ના) ગરદન.
 મોખ (ના) ભાર, વળન. મોખો.
 મોખણ (કિ) પાલવવું, પરવડવું.
 મોખે (ના) મોખ, ભાર.
 મોખ (ના) મહત્ત્વ. નાતું વહાણ. ચિટાડવું તે.
 મોખ (ના) અત્રપ્રાશન, આવકને પ્રથમ ધાન
 મોખ (કિ) મોઢે પાત્ર લખાઈને પીવું. અ-
 મોખિયું (ના) અમોખિયું, પીતાંબર. [મોખાવું.
 મોખી (ના) મોખી. વિધવા. રાંડીરંડ.
 મોખ (વિ) મોખાવેલું. હથાકું (માથું).
 મોખ (કિ) વાળ હટારવા, મૂંડવું.
 મોખાવું (કિ) મોખે તેમ કરવું.
 મોખી (વિ) રાંડેલી, મોખી.
 મોખ (વિ) હથાકું, ખુલ્લું (માથું).
 મોખાનું (ના) ગાભો. (પાધડીનો). આળ.
 મોખ (વિ) બુખક, દોઢ.
 મોખાર કાંકરી (ના) એક પથ્થર.
 મોખારસિંગ (ના) મહાસિંગ, એક ઔપચિ.
 મોખાવું (કિ) પાણી પીને તર થવું.
 મોખ (ના) ઉપદેશ. ગાંઠો.
 મોખ (વિ) ઉપદેશક.
 મોખર (ના) વેતાલિક, રાત્રને જગાડનાર.
 મોખન (ના) ઉપદેશ કરવાનું કામ.
 મોખવું (કિ) ઉપદેશ કરવો.
 મોખિત (વિ) મોખ પામેલું.
 મોખિમ (ના) ખીખો, અધરથ. [ચ તે.
 મોખ (વિ) કાલુ. જોની, જાસ અટકતી હો-
 મોખ (ના) ભીંડીની સોડી. ખડકની નીચાની.
 મોખ (ના) બકરી કળ. એક સ્ત્રીનું વરણું.
 મોખ (ના) બકરીનું જાડ.
 મોખ (ના) ખાલુ, કોર, પક્ષ.
 મોખ (ના) મોખ, બકરીકળ. [ખંટન.
 મોખિયું (ના) એક છાંડ, તેનું ફેલ. એક ધરણું.
 મોખી (ના) જીવાર ખાજરીનાં ફસણાની જણ.
 મોખ (ના) ફસણામાં રહેલા ફાણનો કુમખો.
 મોખ (ના) જાડો કામખો. જાખમ.
 મોખ (ના) અધર, શબ્દ, વાક્ય. કડી. ચરણું મેલું.
 મોખ (વિ) ખલુ મોખું, વચમાં ખાલનાર.
 મોખ (વિ) ખાલનાર. વહેવાર મેળાપ.
 મોખ (ના) જાલ. આખાદી.

બોલવું (કિ) હચ્ચરવું, વદવું. કહેવું.
 બોલસરી (ના) બકુલી, એક વનરપતિ.
 બોલાચાંદી (ના) ચોડી પીછાન. ટટા.
 બોલાવણું (કિ) બોલે તેમ કરવું. ખૂમ પાડવી.
 બોલી (ના) ભાષાની ઢબ. મેલું. સરત.
 બોલું (વિ) બોલનાર.
 બોલું (કિ) વાવવું, પેરવું.
 બોસ (ના) હઠ. બળાત્કાર. પતરાળ.
 બોસો (ના) ચૂમી, ચુમ્બન, બોધી.
 બોળ (ના) એક બતનો શુંદર. હીરાબોળ.
 બોળ (વિ) મીઠાના પાણીમાં બોળેલું.
 બોળચોથ (ના) આવણુ વદ ૪ તું મત.
 બોળવું (કિ) પ્રવાહીમાં પલાળવું. શુભાવવું.
 બોળિયા, (વિ) બોળ. જેમ બોળિયાણું દા ઈં.
 બોળો (ના) પલાળી મૂકેલો લોટ.
 બોલું (વિ) બુદ્ધવું પ્રવર્તીવેલું.
 બ્યાન (ના) બયાન, વર્ણન.
 બ્યાસી (વિ) ૮૨ (સંખ્યા).
 બ્રહ્મ (ના) પરમાત્મા, જગદીશ્વર.
 બ્રહ્મગાંઠ (ના) જનોઇની ગાંઠ.
 બ્રહ્મચર્ય (ના) જનોઇથી વિવાહ સૂધીની દ-
 શા. સ્ત્રી સ્પર્શ ન કરવાતું મત.
 બ્રહ્મચારી (ના) બ્રહ્મચર્ય પાળનાર.
 બ્રહ્મદેવ (ના) પ્રભુપતિ. બ્રહ્મદેવ.
 બ્રહ્મપુત્રી, બ્રહ્મપોરી (ના) બ્રાહ્મણવાડો. વિ-
 પ્ર માટે બાંધેલી ધર્મરાજા.
 બ્રહ્મભોજ (ના) બ્રાહ્મણ જમાડવા તે.
 બ્રહ્મરાક્ષસ (ના) ભૂત યએલો વિદ્વાન બ્રાહ્મણ.
 બ્રહ્મર્ષિ (ના) ઋષિપદ પામેલો વિપ્ર.
 બ્રહ્મલોક (ના) સૃષ્ટિકર્તાનું ધામ.
 બ્રહ્મવૈવર્ત (ના) એક પુરાણ.
 બ્રહ્મા (ના) પ્રભુપતિ, પદ્માસન.
 બ્રહ્માણી (ના) સુધાની શક્તિ.
 બ્રહ્માંડ (ના) ઇકાંકારવું વિશ્વ. ચૌદે ભુવન.
 બ્રહ્મગર્ભ (ના) દિલ્લીની વાયવ્ય તરફનો પ્રદેશ.
 બ્રહ્મસ્ત્ર (ના) બ્રહ્માનું અસ્ત્ર (મંત્રે હાંબાણુ ઈં).
 બ્રાહ્મણ (ના) એક વર્ણ, જાતિ.
 બ્રાહ્મણિયાં (વિ) વિપ્રને ઉપયોગી.
 બ્રાહ્મણી (ના) વિપ્રની સ્ત્રી.
 બ્રીજ (ના) મળ દેશ.

ભ.

ભ (ના) ચોવીસમો અંજળી. કવિતાનો એક ગો.
 ભક્તભક્ત (અ) ભગભગ, કાણુમાંથી પડતા પ્ર
 વાહીના અવાજનું અનુકરણ.
 ભક્ત (વિ) સેવક, ભજનાર, ભજનાનંદા.
 ભક્તવત્સલ (વિ) સેવકપર વહાલ રાખનાર.
 ભક્તિ (ના) ભાવની સેવન, ભજન, પુષ્ટિ. મે-
 ના ૬ પ્રકારછે (અવણુ, કીર્તન, સ્મરણ,
 પાદસેવન, અર્ચના, વંદન, દાસ્ય, સખ
 અને આત્મનિવેદન).
 ભક્તિમાન (વિ) ભારિક, શ્રદ્ધાળુ.
 ભક્તિમાર્ગ (ના) પુષ્ટિમાર્ગ સેવાથી ઈશ્વરનો
 અનુશ્રવ મેળવવાનો રસ્તો.
 ભક્ષ (ના) ભક્ષ, ખોરાક.
 ભક્ષણ (ના) ખાવાની ક્રિયા.
 ભક્ષી (ના) ખાનાર.
 ભક્ષ્ય (વિ) ખાવાને લાયક.
 ભખ (ના) ભક્ષ, ખોરાક.
 ભખળ (વિ) ભખળેલ, ભ્રષ્ટ.
 ભખળવું (કિ) આચાર ભ્રષ્ટ થવું.
 ભખળેલ (વિ) સદાચાર છોડનાર.
 ભગ (ના) છિદ્ર, કાણું. ચોતિ. છ.
 ભગણ (ના) પહેલો શુર અને જે લઘુ સક્ષ-
 રનો ગણ (કાવતામાં).
 ભગત (વિ) ભક્ત, ભજનાર.
 ભગતાઇ (ના) ભગવું. ભગતપાણું.
 ભગતી (ના) ભક્તિ, સેવા, પૂજન.
 ભગવું (ના) ભગતાઇનો ડોળ.
 ભગદાણું (ના) બાકેર, તોડું કાણું.
 ભગન્દર (ના) બાકું, કાણું. એક રોળ.
 ભગભગ (અ) ભક્તભક્ત. પાણી તથા વરાજ
 ની ગતિનો અવાજ.
 ભગર, (વિ) ચીકાસ રહિત (કંકુ ઈં).
 ભગવદ્ (વિ) પદ્મુણ સંપન્ન.
 ભગવતી (ના) દેવી. રાણી.
 ભગવન્ત, ભગવાન (ના) છએ ગુણવાળો પુરુ
 ભગવું (વિ) ગેરથી રંગેલું. [પરમેશ્વ
 ભગવું લેવું (કિ) સંન્યાસી થવું.
 ભગભગાવાર્થી (વિ) ભગભગત. ઢાંચો.

બિની (ના) બેઠેમ, બા.
 બન (વિ) હેઠાયલું, નાશ થયલું.
 બંગ (ના) નાશ. વંકતા. ભાંગ.
 બગડ (વિ) ભાંગ પીનાર.
 બગડખાતું (ના) ભાંગવાડી. ભાંગ પીવાનો.
 બંગાણ (ના) દટ. [અખાડો.
 મંગાર (ના) ભાંગ્યા દટયા વાસણ.
 મંગિયેણ (ના) ભગિયાની, સ્ત્રી.
 નાંગિયો (ના) અંત્યજ, નરક ઉપાડનાર.
 મંગી (વિ) ભંગડ, સુસ્ત.
 મંગી (ના) ભગિયો, ઢેડો.
 મંગુર (વિ) ભાંગે ઝૂલું.
 ભચ (અ) શસ્ત્ર બોધતાં યતો અવાજ.
 ભચકાવણું (કિ) ભચ દધને મારણું.
 ભચડભચડ (અ) કચરતાં યતો અવાજ.
 ભચડેલું (કિ) ડાબી દેલું. કચરણું.
 ભચડાણું (કિ) ભચડેલું થલું. સંકડાણું.
 ભચોભચ (અ) ઉપરાઉપરી ભચ.
 ભંજન (ના) દેવસેવા, ભકિત.
 ભંજનિક (વિ) ભજનાર.
 ભંજનિયાં (ના) દાંસાં.
 ભંજનિયો (ના) ભજનકર્તા.
 ભજવણું (કિ) બજવણું.
 ભજવું (કિ) સેવવું. આપવું. ફીપવું. લેવું.
 ભજિયું (ના) એક ખોરાક, ભુંજણું.
 ભજુ (વિ) ભજનાર (કવિતામાં).
 ભંજક (વિ) ભાંજનાર, નાશકર્તા.
 ભંજન (ના) નાશ. (વિ) ભાંગનાર.
 ભટ (ના) ચોક્ષો. રસોઈઓ. બ્રાહ્મણની અટક.
 ભટ (અ) ધિકાર, કૂટ, તુચ્છ. ઝટ.
 ભટકણું (કિ) રખડણું, રજણું.
 ભટકાં (ના) ભટકિમાં, ફાંફાં.
 ભટકાવણું (કિ) રખડાવણું, ભૂલાવણું.
 ભટકિયાં (ના) ફાંફાં, ભૂલાવણું. [ખાણ.
 ભટાઈ (ના) ભટાઈ, અતિશયોક્તિ, ચોટાં વ.
 ભટિયો (ના) ગોસાઈજી મહારાજનો ન્યારોત્તેલો.
 ભટ્ટો (ના) બ્રાહ્મણ (તુચ્છકારમાં).
 ભટવું (કિ) ધમકાવણું, વઢવું.
 ભટિયારો (ના) રાંધણું ધાન વેચનાર રસોઈઓ.
 ભટ્ટી (ના) મોટો ચૂલો. ભાડ, મોટું જળણું.

ભટ (વિ) મોટો, સમર્થ.
 ભડ (અ) અવાજનું અનુકરણ.
 ભડ (ના) કૂવાની અંદરનો ભાગ. ભોપાણું.
 ભડકણું (વિ) ભડકે તેવું.
 ભડકણું (કિ) ચમકણું, ચોંકણું.
 ભડકાવણું (કિ) ચોંકાવણું, ગભરાવણું.
 ભડકિયું (ના) ગંધકણું તેલ.
 ભડકી (ના) જીવારની ઘેંસ.
 ભડકું (ના) ભડકી. મોટું જળણું.
 ભડકો (ના) આગનો ભજુકો લાલો.
 ભડગ (અ) સાવ, તદ્દન.
 ભડત (ના) બાફેલા વેગાણાનું રાઈવું.
 ભડથાણું (વિ) સેકાણું. બકાણું.
 ભડદણું (ના) તોલમાપની જગત,
 ભડભડ (અ) જળતા યતાં અવાજનું અનુકરણ.
 ભડભડિયો (ના) દિલનો ભરેજ બકી નાખે.
 તેવો ભોળો.
 ભડભડી ભડકું (કિ) એકદમ ભડકો થવો.
 ભડવાઈ (ના) ભડવાની કમાઈ તથા રીતિ.
 ભડવું (કિ) ભરડવું. અધકચરું દળણું. બખડવું.
 ભડવો (ના) વ્યભિચારનો દલાલ. [ભડવું.
 ભડાક (અ) અવાજનું અનુકરણ.
 ભડાકો (ના) મોટો અવાજ, ધડાકો.
 ભડાભડ (અ) ઉપરાયાપરી ભડભડ.
 ભડું (ના) ચોકકાને લગતી ભીત.
 ભડાભડ (અ) ભડાભડ.
 ભડડો (વિ) ભરડો, ભરડેલું.
 ભણ (ના) ભાણ, સૂચ, સૂરજ.
 ભણકાર, ભણકારો (ના) ભ્રાંતિયાળો અવાજ.
 ભણકો (ના) ભણકારો.
 ભણતર (ના) ભણવાનો વિષય, પઠન. શિક્ષણ.
 ભણવું (કિ) ઉચ્ચારણું, પઢવું, કહેવું. શીખવું.
 ભણાવણું (કિ) શીખવણું. સમજવણું.
 ભણી (અ) મેર, તરફ, બજી.
 ભણેલ (વિ) ભણેલું, શીખેલું.
 ભણાર (ના) ભાણાર, બળનો, તુલકની
 નીચેનો ઝારડો. કોઠાર.
 ભણારિયું (ના) તાણારી.
 ભણારો (ના) ખળનજી, કીલીકાર. કોઠારી.
 એક શુદ્ધ ભીત.

ભણારો (ના) મહાનન, આખી જાતિની નન.
 ભણારો (ના) ચાપણ, પુંછ. [મણવાર.
 ભત્રીજા (ના) ભાઈની દીકરી } ભાતુજ.
 ભત્રીજા (ના) ભાઈનો દીકરો. }
 ભનું, ભથ્થું (ના) ભાથું, સાથે બાંધેલો ખોરાક.
 ભદ્ર (ના) કલ્યાણ. શુભ. ક્ષૌર, મુંડણ.
 ભદ્રાક્ષ (ના) એક ગ્રાહ તથા તેનાં ક્ષણ.
 ભપકાવડું (કિ) ભેરમાં રેડવું કે બળવું કરવું.
 ભપકી (ના) ધમકી, દેહેરાત.
 ભપકો (ના) ઠાક, ડોળ. ઠપકો. ભડકો.
 ભપ્પણ (વિ) ફૂલેલું, બહું.
 ભસક (ના) તેજ, ચળકાટ. છટા.
 ભભકાવડું (કિ) ભપકાવડું. (ભુઓ).
 ભભકો (ના) ભપકો. "
 ભભડવું (કિ) ચળવળું. ધાંટા પાડવા.
 ભભડો (ના) ભભડાટ. ભભરાવવાના મસાલા-
 નો ભંડાળો. રાખડી.
 ભભરાવડું (કિ) ભૂકો વેરવેા-છાંટવેા-નાંખવેા.
 ભભકો (ના) ભડકો.
 ભભૂત, ભભૂતી (ના) વિભૂતી, ભસ્મ, રાખ.
 ભમકી (ના) ભમરડી, નાનો ભમરડો.
 ભમરો (ના) ભમરડો, ગરીઓ.
 ભમતી (ના) માખી.
 ભમર (ના) ભૂકડી, ભવાં. ભમર.
 ભમરછાલ (ના) ભૂંગમૂલી, એક વનસ્પતિ.
 ભમરડી (ના) નાનો ગરીઓ. [ભમરો.
 ભમરડો (ના) ગરીઓ, એક રમકડું. એક ક્ષણ.
 ભમરી (ના) ભમરાની માદા. એક જંતુ. ત
 ભમર. મધમાખી. ચક્ર. ધારી.
 ભમરો (ના) ભમર, પટ્ટર. એક છવડો. મોટી
 ભવાવું (કિ) ભટકવું, ફાંફા મારવાં. [માખી.
 ભમાવડું (કિ) ભૂંચવતું સમજાવડું. કગડું.
 ભમેલ (વિ) છટેલ. રખડેલ.
 ભમ્પારો (વિ) મોટા પોટા જેવું.
 ભમ્પાર (વિ) દેખીતું મોટું ને અંદરથી પોણું.
 ભમ્પારવું (કિ) ભમાવડું. ખરું ખોટું સમજાવડું.
 ભમ્પો (ના) પાણી રાખવાનું મોટું વાસણ.
 ભમ્પોળવું (કિ) ફાંફાં મારવાં. ખોળવું.
 ભમ્મ (અ) અવાજનું સ્વરૂપ.
 ભમ્મર (ના) ભૂકડી, ભવું.

ભય (ના) બીક, ડર, ધારતી. આકૃત.
 ભયંકર (વિ) ડરામણ, બીક લાગે તેવું.
 ભયભીત (વિ) બાંધેલું, ડરથી અથ ધચેલું.
 ભયાનક (વિ) ડરામણ. ડરામણું.
 ભયો (અ) ધણું, બસ. ઈંડ અંધ.
 ભર (વિ) ધણામાંધણું, પૂર્ણ. પર્યંત, સૂધી.
 ભર (ના) ભાકડા કે ધાસતું ગાડું.
 ભરબંધ (ના) પાકી નિદ્રા.
 ભરચક, ભરચટ (અ) પુષ્કળ, ભરપર.
 ભરચન્દી (ના) બેઠએ તેટલી ચંદી (દોરનો).
 ભરચોમાતું (ના) ખરો વર્ષાકાળ (અર્ધાંક).
 ભરજીવાની (ના) પૂર્ણચૌવન.
 ભરડવું (કિ) બહું દળવું. બકડું.
 ભરડો (ના) ભરડેલું ધાન્ય. તપોધમ. બંધ.
 ભરણું (ના) ભરવાની ક્રિયા. દુધકો. ખાનપાન.
 ભરણપોષણ (ના) ખાનાપીવાની સંભાળ. શુ-
 ભરણી (ના) એક નૃત્ય. પૂરણી. [જરાન.
 ભરણું (ના) પોતું. સંગ્રહ. પૂરણી. ત્રીજેરીમાં
 ભરાતા પૈસા. [ભરત દુધ્યંત પુત્ર.
 ભરત (ના) માપ. દોરાના ચિત્ર. ગુંથણ. ન-
 ભરતખણડ (ના) હિંદુસ્થાન, આર્યવર્ત.
 ભરતર (ના) માપ. ભરતળ.
 ભરતર્થ (ના) ઉત્તર હિંદુસ્થાન.
 ભરતાર (ના) ભર્તા, ભરણપોષણકર્તા પતિ.
 ભરતિયું (ના) સતમી. આંકડો. ભરાય તે-
 લો પદાર્થ. ઈન્વાઈસ [અંગ્રેજી].
 ભરતિયો (ના) ભરતળનું હામ કરનારો.
 ભરતી (ના) ભુગાળ, ભરલ. વીળ. વધારો.
 ભરથરી (ના) ભરૂંદરી, વિદ્યમાદિત્યનો ખર્ચ.
 ભરથાર (ના) ભર્તા, પતિ, સ્વામી.
 ભરપાઠ (ના) હુંડીની વસુવાતનો લેખ.
 ભરપૂર (વિ) સંપૂર્ણ. પુષ્કળ, બહુ.
 ભરભાંખણું (ના) મળસડું, પરાહિયું.
 ભરમ (ના) ભ્રમ, ભ્રાંતિ, શક. વલ્લેમ, ગુલા-
 ભરમાવડું (ના) ખંભેરવડું. છેતરવડું.
 ભરમિજલસ (ના) કસોડસ ભરાયલી મસા.
 ભરવાડ (ના) આહિર, એક ઘેટાખેડાં પાળક.
 ભરવાડો (ના) ભરવાડ. એક ગ્રાહ. [નિતિ.
 ભરડું (કિ) પૂર્ણ કરવું. આણવડું. આપડું.
 ભોખડું. ભેથું કરવું. મારવડું. સંચડું.

ભરાઈ (વિ) ભરેલું.
 ભરામણી (ના) ભરવાની મજૂરી. માપવાની.
 ભરાવ (ના) ભરવું. ભરવાવ. [મજૂરી.
 ભરાવવું (કિ) ભરે તેમ કરવું. ભરેરવું.
 ભરાવું (કિ) સંતાવું. ભરેલું થવું. પેસવું.
 ભરપૂરી (અ) પૂરેપૂરું.
 ભરસો (ના) વિશ્વાસ, ખતીબ.
 ભરંડી (ના) વાન, કાંતિ.
 ભરેલાણે (અ) પેટપૂર વ્યવસ્થા. તે.
 ભરેલાણી (વિ) વિશ્વાસુ. પ્રામાણિક.
 ભરેસો (ના) વિશ્વાસ, વચન, ખાતરી.
 ભરતો (ના) ભરણુંકર્તા, પાણી, સ્વામી.
 ભરતુરિ (ના) ભરથરી, વિક્રમનો ભાઈ.
 ભરવું (વિ) ગમે તે, કોઈપણ.
 ભરભરા (વિ) મોટમોટા.
 ભરભનસાઈ (ના) સભ્યતા, નમ્રતા.
 ભરાઈ (જા) ભરાપણું.
 ભરાભરી (વિ) મોટા વિસ્તારવાળી.
 ભરામણુ (ના) સોંપણુ. વગ.
 ભરીવાર (ના) રામ. આવડત.
 ભરું (વિ) માયાળુ, સભ્ય. પ્રામાણિક.
 ભરું (ના) કલ્યાણુ, મંગળ.
 ભરું (અ) સાઈ, ઠીક.
 ભરે (અ) ભરું. સાળાશ, ધન્ય!
 ભરેડું (વિ) ભેડું.
 ભરેધનેતર (વિ) ગમે તેવો ધનવાન.
 ભરેલ (ના) ભાણે, એક હથિયાર.
 ભવ (ના) સંસાર. શિવ. અવતાર.
 ભવ (વિ) હપળેલું, ચણેલું.
 ભવતારણુ (ના) સંસાર બંધનથી છોડવનાર.
 ભવન (ના) ઘર, રહેઠાણુ, મુકામ, આશ્રય.
 ભવસાગર, ભવસિંહુ (ના) સંસાર સમુદ્ર.
 ભવાઈ (ના) ભાઈ, ભવાયાના એલ.
 ભવાડો (ના) ફૂલેલી.
 ભવાની (ના) પાર્વતી.
 ભવાબ્ધિ (ના) ભવસાગર, સંસારસમુદ્ર.
 ભવાયો (ના) ભાઈ, કરનાર ભતિ. નરક.
 ભવિષ્ય (ના) આવતો કાળ. નસીબ.
 ભવિષ્ય (વિ) આંવડું, થવાનું, હોવાનું.
 ભવું (ના) ભમર, ભૂકડી.

ભવેડો (ના) ફૂલેલી. ચૂંથણું.
 ભવું (ના) અનિયમિત નાટક, ફૂલેલી.
 ભવોમવ (ના) ભવોમનમ.
 ભચ (વિ) પ્રાંઠ. મુંદર.
 ભસ (ના) ભસ્મ, રાખોડી.
 ભસકું (ના) વર્ષાદતું. નાનું આપટું.
 ભસવું (વિ) ફૂટવાનું ખોલવું. નિદા કરવી.
 ભરવું, ભરતો (ના) જરૂર, પેટ. પારસીઓનું.
 ભસ્મ (ના) રાખ. આખ. [દખમુ.
 ભસ્માસુર (ના) શકુનીનો પુત્ર વૃકાસુર.
 ભસ્મીત, ભસ્મીભૂત (વિ) બાળી રાખ કરેલું.
 મળ (ના) સંકોચ, સરમ.
 ભળકડું (ના) મળસડું, આંધળુંધુંધળું.
 ભળવું (કિ) સરખું હોવું. મળવું.
 ભળાવવું (કિ) હળવું કરવું.
 ભા (ના) ભાઈ. આપ. (વડિલનું સંબોધન).
 ભાં (અ) ગાયબળદનું ખોલવું. [પાંતરાં.
 ભાંગ (ના) ભંગા, એક કેદી છોડ, તેનાં બી તથા
 ભાંગડું (વિ) ખાંડતાં ભાંગી ચૂંચો થાય તેલું.
 ભાંગડો (ના) એક છોડ, એક ઔષધિ.
 ભાંગડો વાટવો (કિ) છૂપી વાત છુટકી કરવી.
 ભાંગવું (કિ) કટકા કરવા કે થવા. કટકો ક-
 ભાંચું (વિ) ભંગાયલું. [રવો. દોરડું વણવું.
 ભાંજગડ (ના) તકરાર. પંચાત, ખટખટ.
 ભાંજણી (ના) ભાગ કરવાની રીતિ. દોરડું.
 ભાંજવું (કિ) ભાંગવું. [વણવાની ક્રિયા.
 ભાંજ્ય (ના) તમાકુ, તંબાકું, ખજર.
 ભાંડ (વિ) ભણડ, ઉધાડું, નાચું. એક શુદ્ધ નતિ.
 ભાંડણુ (ના) ગાળાગળી. ટંટો.
 ભાંડવું (કિ) ગાળ દેવી. વગેરે.
 ભાંસિર (ના) ખૂંટી (માથાપર વાળ રાખવાની).
 ભાંય (ના) જમીન, ભૂમિ. ચોડો.
 ભાંયકરવી (કિ) થાપ, દેવી. નવી ચામડી આવવી.
 ભાંયનળિયું (ના) ઘરનો નીચલો ભાગ.
 ભાંયરસો (ના) ચોપડવાનું લીપણની ભાંય ઉ-
 પર ધરેલું ઔષધ.
 ભાંયરિંગણી (ના) એક છોડ, ઔષધ.
 ભાંયરું (ના) ભાંયનળિયા નીચેનો ચોરડો.
 ભાંયસીંગ (ના) ભાંયમાં થતી સીંગ.
 ભાંયપાતરી, (ના) એક છોડ અને

ભાઈ (ના) ભાતુ, ભાતા, બંધવ. સ્નેહી.
 ભાઈ (પ્ર) સ્વભાવ, સંજ્ઞાસૂચક. જેમ ભટ-
 ભાઈ, વાણિયાભાઈ, ડાહ્યાભાઈ ઈ
 ભાઈચારો (ના) ભાઈ જેવી વર્તણૂક. સ્નેહ.
 ભાઈજી (ના) સ્ત્રીના વરને શોટા ભાઈ, જેઠ.
 ભાઈબંધ (ના) દોસ્ત, સ્નેહી. ભેડિયો.
 ભાઈબંધી (ના) દોસ્તી, મિત્રાઈ.
 ભાઈબીજ (ના) ભાવનબીજ, કાર્તિક શુદ્ધ ૨.
 ભાએગ, ભાએગડું (ના) ભાગ્ય, નસીબ.
 ભાએગવંત, ભાએગવાન, ભાએગશાળી (વિ) દૈવ.
 ભાએગે (અ) દૈવચોગે. કંદાપિ. કોઠાળે. [વાન
 ભાએડો (ના) ભાથડો, માટી, વર.
 ભાકડકથા (ના) ભૂટી લાંબી વાતો.
 ભાખરી (ના) નાની નડી કંઠણ શોટકી.
 ભાખરો (ના) શોટલો.
 ભાખરો (વિ) ખેવડા બાંધાનો (માણસ).
 ભાખરું (કિ) બોલરું, વદરું.
 ભાખા (ના) ભાષા. પ્રાકૃત બોલી. [ભાગ્ય..
 ભાગ (ના) હિસ્સો. ભાગતાં આવેલો અંક
 ભાગલો (ના) માતાની યાળ. [પડવું.
 ભાગવું (કિ) કંકડા થવા. તોડવું, નાસવું, બંધ
 ભાગળ (ના) શેહેરનો દરવાજો, તથા તેની પા-
 સેની બનર.
 ભાગળિયો (ના) દુકાનદાર.
 ભાગાકાર (ના) ભાગ કરવાની ગણિતની રી-
 ત. ભાગ.
 ભાગિયું, ભાગિયેણ, ભાગિયો (વિ) ભાગીદાર.
 ભાગીદાર (વિ) પંત્યાળો. સામેલ.
 ભાગું (વિ) ભાંગેલું. કંટાળેલું.
 ભાગોળ (ના) ભાગળ, બનર.
 ભાગ્ય (ના) ભાએગ.
 ભાગ્યવાન, ભાગ્યશાળી (વિ) નસીબદાર. સુખી.
 ભાગ્યહીન (વિ) કમનસીબ, દુઃખી.
 ભાગ્યોદય (ના) નસીબની ચઢતી. સુખપ્રાપ્તિ.
 ભાગડ (વિ) ભાગવાનો આંકડો.
 ભાગડ (ના) વાસણ, પાત્ર.
 ભાજી (ના) શાકભાજી છોડ તથા પાંતરાં.
 ભાજીપાલો (ના) પાતરાંવાળાં છોડ. શાક.
 ભાજીભૂજા (વિ) નમારું.
 ભાગ્ય (વિ) ભાગવાને યોગ્ય. ભાગવાની સંખ્યા.

ભાટ (ના) એક જાતના બ્રાહ્મણ. ખોટાં વખાણ
 ભાટવેડા (ના) અતિશયોક્તિ. [કરેણું
 ભાટિયો (ના) ભટ્ટીરજપૂત. દૂધવાળો. ટી-
 છિયો (ગામરો). [મૂ
 ભાડું (ના) નદી કાંઠાની જગા. રેતી. સેર.
 ભાડેલા (ના) એક વાતના બ્રાહ્મણ, અનાન
 ભાડ (ના) ભટ્ટી. મોટો દૂધો. [મારતાન
 ભાડબુજે, ભાડબુજે (ના) ધાણી ચણા સેંધાર
 ભાડાનાચું (ના) ભાડાનો લેખ.
 ભાડિયો (ના) બાકાંવાળું હાડણું.
 ભાડું (ના) કોઈપણ જગ્યા કે પદાર્થ વાપરવાનો
 ભાડુત (ના) ભાડું વરનાર. [ખદો. નુર. કિરાણું
 ભાડુતી (વિ) ભાડાનું. (વાહન).
 ભાણ (ના) ભાતુ, સૂરજ. નાટકનું એક રૂપ.
 ભાણકી (ના) ભાણજી. ખેહેનની દીકરી.
 ભાણખડખડ (ના) જમતી વખતનો કંઈક.
 ભાણિયો (ના) ભાણુનો.
 ભાણી (ના) ભાણજી, ભાણકી.
 ભાણું (ના) પીરસેલી યાળી.
 ભાણેજ (ના) ખેહેનનો દીકરો કે દીકરી.
 ભાણો (ના) ભાણેજ.
 ભાણડ (ના) માટીનાં વાસણ.
 ભાણડ (વિ) ભાઈખેહેનના સગપણવાળું.
 ભાત (ના) ડાંગેર. સાળ. જાત. રાંધેલા ચે
 ખા, દૂર. છાપ, તરેહ.
 ભાતભાતનું (વિ) તરેહવાર.
 ભાતો, ભાથડો (ના) ભાથો.
 ભાથું (ના) સાથે બાંધેલો ખોરાક. મુસાફર
 ભાથો (ના) તીરની કોથળી. કાળો. [જવાન
 ભાદરવાની ભેંસ (ના) એક લાંબો જવડો.
 ભાદરવો, ભાદ્રપદ (ના) નવસર, પ્રોષ્ઠપદ મહિ
 ભાન (ના) શુદ્ધિ. સ્મરણ. તડું. ભણકારો.
 ભાનુ (ના) સૂરજ, દીવાકર, દિનકર.
 ભાભા (ના) કણબીનું વિશેષણ.
 ભાભી (ના) ભાઈની વહુ, બોલઈ.
 ભાભીજી (ના) નેકાણી. (વિ) ખાંચલો.
 ભાભુ (ના) મા.
 ભમ (ના) ચામડી ઉપરનો વેરો.
 ભમટો (ના) ભમતો ચોર.
 ભામણી (ના) દુખડાં, આવારણ.

ભમની (ના) ભામની, કોધી સ્ત્રી.
 મામાં (ના) કુદિં. ગાંડપણ.
 મેની (ના) સ્ત્રી, કોપાકૃષ્ણ નારી.
 મગ (ના) દેવ (ભુજો ભાગ્યે).
 મો (ના) માદીડો. ધણી. પુરુષ.
 માત (વિ) ભાઈના સગપણનો, પિત્રાઈ. કુ-
 માયો (ના) ભાઈ, બંધવ. [દુષ્ટી.
 માર (ના) ખોળે. તોલ. ૨૪૦ મણનું વજન.
 ભારણ. અપયો. મોલ્લે. માન. ઉપકાર.
 મુલ્ય. સમૂહ. ૨૦૨૦૪૦૦૦ (સંખ્યા). ૧૮
 ભાર વનસ્પતિ કહેવાય છે ૪ ભાર કૃષ્ણતાં
 ઝાડ, ૪ ભાર ન કૃષ્ણતાં, ૪ ભાર કાંટાવા-
 નાં અને ૬ ભાર વેલા.
 મારન (ના) ભાઈ, પત્ની, ઘેરી.
 મારહિયો, ભારહિયો (ના) ધરના માળનાં ભ-
 ડાં આડાં લાટડાંમાંનું દરેક.
 મારણ (ના), ભાર, વળન. [અર્જુન.
 મારત (ના) મહાભારત ગ્રંથ કે યુદ્ધ. ભરતખંડ.
 મારતી (ના) વાણી. સરસ્વતી. એક ભતના યતિ.
 મારોરી (ના) ભારેવાઈ સ્ત્રીને બાંધવાનો દોરો.
 મરદાન (ના) એક પંખી. એક ઋષિ તથા
 તેનું ગૌત્ર.
 ભારણરહારી (વિ) ભારવાઈ, ખોળે ખેંચનાર.
 ભારખોળ (ના) વક્કર, વળન.
 ભારવાહુ (ના) હેલકરી, મલુર.
 ભારવટિયો (ના) ભારોટિયો.
 ભારહું (કિ) દેવતાને રાખમાં ફાટવો. સેકું.
 ભારિક (ના) મલુર, હેલકરી.
 ભારી (વિ) વળનદાર. મોઢું. મુસ્કેલ.
 ભારી (ના) જીડી.
 ભારે (વિ) ખોળવાળું. સુરેત. ભારી.
 ભારેખમ (વિ) મોલ્લેવાળું. મોટાઇના ડાળ.
 ભારેવાઈ (વિ) ગભંવતી, ગરોદર. [વાળું.
 ભારો (ના) મોટી જીડી. સહનો છોડો.
 ભારોટિયો, ભારોટિયો (ના) ભારોટિયો.
 ભોભાર (અ) સરખે વળને.
 ભોવ (ના) ભુજુકપિના ગોત્રના બ્રાહ્મણો.
 ભોયો (ના) વહુ, સ્ત્રી, ન્યા. [હિયો. કપાળ.
 માલ (ના) રેતાળ કે કાદવવાળી જમીન, ભારો-
 વાવદાર (ના) છડીદાર, નેત્રી મોહરનાર.

ભાલિયો (ના) ગાગર.
 ભાલું, ભાલો (ના) ભલ્લ, એક લડાઇનું હથિ-
 ણીલોડું (ના) કપલો, તીરનું પાતું. [યા.
 ભાવ (ના) વૃત્તિ. લાગણી. પ્રવૃત્તિ. મર્મ. મૂલ્ય.
 ધારણ. માયા. આસ્થા. પ્રેમ. સત્તા. વ-
 ખાણ. દામ્યના રસના પ ભાવ માન્યા છે.
 (૧ વિભાવ, ૨ અનુભાવ, ૩ સાત્ત્વિકભાવ,
 ૪ વ્યભિચારીભાવ અને ૫ સ્થાયીભાવ).
 ભાવ (૫) પાણુ, ત્વ, તા અર્થે. જેમ શિષ્ય-
 ભાવ, પુત્રભાવ.
 ભાવટ, ભાવક (ના) ઉપાધિ. ભંજન. આપદા.
 ભાવનું (વિ) ગમનું.
 ભાવન (ના) ઠાક. મહુર, મેણું.
 ભાવન (વિ) ભાવનું. [તિક શુદ્ધ ૨.
 ભાવનળીન (ના) ભાઈબીન. ચમદ્વિતીયા, કા-
 ભાવના (ના) કલ્પના, ધારણ. આસ્થા. પટ.
 ભાવનું (કિ) સ્વાદ લાગવું. ગમનું.
 ભાવસાર (ના) છાપો, લૂગડાં છાપનાર ભતિ.
 ભાવાર્થ (ના) શુભલેહ. સારાંશ, તાત્પર્ય.
 ભાવિક (વિ) આસ્થિક, ભાવવાળું.
 ભાવી (ના) ભવિષ્યમાં બનવાનું તે.
 ભાવેપ્રયોગ (ના) ક્રિયાપદનો ભાવ (અર્થ) એ-
 ન ક્ષી હોય એવો પ્રયોગ (આકરણમાં).
 ભાપક (વિ) ખોલનાર, વાચાળ, વક્તા.
 ભાપણ (ના) વ્યાખ્યાન, વકતૃત્વ, લેક્ચર [અંગ્રેજી].
 ભાપા (ના) વ્યવહારિક વિચારદર્શક ઉચ્ચાર-
 વાણી. પ્રાકૃત ખોલી.
 ભાપાન્તર (ના) તરજુમો, ઉલ્લેખ.
 ભાષી (વિ) ખોલનાર, વક્તા.
 ભાષ્ય (ના) ટીકા, વૃત્તિ.
 ભાષ્યકાર (ના) ટીકા કરનાર. પતંજલિ મુનિ
 (કેમકે એમણે સંસ્કૃત વ્યાકરણને સૂત્ર
 ઉપર મહાભાષ્ય કીધું છે). [કાર.
 ભાસ (ના) માનસિક છાપ. દેખાવ. આછો પ્ર-
 ભાસમાન (વિ) પ્રકાશક. કલ્પનામાં આવે તેનું.
 ભાસનું (કિ) દેખાણું. મનમાં લાગવું.
 ભાસ્કર (ના) પ્રભાકર, સૂર્ય, દિનકર, આ-
 ભાસ્વત (ના) દિવ્ય, દિવાકર, વિભાકર, માર્તંડ.
 અરણ, મિત્ર, પાંડુ, મિરોચન, હંસ, સહ,
 સ્નાંશુ, તપન, સવિતા, રવિ.

ભાળ (ના) ભાલ, કપાળ. ખોળ, પતો.
 ભાળવણુ (ના) સોંપણુ. ભલામણુ.
 ભાળવવું (કિ) સોંપવું. ઓળખાવવું.
 ભાળવું (કિ) લેવું. અવલોકવું.
 ભાળિયો (ના) ગાગર, ગાગર.
 ભાળું (અ) વારૂં, કેની છં અથે.
 ભિંગડાં (ના) ચામડીનાં છોડાં. છાતરાં.
 ભિંગારી (ના) ભમરી. એક હડતો છવડો.
 ભિંગારો (ના) ભમરો, પટપટ.
 ભિંછરું (વિ) ઘણા વાળવાળું. છથરું.
 ભિંજવવું (કિ) પલાળવું. લલચાવવું.
 ભિંજવું (કિ) ભીંજું થવું, પલળવું.
 ભિંડા, ભિંડાં (ના) એક શાક.
 ભિંડી (ના) એક છોડ. એની છાલનાં દોરડાં.
 ભિંતડી, ભિંતરડી (ના) ભીત. [ખનેછ.
 ભિક્ષા (ના) ચાચના, માંગણી, ભીખ.
 ભિક્ષાવૃત્તિ (ના) ભીખ માંગી ગુજારો કરવો તે.
 ભિક્ષુક (વિ) ચાચક. ભીખારી. ગાર.
 ભિતર (અ) અલ્પતર, અંદર, માંહે.
 ભિતર (ના) દિવ, હેયું, કાળજી.
 ભિત્તિ (ના) ભીત, દિવાલ, કરો.
 ભિન્ન (ના) છૂંદે, અલગ, નોખું.
 ભિન્નતા, ભિન્નભાવ (ના) ભુદાઈ, ભેદ, અંતર.
 ભિલ્લ (ના) ભીલ, એક શુદ્ધ ભતિ.
 ભિલ્લુ (વિ) ભેડિયો, સાથી. ભિલ્લું.
 ભિરતી (ના) પખાલી.
 ભીખ (ના) ભિક્ષા, ખેરાત. ચાચના.
 ભીખવાળી (ના) માંગી આણેલાં નાણાંની છો-
 ડરાં સાડાં બનાવેલી કાનની કડી.
 ભીખવું (કિ) ચાચના કરવી, માંગવું. રડી રહેવું.
 ભીખારી, ભીખાર (વિ) ભિક્ષુક. દળદરી.
 ભીખારણુ (ના) ચાચક સ્ત્રી.
 ભીજ (ના) ભેજ, ભીનાશ.
 ભીડ (ના) ઠઠ. તંગી. અડચણ.
 ભીડવું (કિ) હિંમતથી ધસવું. સાહસ કર-
 વા જવું. બંધ કરવું.
 ભીડાભીડ (અ) ઠઠ. લગભગ ભેડાભેડ.
 ભીડાવવું (કિ) ગભરાવવું, ધમકાવવું.
 ભીડાવું (કિ) સાંકડામાં ચડાવવું.
 ભીત (ના) ભિત્તિ, દિવાલ, કરો.

ભીતડી, ભીતરડી (ના) ભીત, વૅલ [અથે
 ભીતિ (ના) ખીક, ડર, ભય, દેહેશત.
 ભીતો (ના) ભીતપરનો અડો બાજોડિયો
 ભીનાડું (કિ) ભિંજવું, પલળવું.
 ભીનાશ (ના) સરદી. ભીનાપણું.
 ભીનું (વિ) પાણીમાં પડળેલું, લીલું. હવાય
 ભીમ (ના) પાંચસાંડવમાનો એક, વૃકોદર.
 ભીમચળીઆરસ (ના) નિર્ઝળ એકાદશી.
 ઠ શુદ્ધ ૧૧.
 ભીમક (ના) ભીમક. (ભુઓ). [નાં છં
 ભીમડાં (ના) મોં ખીડી હોઠથી ઉરાડાતાં પૂં
 ભીમસેન (ના) ભીમ, ખીલે પાંડવ.
 ભીર (ના) સહાયતા, મદદ.
 ભીલ (ના) ભિલ્લ, એક જંગલમાં રહેનાર ના
 ભીલડી (ના) ભીલની સ્ત્રી કે છોકરી.
 ભીલામું, ભીલામો (ના) ભિલ્લાતક, ખિખ
 [મરાઠી]. એક ખી.
 ભીખ (ના) શંતનુના પુત્ર, પાંડવ દોરવાના.
 ભીખક (ના) વિદર્ભનો રાજા. દમયંતિનો પિ
 સુકિમણીનો પિતા પણ ત્યાંનો જ રાજા હ
 ભુંકવું (કિ) ગધેડાનું ખરાડવું.
 ભુંગરા, ભુંગરાળા (ના) સેકેલા દીણા.
 ભુંગરેટ (ના) તપેલી રાખોડી.
 ભુંગળ (ના) એક વાનું. ભોખડની આ
 ભુંગળિયો (ના) ભુંગળ વગાડનારો. [સિં
 ભુંગળી (ના) નળી. કુંકવા, સાંભળના વગેરે
 ભુંગળું (ના) નળીના આકારનો ઘાટ.
 ભુંગરવાડો (ના) ખચ્ચાં કચ્ચાંનું ટાણું.
 ભુંજવું (કિ) સેકવું.
 ભુંડ (ના) એક ચોપણું ભતવર.
 ભુંડણુ (ના) ભુંડની માદા.
 ભુંડણુવાળ (ના) ભુંડના ખચ્ચાં કચ્ચાં.
 ભુંધું (ના) ભોધું. (વિ) ખદસિકલ.
 ભુંધું (અ) ભુંગળનો જે અવાજ તે.
 ભુંકિત (ના) ઉપભોગ. ખોરાક.
 ભુજ (ના) હાથ. કચ્છની રાજધાનીનું
 ભુજંગ (ના) સર્પ, સાપ.
 ભુજંગપ્રયાત (ના) કવિતાનો એક ૧૨
 ભુજંગી } કરના છંદ. એમાં ચારેય
 ભુદાયાર (વિ) હલકી ચોરી કરનાર. [હિં

મુટ્ટો (ના) મહર્ષિના દોડડો.
 મુડકલું (કિ) ભડકલું.
 મુકસ (ના) બચ્ચાં મુકચ્ચાં.
 મુ (ના) સૂકી તુવેર પીપળાના ટેરા.
 મુન (ના) જગત, લોક. [ના પ્રદેશ.
 મુલોક (ના) ભૂલોક તથા સૂર્યલોક વચ્ચે.
 મુ (ના) પૃથ્વી. પાણી.
 મુ (પ્ર) ઉત્પત્તિદર્શક જેમ, સ્વયંભૂ, પદ્મ-
 ભૂચાં (ના) પાણી. [ભૂ ઈં
 મુઈ (ના) ભોંય.
 મુઓ (ના) એક છવરો. ભૂત કાઠનાર.
 મુહું (ના) ખૂંક, ખરાબ, કપટી.
 મુહાઈ (ના) ખરાબી. અણનાવ. બટી.
 મુહાસ (ના) સહેજસાજ બેળનાવ, કળિયો.
 મુકમ્પ (ના) ધરતીકંપ, પૃથ્વીનું ડગમગવું.
 મુકી (ના) બહુ ખારીક ભૂકો.
 મુકભૂકા (ના) ચૂરેચૂરા.
 મુકો (ના) ચૂરો. છેક નાના કકડા.
 મુમ (ના) કુધા, ખાવાની રેચિ. લોભ.
 મુહું (વિ) ભૂખે પીડાવું. ગરબું, આતુર.
 મુકારો (ના) મરેલ, દુકાળ, દુકાળ.
 મુર (ના) હંતર તરફનો વાયુ.
 મુખ્યું (વિ) કુધાતુર. ગરબું.
 મુગાળ (ના) પૃથ્વીનો ગોળો.
 મુગાળવિધા (ના) પૃથ્વીની રચના-વિભાગ-જ-
 ભૂચર (વિ) પૃથ્વીપર ચાલવું. [ભવાનું શાસ્ત્ર.
 મુચિયો (વિ) ઝંટ ભાંગી ન્ય તેવો (લાડું).
 મુહું (વિ) ભોહું, શરમિન્દું. ખાવર. કીકું.
 ભૂત (ના) તત્ત્વ. પ્રેતચોનિ. મનુષ્ય. સરીર.
 ભૂત (વિ) થયલું, ગમલું. (પ્ર) તર્કપદર્શક.
 ભૂતકાળ (પ્ર) ગચ્છેલો વખત.
 ભૂતખાનું (ના) ભૂતનું, રહેઠાણ.
 ભૂતકું (ના) ભૂત થયેલો છવ.
 ભૂતડો (ના) ભારવાળી મટોડી.
 ભૂ (ના) પૃથ્વીની સપાટી.
 ભૂવળ (ના) ભૂતનું ટોળું.
 ભૂવ (ના) બાહિણ.
 ભૂવર (ના) પર્વત. શ્રીકૃષ્ણ. ઈશ્વર. શેષનાગ.
 ભૂપ (ના) રાજ, મુદ્રીપતિ, ભૂપતિ, ભૂપાળ,
 ભૂવરુપ. ભૂરૂંડ, દેમાણુત, રાજ.

ભૂમકલ્યાણ (ના) કલ્યાણ રાગનો એક ભેદ.
 ભૂપતિ, ભૂપાલ, ભૂપાળ (ના) રાજ; ભૂપા.
 ભૂભાન (ના) પૃથ્વીપરનો પાંપનેશ જોતો.
 ભૂમમુળ (ના) પૃથ્વીનો ગોળો.
 ભૂમિ (ના) પૃથ્વી. [રિચતિ. પ્રસ્તાવના.
 ભૂમિકા (ના) પૃથ્વી. રંગભૂમિ. જ્ઞાનીની એક
 ભૂમિતિ (ના) પૃથ્વીનું અંતર તથા આકૃતિ
 માપવાની વિધા, રેખાગણિત.
 ભૂર (ના) ભૂરસિ. (વિ) મૂઠ. જનમતા.
 ભૂરકલું (કિ) છેતરવું. મંત્રતંત્રથી વશ કરવું.
 ભૂરકલું, ભૂરકાલું (કિ) ભડકલું (બળદંતું).
 ભૂરસી (ના) જનોઈ દીઠ ભાગ.
 ભૂરાટ (ના) ભૂરાશ પડતો રંગ.
 ભૂરાટણ (ના) રતાશવાળી મટોડી.
 ભૂરાશ (ના) ભૂરાટ, ભૂરાપણું.
 ભૂરિ (વિ) ઘણું. વધારે. મિશ્વરંગ.
 ભૂર (વિ) એક રંગ. રાતા, કાળા ને પીળા રંગનો.
 ભૂરકોળું (ના) એક નતનું કોળું, શાક.
 ભૂલ (ના) ચૂક. વિસ્મરણ. ગેરસમજ. મોહ.
 ભૂલકણું (વિ) વારંવાર વીસરવું. ભૂલ ખાનાર.
 ભૂલચૂક (ના) વિસ્મૃતિથી પડેલા આંકડાની
 ભૂલથાપ (ના) છેતરપિંડી. [ભૂલ.
 ભૂલભૂલાવણું (વિ) ગુચવણ ભરેલું.
 ભૂલવણ, ભૂલવણી (ના) ભૂલથાપ. ભૂલવાનું રચણ.
 ભૂલવું (કિ) વીસરી નહું, ચૂકવું. ગફલત કર-
 રવી. મોહ પામવું.
 ભૂલાવવું (કિ) ભૂલે તેમ કરવું. ચૂકાવવું.
 ભૂલાવો (ના) ભૂલ. છેતરામણ.
 ભૂલોક (ના) પૃથ્વી, મૃત્યુલોક.
 ભૂલાલાકા (ના) ભૂમિનો સાંકડો સાંકડો ધ-
 ભૂરીર ઈને પાણીમાં પેસતો ભાગ.
 ભૂપણ (ના) શોભા, શણગાર, અલંકાર.
 ભૂપિત (વિ) શોભિવું, સજેલું.
 ભૂપાવું (કિ) ચહેરું નોખવું.
 ભૂસું (ના) છેક ઝીણા છાલાં.
 ભૂસુધિવિધા (ના) ભૂતળવિધા.
 ભૂસેડવું (કિ) લખેલું કે ચિત્રેલું રદ કરવું.
 ભૂસતરવિધા (ના) ભૂગર્ભવિધા.
 ભૂકટી (ના) ભડક, મુશ્મર. [પરવાની જગા.
 ભૂચ (ના) પ્રપાત, અતડ, પર્વતપરથી જ

ભૂગુપ્તિ (ના) ભાર્ગવ બ્રાહ્મણના મૂળ પુસ્તક.
 ભૂગુપ્તિ (ના) શુક્રવાર.
 ભૂંગ (ના) હમરો, ધટ્ટપદ. તળ, દાહચિની.
 ભૂંગરાજ (ના) માકુંવ, ભૂંગરજ, ભાંગરો, એક
 ભૂવ (ના) હમ્મર. [ઐષધિ.
 ભૂંગાર (ના) જળકુંભ.
 ભૂંગારી (ના) એક જાતની માંખ.
 ભૂંગી (ના) શિવ, નંદીકેશ્વર.
 ભે (ના) ભય, ડર, ભો.
 ભેંડકો (ના) રૂદનનો મોટો ધાંટો.
 ભેંચો (ના) છંદો. કચરાણુ.
 ભેંસ (ના) મહિષ, એક દૂધ દેવું પશુ.
 ભેંસર (ના) પાડો. ભેંસનો નર.
 ભેંસલો (ના) ધરેડની વચ્ચેનો જાંચો ભાગ.
 ભેંસાસુર (ના) પાડા જેવો ભયંકર પુરુષ.
 ભેક, ભેકી (ના) દેડકો, દાદુર.
 ભેખ (ના) કૃત્રિમ વેષ. વેરાગ.
 ભેખડ (ના) માટીનું ઢેકું. ટંકરાનો બુલતો.
 ભેગ (ના) મેળવણી, મિશ્રણ. [ભાગ. ઢગ.
 ભેચું (વિ) એકું. મિશ્ર.
 ભેજ (ના) હવા, શરદી, ભીનાશ.
 ભેજું (ના) મગજ. અક્ષલ.
 ભેટ (ના) મેલાપ. વાતચિત. અર્પણ. બક્ષિસ.
 ભેટવું (કિ) વળગવું. મળવું. આલિંગવું.
 ભેટભેટા (ના) બથમ્બથા.
 ભેટાડવું (કિ) મેળાપ કરાવવો.
 ભેટિયો (ના) ખીન્ન, પાસે ભેટ (નજરાણું) કરા-
 ભેડ (ના) મેંદું, થેડું, ગાડર. [વનારો.
 ભેડિયો (ના) વરુ, થેટાને ફાડી ખાનાર.
 ભેણું (ના) પુડા કરતાનું માટીનું વાસણ.
 ભેદ (ના) જુદાઈ. એક હયાય. ફરક, અંત-
 ર. જાત, પ્રકાર. શુદ્ધ. કપટ. મર્મ.
 ભેદવું (કિ) કોરવું. છેદવું. અસર કરવી. પેસવું.
 ભેદિયો, ભેદુ (વિ) મળતિયો, સાથી.
 ભેભટ (ના) બની રાખોડી.
 ભેર (ના) ભેરી, નોખત, મોટું નગાર.
 ભેરવ (ના) ભેરવ, એક પ્રભાત રાગ. શિવ.
 ભેરવી (ના) ભેરવી, ભેરવની રાગણી. [ગાડક.
 ભેરવવું (કિ) ટંગાડવું. વળ ફરવું. ટાટકાવવું. વળ-
 ભેરવાવું (કિ) વળગી રહેવું, સાંકડમાં આવવું.

ભેરી (ના) નોખત, મોટું નગાર.
 ભેર (ના) સાથી, મળતિયો, ભિદ્ધ.
 ભેલાડવું (કિ) વણસાડવું. (ખેતર).
 ભેવ (ના) ભેદ. મર્મ.
 ભેવજ (ના) ઓસડ. ઐષધિ.
 ભેસપતવાર (ના), જુદરપતવાર, ગુસ્વા
 ભેળ (ના) ભેગ. પાકની ભૂટ.
 ભેળવું (કિ) સામેલ રાખવું. મેળવવું. એકું
 ભેળસેળ (ના) એક થવું તે. [ધેડું.
 ભેરવ (ના) દારણું, લયાનક.
 ભેપજ્ય (ના) ભેપજ, રાગ, આર્ધિ.
 ભો (ના) ભય, ખીક, ધારતી.
 ભો (અ) સંખોન અર્થે.
 ભોં (અ) ભુંગળનો નાદ.
 ભોં (ના) ભોંય, જમીન, ભૂમિ.
 ભોંકાડી (ના) જમીનમાં કરેલો સુરંગનો ખાલો
 ભોંય (ના) ભોંય, ભૂમિ.
 ભોંયર (ના) ભોંયર.
 ભોંયો (ના) ભોમિયો, માહિતગાર.
 ભોંરી, ભોંરો (ના) હમરી, હમરો (કમે).
 ભોંસવું (ના) ભુંસવું. છેકવું. ચેહેરવું.
 ભોઈ (ના) એક શબ્દ જાતિ.
 ભોક (ના) છિદ્ર, કાણું, ખાકું, વેહ.
 ભોકવું (કિ) ખોસવું. પેસાડવું.
 ભોકાર (ના) ભોખાણું. મોટું કાણું.
 ભોકતા (વિ) ભોગવનાર.
 ભોગ (ના) ઉપભોગ. વહીવટ. લઢાવો. સંભો-
 ગ. દુર્દશા. નૈવેદ્ય. બલિદાન.
 ભોગભોગે (અ) કદાપિ, ક્વચિત્. વેળાએ.
 ભોગવટો (ના) વહીવટ, ઉપભોગ. સત્તા.
 ભોગવવું (કિ) અનુભવવું. વહીવટ ચલાવવો.
 ભોગળ (ના) ભુંગળ, આડી.
 ભોગિની (ના) અભિષેક રહિત રાણી.
 ભોગી (વિ) ભોગવનાર. સંસારી.
 ભોગી (ના) હમરો. સાપ. રાત. આશક.
 ભોજક (ના) જૈન મંદિરનો ગવૈયો.
 ભોજન (ના) જમણું, ખોરાક.
 ભોજનદક્ષણ (ના) જમીનને આપવાની દક્ષણ
 ભોજનપત્ર (ના) ભુજનપત્ર, એક ઝાડની છાલ.
 ભોજું (ના) માકુંડ, એક જાતનું વાંદર.

ભોળાઈ (ના) ભ્રાતૃત્વયા; ભાભી.
 ભોટ (ના) ભોયડ; ઢોઢ.
 મોટવો (ના) ધડો. માણીનો ક્ય.
 હું (વિ) સરમિનું. ઓશિયાળું.
 પથડ (ના) મૂર્ખ, ભોર.
 ાથું (ના) જડિયાં. મળજા રેસા.
 ભોપાળી (ના) એક દક્ષણી, રાગણી.
 ભોપાળું (ના) પોલાણ. અખાસ.
 ભોપી (ના) શિવનો પૂજારી.
 ભોમ (ના) ભોમ, મંગળ. (વારં કે ગ્રહ).
 ભોમિયો (ના) વળાવો. માહિતગાર માણસ.
 ભોયંગ (ના) ભુજંગ, સર્પ.
 ભોર (ના) પ્રભાત, મળસડું/વહાણું.
 ભોર, ભોરભોર (અ) સમાપ્ત, પલાસ.
 ભોરિંગ (ના) સર્પ, સાપ, ભુજંગ.
 ભોરો (ના) ભમરો, પટપટ.
 ભોવન (ના) ભુવન, લોક.
 ભોળ (ના) તરુમર, ચક્રર, ફેર. ઓકારી.
 ભોળપણ (ના) નિષ્કાપટ્ય; નિખાલસપણું.
 ભોળવડું (કિ) છેતરવું, ઠગણું. સમન્વડું.
 ભોળવડું (કિ) ઠગણું, છેતરાવું.
 ભોળાઈ (ના) ભોળપણ, સાધુતા.
 ભોળું (વિ) નિખાલસ. સાદું, સૂઝું.
 ભૌતિક (વિ), મહાભૂત સંબંધી.
 ભૌરિક (ના) કનકાચક્ષ, સોનાનો ખનનચી.
 ભૌમ (ના) ભોમ, મંગળ, ભૂમિપુત્ર.
 ભ્રંશ (પ્ર) ઉતરતી નિયંત્રિતશૃંગ. જેમ રાજ.
 ભ્રંશ, અપભ્રંશ.
 ભ્રમ (ના) વહેમ, શક. સંદેહ. ઓટા તક.
 ભ્રમણ (ના) ઘેલછા; ભ્રમ.
 ભ્રમણતા, ભ્રમણા (ના) ઘેલાપણું.
 ભ્રમર (ના) ભમરો, પટપટ.
 ભ્રમિષ્ઠ, ભ્રમી (વિ) વહેમી. ભ્રમ પામેલું.
 પમી (ના) એક નતનો છોડ.
 ટ (વિ) ભ્રંશ થયેલું. ઉતરેલું. ચ્યુત.
 યાચાર (ના) અચૂદ આચરણ.
 યાચાર (ના) અરુકામીજો, અપવિત્રતા.
 યાત, યાતા (ના) ભોઈ, બધું.
 યાન્તિ (ના) વહેમ, શક. મિથ્યાપણું.
 યી (ના) ભણું, ભમર.

મ.
 મ (ના) રપમો બંન. કવિતાનો એક ગાણ.
 મ (અ) નહિ, મા. [મહેશ.
 મહાચર્વ (કિ) દોરવું. નમ્ર થવું.
 મહ(ના)મો. નરમ. કુમળું ખાવાની લલુતાવાળું.
 મકર (ના) કપટ, ફેલ. મગર. એક રાશિ.
 મકરધ્વજ (ના) કામદેવ.
 મકરન્દ (ના) ફૂલનો રસ. કોયલ. કમળતંતુ.
 મકરબાજ (વિ) ધૂત, ઠગ. ઢોંગી.
 મકરસંક્રમણ (ના) મકર રાશિમાં સૂર્યનો
 મકરસંક્રાંતિ } પ્રવેશ. મકર માસ. જિતરાણ.
 મકરાકર (ના) દરિયો, સમુદ્ર. [જિતરાયન.
 મકરાકૃત (વિ) મગરના આકારનું (કુંડળ).
 મકલાઈ (કિ) સંદ હસવું. હરખાવું.
 મક્કસદ (ના) મતલબ, ભાવાર્થ, હેતુ.
 મક્કસુદ (અ) ખાસ, ખસુસ, સુદામ.
 મકાઈ (ના) મકૈ, એક ધાન્ય.
 મકાત (ના) પગ રસ્તે આવેલા માલની જાત.
 મકાન (ના) ઘર, મંદિર, આલય. મુકામ.
 મકૈ (ના) એક અનાજ, મકાઈદોડા.
 મકોડી (ના) મંકોડી, મકોડાની માદા.
 મકોડી (ના) મંકોડો, એક કાળો છવડો.
 મક્કમ (વિ) મજબૂત, જબર, પાકું.
 મક્તબ (ના) મદ્રેશા, નિશાળ.
 મક્કું (વિ) મોકળું, પકું.
 મક્તો (ના) ઈન્દો, કંટાકટ [અથેલ].
 મક્કિઝ (ના) માંપી.
 મખબલ, મખમલ (ના) એક રેશમી કાપડ.
 મખખીચૂસ (વિ) ધણોળ કસરિયો.
 મગ (ના) મુદ્દગ, એક પ્લોઝ. માંઝ.
 મગ (અ) ભણી, તરફ, ખાનું.
 મગન (ના) ભેળું, મસ્તકની અંદરનો ભોળ.
 ખી. ખીજ. એક ખોરાક.
 મંગડો (ના) ગુલબોસવું ખી.
 મંગણ (ના) કવિતાનો એક ગાણ, ત્રણ ગુરુ અક્ષર.
 મંગતર (ના) એક પાંખવાળું છવડું.
 મંગદળ (ના) મગના લોટનું દળ. મંગદળિયું.
 મંગદળિયું (ના) મુદ્દગર, હાથ કસરતનું એક સા.
 મગદૂર (ના) કાકી, શક્તિ. [ધ્રો.
 મગન (વિ) મગન, રાહ, પ્રસન્ન.

મગબાદણાં (ના) લાકડાં, બળતણ, છાણાં.
 મગર (અ) પણ, લેછીન. [મચ્છ.
 મગર, મગરમંછ (ના) મકર, દરિયાનો માટો.
 મગરમસ્ત (વિ) ખાધ પીને નિશ્ચિંત પડેલો.
 મગરિયું (ના) છાપરાપર ચઢવાની બારી.
 મગરબ (વિ) અભિમાની, ગર્વિષ્ઠ.
 મગરબી (ના) ગર્વ, પતરાળ, અભિમાન.
 મગરર (વિ) મદોનમેત, મગરબ.
 મગરરી (ના) મગરબી, મદ.
 મગાવડું (કિ) અણાવડું. માગે તેમ કરવું.
 મગિયું (ના) સ્ત્રીનું એક સૂતરાઈ વસ્ત્ર.
 મગાકું (ના) મગમાંનું ગોતર.
 મગન (વિ) ફૂળેલું. પ્રસન્ન.
 મધમધલું (કિ) મધમધાટ થવો.
 મધમધાટ (ના) મુગંધીનું બેહેકાટ.
 મધવા (ના) ઇંદ્ર, મરુવાનું, મધવાનું, બિ-
 રોન, પાકશાસન, વૃદ્ધશ્રવા, શુનાશીર, પુ-
 ન્દ્રૂત, પુરંદર, જિજ્ઞણ, લેખર્ષભ, શક, શ-
 તમન્યુ, દિવસ્પતિ, સુત્રામા, ગોત્રસિત,
 વનરી, વાસવ, વૃષા, વારતોઘ્યપતિ,
 સુરપતિ, બલારાતિ, શયીપતિ, જંલસેદી,
 હરિહય, સ્વારાટ, નમુચિસૂદન, સંકંદન,
 દુશ્યવન, દુરાપાટ, મેધવાહન, આખડલ,
 સહસ્ત્રાક્ષ, જલુક્ષા. એ પાંત્રીસ ઇંદ્રનાં
 મધા (ના) એક નક્ષત્ર. [નામોછે.
 મંકોડી (ના) મકોડી } એક કાળું જીવડું.
 મંકોડો (ના) મકોડો }
 મંગરો (ના) હુંગરો, પહાડ.
 મંગળ (ના) દેવચાણુ, શુભ. આરંભની ઈશ્વ-
 રસ્તુતિ. ફેરેલ. લોભ.
 મંગળકેરા (ના) પરણી બીડીને વરવડૂ ચો-
 રીની પ્રેક્ષણા ફેરેલે તે.
 મંગળમૂર્તિ (ના) દેવચાણુકારી સ્વરૂપ. ગણપતિ.
 મંગળાચરણ (ના) ગ્રંધારંભની ઈશ્વર પ્રાર્થના.
 મંગલાષ્ટક (ના) શુભકર્મની સમાપ્તિમાં દે-
 વાના આશીર્વાદ આઠ સ્લોક.
 મંગાવડું (કિ) મગાવડું, અણાવડું.
 મંગાળો (ના) પથ્થર ગોઠવી કરેલો ચૂલો.
 મચક (ના) ડગવાની ક્રિયા.
 મચકણિયું (ના) કાને ખુમખડાં ધાલવાનો વેહ.

મચકુર (ના) મજકુર. વિષય. (વિ) સદરદુ.
 મચકો (ના) લેહેકો, ચાળો. [ચાલવું
 મચકોડવું (કિ) મરડવું.
 મચડવું (કિ) દાળીને ધાંડું વાળવું.
 મચમચાવડું (કિ) ચાળા કરવા. હલાવડું.
 મચલું (કિ) માલું. ધૂમલું. ભમલું. મરતી.
 મચાવડું (કિ) મચે તેમ કરવું. [આવડું.
 મચિયેર (ના) મોરસની ભતનો એક છોડ.
 મચ્છ (ના) માછલું. મેધધનુષ્ય. એક વિષ્ણુ-
 નો અવતાર. [મત્સર
 મચ્છર (ના) મત્સરા, એક ઉડતું જીવડું, રાંસ.
 મચ્છરદાની (ના) મચ્છર ન પેસે એવી ઝી-
 ણી બળીનો કાડનો પડદો.
 મચ્છી (ના) માછલી.
 મચ્છીમાર (ના) માછી હીમર, ધીવર.
 મછણ (ના) મુખપ્રક્ષાલણ, મોં ધોવું તે.
 મછવો (ના) હોડી, તાનું વહાણ.
 મજ (ના) માંડ, મમ.
 મજક (ના) મચક, ડગમગલું.
 મજકુર (ના) વિષય, મતલબ, સાર.
 મજકુર (વિ) સદરદુ. ચાલુ. [હોલે દિલ.
 મજલું, મજનુન (ના) લેલીનો આશક (વિ)
 મજબૂત (વિ) કઠણ. ટકાઈ. પાકું. જળજ.
 મજબૂતી (ના) કઠણાઈ. જોર.
 મજમુદાર (ના) પરગણાનો એક અસલદાર.
 મજરે (અ) મુજરે. સાટે. હિસાબમાં.
 મજરો (ના) મુજરો, સલામ. સલામતીનું ગાયન.
 મજલ (ના) માર્ગ. અમુક વખતની ચાલ. મુ-
 કાને. ટપો.
 મજલો (ના) માળ, દાદર. (ધરનો).
 મજહબ (ના) ધર્મ. સંપ્રદાય. પંથ.
 મન્ક (ના) મસ્કરી, ઠકો. ચેષ્ટા.
 મન્જિયાર (ના) પંતિયાણું, ભાગદારી.
 મજહ (ના) મન્જિષ, એક વનસ્પતિ.
 મજુર (ના) બીજરી, હેલકરી, ખારવાહક.
 મજુરણ (ના) મજુરી કરનાર સ્ત્રી.
 મજુરી (ના) હેલ, મેહેનત. મેહેનતાણું.
 મન્તસ (ના) મંજુષા, મોટી પેટી, પેટારો.
 મન્નન (ના) ફૂંચડી. સનાન. [વીથે
 મન્ન (ના) હાડકાંનો માવો, માંસવું સર્પ

મહા (ના) મોજ, ગમ્મત. લમશો.
 મહાનું, મહેનું (વિ) સુંદર. ગમ્મતી.
 મહારી (ના) મહાપ્ર, મનની મોજ.
 મય, મયક (ના) પલંગ, કોચ ઈં બેસું.
 મહા (ના) મનીપા, ઈચ્છા, હમેદ. [આસન.
 મહા (ના) માંજવાની ક્રિયા. પીટ. મીસી.
 મંજરી (ના) માંજર (છેડવાના). માળા. શુ.
 મંજર (ના) બિલાડો, માંજર. [ચક્ર.
 મંજરા (ના) તાલ તથા તાલ. માટે વગાડ-
 વાની, પીતળની બે ચકતી.
 મંજર (વિ) કળલ. પસંદ, ઠેરવેલું.
 મંજો (ના) લખાટો, રમવાનો ગોળી.
 મટ (ના) ઝંપ, તીરાંત. મટકો.
 મટકી (ના) હાંદલી, માટલી.
 મટકું (ના) હાંદલું, માટલું. ધારવો.
 મટકો (ના) ચાળો, અંગ મરડવાની રીત.
 મટલું (કિ) દૂર થવું. ટળવું. જવું.
 મટકી (ના) હાંદલી, કીટરાની ગોળી.
 મટાડી, મટાડું (ના) મુતિકા. માટી.
 મટ (ના) એક કડોળ. સાધુસંતવું રહેકાણુ.
 મટારવું (કિ) મટરવું, સુંદરું. ટાપટીપ કરવી.
 મટિયાં (ના) મકના લોટની પૂરી.
 મટરણી (ના) રંદો, સથારતું એક બોલર.
 મટરવું (કિ) સુંદરું. ટીપવું. કીટકાં કરવું.
 મટો (ના) પાણી રેડી છલેલું દહીં.
 મટ (ના) હઠ, આગ્રહ, મમત.
 મટડું (ના) રાખ, લાસ, પ્રેત.
 મટધો (ના) બેપિયાનો હપરી.
 મટપ (ના) એક છોડ (લાલ).
 મટમ (ના) [અંગ્રેજી] બાનુ, સ્ત્રી.
 મટલું (કિ) મરડવું, વાંકું વાળવું, હરકત કરવી.
 મટાગાંઠ (ના) મરડાના બેવી કટણુ ગ્રંથી.
 મટિયા (ના) મરડીને ધાલવાનાં પોલાં, કલ્લાં.
 મટિયો (ના) છો, પકવવાનો કાંકરો.
 મટું (ના) રાખ, મટડું.
 મટલું (કિ) ઢાંકણુ કરવું.
 મટી (ના) મરડી, પલુંકુડી, ખુપડી.
 મણુ (ના) ચાળીસ સેરનું માપ.
 મણકો (ના) મણિ, ગોળ દાણો.
 મણા (ના) જોષ, બાકી, જ્યંતતા.

મણિ (ના) હીરો, રત્ન. મોતી. ચળકતો પ-
 થ્યર. દાણો.
 મણિકો (ના) મણુ માય તેવડું પાત્ર. મણુનું
 મણિધર (ના) નાગ. [વળન.
 મણન (ના) શોભા. સ્થાપન. પુણિ.
 મણપ (ના) માંડવો. આંગણાની બેઠક.
 મણવું (કિ) વળગવું. ભીરવું.
 મણળ (ના) ઘેરાવો. વર્ગ. રાજવિભાગ. ચક્ર.
 મણળિક (ના) મંડળનો સૂળો.
 મણળી (ના) સલા મેલાવડો. વર્ગ. ટોળી.
 કંપની, સોસાઇટી [અંગ્રેજી].
 મણાણુ (ના) આરંભ, પાયો. ફવાના ચકતું,
 લાકડું. વરકતનું અન્નહન.
 મણામણી (ના) ખાલું પાડનારની સુખડી.
 મણાવડું (કિ) નોંધાવડું, લખાવડું. રાત્ર કરાવડું.
 મણાવું (કિ) માંડવું થવું. વિવાહ થવા. ઠે.
 મણિત (વિ) શોભિતું. [ણિ પડવું.
 મણિત(પ્ર)ઈ, વાળું; વાનુ અથે જેમ ગુણુ મણિત.
 મત (ના) વિચાર, અભિપ્રાય. ધર્મમાર્ગ. સિદ્ધાંત.
 મતલબ (ના) મનકર, હેતુ. સ્વાર્થ. અર્થ.
 મતલબી (વિ) સ્વાર્થી, અર્થી.
 મતવાદ (ના) સ્વમતનો આગ્રહ.
 મતવાદી (વિ) પોતાના મતનો આગ્રહી.
 મતવાલી (વિ) ઢાંકડી, ચપલ (સ્ત્રી).
 મતસરવણી (ના) એક કન્યાપ્રત.
 મતા (ના) માલ, દોલત. વિશાત, દમ.
 મતિ (ના) બુદ્ધિ, સમજ, આકલ.
 મતિભ્રમ (વિ) બેસમજ. ચિત્તભ્રમ.
 મતિમંદ (વિ) બુધી, કમઆકલવું.
 મતિયો (વિ) મમતી, હુડીલો. આગ્રહી.
 મતું (ના) સહી.
 મટડુણુ (ના) માકણ, માંકડ.
 મટ (વિ) મટદાણુ. ઘેલું.
 મત્સર (ના) અદેખાઈ, ઇર્ષ્યા.
 મત્સરી (ના) અદેખું, ઇર્ષિત.
 મત્સ્ય (ના) મચ્છ, માછલું, કૃષ્ણ.
 મચક (ના) મુખ્ય સ્થાપ. પીઠ. ઝાવણી.
 મચન (ના) ચુલોલણુ. મહામેહેનતો. ચર્ચા.
 મચવું (કિ) મળવું. બળોવડું. ઘણી મહેનત
 મથાવડું (કિ) ધંધાવડું, હરાવડું. [કરવી.

મથાળી (ના) પાઘડી, શિરપેચ.
 મથાળું (ના) ઉપલો ભાગ. નામ. ઉપલી શાખ.
 મથાળું બાંધવું (કિ) માથાદીક લેણદેણ ઢેરવવું.
 મથોડી (ના) ઢોરના સિંગડાના યડનો ભાગ.
 મથોડું (ના) માથું ફેળે તેટલું ઉંડાણ.
 મદ (ના) ખુમારી. ગર્વ. કામ. ગણદરથળનો પ્રસંગ. મીઠો રસ.
 મદગળ (ના) હાથી, હસ્તી, કુંજર, ગજ, કરી.
 મદત (ના) મદદ, સહાય. આસરો.
 મદતિયું (વિ) સહાયક.
 મદદ (ના) પુષ્ટિ, કુમક, ઉપરાણું.
 મદદગાર, મદદનીશ (વિ) મદદ કરનાર.
 મદન (ના) કામ, ઇસ્ક.
 મદનકૃણ (ના) મિંદળ, એક કૃણ.
 મદમાણું (વિ) મદવાળું, ગર્વથી પ્રકુલિત.
 મદરેશા (ના) પાઠશાળા, વિદ્યાલય.
 મદાન્ધ (વિ) ગર્વથી અંધ થએલું.
 મદારત (ના) ધરદારત, પરાણાત્યાકરી.
 મદારી (ના) ગારુડી, બાજગર. નટ.
 મદિરા (ના) દારુ, સુરા, મધુ, કાદંબરી.
 મદી (વિ) મદવાળું, અભિમાની.
 મદોન્મત્ત (ના) ઉછૂંખલ, હકેલ.
 મધ (ના) મદિરા, દારુ, સુરા, મધુ, કાદંબરી.
 મધપાન (ના) દારૂ પીવો તે.
 મધપી (ના) દારૂખાન, દારુડિયો.
 મદ્રાસ (ના) એક શહેર, એક ઈલાકો.
 મદ્રાસી (વિ) મદ્રાસનું.
 મધ (ના) મધુ, ક્ષોદ્ર, માક્ષિક.
 મધ (વિ) મધ્ય, વચલું. [કરવાનું ધર.
 મધપૂડ, મધપૂડો (ના) નધમાંખીનું મધ એકકું.
 મધમાંખ, મધમાંખી (ના) મધુમક્ષિકા, મધ કરનાર માંખી.
 મધુ (ના) મધ. મકરંદ. અમૃત. મૌડનું ઝાડ.
 મધુ (વિ) મીઠું, ગળ્યું. [મધ. વસંત. ચૈત્ર.
 મધુર (ના) મધમાંખી. ભમરો.
 મધુપ (ના) ભમરો, ધટ્ટપદ.
 મધુપર્ક (ના) પંચામૃત પૂજન.
 મધુર, મધુર (વિ) મીઠું. મીઠાશવાળું.
 મધુવન (ના) વંદાવન. વનનું એક રથળ.
 મધોમધ (અ) વચમાં.

મધ્ય (ના) વચલો ભાગ. (વિ) વચલું.
 મધ્યખિંદુ (ના) ગોળનું વચલું ખિંદુ.
 મધ્યમ (ના) ગાયનતા, ઉ સ્વરમાંનો ૪ થો.
 મધ્યમ (વિ) વચલું. વચલાવાંધાનું. સાધારણ.
 મધ્યમા (ના) વચલી આંગળી. યુવતી. વાહની ત્રીજી સ્થિતિ. મોંમાં થતો શબ્દોચ્ચાર.
 મધ્યસ્થ (વિ) તટસ્થ, પંચ. વચમાં રહેનાર.
 મધ્યાહ્ન (ના) તપોર.
 મધ્યે (અ) વચ્ચે, વચ્ચેવચ.
 મન (ના) ચિત્ત, ચેત, તદ્દય, સ્વપ્ન, તદ્દ માનસ, હૈયું. પ્રિચ્છા. વિચાર. એક અંતઃમનકલ્પિત (વિ) બોલું, તરંગી. [રૂ.
 મનકામના (ના) મનકામના, મુરહઃ.
 મનપ (ના) મનુષ્ય, માણસ.
 મનપાદેહ (ના) નરદેહ, મનુષ્યરૂપે વર્તન.
 મનપો (ના) અવતાર, જીંદગી, જનમારી.
 મનડું (ના) મન (કવિતામાં).
 મનન (ના) ચિન્તન, મનમાં ફરી ફરીને રમ.
 મનફેર (ના) સહેજ ફેરફારવાળું. [રૂ.
 મનમાનવું (વિ) પેટપૂર. મનને પસંદ.
 મનમેલાપી (વિ) મળતાવડું.
 મનમોજી (વિ) તરંગી. આનંદી.
 મનમોહન (વિ) દિલપસંદ. ચિત્તાકર્ષક.
 મનવા (ના) માણસ. મન.
 મનવાંછિત (ના) ઇચ્છિત.
 મનવાર (ના) લઢાઈનું વહાણ, મોટી આર્થશોઢ.
 મનસા (વિ) મનથી થએલું.
 મનસૂળો (ના) ધારણા, વિચાર, ઇરાદો.
 મનસ્વી (વિ) સ્વચ્છંદી. તરંગી. મન પ્રમાણે.
 મનહર (વિ) મનોહર, સુંદર. [વર્તનાર.
 મનહર (ના) કવિત, એક અક્ષરવૃત્ત.
 મના, મનાઈ (ના) અટકાવ, પ્રતિષેધ.
 મનામણાં (ના) દાલાવાલા, મનાવવાનું કામ.
 મનારો (ના) મિનારો, છુરજ, ડાવર [અથેલું.
 મનાવવું (કિ) સ્તમ્ભવવું.
 મનાવું (કિ) ફરીથી સ્નેહ કરવો. રીસ ઉતારવું.
 મની (ના) બિલાડી.
 મનીહાર (ના) ચાંદલા ચૂડી, મણી વગેરે જે ચનાર. ભવાયનો એક વેશ.
 મનીશ (ના) મનુષ્ય, માણસ.

મનુ (ના) મન્વંતરનો મૂળ પુરુષ. એક રીત.

મનુજ (ના) મનુજ, માણસ, માનવી.

મનુ, મનુષ્ય (ના) માણસ, માનવ, પુરુષ.

મનુષ્યણ (ના) નવ નક્ષત્રનો સમૂહ.

મનો (ના) મના, અરકાર.

મનો (સ) “હું”ની ણીજ પ્રલકિતનું રૂપ.

મનોધર્મ (ના) મનના ધર્મ-વિકાર.

મનોભંગ (ના) આશાભંગ, નાહમેદ. નિરાશા.

મનોભાવ (ના) મનોવૃત્તિ લાગણી.

મનોમય (વિ) માનસિક, મનસંબંધી.

મનોમયકોશ (ના) પંચકોશમાંનો એક. અ-

મનોરંજક (વિ) દિલપસંદ, મનહર. [હંભાવ.

મનોરથ (ના) ઇચ્છા, મનકામના.

મનોવિકાર (ના) ચિત્તવૃત્તિ, લાગણી.

મનોવૃત્તિ (ના) મનોભાવ. સંકલ્પવિકલ્પ.

મનોહર, મનોહારી (વિ) મોહક, યુગ્મચરત.

મન્તર (ના) મંત્ર, ગુપ્ત વચન.

મન્તરણું (કિ) મંત્રથી સિદ્ધ કરવું.

મન્ત્ર (ના) ગુપ્ત વાક્ય. વેદની ઋચા. સલાહ.

મન્ત્રપુંખાંતલિ (ના) મંત્ર લાણી ખોળલે ફે-

લ વધાવવાં તે. ધમધી.

મન્ત્રશાસ્ત્ર (ના) મંત્ર સંબંધી વિદ્યા.

મન્ત્રી (ના) મધાન, વહર, સલાહકાર, રોકે-

મન્થન (ના) મથન, વલોણું. [રી [અંગેણ].

મન્દ (નિ) ધીરું, ધીરું. સુસ્ત. આછું. આછું.

મન્દવાડ (ના) ગિમારી રોગ, આત્મર. વિકાર.

મન્દહાર્ય (ના) મોં મલકાવું તે.

મન્દાકિની (ના) ગંગાપ્રવાહ. આકાશગંગા.

મન્દાર (ના) પારિજાતક, એક દેવવૃક્ષ.

મન્દિર (ના) દેહેરું, દેવાલય. ઘર, હવેલી.

મન્દિલ (ના) કસળી પાધડી.

મન્દી (ના) બિતરતો ભાવ. મકાર.

મન્દું (વિ) મંદ, ધીરું, ધીરું. સુસ્ત.

મથ (ના) કામદેવ, મદન. (જુઓ) રતિ-

મોદ (ના) માનસિક આનંદ. [રતિ.

મન્વંતર (ના) એક મનુનો સમગ્ર કલ્પનો.

૧૪ મો ભાગ. ૩૦૬૭૨૦૦૦૦ વર્ષ.

મંપારો (ના) અનાજનો માપનાર, પરીચક્ષ તથા

મક્ત (અ) વગરપેસે, ફાકટ. [વિપ્રારી.

મક્તિયું (વિ) મક્તિયું, મક્ત લેનાર.

મલમ (વિ) ગુપ્ત. સંકેતિક. મોઘમ.

મમ (સ) માંડ.

મમત (ના) મમત્વ. આશ્રહ, હક. ખોહોંસ.

મમતા (ના) મારાપણું. વહાલ, પ્રીતિ.

મમતી (વિ) આશ્રહી, હઠીકું,

મમાત્વ (ના) મમતા, મારાપણું. હક. વહાલ.

મમરા (ના) કુરમરા મીઠાના ગરમ પાણીમાં

પલાળી ફલવેલા ચોખા. [રણી કરવી.

મમરા મૂકવો (કિ) રંજક મૂકવી, લડવાને ઉરકે-

મમળાવવું (કિ) મોઠામાં હલાવવું.

મય (પ્ર) તટ્ટપતાદર્શક. જેમ જળમય, આનંદ

મયા (ના) માયા, વહાલ. દયા, કૃપા. [મય.

મ્યુર (ના) મોર, કલાપી.

મર (અ) છોને. હશે. બેરકારીસૂચક.

મરકત (ના) એક જાતનો મણિ.

મરકલકું (વિ) મલકાવું, મંદહાર્યવાળું.

મરકી (ના) ધણું મરણ, અથોક, કોગળિયું.

મરકી (ના) મરધાની માદા, ફકડી.

મરકું (ના) મરથો, મરકી; ફકડો, ફકડી.

મરથો (ના) ફકડો, એક પાંખી.

મરચી (ના) મરચાંનો છોડ.

મરચું (ના) મરચીનું ફળ, એક તીખો મસાલો.

મરજ (ના) આત્મર, આધિ. (જુઓ) રોગ.

મરજવેલ (ના) દરિયાકાંઠાનો એક વેલો.

મરજદ, મરજદા (ના) મર્યાદા, અટક. વિવેક.

મરજદી (વિ) પુષ્ટિમાર્ગના કંઈ વિશેષ નિ-

યમ પ્રજનાંરો વૈષ્ણવ.

મરજ (ના) ઇચ્છા, પુશી, મિન્દગ.

મરડ (ના) મરડવાની ક્રિયા. મરડાટ.

મરડણું (કિ) વાંકું વાળવું. હરકત કરવી.

મરડાટ (ના) રીસમાં વાંકું ગોલવું તે. મર-

ડવાળી ચાલ. વાંકાઈ.

મરડાવું (કિ) વાંકું વળવું. આડા થવું.

મરડો (ના) અમળાઈને આડાં થવાનો રોગ.

મરચું (ના) મૃત્યુ, મોત, નિધન. સંકટ.

મરણુતોલ (ના) મૃતપ્રાય, મરવા જેટલું

મરણાન્ત (વિ) મરતાં સુધી. મૃત્યાપછી.

મરણિયું (વિ) મરવાને તૈયાર, અપલાવનાર.

મરતબો (ના) પટ્ટવી, મોલભો, અનિહાર.

મરદ (ના) મદ, નર, લાયરો, પુરુષ.

મરહાઈ, મરહાતળી (ના) પુરુષાતન. બહાદુરી.
 મરહાની (વિ) મરદને શોભે તેવું. નિહર.
 મરદી, મરદુમી (ના) મરહાઈ, પુરુષાર્થ.
 મરદેઆદમી (ના) હુલીન-હિમતવાન-શૂરરથ.
 મરનાર (વિ) મૃત્યુ. મરહુમ, ખેહેસ્તી.
 મરતું (કિ) મરણ પામતું. નષ્ટ થતું. ખાખ
 'ચર્વી. અધીર થતું. બંધ પડતું. થાકતું.
 મરવો (ના) નાની કાચી કેરી.
 મરસીઆ (ના) રાજઆ, શોકગીત(મુસલમાની).
 મરાકા (ના) મહારાષ્ટ્ર દેશની એક શુદ્ધ જાતિ.
 મરાકી (વિ) મહારાષ્ટ્ર દેશ સંબંધી.
 મરાઠો (ના) મહારાષ્ટ્ર દેશનો આદમી.
 મરામત (ના) દુરસ્તી, ઠાંકીક. [નો હંસ
 મરાળ (ના) મરાલ, રાતા પગ અને રાતી ચાચ-
 મરી, મરીચ (ના) તીખાં, એક છાંડના દાણા.
 મરૂડી, મરૂદી (ના) પહોંટી, સાધુની કુપંડી.
 મરુત (ના) પવન, વા, સમીર, વાયુ, વાયરો.
 મરેઠી (ના) મરાઠી. એક છાંડ.
 મરેઠો (ના) મરાઠામાંનો એક.
 મરો (ના) મોત, દૃઢાળ. (જુઓ) મરણ.
 મરોડ (ના) વળણ (અક્ષરતું).
 મરોડતું (કિ) મરડતું, વાળતું.
 મરૂંટ (ના) મોંકડું, વાંદરો. (વિ) ચૂંકલકડી.
 મર્ય (વિ) મરવા જેવું, નાશવાન.
 મર્યલોક(ના) મૃત્યુલોક. મરણને આધીન મૃતિ.
 મરૂન (ના) રંગડ. ચાળતું ઘસતું તે.
 મર્મ (ના) ગુહ્ય, છુપે ભેદ. કાળજી. ભાવ.
 મર્મજ્ઞ (વિ) મર્મ જાણનાર, ભેદ સમજનાર.
 મર્મસ્થાન(ના) કાળજી, શરીરનો કોમળ અવયવ.
 મર્ગીળ, મર્ગીળ (વિ) સંકેતથી ભરેલું.
 મર્થદશીલ (ના) મર્થદાવાળું, વિનયી.
 મર્થદા (ના) અદબ, વિવેક. હદ. અટકાવ.
 મલ (ના) મલ. લડ બેરાવર આદમી.
 મલકાતું (કિ) મદ મદ હસતું.
 મલકુંડું (ના) છાસની દોહણી.
 મલપતું (વિ) ધીમી ડોલતી ચાલતું.
 મલમ (ના) ચીકણું ચોપડવાનું ઔષધ.
 મલમલ (ના) એક બાઈક-સૂતર. કાપડ.
 મલાઈ (ના) મલૈ, દૂધની તર.
 મલિન (વિ) ગંદું, ગોળું, મેલું.

મલિનતા (ના) ગંદવાડ, મેલાપણું.
 મલીદો (ના) ધી ગોળવાળો ખાવાના પદાર્થ.
 મલુક (વિ) સાડ, સરસ, શ્રીકાર. [સિદ્ધિ
 મરલ (ના) મલ, લક અંન શૂરવીર.
 મલ્લયુદ્ધ (ના) મલોની કુસ્તી.
 મલ્લાર (ના) મહલાર, એક રાગ.
 મવડાવતું, મવરાવતું(કિ) સમાવડું. (પરદરે
 મવાડતું (કિ) સમાય તેમ કરતું.
 મશ (ના) મિષ, ખાતું, નિમિત્ત.
 મશક (ના) પાણી ભરવાનો ચામડાનો કોથળો
 મશશલ(વિ) રોઈપણું, ગયેલું. શલતાન, ચક્ર
 મશર (ના) રેશમ સૂતરતું લીટીદાર કાપડ
 મશહુર (વિ) નામીયું, પ્રખ્યાત. જાહેર.
 મશાલ (ના) ચીથરા વીંટાળી કરેલો લાંબો
 કાંડો. હિલાલ.
 મશાલચી, મશાલજી (ના) મશાલ ધરનાર.
 મશકરી (ના) મનક, કઠ્ઠા, દેડકી, ટોળ.
 મસ (વિ) બહુ, પુરુષ, અતિ, ઘણું.
 મસનદ (ના) તાજ, ફિરીટ, મુગટ, મુકટ.
 મસલત (ના) સલાહ, વિચાર, મનસૂબો.
 મસલતિયો (ના) સલાહકાર.
 મસવણી (ના) મતસરવણી વ્રત.
 મસવાડા (ના) ગમ, દહાડા, હમેલ.
 મસવાડું (ના) પછવાડું, પાછલા વાડો.
 મસવાડો (ના) ગામતું પછવાડું. મહિનો.
 મસળતું (કિ) ચોળકું શુંદરું.
 મસાણ (ના) રમશાન, પ્રેતસંસ્કારની જગા
 મસાણિયા (વિ) હલકા, થોડા ધીના (લાડ)
 મસાણિયો (ના) ડાહ્યું. મેલેમેલો આદમી.
 મસાણી (વિ) મસિન, ગોળું, મેલેમેલું.
 મસાત (ના) જમીનનો આકાર. [ના પદાર્થો
 મસાડો(ના) હવેજ, તેલનો. ખોરાકમાં લેણવ
 મસિયોઈ (વિ) માસીના (છાંદરો).
 મસિયેણમેલેન.(ના) માસીની છાંદરી.
 મસી (ના) વસ્ત્રપતિપરનો એક વસ્ત્ર. મંત્ર
 મમીદ (ના) મરજીદ, મુસલમાનનું ધર્મસ્થ
 મસો (ના) મંચો ચામડીની ગાંડ.
 મસોતું (ના) કપડાનો કુટોતોટો કરો.
 મસકો (ના) માખણ, નવનીત, લોણી.
 મરજીદ (ના) મસીદ (શખ જુઓ).

ਮਾਨਸਿਕ ਵਿਦਾ = Phenology.

ਮਨੁਸ਼ੀਆਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਨੀਆਂ ਦਾ ਮਨੁਸ਼ੀ ਸਾਹਿਤ

ਮਨੁਸ਼ੀਆਂ ਦੇ ਮਨੁਸ਼ੀ ਅਨੁਸਾਰ ਮਨੁਸ਼ੀ ਪ੍ਰਾਨੀਆਂ

ਮਨੁਸ਼ੀਆਂ ਦੇ ਮਨੁਸ਼ੀ ਅਨੁਸਾਰ ਮਨੁਸ਼ੀ ਪ੍ਰਾਨੀਆਂ

ਮਨੁਸ਼ੀਆਂ

ਮਨੁਸ਼ੀਆਂ ਦੇ ਮਨੁਸ਼ੀ ਅਨੁਸਾਰ ਮਨੁਸ਼ੀ ਪ੍ਰਾਨੀਆਂ

ਮਨੁਸ਼ੀਆਂ ਦੇ ਮਨੁਸ਼ੀ ਅਨੁਸਾਰ

ਮਨੁਸ਼ੀਆਂ ਦੇ ਮਨੁਸ਼ੀ ਅਨੁਸਾਰ

ਮਨੁਸ਼ੀਆਂ ਦੇ ਮਨੁਸ਼ੀ ਅਨੁਸਾਰ

મસ્ત (વિ) મદમાતું, ચક્રચૂર. મગ્ન. હરિહું.
 મસ્તક (ના) શીર. ખોપરી. (જુઓ) માથું.
 મસ્તાન (વિ) મદમતું. તોફાની.
 મસ્તી (ના) ઉન્મત્તાઈ, ઉધમાત, તોફાન.
 મસ્તીખોર (વિ) તોફાની, ઉધમાતિયું.
 મહદ્વેય (વિ) તહદ્વેય, સુસતવી.
 મહત્ (વિ) મોટું, ભારે, વિશાળ.
 મહત્વ (ના) મોટાઈ. અગત્યતા, વળત.
 મહદ્દભુત (વિ) અસાધારણ, અદ્ભુતક્રિક.
 મહન્ત (ના) આચાર્ય, મોટા સાધુ.
 મહર (ના) સૂર્યસ્તંભ, સૂર્યવચન.
 મહરકું (ના) મહેલું, ટાણો. તાનો.
 મહલોક (ના) સૂર્યલોક, એક લોક.
 મહર્ષિ (ના) મોટા ઋષિ. એક પદવી.
 મહમાર (ના) મહ્વારી, એક રાગ.
 મહલાવડો (ના) લાડ. મુનરંજન.
 મહલાવડું (ક્રિ) રંગ પૂરવા. લંબાવડું. રમાડવું.
 મહાકાળ (ના) શિવ, (જુઓ) મહાદેવ.
 મહાકાલ્ય (ના) મોટો પદબંધ ગ્રંથ.
 મહાજન (ના) મોટા પુરોહિત. નગરજનો તથા
 નાતીલાનો સમૂહ.
 મહાઠ (ના) નાળિયેરી. રત્નાદેવની દેહરી.
 મહાત (વિ) કેટી, હરિહું. અટકેલું.
 મહાત્મ્ય (ના) મોટાપણું, ક્ષણશ્રુતિ, પ્રતાપ.
 મહાત્મા (ના) મહાન્યુરૂપ. [સત્તા].
 મહાદશા (ના) જનમન્ત્રિકામાં મુખ્ય ગ્રહની
 મહાદેવ (ના) શંભુ, ઈશ, પશુપતિ, શિવ,
 શૂલી, મહેશ્વર, ઈશ્વર, શર્વ, ઈશાન, શંકર,
 ચંદ્રશેખર, મૂતેશ, પંડરશુ, ગિરીશ,
 મૃડ, મૃત્યુંજય, કૃતિનારા, પિનાકી, પ્રે-
 મથાધિપ, ઉગ્ર, કપર્દી, શ્રીકંઠ, શિતિકંઠ,
 કપાલમૂત, વામદેવ, વિદ્યાપ્રદ, ત્રિલોચન,
 કુશાનરેવા, સર્વરી, ધર્મદી, નીલસોહિત,
 હર, રમરહર, ભર્ગ, ચંદ્રપ્રદ, ત્રિપુંડ્રાંતક,
 ગંગાધર, અધકારિયુ, કંતુકંસી, વૃષદેવજન,
 વ્યોમદેશ, ભવ, ભીમ, સ્થાણ, રૂદ્ર, ઉમા-
 પતિ, મહાકાળ.
 હાદીપ (ના) મોટો બેઠ, પૂર્વ અને પશ્ચિમ
 મહાનુભાવ (વિ) અદ્ભુતક્રિક ગુણવાન. ગિજાર્ધ.
 મહાન (વિ) મોટું, ભારે, મહેત.

મહાપદ્મ (વિ) હંતર અખળની સંખ્ય.
 મહાપાતક (ના) મોટા પાપ, એ પાંચ છે.
 બ્રહ્મહત્યા, મુરખાન, ચોરી, ગુરુસીમમન
 અને પતિત સંસર્ગ.
 મહાપ્રલય (ના) મોટા લય, જગત્માત્રનો નાશ.
 મહાપ્રાણ (ના) જોસ્થી ઉચ્ચારતા વહો.
 (આકરણમાં). [વીરરત્ન કાવ્ય].
 મહાભારત (ના) દૌરવા પાંડવના યુદ્ધ મોટું.
 મહાભારત (વિ) બહુ મોટું અને અધર.
 મહાભૂત (ના) મુખ્ય તત્ત્વ; એ પાંચ છે પૃથ્વી,
 પાણી, તેજ, વાયુ અને આકાશ.
 મહામાયા (ના) આદિમાયા, અંખા, દુગા.
 મહારથી (ના) મોટા યોદ્ધો. ૧૦૦૦૦ રથી
 સામે એકલો બાથ લીડનારો.
 મહારાજ (ના) મોટો રાજ. ગોસાંઘના બા-
 લક. બ્રાહ્મણનું તથા રાજનું સંબોધન.
 મહારાજ (વિ) ભોળો, આનંદી, ઉદાર.
 મહારાત્રિ (ના) મહા વદ ૧૪, મોટી શિવરાત્ર.
 મહારાષ્ટ્ર (ના) મરાઠાનો મુલક. (વિ) મરાઠી.
 મહાલ (ના) પરગણાનો એક ભાગ.
 મહાલકરી (ના) મહાલનો સરકારી અધિકારી.
 મહાલય (ના) શ્રાદ્ધપક્ષ. મોટું ધામ.
 મહાવત (ના) હાથીને હાંકનાર.
 મહાવરો (ના) નિત્યગ્રમ. અલ્પોસ, ટેવ. સહ.
 મહિના (ના) ગર્ભના દહારા. માસ. [વાસ].
 મહિનાદાર, મહિનાવાળો (ના) માસિક પ-
 ગારદર નોકર.
 મહિનામાળી (વિ) ગર્ભવતી, હમેલગ્નમાળી, ગરોદર.
 મહિનો (ના) માસ. ૩૦ દિવસ. રજોદર્શનનો.
 મહિમા (ના) પ્રતાપ, યશ, મહાત્મ્ય. [સમંય].
 મહિયર (ના) સ્ત્રીના માળાપતું ધૂર, ખીચેર.
 મહિયારી (ના) ગોવાલણ. કોઈ, નીઆણી.
 મહિયેર (ના) માહેર, ખીચેર.
 મહિલા (ના) સ્ત્રી. રાણી.
 મહી (ના) પૃથ્વી. ગાય. દહીં.
 મહી (અ) અંદર, માંહે.
 મહીપતિ, મહીપાળ (ના) રાજ, (જુઓ) ભૂપ.
 મહીપ (ના) પોરો, ભેંસનો નર.
 મહીપાસુર (ના) એક દૈત્ય. મૈસુરનું પ્ર-
 મહીષી (ના) ભેંસ, પાડી.

મહુડાં (ના) એક ઝાડનાં ફૂલ.
 મહુડો (ના) લસુક, એક ઝાડ.
 મહુવર (ના) એક વાધ (ગરડીનું).
 મહોતાજી (ના) શુભારતો. વિદ્યાગુરુ. મુનીમ.
 મહેન્દ્ર (ના) મોટો ઇંદ્ર. ચક્રવર્તી રાજ.
 મહેરણા, મહેરણા (ના) સાલક, એક વનસ્પતિ.
 મહેરા, મહેશ્વર (ના) મહાદેવ (જુઓ).
 મહોદધ (ના) મોટો બળદ.
 મહોત્પલ (ના) પદ્મ, નલિન, અરવિંદ, સ-
 હસપત્ર, કમલ, રાતપત્ર, કુશોચ, પદ્મે-
 હ, પંકજ, તામરસ, સારસ, સરસીરુહ,
 બિસપ્રસૂત, રાંજવ, પુષ્કર, અંબોરુહ.
 મહોત્સવ (ના) મોટો આજીવ.
 મહોત્સાહ (ના) મોટો ઉત્સાહ. મોટો ઉદ્યમ.
 મળ (ના) મેલ. કચરો. વિષા.
 મળકું (વિ) જરા મોળું (પાણી).
 મળજી (ના) સહવાસ, મેલાપ. સ્નેહ.
 મળતર (ના) પેદાશ, આમદાની, રળતર.
 મળતાવડું (વિ) હળીમળી બધે તેવું, મેલાપી.
 મળતિયો (ના) સોખમી, સાધી.
 મળમાસ (ના) અધિકમાસ, પુરુષોત્તમ માસ.
 મળવું (કિ) પ્રાપ્ત થવું, કમાવું. એકઠું થવું.
 બેડાવું. જડવું.
 મળસકું (ના) પરાધિયું, વહાણું, સત્તાર.
 મળિયાગર (ના) એક સુગંધીદાર લાકડું.
 મળી (ના) તેલનો રંગરો. મેલ.
 મા (અ) નહિ, ના, ન. વારણ અર્થે.
 મા (ના) લક્ષ્મી. માતા, જીજી, પ્રસૂ, જ-
 નની, જનેતા, માતૃશ્રી, છ, આઈ, મારી.
 માં (અ) માંહે, અંદર, આધાર અર્થે.
 માં (મ) સ્વાતમી વિલક્ષિતો.
 માંકડી (ના) ઘંટીના ગાળામાંનું લાકડું. માં-
 માંગ (વિ) ૮, અષ્ટ, આઠ. [કડની માદા,
 માંગ (ના) થેડ. માથાના વાળની લટ.
 માંગણી (ના) માંગણ, મિશ્રક, લીખાર.
 માંગણી (ના) માંગવાની ક્રિયા, લેખ વગેરે.
 માંજર (ના) મંજરી, લટ. સુખતળી. બિલાડી.
 માંજર (વિ) ખીળા અને ચળકતા ડોળાવાળું.
 માંડ (ના) શેલામાટે ગોઠવેલો પોત્ર. [ભૂર.
 માંડણ (ના) રંગડા પાણીનો ઝાડો

માંડણી (ના) દુર્કીનદારને માલ માંડવાની યજ્ઞ
 માંડવી (ના) કુરંગે. કચ્છનું એક શહેર, મે.
 માંડવું (ના) શર કરવું. ગોઠવવું. લખવું.
 માંડીવાળવું (કિ) પતાવવું. પડવું મૂકવું. સ
 માધાન કરવું.
 માંદગી (ના) મંદવાંડ. બિમારી.
 માંસ (ના) ગોરા, પિંચિત, પલલ, કચ, ૨
 માંહ, માંહે. (અ) અંદર, માં. [નિપ. અ.
 માઈ (ના) મા, (જુઓ).
 માઈલ (ના) મેલ, એક અંગ્રેજી જમીનનું મા
 માકડ (ના) માકડુ, મટણ. [પાટિ
 માકડિયું (ના) માકણને ભરાવાનું કાણાવા
 માકડી (ના) માંકડી. ભોજલી વાંદરી. કે
 રાગ. ભૂરી ભેંસ.
 માકડું (ના) મટ્ટ, વાંદર, ભોજણું.
 માકડું (વિ) ગોઠા, રાતા રંગનું.
 માકણ (ના) મટણ, એક દેવેદળનું.
 માખ (ના) માખી, મક્ષિકા.
 માખણ (ના) મંક્ષણ, લોણી, નવનીત, મસે
 માખણિયું (વિ) માખણ જેવું નરમ.
 માખજ (ના) પાકમાંથી આપવાનો સરકા
 માખી (ના) મક્ષિકા. [નો હિસ્સે
 માખો (ના) મોટી લીલી માંખી.
 માગ (ના) માર્ગ, વાંટ. ઠામ. અંતર. પગ.
 માગણ (ના) માર્ગણ, માગનાર, લીખાર.
 માગણી (ના) માંગવું તે. ખૂચ પાનાની
 માગણું (ના) લેહેણું, દેવું. [મતમ
 માગણ (ના) વહી વંચો, વંચનો યશ ગાના
 માગધી (ના) મગધ દેશ સંબંધી ભાષા.
 માગનાર (વિ) લેણદાર. હકદાર. લીખાર.
 માગરણ (ના) વરને વાનો કરવાની વિધિ.
 માગવું (કિ) માંગણી કરવી. લેહેણું કાઢવું. વિનવ
 માગસર (ના) માર્ગશીર્ષ, સહા, આગ્રહા
 માચું (ના) માંસણી. [શુક (માસ
 માચળ (ના) માહ, તપા (મહિનો).
 માચવટા (ના) માહ મહિનાનું વ્રત, માચસ્ના
 માંગલિક (ના) રૂંડો અવસર. (વિ) કલ્યા
 માંગલ્ય (ના) મંગળ. માંગલિક. [મા
 માચરો (ના) મંચક, માચો.
 માચી (ના) નાનો માચો, સર્ગામાચી.

મારો (ના) મંચ. કાચ. બાહમાં ફોરિકાની.
મૂળ ખેડક.

મારલી (ના) મીન, મરલી. એક જંતુ.

મારણું (ના) મરણ (જુઓ) ઝળ. "

મારી (ના) દીમર, માંડલાં પકડનાર.

મારપાટ (ના) માદરપાટ, એક મેડું કાપડ.

મારવેલ (ના) આખાની એક ભત.

મારવું (કિ) ઉટવું, સાફ કરવું.

માનિરેટ (ના) કેનદારી બ્યાંચાધીસ (અંચેલ).

માલ (ચિ) મરહુમ, પૂર્યતું. પાછળનું.

માલ (ના) ધરડી મા, દાંડી અંખા.

માનુકળ (ના) માણે, એક ફળ (ઐપથિ).

માનંત (ના) કાચનો બૂકો લગાડેલી દોરી

માઝમ, માઝમપાક (ના) લાંગનાં ધીમાં ક

સેલો એક પાક.

માઝમરાત (ના) ધોર અંધારી રાત.

માઝો (ના) મુલાનો, અદબ, હલ, મથોદા.

પાટ (ના) માટણું. ગોરસ. એક ભતની ભાલ.

પાટ (અ) માટે, વાસ્તે, સાડ. (કવિતામાં).

પાટરિયો (ના) ચાણું બાંધ્યાવિનાનો ફૂનો.

પાટલી (ના) હાંદલી, નાનું માટણું.

માટણું (ના) હાંદણું, ફુંબ.

માટી (ના) મૃતિહા, મટોડી. ધણી. વર.

માટી (ચિ) કળાર, લક.

માટીડો (ના) પુરુષ, ભાચડો, નર, મરક.

માટે (અ) હાજે, વાસ્તે, અથે, સાટ. થી, લીધે.

માડ (ના) માટ (એક ભતની ભાલ).

માડું (ચિ) ખરખ, છુરું, નહારું. કમ, ખૂણું.

માડું (ના) શોકનુક બનાવ.

માટેરું (ચિ) ચોડું, લગાર. સહન ઓધું.

મારણું (ના) મંડન, કપાળે ટપકી ચોટી ક-

હાટેલું ચિત્ર. પાંડીનો ખાટો.

મારુમોટ (અ) માણુમાનુ, પરાણે. અમણું.

માડો (ના) નુવર અને ઘડના લોટની ધોળેલી

માડી (ના) માતા. (જુઓ) મા. દિપ્તલી.

માડો (ના) રાટલાનું પડ. પૂડો. મોટી રાટલી.

માટુડાં (ના) વડાકાં માણુરો. [માટણું.

માણુ, માણ્ય (ના) માણુ. સાંભાનું જેર. હાંદણું

માણુશી (ના) એક ભતની ધાડી. [ફેપીર.

માણુમાનુ (અ) જેમ તેમ કરતાં, પરાણે, ધી-

માણું (કિ) અનુભવટું, ભાગવટું.

માનુસ (ના) મનુષ્ય, આદમી (જુઓ) પુમાંસ.

માનુસાઇ (ના) માણુસપણું, ભવમનસાઇ.

માનુક્ય (ના) માણેક. લાલ. એક રતન.

માણીગર (ના) રતન જેવો પ્રિય પુરુષ.

માણેક (ના) માણુક્ય, એક રાતું મણિ.

માણેકદારી (ના) રાકપુત્રેમ. આથો કુદ ૧૫.

માણર (અ) મદામહેનતે. જેમતેમ કરીને.

માણરવ (ના) મંડપ. પહેરામણીની રીત.

માણરિયો (ના) કન્યા તરફનો પુરુષ.

માણરવી (ના) ખંટર, દુરંત. માંડવી.

માણરવું (કિ) ચાર ભવું. ઝાડવટું. નોંધવું. લખવું.

માણરવો (ના) મંડપ, લગની ખેડક. ફૂલના

વેલાથી છવાયેલી જગા.

માત (ના) જનની. (જુઓ) મા.

માતંગ (ના) હાથી, હમિત, હંજર, કરી.

માતગી (ના) હાથીનું વાહન રાખનારી દેવી.

માતખર, માતખ્ખર (ચિ) તાલેવન, પેસાદાર.

માતા (ના) મા. દેવી. સૈયડ, શીતળા.

માતામહ (ના) માનો બાપ, આજે, નાનો.

માતામહી (ના) માની મા, વડીઆઈ. નાની.

માઉં (ચિ) માટેલું, પુષ્ટ. ગર્વિષ્ટ. તરમતરા.

માનુશી (ના) માતા. (જુઓ) મા.

માટેલું (ચિ) ખાનપાનથી પુષ્ટ, માઉં. [માતર

માત્ર (અ) સધણું. તેજ. કક્ત. શિવાય. (ના)

માત્રા (ના) અક્ષરની ટપરનું સ્વરચિહ્ન. લ-

ધુરવજના ઉચ્ચારમરે જતો વખત. રસા-

યણ, ખાખ. ઇદ્રિય.

માથાઓળ (ના) વરિલની નિલકંઠમાંથી જો-

રાકી પોપાશી માંગવાનો પ્રિયવાનો હક.

માથાફટ (ના) ભાંગવડ, પચાત. પીડ.

માથાફટિયું (ચિ) નકામી મહેનત ફેરાવે તેલું.

માથાફટ (ના) માથાફટ (જુઓ).

માથાફટ (અ) દરેક માથા-માણુસ-ને લાણ

માથાફટ (ના) માથાફટ. [પરે તેમ.

માથાફટિયું (ચિ) માથાફટિયું.

માથામહી (ચિ) અટામહી, અળખી (સી).

માથું (ના) મરતક, ઉચ્ચમાં, સિર. શીર્ષ. મૂથો.

માદક (ચિ) ફેફસી, નીંદો કરનાર. [ડાકું. કપાળ.

માદરપાટ (ના) એક સુતરવ કાપડ.

માદગિયું (ના) ધાતુની મન્ત્રેલી ચીકી રાખી.
 હાથે કે ગળે બાંધવાની નાનકડી પેટી.
 માદો (ના) સ્ત્રીજાત. બારણાના ફેરનો નકુચો.
 માદુ (વિ) મન્દ. રોગી, આબરી. ધીયું.
 માધવ (ના) વૈશાખ. લક્ષ્મીકાંત-દૃષ્ટ.
 માધુર્ય (ના) મધુરતા, મીઠાસ. કાબ્યનો રસ.
 માન (૩) વાણ. જેમ નીતિમાન, બુદ્ધિમાન.
 માન (ના) કીર્તિ, આબરૂ. રીસ. મોટાઈ. ટેક.
 પરિમાણ, માપ. કાલાવાલા.
 માનતા (ના) બાધા. નીમ. પ્રતિજ્ઞા. સુખા.
 માનની (ના) માનિની, માનવતી સ્ત્રી.
 માનયત્ર (ના) રતુતિલેખ. પ્રતિષ્ઠાપત્ર.
 માનવ (ના) મનુષી થયેલી સૃષ્ટિ, માનવી.
 માનવતી (ના) પ્રિય સાથે રીસાયેલી પ્રિયા.
 ભારેખમ સ્ત્રી.
 માનવી (ના) માણસ, મનુષ્ય, મનુજ.
 માનવું (કિ) કમ્બલવું. ગણવું. રાજ થવું. લેવું.
 માનસ (ના) મન, દિલ, ચિત્ત.
 માનસિક (વિ) મન સંબંધિ. કટિપત. તાડિક.
 માનિતું (વિ) પોતાનું માનેલું. વહાલું, ભારેખમ.
 માનિની (ના) માનવતી, માનની ઇચ્છાવાળી સ્ત્રી.
 માન્ય (વિ) કમ્બલ કરવા કે માન આપવાજોગ.
 માપ (ના) માપન. તોલ. ભરપ. ગણના.
 માપણી (ના) મોજણી. જમીનનું માપન.
 માપન (ના) માપ. [વાના રેટલા.
 માપલું (ના) ખેડુતમાટે ખેતરમાં લઈ જ-
 માપવું (કિ) માપ કરવું, ભરવું, તોલવું.
 માપું (ના) માપ. માપવાનું કામ.
 માફ (ના) ક્ષમા. (વિ) છોડી દીધેલું.
 માફક (વિ) મુઆફિક, અનુકૂળ. લાયક.
 માફક (અ) મુજબ, પેટે, પ્રમાણે, રીતે.
 માફી (ના) ક્ષમા. છટ. (વિ) વગરપગારી.
 માફીજમીન (ના) સરકારનો વાગો ન હોય તેવી
 માફો (ના) છતરવાળી ગાડી. [બોંય.
 મામ (ના) દાળખાત. ખોરાક.
 મામલન (ના) ગામની સત્તા. ગામ સંબંધી
 કારશાર. મતા. દમ.
 મામલતદાર (ના) મામલત કરનારો અમલદાર.
 મામલતદારી (ના) મામલતદારની સત્તા તથા
 મામલેદાર (ના) મામલતદાર. [કામ.

મામલો (ના) ખટલો કામ. પ્રસંગ.
 મામી (ના) મામાની વહ.
 મામીસાચુ (ના) વરની અથવા વહની મામી.
 મામુલ (ના) ચાલતો બેવહાર. શિરરતો.
 મામેરું (ના) માસાણું. અધરણીની રીત.
 મામો (ના) માનો ભાઈ, માતુલ. ઉદરનું સંબોધન.
 મામોસસરો (ના) પરનો કે વહનો મામો.
 માય (ના) માત, માતા. (જુઓ) મા.
 માયનો (ના), મીનિંગ, અર્થ, મતલબ.
 માયા (ના) આદિશકિત. જગત્. રનેહ. દય
 છળભેદ. ભાંગા પુછ.
 માયાવી (વિ) નાશવંત. જડુગર.
 મારાણું (વિ) કૃપાણું, રનેહાણ.
 માયિક (વિ) માયાથી થયેલું. ખોટું.
 માયું (ના) એક ફળ. (ઔષધોપયોગી).
 માયો (ના) માયા, દોલત, પુંછ.
 માર (ના) મારવાની ક્રિયા. મારો. ધમા
 વિપત્તિ. કામદેવ. ધા.
 મારક (વિ) મારનાર, ધા કરનાર.
 મારકણું (વિ) મારવાની ટેવવાળું. એસરકા.
 મારફટ (ના) મારવા અને ફટવાની ક્રિ
 માયાફોડ. મારફોડ.
 મારફો (ના) પડાપડી. માર આફત. નિશા
 મારખાઉ (વિ) માર ખાધાં કરે તેવું.
 મારગડો (ના) માર્ગ, વાટ, પંથ, રસ્તો.
 મારજપટ (ના) ઝપાટો. સપાટો.
 મારણ (ના) મારવાની ક્રિયા. એક મંત્ર પ્રયો
 મારખાટ (ના) માદવા તથા પીટવાની ક્રિ
 મારફત (ના) મારફતિયાનું કામ. દ્વાર. ઉપા
 મારફત (અ) દ્વારે. થી. પરહસ્તે. [આ
 મારફતિયું (વિ) મારફતથી થયેલું. પરહસ્ત
 મારફતિયો (ના) માલ ચઢાવવા ઉતારવા
 દલાત. મુકાદમ. આડતિયો.
 મારવાંડ (ના) મરૂ દેરા.
 મારાડી (વિ) મારવાડો રહેવાસી.
 મારવું (કિ) ધા કરવો. લગાવવું. મરણ
 માડવું. ફેંકવું. ખાખ કરવી. મૂકવું. ત
 વડું. લટવું. જડવું. અસર કરવી. ભોક
 મારામાર, મારામારી (ના) લડાઈ, ટટો.
 માફ (ના) મારવાડ. એક રાર. ગન્દામા

મિડિયો (ના) વળેલા સીંગડાનું ઢોર.
 મિષ્ટાઈ (ના) મિષ્ટાપાણું.
 મિષ્ટું (નિ) હૈયામેલું, થોડું જોલનાર.
 મિત (પ્ર) માપ, હદ, નિયમદર્શક.
 મિતઅય (ના) નિયમિત ખરચ.
 મિતાહાર (ના) નિયમસર ભોજન.
 મિતી (મા) તિથિ, દહાડો.
 મિત્ર (ના) દોસ્ત, બાઈબંધ, સખા.
 મિત્રતા, મિત્રાઈ (ના) મૈત્રી, દોસ્તી, રનેહ.
 મિત્રાચારી (ના) ધરવટ, રનેહડાવો, બાઈબંધી.
 મિથુન (ના) દંપતિ, સંભોગ, એક રાશી.
 મિથ્યા (વિ) ખોટું, જુઠું, ફોગટ. [દ્વિતી. વેર.
 મિનાકસો, મિનાકિસો (ના) અણખનાવ. જે.
 મિનારો (ના) ભુરજ, ટાવર [અંગ્રેજી].
 મિનિટ (ના) અઢી પળ કલાકનો ૬૦મો ભાગ.
 મિરબં (ના) સુસલમાનનો એક ખિતાબ.
 મિરાત (ના) પુંછ, દોલત, હમિયાણી.
 મિલકત (ના) દોલત, ગરસ, ભગીર.
 મિલનસાર (વિ) મળતાવડું.
 મિલનસારી (ના) મળતાવડાપણું.
 મિલાપ (ના) સુલાકાત. પરિચય.
 મિલાપી (વિ) મિલનસાર. મળતિયો.
 મિલાવડો (ના) મેલાવડો. સભા, મંડળ.
 મિથ, મિથિત (વિ) મળેલું, ભેળસેલ થએલું.
 મિપ (ના) બાનું, નિમિત્ત, મસ.
 મિષ્ટ (વિ) મીઠું, મધુર, ગરુણું.
 મિષ્ટાન્ન (ના) મીઠાઈ, પકવાન્ન.
 મિસકિન (પિ) મુકવસ, પામર, રંકે, દીન.
 મિસલ મિસલ (ના) રીત. ગોઠવણ. દૃષ્ટાંત.
 મિસ્તરી (ના) સુખી કહિયો સુખીસલાટ.
 મિસ્સી (ના) એક ભતવું દાંતનું મંજન.
 મીઝ (ના) બીયાનો ગર્બ.
 મીઠડી (ના) બીલાડી, હોઠાદણી, લંગર.
 મીચાઈ (અ) બીલાડીના જોલવાનું અનુકરણ.
 મીચવું (કિ) બંધ કરવું. બીરવું.
 મીનબં (ના) મીનસ, રવલાવ. રંગ. ગરૂરી.
 મીનજ (પિ) તબિયતી. મગરૂબ રહેગુણી.
 મીનન (ના) માપ. સુમાર, અટકત.
 મીનસ (ના) તોર. રવલાવ. મગરૂબી.
 મીનશી (વિ) મીનજ. તોરી. ફોંધી.

મીઠ (ના) નરર, આંખ.
 મીઠ (ના) મીઠું, લવણ, લણ, લોણ, સેંધવ.
 મીઠડાં (ના) ઓવરણો દેડ.
 મીઠડું (વિ) મીઠું, મિષ્ટ. મીઠું જોલનાર.
 મીઠબંદર (ના) આગર, મીઠું પડવાનું બંદર.
 મીઠાઈ (ના) સુખડી, મીઠાસવાળો જોરાક. પં.
 મીઠાઇવાળો (ના) સુખડિયો, કંદોઇ. કિચાન્ન
 મીઠા જોલું (વિ) મધુર ભાપણ કરનાર.
 મીઠાસ (ના) ગળપણું. મધુરતા, ભલાઈ.
 મીઠી (ના) કોઠી, ચૂમી, જોઠી. ભેટ.
 મીઠું (ના) મીઠ (રાખ્ત જુઓ), કરવું.
 મીઠું (વિ) મિષ્ટ, ગરુણું, મધુર.
 મીઠો ભાત (ના) કેસરી ભાત, બીરંબ.
 મીરજો (ના) ગુથેલી ચોટલાની લટ.
 મીઠું (ના) સૂન્ય, પૂજ, વ.
 મીઠું મૂકવું (કિ) રદ કરવું, ટાળવું.
 મીઠળ (ના) એક કળ.
 મીઠીઆવળ (ના) સોનામકી, સુવર્ણમણિકા.
 મીણ (ના) મધપૂડાની કણક. મધનો મેલ. [પડું.
 મીણ કપટ, મીણ કાપડ (ના) મીણ પાયવું ક
 મીણ થવું (કિ) એકરસ, પોણું થવું (બદાઇને)
 મીણનો માટી (ના) નમાલો પણ પરણેલો પુરુષ
 મીણખતિ (ના) ચૂતરની ઝીણી કાકડીની ચો
 મેર મીણ લગાડી કરેલી દોડી.
 મીણાવું (કિ) ભડી બઢું.
 મીણિયું (ના) મીણવાળો પદાર્થ.
 મીણો (ના) ફેફ, અમલ, ઝેર.
 મીન (ના) માછલું, એક રાશી. હદ.
 મીનડી (ના) બિલાડી, મીની.
 મીનડું (ના) બિલાડું.
 મીનડો (ના) બલાડો, માનર.
 મીનમેષ (અ) ફેરફાર, વધવટ.
 મીનાકારી (વિ) મીનાની કારીગરીવાળું.
 મીની (ના) બિલાડી, વાઘની તારી.
 મીનો (ના) એક ભતની ચિત્રકળા.
 મીનદી (ના) બિલાડી, બિલ્લી.
 મીમાંસા (ના) વિચાર. એક શાસ્ત્ર.
 મીયા (ના) સુસલમાનની અટક.
 મીર (ના) અમીર, સરદાર. ખુશાહ.
 મીસર (ના) એક ભતના પ્રાણી. એક દેશ

મીસરી (ના) ખાંડ. સાકર.
 મીસી (ના) એક જાતનું ફાંતનું મંજન.
 મ (પ્ર) કમ દર્શક. જેમ નવમું, દશમું.
 મો (ના) મુગટો, અરપર્શમાં પહેરવાનું રે-
 ફરમો (ના) કઢિયો, દાવો. [સમી વજ્ર.
 ફરર (અ) ખરેખર, નફી, ખાત્રીથી.
 ફકાદમ (ના) મુખી, નાએક. મારફતિયો.
 ફકાદમી (ના) મુકાદમનું કામ.
 મુકાબલો (અ) આગળ, સામે (સરખાવતાં).
 મુકાબલો (ના) સરખામણી. બરોબરી. સરસાઇ.
 મુકામ (ના) છતારો. રહેઠાણ. ઘર. નિવાસ.
 મુકટ (ના) મુઠા, દિરીટ.
 મુકટમણિ (ના) મુગટમાંનો મુખ્ય હીરો. મુખી.
 મુકટર (નપ) આદર્શ, દર્પણ, આરસી. [માણસ.
 મુકુંદ (નપ) વિષ્ણુ, કુળ.
 મુકરેર (અ) નક્કી, ખરેખર. કાયમ.
 મુક્કી (ના) મુદિ, મુઠીનો ધ્યા.
 મુકકો (ના) બેરમાં ઉપાડેલી મુક્કી.
 મુલ (વિ) હટેલું, છાંડવેલું. મોક્ષ પામેલું.
 મુલા (ના) મોલી, મૌકિતક.
 મુલાનંદ (ના) મોક્ષાનંદ, મુક્તને થતો આનંદ.
 મુક્તાદળ (ના) મોલી, મૌકિતક.
 મુક્તિ (ના) છૂટકારો મોક્ષ (એના ૪ ભેદ છે.
 સંયોક્તા, ક્ષમીપતા, સદૃપતા અને સાચુ-
 મુક્તિપદ (ના) ક્ષણપદ, દૈવલ્ય પદવી. [ન્યતાં].
 મુખ (નો) મોં, મોંહું ચહેરો. ખાંડ. દરવાજો.
 મુખ જીભાની (ના) મોંઢાની સાક્ષી.
 મુખડું (ના) મુખ, ચહેરો, મોં.
 મુખતેસર (વિ) ટુંકું, સંક્ષિપ્ત.
 મુખત્યાર (વિ) સ્વયંત્ર. મુખત્યારી લેનાર.
 મુખત્યાર (ના) વધીલ, બીજની વતી કામ
 કરનાર [ત્યાર પત્ર.
 મુખત્યાર નાયું (ના) વકાલત નામું, અખ-
 ત્યારી (ના) સદર પરવાનગી, અખત્યારી,
 વિદિવાત.
 મુખાં (વિ) મોંઢે ચટેલું, યાદ રાખેલું.
 મવાસ (શા) જે ખાધાથી મોં સુંગધી યાય
 તે પદાર્થો.
 મર્વિન્દ (ના) મુગરૂપી કમળ.
 મિયો (ના) મૈવમંદિરના સેવકોનો મુખી.

મુખી (વિ) નાયક, પટેલ. અગ્રેસર.
 મુખખાંડ (વિ) મોખખાંડ (ફળ વગેરે.)
 મુખ્ય (વિ) શ્રેષ્ઠ, ઉત્તમ. આગેવાન. આગળ
 મુખ્યત્વે કરીને (અ) ઘણું કરીને. [પરતું.
 મુગટ (ના) મુકટ, તાલ. તોરો.
 મુગટી (ના) નાનો મુગટો.
 મુગટો (ના) અરપર્શમાં પહેરવાનું રેસમી વજ્ર.
 મુગટી (ના) કાનનું એક ઘરેલું.
 મુગલ (ના) મુસલમાનની એક જાત.
 મુગલાંઈ (ના) મુગલનું રાજ, બાદશાહી કાંઠમાઠ.
 મુગાસાડી (ના) ચોકડીદાર મુગટો (જીનો.)
 મુગટ (ના) મુકટ, તાલ.
 મુઘા (ના) યુવા અવસ્થામાં આવતી સ્ત્રી.
 મુયકુન્દ (ના) માન્ધાતાનો પુત્ર.
 મુયરકો, મુચલકો (ના) હાથ જમીનનું ખત.
 મુલ (સ) મમ, માંડ, મળ.
 મુજલ (ના) અમુજલ, ગલરામણ.
 મુજબ (અ) પ્રમાણે, પેઠે. લેખે.
 મુજમુદાર (ના) મજમુદાર.
 મુજરે (અ) મજરે, હિસાબમાં.
 મુજરો (ના) સલામ, શુભિકાનું બેસીને ગાઉંતે.
 મુજહામત (ના) ટીકા. અટકાવ.
 મુજબા (ના) હિસાબ, લેખું, દરકાર. હરકત.
 મુજિયો (ના) ખટક, જનોઈ લેનાર બાલક.
 મુજવણ (ના) અહલામણ, લરામણ.
 મુઝાર, (અ) મોઝાર, માં.
 મુઝારો (ના) એક રોગ. એક જાતનું કોડિયું.
 મુઝાલું (કિ) અકળાવું. કંટાળવું.
 મુઝી (ના) મૂઝી, મુદિ. (અ) રંટાઈ.
 મુઝો (ના) મોઢી મૂઝી, ખાચકો.
 મુઝદાર (વિ) મુઝદાળ, મરણ તોલ. અસકત.
 મુઝદારસીંગ (ના) એક ઔપધિ.
 મુઝડું (નક) રાખ, ગ્રેત, લાસ, લોચ.
 મુઝિયો (ના) નાની સોંકટી.
 મુઝી (ના) ડોકી. ચોટડી. પુછ. ગળચી.
 મુઝો (ના) મૂઝો. સોમણ કે સોમ ફરાતું માપ.
 મુઝડ (ના) ડોકું, માથું. [રપ શેર સુંખઈમાં.
 મુઝરત (ના) ચોદા. હલમત.
 મુઝડમાળા (ના) મોથાની માળા
 મુતલક (અ) જરેજર, ખીલકડા. મુદ્દલ.

મુતવલ્લી (ના) વ્યવસ્થાપક, કારભારી. 'ટ-
મુતાલિક (ના) નાયબ દિવાન [રૂઠી (અંગ્રેજી)].
મુદત (ના) કરાવેલો વખત. વાયદો.
મુદતસર (અ) મુદતે, વખતસર.
મુદામ (વિ) હાથેસરું, ચાલુ.
મુદિત (વિ) પ્રસન્ન થયેલું, હાપિત.
મુદલ (ના) મૂળ થાપણ. મુડી.
મુદલ (અ) સમૂહ, તમામ, બીલકુલ.
મુદો (ના) પત્તા, મૂળ.
મુદ્રા (ના) ચિહ્ન. મોહર છાપ. વીડી. સિક્કો.
બીબાં. એક યોગ ક્રિયા.
મુદ્રાંકિત (વિ) બીબાંથી છાપેલું.
મુદ્રાલય (ના) છાપખાનું, પ્રેસ [અંગ્રેજી].
મુદ્રિકા (ના) મુદ્રા, વીડી.
મુનશી (ના) મંત્રી, સેક્રેટરી. શિક્ષક.
મુનસફ (ના) સબજજ, તાલુકાનો દિવાની ન્યા-
મુનસફી (ના) મુનસફતું કામ. વિચાર. [યાધીરા.
મુનાસબ, મુનાસિબ (વિ) વાજબી, યોગ્ય, ધ-
મુનિ (ના) કપિ. મનનશીલયોગી. [દિત.
મુનિવર (વિ) મુનિઓમાં શ્રેષ્ઠ.
મુનિવ્રત (ના) મૌન. અબોલ.
મુનીમ (ના) સુખ્ય મેહેતો. કારભારી.
મુનીમગીરી, મુનીમી (ના) મુનીમતું કામ.
મુન્ય (ના) મૌન, મૂંગાપણું.
મુફલસ (વિ) ગરીબ, લાચાર.
મુફલસી (ના) ગરીબાઇ, લાચારી.
મુખારક (વિ) આપાદ. મુખી. કપ્યાણકારી.
મુખારકબાદી (ના) શાબાશી. ફતેહની ખુશાલી.
મુમુસુ (વિ) મોઢાની ઈચ્છા રાખનાર.
મુમ્બ (ના) એક ભંતનો મલમ.
મુર (ના) નરકાસુરનો પ્રધાન.
મુરથી (ના) મરથી, ફંડી.
મુરચંગ (ના) મોરચંગ, એક વાજું.
મુરખી (ના) વરિલ. પોસિન્દો.
મુખ્ખી (ના) ખાંડની ચાસણીમાં બોબેલો.
મુરકી (ના) પાંસડી, ખંસી. [પદાર્થ.
મુરલીધર (ના) કૃષ્ણ.
મુરવત (ના) મોલસો. અદાપ.
મુરાદ (ના) હમેદ, પ્રમદા. આંશો.
મુરાતિ (ના) મુર દેવને મારનાર કૃષ્ણ.

મુલવ. (ના) દેશ. રાજ્ય.
મુલખગિરી (ના) મુસાફરી, પ્રવાસ, અણ.
મુલતવી (અ) મોઢું, રૂખી મૂંઢું.
મુલતાન (ના) પંતળનો એક પ્રાંત.
મુલતાની (વિ) મુલતાનનું.
મુલાઇમ (વિ) નરમ. કુમળું. મુવાળું.
મુલાકાત, મુલાકાત (ના) મેલાપ. ભેટ.
મુલાજો (ના) નાદબ. મર્યાદા.
મુદામ (વિ) સરસ, સફેદ, ઉત્તમ.
મુલામ, મુલામો (ના) દોળ. ગિલિટ [અંગ્રેજી].
મુલ્કાં (ના) હોતાઓનો ધર્મોદ્દેશ. મોઢું.
મુલ્કો (ના) પુલ, ચાંપણ.
મુવાળો (ના) નિમાળો, વાળ, બાલ, કેશ.
મુસ્કે ખાંપલું (કિ) હાથને વાંસા સાથે બંધ.
મુસ્કેલ (વિ) અધડું. અશક્ય.
મુસ્કેલી (ના) મુસીબત. મેહેનત.
મુટિ (ના) મૂઠી, મુઠ્ઠી.
મુટિક (ના) કંસરાળનો એક મંદલ.
મુસદી (ના) મુતસદી, મુસદો લખનાર. કા.
મુસદો (ના) ખરડો. રીતસર લેખ. [કિ
મુસલમાન (ના) મહમદમતાનુયાયી, ચવન.
મુસલમાની (વિ) મુસલમાન સંબંધી.
મુસલમાની (ના) મુસલમાન ચોરત.
મુસળ (ના) મુસળું. બલરામતું આયુધ.
મુસળખંડી (ના) ચોખા, ભૂત.
મુસળધાર (વિ) ભડીધારવાળો (વર્ધાદ.)
મુસળરનાન (ના) ગંને તેમ નહાવું તે.
મુસળી (ના) એક ભંતની ઓપધિ (કાળી વ
'યા ઘોળી.)
મુસળું (ના) સાંખિલું. પાંડવાનું ઝોળર.
મુસાફર (ના) પ્રવાસી, વટેમાર્ગ.
મુસાફરી (ના) પ્રવાસ, દેશાટણ.
મુસાફર (ના) પગાર.
મુસાદિબ (ના) મિત્ર, સાથી.
મુસિબત (ના) મુશ્કેલી, મેહેનત.
મુસ્તકીન, મુસ્તકીમ (વિ) મનખત, મક્કમ.
મુદ્દત (ના) શુલસમય. આરંભ. બે મહીનો વખ
મુક (વિ) મૂંઢું, વાચા ધગરનું. [અધરામ
મૂંઢું (કિ) રાખલું, પૂરલું, તળલું, છાંડલું સે
પલું. મોઢલલું.

મૂકાવણું (કિ) છોડાવણું, મૂકે તેમ કરવું.
 મૂકાણું (કિ) છટણું. છોડાણું. નરમ થવું.
 મૂકું (વિ) મૂક, બોલી ન શકવું. ગુપચૂપ.
 મૂકું (કિ) મૂકવું, છોડવું.
 મૂકું (ના) શ્મશ્ન, ઉપલા હોઠપરના વાળ.
 મૂકો વાળ (ના) ઘણાજ, ખ્યાલ મનુષ્ય.
 મૂકાળો, મૂકો, (વિ) મૂકવાળો.
 મૂક (વિ) કમ અક્કલનું. ગૂંમ.
 મૂક (ના) મૂઠી, ચોટ. એક દાવ. મૂઠીમાં રહેતો હુલિયારનો ભાગ.
 મૂકિયું (ના) મૂઠીથી વાળાને કરાતો એક ખો.
 મૂઠી (ના) મૂંઢિ. મૂઠો (ના) મોઢી મૂઠી. [રાક.
 મૂઠણું (ના) મૂઠન, ઘાસ, સંસ્કાર. હનમુત.
 મૂઠણું (કિ) મોઠણું. છુતણું ચેલો કરવો.
 મૂઠણું (કિ) મોઠણું. છતરાણું. ચેલો થવું.
 મૂઠિયો (ના) માથું મૂઠેલો સાથ.
 મૂઠ (વિ) ગણ, સૂર્ણ, જડ.
 મૂઠમટ્ટી (વિ) જડમુદિતું.
 મૂતર (ના) મૂત્ર, પેશાબ, કુરાકી.
 મૂતરડી (ના) મૂત્રી, પેશાબ ખાનું.
 મૂતરણું (કિ) પેશાબ કરવો.
 મૂતરાણી (ના) છદ્મિ, ઉપરથ.
 મૂતરાણું (વિ) પેશાબની હાલતવાણું.
 મૂતરાવણું (કિ) મૂતરે તેમ કરવું.
 મૂતરિયું (ના) મૂતરવાણું વાસણ. [જગા.
 મૂત્રપિંડ (ના) લોહીથી પેશાબ ભરેલો થવાની
 મૂત્રાશય (ના) મૂતરની કોથલી, કુકડો.
 મૂર્ખ (વિ) અવાણ. અવિવેકી. મૂઢ.
 મૂર્ખાઈ (ના) મૂર્ખતા, બેવકૂફી.
 મૂર્છાતા, મૂર્છા (ના) બેશુદ્ધિ, બેહોશી.
 મૂર્છાગત, મૂર્છાંત (વિ) બેભાન, અચેત, બે-
 મૂર્તિ (ના) પ્રતિમ, છબી. બાવણું. દિશા.
 મૂર્ધન્ય (વિ) મૂર્ધારધાનના અક્ષર.
 મૂર્ધા (ના) માથું, મસ્તક.
 મૂક (ના) મૂકવું, કામત, ભાવ. પરીકા. જાગૃતી.
 મૂકદાર (વિ) કીમતી.
 મૂખ (ના) માત્ર ગાળવાની કુલ્લી. ખીણ.
 મૂખક (ના) બંદર.
 મૂખ (ના) મૂલ. ગાડનો લોંચમાંનો ભાગ.
 એક નક્ષત્ર. પાંચો, આરણ. દીકા વગર.

રનો ગ્રંથ. ભણાણ. ઘાત. નદી નીકળવા-
 નું સ્થળ. પાંચનો સંકેત.
 મૂળપીઠિકા (ના) આગામી સમાચાર.
 મૂળપુરુષ (ના) જેથી વંશની ઉત્પત્તિએ પુરુષ.
 મૂળાક્ષર (ના) મૂળ સ્વર તથા વ્યંજન.
 મૂળિયાં, મૂળી (ના) મૂળ તરફના રેસા.
 મૂળે (અ) શરૂઆતમાં.
 મૂળો (ના) કંઠવાળી ભાજ, એક શાક.
 મૂળ (ના) હરણ, કુરંગ, વાતાણ, અગ્નિવેળા.
 મૂળજળ, મૂળતુણા (ના) ગાંધર્વ.
 મૂળનાલી (ના) કસ્તુરી.
 મૂળયા (ના) શિકાર, પારથ.
 મૂળલાંચન (ના) ચંદ્રમાં દેખાણું મૂળનું ચિહ્ન.
 મૂળલી (ના) હરણી. [ખજાણી સ્ત્રી.
 મૂળલોચના, મૂળલોચની (ના) મૂળના જેવી આં-
 મૂળસર, મૂળશીર, મૂળશીર્ષ (ના) એક નક્ષત્ર,
 મૂળાંક (ના) ચંદ્ર.
 મૂળાર્ક્ષિ (ના) હરણના જેવી આંખવાળી સ્ત્રી;
 મૂળી (ના) હરણી. [મૂળનેણી.
 મૂળેંદ્ર (ના) સિંહ.
 મૂળાલ (ના) તંત્ર.
 મૂળમય (વિ) માદીરૂપ. માટીનું.
 મૂત (વિ) મૂલેલું, નથ.
 મૂતક (ના) મૂલેલાણું. મરનાર.
 મૂતાશોચ (ના) મૂલેલાણું સૂતક.
 મૂતિકા (ના) મટાડી, માટી.
 મૂત્યુ (ના) મોત, મરણ, નિધન, અદર્શન.
 મૂત્યુલોક (ના) પૃથ્વીપરના પ્રાણી. આલોક.
 મૂદંગ (ના) પખાલ, પખવાલ, એક વાદ્ય.
 મૂદ, મૂદલ (વિ) કોમળ, કુમળું, નરમ.
 મૂડક (ના) મણક, દેડકો.
 મૂદો (ના) ઘેટા, ગાડર.
 મૂદી (ના) મેઘી, એક ગાડ.
 મૂદો (ના) પરમુદી. ઘડનું સત્તવ.
 મૂ (ના) મેઘ, મેહ, વર્ષાદ. શક, અમલ, અ-
 એજ પાંચમે મહિનો.
 મૂક્ષણ (ના) કંસાર હલાવવાનો ચાટવો.
 મૂખ (ના) ખીલી. ચૂક. મેખ.
 મેખણું (ના) લોંચમાં હાલવાની દીવી.
 મેખળ, મેખળા (ના) એક જાળર. કંદોરો.

મેખાન્તર (ના) મિરા, ખાહાણું.
 મેગળ (ના) મદગેળ, હાથી, માતંગ.
 મેધ (ના) વદિણું. વર્ષાદ.
 મેધધનુષ (ના) આકાશમાં દેખાતું ધનુષ્ય.
 મેધમાળા (ના) વાદળાં.
 મેધરાત્ન (ના) ઇંદ્ર. વર્ષાદ.
 મેધાડમ્બર (ના) ધનવેર આકાશ. છત્રી-
 મેચકુર (ના) છાંદર. [વાળી અંખાડી.
 મેજ (ના) ટેબલ.
 મેજખાન (ના) પરોણા. જમવા આવનાર.
 મેજખાની (ના) ઉભણી, જ્યાદત.
 મેજ્જર (ના) દસ્તાવેજ. પંચનો લેખ.
 મેડક (ના) મણ્ડક, દેડકો, દાદુર.
 મેડી (ના) નાનો માળ. (ધરનો).
 મેડો (ના) માળ, ધર. માળિયો.
 મેટો (ના) મેપ, ઘેટો, ગાડર.
 મેણું (ના) ટોણું, માર્મિક વચન.
 મેધિયા(ના)અનાજમાં ભજેલા મેથી જેવા દાણા.
 મેધિયું (વિ) મેથી વગરના સંભારવાળું. મેથી-
 મેથી (ના) એક વસાણું. [વાળું.
 મેદ (ના) હાડકાનો માવો. ચરખી.
 મેદની (ના) આલમ, લોક. લીડ, ઠઠ.
 મેદાન (ના) ખુલ્લી જગા. રણભૂમિ.
 મેદિની (ના) પૃથ્વી.
 મેદી (ના) મેંધી, એક રંગતું ઝાડ.
 મેદો (ના) પરસુદી, નિસાસ્તો. મેદો.
 મેંધી, મેંધ્યા (ના) મેદી, મેંદી, એક ઝાડ.
 મેનકાત્મન (ના) ગિરિન, પાર્વતી.
 મેના (ના) કોડિલ, કોયલ, સારિકા.
 મેનો (ના) મ્યાનો. પાલખી.
 મેમાન (ના) પરોણા.
 મેર (અ) મર, છાને, ભલે ઈંડ અર્થે.
 મેર (ના) બાળુ, તરફ, પાસું. મેર. મેટા મ-
 મેરાઈ (ના) દરજ, સૈ. [ભુકા. સૂર્ય.
 મેરાયું, મેરિયું (ના) દીવાળીનો સાંકાનો દીવો.
 મેર(ના)મિત્ર, મોખતી, એક પર્વત. [એક રમત.
 મેલ (II) મળ, ક્યારે.
 મેલવું (ક્રિ) મૂકવું પહેંચાડવું. મોકલવું.
 મેલાણુ (ના) પગલાં, ડગલાં.
 મેલાપ (ના) મિલાપ, મેટ.

મેલીચિયા (ના) ભૂતપટીત સંબંધી કળા.
 મેલું (ના) ભૂત, આહું.
 મેલું (વિ) મલિન, ગંદું. કપડી.
 મેલ્લો (ના) મોલ્લો, મોહોલો.
 મેવલો (ના) રેહ, વર્ષાદ.
 મેવાડ (ના) રાજપૂતાનાનો એક ભાગ.
 મેવાડા, મેવાડી (વિ) મેવાડના.
 મેવાડો (ના) એક રાગ.
 મેવાસ (ના) મહીકાંઠો. હુંગર કેતરની ન
 મેવાસી (વિ) મહીકાંઠાના કોળી. લયારા.
 મેવો (ના) લીલાં રૂડાં ફળ.
 મેષ (ના) મેટો, ઘેટો. એક રશિ.
 મેષો-મેષ (અ) અંખ મીચવીને ઉધાડવી
 મેસ (ના) કાળજી.
 મેસરી (ના) વાણીયાની એક જાત.
 મેસુર (ના) એક મીઠાઈ.
 મેહ, મેહલો (ના) મેધ, વર્ષાદ.
 મેહેણું (ના) ટોણું, મર્મવચન.
 મેહેતર, મેહેતરાણી(ના)ઘેરનો સુખી, ધેડી(કમે)
 મેહેતલ (ના) સુદત, વખત.
 મેહેતાલ (ના) ઉપાધ્યાય, ગુરુ, મારતર.
 મેહેતાબ (ના) ચંદ્ર, ચાંદ. બપોરિયું.
 મેહેતો(ના)મેહેતાલ. ગુમાસ્તો. ગૃહસ્થ બ્રાહ્મણ
 મેહેનત (ના) શ્રમ. ક્ષ. કામનો બદલો.
 મેહેનવું (વિ) મેહેનત કરનાર.
 મેહેર (ના) કૃપા, માયા.
 મેહેરખાન (વિ) કૃપાળું માયાળું. સુરખી.
 મેહેરખાની (ના) કૃપા, દયા, માયા.
 મેહેરમ (ના) પ્યારી ચીજ.
 મેહેરાબ (ના) કમાનદાર આકૃતિ.
 મેહેરામણ (ના) સતુદ્ર.
 મેહેલ (ના) રાજમંદિર, ટરખાર. હવેલી.
 મેહેસુલ (ના) કર, જગાત.
 મેળ (ના) રોજનો જમાખર્ચ. મેળવણી. અ
 વસ્થકતા. ગણતી. રોજમેળ.
 મેળવણુ (ના) મેળવેલું તે. આખરણ.
 મેળવણી (ના)મેળવણુ. સરવાળો. [હ કરવે
 મેળવવું(ક્રિ) એકું કરવું. ઉમેરવું. કમાવું, સં
 મેળા (ના) સ્ત્રી. જેમ "મૂઠ મેળા ને પાપડી
 મેળવું (ક્રિ) મેળવવું.

મોણ (ના) મોણ, આઠામાં નંખયલું તેલ કે
ધીનું મિશ્રણ.
મોત (ના) મૃત્યુ મરણ, નિધન. રંકટ
મોતિયાં (ના) ટાંટિયાં, બળ, હાંભે [નીસ.
મોતિયું (ના) છાપરાના છેડાનું પટિયું, કાર-
મોતિયો (ના) એક મોગરો. મોતિયે. શકિત.
મોતી (ના) મોક્ષિતક, એક રત્ન. ક્રિડિયા.
મોતી ચૂર (ના) ઝીણી કળીના લાક.
મોતિયો (ના) આંખની કીકાનો રોગ. ફેલ્લો.
મોતી જેલું બિંદુ.
મોથ (ના) શુદ્ધ ધાસનો કંદ, એ: ઓપધ.
મોદ (ના) આનંદ, ખુશી, આમોદ.
મોદક, મોદિક (ના) લાડુ (ખાવાના).
મોદી (ના) ખોરાકી વેચનાર. કોઠાર,
મોદીખાનું (ના) જરૂરને ખોરાક આપવાની જગા.
મોખેત, મોખેદ (ના) અધ્યાય, પારસીનો ગોર.
મોલ (ના) ઘરનું સહુથી ભંચું આહુ. લાકડું.
મોલો (વિ) વડિલ. [ભરખોજ.
મોલો, મોલો (ના) દરજ્જો, વળ, માન,
મોમ (ના) મીણ.
મોમડો (ના) પથુરે મોઢે બાંધવાનું ગાળિયું.
મોર (ના) મયુર, એક પંખી. આંબામાં ફૂલ,
મોર (અ) પહેલાં, આગળ.
મોરચંગ (ના) દાંતથી વગાડવાનું એકવાળું.
મોરચી (ના) આફરો. મરચી, અધોક, કોલેરા
મોરચો (ના) કોટપર તેપ રાખવાની જગા.
દરવાળો. ગોપુરનું ધાણું.
મોરટ (ના) શેરડીનું મૂળ.
મોરડ (ના) લળિયાં. મોરસ.
મોરડુચુ (ના) એક ભતનો ખાર.
મોરલી (ના) મુરલી, વાંસલી. છોડિયાં.
મોરલણ (ના) આખરણ. તરત સળગે એવાં
મોરલણ (કિ) જમાવણું, આખરણું.
મોરણું (કિ) મોર આવવાં. (ઝાડને).
મોરસ (ના) દરિયાકાંડાનો એક છોડ.
મોરાખી (ના) ખાતમીદાર, શુનેગારને પકડી
રોડિયાં (ના) ધડો, દોરિયો. [દિનાર
મોરી (ના) નીક, ગટર.
મોરો (ના) અસ્તાઈની તુક (ગાયનમાં).
મોલ (ના) તુલ, કરાણું.

મોલલી (ના) કુરાનની સરેહનું પ્રમાણ બતાવનાર
મોલ્લો (ના) એક ભતની આતશબાજ.
મોવાળ (ના) ઘરોખો, ધરુવર.
મોવાળો (ના) નિમાળો, વાળ, બાલ, ફેરા.
મોલું (કિ) અનાજને તેલ દીવેલથી દરમોડ.
મોસમ (ના) રત, ઋતુ, સમો.
મોસમ્બી (ના) એક ભતની નારંગી. [આવના
મોસલ (ના) વાઈટ, સરકારી હુકમથી તેલ
મોસાળ (ના) માનું પીએર, મામાનું ધર.
મોસાળિયાં (ના) મોસાળ તરફનાં માણસે
મોસાળું (ના) રામેર. શુભ અવસરે મોસ
બધી અપાતી સોગાત.
મોહ (ના) ચિત્તાર્થણ. માયા, અજ્ઞાન. મૂઠું
મોહક (વિ) મોહ પમાડનાર. [એક વિક
મોહન (ના) મોહ પમાડવાની ક્રિયા. કૃપા
મોહકમ (વિ) ઘણું, મોટું. [મોહ
મોહનમાળા (ના) સોનાના દાણાની કંડી.
મોહબત (ના) પ્યાર, સનેહ, પ્રીતિ.
મોહલું (કિ) મોહ પમાડવો.
મોહિત (વિ) મોહ પામેલું.
મોહિની (ના) મોહ પમાડનારી નારી. [સીક
મોહોર (ના) એક સોનાનો સિક્કો. સહી છાપ
મોહોરમ (ના) મુસલમાનનો એક મહિનો. તાબુદ
મોહોર (ના) સેત્રનું સોકડું. શીશિનું મ
મોહોલ (ના) મેહલ. હવેલી. [તુલ્ય
મોળ (ના) મોંમાં છૂટી ફીકાસ. હાર. ઉદગણી
મોળલું (કિ) કાપલું, સમારણું.
મોળાઈ (વિ) મામાસંબંધી.
મોળી (વિ) ચણાના લોટનો એક ખોરાક.
મોળું (વિ) ફીકું. સ્વાદ પગરણું. કંડું.
મો (વિ) કુમળું. ખાવાની લણતાવાળું.
મોડું (વિ) બુલ્લુક્ષિત, ભીખાર.
મોડો (ના) એક ઝાડ.
મોન (ના) અખોલા.
મોવર, મોવેર (ના) મહુવર, હુમરીનું વાન
મ્યાન (ના) ચામડે મઢેલું લાકડાનું થ
આંકોશ. હદ.
મ્યાનો (ના) એક તરેહની બંધીઆર પાકખી
મ્યુનિસિપાલિટી (ના) રોહર સુધરાઈ આદ
મ્લેચ્ઠ (વિ) અનાયે. યવન. દિંદુરધાનની બહાર

ય.

૧ (ના) રક મો વ્યંજન. કવિતાનો એક ગણ.
(આ) 'વ્યંજન' જેમ યસ-જસ; યસુના-જસુના.
(સ) લે.
(ના) કુખરનો સંહાર સંભાળનાર એક ક્ષણી, યક્ષિણી (ના) યક્ષની સ્ત્રી. [નતિ.
યજન (ના) હોમ, યજ્ઞક્રિયા. પૂજન.
યજમાન (ના) યજ્ઞ કરનાર. આશ્રયદાતા. શેઠ.
યજમાનિયો (ના) યજમાન પૂજિતવાળો મિશ્રક.
યજમાનજતિ (ના) ધર્મક્રિયા કરાવવાનો ધર્મા.
યજુ (કિ) પૂજનું. હોમ કરેલો. [ગિરપદું.
યજુર્વેદ (ના) ચાર વેદમાંનો બીજો વેદ.
યજુર્વેદી (ના) યજુર્વેદનો જાનુયાબી બ્રાહ્મણ.
યજ્ઞ (જ) હોમ, યાગ. એક વેદિક કર્મ.
યજ્ઞસ્વામ્યણુ (ના) અગ્નિરથી તારાયણુ. વિષ્ણુ.
યજ્ઞરાણા (ના) યજ્ઞ કરવાનું ટેકાણું.
યજ્ઞોપવિત, (ના) બ્લોઈ.
[તિ (મા) વિરામ, શાંતિ. (કવિતામાં).
[તી (ના) મનને નિયમમાં રાખનાર, વશી. લે.
[રિચિત્ (અ) કંઈક, જરા, લેશ. [નસાધુ.
[ન (ના) મેહેનત, શ્રમ, હથોળ.
પ્રથા (અ) ઈવ, જેમ, ચેડ. પ્રમાણે.
પ્રથાન્યાય (અ) ન્યાય પ્રમાણે.
પ્રવામતિ (અ) જોડી છુટી ચાલે તે પ્રમાણે.
પ્રથાયુક્ત, પ્રથાયોગ્ય (અ) ધટ તેમ, જથાભેગ.
પ્રથાકચિ (અ) મરજી મુજબ, પસંદગી પ્રમાણે.
પ્રથાર્થ (અ) આખેદૂબ, ખરેખર.
પ્રથાવિધિ (અ) શાસ્ત્રવિહિત ક્રિયા પ્રમાણે.
પ્રથેચ્છ (અ) ઈચ્છા પ્રમાણે, મરજી મુજબ.
પ્રથેક્ત (અ) જેમ 'કહ્યું' હોય તેમ.
પ્રથધિ (અ) લેકે.
ચન્ત્ર (ના) સંચો, સંચો. જન્ત્ર, ચિત્ર.
ચમ (ના) જમ, ધર્મરાત્ન. ચોગતું, એક અંગ.
[મિ (અ) જેમ, જે રીતે.
[મક (ના) કવિતાનો એક શબ્દાલંકાર, શ્રાપક.
[મન (ના) કલ્યાણ રાગનો એક સેદ. નિય-
[મપાદા (ના) મોતનો કાંસો. [મન.
વ (ના) જવ, એક ધાન્ય.
વન (ના) અનાઈ, હિંદુ ધર્મ ન મોતનાર.
વસા (ના) જસ, ક્રીડા. ક્રેતેક, સુખપ્રાપ્તિ.

યસારવી (વિ) ક્રીડિતવંત, નામાંકિત. યસ મેળવનાર.
યા (અ) વા, અથવા, કે, અગર.
યાદૃત (ના) માણેક.
યાદૃતી યાદૃતી (ના) ભાંગેનો પાક.
યાગ મા) બળીદાન. યજ્ઞ, સવ, અશ્વર, સ-
મત્ત, મખ, કંટ, હોમ.
યાચક (ના) માંગણ, મિશ્રક, વનીયક.
યાચન (ના) લીખ. પ્રાર્થના, માંગણી.
યાચ (કિ) માંગણું, કરગરવું.
યાજ્ઞસ્વય (ના) એક ઋષિ.
યાજ્ઞિ (ના) યજ્ઞ કરનારો બ્રાહ્મણ. [કારણા.
યાતન (ના) નરક સંબંધી દુઃખ, યમની સન્ત,
યાતનહેદ (ના) મરણ પછી દરી જન્મ થતાં
રથી છવને રહેવાનું જોખણું.
યાત્ર (ના) જત્રા.
યાદ (ના) સ્મરણ. કહેણ. યાદી, ટીપ.
યાસારી, યાદગીરી (ના) સ્મરણ. નામ. ખ્યા-
ની એધાણી.
યાદારત (ના) સ્મરણશકિત. ટિપ્પણ.
યાલ (ના) જલ્દવ, યદુરાજના વંશજો.
યાદ (ના) ટીપ. સ્મરણપોથી.
યાન (ના) વાહન. ગમન.
યાને (અ) અથવા, વા, કે.
યાનિક (વિ) સાંચા સંબંધી.
યામ (ના) જમ, પોહાર. અટકાવ.
યામિની (ના) નમિની, ચૂત્રી, રાત.
યાર (ના) હોરત, મિત્ર. જાર, હપપતિ.
યારજ (વિ) પ્રેમી. રડીખાજ.
યારી (ના) હોરતી, રનેલ. ખાર જારી.
યાર (ના) કેશવાળી, યોડાની ચોટલી.
યાવક (ના) બાફેલું અનાજ, છુપરી.
યાવત (અ) ન્યાંચુધી, જિહ્વાંતક, જોપર્યત.
યાવન (ના) લોખાન, હૈદ.
યાવની (વિ) યવન સંબંધી.
યાસ (ના) ધુમાસો, એક વનરખતિ.
યાદૃતી (ના) છુટિયાનો રહેવાસી.
યાદૃદન (ના) યાદૃતીની સ્ત્રી.
યાદોમ (અ) એકદમ, મ છિયાં યદને.
યુક્ત (વિ) જોડાયેલું. યોગ્ય, લાયક.

યુક્તિ (ના) જુક્તિ, શોધકજુક્તિ. હિંમત. ઉ-
પાય. કાવતરું.

યુગ (ના) જુગ, (કૃત, ત્રેતા, દ્વાપર અંક દલિ)
સુદિના ચાર કાળ વિભાગમાનો ફેર.

યુગલ, યુગલ, યુગ્મ (ના) જોડું. ફંખતિ.

યુધામન્યુ (ના) પાંચાળનો ખંડિયો રાજા.

યુદ્ધ (ના) યુદ્ધ, સંગ્રામ, લડાઈ.

યુદ્ધિષ્ઠિર (ના) ધર્મરાજ, (પાંડવમાં પ્રહુથી)

યુનાની (વિ) યુનાન દેશનું [વિદ્યા].

યુયુત્સુ (ના) ધૃતરાષ્ટ્રની રાખેલીનો દીકરો.

યુધાન (ના) સાયકી, અર્જુનનો શિષ્ય.

યુવતી (ના) તરુણી, જુવાન સ્ત્રી.

યુવરાજ (ના) પાટવી કુંવર.

યુવા (વિ) જુવાન.

યુવાવરયા (ના) જોખન, તારુણ્ય, જુવાન.

યૂથ (ના) ટાળુ, સમૂહ.

યૂથનાથ, યૂથપ (ના) ટાળીનો ઉપની હાથી.

યૂથિકા (ના) જુદી, ગણિકા, એક વનસ્પતી.

યૂપ (ના) પારસીપળો, બ્રહ્મદાર.

યૂરોપ (ના) પૃથ્વીનો એક ખંડ.

યૂરોપિયન (વિ) યૂરોપખંડનું.

યોગ (ના) જોગ, ચિત્તવૃત્તિનો નિરોધ. રાગ.

દિનિયા યોગ. (ન્યેતિવત્તિ) એ રા છે.

નિઃકુલ, પ્રીતિ, આયુષ્માન, સૌભાગ્ય શો-

ભાન, અતિગંડ, સુકર્મી, ધૃતિ, શક્તિ, ગંડ,

વૃદ્ધિ, ધ્રુવ, આધાત, હર્ષણ, વજ્ર, સિદ્ધિ,

વ્યતીપાત, વરિયાળુ. પરિધ, શિવ, સિદ્ધિ,

સાધ્ય, શુક્લ, શુભ, બ્રહ્મ, ઐશ્વર્ય, વૈષ્ણવિ.

યોગરૂઢ (ના) શબ્દની એક ભતિ.

યોગાંગ (ના) યોગરાશ્ત્રના અંગો. એ આઠ

છે (આસન, પ્રાણાયામ, પ્રત્યાહાર, ચમ,

નિયમ, ધારણા, ધ્યાન અને સમાધિ).

યોગાભ્યાસ (ના) અષ્ટાંગ યોગનો અભ્યાસ.

યોગાયોગ (ના) અનુકૂળ અને પ્રતિકૂળ વખત.

યોગાસન (ના) યોગ સાધવા બેસવાની રી-

તિ. એ આસન ૮૪ છે. (સિદ્ધ પદ્મ, દૃઢ,

વીર, પવનમુક્ત, વામપાદ પવનમુક્ત, દક્ષિ-

ણપાદ પવનમુક્ત, ધીર, દક્ષિણપાદ ધીર,

વામ આસનમન, દક્ષિણ આસનમન, પ-

શ્ચિમતાન, વાતાયન, મહુર, મન્સ્યેન્દ્ર, અ-

ર્ધપદ્મ, કુન્દકુર, ગોરખ અથવા ભટ્ટ ૦

પદ્મ, અર્ધપાદ, પૂર્ણપાદ, દક્ષિણ

અર્ધ, વામપાદ, દક્ષિણપાદ, ધનુષ,

પાદશિર, દક્ષિણપાદશિર, દ્વિપાદશિર

૨, વૃક્ષ, અર્ધવૃક્ષ, ચક્ર, તાડ, વામર

પાદ, દક્ષિણચતુર્થાંશ, ત્રિવર્ણચતુષ, વ

દ્વિ, દક્ષિણસિદ્ધ, સ્વરિતક, રિયતવિં

રિયતત્રિવેક, વામતર્ક, દક્ષિણતર્ક,

નિઃશ્વાસ, અર્ધદર્મ, ગરુડ, સિંહ,

ત્રિકોણ, દક્ષિણત્રિકોણ, પૂર્ણત્રિકોણ

ચેના, વામપાદ ત્રિકોણ, દક્ષિણપાદ

ણ, પૂર્ણપાદ ત્રિકોણ, વામજળ, દર્દિ

જ, વામહસ્ત ભયંકર, દક્ષિણહસ્ત ૦

વામ અર્ધપદ્મ, દક્ષિણ અર્ધપદ્મ ૨

વામઅંગુષ્ઠ, દક્ષિણઅંગુષ્ઠ, ન્યેષ્ઠિ,

અર્ધપાદ, દક્ષિણ અર્ધપાદ, વામ હસ્

દક્ષિણ હસ્તજળ, હસ્તજળ, વામ

દક્ષિણવક્ત્ર, વામજળ, દક્ષિણજળ, પા

ખા, દક્ષિણશાખા, ત્રિરતંભ, વામપા

ખાનગમન, દક્ષિણપાદ અપાનગમન,

હસ્ત ચતુર્કોણ, દક્ષિણહસ્ત ચતુર્કોણ

ને અર્ધ તર્કાસન).

યોગિની (ના). જોગણી, ઉપદેશી. [૫

યોગી (ના) જોગી, યોગ જેને રિદ્ધિ થયો

યોગેશ્વર (ના) યોગીના ઉશ્વર, શ્રીકૃષ્ણ.

યોગ્ય (વિ) ઘટતું, લાયક. માફક. પાત્ર.

યોગ્યતા (ના) લાયકી. પ્રતિષ્ઠા. પદવી.

યોગ્ય (ના) યોગ્યતા કરનાર, રચનાર.

યોગ્ય (ના) યોગ્યતા કરનાર, રચનાર.

યોગ્ય (ના) યોગ્યતા કરનાર, રચનાર.

યોગ્ય (ના) યોગ્યતા કરનાર, રચનાર.

યોગ્ય (ના) યોગ્યતા કરનાર, રચનાર.

યોગ્ય (ના) યોગ્યતા કરનાર, રચનાર.

યોગ્ય (ના) યોગ્યતા કરનાર, રચનાર.

યોગ્ય (ના) યોગ્યતા કરનાર, રચનાર.

યોગ્ય (ના) યોગ્યતા કરનાર, રચનાર.

યોગ્ય (ના) યોગ્યતા કરનાર, રચનાર.

યોગ્ય (ના) યોગ્યતા કરનાર, રચનાર.

યોગ્ય (ના) યોગ્યતા કરનાર, રચનાર.

યોગ્ય (ના) યોગ્યતા કરનાર, રચનાર.

યોગ્ય (ના) યોગ્યતા કરનાર, રચનાર.

યોગ્ય (ના) યોગ્યતા કરનાર, રચનાર.

યોગ્ય (ના) યોગ્યતા કરનાર, રચનાર.

૨.

(અ) રજમે બંજન. કવિતાનો એક ગણ.

ચિત (ના) રૈષત, જનપદ, પ્રજા.

રક (ના) ભાંગળડ, તકરાર. હક, છદ.

(મ) (ના) હિસાબી ચીંકડો. દીપમાંની એક ચીજ. કલમનું પેટું.

કાબ (ના) પાવડા, પેગડા.

કાળી, રકેળી (ના) તાસક, છીથું.

કત (વિ) રાઉં, લાવ.

કત (ના) લોહી, ફેધિર, શોભિત, રજ.

કતક (ના) બંધુક, એક ફળ.

કલચંદન (ના) કુચંદન, રતાંજળી, રંજન.

કતપિત્ત (ના) રંગતપીત, એક ચામડીનો રેખ.

કતપિત્ત્રી (વિ) રંગતપીતિયા.

ક્ષક (બિ) બચાવનાર; ત્રાતા. રખવાળ.

ક્ષણ (ના) ત્રાણ, બચાવ, સંભાળ.

ક્ષણ (કિ) બચાવણું, ઉગારણું, સંભાળણું.

ક્ષા (ના) રાખોડી. રાખડી. સંભાળ.

રાખધન (ના) હથે રાખડી બાંધવાની વિધિ.

રડપટ્ટી, રખડપાટી (ના) રખડણું તે, ભટકણ.

મડાટ, રખડામણ (ના) રખડપટ્ટી, ભ્રમણ.

ખરખ (અ) તલપણું, તરસણું ઈંબ સૂચક.

ખરખાવટ (ના) રખાવટ, શરમ. તરફદારી.

ખવાળ (વિ) રક્ષક, સંભાળનાર. ચોક્કરી રાખ.

ખવાળી (ના) રખવાળણું કામ. સંભાળ. [નારો.

ખાવટ (ના) શરમ. પક્ષ, ઉપરાણું.

ખુ (પ્ર) રાખનાર અર્થે. જેમ ધરરખ સ્ત્રી,

મોં રખી વાત.

ખે, રખેને (અ) ક્ષદાપિ, કોણુલણે.

ખેવાળ (ના) રખવાળ, રક્ષક, ત્રાતા.

ખેવાળી (ના) રખવાળી, રક્ષણ.

ખો (ના) વસાવો, સ્થિત, (ગામ કે ખેતર

ખોટણું (કિ) રાખવાળું કરણું. [સંભાળનાર].

ખિયો (ના) રખવાળ, ચોક્કીવાળો.

ખુ (ના) રખાનો પગાર તથા કામ.

ખા (ના) રક્ષા. રાખોડી. વાની.

(ના) નસ, શિરા. ભેદ, મૂર્ત.

રક (ના) ભાંગળડ, પચાંત, રકચક.

ક (ના) ઘણી મેહેનત. [મિલક.

કમલસ (ના) તાલીમમાં રંગોળાઈ બનેલો

રંગડણું (કિ) ખૂબ વાટણું. ચોળણું. મેહેનત કરાવવી.

રંગડણું (કિ) છંદાણું. વટાણું. ચોળણું મેહેનતમાં

રંગડો (ના) નાડો પ્રવાહી. લીડ. ધમાલું. [પડણું.

રંગડોળણું (કિ) પાસ લગાડવો. મેહેનતમાં ના-

રંગત (ના) રક્ત, લોહી, રજ. [ખડું.

રંગતપીત (ના) રક્તપિત્ત, એક ત્વક રોગ.

રંગતરોયડો (ના) એક વનસ્પતિ, ધા રૂઝવવાનું

રંગણું (કિ) કાલાવાલા કરવા. [આપધ.

રધવાયું (વિ) બાવડું, ગાભરું, આકળું.

રંક (વિ) ગરીબ, રાંક, પામર, દીન.

રંકુ (ના) હરણ, જંડિયાર, એક મુગ.

રંગ (ના) પ્રકાશનો એક ગુંથ કે ધર્મ. પાસ.

રસ. રમુજ. કેદ. તુરંગ. નિશાની. આળસ.

રંગ (અ) શાલાસૂચક. ધન્ય. શાખાસ. જસ. છે.

રંગત (વિ) રંગિત, રંગણું.

રંગદાર (વિ) રંગવાળું, રંગીન.

રંગપાણી (ના) કેદ, અમલ.

રંગખાણ (ના) મોજમઝા, ખુશાલી.

રંગભૂમિ (ના) નોટકશાળી. અખાડો. ભંચી

ખેકક, ભૂમિકા, રટેજ. [અંગ્રેજ].

રંગમંડપ (ના) રંગભૂમિ. રંગ પૂરેલો માંડવા.

રંગમહેલ, રંગમોહોલ (ના) મુશોભિત મંદિર,

રંગરાગ (ના) રાગરંગ. મનોવૃત્તિ. [હવેલી.

રંગરેજ (ના) રંગાટનો ધધો કરનાર, રંગારો.

રંગરોળ (ના) રંગમાં રોળણું તે. ખેલદાખુશાલી.

રંગલો (ના) રંગપૂરનાર, વિદુષક, તરકડિયો.

રંગણું (કિ) રંગ દેવો. ચીતરણું. કેદ કરાવવી.

રંગાઈ (ના) રંગામણી, રંગવાની મનુરી.

રંગાણું (ના) રંગારો, રંગરેજ. [દુહું.

રંગાડું (ના) રંગત પાણી ભરવાનું તળાવ કે

રંગારો (ના) રંગરેજ, રંગવાનો ધધો કરનાર.

રંગણું (કિ) રંગવાળું થતું. કેદમાં છેતરાણું.

રંગિત (વિ) રંગીન, રંગણું. [ચીતરાણું.

રંગી (વિ) રંગણું. આનંદી. શોભિત.

રંગીન (વિ) આનંદી, લેહેરી. રંગણું.

રંગીણું (વિ) હસમુખું. શોભિતું.

રચકણ (ના) રજકણ, ઝીણી કાંકરી, કર.

રચના (ના) રૂતિ, ગોઠવણ. શોભા.

રચણું (કિ) ગોઠવણું, જોડણું. બનાવણું.

રચિત (વિ) રચણું, બનાવણું.

- રજ (ના) ધૂળ. પરમાણું. અટકાવ, લોહી. રજ-
 રજ (અ) જરા, જરાક, કંચ. [શુણ.
 રજઈ (ના) રજે, ઓઠવાની ગોદરી.
 રજક (ના) દાણાપાણી, ખોરાક, અંજળ. ઘોણી.
 રજકણ (ના) ધૂળની કણી, કંચ, કંડી.
 રજત (ના) રૂપું, ચાંદી.
 રજની (ના) રાત્રિ, નિશા. (જુઓ) રાત,
 રજનીચુખ (ના) પ્રદોષ, રાતનો પહેલો પહોર.
 રજપૂત (ના) રાજપૂત, ક્ષત્રી, રાજવંશી.
 રજપૂતી (ના) રજપૂતપણું, ક્ષાત્રધર્મ.
 રજવાડો (ના) રજપૂતોનું રહેઠાણ. દેશી સંસ્થાન.
 રજસ્વલા (ના) અડકાયલી સ્ત્રી.
 રજ (ના) છટ્ટી, પરવાનગી. ગેરહાજરી.
 રજઈ (ના) રજે, ઓઠવાની ગોદરી.
 રજળું (વિ) ઝટ કળ્યાઈ લય તેલું (બળતણ).
 રજિયું (ના) રેતદાની.
 રજુ (વિ) હાજર-દાખલ-ઘએણું. મોહુદ.
 રજુઆત (ના) રજુ કરવું તે. તપાસ.
 રજેજ (અ) જરેજરા, તમામ, બીલકુલ.
 રજે (ના) રજઈ, ઓઠવાનું ગોદરું.
 રજેશણ (ના) માયાના તણ શણમાંનો બીજો.
 રજેશણી (ના) રજેશણવાળું. વિકારવાળું.
 રજેકિયું (ના) કાતરિયું. ઉપલો માળ.
 રજજુ (ના) હોરડી, સીંદરી, શુણ.
 રજળવું (કિ) રખડવું, ભમવું.
 રજળાર (ના) રખડાર, ભમણ.
 રજળાવવું (કિ) રખડાવવું-તાંખી-છાડી મૂકવું.
 રંચ (વિ) જરા, લગાર, થોડુંક.
 રંજ (ના) મેહેનત, પરિશ્રમ. શોક. *
 રંજક (ના) લામગરી. મમરો.
 રંજન (ના) ખુશાલી, પ્રસન્નતા. રતાંજળી.
 રંજની (ના) એક વનસ્પતિ, શ્રીફળી.
 રંજડ (ના) બગાડ, નુકસાન. મરતી.
 રંજડવું (કિ) તોફાન હંરી બગાડવું, દુઃખ દેવું.
 રંજદા (વિ) ચીડાયણું, હેરાન થયણું.
 રંજણ (ના) ફરીફરી નામસ્મરણ. અભ્યાસ. અટણ.
 રંજવું (કિ) ફરીફરી બોલવું, વારંવારે નામ દેવું.
 રંજણ (ના) ભ્રમણ, રખડાર, ભટકણ.
 રંજણ (વિ) નરસું, રજરાખ.
 રંડ (ના) લેહ, ધ્યાન. હઠ, આગ્રહ.
- રડકણું (વિ) રડયાં કરે એવું.
 રડતીસૂરત (વિ) રડતા એવેશનું.
 રડવડવું (કિ) રખડવું, રવડવું, ભડકવું.
 રડવું (કિ) રડન કરવું, આસુ ઢાળનાં નિરાસ થવું
 રડાદટ, રડાદટો (ના) રડવું અને ફટવું
 નિષ્ફળ મેહેનત. રિદન કરું.
 રડારડ, રડારણ (ના) કંદખાંત, પોદડ.
 રડથુંખડવું (વિ) વેરણખેરણ. અથરાવું.
 રડ (ના) રડ, લેહ, આગ્રહ.
 રઢિયાર (વિ) ન ધણિયાવું, સુતું.
 રઢિયાળું (વિ) ખુંદર, સુશોભિત.
 રણ (ના) જીહ, રેતીનું મેદાન. રા. કરજ, ર.
 રણકો (ના) ધાતુના વાસણનો અવાજ.
 રણક્ષેત્ર (ના) લડાઈતું મેદાન.
 રણડણવું (કિ) રણકો થવો (નેપુર, ઈન્દો
 રણતૂર, રણતૂરે (ના) તૂટે, લડાઈતું વાળું, ર
 રણ્યમ્લ (ના) રણસ્પર્શ, લડાઈનો જુરો. સીં
 રણધીર (વિ) રણસંગ્રામમાં ધૈર્ય સામના
 રણભૂમિ (ના) યુદ્ધક્ષેત્ર, સંગ્રામસ્થળ.
 રણવાસ (ના) રાણીવાસ, જનનખાતું, અંતઃપુર
 રણસીંચું (ના) એક જાતનું સીંગડાના ઘાટ.
 રણસંગ્રામ (ના) તુમુલયુદ્ધ, મોટી લડાઈ. [વા
 રણસ્તંભ (ના) લડાઈનો જુરો.
 રણાંગણ (ના) યુદ્ધક્ષેત્ર, લડાઈતું મેદાન.
 રણવો (ના) ખાયલો માણસ. કન્યારાશી
 રણડા (ના) રાંડ, રાંડેલી સ્ત્રી. (ધિકારમાં).
 રણડાપો (ના) વિધવા. પળું.
 રણડાયલી (વિ) વિધવા, રાંડેલી.
 રણડાવું (કિ) રાંડવું, રાંડાપો આવવો.
 રણડી (ના) વેસ્થા, કસબજી.
 રણીબાજ (ના) રાંડબાજ, વ્યભિચારી. ઈ.
 રણીબાજ (ના) વ્યભિચાર. [નાવો
 રત (ના) ઋતુ, મોસમ. મૈથુન.
 રતાવાવળિયો (ના) એક ઝાડ.
 રતવ (ના) ૪૦ રૂપિયા ભાડ વગત. પા
 રતવા (ના) એક રોગ. [ર અંગ્રે
 રતાંજણી, રતાંજલી (ના) રક્તચંદન, રાતીસુ
 રતાંજળું (વિ) રતાધળું, રાતે આંધળું.
 રતાસ (ના) લાલ રંગનો અંશ. રાતો લા
 રતાણ (ના) એક કંદ.

રતિ (ના) કામદેવની સ્ત્રી. પ્રીતિ. સંભોગ.
 રતિપતિ (ના) મદન, મનમથ, માર, પ્રધુસ,
 મીનકેતન, કંદર્ભ, કૃષ્ણ, અનંગ, કામ, પંચ-
 શર, રમર, શંખરાશિ, મનસિન્હ, કુસુમેષુ,
 અનન્યજ, પુષ્પધનવા, અકરધવજ, આત્મભૂ.
 રતિભાર (વિ) લગ્નાર, જગત્ક.
 રતી (ના) રક્તકાચણાડી. માસાનો ટમો ભાગ.
 રતુ (ના) ઋતુ, રત, મોસમી અટકાવ.
 રતુમહુ (વિ) સહજ રાફું હોય તેહું.
 રતોવાઈ રતોવે (અ) રાત્રેજ, રાતોરાત.
 રત્ન (ના) મણી, કીમતી પદાર્થ. એ ચૌદ
 ગણાય છે. ઐરાવત, કામદુધા, હૈરતુલ,
 અંદ્ર, ધનંતરી, પારિભૂતક, રંભા અપ્સરા,
 લક્ષ્મી, શંખ, સસમુખી અર્ધ, સારંગ
 મુખ્ય મુધા, સુરા અને હળાહળ.
 રત્નસાહુ (ના) મેર, હેમાદ્રિ, કનકાચલ.
 રત્નાકર (ના) સમુદ્ર.
 રથ (ના) ચાર પૈડાંની ધુમટવાળી ગાડી. ધહેલ.
 રહ (વિ) નકામું. ખાતલ.
 રહન (ના) દાંત, દંત.
 રહિયો (ના) રહ કરનારો જવાબ, ખંડન.
 રહી (વિ) રહ કરેહું, નકામું.
 રાનોડી (વિ) રાની, જંગલી.
 રન્દો (ના) મૃચારતું એક ઓલર.
 રન્ધામણ, રન્ધીમણી (ના) રાંધવાની મજૂરી.
 રન્ધાહું (કિ) ખાહું, સીકું, પાકું. ઉધડું.
 રન્નાદેવ (ના) માતાના જવારા. સૂરજની સ્ત્રી.
 રપાટી, રપેટી (ના) ગળડી, હોટ.
 રપોટ (ના) રિપોર્ટ (અંગ્રેજી), ખબર, સમાચાર.
 રફતે રફતે (અ) થીમેથીમે, આરતે આરતે.
 રકુ (ના) વણાટ પેઠે દોરા ભરી લેવા ને.
 રકુગર (ના) રકુ ધનાર.
 રકુચક્ર (ના) રિપુચક. હાનિ, શુરુનો પેચ.
 રકેત (ના) મહાવરો, અધ્યાસ.
 રખર (ના) એક ઝાડનો રસ (ભૂસવાળું).
 રખારી (ના) ભરવાડ, ઘેરાંબકરાં ચારનાર.
 રમકડું (ના) રમવાની વસ્તુ, ખેલવાળું.
 રમલન (ના) મુસલમાનનો દેખો મહિનો,
 રમણ (ના) ખેલ કીડન.
 રમણા, રમણી (ના) મનોહર સ્ત્રી.

રમણીક, રમણીય (વિ) મનોહર, સુંદર.
 રમત (ના) ખેલ, કીડા.
 રમતારામ (ના) ગમે ત્યાં ભટકનારો. વ્યાપક.
 રમતિયાળ (વિ) જેનું રમતમાં જ મન. [ઈશ્વર.
 રમણું (વિ) છૂટું. મરજ માફક વર્તનાર.
 રમણું (કિ) ખેલણું, કીડણું. લાડણું. રસણું.
 રમળ (ના) પાસાથી ભવિષ્ય જોવાની વિધા.
 રમા (ના) પદ્મા, કમલા, લક્ષ્મી. સ્ત્રી.
 રમાડણું (કિ) ખેલવણું. ચઢાવણું. છેતરણું.
 રમાડો (ના) ગમાડો, રમણ, ખુશાલી.
 રમારમણ (ના) શ્રીકૃષ્ણ.
 રમુજ (ના) રમત, ગમત, ખુશાલી.
 રમ્મન (ના) ગાયનો ઘાટો. ચુમ્બનધ્વનિ.
 રમ્ભા (ના) ઇંદ્રની અપ્સરા. પરી. સુંદરી.
 રમ્ય (વિ) સુંદર, આનંદજનક, રોભિણું.
 રમણ (ના) રજની, (જુઓ) રાત.
 રવ (ના) અવાજ, ગોંધાટ. નામના.
 રવઈ (ના) રવૈ, દહીં વલોવવાનું રાય.
 રવઈઓ (ના) રવૈયો, શિરરતો, રિવાજ.
 રવડણું (કિ) ભટકણું, રખડણું.
 રવદ (ના) સરત, હોડ, પેલ.
 રવરવ (અ) જલ પર ધતી એક લાગણી.
 રવલીપંચક (વિ) ઘેહું. ઉધમાતિયું, બીટીપાત.
 રવા (ના) ઠરાવ. કરચ. ગોળકણી.
 રવાદાર (વિ) રવાવાળું. [અંશ ઉચાપતી.
 રવાદારગી, રવાદારી (ના) નુકસાન. છપી દલાલી.
 રવાનગી (ના) વિદાયગીરી નિકાસ.
 રવાયો (ના) રવૈયો, રિવાજ.
 રવાલ (ના) પશુની એક ચાલ.
 રવિ (ના) સૂરજ, (જુઓ ભારતર શબ્દ).
 રવિવાર (ના) આદિત્યવાર, રવેજ.
 રવી (ના) લક્ષ્મી પરીક્ષા. શિયાણુ પોટ.
 રવીજડું (કિ) જુવાળણું, પાણી આવણું.
 રવેજ (ના) રવિવાર.
 રવેસ (ના) રિવાજખાતું.
 રવે (ના) મંજ. દહીં વલોવી છાસ કરવાનું રાય..
 રવૈયાં (વિ) નાનાં સાંભારીયાં વેગણુ.
 રવૈયો (ના) અલ, રિવાજ, શિરરતો.
 રવો (ના) દણ્ડદાર ખોટ. ગોળકણી. ગોળની
 રશના (ના) સ્ત્રીના કંદોરો. [ચાકી. દાણા.

રશ્મિ (ના)કિરણ, અંશ, કર, મરીચિ, મયૂષ.
રસ (ના) વનસ્પતિમાંથી નીકળતો પ્રવાહી.
એક રંગ. પારો. ગંધક. સ્વાદ (નુઓ
ખટરર). દાન્યનો આત્મા. (નુઓ નવ-
રસ). મઝા.

રસકપૂર (ના)પાસની મેળવણીનું એક ઓસડ
રસકસ (ના) બાંધો અને શકિત. લાભ.
રસજ (વિ) રસિક, રસ જાણનાર.
રસના, રસનેન્દ્રિય (ના) જલ, લુચી.
રસખસ (અ) રસમય.
રસમ (ના) ચાલ, રિવાજ, શિરસ્તો.
રસમંડળી (ના)આનંદની વાર્તા કરનાર મંડળ.
રસમય (ના) આનંદરૂપ.
રસવતી, રસવન્તી (ના) એક ઔષધિ.
રસવાદ (ના) ઈર્ષા. સરસાઈ.
રસવું (કિ) ઢોળ દેવો, ગિલિટ કરવું.
રસસિંદુર (ના) જસત, પારો, મોરચુથુ ને સુ-
રાખારની મેળવણી.

✓રસળવું (કિ) આળસ્યાં કરવું, વાર લગાડવી.
રસાતળ (ના) છેલ્લું પાતાળ.
રસાયણ, રસાયન (ના) રસની મેળવણી. મિ-
થણ. માત્રા દ્વંધપાક.

રસાયની (વિ) રસાયણ જાણનાર. [નિબંધ.
રસાયો (ના) ખટલો, કુટુંબપરિવાર. હુયદલ.
રસાયવું (કિ)ઢોળ, (ઓપ, ગિલિટ)ચઢાવસાવવું.
રસાળ, રસાળું (વિ) રસવાળું. કૃણદ્રૂપ.
રસિક (વિ) રસજ્ઞ. કદરદાન. આનંદી.
રસિયું (વિ) હોંસીલું. અદેખું. રસ વધારનાર.
રસિયું (વિ) રસિયું. શોભિતું.
રસી (ના)કૃપા. દોરડી.
રસીદ (ના) રીસિટ (અંગ્રેજી), પહોંચ.
રસેન્દ્રિય (ના) રસનેન્દ્રિય, જલ.
રસો (ના) મસાલાવાળો રસ, વધાર.
રસોઈ (ના) પાઠક્રિયા. રાંધવું તે. ભોજન.
રસોઈયા (ના) રાંધનારો, ભાઈ, બળદસી.
રસોડું (ના)રાંધણી, રાંધવાની જગા, પાકશાળો.
રસોનક (ના) લથુન, લાસણ.
રસોળી (ના) વરસોળી, શરીર થતી રસની ગાંઠ.
રસ્તો (ના) માર્ગ, વાર, રાહ. હાયાય.
રહસ્ય (ના) શુભલેહ, ગમ્ય. તત્ત્વ.

રહિત (અ) વિના, શિવાય, વગર.
રહેઠાણ (ના) મુકામ, વાસ. ધર.
રહેવાસી (વિ) રહેનાર, વસનાર.
રહેવું (કિ) વસવું. ટકવું, કરવું. માવું. અડકવું
રહુંસહું (વિ) બાકી રહેલું. થિ

રળતર (ના)કમાણી, પેદાશ, પ્રાપ્તિ.
રળવું (કિ) કમાવું પેદા કરવું.
રળાઉ (વિ) કમઢિ, રળતો.
રળિયાત (વિ) ખુશી, પ્રસન્ન.
રળિયામણું (વિ) સુશોભિત, સુંદર.
રળી (ના) ખુશી, આનંદ. હોંસ. ભમંગ.
રળીરાંસે (અ) નિર્વિદ્ધ, સુખશક્તિથી.
રાંક, રાંકડું (વિ) રંક, ગરીબ, નિર્ધન. દીન
રાંગ (ના) હાર, પંગત.
રાંગડો (વિ) મંદ, ધીરો, ધીમો.
રાંગોળી (ના) સાથીઆ, સ્વસ્તિક.
રાંટું (વિ) વાંકું, અમળાયલું. લપટું.
રાંડ (ના) રંડો. વેસ્થા.

રાંડબાજ (વિ) છીનાજવો, બલિયારી.
રાંડબાજી (ના) બલિયાર.
રાંડવું (કિ) રંડાવું. વિધવા થવું.
રાંડવો (વિ) બાયલો. નામરદ.
રાંડીરાંડ (ના) રાંડેલી સ્ત્રી. વિધવા.
રાંઠવું (ના) પાણી કાઢવાનું દેહડું.
રાંઠો (ના) વાળ, બપોર પછીનું ભોજન.
રાંઠેલ (ના) રન્યાદેવ. જવારો. માતા.
રાંધણીજા (ના) શ્રાવણી છઠ.
રાંધણિયું (ના) રસોડું, પાકશાળા.
રાંધણિયો (ના) રાંધનારો, રસોઈઓ.
રાંધણી (ના) રસોડું, રાંધણિયું.
રાંધણું (ના) રસોઈ. રાંધવાના પદાર્થો.
રાંધવું (કિ) પકાવવું, ખાકવું. રસોઈ કરવી.
રાંપ, રાંપડી (ના) કળખી, ખેડતું એક ઓળર.
રાંપડું (કિ) કળખવું. છાંડની હારી કરવી.
રાંપી (ના) મોચાનું એક ઓળર.
રાંભો (ના)એક ખોદવાનું ઓળર. ખેડાલમ.
રાઈ (ના) રાત્રિદૂ, એક તત્ત્વ - મસાલામ
વપરાતું ધાન્ય.
રાઈતીકેરી (ના) રાઈ લરેલ્લી કેરી.
રાઈણી (ના) રાઈ, હાલ અને મીઠું મેળવેલો ખોરાક.

રશ્મિ (ના) ગિરણ, અંશુ, કર, મરીચિ, મયૂષ.	રહિત (અ) વિના, શિવાય, વગર.
રસ (ના) વનસ્પતિમાંથી નીકળતો પ્રવાહી.	રહેકાણું (ના) મુકામ, વાસ. ધર.
એક રોગ. પારો. ગંધક. સ્વાદ (ન્યુઓ ખટરર). કાવ્યનો આત્મા. (ન્યુઓ નવ-રસ). મઝા.	રહેવાસી (વિ) રહેનાર, વસનાર.
રસકપૂર (ના) પારાની મેળવણીનું એક ઓસડ	રહેલું (કિ) વસતું. ટકવું, કરવું. માણું. અડકવું
રસકસ (ના) બાંધો અને રક્તિ. લાભ.	રહું 'સહું' (વિ) બાંધી રહેલું. ગિરણ
રસજ (વિ) રસિક, રસ જાણનાર.	રળતર (ના) કમાણી, પેદાશ, આપ્તિ.
રસના, રસનેન્દ્રિય (ના) જીભ, હૃદય.	રળવું (કિ) કમાણી પેદા કરવું.
રસખસ (અ) રસમય.	રળાઉ (વિ) કમાડિ, રળતો.
રસમ (ના) ચાલ, રિવાજ, શિરસ્તો.	રળિયાત (વિ) ખુશી, પ્રસન્ન.
રસમંડળી (ના) આનંદની વાર્તા કરનાર મંડળ.	રળિયામણું (વિ) સુશોભિત, મુંદર.
રસમય (ના) આનંદરૂપ.	રળી (ના) ખુશી, આનંદ. હોંસ. ઉમંગ.
રસવતી, રસવન્તી (ના) એક ઔષધિ.	રળીરાંસે (અ) નિર્વિદ્ય, સુખશક્તિથી.
રસવાદ (ના) ઈર્ષી. સરસાર્થ.	રાંક, રાંકડું (વિ) રંક, ગરીબ, નિર્ધન દીન
રસવું (કિ) ઢોળ દેવો, ગિરિટ કરવું.	રાંચ (ના) હાર, પગલ.
રસસિંદુર (ના) જસત, પારો, મોરચુથુ ને સુ-રાખારની મેળવણી.	રાંગડો (વિ) મંદ, ધીરો, ધીમો.
✓ રસળવું (કિ) આળસ્યાં કરવું, વાર લગાડની.	રાંગોળી (ના) સાથીઆ, સ્વસ્તિક.
રસાતળ (ના) છેલ્લું પાતાળ.	રાંટું (વિ) વાંટું, અમળાયલું. લપટું.
રસાયણ, રસાયન (ના) રસની મેળવણી. મિ-શ્રણ. માત્રા. દૂધપાક.	રાંડ (ના) રંડા. વેસ્વા.
રસાયની (વિ) રસાયણ જાણનાર. [નિખંધ.	રાંડબાજ (વિ) છીનાળવો, બલિચારી.
રસાલો (ના) ખટલો, કુટુંબપરિવાર. હયદલ.	રાંડબાજ (ના) બલિચાર.
રસાવવું (કિ) ઢોળ, (ઓપ, ગિરિટ) ચઢાવરાવવું.	રાંડવું (કિ) રંડાવું. વિધવા થવું.
રસાળ, રસાળું (વિ) રસવાળું. કૃષ્ણરૂપ.	રાંડવો (વિ) બાયલો. નામરદ.
રસિક (વિ) રસજ્ઞ. કદરદાન. આનંદી.	રાંડીરાંડ (ના) રાંડેલી સ્ત્રી. વિધવા.
રસિયું (વિ) હોંસીલું. અદેખું. રસ વધારનાર.	રાંઠવું (ના) પાણી કાઢવાનું દોઢડું.
રસિલું (વિ) રસિયું. શોભિલું.	રાંઠો (ના) વાળ, બપોર પછીનું ભોજન.
રસી (ના) કૃષ્ણ. દોરડી.	રાંઠેલ (ના) રત્નાદેવ. જવારા. માતા.
રસીદ (ના) રીસિટ (અંગ્રેજી), પહોંચ.	રાંધણુછક (ના) આવણુની છક.
રસેન્દ્રિય (ના) રસનેન્દ્રિય, જીભ.	રાંધણિયું (ના) રસોડું, પાકશાળા.
રસો (ના) મસાલાવાળો રસ, વધાર.	રાંધણિયો (ના) રાંધનારો, રસોઈઓ.
રસોઈ (ના) પાકક્રિયા. 'રાંધવું' તે. ભોજન.	રાંધણી (ના) રસોડું, રાંધણિયું.
રસોઈયો (ના) રાંધનારો, ભટ, બખરચી.	રાંધણું (ના) રસોઈ. રાંધવાના પદાર્થો.
રસોડું (ના) રાંધણી, રાંધવાની જગા, પાકશાળા.	રાંધવું (કિ) પકાવવું, ખટવું. રસોઈ કરવી
રસોનક (ના) લથુન, લસણ.	રાંપ, રાંપડી (ના) કળખી, ખેડતું એક બોળ.
રસોળી (ના) વરસોળી, ચરીરે થતી રસની ગાંઠ.	રાંપટું (કિ) કળખવું. છાડની હાર કરવી.
રસ્તો (ના) માર્ગ, વાર, રાહ. જિજ્ઞાસ.	રાંપી (ના) મોચાતું એક બોળદર.
રહસ્ય (ના) 'શુભલેહ, ગર્મ. ૧૮૮.	રાંભો (ના) એક ખોદવાનું બોળદર. ખેડાલ.
	રાઈ (ના) 'રાજિકુ, એક જાતનું મીસાન
	વપરાવું ધાન્ય.
	રાઈતીકેરી (ના) રાઈ ભરેલી કેરી.
	રાઈતું (ના) રાઈ, દહીં અને મીઠું મેળવેલો ખોરાક

રાએણ (ના) રાયણ, એક ઝાડ તથા તેની દીસી.	રાજદંડ (ના) રાજની લાકડી. રાજ્યાસન.
રાકા (ના) પૂર્ણિમા, પૂનેય.	રાજદ્વારી (વિ) રાજની તિસંખંધી.
રાકેશ (ના) પૂર્ણચંદ્ર, રાંશિ.	રાજધર્મ (ના) રાજની ફરતે.
રાક્ષસ (ના) દૈત્ય, અસુર. લયંકર માણસ.	રાજધાની (ના) મુખ્ય શહેર, પાટલપુત્ર.
રાક્ષસગણ (ના) રાક્ષસના સ્વભાવવાળા ગ્રહનો.	રાજન (ના) રાજનું સંબોધન.
રાક્ષસી (ના) રાક્ષસની સ્ત્રી. [સમૂહ.]	રાજનગર (ના) રાજધાની. અમદાવાદ.
રાક્ષસી (વિ) સમૂહ. જંગલી.	રાજનીતિ (ના) રાજ અભાવવાની વિદ્યા. રા- જનિર્વનનું નર્તન.
રાક્ષી (ના) દાઢની પાસેના અણીદાર દાંત.	રાજપાટ (ના) રાજગાદી, રાજ્ય.
રાખ (ના) રક્ષા. વાની, ખખ. રાખેલી સ્ત્રી.	રાજપદ (ના) રાજની પદવી.
રાખચોળાવી (વિ) વેરાગી થવું.	રાજભક્ત (ના) રાજની તરફ વફાદાર.
રાખડી (ના) રક્ષા, રક્ષણનો દોરો.	રાજભક્તિ (ના) રાજપ્રતિ પ્રીતિ, પૂજ્યભાવ.
રાખપત (ના) માન રાખવું તે.	રાજમંદિર (ના) રાજનો મહેલ.
રાખરખાવટ (ના) પક્ષપાત.	રાજમાન્ય (વિ) રાજથી પ્રતિષ્ઠા પામેલું.
રાખવું (કિ) પાળવું. ઉછેરવું. સંભાળવું. મૂકવું.	રાજમાર્ગ (ના) રાજને જવા આવવાનો રસ્તો.
રાખસ (ના) રાક્ષસ, દનુજ, દાનવ. પિપાવું.	રાજમુદ્રા (ના) રાજની મોહોર. મોટા રસ્તો.
રાખસી (ના) રાક્ષસી, દાનવી.	રાજયોગ (ના) યોગાભ્યાસનો એક પ્રકાર.
રાખસીમાયા (ના) ગેરોચરનો બળર, ઇદ્રબળ.	રાજ યવાનો ગ્રહયોગ. (જ્યોતિષમાં).
રાખોડી, રાખોડો (ના) રાખ, ભસ્મ.	રાજર્ષિ (ના) તપ કરી ઋષિપદ પામેલો કુવ્રી.
રાગ (ના) ગાયનની તરેહ (એ છ છે જુઓ ખ- ટરાગ). દેશી, ઢાળ, ચાલ. સાદ. પ્રીતિ, અ-	રાજવટ (ના) દરબારની રીતભાત.
રાગડો (ના) લાંબો સાદ. [નુરાગ.]	રાજવંદ્ય, રાજવંશી (વિ) રાજના કુળનું.
રાગણી (ના) રાગિણી, રાગની સ્ત્રી. મિશ્રરાગ.	રાજવી (ના) શોકગીત.
રાગમાળા (ના) ધણા રાગની એકંદર રચના.	રાજવૈદ્ય (ના) રાજનો આશ્રિત વૈદ.
રાગી (વિ) ગ્રેમી. લાગણીવાળું.	રાજશ્રી (વિ) રાજશ્રી. રાજમાન્ય.
રાગોડો (ના) રાગડો, અનિયમિત રાગ.	રાજસ (વિ) રાજગુણી. રાજ જેવું.
રાધું (ના) પોષટ. શુક.	રાજસૂય (ના) એક યજ્ઞ, સોમયાગ.
રાચ, રાચરચીલું (ના) ધરમાં વપરાતો સરસામાન.	રાજહસ (ના) લાલ ચાંચ ને પગવાળો સફેત
રાચવું (કિ) ખુશી થવું.	રાજ (ના) (જુઓ) ભૂપ. વર્ગમાં શ્રેષ્ઠ [હંસ.
રાજ (ના) રાજ્ય. રાજ. (વિ) રાજકીય.	રાજધિરાજ (ના) ચક્રવર્તી, રાજ્યોનો રાજ.
રાજદંદૈવક (વિ) મુલતાની આસમાની.	રાજ્યો (ના) રાજવી, શોકનું એક ગીત.
રાજકન્યા (ના) રાજની કુંવરી.	રાજ, રાજખુશી (વિ) ખુશી, કબૂલ.
રાજકવિ (ના) રાજનો આશ્રિત કવિ.	રાજનામું (ના) રાજથી નોકરી છાડવાની અરજ.
રાજકીય (વિ) રાજનું. રાજ્ય સંબંધી.	રાજસ્વવંદી (ના) પોતાની કિંમત અને રાજ.
રાજકુંધર (ના) રાજપુત્ર, કુમાર.	રાજસ્વ (ના) કમળ. (જુઓ). મહોત્પલ.
રાજકુંવરી (ના) રાજકન્યા.	રાજેન્દ્ર (ના) રાજ્યોનો રાજ.
રાજગરો (ના) એક ફલાહારમાં વપરાતું ધાન્ય.	રાજેશ્રી (વિ) રાજની શ્રીથી શોભતું.
રાજગાદી (ના) સિંહાસન, રાજપાટ.	રાજ્ય (ના) રાજ. રાજની સત્તાનો મુલક. રા- જ જેવો અમલ.
રાજગિણ (ના) રાજપણની કે રાજની આ- પેલી નિરાણી. મોહોરજાપ.	રાજ્યાભિષેક (ના) રાજને આદિગણે સવાની નિ-
રાજ થવું (કિ) શુલથણું, ઘેરજવું.	રાજ્યાસન (ના) તપ, રાજપાટ, રાજગા

રાહું (ના) જીવારનો સોંઠો. તીર.
 રાઠ, રોઠય (તા) ખમ. કઠિયો.
 રાણી (ના) રાણી, રાજપત્ની. રાજ કરનારી
 રાણો (ના) રજપૂત રાજ. [સ્ત્રી.
 રાણોથવો (કિ) રાજ થવો (હીવો).
 રાત (ના) રાત્રિ, નિશા, નિશીચિની. ત્રિયા-
 મા, ક્ષણદા, ક્ષયા, વિલાવરી, તમસ્વિની,
 રજની, ચામિની, જામની, તમી.
 રાત (પ્ર) ખેદરકારી અર્થે. જેમ બહારાત, ભૂ-
 રાતડાં (ના) ખડખડિયાં, સુંવાળી. [તીરાત. ઈં
 રાતડિયાં (ના) ગાજર.
 રાતડિયો (ના) રાતી જીવાર.
 રાતદહાડો (અ) રોજ, નિત્ય, હંમેશ.
 રાતખ, રાતમ (ના) ઉકડો. નિત્ય આપવાનું તે.
 રાતલડી (ના) રાત (કવિતામાં).
 રાવું (વિ) રક્ત, લાલ, કસુંબી રંગનું.
 રાતોરાત (અ) રતોવાઈ, રાતનાજ.
 રાત્ર, રાત્રિ (ના) રાત (જીવો).
 રાધા, રાધિકા, (ના) વિરાખા. શ્રીકૃષ્ણની પ્રિયા.
 રાહાંત (ના) સિદ્ધાંત, નક્કી કરાવ.
 રાન (ના) અરણ્ય, જંગલ, રણ, અટવી, વિ-
 પિન, ગહન, કાનન, વન. વગરો, ઉગરડ
 રાની (વિ) જંગલી. કમસમજનું. મિદાન.
 રાહડો (ન) સાપનું દર.
 રાખ (ના) ઘેસ, લડકું. [હકાળો.
 રાખ, રાખડી (ના) ગળપણ સાથે ઓસડિયાનો
 રાખડ, રાખડિયું (વિ) રાખડી જેવું તરમ.
 રાખડું (ના) રાખડી (તિરસ્કારમાં).
 રામ (ના) સર્વમાં રમણ કરનાર આત્મા તથા
 પરમાત્મા. હમ, હિંમત. આનો. દશરથ-
 પુત્ર. પરશુરામ. બળરામ.
 રામકળી (ના) એક સવારે ગાવાની રાગણી.
 રામકી (ના) બાવી, સુધી.
 રામગોવાળિયો (ના) ગમે તેમ કરતો નાગો છોડ
 રામડી (ના) ગાયનની એક ચાલ. કિરો.
 રામજળી, રામજની (ના) શુભિકા, વેસ્થા (ગા-
 નારી તથા નાયનારી). [જયંતિ.
 રામનવમી, રામનોમી (ના) ચૈત્ર શુદ્ધ ૬, રામ-
 રામપાત્ર (ના) માટીનું પાસણ. પટ્ટે, શકેડ.
 રામકળ (ના) એક સીતાકળ જેવું રવળકું કળ.

રામખાણું (ના) આખાદ, અસરકારક.
 રામરક્ષા (ના) રામચંદ્રની પ્રાર્થનાપોથી. રા-
 મકૃપાથી થવું રક્ષણ.
 રામરસ (ના) સખરસ. મીઠું.
 રામરાત્ર (ના) રામરમણ પૂર્વક નમસ્કાર.
 રામા (ના) સુંદર સ્ત્રી, યોધા વધૂ, પ્રતીપદ-
 શિની, અંગના, સીર, કામિની, વામલો-
 ચતા, પ્રમદા, માનિની, કાંતા, લલના, નિ-
 તંબિની, સુંદરી; રમણી, કોપના, બામિની,
 વચ્ચોદા, મત્તાશિની. (તથા જીવન સ્ત્રીના
 સ્વભાવ ઉપરથી પડેલાં અનેક નામો જા-
 ણવાં હોય તેો જીવો "જેરી" શબ્દ).
 રામાયણ (ના) રામચરિત્રની કથા. લાંબી અ-
 રામૈયો (ના) સૂઠ વગરનો કોરા. દ્વિજીવ વાર્તા.
 રામોશી (ના) ખાનગી પગારે રાખેલો મોલ્લીસ
 રાય (ના) રાજ. ધનવાન પુરુષ. [સીપાઈ.
 રાયઆમળાં (ના) રાયઆમળીનાં કળ.
 રાયઆમળી (ના) એક આડ.
 રાયલ (ના) એક આડ તથા તેની ટીશી.
 રાયલકૂકડી (ના) સૂકી રાયલ.
 રાયત (ના) કિંદાયત, કમતાઈ.
 રાવ (ના) રાય, રાજ. ફરિયાદ. આડી.
 રાવડી (ના) નાનો તંબુ.
 રાવલું (ના) રજપૂત કોકોરનો મેલાવડો. સીપાઈનું
 રાવત (ના) ઘોડેસ્વાર. ચરવાદાર. રિહેકાણ-
 રાવળિયો (ના) એક શુદ્ધ ભતિ.
 રાવળું (ના) રાવલું. [ગદો.
 રાશ (ના) અછોડો. દોરડી. પાગ. લગામ. ઠ-
 રાશિ, રાશી (ના) નક્ષત્રચક્રની ૧૨ વિભાગ
 (મેષ, વૃષભ, મિથુન, કર્ક, સિંહ, કન્યા,
 તુલા, વૃશ્ચિક, ધન, મકર, કુંભ, અને મી-
 ન)માંનો પ્રત્યેક. ઢગલો. ગણિતના અંકનો
 રાપણ (ના) એક ઔષધિ. [સમૂહ.
 રાષ્ટ્ર (ના) રાજ્ય. દેશ. પ્રાંત.
 રાસ (ના) રાસ, અછોડો. શ્રીકૃષ્ણ અને ગો-
 ઓની કૂદડી કરવાની કીડા. રાશિ. પંત્યા
 રાસડી (ના) કોશની દોરી.
 રાસડો (ના) એક દેશી, (ગાયનની). એક તરેહનો
 રાસધારી (ના) રાસનો જેલ કરનાર. [ગરબો
 રાસ (ના) ગધેડો, ખર, ગદૈસ.

રાસી (વિ) ખરાબ, નરસું. હલકું.
 રાસ્ત (વિ) ખરું, વાળખી, સત્ય.
 રાસ્તી (ના) સરસાઈ, પ્રીમાણિકતા.
 રાહ (ના) રસ્તો, માર્ગ. રીત. ચાલ. વાર. રાહ.
 રાહદારી (ના) પેટમાર્ગ. રાહચિઠ્ઠી. (મહ.)
 રાહદારી (વિ) સરીઆમ, ધોરી.
 રાહુ (ના) એક ગ્રહ, તમો સ્વર્ણાનુ, સૈંદિકેય,
 વિધુતુદ. પૃથ્વી, નડવું સોણસ.
 રાળ (ના) એક ઔષધિ. એક સિક્કો. ડાહર.
 રેખણું (કિ) છુટણિયાં ભરવાં.
 રેંગણી (ના) વેંગણું ઝાટ.
 રેંગણું (ના) વેંગણું, વાંગી, વંત્યાક.
 રેંગણું (કિ) રેખણું, બાળકે ચાલવું.
 રેંકણું (અ) રેંકણું. ભાંગડ.
 રેંકણું (ના) ધન, વિત્ત, દ્રવ્ય.
 રેંટિ (ના) નંદી, પોઠીઆ.
 રેંટિ (ના) ઝાંટિ, લક્ષ્મી દોસલ.
 રેપુ (ના) રાત્રી, દુસ્મન. ભેદ.
 રેવાળ (ના) ચાલ, શિરસ્તો.
 રેંધ (વિ) શુભ, માંગલિક.
 રેંધિ (ના) તરવાર, અડગ, અસિ.
 રેંધિ (પ્ર) નારીભતિ સર્વનામની છઠ્ઠી વિભક્તિ-
 નો. જેમ, તમારી, હમારી.
 રેંધિ (ના) ઝાંટ, એક જતાવર.
 રેંધ (ના) રીંછ, ઘુશી. ઈનામ.
 રેંધણું (કિ) ઘુશ થવું, રાહ થવું.
 રેંધ, રીંછ (ના) રાહ, ખૂમ, ચીસ.
 રેંધું (વિ) ઠરેલ, વપરાઈ મળખૂત થએલું, નકામું.
 રેંધ (ના) રીતિ, પ્રકાર, રૂઢિ. ભાત. આચાર.
 રેંધાત (ના) અપવાં લેવાનો વ્યવહાર.
 રેંધિ (નો) પ્રકાર. વિધિ: ચાલ, રૂઢિ. તરેહ.
 રેંધ (ના) રિઠ્ઠિ, ધન.
 રેંધણું (કિ) પીડાવું, પીલાવું.
 રેંધ (ના) ૨૦ ધાયા. ૪૮૦ નંગ.
 રેંધ (ના) ગુસ્સો, ક્ષણિકરોધ.
 રેંધામણું (ના) રીસ કરવી તે.
 રેંધામણું રીસાળ (વિ) રીસાય તેવું.
 રેંધો (ના) રૂંધી ચિઠ્ઠી.
 રેંધિ (ના) ધૂંધા, મનોવૃત્તિ.
 રેંધણું (કિ) ભાવણું, ગમણું.

રેંધિ (ના) ભાવ. ઈંચા. ભૂખ.
 રેંધિર (વિ) મુંદર, મનહર, દિલપસંદ.
 રેંધવાત (અ) રેંધ્યાત, હાલર.
 રેંધ (ના) રોકું, માથું, મરતક, શિર.
 રેંધ (ના) આકંઠ, કલ્યાંત.
 રેંધ (ના) તદ્દય, અંતઃકરણ.
 રેંધ (ના) શિવતું વિકાળ રૂપ. એ ૧૧ ગણાય-
 છે. અન્યકપાદ, અહિવધન, વિરેપાદ, સુરે-
 શ્વર, પિનાકી, કપાલી, ભગ, સ્થાણ, અપ-
 રાજિત, સાવિત્ર, હર (જુઓ મહાદેવ રાખડ).
 રેંધતાલ (ના) ગાયનનો એક તાલ.
 રેંધાક્ષ (ના) એક ઝાડના ખી. જેની માળા,
 શિવભક્તો પહેરે છે.
 રેંધી (ના) શિવનો સ્તુતિપાઠ.
 રેંધિર (ના) લોહી, રક્ત, શોણિત.
 રેંધન (ના) રૂંધાવું તે. અટકાવ.
 રેંધુમ (અ) ધીમી ધીમી પણ વધારે વા-
 ર ચાલતી ક્રિયા.
 રેંધાન (ના) મુદદું, પ્રેત, શબ.
 રેંધ (ના) કપાસ. કપાસ, કાપુસ.
 રેંધ (પ્ર) નાન્યતર ભતિ સર્વનામની છઠ્ઠી વિ-
 ભક્તિનો. જેમ તમારું.
 રેંધાં, રેંધાંટી (ના) કુમળા અને ઝીણા વાળ.
 રેંધ (ના) કુમળો ને ઝીણો વાળ.
 રેંધણું (ના) રેંધન, રોધન.
 રેંધણું (કિ) રોકવું. શ્વાસ ગુંગળાવવો.
 રેંધણું (કિ) રોકાવું, કપાળે થવું.
 રેંધદાર (વિ) રેંધણું.
 રેંધ (અ) દ્વારે, ચોગે, મારફતે, પ્રવે.
 રેંધ (અ) હા. સંગતિદર્શક.
 રેંધો (ના) નાની ચીઠી.
 રેંધ (ના) વૃક્ષ, ઝાડ. ગાલ. ચેહેરો. ગળદ-
 નો રૂંગ. વૃક્ષ. ઈંચા.
 રેંધણું (ના) વૃક્ષ, ઝાડ.
 રેંધણું (ના) રેંધ, છટી. ખરતરડી.
 રેંધી (ના) ઝાંટ, મુની, તપસ્વી.
 રેંધ (ના) રેંધ, નવી ચામડી આવવી તે.
 રેંધ (ના) રેંધ.
 રેંધણું, રેંધણું, (કિ) ધું પૂરાવો. મરવું.
 રેંધણું (કિ) ગુસ્સો થવું, કોપવું.

રેહું (વિ) સારું.
 રેહ (કિ) પ્રસિદ્ધ, સર્વમાન્ય. રેહીને અનુસરવું.
 રેહિ (ના) ચાલતી રીત. પ્રચાર. વહીવટ.
 રેત (ના) ઋતુ, રત, મોસમ.
 રેદ્ય, રેદે (ના) રદ્ય, અંતઃકરણ.
 રેપ (ના) આહાર. ચેહેરો. સોદ્ય.
 રેપ (વિ) જેલું, સરખું, તુલ્ય.
 રેપધયો (ના) રૂપીઓ. એક રૂપાનો સિકકો.
 રેપક (ના) રૂપકચન. એક કવિતાનો અલંકાર.
 એક તાલ. રૂપિયો. ટકો.
 રેપરંગ (ના) આહાર અને રંગ.
 રેપવતી (ના) રૂપાળી સ્ત્રી.
 રેપાણું (વિ) મુંદર, શોભિલું. ફૂંદું. [સિકકો.
 રૂપિયો (ના) રૂપક, રૂપાનો ૧૬ આના કીમતનો
 રૂપી (વિ) રૂપનું, રૂપવાણું. સ્વરૂપ સંબંધી.
 રૂપું (ના) રૂપ, રૂપ્ય, એક સદેત ધાતુ.
 રૂપેરી (વિ) રૂપાનું, રૂપાળું.
 રૂપેયો (ના) રૂપીઓ.
 રૂબરૂ (અ) સન્મુખ, મોં આગળ.
 રૂમડી (ના) શરીરમાંથી લોહી ખેંચવાની નળી.
 રૂમાલ (ના) ચોરસ કોરવાળો કાપડનો કટકો.
 રૂમેમસ્તકી (ના) એક ભતનો શુંદર, ઔપધિ.
 રૂલ (ના) ધારો, ઠરાવ, નિયમ.
 રૂલ, રૂલર (ના) આંકણી.
 રૂલું (ના) રૂલ, નાનો કીણો વાળ.
 રૂવેલ (વિ) રૂધી ભરેલું.
 રૂશનાઈ (ના) સાહી, રોશની.
 રૂશવત (ના) લાંચ. પાનસોપારી.
 રૂશવતખોર. (વિ) લાંચ ખાનાર.
 રૂસણું (ના) રોપ, રીસ.
 રૂહ (ના) જીવ, આત્મા.
 રે (અ) અરે. ઓ. ઈં અથ. [અંગે માત.
 રે (મ) સ્વરને લંબાવવા અર્થે. જેમ અલખેલીરે
 રેંકડો, રેંકળો (ના) એક ભતની સવારીની ગાડી.
 રેંગણ (ના) વેંગણ, રિંગણું, વંતાક.
 રેંટ (ના) પાણી કાઢવાનો ચરખો. ઢોચકું.
 રેંટમાળ (ના) રેંટનાં ઢોરાકાંની હોર.
 રેંટિયો (ના) સૂતર કાંતવાનો ચત્ર ચરખો.
 રેંટુડો (ના) રેંટિયો, ચરખો.
 રેંટું (કિ) ગાલું, ખટારો, ગાંડું.

રેંણું (ના) ડાંખ, ટંકણખાર મિશ્રિત ધાતુનો
 રેખ (ના) રેખા, લીટી. જડ. [ભૂકો.
 રેખતો (ના) એક હુંડું કવિતાનું વૃત્ત.
 રેખાશિ (ના) પૃથ્વીના મુકરર કરેલા સ્થળ-
 થી પૂર્વ પશ્ચિમનું અંતર તો.
 રેખા (ના) લીટી. હાથેખીના કાપા. વિપુષ-
 વતને કાપતી કુપને મળતી લીટી.
 રેચ (ના) રેચત, જુલાળ. ધમકી.
 રેચક (ના) પ્રાણાયામનો એક પ્રકાર. (વિ) રેચ
 રેચ (વિ) રેલવાણું. દાણાદાર. છટક. કિરતાર.
 રેણું (ના) પાસા ઉપરનો દાણો. એક દાવ.
 રેળો (ના) કટકો. ખડ.
 રેડવડું (કિ) ચલાવી લેવું.
 રેડડું (કિ) ધારા પાડવી. ભૂંચેથી નાંખવું.
 રેડિયાળ (વિ) રખડવું, રવડવું. હલકું.
 રેડિયાળું (વિ) નરમું. કદરૂપું.
 રેડું (વિ) રખડવું, છૂંદું.
 રેણું (ના) (જુઓ) રાત. રેણું.
 રેણું (ના) ધૂળ, રજ.
 રેણુખીજ, રેણુકા (ના) એક ઔષધિ.
 રેત (ના) ધાત, વીથે. રેતી.
 રેતઢી (ના) રેતરડી, કાનસ.
 રેતદાની (ના) રેતી ભરવાનું પાત્ર, રેતિયું.
 રેતરડી (ના) કાનસ, ધસવાનું એક આબર.
 રેતાળ (વિ) રેતીવાળું.
 રેતિયું (ના) રેતદાની.
 રેતી (ના) પથ્થરની પાણીથી ચએલી કાંકરી.
 રેન (ના) રજની, રાત (જુઓ).
 રેફ (ના) રફારની નિશાની. જેમ, વર્ધ. હર્ધ.
 રેલ (ના) પાણીનું પુર. છોખ.
 રેલછેલ (ના) અતિશયપણું.
 રેલાવું (કિ) પ્રવાહી પેટે પસરવું.
 રેલિયું (વિ) રેલ સંબંધી. પ્રવાહી.
 રેલો (ના) પ્રવાહીનું વહેવું તે.
 રેલ્લે (ના) લોહાળો સડક. આગગાડી.
 રેલ્લો (ના) એક ભતની વનસ્પતિ.
 રેલડી (ના) ખાંડની ચાસણીમાં પલ નાંખ
 કરેલી ચક્તી. ફેલેતી.
 રેલડી (ના) એક નક્ષત્ર.
 રેવન્ત (ના) ઘોડો, ઘોટક, હચ, ચાશ.

રેખા (ના) રેખા, લીટી.
 રેસ (ના) રેખાઓનો ઝળઝળાવ. (વિ) જલક.
 રેસમ (ના) હીર.
 રેસમી (વિ) રેસમનું.
 રેસા (ના) તંતુઓ.
 રેસેમ (ના) કૃષા, કયા, મેહુરખાની.
 રે (ના) ધન, દ્રવ્ય.
 રેયત (ના) પ્રભ, રાજસત્તામો રહેનાર.
 રેવત (ના) એક મનુ. [મારો, હમારો.
 રો (પ્ર) વરનતિ સર્વનામનો છઠ્ઠીમા. જેમ ત-
 રોથું (વિ) ગામડિયું. જંગલી.
 રોઢો (ના) વાળું. તીલ પહોરનો વખત.
 રોક (વિ) રોકડું. રોકાણ.
 રોકડ (વિ) રોકડું. (ના) ધનના સિંકા.
 રોકડમેળ (ના) રોકડ આપ લેના હિસાબની વહી.
 રોકડિયું (વિ) તરત નાણું લેનાર કે દેનાર. હાલર.
 રોકડું (વિ) તરત હિસાબ ચૂકવેલું. જવાબી.
 રોકડું (કિ) અટકાવવું, થોભાવવું. ઘેરવું.
 રોકાણ (ના) અટકાવ, જોભરાટ. અડચણ.
 રોકાવું (કિ) અટકવું. શંકાવું.
 રોકડ (ના) રોકડ ધન.
 રોખું (ના) લોકનો જમાવ. બખેરો.
 રોગ (ના) રુદ્ધ, રુન, ઉપતાપ, આધિ, ગદ,
 આમય, દુરુદ, મંદવાડ, આનર.
 રોગરાઈ (ના) રોગ અને બીજા પીડા.
 રોગાન (ના) એક નતનું મિશ્રિત તેજ.
 રોગિયું (વિ) રોગી, માંદું, દરદી.
 રોગિષ્ઠ (વિ) રોગવાળું, માંદું, દરદી.
 રોચી (ના) નહીં. હચ્ચાર.
 રોજ (ના) દહાડો. જિવસની મહેનત.
 રોજ (અ) નિત્ય, હમેશા, દહાડી.
 રોજનાર (ના) ધંધો, ઉધમ, કામ.
 રોજગારી (વિ) ધંધે લાગેલું.
 રોજનામું (ના) રોજમેળ, નિત્યના હિસાબની
 રોજનીશી (ના) નિત્યનોંધ, ડાયરી. ચિપણી.
 રોજમેળ (ના) રોજની આપલે નોંધવાની વહી.
 રોજરોજ (અ) હમેશા, નિરંતર.
 રોજિન્દાર (ના) રોજ રહેનારો કારીગર.
 રોજી (ના) ધંધો. જીવના. પેદાર. દહાડો.
 રોજી (ના) રોજર મુસલમાનોનો અપવાસનો દ-

રોજી (ના) એક પશુ. જલસરત.
 રોટલી (ના) પાતળો ને નાનો રોટલો ખોરાક.
 રોટલો (ના) મોટી નાની સાબરી.
 રોટલો વાળવો (કિ) કામ બગાડવું.
 રોટું (ના) ઇટનો કટકો.
 રોટો (ના) મોટું છાણું.
 રોણ (ના) કલઓ, બખેરો.
 રોણક (ના) રોનક, તેજ. રચના.
 રોહાંરડવાં, રોહણાંરડવાં (કિ) રડીને દુઃખ દ-
 રોધ (ના) રૂદ્ધ, આકંઠ. [રૂઢવું.
 રોધ (ના) અટકાવ, રુધન.
 રોધવું (કિ) રોકવું, બંધ કરવું.
 રોન (ના) સીપાઈનો પોહોરો.
 રોનક (ના) તેજ. રચના. અલે.
 રોપ (ના) છોડવો. જડ. ભલકો.
 રોપણી (ના) વાવવું-યાપવું-રોપવું તે.
 રોપવું (કિ) રોપણી કરવી.
 રોપી (વિ) ભલકાદાર. રોપી. ગર્વિષ્ઠ.
 રોપો (ના) રોપ, છોડ.
 રોખ (ના) ભલકો, રોખ. ગર્વ. ડર.
 રોખડ (વિ) અક્કલવિનાનું, ચેખડ.
 રોમ (ના) રૂંવા, વાળ.
 રોમાવળી (ના) રૂંચાંટીની હાર.
 રોચલી (ના) લોલી, નાની ગિલાલી.
 રોચો (અ) પીટયો, રડયો (ધિકારમાં).
 રોલ (ના) ચક્ર, ફેર, તસ્મર.
 રોલડાવડું (કિ) ટોઈ રહે તેમ કરવું.
 રોલું (કિ) રડવું, રૂદ્ધ કરવું.
 રોશન (વિ) નહર, ચુલું, પ્રસિદ્ધ.
 રોશનાઈ (ના) ચળકાટ. દીપપ્રકાશ. સાદી.
 રોશની (ના) અલે, પ્રકાશ.
 રોપ (ના) રીસ, ગુસ્સો, ક્રોધ.
 રોહિણી (ના) એક નક્ષત્ર.
 રોજી (ના) અધોક, મરદી. ઘોટો ભભરાટ.
 રોજીવાડું (કિ) ખીજવાડું, ચીરાડું.
 રોજીવું (કિ) રોજવું, મસજીવું.
 રોજીવું (કિ) ખુરડાડું. અથડાવું. મારખાવા.
 રોજો (ના) ભાગ્ય, પંચાત. રજતર.
 રૌદ્રસ (ના) ગર્જના જારસાનો એક દ-
 ધની અસર.

લ.

લ (ના) રત્નો અંન. લઘુની સંજ્ઞા. [ખી.
 લજ્જા(ના) લેજ્જા, રાજનો મસ્કરે, હાજરનાવા.
 લકવો (ના) પક્ષપાત, પંખવા. એક રોગ.
 લકીર (ના) લીટી, ઝોળ, રેખા.
 લક્કડ (ના) લાકડું, કાષ્ટ.
 લક્કડકોટ (ના) લાકડાનો બનાવેલો કોટ. લાક-
 લક્કડખોદ (ના) એક બતનો પંખી. [ડાનું બંદર.
 લક્ષ (ના) ધ્યાન, એટી નગર.
 લક્ષ (વિ) સો હજાર, લાખ.
 લક્ષણ (ના) ચિહ્ન, નિશાની. વર્તણૂક. બ્યાખ્યા.
 લક્ષણ (ના) શબ્દની એક વૃત્તિ. [રૂપ.
 લક્ષણ(કિ)ધારણું, તાકું. અટકળણું. તર્ક બાંધવો.
 લક્ષણિપતિ (વિ) લખી, લખનો માલિક.
 લક્ષ્યાવધિ (અ) ધ્યાન, લાખે લેખાં હોય તેમ.
 લક્ષી (વિ) લક્ષ આપનાર.
 લક્ષ્મી (ના) ધન. પદ્મા. શોભા. દેવી સ્ત્રી.
 લક્ષ્ય (ના) લક્ષ આપવાનો પદાર્થ.
 લક્ષ્ય (વિ) લક્ષ આપવા જેવું.
 લખ (ના) લક્ષ. લત. લક્ષ્મી. લાખ રૂપીઆ.
 લખત (ના) સરતનો લેખ, કરારપત્ર.
 લખતંગ (વિ) લાં, લખનાર.
 લખપતિ (વિ) લાખરૂપીઆની પુછવાળો.
 લખમી (ના) લક્ષ્મી (શબ્દ જુઓ).
 લખવું (કિ) વર્ણવિહન કરવાં. ચીતરવું. નોંધવું.
 લખવો (ના) લકવો, એક રોગ.
 લખાઈ (ના) લખામણ, લખવાનું મેહેનતાણું.
 લખાણ (ના) લેખ. લખવાનો વિષય.
 લખામણ, લખામણી(ના) લખવાનું મેહેનતાણું.
 લખાવણું(કિ) લખે તેમ કરવું. નંખાવણું. તલપણું.
 લખાવું (કિ) પાડવું, અશક્ત થવું. લખી શકાવું.
 લખિત (ના) નસીબ લખ્યાલેખ.
 લખિતંગ (વિ) લખનાર, લખ.
 લખપત્ર (ના) લખત, લેખ. [આનો ધણો.
 લખેશ્રી, લખેશ્વરી (વિ) લખપતિ, લાખ રૂપી-
 લખોટવું (કિ) લાખ લગાડી ધૂંટવું.
 લખોટી (ના) મંત્રે, રમવાની ગોળી.
 લખોટી, લખોટેલી (વિ) લાખ લગાડેલી.
 લખોટો (ના) મોટી લખોટી.
 લખખાણ (ના) લક્ષણ, રવરૂપ. શુભકર્મ.

લગ (ના) મોલ અને મોલિયાં. વચ્ચેનો કા.
 લગડી (ના) લાંબી ઢાળકી. સોનાની લાકડી.
 લગડું (ના) ગરદાનું કાતકું.
 લગણ (અ) સૂધી, લગી, પર્યંત, તક.
 લગત (ના) સંબંધ. (અ) પાસે, બેઠે.
 લગત (વિ) લગવું. લાગણું.
 લગવું (વિ) સંબંધી, સાથેનું.
 લગન (ના) લગ્ન, વિવાહ, સ્થાદી. લેહ.
 લગનસરા (ના) લગ્નની મોસમ.
 લગનિયો (ના) વરને તેડવા બનાવો માણસ.
 લગની (ના) લેહ, ધ્યાન.
 લગલગ (અ) પાસે. નજીક. આસરે.
 લગરીએક, લગરીક (વિ) લગારેક, બરા, થોડું.
 લગવાડ (ના) સંબંધ.
 લગાડવું (કિ) અરકાડવું. વળગાડવું. આજ-
 વું. ચોપડવું, ચોંટાડવું.
 લગામ(ના) ચોકડું તથા ચોકડાની દોરી. અંકોશ.
 લગાર, લગારેક (અ) થોડું, બરા, કંઈ.
 લગાવવું (કિ) ચોપડવું. મારવું.
 લગી (અ) સૂધી, લગણ, વેર, પર્યંત.
 લગે (અ) ઉત્તેજન સૂચક.
 લગેલગ (અ) પાસે પાસે, સોડમાં. લગલ-
 લગણ (અ) સાથે, બેઠે. નજીક, પાસે.
 લગ્ન (ના) લગન, વિવાહ. ખંચ ધણીનો સ-
 મય (ન્યોતિપમાં). [શકકની શક્તિ.
 લખિમા (ના) એક સિદ્ધિ. ધણુન હલકું થઈ.
 લઘુ (વિ) નાનું. હલકું. ત્વર સ્વર અથવા
 એક માત્રાનો (વર્ણ).
 લઘુલાઘવી (ના) હાથચાલાકી, હસ્તલાઘવ વિધા.
 લઘુશંકા, લઘ્વી (ના) પિશાબ, મૂત્ર.
 લંક (ના) પાતળો કંમર. [વંચુની નગરી.
 લંકા (ના) સિંહલદ્વીપ. તોટી આતશખાજ. રા-
 લંગડ (વિ) લંગ, પગે ખોટવાણું.
 લંગડાવું (કિ) ખોટાવું, રાકું ચાલવું.
 લંગડું (વિ) લંગર. પંચ, પોંગણું.
 લંગર (ના) નાગર, લોલી, ખિલાડી. એ-
 રેણું. દોરી ભાંધેલો પથ્થર.
 લંગરવું (કિ) નાગરવું, લંગર નાંખવું.
 લંગરિયું (ના) લંગર, દોરી ભાંધેલો પથ્થર.
 લંગૂર, લંગૂલ (ના) વાંદરા, કપિ. [કરકે.

લગોટ (ના) કાછો, કછોટો.
 લગોટખંધ (વિ) અલચારી.
 લગોટિયો (ના), બાળમિત્ર. વેરાગી.
 લગોટી (ના) કછોટી.
 ગોટી મારવી (ક્રિ) કંઠોરામાં લગડાની ક.
 છોટી બાંધવી. વેરાગી થનું.
 લગોટો (ના) કાછોટો, મોટી લગોટી.
 લંધન (ના) લાંબણ, હડધી અપવાસ કરવો તે.
 લંધનું, (કિ) લાંધનું, અડીચીમે હવરાડી કરવી.
 લંધી (ના) ફેટતાં શીખવનાર. લંધાની સ્ત્રી.
 લંધો (ના) સરણાઈ વગાડનાર મુસલમાન.
 લંચાર (વિ) મુપાળી સ્ત્રી.
 લચક (ના) મચક, આચકો.
 લચકનું, (કિ) ભારથી ગરડાવું. વોકું વળવું.
 લચકો (ના) પોચા પદાર્થનો લોહો. (વિ) ધાડું.
 લચડનું (કિ) લપેટવું, ચાપડવું. લિંકા પડવું.
 લચણડ (ના) ખેન, નડતર, ખાચાદિયું મનુષ્ય.
 લચલચનું (કિ) લચકનું. [ઝોડ.
 લચનું (કિ) જરાક નમવું, ઢીલું પડવું.
 લચાણડ (ના) લચણડ, ઝોડ, ખેન.
 લચ્છન (ના) લક્ષણ, સ્વરૂપ ગુણકર્મ.
 લંછ (ના) લાછ, લક્ષ્મી, ધન. મોજા.
 લજવાવું (કિ) શરમાવું, લાજવું.
 લજમળી (ના) લાજળી, એક વનસ્પતિ.
 લજમણ (વિ) લાજ લાગે તેવું.
 લજવણ (કિ) શરમાવણ.
 લજ્જ (ના) શરમ.
 લજ્જણું (વિ) શરમવાળું. (ના) લાજળી.
 લજ્જિત (વિ) શરમિત્વ, ભોડું.
 લંછન (ના) લાછન, કલંક, હાથ.
 લટ (ના) નીમાળાની ગુચ. ચોટલાની, રોર.
 વડની મૂળી રોર,
 લટક (ના) શામિતો મરોડ. અમળાટ.
 લટકણું, લટકણિયું (ના) લટકતી ચીજ.
 લટકવું (વિ) મિરોધાર. હુલસું. ધાર મૂકવું.
 લટકવું (કિ) અંતરિયાળ રહેવું, ટંગાવું, નિરા-
 લટકાવણું (કિ) લટકે તેમ, કરવું, ટંગવું.
 લટકાણું (વિ) લટકાવાળું.
 લટકો (ના) છાંદાદાર અંગમરોડ.
 લટપટ (અ) અચકાઈ અચક. જટપટ. જલેદી.

લટવું (કિ) હંકવું. સંકોચાવું.
 લટિયાં (ના) બાખરાં, છોગા, ધણીલટ.
 લટિયું (ના) છોગું, વાળની લટ.
 લટું (વિ) એક ધ્યાની. રતબ્ધ.
 લઠ (ના) ડંગોર, ડંગ (વિ) રહપુષ્ટ.
 લઠિગો (વિ) લઠ, લુચો.
 લઠ, લઠો (ના) ડાંગ, જડી લાકડી.
 લઠકણું (વિ) વઠકણું, કનિયાળું.
 લઠત (ના) લઠઈ, નાનું મુઠ.
 લઠયડવું (કિ) લથડવું, અચકાવું.
 લઠયડિયું (કિ) લથડિયું. આથડિયું.
 લઠયું (વિ) ખાધેલા પીધેલા તોફાની.
 લઠબડવું (કિ) અચકાઈ ખુસી પડવું.
 લઠબડિયું (ના) ડોકારઈ પડવું તે.
 લઠવું (કિ) લઠવું, વઠવું. તક્કાર કરવી.
 લઠવેયો (ના) શરવીર. મુભટ, યોધો.
 લઠઈ (ના) કંકાસ, લટત ટટો. જંગ.
 લઠાઈખાર (વિ) કનિયાદલાલ, વઠવાદિયું,
 લઠાક } લઠકણું.
 લઠાયક (વિ) લઠાઈના ઉપયોગનું.
 લઠાલડ, લઠાલડી (ના) લઠત, કનિયો.
 લઠાવણું (કિ) લઠે તેમ કરવું. રમાડવું. ચ-
 ઠાવણું. લાલન કરવું.
 લઠું (ના) ખાલું વીટવાનું ચોક્કસ.
 લઠડું (ના) લાડું, મોઢક.
 લઠણું (ના) રીત, તરેહ, છટા.
 લઠવું (કિ) લઠવું. આ, પ્રમાણે ૩ ને ૬ નો
 વિપર્યય "લઠ" ધાતુના બધા સખ્તોમાં યા-
 ય છે. જેમ લઠાઈ-લઠાઈ. ઈત્ય.
 લણવું (કિ) કસણું. તોડવું, કાપવું. ગુણવેવું.
 લત (ના) ધ્યાન, લેહ રૂવ, છદં [સંધરવું,
 લતા (ના) વેલ, વેલી.
 લતાડ (ના) લટાર, જુલિતથી ફેરવવાની કિસમ.
 લતાડવું (કિ) ખરોળા કરેલું, લક્ષ્મી જગાડવું.
 લત્તાં (ના) લગડાં સાથેના પગાં.
 લત્તો (ના) જુલો. જુલો. જુડો.
 લથડવું (કિ) અચકાવું. રખડાવવું. નિરાશ થવું.
 લથડાવણું (કિ) અચકાવણું. રખડાવણું.
 લથડિયું (ના), લથડિયું આથડિયું.
 લથખથ (અ) લગોલગ, લેડાલેડ.

લક્ષ્ય (અ) લક્ષ્ય વળવા અર્થે [વી તે.
 લપકરો (ના) પ્રાણીની જીભ નીકળવી અને પેસ
 લપકો (ના) ચીકણા પદાર્થનો ચોટો લાગ.
 લપકોઝપકો (ના) સહજસાજ કામ થયું તે.
 લપટ (ના) ઓચિંતી ઝડપ. લેહેર. પેચ.
 લપટઝપટ (ના) લપટ તથા ઝપટ.
 લપટયું (કિ) વીટયું. પેચમાં લેયું.
 લપટાણું (કિ) વીટલાયું. લલચાણું.
 લપટું (વિ) ઢીલું, રમણું. લાલચ.
 લપટયું (કિ) લપેટયું, લેપ કરવો.
 લપડાક (ના) ઘપડાક, તમાચો.
 લપડો (ના) જરો લેપ.
 લપલપ (અ) જીભનું નીકળયું અને પેસયું તે.
 ઝડપટ, લવરી, સૂચક. [શ્રવ.
 લપલપાટ (ના) આવડત વિનાની હતાવળ. ધાં-
 લપલપિયું (વિ) લપલપ કરનાર, ધાંધલિયું.
 લપસણું (ના) સરકણું, લપસી જવાય તેવું.
 લપસણું (કિ) સરયું. ખસી જવું.
 લપાટિયો (ના) ઘુસટિયો, દીઝેર. [સૂચક.
 લપુલપુક, લપુલપુ (અ) નરમાશ ઢીલાપણું
 લપુડું (વિ) વેવણું, અંલાવણું, બગી નાંખે તેવું.
 લપેટયું (કિ) વીટયું. સમિલ કરયું.
 લપેટો (ના) લપેટો, જરીતુ વચ્ચ.
 લપેટયું (કિ) લેપ કરવો, ઘપેટયું.
 લપેડાણું (કિ) ચોપડાણું.
 લપોડ, લપોડશબ (વિ) ગપ્પીદાસ.
 લપ્પટ (ના) લપડાક, થાપટ.
 લપ્પનહપ્પન (અ) વિશેષતાદર્શક કંધન સૂચક.
 લપ્પો (ના) લપેટો, જરીતુ વચ્ચ.
 લક્ષ્ય (ના) લક્ષ્ય (વિ) ખડું, જૂઠું.
 લક્ષ્ય (વિ) અડકટમાં આવે તેવું, લખડયું.
 લક્ષ્ય (કિ) થયું નીચું લટકયું.
 લક્ષ્ય (ના) ખેન. નડતર.
 લખ (ના) ઓઠ, મોંનાં પડ.
 લખડક (અ) સારીપેટે, જોરથી. જખમારીને.
 લખડયું (કિ) લટકયું, ઝૂલ્યા કરવું.
 લખડાવયું (કિ) લખડે તેમ કરવું.
 લખતર (વિ) નાકોવત, પાતળું, મુરદાળ.
 લખાચિયો (વિ) ચીપડિયો, ચીંદિયો.
 લખાડ (વિ) જૂઠું. લુચું.

લખાડી (ના) જૂઠાણું, લુચાઈ.
 લખોતરું (ના) મસોતું, મેકું કપડું.
 લખ્ય (વિ) મેળવેકું, પામેલું.
 લચ્ય (વિ) મળે એવું, પ્રાપ્તયતું.
 લમણું (ના) ગાલની હપડાં અને માથું
 નીચેનો અવયવ.
 લમ્પટ (વિ) લપડાયતું, મચેકું કાછડી છટો, બ્યે
 લમ્પ (વિ) લાંબું. [લિચારી.
 લમ્પ (ના) ઓળમ્પો. લલ્લી લીટી.
 લમ્પકણું (ના) ગધેડો, ખર. (વિ) લાંબા કાનનો
 લમ્પાઈ (ના) લાંબાપણું. વિસ્તાર.
 લમ્પાણું (ના) વિસ્તાર. લાંબું અંતર.
 લમ્પાવણું (કિ) લાંબું કરવું, વધારવું.
 લમ્પાણું (કિ) લાંબા સૂટું. વધણું. દીર્ઘ થયું.
 લમ્પુસ (વિ) હૃદયથી વધારે લાંબું કે, લૂંકું.
 લમ્પોચાઈ (ના) સીધી ઊંચાઈ.
 લમ્પોદર (ના) ગરુપતિ, ગણેશ, વિનાયક,
 વિદ્યારાજ, દ્વૈમાતુર, ગણાધિપ, એકદંત,
 હેરબ, ગલ્લનન.
 લય (ના) નારા. તર્પ. વિરામ (ગાયનમાં)
 લયાનત (ના) ગેરિયત, શરમ.
 લલકાર (ના) આલાપ, લાંબો રાગ.
 લલકારવું (કિ) આલાપવું, રાગ તાણવો.
 લલચાવણું (કિ) લાલચ આપવી લાલચમાં ના
 લલચાણું (કિ) લોભાણું. મોહિત થવું. ખિડું.
 લલના (ના) નાનુક સુંદર સ્ત્રી. (જુઓ) બેરી,
 લલાટ (ના) બળ, કરોળ. નસીબ. [રામા.
 લલિત (વિ) રસિક. કુમળું, નાનુક. સુંદર.
 લલિત (ના) એક રાગ. એક વૃત્ત (કવિતાનું).
 લલુતા (ના) તુણા, લોભ, અતિઆશા.
 લવ (ના) અંશ, લાગ.
 લવ (અ) લગાર, જરાક, થોડુંક, કંઈક.
 લવંગ (ના) લવિંગ, એક તેલનો.
 લવંગિયું (વિ) લવિંગના આકારનું ઝીણું (મર
 લવંગિયું (ના) કાનનું એક ઘરેણું.
 લવણું (ના) મીઠું, મીઠું, સેંધવ, લુણ, નિ
 લવન્ત્રી, લવરી, લવલવ (ના) લવરો, બક
 લવલવણું (કિ) ખંખડણું, બકડું.
 લવલવાટ (ના) (ના) લવન્ત્રી.
 લવલેશ (અ) જરાપણ, કંઈક, જરાક.

લવણુ (કિ) બળવણુ, બલ્લુ. [કસાઈ.
 લવાળમ (ના) નિયમિત મુદતની ધી, દરેતરી, હા
 લવાઈ (ના) પૂંચ, મધ્યસ્થ, વાંધા પતાવનાર.
 લવાડી (ના) લવાઈનું કામ, મધ્યસ્થી.
 લવારી (ના) લવરી, પ્રકવા, બળવણ, પ્રલાપ.
 લવાર (ના) ધાવણું બળક. વાછરડું.
 લવારો (ના) લવારી, પ્રલાપ.
 લવિંગ, લવેગ (ના) લવગ, એક તેલનો.
 લવેગિયું (ના) લવગિયું એક કાનનું ઘરેણું.
 લશુન, લશુન (ના) લસણ (જીઓ).
 લશ્કર (ના) સૈન્ય, સેના, ફોજ, ધ્વજિની.
 લાહિની, ભૂતના, ખનીકિની. ચમુ, વરુચિ.
 ની, બલ, ચક્ર, અનીક, ટોળું. કાફલો.
 લશ્કરી (વિ) લશ્કર સંબંધી.
 લસણ (ના) એક દંદ, લશુન, મહોષધ, જી-
 જન, અરિષ્ટ, મહાકંદ, રસોતક.
 લસણિયું (વિ) લસણવળું. નમાલું.
 લસણિયો (ના) લસણની ઝીણી કળી. જેવડું.
 લસવું (વિ) શોભવું. ઢીલું. [મણી.
 લસરકો (ના) લીસોટો. ધસરકો. [તિજદાર.
 લસલસવું (વિ) ગળગળિયું, ઢીલું અને ચીકણું.
 લસલસવું (કિ) લસલસવું, યવું કે હોવું.
 લસવું (કિ) લપસવું, સરી જવું. દીપવું.
 લહરી (ના) લેહર, તરંગ.
 લહિયો, (ના) લેયો, લેખક. સારો લખનાર.
 લહી (ના) લાહી, લોટની ખેળ.
 લળકવું (કિ) તેજ પ્રારવું, ડોલવું.
 લળવું (કિ) નમવું. લાવવું.
 લાંક (ના) મરોડ, પાતળી ચીજનો વાંક.
 લાંગ (ના) એક દડોળ. કાછડી.
 લાંગકપાથ (ના) એક સ્તરવ કાપડનો તાકો.
 લાંધણ (ના) ઉપવાસ, નકોડા અપવાસ.
 લાંધણી (ના) ગાડી સમી રાખવાનું ટેકણું.
 લાંધણું (ના) ઉધરાણી ચૂકવે ત્યાં જગી ફે-
 લુદારને ત્યાં ભૂખ્યા ખેરત્રી રહેવું તે લાંધણું.
 લાંધવું (કિ) લાંધણું કરવી.
 લાંધો (ના) લાંધણું, ઉપવાસ, લાંધણું.
 લાંચ (ના) રક્ષણ, કામ દલાવવા અપાતી
 શુષ્ક બક્ષિસ.
 લાંચખાક, લાંચખોર, લાંચિયું (વિ) લાંચ લેનાર.

લાંણુ (ના) લાંછન, ચિહ્ન. ટાપ. કલક.
 લાંજો, લાંજો (ના) વાંધો. હરકત, હેલો.
 લાંક, લાંકિયું (વિ) હુચ્ચું, ચાંક, ખડું.
 લાંકાઈ (ના) હુચ્ચાઈ, ખંધાઈ, શકતા.
 લાંબટાંચિયો (વિ) લાંબા પગવાળો.
 લાંબભાત (ના) ભૂના ડાંગરના છોડ, ખડવો.
 લાંબી (ના) ચાકની દીવેલમાં બાધિલી કણક.
 લાંબીદંડી (ના) અમરોદિત લાંબા ગાળાગાળી.
 લાંબીનજર (ના) દીર્ઘદૃષ્ટિ, દૂરદૃષ્ટિ. આગળ-
 થી યતો વિચાર.
 લાંણું (વિ) લાંચણું, લાંબાઈવાળું.
 લાંણું (ના) લાગનો વાંધો પતાવવાની ચીઠી.
 લાઈલાજ (વિ) નિરુપાય.
 લાંચક (વિ) લાંચક, યોગ્ય, ઘટિત.
 લાકડ (વિ) લાકડાવું.
 લાકડકુકડ (ના) લાકડા વગેરેનો સામાન.
 લાકડાં (ના) શરપણ, કાષ્ટ, ઈષ્ટન.
 લાકડી (ના) જોષિકા, કાઠી, સોટી.
 લાકડું (ના) ઝાડનો પાંતરા વિનાનો વિભાગ.
 લાકરમાકડું વળગાડવું (કિ) ખેને લદાવવરું.
 લાક્ષણિક (વિ) લક્ષણ સંબંધી. સાંકેતિક.
 લાક્ષા (ના) ઝાડનો રાતો ચીક. એક જીવ-
 લાખ (વિ) લક્ષ, ૧૦૦૦૦૦. [ના (લાડું).
 લાખણસાઈ લાખણસી (વિ) જુધીના, કળી-
 લાખવું (કિ) નાખવું, ફેંદણું, ઉરાડવું.
 લાખાગુલ (ના) લાખનું બનાવેલું ઘર.
 લાખિયું (વિ) લાખનું. (ના) લાખની ચૂડી.
 લાખીવણુબરો (ના) લાખ બળદ રાખનાર દુરતો.
 લાખું (ના) સંરીરપરનું રાવું ચાકું. વિપારી.
 લાખણ (વિ) લાખ રૂપીઆનું પ્રતિષ્ઠિત, કીમતી.
 લાખલેખાં (ના) લાખોની ગણતરી, અગણિ-
 ત, લેણદેણ.
 લાખોટો (ના) લાખનો સીલ કરેલો ખીરેલો કા-
 લાગ (ના) જોગ, દાવ. [ગળ.
 લાગટ (વિ) જરી, ચાક, કાચો.
 લાગવું વળગવું (ના) સંબંધ.
 લાગભાગ (ના) લાગિયા ભાગ.
 લાગલગટ (અ) લોસટ, સાથેન તરતન.
 લાગવું (અ) તત્કાળ, તેજવેળી.

લાગણું (કિ) સ્પર્શ થવો, અડવું. વાગણું. વ-
ળગણું. શરૂ થવું. સળગણું. થવું. સંબંધ
લાગણું (વિ) લાગેલું. અનુકૂળ. [મળવો.
લાગેલું (વિ) વાગેલું. વળગેલું.
લાગો (ના) હુક. સંબંધ. લગવો.
લાચાર (વિ) અશક્ત, નિરાશ. રાંક, દીન.
લાચારી (ના) અશક્તિ. ગરીબાઈ.
લાછ (ના) લક્ષ્મી, ધનદાલત. [એક શેક.
લાછાં (ના) પગના તળિયાં વિશેષ દાઝવાં તે.
લાછો (ના) હીરની મોટી આંકી.
લાજ (ના) લજ્જા, સરમ. અદબ. ધુમટો. ટેક.
લાજમ (વિ) લાયક, ઘટવું, યોગ્ય.
લાજલજ્જમણી (ના) લજ્જામણી, એક વનસ્પતિ.
લાજણું (કિ) શરમાવું. અદબ રાખવી.
લાજનું, લાજનું (ના) સેટેલું ભાત, ભાતની ધાણી.
લાજળી (ના) લજ્જામણી, એક વનસ્પતિ.
લાજળું (વિ) શરમાળ.
લાજળું (ના) લજ્જામણીનો છાંય.
લાંછન (ના) ચિહ્ન, નિશાની. ડાઘ. [એક જથ્થો.
લાં (ના) ગુજરાતનો એક પ્રાંત, લાડનો નેશ.
લાટાનપ્રાસ (ના) એક શબ્દાલંકાર, (કવિતાનો).
લાઠ (ના) કપાસના ચરખાની ધરી.
લાડ (ના) હેત વહાલ. લાટ દેશના વાણીઆ.
લાડકું (વિ) લારકું, લાડકવાયું.
લાડકાલાડું (ના) લગ્નમાં વરકન્યાને સગા-
વહાલો તરફથી અપાતી મીઠાઈ.
લાડકું (વિ) લાડમા ઉછરેલું. કાલું.
લાડલી (ના) લાડમાં ઉછરેલી છોકરી.
લાડવાયું (વિ) લાડકું. વહાલું.
લાડવું (કિ) રમવું, વહાલ કરવું.
લાડવો (ના) લાડ, મોદક.
લાડાલાડ (ના) વહાલ છતાં સહેજ રીસ.
લાડી (ના) લાડલી. છોકરી. નવી પરણેલી સ્ત્રી.
લાડીલો (ના) લાડમાં ઉછરેલો છોકરો.
લાડું (ના) લાડ, મોદક. લાલ. ચક્ર. ગોળછાપ.
લાડુઓ (ના) લાડ.
લાડેકવાયું (વિ) લાડકું.
લાડો (ના) લાડલો, લાડકો છોકરો.
લાણી (ના) કાપણી (ખેતરની).
લાત (ના) પાટ, પાછલા પગનો ફટકો.

લાની (ના) જથ્થો, ખંદર પરની વખાર.
લાદ (ના) થોડા ગયેલાની અધાર.
લાદી (ના) ચોરસ પથ્થર. ફરમખંદી.
લાધણું (કિ) ભાર ભરવો, ખાધે માલ મૂક-
વો. છીપવું. જરડવું.
લાનત (ના) લયાનત, શરમ.
લાપન (ના) અર્થ લગાવો તે.
લાપસી (ના) કંસાર, લપઈ.
લાફાલાફ (ના) વધારે ખર્ચ.
લાફો (ના) આડીપટ્ટી.
લાખરું (વિ) કુમળું.
લાખસી (ના) લાપસી, લપે, કંસાર.
લાણું (ના) કુંવારનું પાતડું, પાટો.
લાલ (ના) નફો, ફાયદો.
લાલકારી (વિ) ફાયદાકારક.
લાલાલાલ (ના) નફોનુકસાન. [આપવું તે.
લાભોજલાભ (ના) પહેલી ધારણ. મોઢળે મને
લામણીવો (ના) રામણીદીવો. વરધારામાં
વરની માને ધરવાનો દીપક.
લામણું (વિ) લમ્બ, મોઢું. લેચું. વિસ્તીર્ણ છેદું.
લામણું થવું (કિ) મરવું. સૂવું.
લાયક (વિ) યોગ્ય, પાત્ર. ઘટિત. અનુકૂળ.
લાયકી (ના) યોગ્યતા, શક્તિ, શુભ.
લારી (ના) રેલ ઉપર ધકેલી ચલાવવાની ગાડી.
લારું (ના) ઝાંખરું, ઝાંડ.
લારે (અ) પછવાડે, પાછળ
લાલ (ના) હેલ, ઇસ્કી, જાડો પુરુષ. પુત્ર. એક
લાલ (વિ) રક્ત, રાતારંગનું. [ગણી.
લાલચ (ના) લાલઆશા લાંચ. કંઈક લેખ.
લાલચટક, લાલચટક (વિ) રાઉ અને ચગકવું.
લાલચું (વિ) લાલચ રાખનાર. [ન-
લાલચુંપંચા (વિ) પંડિત છતાં લોભિયો. લોભી
લાલચોળ (વિ) રાતુચટક, ધણેજ રાતું.
લાલજી (ના) બાળકુળની મૂર્તિ.
લાલન (ના) લાડ. હુલસાવવું તે.
લાલમલાલ (વિ) રાતું. આનંદી. ફાંકડું.
લાલસા (ના) અભિલાષા. તૃણ. લોભ.
લાલસુરખી (ના) લાલી, રતાશ.
લાલા (ના) શુદ્ધલાસ. ક્રમક પુરુષ.
લાલાઈ (ના) હેલાઈ, ખાંડાઈ. રતાશ.

લીલાલેહર (ના) ભરપૂર સમૃદ્ધિ. આવાદાની.
 લીલીધોડી (ના) ભાંગ, માયા, વિજ્યા.
 લીલીચાહ (ના) એક ભતતું ધાસ.
 લીલીપીઠ (ના) શાકબળર.
 લીલું (વિ) લીલા રંગનું. લીનું. તાનું.
 લીલુંકરું (કિ) ભેડાળવું, નહંભૂતું કરવું.
 લીલુંછમ (વિ) ધણું લીલું.
 લીલુંસૂકું (વિ) કુમળું અને કઠણ. સારું માલું.
 લીલોકાળ (ના) ઘણા વર્ષાદથી પાક બગડી પ-
 રતો કૂકાળ.
 લીલોતરી (ના) લીલી ધાસ ઝાડની રચના.
 લીલોમેલો (ના) લીલાં ફળ. [શાકલાજી.
 લીસું (વિ) સાફ, લસી નય તેવું.
 લીસોટી (ના) નાની લીટી.
 લીસોટા (ના) કાપો, લીટા.
 લીહ, લીહી (ના) હદ, આડો આંક. લીટી.
 લું (પ્ર)લધુતા, હલકાઈદર્શક. જેમ હાંડલું, માટલું.
 લુંગી (ના)હલતત વખતે ખોળામાં પાથરવાનો.
 લુંગી (ના) લોણી, શુભામડી, ચાકરડી. = [કકરો.
 લુઈ, લુઓ (ના) કણકનો ગોળો.
 લુખરી (ના) ખુળળી, ખસ. એક વસ્ત્રરોગ.
 લુખિયું (ના) તંબાકુ પીવાની ચલમ.
 લુખ્યું (વિ) કોર, વગર ચોપડેલું. નિસ્તેજ.
 લુગટી (ના) વહેલા પદાર્થનો ગોળો.
 લુચ્યાઈ (ના) ખંધાઈ, ચોટાઈ.
 લુચ્યું (વિ) ખંધું, ઠગ. કપટી.
 લુણી (ના) એક ભતતી ભાજી.
 લુમ (વિ) લોપ પામેલું, અદૃશ્ય થયેલું.
 લુતોપમા (ના) અપૂર્ણ ઉપમા.
 લુખ્ધ (વિ) લોભાઈ ગયેલું.
 લુખ્ધક (ના) વ્યાધ. શિકારી.
 લુખ્ધાવું (કિ) લોભાવું, લલચાવું.
 લુલાપ, લુલાય (ના) મહિષ, પાડો.
 લુલો (ના) લુઓ, ફૂલકાનો ગોળો.
 લૂ (ના) સખત તરફમાં ફરતાં થતો રોગ.
 લૂખું (વિ) લુખ્યું, કોર, ફિક્કું.
 લુગડંલતો (ના) કપડા વગેરે પદાર્થ.
 લુગડું (ના) બચ, કપડું. કાપડું.
 લુહણિયું (ના) લુહવાનું દંપડું. રૂમાલ.
 લુહવું (કિ) ધસીને સાફ કરવું, તુલવું.

લૂટ (ના) છથોક મારફાડ કરી લઈ લેવું તે.
 લૂટવું (કિ) જખરદસ્તીથી લેવું. પડાવી લેવું.
 લૂટાહ (વિ) લૂટમાં મળેલું.
 લૂટારો (ના) લૂટનારો, ધાડખાડુ.
 લૂટાલૂટા (ના) ગમે તેમ લૂટવું તે.
 લૂટાવવું (કિ) લૂટે તેમ કરવું.
 લૂણ (ના) લવણ. મીઠું, નિમક, ખાર.
 લૂણહતારવું (કિ) માથાપરથી મીઠું હતારવું.
 લૂણહરામ (વિ) નિમકહરામ, કૃતમ.
 લૂણહરામી (ના) નિમકહલાલી, કૃતમી!
 લૂણો (ના) છારી.
 લૂણોલાગવો (કિ) ભીતપર છારી બેળવી.
 લૂતા (ના) કદોળિયો, ઉર્લુંનાલ.
 લૂન (વિ) ખંડિત, ભાંગેલું.
 લૂમ (ના) હુમખો, ડાળે વળગેલો નથો.
 લૂમકો, લૂમખો (ના) મોટી લૂમ. લાલ.
 લૂલી (ના) લોલા, છલ, જિલ્હા.
 લૂલું (વિ) નિર્જાત, અશક્ત.
 લૂવાર (ના) લોહકાર, લૂહાર.
 લૂહાર (ના) લોહકાર, લોખંડ ધડનાર.
 લે (ના) લય, એકાગ્રતા.
 લેંકાવવું (કિ) લેકો કરવો.
 લેકો (ના) રોલતો ચાળો, મરોડ.
 લેંધાવું (કિ) જરાક પગે ખોડાવું.
 લેંધી (ના) નાનો લેંધો.
 લેંધો (ના) ઈન્નર, પાયબો.
 લેંચી (ના) પાતળી રોટકો.
 લેંડિન (અ) પણ, તોય. પરંતુ.
 લેખ (ના) ખત, કરાર. લખાણ. લક્ષ્ય.
 લેખક (ના) લેખો, લખનાર. ચિત્ર કાઢનાર.
 લેખણ, લેખણી (ના) લલમ, ચેન, ટાંક.
 લેખન (ના) લખવું તે. લેખક્રિયા.
 લેખર્ષલ (ના) ઇંદ્ર (નુઓ) મધવા.
 લેખવલું (કિ) દરકાર કરવી, ગણવું.
 લેખા (ના) રેખા, લીટી. દેવતા.
 લેખાવળી (ના) લેખપત્રનો સંગ્રહ.
 લેખું (ના) ગણતરી, પ્રમાણ.
 લેખે (અ) હિસાબે, પ્રમાણે, મુજબ. પ્રીત્યર્થ.
 લેખત (ના) લેહેજત, મજા. સ્લાદ.
 લેખો (ના) લેહેજે, નિમેષ, પળ.

લેટું (કિ) આળોટું, બોડીવાર સૂકું.
 લેટું (કિ) ચાટું.
 લેણુ (ના) લેહેણુ, માંગણું. એક દાવ.
 લેણુ (વિ) લેનાર. જેમ જીવલેણુ
 લેણુદાર (વિ) માંગનાર, કરજે આપનાર.
 લેણુદેણુ (ના) આપ લેનો બ્યવહાર.
 લેણુદેણી (ના) પૂર્વજન્મનું લેણુદેણુ.
 લેપ (ના) ઓસડની ચોપડે. લોબન.
 લેપક (ના) પલગડ, લીપનાર-રંગનાર-મજૂર.
 લેપડી (ના) પોલટિસ, પોટિસ.
 લેપડું (ના) એક જીવડું.
 લેપન (ના) લેપનું તે લિપણુ.
 લેપનું (કિ) લાગડું, વળગડું, ચોપડાડું.
 લેપ્તા (વિ) લિપનાર.
 લેપ્તો (દ્વા) વળગેલો ઠાલવ.
 લેખાસ (ના) લેશ, પહેરવેશ, પોશાખ.
 લેખાણુ (વિ) લઇને નાશી જનાર. મૂત.
 લેખેલ, (ના) મરવાની તૈયારી. તાકીદ.
 લેલા (ના) દીપ્તિ, ચળકાર
 લેલાણું (કિ) દીપડું. ચળકડું.
 લેલી (ના) એક લીલી ચલ્લી.
 લેલેમજનુ (વિ) દુર્બળ, ખેડાલ.
 લેલો (ના) દરિયાનું એક ઓતર.
 લેવટા, લેવટી (ના) નાનાં માછલાં.
 લેવડ (ના) લેણુ, લેહેણું.
 લેવડદેવડ (ના) લેણુદેણુ, આપ લેનો બ્યવહાર.
 લેવાદેવા (ના) આપડોનો સંબંધ.
 લેવાઈજતું (કિ) સૂકાડું, દુર્બળ થવું.
 લેવાડું (કિ) અપમાન થવું. સૂકાડું. લટાડું.
 લેવું (કિ) સ્વીકારવું, ધરવું. દાખલ કરવું. ખેંચવું.
 લેવુંદેવું (કિ) લેણુદેણુ. [વિ] ચકડું.
 લેશ (અ) નરાક, અલ્પ, લવ, કંઈ, લગાર.
 લેસ (ના) એક જાતની કિનારી.
 લેહ (ના) સગની, ધ્યાન. અવલેહ, ચટો.
 લેહલુટ (વિ) જીવમાં લેરાકડું.
 લેહલું (કિ) ધારડું, જીણું.
 લેહડો (ના) લેકો, આવભાવ.
 લેહેજત (ના) રસ, મઝા, ગમમત.
 લેહેજો (ના) નિમિષ, ક્ષણ, પળ.
 લેહેણું (ના) માંગણુ, લેણુ.

લેહેર (ના) લહરી, મંદ મંદ પવનનું વાવું.
 તરંગ. અસર. વૃદ્ધિ. [તરેહ.
 લેહેરિયાં (ના) એક ભાત. વાંકીચૂંકી લીટીની.
 લેહેરિયું (ના) સ્ત્રીની કોરડું એક ધરેણું.
 લેહેરી(ના)લહર. (વિ) આનંદી, મોજા. ઘોતાળ.
 લેહેવું (કિ) લેહણું, મનમાં ધરવું, સમજવું.
 લેયો (ના) લહીયો, લેખક.
 લો (પ્ર)નરન્તરમાં હલકાઈદર્શક. જેમ સાડલો.
 લોંડી (ના) એક જનાવર.
 લોંડું (વિ) પૈસાદાર, ખમતી આશામી (શામ્ય).
 લોંટો (ના) મજબૂત અને જોરાવર મનુષ્ય.
 તાલેવંત. [પિંટો, ગોળો.
 લોંટો (ના) ઢીલા પદાર્થનો ચોટો ભાગ.
 લોંટ (ના) સ્થાન. અમુક સ્થાનના રહેવાસી.
 જગત. એ ત્રણ, સાત તથા ચૌદ ગણાયજે.
 લોકડિયા (ના) સામાન્ય જનો (કવિતામાં),
 લોકપ્રસિદ્ધ (વિ) જગતજેર.
 લોકમત (ના) સાર્વજનિક અભિપ્રાય.
 લોકલાજ (ના) લોકોમાં અપક્રાંતિનો ડર.
 લોકવાયકા (ના) લોકોકિત, લોકવાણી.
 લોકાઈ (ના) પારકાપણું.
 લોકાચાર (ના) લોકમાં ચાલતી રીતી.
 લોકાપવાદ (ના) લોકમાં ખરાબ કહેવાઈ તે.
 લોકિક (ના) કાણુ. રડવા જતું, તે.
 લોકોત્તર (વિ) અસાધારણ, અલૌકિક.
 લોકોપકાર (ના) સાર્વજનિક કલ્યાણ.
 લોખણુડ (ના) લોહ, લોહું, લોષ.
 લોચક (ના) સતન, ધાઈ. સૂથારનું એક ઓતર.
 લોચન (ના) આંખ, ચણુ.
 લોચલો (ના) માયાખાતુ, ખોચલો.
 લોચવું (કિ) ખોલખોલ કરવું. ચલાવું.
 લોચો (ના) ગોટાપિંડાળો. ચાંદ્ર. લોંટો.
 અરુપ્ય હચાર. તકરાર. વાંધોવિદિ.
 લોછણું (કિ) લોચણું, ખોળોટું.
 લોટ (ના) ઓટો. (વિ) પારીક.
 લોટકો (ના) ચલેલો, લીકરાનો, ધારલો.
 લોટણુ (ના) એક જાતનું ખળનર.
 લોટપોટ (ના) લોચપોચ, લચડી પડવું તે.
 લોટડું (કિ) આળોટું, સડું. ગુલાંટ પાની.
 લોટી (ના) કસાડી, નાના કળશ.

લોટા (ના) કળશિયો.

લોટ (ના) હિંડોળો, હિંચકો, દોલ.

લોટલું (કિ) કંપાસિયા છૂટા પાડવા.

લોટી (ના) તવી, તાવી.

લોટું (ના) લોહ, લોષ. લોખંડું ઓખર.

લોણ (ના) લણ, લવણ, મીઠું.

લોણી (ના) શુભામડી, ચાકરડી, દાસી.

લોણડો (ના) શુભામ, ચાકર, દાસ.

લોથ (ના) લાસ, મુઠકું. ખાટલી.

લોથ (વિ) નરમું, ઠોકું. સુરત.

લોથડી (ના) છુંગરેટમાં સેટેલી ભાખરી.

લોથિયું (વિ) નરમું, નકામું, ખરાબ.

લોટું (કિ) લોટો કરવો. મસળવું.

લોધર (ના) લોધ, એક ઝાડ.

લોપ (ના) અદર્શન.

લોપડું (કિ) ઓળંગવું. હયાપડું.

લોખાન (ના) એક ભતનો શુંદર, ઉદ.

લોભ (ના) તૃષ્ણા, અત્યાશા.

લોભાવડું (કિ) લલચાવડું, લોભમાં નાખડું.

લોભાડું (કિ) લલચાડું.

લોભિયું, લોભી (વિ) લુબ્ધ, લોભવાળું.

લોમ (ના) માથાના વાળ.

લોમવિલોમ (વિ) ઢચુપચુ, સંશયાત્મક.

લોલ (વિ) ચંચળ. ચક્રખાડું.

લોલ (ના) ફેર. ચક્કર.

લોલક (ના) લટકણ.

લોલડું (કિ) રમાડું, મરડું.

લોલા (ના) જીભ, જિલ્વા, રસના.

લોલિયું (ના) કંડી, બંખી. (ધાન્યની).

લોહ (ના) લોષ, લોખંડ.

લોહકાર (ના) લૂવાર, લોખંડ ધડનાર.

લોહચુખક (ના) લોખંડના પદાર્થને ખેંચનાર.

લોહલસમ (ના) લોખંડની ખાખ.

લોહિયાળું (વિ) લોહીડી ભરેલું.

લોહિયું (ના) પેણી.

લોહી (ના) નક્ત, શોણિત, શુક્ર. [રસાયણ.]

લોહીહાણ, લોહીલોહીયાણ (વિ) લોહીથી ખ-

લોથિયું(ના)દાનની લાળીમાં પહેરવાનું ધરેલું.

લોઓ (ના) હાનરતવાળી, રાત્રેનો મસ્કરો.

લોહક (ના) રૂઢ. લોકમાં ચાલતું. પ્રીતિ.

વ.

વ (ના) રક્તો અંગન. આનંદ.

વંશ (ના) કુળ, પેઢી.

વંશજ (ના) વંશમાં જન્મેલો.

વંશવૃક્ષ (ના) કુળના વિસ્તારનું ઝાડ.

વંશાવળી (ના) વંશજોના નામની માળા.

વંશી (વિ) વંશનું-સંબંધી. (ના) વાંસળી.

વઈ (ના) વૈ, કાંદો, પકડ. જેમ કોળવૈ, ઉઠરવૈ.

વઈદ (ના) વૈદ, વૈધ, રોગહારી, અગ્રદંકાર

ભિષક, ચિકિત્સક.

વઈશાખ (ના) વૈશાખ, આશ્વિન, કૃત્તિકા (મહિનો)

વડતું (ના) ગિલ્લીદંડાની રમતનું એક માર્પ.

વકરડું (કિ) વાંકું થવું. ફાટવું. સામાયવું. વિદ્-

વકરી, વકરો (ના) નિકચ, વેચાણ. [રૂઢ.]

વકારડું (કિ) ઉસ્કેરડું, ચઢાવડું. ખેલકાવડું.

વકાલત (ના) વકિલનું કામ.

વકાલતનામું (ના) મુખત્યારનામું.

વકાસ (ના) વિકાસ, ખીલવું તે. અવકાશ.

વકાસવું (કિ) બિઘાડવું. ફાડવું. વિકાસવું.

વકિલ (ના) મુખત્યાર, એવચી. ધારાનો હિમા-

વકિલાત (ના) વકિલનો દરમજો, વકાલત. [યતી.

વકી (ના) સંલવ. આશા.

વકુંડ (ના) સમજ, અક્ષલ. ડહાણું.

વકર (ના) મોલસો, ભારખોન. ઢંગ.

વકતબ (વિ) કહેવાયોગ્ય, બોલવાનું.

વકતા (ના) વદ, વદાવત, ભાષણ કરનાર.

વકતુલ (ના) ભાષણની શૈલી-છટા. વકતાપણું.

વકત્ર (ના) મુખ. (જુઓ) મોં.

વક (વિ) વાંકું, આડું.

વકી (ના) વાંકી ગતિવાળું. અસરલ.

વકોક્તિ (ના) આડું બોલવું. મેલું. એક અ-

વક્ષસ્થળ (ના) છાતી, ઉર વત્સ. [લંકાર.

વક્ષ્યમાણ (વિ) આગળ કહેવાનું.

વખત (ના) કાળ. સમય. સંધિ. હાલત. કુરસ

વખતસર (અ) સમયસર. ઠરાવેલો સમય.

વખવખવું (કિ) તલપવું, ફાંફાં મારવાં.

વખાણ (ના) તારીફ, સ્તુતિ, પ્રશંસા.

વખાણવું (કિ) ગુણગાવા, વખાણ કરવાં.

વખાણું (ના) ઉખાણું, ઓખાણું.

વખાર (ના) કોડી, કોકાર લાતી. પેદી.
 વખારિયો, વખારી (ના) વખારવાળો.
 વખડું (વિ) જુદું, પડેલું.
 વખેરવું (કિ) છૂટે પાડવું, વેરવું, વિખેરવું.
 વખો (ના) ભૂખતું દુઃખ, ખોરાકનાં વાંધા.
 વખોડવું (કિ) ખોડ કાઢવી, નિંદા કરવી.
 વખોરો (ના) ગલેલો, ખાનાવાળો પેટી.
 વખ (ના) જગો, ઓળખાણ. વસીલો. યોગ. ડે.
 વખડવું (કિ) વાગવું, જાણવું. વાજવું. [કાણું].
 વખડો (ના) જંગલ, રાત, ખુલ્લું ખેતર.
 વખર (અ) વિના, શિવાય, રહિત.
 વખવસીલો (ના) મોટાનાં ઓળખ તથા સીકારસ.
 વખસગ (ના) સધવડ. વખવસીલો.
 વખળ (ના) અંતરજાલનું પાન. ભેગ. ભ્રષ્ટ. છળ.
 વખાડવું (કિ) અવાજ કાઢવો, ખલવવું.
 વખિયું (વિ) પક્ષપાતી. (ના) તરફદારી.
 વખેરે (અ) આદિ, ઈત્યાદિ.
 વખો (ના) ખાજી. લાયકાત.
 વખોણું (ના) નિંદા, માહિયર્ચા. ફનેલી.
 વખોવવું (કિ) નિંદા કરવી, ફનેત કરવું.
 વખોળવું (કિ) વાગોળવું, ખાધેલું ફરી ચાવ-
 વધરો (ના) વિગ્રહ, કબિયો. સળો. [વું] (દોરે).
 વધાર (ના) ફેરણી. શાકનો રસો. તેલ
 વધારણી (ના) ડિંગ, ડિંગ, સમક, જલુક, ખાલુલિક.
 વધારવું (કિ) વધારમાં ઓરવું. વધાર દેવો.
 વધારિયાં (વિ) વધાર દીધેલાં.
 વંચવું (કિ) રીસાવું, વાંધા યતું.
 વચકવું, વચકાવું (કિ) રીસમાં ઓરવું.
 વચકેલ (વિ) ઓટકચાણું, છેડ. આહું.
 વચકો (ના) વાંધો. ગેદિલી. વહેમ. ભ્રાંતિ.
 વચગાળો (અ) વચ્ચે, મધ્યભાગે.
 વચગાળો (ના) વચ્ચે ભાગ. ગાળો.
 વચડવું (કિ) નખથી ઉઠેડવું, ખજૂવું.
 વચન (ના) શબ્દ. વેણ. કોલ. કબુલાત, પ્રમા-
 ણવાક્ય. સંખ્યાસંખધ. (આકરણમાં).
 વચનિકા (ના) પ્રમાણ વચન.
 વચની (વિ) વચન પાળનાર, પ્રામાણિક. ટેકી.
 વચમાં (અ) વચ્ચે, મધ્યભાગે.
 વચરમાવું (કિ) વચગાળું. કંચળવું. ભંગાણું પડવું.
 વચલાવાંધાનું (વિ) મધ્યમ. સામાન્ય, સાધારણ.

વચલું (વિ) વચમાં.
 વચવચ (ના) વચમાં વચમાં ઢાંછળું કરવું તે.
 વચળવું (કિ) કંચળવું, ભંગાવું.
 વચાળું (ના) બાહું, કાણું. ખાંચો.
 વચેટ. (વિ) વચલું, મધ્યનું.
 વચ્ચે (અ) મધ્યભાગે, વચગાળે. દરમ્યાન.
 વચ્ચોવચ (અ) મધ્યમાં, વચ્ચે.
 વચ્છ (ના) વચ્ચે, વાછરડું.
 વચ્છનાગ, વછનાગ (ના) એક ઝેરી કદે.
 વછિયાત (ના) આડતિયો. છટો. મેમાન.
 વછટવું (કિ) જુદું પડવું, વિભેગ થવો.
 વછટું (વિ) છૂટે થયેલું, વિભક્ત, જુદું.
 વછેરી (ના) નાની ઘોડી.
 વછેરો (ના) ટટું. વાછટો.
 વછોડવું (કિ) છોડવવું, આધું કરવું.
 વજન (ના) તોલ. ભાર. મોલો.
 વજનતર (ના) વાળું, વાધ.
 વજરણટું (ના) જાજરણટું, એક ફળ.
 વજડવું (કિ) વજાડવું, વાગે તેમ કરવું.
 વજફદાર (વિ) વજફો ભોગવનાર.
 વજફો (ના) ઈનામમાં મળેલી જમીન વજેરે.
 વજર (ના) પ્રધાન, કારભારી, દિવાન.
 વજરાત, વજરી (ના) દિવાનનું કામ, દરમતો.
 વજુ (ના) હાથ પગ માં ધોવાં તે. (સુસકમાને),
 વજે (ના) ગણોત.
 વજનર (ના) વાદિની, કુલિશ, સિદુર, પ-
 વજ (વિ) શતકોટી, કંભોલિ, ઇંદ્રવ આયુ-
 ધ. કંભુ શસ્ત્ર. વીનળી. હીરો.
 વંચક (વિ) ખળ, કળ, મૂર્ત.
 વંચાવું (વિ) વાંચી શકવું. ચર્ચાવું. ઉકેલવું.
 વંચાળો (ના) અવાંવજ ખૂણો. ખાંચો.
 વંચા (ના) વંચ્યા, વાંચણી.
 વટ (ના) વટનું જાડ. ટુક. શાખ. જાનર.
 વટકીજવું (કિ) પાટું મારી દોઢવા ન દેવું (દોરે).
 વટપુરી (ના) વટોદરા, બરોડા [અથેલ].
 વટેલવું (કિ) પરધર્મમાં જવું. ભ્રષ્ટ થવું,
 વટલાવું પતિત થવું.
 વટલેલ (વિ) મતિત, ધર્મભ્રષ્ટ.
 વટલોઈ (ના) મોટા મેટનો લોટો.
 વટવું (કિ) વીતવું. ઓસરવું. જવું

વટાણા (ના) ક્લાય, હરેણુ, રેણુક, એક કડોળ.
 વટાણું (ના) વૃતરણું, લાકડાની ક્ષમ.
 વટાવ (ના) વળતર. નફો. ડીરકાઉટ [અંગ્રેજી].
 વટાવવું (કિ) છટા સિક્કા લેવા. ઊડવું.
 વટાળ (ના) બ્રથતા, છોછ.
 વટાળવું (કિ) ધર્મેબ્રથ કરવું. અભરાવવું.
 વટાળો (ના) વટાળ, બ્રથતા, છોછ.
 વટી (વિ) વટવાળું. જેમ નાણાવટી.
 વટું (ના) કામ, કંધો.
 વટોણું (ના) વટાણું, વતરણું.
 વટેમાર્ગ (ના) મુસાફર, પ્રવાસી.
 વટીજવું (કિ) વાંશી જવું, સંતાવું.
 વટ (ના) વટ, ન્યમોધ, બહુપાત, એક ઝાડ.
 વટકાવવું (કિ) ખીલવવું. વહેવું.
 વડવઈ, વડવાઈ (ના) વડનાં મૂળિયાં.
 વડવાગોળ (ના) વડગુલી, એક પક્ષી.
 વડવાનળ (ના) દરિયામાંનો અગ્નિ.
 વડવો (ના) દાદો. આલો. (માતાપિતાનો બાપ).
 વડસસરો (ના) સારૂ અથવા સસરાનો બાપ.
 વડસાવિત્રી (ના) જેકશુદ ૧૫નું વડપૂજનનું પ્રત.
 વડસારૂ (ના) સારૂ અથવા સસરાની મા.
 વડાંડસાંત (ના) વિનાયકશાંતિ.
 વડાઈ (ના) મોંઠાઈ. કીર્તિ. પત્તાજ.
 વડાગરૂ (વિ) દૂધ કે ખારામાં પકાવેલું (મીઠું).
 વડાવા (ના) પૂર્વજ.
 વડિયાઈ (ના) મા અથવા બાપની મા.
 વડિલ (વિ) વૃદ્ધ, મોઠું, મુરખી.
 વડી (ના) વટી, નાની લયકીઓ. એક ખોસક.
 વડું (વિ) રોઢું.
 વડું (ના) વટકું. એક ખોસક.
 વડે (અ, પ્ર) કરણ, કારણ અર્થે થી, થકી.
 વડકણું (વિ) કનિયાળું, લઢકણું.
 વડવાઢ (ના) કનિયો, ટૂંટો, મારામારી.
 વડતાઢિયા (ના) ચીખરી, એક જાતનાં પંખી.
 વડવાઢિયું (વિ) વડકણું.
 વડવું (કિ) લડવું. ડપકો દેવો.
 વડાવઢ, વડાવટી (ના) કનિયો, લડાવડ.
 વણુ (અ) વિના, વગર, શિવાય.
 વણુ (ના) કપાસ, હિરવળી, રૂનો ઊંડ.
 વણુકર (ના) વણુતારો, સાલવી.

વણુજ (ના) વાણિજ્ય, વેપાર, આપાર.
 વણુજર (ના) વણુજરાની પોડ. ટાંકું.
 વણુજર (વિ) વણુજરમાંનું, રાની. વિચાર.
 વણુજરો (ના) બળદોની પીડપર માલ ભરી.
 વણુતર (ના) વણુવાની ક્રિયા. ખેત, કુમાસ. વણુઢ.
 વણું (કિ) વળ અથવા વા. દોશીનું કાપક બ-
 નાવડું. વિણું. વેલંણુથી રોટલી કરવી. ચૂ-
 વણુસડું (કિ) બગાડવું. નારા પામવું. [ટવું.
 વણુસાડ (ના) બગાડ નારા.
 વણુસાડવું (કિ) બગાડવું, અસબ કરવું.
 વણાઈ (ના) વણુવાની મજુરી.
 વણાટ (ના) વણુતર. કુમાસ.
 વણિ (વિ) વણિયો, વણુજ કરનાર. વેપારી.
 વણિયર, વણિયેર (ના) વણેણુ, વનોર. એક જાત-
 વણોળ, વણોળિયો (ના) એક જાતનો વાકું. [વટ.
 વણ (ના) વાણુનો ગોળો.
 વણકું (કિ) બગાડવું. કાટવું. હાથગાદી જવું.
 વણીજવું (કિ) બગાડી જવું. છડવું.
 વણેલ (વિ) વણેલું, છાંયી ગએલું.
 વણડળ (ના) એડળ, હીજડો, ખોજો, નાંજર.
 વણી (ના) વારાની ભીત. વાડ.
 વણો (ના) મોટી વણી. વારો.
 વત (અ) પડે, પેડે, પ્રમાણે, સમાન, જેઠું.
 વતવું (કિ) ઉચરડા પાડવા, નખેરિયાં ભરવાં.
 વતણું (ના) વતરણું, વટાણું, લોકડાની ક્ષમ.
 વતન (ના) જન્મભૂમિ. જમીન. જમીનનું ઉત્પન્ન.
 વતનદાર (ના) જમીનદાર, ગરાસિયો, દેશાઈ.
 વતની (વિ) રહેવાસી.
 વતરોળ, વતરોળે (અ) શિવાય, વગર, વિના.
 વતાગરો (ના) વલીતરો, મજુર.
 વતી (અ) બહેન, ઢેકાણું. માટે.
 વતીપાત (ના) અતીપાત, જ્યોતિષનો એક ગોળ.
 વતીપાત, વતીપાતિયું (વિ) ઉછાંછળું, ઉત્પતિયું.
 વતું (ના) મુંડણુ, હાલમત. ધરધંધો.
 વતે (અ) મારફત, થી, વડે.
 વતેસર (ના) લંબાણુ, વિરતાર.
 વતું (વિ) વધવું, વધારે.
 વતસ (ના) બાળક. વાહરડું.
 વતસલ (વિ) વહાણું, કૃપાળ.
 વદ (ના) વધ, વટી, કૃપણપક્ષ, માંધારિયું.

વદન (ના) મુખ, (જુઓ પૂનરખન શૃંગદ)માં.
 વદનું (કિ) બોલવું, ઉચ્ચરવું, કથવું.
 વદાઈ (ના) વિદાયગિરી. રાજ.
 વદા મવું (કિ) વિદાય મવું, જવું.
 વદી (ના) વદ. (વિ) કૃષ્ણપક્ષની.
 વધ (ના) દત્ત. બોમ. વધારે.
 વધવું (વિ) વધારે, વિશેષ.
 વધરાવળ (ના) અન્તરમળ, અંતઃક્રિ. [ભેટવું,
 વધવું (કિ) ઉમેરાવું મેટું થવું. બાકી રહેવું.
 વધાઈ (ના) વધામણી, શુભ વર્તમાન. શુભાખી.
 વધામણી (ના) શુભકારનિમિત્તે માતાનું પૂજન
 કથામણી (ના) વધાઈ. વધાઈની ભેટ.
 વધારવું (કિ) ઉમેરવું. બાકી રાખવું.
 વધારે (અ) વિશેષ, અધિક.
 વધારો (ના) ઉમેરો. વિશેષ. રોષ.
 વધારવું (કિ) વધાવવું માંગણિક પદાર્થ છાંટવા.
 વધુ (અ) વધારે, વધવું સૂચક.
 વધુ (મા) વધુ. હાકરાની સ્ત્રી.
 વધુવર (ના) વધુવર, વરધોડિયું.
 વધેરવું (કિ) કાપવું. ભોગ આપવો.
 વન (ના) કુંજ. ઝાડી. પાણી. (જુઓ) રાન.
 વનકુળ (ના) વલ્કલ, ઝાડની છાલનાં વચ્ચ.
 વનચર (વિ) વનડામાં ફરનાર. રાત્રી.
 વનદેવતા (નો) જંગલની દેવી.
 વનનાળી (ના) શ્રીકૃષ્ણ, વાસુદેવ.
 વનરાજ (ના) સિંહ. વનનો રાજ. મોટું ઝાડ.
 વનવાગળું, વનવાગળા (ના) વાગળ. એક પંખી.
 વનવામ્ર (ના) અરણ્યમાં રહેવું તે. દેશવટો.
 વનવિહાર (ના) જંગલમાં મંગલ, જળક્રિડા.
 વનસ્પતિ (ના) વનૌપધિ. એસડમાં વપરાતાં
 ઝાડ, છાંડ કે તેનાં અવયવો.
 વનાં (ના) વાનાં, મેણ, સમજાણનાં વચનો.
 વના (અ) વિના, શિયાય, વગર.
 વનિતા (ના) સ્ત્રી. (જુઓ) રામા. બેરી રાખે.
 વનત (પ્ર) વાન, વાળું અર્થે જેમ ધન્યત.
 વનતરી (ના) ભૂતલોત્રિ પામેલી વિધવા.
 વનતાક, વનુયાક (ના) વેંગણ, રિંગણ.
 વનદન (ના) નમન, પ્રણામ, નમસ્કાર.
 વનદવું (કિ) નમવું, પગે લાગવું.
 વનદત (વિ) વનદન કરેલું.

વનદો (ના) વાંદો, ઝલ. એક જવડો.
 વન્ધ (વિ) નમવાલાયક.
 વન્ધ્યા (ના) વાંઝણી સ્ત્રી.
 વપન (ના) મુંડણ, ઢબમત.
 વપરાવું (કિ) વપરાસમાં આવવું. વસાવું.
 વપરાસ (ના) વાપર. ખર્ચ. વસારો.
 વપસે (ના) કોતક, અચરત.
 વપુ (ના) સારીર, દેહ, દાયા, તન.
 વડા (ના) નફો, લાભ, ફાયદો, શુભ.
 વડાદાર (વિ) વિશ્વાસુ, પ્રમાણિક.
 વડાદારી (ના) સ્થાવર. વિશ્વાસ.
 વશુદણ (ના) દુઃખ, પીડા. આપદા.
 વમન (ના) ઉલટી, એકારી, વાંસિ. શિયવણ.
 વમળ (ના) પાણીમાં થતાં કુડાળાં. ભમરો.
 વમાસવું (કિ) વિચાસ્માં પડવું. ધારવું. પ.
 વય (ના) ઉમ્મર. આયુષ્ય. 'રિતાવું
 વયણ (ના) વચન, વેણ, બોલ.
 વયી (વિ) ઉમ્મરનું, વયવાળું.
 વર (ના) પરણનાર છોકરો. પતિ. કંકુ. વરદાન.
 વર (વિ) ઉત્તમ, શ્રેષ્ઠ.
 વરક, વરખ (ના) ધાતુના હેક બારીક પાનાં
 વરખ (ના) વૃષભ, એક રાશિ. ખલદ.
 વરખાસન (ના) વર્ષારાત્ર, વરસાથ.
 વરખે (અ) વર્ષે, વરસમાં.
 વરખેડ, વરખેર (ના) સામૈયા. [સરખસ
 વરધોડો (ના) વરરાત્રની સવારી. વરણાંગી.
 વરગો (ના) દોરને થતો એક હંતરાણ.
 વરગેવું (કિ) કંટાળવું.
 વરચસ (ના) ભાંગેદાર, અકાળક્રીડ.
 વરડવું (કિ) ઉચ્ચડવું. ખાણવું.
 વરડું (ના) કણ્થો કૂટેલો દોઢાળનો દાણો.
 વરડું (ના) ૭, ૮, ૯ સ્વરની મિશ્રાંતી.
 વરણાગિયું (વિ) ટાપટીપિયું. કોરિલું.
 વરણાગી (ના) વરધોડો. વરણાગિયાપણું.
 વરત (ના) દોરની ચરાઈ. દોરી.
 વરતડી (ના) નાનું દોરડું.
 વરતણિયો (ના) પગી. વળાવો.
 વરતારો (ના) ભેરો, બ્યોતિપનો ફળાદેશ.
 વરતાવવું (કિ) ફેલાવવું. ખપાવવું.
 વરતાવું (કિ) મોથાવું. ખપવું. પરખાવું.

વરતી (અ) પછી. કેરે. અનંતર.
 વરદ (વિ) વર દેનાર, કૃપાળુ.
 વરદા, વરદાઈ (વિ) વર આપનારી.
 વરદાન (ના) વર. પ્રસાદ. શુભાશીષ.
 વરદી (ના) કહેણ, ખબર. રત્ન. [દિહારા.
 વરધ(ના)વૃદ્ધિ. માંડવા મુદ્દત્ત અને લગ્ન વચેના
 વરધસુંવાળું (ના) વૃદ્ધિસતત, જનનાશૈલ્ય.
 વરધસાંકળી(ના)અખોવને આપેલી ભીખનીકંઠી
 વરમાળ (ના) વરને પહેરાવવાની માળા. વ-
 રકન્યાની માળા.

વરરાત્ર (ના) વર. રાત્ર જેવા ઠાંધી પરણવા
 વરવાઢ (ના) વઢવાઢ, લડાઈ, ટંટો. [જનાર.
 વરવાઢિયો (વિ) લડાઈખેર કલકલિયો ખંખી.

એક ફૂલ.

વરવું (કિ)વરણીમાં નોતરવું. પરણવું. ખપવું.
 વરવું (વિ) વિરૂપ, ખેડાળ. નરસું.
 વરસ (ના) વર્ષ, સાલ. ખારમાસ.
 વરસઘાંક (ના)વર્ષથી, સાલગિરી, જન્મદિન.
 વરસદહારાતું (વિ) વાર્ષિક, વર્ષમાં એક વાર

મળનાર—દુર્લભ (ટાંછું).

વરસદહારો (ના) આખું વર્ષ.

વરસનાંવરસ (અ) વર્ષાતુવર્ષ, ઘણાંએક વરસ.

વરસવું (કિ) વૃદ્ધિ થવી. એકાએક પામવું.
 દુરબાન થવું.

વરસાણુ (ના) સાલિયું. વાર્ષિક પગાર.

વરસાદ (ના) વર્ષાદ, વૃદ્ધિ, મેહ.

વરમી (ના)પ્રથમ વર્ષતું આદ, પહેલું સમયરી.

વરસોંત (ના)વાર્ષિક હુક, વર્ષોવર્ષ અપાતું બળિ-

વરસોવરસ (અ)વર્ષોવર્ષ. હંમેશ. દરવર્ષ. [દાન.

વરસોળી (ના) રસોળી, શ્રવતી ઝાંડ.

વરાં (અ) વેળા, વાર, વખતે.

વરાંસવું (કિ) છેતરાવું. ભરાંસે ભૂલવું.

વરાંસો (ના) ભરાંસો.

વરાંસે (અ) ભરાંસો, દિશાસે.

વરાંગડું (વિ) વરાંગડું (મોઠું).

વરાઢ (ના) લડાઈ. ભાગ.

વરાટવું (કિ) લઢાવવું.

વરાઢા (ના) લટકણું, વઢાટાદિયાં.

વરાઢિયો (ના) વરવાઢિયાંતું ઘાડ.

વરાધ (ના) હાંફણ, સસણી (ખાળરોગ).

વરાધિયું (વિ) રાંગર હાંડવાથી થએલું તર.
 વરાહું (કિ) વરેહું થવું. પરણવું.

વરાહ (ના) શૂર, હુકર. વિપ્લુતેા ઉલે અવનાર.

વરાળ (ના) બાદ, બાખ્ય, ફેટીમ. [અથેણ].

વરાળવ'ત'ના)બાફથીઆવતુંયંત્ર,સ્ત્રીમકુલનાં

વરાળિયું (વિ) વરાળવાળું, વળકેા થયેલું.

વરિયાળી(ના)શાલેય, શીતશિવ, છત્રા, મધુરિદા.

વરિયાળીદાણા (ના) ખાંડ પાપલા વરિયાળીના

વરિય (વિ) એટ, મોટું. ઉપરી. [દાણા.

વરી (અ) વળી, તુટુપરિ. ફરીથી. પછું.

વરી (ના) ખે માસમાં પાકતું ધાન્ય.

વરેણ (ના) પ્રચેતા, જશી, જાનો પશ્ચિમ

દિશાનો અધિષ્ઠતા દેવ.

વરણી (ના) કર્માતર માટે ગ્રાહણ નોતરવો તે.

વર (ના) એક હિંસક પશુ. [શિલા. દસાદ

વરડિયું (ના) વરાધિયું (ભૂઓ).

વરેહી (ના) વરને ત્યાંતું જ્ઞાતિભોજન.

વરેપટવું (કિ) ઠેકણે પડવું.

વરો (ના) ખરચ. જ્ઞાતિભોજન.

વરોઠી (ના) વરેહી. વરને ત્યાંતું જમણ.

વરોત (ના) મોટું દોરડું.

વરોળ (ના) વાંઝિયાપણું વંધતવ.

વરોળવું (કિ) વરોવવું, મથવું, હલાવવું.

વરો (ના) જ્યો, તુકરી. મંડળ. સરખી રકમને

વરોમળ (ના) વરોની મળ રકમ [ગુણધાર.

વર (વિ) વર્જિત, તરેલું, ત્યાન્ય.

વરવું (કિ) તગવું, રત્ન કરવું. છોટવું.

વર્જિત, વર્ન્ય (વિ) વરેહું, છોરેહું.

વર્ણ (ના) જાત (ગ્રાહણ, ધર્મ, વૈશ્ય અને

શૂદ્ર). રંગ. મૂળાકાર. વિધિવિહન.

વર્ણન (ના) ખ્યાન. નિરૂપણ. વખાણ.

વર્ણનીય (વિ) વર્ણવવા યોગ્ય. વર્ણન કરવાતું.

વર્ણસંકર (વિ) સાંકેથી થએલું, ભિન્ન જાતનાં

તેનાં માર્યાપતું.

વર્ણાવર્ણ (વિ) જાતિભેદ વિનાતું.

વર્ણાશ્રમ (ના) ચાર વર્ણ (જાત) અને ચાર

(ગ્રાહ્યર્થે) ગૃહસ્થ, વાનપ્રસ્થ અને સંન્ય-

સ્ત) આશ્રમ.

વર્ણાચાર(ના) અશ્વરતું ઉચ્ચારણ.

વર્તણૂકો (ના) વળાવેા, માર્ગરક્ષક

वर्तलुङ् (ना) आसयल्लु, आचार. [काण.]
 वर्तन (ना) आचरल्लु, याव. [काण.]
 वर्तमान (ना) सञ्चार, भण्ड, अभिचार, याव.
 वर्तमान (वि) हालतु, यावता समयमु.
 वर्तमानपत्र (ना) अपचार, छापु, न्युसपे-
 पर [अत्रेण].
 वर्तु (कि) यावतु, आचरतु. धनु. पारणतु.
 वर्तित (ना) नति (आवकनो). विरक्त.
 वर्ती (प्र) वर्तनार अर्थे. नेम अक्षवर्ती, अत्रवर्ती.
 वर्तुल, वर्तुण (वि) गोण. (ना) गोणोकार.
 वर्धक (वि) वर्धनार, वृद्धिकर्ता.
 वर्धमान (वि) वर्धतु. वृद्धतु. वर्धतु.
 वर्म (ना) कवच, अभंतर.
 वर्ध (वि) वृद्ध, मुष्ण.
 वर्ध (ना) वरस. १२ गास. साव.
 वर्धक (ना) न्यायिपथी करलो वर्धनो वरतारा.
 वर्धा (ना) छ अतुमानी अक्ष. आपाठ अवावु.
 वर्धशने (ना) वरसाणु. वार्धक पगार.
 वर्धभा (ना) दांदा. वलवलाट. [वाङ्]
 वलन, वलल (ना) वृद्धा. दाण. वृद्धो. वरार.
 वललल्लियां (वि) मुदल अने व्याज गणु-
 तमांथी वसुल यता सूधी राजेदी (नमीन).
 वलद, वलद (ना) वृद्ध, वरिष्ठ, पिता.
 वलन्दा (ना) उये, हावतु उना लोक.
 वलन्दातु (कि) रोकतु.
 वलवल (ना) अति आपदय, यलवल.
 वलवलतु (वि) वलवल करतु. यल करनार.
 वलवलल (ना) वलोपात. अरन.
 वलवल्लियु (वि) वलवलतु.
 वली (ना) अहो, आदियो पीर.
 वलुधतु (कि) मंडतु. पण्डतु.
 वलुरतु (कि) अल्लु, अन्वणतु.
 वले (ना) स्थित, हावत. वेतरल्लु.
 वलेल्लु (ना) वल्लियेर अक्ष प्राणी.
 वलेल्लु (ना) वलोववानी क्रिया.
 वलोपात (ना) अक्षणल्लु. तोडान.
 वलोपातियु (वि) वलोपात करनार.
 वलोवरतु (कि) वलवरतु, अन्वणतु [पाउवु].
 वलोवतु (कि) अन्वणन करतु. हावतु, वृद्ध.
 वलक, वलक (ना) आउनी अतरहाव, वल.

वलिगत (ना) भाळ याव (वाडानी).
 वलिमड (ना) राडो, वामवर,
 वललल (ना) पति, रवांभी. आराड. प्रीतम.
 वललल (वि) वललतु, आर.
 वललला (ना) वललली स्त्री. वल. भाशु.
 वलललाय्य (ना) पुष्टीभागे प्रवर्तक.
 वललली (वि) वलललाय्ये संधी.
 वललरी (ना) मंजरी, मांजर.
 वलली (ना) वेद, वेली, सरल्लु, लता.
 वललु (वि) पलोणु. वल्लु. राडु.
 वललुर (ना) शङ्क मांस.
 वललरतु (कि) वललरतु, अपतु.
 वललतु (वि) वललते तलु.
 वललतु (कि) आमदीने लागतां पुनणी यवी
 वललल (ना) वललतु ते. अन्वण.
 वल (अ) रवांधीन, ताणे, मोडित.
 वललतु (अ) अणथी. नेम वलललतु.
 वलल (वि) वृद्ध, वलल.
 वललर (ना) सपे, साप, लुण्ग.
 वललर (ना) गन्धीपणी.
 वललीकरल्लु (ना) वल. करवानी कणी.
 वलल (अ) विपेश.
 वलल (अ) देवते अणिदान देतां लोलातो शण्ड
 वललल्लु (ना) समल्लुती. मध्यस्थी.
 वललल्लो (ना) वललल्लु करनार.
 वललती (ना) वास. वललल्लु. निवास.
 वललतेव (ना) अग्नि, धमता.
 वललन (ना) व्यसन, छंद. वलल, कपडां.
 वललनी (वि) व्यसनी, छंदी. [गल्लु येम]
 वललन्त (ना) वललमाकर, वललली, अक्ष अतु. वल
 वललन्तपयमी (ना) मला शुद्ध प.
 वललन्तपूज (ना) वललल्लुतु. पूजन.
 वललन्तल्लु (ना) अती वलललो सक्षेत् साणु.
 वललतु (वि) माडु. मुदक. वाङ्.
 वलललो (ना) लाग.
 वललवलो (ना) अदेशो, वलल्ले, राड.
 वललवायो (ना) गाम वललवनारा वलललरी.
 वललवास (ना) वलललल, वलललललरी, वललली.
 वललल (कि) वललल करयो. वललल, [वि]
 वललल्लु (ना) गल्लियाल्लु, गल्लियाल्लु, आस.

વસાત (ના) વિસાત, જીવ, દમ, માલ.
 વસાવળું (કિ) વસતી કરવી. ખરીદવું.
 વસાવું (ના) રમેવાળી.
 વસાવો (ખા) રખો. વળાવો.
 વસિયત (ના) વારસો.
 વસિયતનામું (ના) વારસા સંબંધી લખત.
 વસિયો (ના) ઝાળખાણુ. વગ. ચોગ. [વીલ.
 વસુ (ના) પૈસો. આઠનો સંકેત.
 વસુદેવ (ના) આનંદદુહી, શ્રીકૃષ્ણના પિતા.
 વસુધા } (ના) પૃથ્વી, (ન્યુઓ પૂં ૧૬૦ મે
 વસુન્ધરા } સપ્ત "તેતાળીસ").
 વસુમતી }
 વસુલ (અ) ભરીપુરી પામવું. વસુલાત.
 વસુલાત (ના) આવક. જમા. લેહેણાપેટે ભરણું.
 વસુલું, વસુપ્રીજવું (કિ) ઉડી જવું, દૂધ ખંધ થવું.
 વસો (ના) વિંધાનો ૨૦મો ભાગ.
 વસત, વસતુ (ના) ચીજ, પદાર્થ. મૂળકદેશ.
 વસતારી (વિ) કુટુંબ કમિલાવાળો.
 વસતુતઃ (અ) મૂળસ્વરૂપે, ખરેખર.
 વસત્ર (ના) વશન, કપડું.
 વસત્રચંચન, વસત્રલોચન (ના) પોશાકસહિત લૂટ.
 વહ (ના) ખાંધ (દોરની).
 વહન (ના) વહનિ, અગ્નિ, દેવતા.
 વહવાવું (કિ) છેવરાવું, ડાવાવું.
 વહાડ (ના) વાદ, ધાર. ધા. ઢાળ. ચૂક.
 વહાડકિયો (ના) ભાંજગિયો.
 વહાડવું (કિ) કાપવું, છેદવું.
 વહાડિયો (ના) ચડસ. લગુતા.
 વહાડી (ના) નાળચા તથા ઢાંકણવાળું ઠામ.
 વહાણ (ના) નૌકા, તરણિ, તરી, નૌ.
 વહાણવટી (ના) નાવિક, સૂકાની. વહાણનો વ્યા-
 વહાણું, વહાણેલાં (ના) પ્રસાત, સવાર. પારી.
 વહાલ (ના) હેત, પ્રેમ, પ્યાર.
 વહાલું (વિ) વલ્લભ, ચાર. પસંદ.
 વહાલેસરી (વિ) વહાલ રાખનાર. હેતરવી.
 વહાર (ના) કુત્રક, મદદ, ઉપરાણું.
 વહારું (કિ) પટાવવું. ઉડાવવું. ઉગામવું.
 વહી (ના) પામાનો ચોપરો.
 વહીજવું (કિ) જીવરવું, હીતવું. બહેકવું, વંદવું.
 વહીતરી (ના) મનુરણ.

વહીતર (ના) મનુરી. વેઠ.
 વહીતરો (ના) મનુર. વેઠિયો.
 વહીપૂલ (ના) દેવરપૂલન, શારદાપૂલન.
 વહીવટ (ના) શિરરતો, વ્યવહાર.
 વહુ (ના) વધુ. સ્ત્રી.
 વહેણું વાવું (કિ) સવાર થવી.
 વહેવું (વિ) ઢળવું. ખસેડી મૂકેલું.
 વહેમ (ના) ભ્રાંતિ. શક. ખોટી કલ્પના.
 વહેમી (વિ) વહેમવાળું.
 વહેમીનું જીવું (વિ) વહેમમાં ગુચવાયેલું, વહેમ
 વહેર (ના) લાડકો હાડકાનો મૂકો.
 વહેરવું (કિ) કરવતથી કાપવું.
 વહેલ (ના) રથ. ચારઠ. ગાડી.
 વહેલા (ના) આપદા, વિપત્તિ.
 વહેલું (વિ) હતાવળું, ઝડપનું.
 વહેલાવવું (કિ) બહેલાવવું, ઝડાવવું.
 વહેવાણુ (ના) વહેવાણુ, વહેવાઈની સ્ત્રી.
 વહેવા (ના) વિવાહ. સ્થાદી, લગ્ન.
 વહેવાઈ (ના) પુત્રપુત્રીના સાસુસસરા.
 વહેવારિયો (ના) વ્યવહાર રાખનાર. રાહુકા
 વહેવું (કિ) પ્રવાહ ચાલવો. તણાવું. બહે-
 વું. ખેતવું. વેઠવું.
 વહોણુ (ના) સીમમાંનો પાણીનો ખાટો.
 વહોણું (વિ) વિહીન, વગરનું.
 વહોરત (ના) ખરીદી.
 વહોરતિયો (ના) ખરીદનાર. ધરાક.
 વહોરવું (કિ) ખરીદવું. સંધરવું. ઘરવેરથી
 બિશ્વા લાવવી (ગોરજીએ).
 વહુગિ (ના) અગ્નિ, દેવતા.
 વહનિસંજ્ઞક (ના) ચિન્હક, એક ઐયધિ.
 વહુજવું (કિ) ચાલ્યા જવું.
 વળ (ના) આંટો, આમળો, જીવતી. પેચ. અનુ-
 વળકો (ના) સહજ બાધ. [કળતા.
 વળગણું (ના) સંબંધ. જોડ. [કિ કાઠી.
 વળગણી (ના) એળવાણુ, કપડાંસૂકવાની દોરી
 વળગવું (કિ) ચોંટવું. લાગવું. આગવું.
 વળગારવું (કિ) ચોંટારવું. ભેટારવું.
 વળણુ (ના) વણણ, વાંક. ઢાળ.
 વળતી (ના) વળ. (અ) પછી, પછવાડેથી.
 વળવું (કિ) વાંકું થવું. બંધાવું, જીવું. ફીટવું.

વળાવણું (કિ) વધાયું કરવું. ઝાડું કઢોવણું.
 વળાવિયા (ના) સાર્યે રહેનાર સીપાઈ.
 વળાવું, (ના) વળાવે. વળાવિવાની કી. [મિચે.
 વળાવો (ના) વાઝફેડ, આગવો, વર્તનિયો. ભો-
 વળિયાં (ના) જીનના પગમાંની ગોદડી. આમળાં.
 વળી. (ના) સાડકી. ગોદડી.
 વળી (અ) ફરીથી, તદુપરિ. બીજું.
 વળું (ના) વગ. સગવડાલાં. ભોંયનું પર.
 વા (ના) વાયુ, વાયરો, પવન, સમીર, મનન,
 સંધિવા. તુરંગ.
 વા (અ) અથવા, કિંવા, યા, કે (વિકલ્પે).
 વાઃ (અ) પ્રસન્નતાસૂચક. ભલે ભલે. શાખારા.
 વાંક (ના) વક્રતા. તંકસીર, દોષ. હાથનું મરેણું.
 વાંકડેણું (વિ) વેલા જેવું વાંકું.
 વાંકડેણું (ના) ઘોડાવાંક, હાથનું એક ઘરેણું.
 વાંકડી (ના) સોપારીની એક જાત.
 વાંકડું (ના) વાંક, ઘોડાવાંક. હાથનું એક ઘ-
 વાંકડો (ના) વરને પહેરામણી. કલ્લી. [રિણું.
 વાંકસાથિયો (ના) વક્રવસ્ત્રિતક.
 વાંકાઈ (ના) આડાઈ. ટેઠાઈ.
 વાંકું (વિ) વક્ર, આડું. બાંકું. અવળું.
 વાંકું (ના) અણબનાવ, ગેરસમજાતી.
 વાંકુંચૂકું (વિ) વિશેષ વાંકું, આડું અવળું.
 વાંકુંવરણાગિયું (વિ) ટાપડીપિયું, છેલ.
 વાંધું (ના) ગળોલ, કોતર.
 વાધો (ના) વર્ગ, જાત, પંક્તિ.
 વાંચન (ના) લેખ પ્રમાણે જોલણું તે.
 વાંચવું (કિ) લેખ પ્રમાણે જોલણું. વાંચન ક-
 વાંચ (વિ) વંધ્ય, વાંચણું, નિષ્કળ. [રણું.
 વાંચણી (ના) વંધ્યા, વંચા, અસંતાન સ્ત્રી.
 વાંચણું, વાંચિયું (વિ) નિષ્કળ. અપ્રજ. જ્ઞાતિ-
 વાંચિયાંબાઈ (ના) વાંચણું ધર. [રહિત,
 વાંટા (ના) ભાગ. એક જાતનો ગરાસ.
 વાંટો (ના) કુંવારો. છટો.
 વાંદર, વાંદરું (ના) કપિ, મદ્ય, માંકડું.
 વાંદરો (ના) વાંદર જાતનો નર.
 વાંદરી (ના) વાંદરની માદા. માંકડી.
 વાંદું, વાંદો (ના) જલ, એક જલકું. એક છોડ.
 વાંધો (ના) મનભેદ. તકરાર. આધ.
 વાંન (ના) રંગ.

વાંસ (ના) વંશ, બામ્બુ [અંચેળ].
 વાંસકપૂર (ના) વાંસમાં થતી ઔષધિ,
 વાંસેણી (ના) વાંસળી. સાંકડી લાંબી થેલી.
 વાંસફોટો (ના) ભરડો, ધાંચો, વાંસના પાત્ર ક-
 વાંસલડી (ના) વાંસળી (કવિતામાં). [રિનારો.
 વાંસલો (ના) તાછણી, સૂથારનું એક ઓનર.
 વાંસળી (ના) વંશી, બંશી. વાંસનું એક વા-
 નું. વાંસણી.
 વાંસિયાઓના (ના) વાંસમાં પાકતું ધાન્ય.
 વાંસી (ના) દાતરડા જેવું કળ જડેલો વાંસ.
 વાંસે (અ) પાછળ, પછવાડે.
 વાંસો (ના) પીઠ, બરડો.
 વાઈ (ના) એક રોગ. વાયુ.
 વાઊ (ના) વિચાહ, પગ ફાટવા તે,
 વાએજ, વાએજ (ના) વાયજ, ધર્મોપદેશ.
 વાએકું (વિ) વાયકું, વાયુ કરનાર.
 વાએટો (ના) વાયટો, કહેલી મુદત.
 વાફ (ના) વાણી, બ્રાહ્મી, ભારતી, ભાષા, ગિ-
 રા, સરસ્વતી, વ્યાહાર, ઉદિત, ભાષિત,
 વાક (ના) વાખ, નસ. બાંધો. [વચન. વચ્ચ.
 વાકડવું (વિ) જરા કડવાસવાળું.
 વાકફ, વાકફગાર (વિ) માહિતગાર, પ્રવીણ.
 વાકળો (ના) નાળું, ગરનાળું, નેહેરું.
 વાકેફગારી (ના) માહિતી, જાણ, પ્રવીણતા.
 વાક્ય (ના) પૂર્ણ વિચારદર્શક શબ્દસમૂહ.
 વચન. જોલ. સૂત્ર. કહેવત.
 વાક્યરચના (ના) વાક્યમાં શબ્દોની ગોઠવણી.
 વાક્યવદ્યેધા (ના) એક નાયિકા. વાક્યતુર સ્ત્રી.
 વાખ (ના) વાક. ફાંડાના રેસા, નસ.
 વાખરો (ના) રાચરચીલાં. પચચરણુ જ્ઞામાન.
 વાખો (ના) વખો. આપદા. દૂકાળ. રોગચાળો.
 વાગ્ (ના) વાણી (જુઓ) વાફ, [શિગળિયું.
 વાગ્દાન (ના) વચનથી આપેલું તે. વેસવાળ.
 વાગ્દેવતા (ના) શરત, સરસ્વતી.
 વાગ્ગાણુ (ના) વાણીનો પ્રહાર, મેણું.
 વાગ્વિલાસ (ના) વાણીનો વિલાસ.
 વાગડ (ના) કચ્છ જ્ઞાનધાનનો એક પ્રદેશ.
 વાગડિયું (વિ) વાગડદેશનું,
 વાગડિયું (ના) વાગો, એક જળી રંગનું વૃક્ષ.
 વાગણું (ના) વડવાગોળ. એક પક્ષી.

वाङ्मते (ना) मङ्गता, शुभास्ती, मुनाम.

વાણકું (ના) અધરણી રાતને જોતનું, જોતકું.
 વાત (ના) પવન, (જુઓ) વા. એક દોષ. વા.
 , તી. બીના. ગાથા. ગમ. રીત. ખખર.
 વાતગરું (વિ) ગરુંકું, વાચાળ. ખટખટિયું.
 વાતચિત્ત (ના) મનપૂર્વક થતી વાર્તા. જોલ-
 વાતક (ના) લાંબી જોડી વાર્તા. [ચાલ.
 વાતાવરણ (ના) હવા, પૃથ્વીની આસપાસનો
 વાતુકું (વિ) વાતગરું. [વાયુ.
 વાતળ (ના) વાદળ. તોફાની પવન. મેધ.
 વાદ (ખા) તકરાર, લાંબગડ. ચર્ચા.
 વાદવિવાદ (ના) સામસામી તકરાર. સંભાષણ.
 વાદળ (ના) વાતળ, મેઘનમાં એકડી ધએલી
 વરાળ. તોફાની વા. ગગન.
 વાદળી, (ના) નાતું વાદળ. એક પાણી ચૂસ-
 નાનું પદાર્થ, સ્પંજ [અથેલ].
 વાદળી (વિ) વાદળનું જેવા રંગનું.
 વાદળું (ના) વાદળ, અજી, જલધર, ધન, મેધ.
 વાદી (ના) ફરિયાદી, ગારડી, બાજગર. વાદક-
 વાદીગર (ના) બાજગર, ગારડી. [રનાર,
 વાધ (ના) વાળું, વાલિત્ર.
 વાધણ, વાધણી (ના) અટકડી, હેટખી, ઉર્ધ્વવાયુ.
 વાધર, વાધરી (ના) ચામડાની પાટી.
 વાધવું (કિ) વધવું. કુચ કરવી. [વાન.
 વાન (પ્ર) વાણું, વંત અથે. જેમ ધનવાન, ગુણ-
 વાન (નુ) વર્ણ, ગાથો. વલણ. રંગ. ઉપડેલી
 વાનગી (ના) નમૂનો. અંશ. [ચામડી.
 વાનપ્રસ્થ (ના) ત્રીજો આશ્રમ. વનમાં વાસ
 વાનર (ના) વાંદર, મંદર, કપિ. [ખાડી.
 વાની (ના) પેાંથ, કુમળાદણુ. નત. પ્રકાર. રા-
 વાનું (ના) વસ્તુ. સમજીતીનું વચન. વાત.
 વાને ધાલેવું (કિ) વિશિષ્ટવૈદક પીટી ઓળવી.
 વાનો (ના) મુગધીદાર પદાર્થોની મેળવણી.
 વાન્તિ (ના) ઓઢારી, ઉવડી.
 વાપર (ના) વપરાસ, ખપ.
 વાપરવું (કિ) ખપમાં લેવું. ઉપભોગ. ખવે.
 વાપી (ના) વાવ, લાંગીકુંડ.
 વાખરવું (વિ) સચું, સંખંધી, ઓળખીતું.
 વામ (વિ) ડાબું. 'ઉલટું. [ચની લંબાઈ.
 વામ (ના) વામ, આમ, જાતી સહિત બે હા-
 વામણું, વામનું (વિ) ઠીંગણું, ખટક.

વામન, વામનજી (ના) વિષ્ણુનો પ મો અવતાર.
 વામનદ્વાદશી (ના) બાદરવા શુદ્ધ ૧૨.
 વામંગાંગે (ના) શાકત, વેદ વિરુદ્ધ માર્ગ.
 વામનું (કિ) કાઢી નાંખવું, ઓછું કરવું. ઘટવું.
 વામા (ના) સ્ત્રી. (જુઓ) ઝેરી. તથા રામા
 (શબ્દ). લક્ષ્મી. સરસ્વતી.
 વામાંઠામાં (ના) આનાકાની ગાંગાંતલ્લાં.
 વામી (ના) વામભાગી. વેદવિરુદ્ધ વર્તનાર.
 વાય (અ) હાય. શોકસ્પંચક.
 વાયક (ના) વાક્ય, વાણી. શબ્દ. વેણુ.
 વાયજ, વાયજી (ના) ધર્મોપદેશ.
 વાયકું (વિ) વાતળ. વાયુ કરે તેવું. છદી.
 વાયદો (ના) કહેલી મુદત.
 વાયદો (ના) પવન, (જુઓ) વા.
 વાયલ, વાયલી (વિ) વેણું, ઠેકાણાવગરનું.
 વાયવડંગ (ના) વાવડીંગ, એક ઔષધ.
 વાયવ્ય (ના) ઉત્તરપશ્ચિમ વચ્ચેનો ખૂણો.
 વાયસ (ના) કાગડો, કાક, કરટ, અરિષ્ટ, ધ્વાંશ.
 વાયુ (ના) પવન. એક તત્ત્વ. એક દોષ, બા-
 દી. એ પાંચ (પ્રાણ, વ્યાન, અધ્યાન, ઉ-
 દાન અને સમાન) પ્રકારે શરીરમાં રહેલો.
 વાર (અ) વાસર, અમુક પ્રહરો દિવસ. ત્રણ
 ફૂટ. ખોટી. વખત. પાણી, વારિ.
 વાર (અ) પ્રમાણે. જેમ વિગતવાર, તપસીલવાર,
 વારણ (ના) વાળવાનો ઉપાય. ઉતાર. હાથી.
 વારણાં (ના) ઓવારણાં, મીકડાં.
 વારણટ (ના) પકડી આણનાનો સરકારી હુકમ.
 વારતેહેવારે (ના) યુશાલીના દહાડા.
 વારમ્વાર (અ) વારેવારે, હમેશા.
 વારવું (કિ) મના કરવી, અટકાવવું.
 વારસ (ના) મરનારની મિલકતનો હકદાર.
 વારસનામું (ના) વસિયતનામું, વિલ્લ [અથેલ].
 વારસો, (ના) મરનારની થાપણ, વારસને મળે-
 યારંગના (ના) વારવધૂ, જીજ્ઞાસુ, વેસ્થા. [હું તે.
 વારાણસી (ના) કાશી, બનારસ.
 વારાફરતી, વારાફરતું (વિ) વારાનું. ક્રમિક.
 વારિ (ના) વાર, જળ, પાણી, ઉદક, નીર.
 વારિજલ (કિ) ઓવાડું, વહાલમાં ભોગ આપું.
 વારિધિ, વારિનિધિ (ના) સસુદા, સાગર.
 વારી (ના) વાગે. વિગત.

વાર (અ) ઠીક, સાચું. હા.
 વારેદાર (ના) વારાવાળો. કર હથરાવનાર.
 વારેવારે (અ) ધડીએ ધડીએ. હંમેશા.
 વારો (ના) અનુક્રમ. પાળી. અણુઓ. ફાયદો.
 વાર્તા (ના) વાત, ગોષ્ટિ, ગાથા, કથા. [ભાગ.
 વાર્તિક (ના) ટીકા, વિવેચન, સ્પષ્ટિકરણ. ખ-
 ણર હરનાર.
 વાર્ષિક (વિ) વર્ષસંબંધી, વરસદહાડે થનાર.
 વાલ (ના) પાપડીના સૂકા દાણા, એક કઠોળ.
 તોલાનો ૩૨ મો ભાગ.
 વાલન્દ (ના) હલમ, રોમરાત્રુ, નાવી.
 વાલપાપડી (ના) પાપડી, વાલની સીંગ.
 વાલમ, વાલમજ (વિ) વહોલો, વલસલ.
 વાલિયા(ના)ઝોળી કે ત્રાજવાં બાંધવાની દોરી.
 વાલી (ના) હિમાયતી. રક્ષક. શેક.
 વાલીવારસ(ના)ક્રમક ખેંચનાર કે વારસ થનાર.
 વાલોળ(ના)એક પાપડી જેવી સીંગ, એક શાક.
 વલવ(ના)વાપિ, પગથિયાંવાળો લાંબો ફૂનો. તળી.
 વાવટાકાઠી (ના) વાવટો ચઢાવવાનો વાંસ.
 વાવટો (ના) નિશાન, ધ્વજ, પતાકા.
 વાવડ (ના) પતો, ખખર, ભાળ.
 વાવડી (ના) નાની વાવ.
 વાવણિયો (ના) ફટકો, અનાજ ઓરવાનું રાય.
 વાવણી (ના) રોપણી. ઓરણી. પેરણી.
 વાવરતું (કિ) વાપરતું, ખરચતું.
 વાવડું (કિ) વાવણી કરવી, રોપવું.
 વાવા (અ) સાચું, મરેતું. (ખાળખેલી).
 વાવાઝોડું (ના) વાઝોડું, વાનું તોફાન.
 વા વાદળ (ના)વા અને વાદળ, તોફાની વાદળી.
 વાનું (કિ) કુંકાવું. લાગવું. વગાડવું.
 વાવેતર (ના) વાવણીની જમીન. પાક.
 વાસ (ના) રહેઠાણ. ગંધ. વસ.
 વાસક સજિવતા(ના) એક નાણિકા (કાચમો).
 વાસકટ (ના) ખર્ન, ધંડો, કુડવું.
 વાસણ (ના) પાત્ર, કામ, ભાજન.
 વાસના (ના) છાંય. તુણા. મનોવૃત્તિની અ-
 વારર (ના) વાર, દિવસ. રોજ. [સર.
 વાસરમણિ (ના) સૂર્ય, (જુઓ), ભારકર.
 વાસવ (ના) ઇંદ્ર, (જુઓ) પૂર્વ રૂઢિ સંધવા.
 વાસવું (કિ)બંધ કરવું, દેવું. ફટકાનું બોલવું.

વાસિત (વિ) વાસવાળું.
 વાસી (વિ) પર્યુષિત, શીળું, ટાહું. વસનાર.
 વાસીડું (ના) કચરો. ઝાડું.
 વાસુ, વાસુપિયો (ના) રાતે ખેતરમાં રહેનાર.
 વાસેલ (વિ) કાળજી, કાનવી (ખેતર).
 વાસો (ના) વાસ. ફહારો.
 વાસ્તવિક (વિ) સાચું, ખરેખર.
 વાસ્તવ્ય (વિ) વસવાટાયક.
 વાસ્તુ (ના) આતમહૂર્ત.
 વાસ્તે (અ) કાલ, ભાટ, અર્થ, સાચું.
 વાહ (અ) વાઃ ધન્યવાદસ્પ્યક. (ના) ઘોડો.
 વાહક (વિ) ખેંચનાર. ધંચકનાર. હાંકનાર.
 વાહલ (ના) ખેસીને ફરવાનું સાધન. ગાડી,
 રથ, પાલખી. ઈં.
 વાહિની, વાહી(વિ)વહેનાર. પ્રવાહરૂપે દોડનાર.
 વાળ (ના) નિમાળા, બાલ, કેશ.
 વાળન્દ (ના) હલમ, નાવી, વાંકન્દ.
 વાળવું(કિ)સાફ કરવું. વળદેવો. વાંકદેવો. વાળી
 વાળા (ના) કડક, કાનનું એક ઘરેણું. [વિંધું.
 વાળાકૃચી (ના)ઘરેણું ધોવાનો વાળનો ગુચ્છો.
 વાળી (ના) નથ. કોકરવું. કાનનું ઘરેણું.
 વાળું (પ્ર) રાખડું, વેચડું, વળગડું અર્થે. ને-
 મ દૂધવાળો, દૂધવાળું.
 વાળું (ના)સાંજનું કે રાતનું ભોજન. [વિતાર.
 વાળો (ના) એક સુગંધી ઘાસ. એક ધીરો.
 વિ (ઉ) વિશેષ, વિરુદ્ધ, પૃથક્, વિભાગ ઈ-
 ત્યાહિ ફેરફાર ધાત્વધર્મો કરનાર.
 વિંધું(ના)એક વસો પોહોણું અને ૨૦ વસા લાણું
 વિંધેટી (ના) વિંધાટીક સરકારી કર. [માપ.
 વિંજણો (ના) વીંજણો, બ્યઝન-વા-નાખનાનું
 સાધન. ઢાંડી વગરનો પંખો.
 વિંજડું (કિ) વા નાખવો.
 વિંટવું (કિ) વીટવું, લપેટવું. વાળવું.
 વિંટાણું (કિ) વીટો વાળવો.
 વિંટી (ના) વીટી, મુદ્રિકા.
 વિટો (ના) વીટો, વાળેલો આકાર.
 વિંધણું (ના) સૂચારવું એક ઓળવ.
 વિંધવું (કિ) વેહ પડવો. ભાક પાડવો.
 વિંધારો(ના) વિંધનારો, વેહ પાડનારો.
 વિંધું (ના) કાણું, છિદ્ર.

વિકટ (વિ) મુશ્કેલ, અધર્મ, દુસ્તર.
 વિકરાળ (વિ) વિકાળ, ભયંકર.
 વિકર્મ (ના) ઉલટું, આચરણ વિકૃત ક્રિયા.
 વિકૃત્ય (ના) વિશેષ કલ્પના, મત. શક. સંદેહ.
 વિકલ્પયોગ (કિ) બદલે આમલું. એકને કામે બીજું.
 વિકસન (ના) વિકાસ, ખીલવણી. [વપરાલું.
 વિકસવું (કિ) વિકસન થવું, ખીલવું.
 વિકળ (ના) વ્યાકુલ, આકળું. ખેચેહેની.
 વિકળા (ના) કળનો ૬૦મો ભાગ.
 વિકાર (ના) વિકૃતિ. ફેરફાર. બેગાડ. એ ૭
 ગણાય છે (જન્મ, સ્થિતિ, વૃદ્ધિ, વિપરિ-
 ભૂતિ (રંગ અદલાવો), ક્ષીણતા, અને નાશ).
 વિકાસ (ના) વિકસન, ખીલવણી.
 વિકાસવું (કિ) ઉદયવું, ખીલવું. પોદાણું થવું.
 વિકૃત (વિ) વિકાર પામેલું, બગડેલું.
 વિકૃતિ (ના) વિકાર. ફેરફાર.
 વિક્રમ (ના) નિરોધ. ઉજ્જવળનો શક્યવર્તક
 વિક્રય (ના) વકરો, વેચાણ. [રાત્રિ વિક્રમાચ્છત.
 વિક્રિયા (ના) વિકાર, વિકૃતિ, ફેરફાર.
 વિદ્યેષ (ના) મનવું ભ્રમણ. અટકાવ. હરકત.
 વિષ (ના) વિષ, ઝેર, ક્ષેપ, ગરલ. વેર.
 વિષવાદ (ના) કલિયો. અંટસ.
 વિષિયા (ના) ઝેરી સ્ત્રી.
 વિષે (અ) વિષે, સંબંધે.
 વિષ્યાત (વિ) પ્રષ્યાત, નામાંકિત, પ્રસિદ્ધ.
 વિષ્યાતિ (ના) પ્રસિદ્ધિ, કીર્તિ, નામના
 વિગત (ના) હકીકત. તપસીલ. રીત. પ્રમાણ.
 વિગતવાર, વિગતે (અ) વિગતસહિત, તપસીલ.
 વિગેરે (અ) વગેરે, ઈત્યાદિ, અને બીજાં. [ધાર.
 વિગ્રહ (ના) કંકાસ. લડાઈ. બુદાઈ.
 વિધ (ના) નડ, હરકત, ચંકટ. ભય.
 વિચક્ષણ (વિ) ચતુર, ચપળ. સહજમાં સમજે
 વિચરવું (કિ) જવું. પેસવું. [એવું.
 વિચાર (ના) મન પર થતી આસર. મનન. મત.
 વિવેક, મનુષ્યો, તર્ક, લજ્જ. ફિકર.
 વિચારપૂર્વક (અ) આગળથી વિચાર કરીને.
 વિચારવું (કિ) વિચાર કરવો, સારવ્યસાર સમ-
 વિચિક્ષણ (વિ) વિચક્ષણ, ચતુર. ચપળ [જવો.
 વિચિત્ર (વિ) પ્રચેદવાર. બેડાળ. અચરસીભરેલું.
 વિજાહ (ના) વિભેગ, બુદાઈ, વિદ્યેષ.

વિજય (ના) મોટા જય. વિજયનો એક પાંખિયો.
 વિજયા (ના) ભાંગ, માથા, શિવબૂટી.
 વિનયોદશમી (ના) દશેરા, આશો શુદ્ધ ૧૦.
 વિનયી (વિ) વિનય પામનાર, યશસ્વી, રતેહર્ષદ.
 વિનતિ (ના) બીજા નત, બુદ્ધી તરેહ.
 વિભેગ (ના) વિભેગ. બુદાઈ. વિરહ.
 વિભેષી (વિ) વિરહી, બુદાઈવાણું.
 વિજ્ઞપ્તિ (ના) વિજ્ઞાપના, વિનંતિ. પ્રાર્થના.
 વિજ્ઞાન (ના) અનુભવ. પાકું જ્ઞાન.
 વિજ્ઞાનમયકોશ (ના) પંચકોશમાંનો એક.
 વિજ્ઞાપના (ના) વિનંતિ, વિજ્ઞપ્તિ, અરજ.
 વિરહ (ના) વિરહ, પાખંડ.
 વિરમણ (ના) વિરમણ, માયાકૃત. અડચણ.
 દુઃખ, આપદા, કલેતી.
 વિણ (ના) વિના, વગર, શિવાય.
 વિણવું (કિ) વણવું. ચૂટવું. ઉપાડી લેવું.
 વિણમણ (ના) વણવાનો કચરો. વણવાની મજૂ-
 વિતક (વિ) વિતેલું, અનુભવેલું. ગયેલું. [રી.
 વિતણવાદ, વિતણ (ના) બોલી તકરાર. માયાકોશ.
 વિતર્ક (ના) ઉલટા વિચાર. સંપૂર્ણ વિચાર.
 વિત્ત (ના) ધન, પુંજ. શક્તિ. સાર. કસ.
 વિદાય (વિ) રવાના.
 વિદાયગિરી (ના) વહાઈ, વળાવવું તે.
 વિદ્ય (વિ) દાધ્યાબજ્ય. બળેલું. ચતુર નાયક,
 વિદ્ય (ના) ચતુર નાયિકા.
 વિદ્યારણ (ના) કાપ. કાટ, ચીરો.
 વિદ્યારવું (કિ) વાહી નાંખવું, કાપવું. ચીરવું.
 વિદિત (વિ) નાંખેલું, જણાવેલું.
 વિદ્યુત (ના) મસ્કરો, રંગલો, તરફડિયો, નત
 વિદેશ (ના) પરદેશ, બેહારગામ. [કિણ.
 વિદેશી (વિ) પરદેશ સંબંધી, દેશાવરનું.
 વિદેહી (વિ) હવનમુક્ત. છતેદ્રિય.
 વિદ્ધ (વિ) વિદ્યેલું.
 વિધમાન (વિ) હયાત, જીવવું.
 વિધમાન (અ) સમક્ષ, હાજર.
 વિદ્યા (ના) જ્ઞાન, શિક્ષણ, ભણતર, આવ-
 ડત. ઈલામ. શાસ્ત્ર, એ એક ગણાય છે (નક-
 ગ્વેદ, સામયેદ, ચતુર્વેદ, અથર્વવેદ; શિક્ષા,
 કલ્પ, બ્રહ્મકલ્પ, હંદ, ન્યોતિપ, નિકુન્ત
 મીમાંસા, ન્યાય, ધર્મશાસ્ત્ર અને પુ

વિધાગુરુ (ના) વિધા ભણાવનારો, શિક્ષક.
 વિધાભ્યાસ (ના)ભણવાનો અભ્યાસ. ભણતર.
 વિધાર્થી (ના) વિધાભ્યાસી. ભણનાર. શિષ્ય.
 વિધુત (ના) વીજળી (શબ્દ જુઓ).
 વિદ્યન્ત (વિ) વિદ્યાનું, જ્ઞાની.
 વિદ્યતા (ના) પડિતાઈ, જ્ઞાન, વિદ્યાનપણું.
 વિદ્યાનું (વિ) વિધા ભણેલો. જ્ઞાનવાન.
 વિધ (ના) જાત, તરેહ. પ્રકાર.
 વિધવા (ના) રાંડીરાંડ, રંડાયેલી સ્ત્રી.
 વિધવિધ (અ) તરેહવાર, નાના પ્રકારના.
 વિધાતા (ના) બ્રહ્મા, પ્રજાપતિ, પદમાસન,
 વિધિ, ચતુરાનન, આત્મભૂ, સુરજ્યેષ્ઠ, પર-
 મેષ્ટી, પિતામહ, હિરણ્યગર્ભ, લોકેશ, રવ-
 ચંભૂ, ઘાતા, અખ્યોયોનિ, દ્રુહિષ્ઠુ, વિરચિ,
 સૃષ્ટા, વેદા, વિશ્વસૃદ્ધ [લખનાર દેવી.
 વિધાતા, વિધાત્રા, વિધાત્રી (ના) છઠ્ઠીનો લેખ
 વિધાન (ના) પ્રકાર, વિધિ. સંધાન.
 વિધિ (ના) બ્રહ્મા, (જુઓ) વિધાતા. તરી-
 ય. પ્રકાર, રીતિ. આજ્ઞા. કર્તવ્ય.
 વિધિયુક્ત (અ) શાસ્ત્ર આજ્ઞાપ્રમાણે.
 વિધુ (ના) ચંદ્ર કૃષ્ણ.
 વિધ્યર્થ (વિ) આજ્ઞાર્થક.
 વિધ્વંસ (ના) ઉચ્છેદ, વિનાશ.
 વિનતા (ના) વનિતા, (જુઓ) ઝેરી અને રામા.
 વિનન્તી (ના) વિનતિ. અરજ. કાલાવાલા.
 વિનય (ના) નમ્રતા. મર્યાદાશીલતા. સભ્યતા.
 વિનયવું (કિ) વિનય કરવો. મનાવવું.
 વિના (અ) વના, વગર, શિવાય.
 વિનાશ (ના) વિધ્વંસ, વધારે નાશ મરણ.
 વિનાશી (વિ) નષ્ટ. નાશક.
 વિનોદ (ના) આનંદ. રમતગમત.
 વિનોદી (વિ) આનંદી, રમુછ.
 વિપત, વિપતિ, (ના) આર્કિત, પીડા, સંકટ.
 વિપરીત (વિ) ઉલટું, અવળું. સામું.
 વિપેન (ના) વન, (જુઓ) રાન.
 વિપુલ, વિપુળ (વિ) મોટું. જાંઠું. પુષ્કળ.
 વિપ્ર (ના) વેદપાઠી બ્રાહ્મણ.
 વિપ્રયોગ (ના) નાયક નાયિકાનો. વિલેગ.
 વિપ્રલબ્ધા (ના) એક નાયિકા.
 વિપ્રતરણ (ના) વિયોગ શૃંગાર.

વિક્રરવું (કિ) ફાટવું શરૂ થવું. ધસવું.
 વિકૃત (વિ) નિષ્કૃણ, નકામું, મિથ્યા.
 વિલુપ (ના) દેવ, માર, સુર.
 વિભક્ત (વિ) પૃથક્, જુદું. છૂટું.
 વિભક્તિ-ના)નાન્ન, સર્વનાન્ન મે વિશેષણને/
 ગતા પ્રત્યયો, કારક.
 વિભાગ (ના) ભાગના ભાગ, પેટાભાગ.
 વિભાવ (ના) કાર્યમાં રસ ઉપજાવનાર ભાવ
 વિભાવના (ના) ધારણા, કલ્પના. સંશયભા
 વિભુ (વિ) વ્યાપ્ત, નિત્ય. (પ્રભુ).
 વિભૂત, વિભૂતિ (ના) ઐશ્વર્ય. આશ. ભસ્મ.
 વિભૂષિત (વિ) સજ્જાગરું. વિશેષ શોભિતું.
 વિભ્રમ (ના) વહેમ. વિલાસ.
 વિમળ (વિ) નિર્મળ, શુદ્ધ, સાફ.
 વિમાન (ના) ઉડતું વાહન, વહન [અથવા
 વિમાસણ (ના) પસ્તાવો, ઉદાસી.
 વિમાસવું (કિ) ઉદાસીમાં ખેસવું. પસ્તાવું.
 વિમુખ (વિ) અવળું, પૂઠળું.
 વિચરો (ના) નદીમાં ખોદેલો ખાડો.
 વિચાણું (વિ) વિચાતી (ગાય ભેંસ ઈં).
 વિચાવું (કિ) પશુનું જાણવું. પ્રસવ થવો.
 વિયોગ (ના) વિલેગ, જુદાઈ, વિરહ.
 વિરક્ત (વિ) વેરાળી, ત્યાગી. નિરપૃહ.
 વિરચી (ના) બ્રહ્મા, (જુઓ) વિધાતા.
 વિરતિ (ના) વિરામ, અટકાવ.
 વિરલ, વિરલું (વિ) અસાધારણ.
 વિરવણું (ના) એક જાતનું ઘાસ.
 વિરસ (વિ) રસવિનાશ, નિરસ.
 વિરહ (ના) વિલેગ, જુદાઈ.
 વિરહિણી (ના) વિલેગવાળી સ્ત્રી.
 વિરહી (વિ) વિલેગી, જુદું પડેલું.
 વિરાગ (ના) વૈરાગ્ય, ત્યાગીવૃત્તિ, સંન્યાસ.
 વિરાગી (વિ) ત્યાગી, સંન્યાસી.
 વિરાગમાન (વિ) વિરાગમાન, સુશોભિત.
 વિરાગવું (કિ) શેભવું. વિરાગવું.
 વિરાટ (ના) બ્રહ્માંડ.
 વિરાટસ્વરૂપ (ના) વિશ્વરૂપે ઈશ્વરનો દેહ.
 વિરામ (ના) વિરતિ. શાંતિ. પ્રકરણ. વી-
 સામો મરણ. [શંપ.
 વિરામચિહ્ન (ના)વાંચતાં અટકવાની નિશાની.

વિરુદ્ધ (વિ) ઉલટું, સામું.

વિરૂપ (વિ) વિશેષ રૂપવાળું. કદરૂપું.

વિરોચન. (ના) જુલુખ રચે. [ગનાવ.

વિરોધ (ના) ઉલટાપણું. એક અલંકાર. અણુ-

વિરોધી (વિ) વિરોધ કરનાર. વિરોધવાળું.

વિરક્ષણ (વિ) વિરોધ લક્ષણનું. અસાધારણ.

ટેકાણા વગરનું.

વિલગ્ન (ના) વાર, સ્ત્રી, ખોટી.

વિલસવું, (વિ) શોભવું, ગ્લનકવું.

વિલાત (ના) ધોટાનોતું વતી. વિલાયત.

વિલાતી (વિ) વિલાયતી, અંગ્રેજ સંબંધી.

વિલાપ (ના) સ્પષ્ટ ઉચ્ચારપૂર્વક રૂદન.

વિલાયત (ના) અંગ્રેજોનો દેશ. વતન.

વિલાયતી (વિ) અંગ્રેજ. ઇંગ્લંડ સંબંધી.

વિલોસ (ના) સુખભોગ. લીલા. મોજ. સ્ત્રીના

ઉત્તમાંગના અવયવના ભાવ.

વિલાસી (વિ) વિલાસ કરનાર. મોજ.

વિવક્ષિત (વિ) મનમાં કહેવાને ધારેલું.

વિવર (ના) પોલાણ, ચૂકા. દર.

વિવાદ (ના) વાદ. તકરાર. કનિયો.

વિવાદી (વિ) વિવાદ કરનાર.

વિવાહ (ના) સગાઈ. લગ્ન.

વિવિધ (વિ) તરેહવાર. જુદા જુદા પ્રકારનું.

વિવેક (ના) ખરાખોટાની પરીક્ષા. ડહાપણ. સુ-

વિવેકચુક્ર, વિવેકી (ના) વિવેકવાળું. [ધડાઈ.

વિવેચન. (ના) ટીકા. સ્પષ્ટીકરણ.

વિશાખા પાર્વતીનંદન, કૌર્તિકરવામી, રચંદ.

વિશાખા (ના) ૧૬ સું નક્ષત્ર.

વિશાળ (ના) મોટું. વિસ્તીર્ણ.

વિશેક, વિશેષ (અ) વધારે. બહુ. અસુક.

વિશેષણ (ના) શુણ સંખ્યાવાચક શબ્દ.

વિશેષકરીને (અ) ધણુંકરીને, મુખ્યત્વે કરીને.

વિશેષ્ય (ના) વિશેષે નાણવાન્નેગ શબ્દ. વિ-

શેષણવાળો શબ્દ.

વિશ્રાન્તિ, વિશ્રામ (ના) વિરામ. વિસામો. આ-

શ્વ (ના) સુષ્ટિ, જગત્, દુનિયા. [સાએશ.

વિજનનક (ના) જગત્ કરતા પરમેશ્વર.

વિજ્ઞાન (ના) જગત્, દુનિયાનો માલિક પ્રભુ.

વિજ્ઞાન (ના) રાષ્ટ્રનું પોષણ કરનાર ઈશ્વર.

વિજ્ઞાતા (ના) વિજ્ઞાનો આત્મા, બ્રહ્મા.

વિજ્ઞાસ (ના) ભરોસો, પતીજ, ઇત્યાદિ.

વિજ્ઞાસઘાત (ના) ભરોસાનો ભંગ.

વિજ્ઞાસઘાતી (વિ) વિજ્ઞાસઘાત કરનાર.

વિજ્ઞાસી (વિ) ભરોસાલાયક. વિજ્ઞાસપર ર

વિજ્ઞાસુ હેનાર. ખિસ્તી થયેનું.

વિસ્વેશ્વર (ના) વિશ્વના ઈશ્વર, મહાદેવ કાશીનું

વિષ (ના) ઝેર. અતિકરવી ચીજ. [ન્યોત્રિલિંગ

વિષધર (ના) સર્પ, સાપ. નાગ.

વિષમ (વિ) અસમાન. એકીઅંકો. ઉલટું, વિ-

પરીત. એક અલંકાર. [કામ. હેતુ. માલ

વિષય (ના) ઇન્દ્રિય વિકાર તન્માત્રા. વ્યાપાર

વિષયાનંદ (ના) સાંસારિક પદાર્થોથી થતો આનંદ

વિપત્તી (વિ) સંસારી વિષયનો શોખી. લંપટ

વિષાદ (ના) ખેદ, દલગીરી, શોક. વેદ.

વિપુલવૃત્ત (ના) પૃથ્વીના ગોળાની કદિપત્ત મધ્ય

વિષે (અ) બાળતમાં, વિષય સંબંધે. [રિશા

વિષિ (ના) સલાહ. શિષ્ટાઈ. એક કરણ (અર્થે)

વિષા (ના) નરક, ધૂ, મળ. [તિષર્મા]

વિગ્ણ (ના) વ્યાપક ઈશ્વર, નારાયણ, કૃષ્ણ

વૈકુંઠ, વિષ્ણુશ્રવા, દામોદર, ત્વષ્ટીકેશ, કે

શવ, માધવ, સ્વભૂ, દૈત્યાદિ, પુંડરીકાક્ષ

ગોવિંદ, ગરુડધ્વજ, પીતાંબર, અચ્યુત, શા-

ર્ગી, વિશ્વકર્મેન, જનાર્દન, હર્ષેન્દ્ર, ઇન્દ્રાવ

જન, ચક્રપાણી, ચતુર્ભુજ, પદ્મેનાભ, મધુ-

રિપુ, વાસુદેવ, ત્રિવિક્રમ, દેવકીનંદન, શૌરિ

શ્રીપતિ, પુરુષોત્તમ, વનમાલી, બલિધ્વંસી

કંસારાતિ, અયોક્ષજન, વિશ્વંભર, કૈટભાનિ-

ત્ત, વિદ્યુ, શ્રીવત્સલાંહન, પુરાણપુરુષ, ચંદ્ર

પુરુષ, નરકાંતક, જલશાયી, વિશ્વરૂપ, સું

હંદ, સુરમર્દન, ઈન્દ્ર હજાર નામો નાણવો

હોય તો વાંચો “વિષ્ણુ સહસ્રનામ.”

વિષ્ણુતેજ (ના) ધી, ધૃત.

વિસર્ગ (ના) હંકારના ઉચ્ચારનું ચિહ્ન (:) ત્યાગ

વિસર્જન (ના) ત્યાગ, અંત. અરખારત. વિદ્ય

વિસાત (ના) માલ, છવ, દંભ. [યગીરી

વિસ્તરવું (ક્રિ) ફેલાવું, વધવું, પસરવું.

વિસ્તાર (ના) ફેલાવો, પ્રસાર. ક્ષેત્રફળ. વધારો

વિસ્તારવું (ક્રિ) લંબવધવું, ફેલાવવું.

વિસ્તીર્ણ (વિ) વિસ્તાર પામેલું,

વિસ્ફોટ, વિસ્ફોટક (ના) એક રાગ.

વિસ્મય (ના) અચરતી, નવાઈ. આશ્ચર્ય.
 વિસ્મરણ (ના) ભૂલ, વીસાર.
 વિસ્મૃત (વિ) વિસ્મય પામેલું.
 વિસ્મૃતિ (ના) વિસ્મરણ. ભૂલાવો.
 વિહંગ (ના) એક રાગ. પક્ષી.
 વિહંગમ (ના) પંખી.
 વિહાર (ના) હરવા કરવાની મોજ.
 વિહારી (વિ) વિહાર કરનાર.
 વિહીણ, વિહીન (અ) વિના, રહિત.
 વિહ્વળ (વિ) આતુર, આવર, ગાભર.
 વી (પ્ર) વિધિ વર્તમાન કર્મણિપ્રયોગમાં નારી
 નતિનો. જેમ હુંડી લખવી, ચોપડી વાંચવી.
 વીઆજ (ના) વ્યાજ, નાણાંનું ભાડું અથવા
 વાપરનો ખર્ચો.
 વીઆજી (વિ) વ્યાજ સંબંધી.
 વીઆજું (કિ) વ્યાજ, જનાવરનું જણવું.
 વીખરવું (કિ) છૂટે પડવું. પથરાવું.
 વીખરવું (કિ) વેરવું. છૂટે પાડવું. [જવું].
 વીધરવું (કિ) આગળવું. છૂટે પડવું. ગભરાવું. હડી.
 વીધરાઈ જવું (કિ) આગળી જવું.
 વીધરો (ના) મનની બુદ્ધિ. કનિષ્ઠો.
 વીછળવું (કિ) પાણીથી ધોવું (વાસણ).
 વીછ (ના) વૃશ્ચિક, એક જીવડો.
 વીજ (ના) વિદ્યુત, વીજળી.
 વીજણો (ના) વા નાંખવાનું સાધન. ડાંડીવગ.
 વીજવું (કિ) વા નાંખવો. [રનો પંખો].
 વીજળી (ના) વિદ્યુત, શંખા, શતતટ્ટા, ત્તા-
 દિની, ઐરાવતી, ક્ષણપ્રભા, તડિત સૌદા-
 મની, ચંચલા, ચપલા.
 વીટલા (ના) એક કાનનું ધરેણું.
 વીટલાવું (કિ) વીટાળેલું થવું. આસપાસ વળવું.
 વીટલો (ના) વીટો, વાળેલો ઘાટ.
 વીટવું (કિ) વેધન કરવું. લપેટવું. પેરી લેવું.
 વીટાળવું (કિ) વીટવું, લપેટવું.
 વીટાળો (ના) વીટો.
 વીટી (ના) આગળીનું ધરેણું, મુદ્રિકા.
 વીટો (ના) વીટલો.
 વીણ (ના) જળતી વખતને હુખાવો.
 વીણા (ના) એક તંતુ વાદ્ય, વદલકી, વિપચી.
 જે પાસે તુમડાંવાળો સાત તારનો તંતુરો.

વીણારાંધ (ના) અકળામણ. ખેચેહેની.
 વીણાપાણિ (ના) તારદમુનિ.
 વીત (ના) વિર, પૈસા, ધન માલ.
 વીધ (ના) વિધિ. પ્રકાર, તરેહ.
 વીમો (ના) અમુક મુદતનું આકૃતનું જોખમ.
 વીર(ના)મહાત્મા. શોધો. એક દેવયોનિ. ભાદ
 વીરરસ (ના) નરરસમાંનો એક. વીરવર્ણન.
 વીરવિદ્યા (ના) વીરને સાધવાની વિદ્યા.
 વીરશ્રી (ના) વીરનું તેજ.
 વીરો (ના) ભાઈ. (વહાલમાં).
 વીર્ય (ના) શુક્ર. બળ. શક્તિ.
 વીલ (ના) ફાડિયું. વીરસનામું, વસિયત.
 વીણું (ના) એક પંખી.
 વીણું (વિ) શરમિંદુ, ફીકું.
 વીસ, વીસ (વિ)વિશતિ, ૨૦ (સંખ્યા). ટોર
 વીસરભાણું (વિ) ભૂલણું.
 વીસરવું (કિ) ભૂલવું, વિસ્મરણ, ધડ.
 વીસામો (ના) વિશ્રામ. આરામ. આરામ. ધા
 ખાવાની જગા.
 વીસાર (ના) વિસ્મરણ, ભૂલ.
 વીસારવું (કિ) વીસરવું, ભૂલવું.
 વીસારો (ના) વીસાર, ભૂલ. ત્યાગ.
 વીસી (ના) ૨૦ વર્ષની ગણતરી. ભોજનશુદ્ધ.
 વીળ (ના) ભરતી.
 વીળાલો (વિ) ખેવકૂદ, વેવલો, ખાવરો.
 વુઠવું (કિ) વસવું. વરસવું. વુઠવું.
 વુઠવું (કિ) જવું, વાધવું.
 વૃક્ષ (ના) વર, એક જનાવર.
 વૃકાસુર (ના) શકુનીનો પુત્ર.
 વૃકોદર (ના) લીમ, એક પાંડવ.
 વૃક્ષ (ના) ઝાડ, તર.
 વૃખલ (ના) વૃખલ, પોડિયો. એક રાશિ.
 વૃત (ના) ગોળલીટી. એક કાવ્યરચના.
 વૃત્તીત (ના) સમાચાર. વર્ણન. ઉત્તિહાસ.
 વૃત્તિ (ના) સ્વભાવ. આચરણ. આજીવિ-
 રસનું મિશ્રણ. ઇતરા. દીકા. સુબ્દેશકિત
 વૃત્યનુપ્રાસ (ના) ઉકાનુપ્રાસ, એક શબ્દાલંકાર
 વૃત્રાસુર (ના) એ નામનો દેવ. (ઇદનો શત્રુ
 વૃથા (ના) નિષ્ફળ, ફેલ, મિથ્યા.
 વૃક્ષ (વિ) વરડું. વધેલું. ઉત્તરવધી.

ପ୍ରାୟ: ୪୨:୫୩ (explor-)

ଶୀତ ଶୁଦ୍ଧ ଶିଖା ଦିଆଯିବ - ଶିଖା

ଏହି ଶିଖା ଶିଖା ଶିଖା - ଶିଖା ଶିଖା

વૃદ્ધપરંપરા (અ) ધરડાંવરડાંથી ચાલતું આવેલું.
 વૃદ્ધશ્રવા (ના) ધરડાં, (જુઓ), મધવા.
 વૃદ્ધા (ના) ડેરસી, ધરડાં સ્ત્રી.
 વૃદ્ધાવરથા (ના) ધરડાંપણ, ખૂઠાપો, લેણી.
 વૃદ્ધિ (ના) વધારો, વિશેષતા. ઉમેરો.
 વૃદ્ધિવિદ્યા (ના) આજ્ઞવટાનો ધંધો.
 વૃન્દ (ના) ટેણું, જગે, સુમુદાય.
 વૃન્દા (ના) તુલસીનો છાંડ.
 વૃન્દારક (ના) દેવતા, મુર, અમર.
 વૃન્દાવન (ના) તુલસીવન, મહાવનનો એક ભાગ.
 વૃશ્ચિક (ના) વીછુ. એક રાશિ.
 વૃષભ (ના) ગાય, ખેલિયો.
 વૃષધ્વજ (ના) શિવ, (જુઓ) મહાદેવ.
 વૃષભ (ના) સાંઠે, બળદ. એક રાશિ.
 વૃષસેન (ના) કર્ણનો પુત્ર.
 વૃષ્ટિ (ના) વર્ષાદ, મેઘ, ઘન.
 વેંગલ (ના) વંત્યાક, રિંગણું.
 વેંત (ના) અગ્રહાના અગ્રથી ટચલી આંગલી-
 ની અણીસધીનું માપ. બીલસ.
 વેંતિયું (ના) વેંત નેવડું, ધણું કીંગણું.
 વેષ (ના) વેરા, પોષાક, પેહેરવેરા.
 વેષપટ (ના) એક ઓપધિ. [નિર.
 વેગ (ના) મતિનું નેર. ઝડપ. ચસકા. ઉતાવળ.
 વેગલ (ના) વેંગલ, વંત્યાક, રિંગણું.
 વેગણી (ના) વેંગલનો છાંડ.
 વેગણું (ના) રિંગણું, વંત્યાક.
 વેગળાઈ (ના) અંતરે છેદે.
 વેગણું (વિ) દૂર, આધું. જુડું.
 વેગ (વિ) જડું, કમસમજતું.
 વેચતું (વિ) મૂલ આપી લીધેલું, ખરીદેલું.
 વેચતું (કિ) મૂલ લઈ આપતું.
 વેચાઉ (વિ) વેચવા મૂકેલું.
 વેચાણ (ના) વકરો, વિક્રય.
 વેચાણિયું (વિ) અધારિયું, વેચાયેલું.
 વેળ (ના) ફાંફાં, વલખાં.
 વેળાળુ (ના) આડસર, મોલ ખાંધ.
 વેઠ (ના) અડતની મજૂરી. નડતર.
 વેઠતું (કિ) ખમતું, સહન કરતું. ભોગવતું.
 વેઠિયાવાડ (ના) બલાતારે ફરેલું કામ.
 વેઠિયા (ના) વેઠ કરનાર.

વેડતું (કિ) ચૂંટણું, તોડણું.
 વેડી (ના) છેડે જળી ખાંધેલા વાંસ.
 વેડુર (વિ) ફાટું, રોલિતું.
 વેડો (ના) વેડનાર (આંખો).
 વેઠ (ના) આંગળીનો કાપો. મોટી વીટી.
 વેઠમી (ના) પૂરણપોળી. નિહેર. વચન.
 વેણ (ના) વાંસળી. જણતી વખતનું કપ્પ. નાની
 વેણા (ના) વીણા (સખ્દ જુઓ). [પાટો.
 વેણી (ના) ચોટલો. ચુંથેલા ફૂલ. કમાડનો જોડો.
 વેણું (ના) પાણી ભરવાની ગાડી. વાંસળી.
 વેતર (ના) જણતર, સૂવાવડ.
 વેતરણ (ના) જુગતી, ગોઠવણ. વલે.
 વેતરણું (કિ) નિયમસર કાતરણું.
 વેતાળ (ના) વેતાળ, પિશાચનો રાત.
 વેતા (વિ) જણનાર. સમજનાર, જ્ઞાતા.
 વેદ (ના) જ્ઞાન. એ ચાર છે (જુઓ વિદ્યા સખ્દ).
 વેદના (ના) પીડા, દુઃખ, દરદ.
 વેદમૂર્તિ } (વિ) વેદ ભણેલો (બ્રાહ્મણ).
 વેદશાસ્ત્રસંપત્ત }
 વેદાન્ત (ના) વેદનો નિશ્ચય. તત્ત્વજ્ઞાન.
 વેદિયો (ના) વેદપાઠી બ્રાહ્મણ.
 વેદોક્ત (વિ) વેદમાં કહેલું.
 વેધ (ના) છિદ્ર, કાણું. રાહ. દોષ. બાધ. નડ.
 વેધતું (કિ) વિધતું, ભોડતું. [તર. સૂતક.
 વેધી (વિ) વેધવાળું. વેધાયેલું.
 વેપસો (ના) કાચદાવગરનો વેપાર.
 વેપાર (ના) વ્યાપાર, ફેાજગાર, ધંધો.
 વેપારી (ના) વ્યાપાર કરનાર.
 વેર (ના) વેર, ખાર. દુશ્મનાઈ.
 વેરણ (વિ) વેરીલું, સતુવટ રાખનાર.
 વેરભાવ (ના) દ્વેષ, ખાર. અંતસ.
 વેરતું (કિ) ખેરવતું, છટું કરાવતું.
 વેરાગ (ના) વિરાગ, વૈરાગ્ય, સંન્યાસ.
 વેરાગણ (ના) વેરાગજીણી, સ્ત્રી. જોગણ.
 વેરાગી (વિ) વેરાગવાળો, જોગી.
 વેરાન (વિ) ઉત્તર, નિર્જન.
 વેરી (ના) વેરી, ઘડ.
 વેરો (ના) કુર. જગાત. અંતર.
 વેલ (ના) વેલો, લગા.
 વેલણ (ના) (સાટકી વગેરે). વેણવાનું.

વેલણિયું (વિ) વેલણુ જેવું.
 વેલિયું (તા) કાટિયું, અર્ધો, રૂપીઓ.
 વેલી (ના) વેલો, લતા, વડલી.
 વેલો (ના) વલ્લો, લતા.
 વેલલાં (ના) કાંડાં.
 વેલણું (વિ) લપડું, ઢંગવગરનું.
 વેલીસાળુ (ના) વેસવાળ, વિવાહ.
 વેલીસાળિયો (ના) વેસવાળ દરાવનારો.
 વેશ (ના) પોષાક, ફોગ, શૃંગાર.
 વેશ્યા (ના) ગુણકા, રાંડ.
 વેશ્યાચાર્ય, વેશ્યાચારજી (ના) બાડવો.
 વેષ (ના) વેશ (જુઓ).
 વેષધારી (વિ) ઢોંગી. વેશ લેનાર.
 વેષન (ના), ઢાંકણ.
 વેસણુ (ના) ચણાનો લોટ.
 વેસર (ના) નથ. નાંકનો વેહ.
 વેસરી (ના) નાંકની વાળી, નથ.
 વેસવાળ (ના) વાગ્દાન, સગાઈ.
 વેહ (ના) વેધ, છિદ્ર, ખાડું.
 વેહેવ (ના) રથ, ચારક.
 વેળ, વેળા (ના) વખત. સમય. ટાલું.
 વેળાસર (અ) વખતસર, ઘટતે સમયે.
 વેળિયું (ના) તારની વીંટી.
 વેળુ (ના) વાહુડા, રેતી.
 વૈકલ (વિ) વિકલ, વાગેલ, અદકપાંસણી.
 વૈકુંઠ (ના) વિષ્ણુ. વિષ્ણુનું ધામ.
 વૈકુંઠવાસી (વિ) મરણુ જામેલું. વૈકુંઠમાં વસેલું.
 વૈખરી (ના) સ્પષ્ટ ઉચ્ચાર. વાણીની, ચોથી
 વૈજ્યંતી (ના) કાળી તુલસી. [સ્થિતિ].
 વૈજ્યંતીમાળા (ના) શ્રીકૃષ્ણની કોટની કંઠી.
 વૈતરણી (ના) ચમપુરીના માર્ગની નદી,
 વૈતાળ (ના) પિશાચનો રાત્ર.
 વૈદ (ના) વૈધ, ડાકતર [અંગ્રેજી].
 વૈદક (ના) વૈધક, વધદિક્ષા, રોગપરીક્ષા.
 વૈદિક (વિ) વેદસંબંધી. વેદ બાણનાર.
 વૈદું (ના) વધદને ધંધો, ચિકિત્સા.
 વૈધ (ના) વધદ, રોગહારી, બિષક, ચિકિત્સક.
 વૈધરત (ના) વૈધૃતિ, એક રોગ (નિદોષિતનો).
 વૈધવ્ય (ના) રડાપો, વિવાદવસ્થા.
 વૈધવ (ના) ડાકમાંઠ. સુખસામગ્રી. ઐશ્વર્ય.

વૈભવી (વિ) વૈભવવાળું.
 વૈયાકરણું (ના) વ્યાકરણશાસ્ત્રી. (વિ) વ્યાકરણ
 વૈર (ના) વેર, શત્રુતા [સંબંધી].
 વૈરાગ (ના) વિરાગ, વૈરાગ્ય, સંન્યાસ.
 વૈરાગી (ના) વૈરાગી, ત્યાગી, સંન્યાસી.
 વૈરાગ્ય (ના) વૈરાગ, ત્યાગ.
 વૈરાટ (વિ) વિરાટસંબંધી. મોટું.
 વૈરી (ના) વેરી, આરે, શત્રુ. [સંબંધી મહિનો].
 વૈશાખ (ના) માધવ, રાધ, વિશાખા તસત્ર સં-
 વૈશ્ય (ના) હિંદુની ત્રીજી વર્ણ, ઉચ્ચ અર્થ,
 વિટ, શૂનિસ્પૃક.
 વૈસ્વદેવ (ના) નિત્યનું ગણિતનું પવિત્રાન.
 વૈસ્વદેવિયું (ના) વસ્ત્રદેવ કરવાની સગડી.
 વૈશ્યાનર (ના) અગ્નિ, દેવતા.
 વૈષણવ (ના) વિષ્ણુ પ્રણયણ. વિષ્ણુભક્ત.
 વૈષણવી (ના) લક્ષ્મી, પદ્મા, રમા.
 વોરકું (ના) નાની ગાય ભેંસ.
 વોહ (ના) જલપ્રવાહ.
 વોહોણુ (ના) સીમની તલાવડી.
 વોહોરત (ના) વોહોરતું તે, ખરીદી.
 વોહોરતિયો (ના) વોહોરનાર, ધરાક. [રહસ્યો].
 વોહોરતું (કિ) ખરીદતું. સંધરતું. લીખતું (ગો-
 વોહોરો (ના) એક અટક. એક હિંદુમાંથી વ-
 ટલીને મુસલમાન થએલી નતિ
 વ્યક્ત (વિ) જેના રૂપરંગ ગુણ, જણાય તેવું.
 વ્યય (વિ) ચકિત, અસ્થિર.
 વ્યંગ્ય (ના) અભિધેય (અને) લાક્ષણિક અર્થ
 સિવાયનો શબ્દાર્થ.
 વ્યંગ્યાર્થ (ના) અંગનાથી થતો અર્થ.
 વ્યંજન (ના) સ્વરની સહાયતાથી ઉચ્ચારાતા
 વ્યંજના (ના) અંગ્ય શબ્દોની વૃત્તિ. [મૂળાક્ષરો].
 વ્યુદ્ધ (ના) નપુંસક, ખોલો.
 વ્યતિરેક (વિ) જુદું, અલગ.
 ધ્યાયા (ના) દુઃખ, ખીડા.
 અભિચર (ના) છીનાળું, નરી. તપડાઈ.
 અભિચારીભાવ (ના) રસને સહાયક ભાવ.
 અભિચારી (વિ) બરકમ કરનાર. ભંપટ,
 અય (ના) ખરચ.
 અર્થ (અ) કોંકર, મિથ્યા, નાહકં.
 અવસાય (ના) કામકાજ, ઉદ્યોગ.

વ્યવસ્થા (ના) ધરતી ગોઠવણ. બંદોબસ્ત.
 વ્યવસ્થિત (વિ) યોગ્ય તેજવીજવાળું.
 વ્યવહાર (ના) વહેવાર, અસપરસનું વર્તન.
 વ્યવહારિક (વિ) પ્રલેવાર સંબંધી.
 વ્યસન (ના) આસક્તિ. ટેવ. આબ્યાસ. છંદ.
 વ્યસની (વિ) વ્યસનવાળું, છંદી.
 વ્યસ્ત (વિ) હલકું. આજમણુ. પરતી.
 વ્યાકરણ (ના) ભાષાશાસ્ત્ર.
 વ્યાકરણી (ના) વ્યાકરણ બોલનાર.
 વ્યાકરણ (વિ) ગાભરું, બાંધરું.
 વ્યાખ્યા (ના) લક્ષણ, દીકા. ભાષ્ય.
 વ્યાખ્યાન (ના) ભાષણ. વર્ણન.
 વ્યાધિ (ના) વાધ, શાફ્ટલ.
 વ્યાજ (ના) મસ, બહાનું, નિમિત્ત. નાણું.
 વ્યાજ (ના) બાહું-ખદ્દો.
 વ્યાજબી (વિ) નાણું વ્યાજે ફેરવવાનો.
 વ્યાજબી (વિ) ધંધો કરનાર.
 વ્યાજવદ્ (ના) વ્યાજે ધીરધાર કરવાનો ધંધો.
 વ્યાજવદ્ (ના) રીતસર વ્યાજ કાઢવાની ચોપડી.
 વ્યાજસ્તુતિ (ના) એક અલંકાર, તિંદાગ-
 ભિન્નસ્તુતિ.
 વ્યાજસ્તુતિ (ના) વ્યાજે ધીરેલી રકમનું ખત. લ-
 વ્યાધિ (ના) પ્રારાધી, શિકારી. [ખત.
 વ્યાધિ (ના) રોગ, (શબ્દ બુઝો).
 વ્યાધિ (વિ) વ્યાધી રહેનાર, ફેલાયલું.
 વ્યાપરું (કિ) ફેલાવું, પથરાવું.
 વ્યાપાર (ના) વેપાર, ઉદ્યોગ, ક્રિયા.
 વ્યાપ્ત (વિ) વ્યાપેલું, ફેલાયલું.
 વ્યાસંગ (ના) નિરંતરલક્ષ, ખંત.
 વ્યાજ (ના) સંધ, સાપ, ભુજંગ.
 વ્યુત્પત્તિ (ના) લાપન, અર્થ કરવાની શક્તિ.
 મૂળસ્વરૂપ.
 વ્યુત્પન્ન (વિ) બહીરું. લાપનશક્તિવાળું.
 વ્યૂહ (ના) લશ્કરની રચના.
 વ્યોમ (નક) આકાશ, ગગન, નભ.
 યજ્ઞ (ના) ધિજ, મહાધર્મનો એક ભાગ.
 યજ્ઞવાસી (વિ) ધિજનક રહેનાર.
 યજ્ઞ (કિ) જલું નીકળવું.
 યત (ના) શાસ્ત્રોક્ત નિયમપ્રમાણું ક્રમ. નિ-
 યતાળ (વિ) યતવાળું. [યમ, નેમ,

શ.

શ, (ના) ૩૦ મો અંકન.
 શંક (ના) સંદેહ. વેહેમ. જયની છાપ. આ
 દેશના પ્રાચીન રાજકીયા લોક. વ્યવસ્તી રા-
 બના વિજયથી થતી વર્ષની ગણતરી. વર્ષ.
 શકટ (ના) ગાડું, ગાદલું.
 શક્ટી (ના) ગાડી, ગંત્રી.
 શકત્રો, શકત્રો (ના) દાખવાનું ચંત્ર.
 શક્ત (ના) શક્ત, શુક્ત, શુભાશુભસૂચક ચિહ્ન.
 શકરો (ના) બાળપક્ષી. ચક્રોર પુરુષ.
 શકલ (ના) ખંડ. અર્ધવત્ર.
 શકતું (કિ) શક્તિમાન થવું, બનવું.
 શકારિ (ના) શકશત્રુ. વિક્રમાદિત્ય. શાલિવા-
 શકન (ના) શકન (શબ્દ બુઝો). [હિન.
 શકુનિ (ના) દુર્યોધનનો મામો.
 શકુન્ત (ના) પંખી.
 શકુન્તલા (ના) કણ્વકપિની ધર્મપુત્રી, દુષ્યંત
 શકુન્ત (ના) વિદ્યા, નરક. [રાત્રીની સ્ત્રી.
 શકે (અ) શાકે, વર્ષ, રખે, ભણે, ગયા.
 શકોર (ના) શિકોર, માટીનો વાટકો. બિલ્કા,
 શકત (વિ) શક્તિમાન. [પાત્ર.
 શક્તિ (ના) બળ, સામર્થ્ય. સત્તા. પ્રકૃતિ. દેવતા.
 શક્તિમાન (વિ) સમર્થ, બળવાન.
 શક્ય (વિ) સંભવિત, યથ શકે એવું.
 શક્યરૂપ, શક્યાર્થ (ના) ક્રિયાપદનો એક ભે-
 શક (ના) ઇદ, (બુઝો) મધવા. [દ (આકરેણુભર્મ).
 શખસ, શખસ (ના) અમુક વાળુ.
 શંકર (ના) શિવ, (બુઝો) મહાદેવ.
 શંકરાચાર્ય (ના) અદ્વૈત સિદ્ધાંત સંપ્રદાય આચાર્ય.
 શંકરાભરણ, શંકરો (ના) એક રાગ.
 શંકરું (કિ) શંકામાં પડવું. સંકેચાવું.
 શંકા (ના) શક, સંદેહ. કલિપતભય.
 શંકુ (ના) પડાના આકારનો નક્કર પદાર્થ.
 ૧૦ હબર અખંડી સંખ્યા. છાયાપ્રસ્થી
 વખત બહુવાનું સાધન.
 શંખ (ના) કેટલાક જળજનુનો દેહ. કાદ-
 ત્તમાંનું એક. વિષ્ણુનું એક આશ્રય. એ
 આકારનું ચિહ્ન. એક નિધિ એક નાગ. ન-
 શંખ (વિ) મૂર્ખ, જ.
 શંખજર (ના) એક ઓસડ. [ખલો.

શંખણી (ના) શંખિની, એક જાતની સ્ત્રી. ન-
 શંખણી (ના) નાનો શંખ. [ઠાર સ્ત્રી.
 શંખાસુર (ના) એ નામનો એક દૈત્ય.
 શંખિની (ના) કામ શાસ્ત્રોક્ત સ્ત્રીની એક જાત.
 શંખિ (ના) ઇંદ્રાણી, ઇંદ્રની સ્ત્રી.
 શંક (વિ) બખીલ, કંઠુસ. દુષ્ટ. એક નાયક.
 શંકતા (ના) શંકવૃત્તિ, કૃપણતા.
 શંખ (ના) એક છાંડ.
 શંખિંડી (ના) એક, યુવાળા રેસાનો છાંડ.
 શંખિયું (ના) શંખનું વસ્ત્ર.
 શંખડી (ના) સાડી, કામતી વસ્ત્ર.
 શંત (વિ) સૌ, ૧૦૦ (સંખ્યા).
 શંતક (ના) સૌનો જથ્થો.
 શંતકવય (ના) સૌ બખતર પેહેરનાર એક રા-
 શંતપદી (વિ) સૌ પદ-પગ-બાંધું. [ક્ષિપ્ત.
 શંતજીવ, શંતજીવી (વિ) સૌ વર્ષ જીવનાર.
 શંતાનિક (ના) જનમેજયનો પુત્ર. નકુળનો પુત્ર.
 શંતુ (નો) કેરી, દુરમન. હરીફ.
 શંતુદ્ર (ના) દશરથ કેકેયીનો પુત્ર, ભરતનો ભાઈ.
 શંતુવટ (ના) દુરમનાઈ. વેર, ખાર.
 શંનિ (ના) એક ગ્રહ. એકવાર. એક રત્ન.
 શંનિ (વિ) ધીમું, ધીર, મંદ.
 શંનિસ્થર (ના) શંનૈશ્વર, શંનિ.
 શંનૈ (અ) ધીમે
 શંન્તનુ (ના) પ્રતીપ રાજાનો પુત્ર.
 શંપત, શંપય (ના) સમ, સોગન, પ્રતિજ્ઞા.
 શંખ (ના) શવ, મુઠકું, પ્રેત, લાસ.
 શંખ (ના) અવાજ. વચન અર્થવાળો વર્ણાચાર.
 શંખકેસ (ના) શંખનો સંઘ-સમૂહ. [કપકો.
 શંખદ્યોગી (ના) એક જાતના અવ્યય (વ્યાકરણમાં).
 શંખદાલંકાર (ના) શંખદરશનાનો ચમત્કાર.
 શંમ (ના) દાય. સમય, શાંતિ, અંતઃકચ્છનો.
 શંમણ (ના) યાદું પાડવાનું સાધન. [નિગ્રહ.
 શંમન (ના) સમાવવાની દ્રિયો.
 શંમલ (ના) સફત, પુરીષ, ગુ, વિષા.
 શંમશેર (ના) તરવાર, અસિ, ક્ષાર.
 શંમી (ના) એક વૃક્ષ (દશેરાએ પૂજાયું).
 શંમ્બ (ના) જન, દેવોલિ.
 શંમ્બર (ના) એ નામનો દૈત્ય. એક મૃગ.
 શંમ્બરી (ના) શંપેનખાનો પુત્ર.

શંમ્બુ (ના) શિવ, (જુઓ) મહાદેવ.
 શંયન (ના) સુવાની પકેયા. સુવાનું સ્થળ.
 શંયા (ના) સેજ તથાઈ, પથારી.
 શંર (ના) બાણ, તીર.
 શંરણ (ના) આશ્રય, આધાર, સહાયક.
 શંરણગત (વિ) શંરણ લેનાર. આશરો ભાંગનાર.
 શંરત્ (ના) વર્ષ, સંવ-સર, પરિવત્સર, અબ્દ.
 શંરત (ના) હોડ. હારજીતની કબજાત.
 શંરદ્ (ના) એક ઋતુ.
 શંરદપુનેમ (ના) મણિકોઠારી, આશો શુદ્ધ ૧૫.
 શંરદી (ના) કંડી. ટાંકડો.
 શંરદેન્દુ (ના) શંરદ ઋતુનો ચંદ્ર.
 શંરળત (ના) સાકરના પાણીમાં મેળવેલો રસ.
 શંરમ (ના) લયનંત, લાજ. ટેક.
 શંરમાવણું (કિ) શંરમ રાખવી. લેકું ૧૩૫.
 શંરમાળ (ના) લાલળ. નૃસ. અદખ રાખનાર.
 શંરમિન્દગી (ના) શંરમ, હીણપરતી, ગેરિયત.
 શંરમિન્દણું (વિ) શંરમાળ, ભાઈ, લંઝિમત.
 શંરાધ (ના) શ્રાદ્ધ, પિતૃનિમિત્ત શ્રદ્ધાથી ક-
 રવાનું કર્મ.
 શંરાધિયાં (ના) પિતૃપક્ષ, મહાલય, ભાદરવા વદ.
 શંરાપ (ના) શાપ, કડુવા, અભિશાપ.
 શંરાળ (ના) મધ્ય, દાર, મહિરા.
 શંરાસન (ના) કામકું, ધતુષ.
 શંરીક, શંરીગત (વિ) સાથી, ભાગ લેનાર.
 શંરીર (ના) દેહ, કાયા, તન, બદન.
 શંર (વિ) શિર, જરી, બ્યારભેડું, ગ્રાહ.
 શંરગ્રાહ (ના) આરંભ, મૂળ મંડાણ.
 શંરગ્રાહ (ના) શંકરો, તીક્ષ્ણ કર્તવ્યો તીણું.
 શંરેહ (ના) મુસલમાની કાચરો. [રવર.
 શંરેશ (ના) ખાંડ. સાર.
 શંરો (ના) વિશિષ્ટણની સ્ત્રી, બ્રાહ્મણની અટક.
 શંરોષા (ના) યથાતી રાજની સ્ત્રી.
 શંરેરી (ના) રાત્રિ (જુઓ) રાત.
 શંરય (ના) માદ્રીનો ભાઈ, નકુપ સહદેવનો.
 શંચ (ના) મુઠકું, પ્રેત, લોચ, લાસ. [મામે.
 શંરાધર, શંરિ, શંરિયર, શંશિહર (ના) ચંદ્ર.
 શંસ (ના) હવિયાર, આયુધ. [ચાંદ, રાકેશ.
 શંશ (ના) શેલ, શિલા. સોળ.
 શંશી (ના) સલાક. પથરી.

ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ੧੭/੧੨/੭੨

ਸ਼੍ਰੀ ਭਗਤ ਸਿੰਘ, ਲੁਧਿਆਣਾ, ਪੰਜਾਬ

ਸ਼੍ਰੀ ਭਗਤ ਸਿੰਘ, ਲੁਧਿਆਣਾ, ਪੰਜਾਬ

ਸ਼੍ਰੀ ਭਗਤ ਸਿੰਘ, ਲੁਧਿਆਣਾ, ਪੰਜਾਬ

સાલિગ્રામ (ના) વિષ્ણુ તરીકે પૂજાતો એક
 ગોળ કાળો હિંદવાળો પથ્થર.
 સાલિગ્રાહન (ના) સાતગ્રાહન, સદ્યપ્રવર્તક સન્ન.
 સાલ્વ (ના) સૌજન્ય નગરનો રાજ.
 સાવક (ના) આવક, ભેતધર્મી લેણ.
 સાવડી (ના) શાહુડી, એક જનાવર.
 સાશ્વત (વિ) નિરંતર, હમેશા. ચોકસી.
 સાસન (ના) શિક્ષક સન્ન. યોગ્ય. આજ્ઞા.
 સાસ્ત્ર (ના) સામાન્ય નિયમસંગ્રહ. શિક્ષા.
 ધર્મપુસ્તક. (એ પ્રાચીનકાળે છ ગણાતાં
 હતાં જુઓ ખજૂરશીન).
 સાસ્ત્રાર્થ (ના) સાસ્ત્રવચન તથા તેનો અર્થ.
 સાસ્ત્રી (ના) સાસ્ત્રજ્ઞ, એક સાસ્ત્ર પદ્ય સં-
 જ્ઞ નાણનાર.
 સાસ્ત્રીય (વિ) સાસ્ત્રસંબંધી, સાસ્ત્રરીતે.
 સાહ (ના) મુસલમાન રાજ, બાદશાહ.
 સાહબલદો (ના) રાજપુત, રાજકુવર.
 સાહબલદી (ના) રાજપુત્રી, કુંવરી.
 સાહબજી (ના) સહાબજી, એક યોધાધિ.
 સાહી (ના) રસનાઈ, રંગનું પ્રાણી.
 સાહુકાર (ના) સાધુકાર, સરાફ, નાણાવડી.
 સાહુકારી (ના) સરાફી, સ્થાવર.
 સાહેદ (ના) સાક્ષી, સાખ પૂરનાર.
 સાહેદી (ના) સાખ, પૂરાવો.
 સાહેર (ના) કવિ, કાવ્યકર્તા.
 સાહેરી (ના) કવિતા, કાવ્ય, રસિકવચન.
 સાળ (ના) સાલિ, ડાંગર, ભાત.
 સાળા (ના) સાલક, સ્વજન. ઘર. નિસાળ.
 સાળિયું (ના) સાળ, ભાત.
 સાળેપયોગી (વિ) નિસાળમાં ઉપયોગ્ય.
 શિંગ (ના) શિંગડું. કપ્પા. ભોંયશિંગ.
 શિંગડી (ના) હાથું શિંગડું. શિંગના આ-
 કારની નળી.
 શિંગડું (ના) શૃંગ. રાહુશિંગડું. શિંગડી. શિખર.
 શિંગી (વિ) શિંગવાળું. (ના) શિંગડી.
 શિંગોદી (ના) શિંગડાનું પક્ષ.
 શિંગોડું, શિયાડું (ના) એક કપ્પ. શિંગનાં પા-
 શિંડું (ના) સખ, આડું. (તેનાં સાંલેલો.
 શિંકરત (વિ) હારિદો, હલ પામેલું. ભાંયું વડું.
 શિંકાર (ના) મૃગયા, પારખ. બોરાક વાગેલો.

શિકારણું (કિ) ભરણું. નાણાં આપવાં.
 શિકારી (ના) પારાધી, પારધી.
 શિકાર (ના) ગોટું કોડિયું, બટું, સમપાતર.
 શિક્ષ (ના) શીકું, લટકું રજાપ્રિતર. [માયું.
 શિક્ષક (ના) શિક્ષા આપનાર, શીખવનાર.
 શિક્ષણ (ના) શીખવણું તે, ભણતર, કેળવણી.
 શિક્ષા (ના) જ્ઞાન. બોધ. સભ. શીખામણ. કેળ-
 શિક્ષિત (વિ) શીખેલું, ભણેલું, કેળવાયેલું. [વણી.
 શિખણિની (ના) કશિરાજની કન્યા.
 શિખણી (ના) મોર, મયુર. કશિરાજનો પુત્ર.
 શિખર (ના) મથાણું, ટોચ, અગ્ર.
 શિખરણી, શિખરણી (ના) કવિતાનો એક છંદ.
 શિખ (ના) ચોટલી કલગી. અગ્નિની જ્યોત.
 શિખી (ના) શિખણી, મોર, મયુર.
 શિયળ, શિયલ (વિ) નરમ, ઠંડું. મંદ. થાકેલું.
 શિખિકા (ના) ખુલ્લી પાલખી. [તંબુ.
 શિખિ. (ના) લજ્જરની છાવણીનો એક ભાગ.
 શિયલ (ના) શીલ, પાતિવ્રત. શીળવા, લીમા.
 શિયાળ, શિયાળણું (ના) એક જનાવર.
 શિયાળ (વિ) શિયાળામાં પાકેલું.
 શિયાળો (ના) શીતકાળ, ઠાઠના દહાડા.
 શિર (ના) (જુઓ) માયું. ટોચ.
 શિરઃછેદ (ના) ડોડું છરાડું તે.
 શિરનેરી (ના) ઉપરવટું. શાહુકારી.
 શિરા (ના) રગ, નસ, રક્તવાહિની.
 શિરાણું (ના) અસીસું, ઝોસીકું.
 શિરામણ, શિરામણી (ના) નારતો, હોડો (સ-
 શિરાવણું (કિ) શિરામણ કરેલું. [વારનો).
 શિરી (ના) મીઠાસ, ગળપણ.
 શિરીન (વિ) મીઠું, મધુર, ગળ્યું.
 શિરો (ના) એક ખોરાક. [સરકાર.
 શિરોમણી (ના) માથાનો મુગટ. મરતકનું રતન.
 શિલા (ના) લાંબો કઠ્ઠણ પથર.
 શિલાછાપ (ના) પથર પર લેખ ઉતારી છા-
 પવું તે, લિથોગ્રાફ [અંગ્રેજી].
 શિલાજિત (ના) પથરમાંથી ઝરતી ઔષધિ.
 શિલારસ (ના) એક શુદ્ધ જેવી ઔષધિ.
 શિલાલેખ (ના) પથરપર કોતરેલો લેખ.
 શિલ્પ (ના) કળા, કારીગરી. કળનેરી.
 શિલ્પ (ના) કન્યાણુ. મહાદેવ (જુઓ).

શિવનિર્ગોલ્ય (વિ) શિવને અપેલું. ઉપભો-
 ગમાં અયોગ્ય.
 શિવરાઈ (ના) એક તોળાનો સિંકો (શિવજનો).
 શિવરાત, શિવરાત્રિ (ના) વદ ચૈત્ર. મહા વ-
 શિવાય (અ) વિના, વગર, રહિત. [દ ૧૪.
 શિવાલય (ના) મહાદેવનું દેહેરું.
 શિશિર (ના) શીતલ. એક ઋતુ, પોષને માહ.
 શિશુ (ના) બાળક, બચ્ચું.
 શિશુપાળ (ના) ચેદીરાત, માધકાવ્યને નાયક.
 શિષ્ટ (વિ) કેળવાયેલું, મહાન, સમજી.
 શિષ્ટાર્થ (ના) શિષ્ટપણું, શિષ્ટાચાર.
 શિષ્ટાચાર (ના) મહાજુએબોનો આચાર. સદ્-
 શિષ્ય (ના) પ્રેમી, શીખનાર, વિદ્યાર્થી. [ચાર.
 શી (સ) કયી ? કેવી ? (નારીનતિમાં).
 શીખાળ, શીખાણવું (ના) શિયાળ, એક જનનવર.
 શીખાળો (ના) શીતકાળ, ઠાઠના દહાડા.
 શીકું (ના) શિક્ષ, કોરીનું લટકણું, પંજરું.
 શીકે (અ) સુદાં, સાથે, સહિત.
 શીખ (ના) આજ્ઞા, રત્ન. શિક્ષા. એક ભત.
 શીખણ (ના) નીતારેલા દહીમાં ખાંડ મેળ-
 ની કરેલો ખોરાક. [રીત.
 શીખવણી (ના) ઉચ્છેરણી. સલાહ શીખવવાની
 શીખવણું (કિ) ભણાવણું. સલાહ આપવી. ઉચ્છેરણું.
 શીખણું (કિ) ભણણું, સમજણું. અનુભવ લેવો.
 શીખાણ (વિ) નવું શીખનાર. આણવણું.
 શીખાણવું (કિ) શીખવણું, ભણાવણું.
 શીખામણ (ના) શિક્ષા, બોધ, ઉપદેશ. સલાહ.
 શીઘ્ર (અ) જલદ. તાત્કાલિક. ઉતાવળું.
 શીઘ્રકવિ (ના) તરત કવિતા કરનાર કવિ.
 શીઘ્રકવિતા (ના) તરત રચેલી કવિતા.
 શીઘ્રબોધ (ના) એક ન્યાયિત્વનો ગ્રંથ. ગાંભે.
 શીન્ડો (ના) સમડો, ખીંડો, એક ઝાડ.
 શીત (ના) ઠાઠું, ઠંડું. શરદી. ભાતના દાણ.
 શીતકાળ (ના) શિયાળો, ઠાઠના દહાડા.
 શીતળ (વિ) ઠંડું, ઠાઠું.
 શીતળ (ના) શિશિર, હીમ, ઠાઠક.
 શીતળા (ના) સૈયડ, કાકાખળિયા.
 શીક, શીકન (અ) શા સાડ ? શાને ?
 શીકળ (ના) શીકળ, નાળિયેર
 શીલ (ના) સારો સ્વભાવ, સદ્વૃત્તિ.

Findung : Onyx

~~Rajm-2~~, Rajm-2 = गढ़ - गुजरात -

24. 12. 18. 2017

શીષ (ના) શીષ, માધુ. શિષ્ય, શેષા.
 શીસો (ના) જોડલો, મોઝી શીસી.
 શીષ (ના) શીલ, સદ્ગુણ, સદાચાર.
 શીષી (ના) શીતળા, શેયડ.
 શીળું (ના) છાંયડો. કાયાવાળી જગા.
 શીળું (વિ) કંઠસ્થભાવનું.
 શીળો (ના) છાંયડો. શાંત પુરુષ.
 શું (સ) કયું? (નાન્યતર ભતિમાં).
 શું (અ) અરે, અલ્યા, કે. (પ્રશ્નાર્થ).
 શુંક (ના) શુભી, સુકું આહુ.
 શુંક (ના) શુભા, હરે, હરત
 શુંકું (કિ) જાલવું, જવું, પધારવું.
 શુંક (ના) પોપટ. શુંકદેવજી, વ્યાસપુત્ર.
 શુંકન (ના) સકુન.
 શુંકર (ના) શુંક, ભુજ.
 શુંકરનાર (ના) શુંકવાર. જુમ્મેરાન (વિ) કાણો.
 શુંક (ના) શુંકાચાર્ય. એક શબ્દ એકવાર.
 શુંકચાર્ય (મા) દૈત્યશુર. (વિ) કાણો.
 શુંકલ (ના) આઠાણના ઉપાધ્યાય-ગોર.
 શુંકલ (વિ) ઘોળું, શ્વેત, સફેત.
 શુંકલપક્ષ (ના) શુદ્ધ, અનવાળિયું.
 શુંચિ (વિ) પવિત્ર, શુદ્ધ.
 શુંચિપત્ર (ના) યાદી, લિસ્ટ, [અંગ્રેજી].
 શુદ્ધ (ના) શુદ્ધ, શુક્લપક્ષ.
 શુદ્ધ (વિ) નિર્ગુણ, સાદું. પવિત્ર. ખરું.
 શુદ્ધિ (ના) પવિત્રતા, ચોખ્ખાઈ. નિર્દોષ.
 શુદ્ધયુધ (ના) શુદ્ધિયુદ્ધ, ભાન તથા જ્ઞાન.
 શુભ (વિ) સાટું, મંગળ.
 શુભેચ્છક, શુભેચ્છ (વિ) સહુ ચહાનાર.
 શુભ (વિ) સફેદ ઘોળું શ્વેત.
 શુમાર (મા) સંખ્યા. ગણ. અટકળ. વિસાર.
 શુમારે (અ) આસરું. અડસટ્ટે.
 શુભનિશુભ (ના) દિતિના પુત્ર.
 શુર (વિ) આરંભેલું. ચાલુ, શિર.
 શુર (વિ) સૂઝું. તવાયલું.
 શુર (ના) ભુંડ, હુકર, વરાહ.
 શુર (ના) ઉપકાર. ભાગ્ય.
 શુર (ના) શિદ્ધિની ચોથી વર્ણ.
 શુનકાર (વિ) શુન્યાકાર, ઉત્તર.
 શુન્ય (ના) પૂજ, મીઠું, ૦. આકાશ.

શુન્ય (વિ) ખાલી, વગરનું.
 શુન્યકાન (ના) સર્પ, ચક્રુશ્ચવા.
 શુન્યચરણ (ના) સર્પ, ઉરગ, પાદોદર.
 શુન્યજિહ્વા (ના) દંદુર, દેડકો. [નનાર.
 શુન્યવાની (ના) પરિણામે કંઈજ નથી એમ મા-
 શુન્યશિર (ના) ખેંકડો, એક જનાવર.
 શુન્યત્વદય (વિ) શક. નિર્દય. લાગણ્યવગરનું.
 શુર (ના) યોદ્ધો, સુભટ. શૌર્ય.
 શુર (વિ) સાહસિક, લેસાદાર.
 શુરપત્ર (ના) રાવણની ખેલેન.
 શુર, શળ (ના) વાંકો ખીલો. ચૂંક. કાંટો
 શુળી (ના) ફાંસી.
 શુગ (ના) શિંગડું. ટાંચ.
 શુગાર (ના) સણગાર. પોશાક. અલંકાર. પ્રીતિ.
 શુગારવું (કિ) સણગારવું. [એક રસ.
 શુગારી (વિ) ઈશ્કી. શુગારરસ સમજનાર.
 શુગી (વિ) સિંગડાવાળું.
 શુગીકપિ (ના) ભીંશીકપિના પુત્ર.
 શે (પ્ર) ભવિષ્યકાળ ત્રીજા પુરુષનો, જેમ કરશે.
 શે (અ) શા સાટું કેમ ?
 શેકી (ના) જળદને માંદે બાંધવાની નળી.
 શેક (ના) તાપ, અગ્નિની બાફ. ઉખા.
 શેકવું (કિ) શેક કરવો.
 શેખઈ (ના) મગરૂરી, પતરાળ.
 શેખચલ્લી (ના) મિથ્યા તર્ક ઉઠાવનાર.
 શેખદાર (ના) મામલતદારનો કારકુન.
 શેખી (ના) પતરાળ, શેખઈ.
 શેક (ના) શ્રેષ્ઠ. ધણી. મુરખી.
 શેકશાહી, શેકાઈ (ના) શેકનો દરજ્જો. મોટાઈ.
 શેઠિયો (ના) શેક. શ્રીમંત.
 શેઠો (ના) સીમાડો. માર્ગ.
 શેણ (ના) શણ, તાગ.
 શેર (ના) મણનો જંમો ભાગ. સિંહ. વાઘ.
 શેરીલોખાન (ના) એક નતુનો શુંદર.
 શેરા (ના) લેખના ઉપર લખેલો દુકા ખુલાસો.
 શેલિત (ના) ગામની વસુલાત, ઉધરાવનારે મે-
 શેવટ (ના) છેવટ. છેડો, કળ, પરિણામ. [દિતો.
 શેવડો (ના) એક ગોસાંઈ. જૈનસાધુ.
 શેવાળ (ના) પશુવિદ્યુ, ધાસ, શેવાળ, લીલ. ન-
 શેષ (વિ) બાકીનું, શિલક. [સ, બાળા.

શોધ (શા) એક નામ.

શોધશાસ્ત્રી (ના) વિષ્ણુ, નારાયણ.

• શોહ, શોહે (ના) જોર. દાખ.

શોહેજોર (વિ) બળવાન, જોરવાર.

શોહેજોરી (ના) જોર, બળ, સામર્થ્ય.

શોહેનશાત (ના) રાત્ર્ય, ચક્ર.

શોહેનશાહ (ના) બાદશાહ, ચક્રવર્તી.

શોહેર (ના) શહર, નગર.

શોહેરી (વિ) શોહેરનું, નાગરિક.

• શે (ના) સહી, સંકટો, રાતક. એક માપ.

• શૈબ્ય (ના) એક મહારથી જોધો.

• શૈવ (ના) પર્યત, પહાડ, નગ.

• શૈલી (ના) રીત, તરેહ, ઢબ, પ્રકાર. છટા.

• શૈવ (ના) શિવભક્ત. (વિ) શિવ સંબંધી.

• શોક (ના) દલગીરી, ખેદ. પોક, રેદન.

• શોખ (ના) કોડ, ઇચ્છા. મઝા.

• શોખલું (વિ) કોરિલું, મોજિલું.

• શોધ્ય } (ના) ખેદ, શોક. દુઃખ. ફિકર. પ.

• શોધ્યના } સ્તાવો.

• શોણિત (ના) લોહી, રક્ત, રંગ.

• શોણિતપુર (ના) બાણાસુરની નગરી.

• શોધ (ના) ખોળ. તપાસ, તજવીજ. શુદ્ધતા.

• શોધક (વિ) શોધનાર.

• શોધન (ના) શોધ. તપાસ.

• શોધવું (કિ) ખોળવું, હુંદવું. સ્વચ્છ કરવું.

• શોધિત (વિ) શોધેલું. તપાસેલું.

• શોફા (ના) એક ઝોપડિ.

• શોલવું (કિ) સારું લાગવું, સરસ દેખાવું.

• શોભા (ના) સારો દેખાવ. સૌંદર્ય. માન.

• શોભાયમાન, શોભિલું (વિ) શોભાવાળું.

• શોર (ના) જૂમ, મોટો સાદ.

• શોપ, શોપન (ના) તરસ. સૂકાવું તે.

• શોપવું (કિ) રસકસ ચૂસવું,

• શોપાવું (કિ) ચૂસાઈ ચૂકું થવું.

• શોહવું (કિ) શોભવું, દીપવું, લસવું.

• શોહ (ના) શુક્લમૂહ, પોપટનું ટાળું.

• શોકિલકથ (ના) સોમલ.

• શોક્ય (ના) પવિત, પવિયાં, પોળાવાળ.

• શોચ (ના) શુદ્ધતા, સ્વચ્છતા.

• શોચી (ના) સરતા, ઉત્સાહરાહિત. બીચ.

• શમશાન (ના) મસાણ. પ્રેતસંસ્કારની.

• શમશાનવૈરાગ્ય (ના) ક્ષણિક વિરાગવૃત્તિ.

• શ્યામ (વિ) કાળું. દેર, આસમાની [અ]

• શ્યામકલું (ના) કાળો કાન તથા પૂછનો રંગ

• શ્યામકલ્યાણ (ના) કલ્યાણ રાગનો એક

• શ્યામા (ના) શ્યામવર્ણની સ્ત્રી. ખિરી, રામા

• શ્યામક (ના) સાળો, વહનો ભાઈ. [જુઓ]

• શ્યાવટ (ના) સાહુકારી, સરાફી.

• શ્રદ્ધા (ના) આસ્થા. વિશ્વાસ. ભાવ.

• શ્રમ (ના) યત્ન. ઠાક. દુઃખ.

• શ્રમિત (વિ) યાકેલું.

• શ્રવણ (ના) કાન. એક નક્ષત્ર. સાંભળવાનું

તે. એક પિતૃભક્ત બ્રાહ્મણ.

• શ્રાહ (ના) દેવ, પિતૃનિમિત્ત શ્રદ્ધાથી કરવાનું કર્મ.

• શ્રાપ (ના) શાપ, શરાપ, બદ્ધવા.

• શ્રાવક (ના) જૈન ધર્મનુયાયી લોક. [કર]

• શ્રાવણી (ના) શ્રાવણ માસમાં જન્મેલ બદ્ધવાનું

શ્રી (ના) લક્ષ્મી. સરસ્વતી. પાર્વતી. લોભા.

કીર્તિ. માંગળિક ચિહ્ન. (પુત્ર તથા પત્ની)

ને શ્રી ૧, શિખરને શ્રી ૨, મિત્રને શ્રી ૩,

વૈરીને શ્રી ૪, રાજ તથા શેઠને શ્રી ૫, અને

ગુરુને શ્રી ૬ પત્રમાં લખવાનો નિધિ છે).

• શ્રીકંક (ના) શિવ, (જુઓ) મહાદેવ.

• શ્રીકાર (વિ) સરસ, ઉત્તમ, ધન.

• શ્રીખણ્ડ (ના) સુખડ, ચંદન.

• શ્રીફળ (ના) શિરઃફલ, નાળિયેર.

• શ્રીધર (ના) વિષ્ણુ (જુઓ).

• શ્રીપાત્ર (ના) સંન્યાસી, ત્યાગી, વેશગી.

• શ્રીમત્ (વિ) શ્રીમાન અર્થ.

• શ્રીમન્ત (વિ) ધનાઢય.

• શ્રીમન્ન (ના) મહાપુરુષનું ઉપનામ.

• શ્રીમન્તાઈ (વિ) ધનવાનપણું.

• શ્રીમાન (વિ) ભાગ્યશાલી ધનસંપન્ન.

• શ્રીમુખ (ના) કીર્તિમાન મુખ. મુંદર મોં.

• શ્રીરંપ (ના) શ્રીપતિ, વિષ્ણુ (જુઓ).

• શ્રીરાગ (ના) ગાયનનો એક રાગ.

• શ્રીવત્સ (ના) વિષ્ણુની છાંતીપરનું ચિહ્ન. વિષ્ણુ

શ્રુત (ના) સાંભળેલું.

• શ્રુત્યર્થ (ના) અર્જુન દ્રોપદીનો પુત્ર.

• શ્રુતસેન (ના) સદ્દેવ દ્રોપદીનો પુત્ર.

શ્રુતસોમ (ના) સોમ-દ્રોણદીનો પુત્ર,
 શ્રુતિ (ના) વેદ. કાન. શ્રેષ્ઠ.
 શ્રુતિફલ (વિ) ફલફલ, કાનેને કોર લાગતું.
 શ્રેદી (ના) આગળ વધતું તે, વૃદ્ધિ.
 શ્રેણી (ના) પદ્ધતિ, હાર. ક્રમ.
 શ્રેય (ના) સત્કર્મપતિ. સત્કર્મનું ફળ.
 શ્રેયસી (ના) હરરે. પહાડમૂળ. ગજપીપર.
 શ્રેષ્ઠ (વિ) મોટું, સરસ. (ના) શેઠ.
 શ્રેષ્ઠિ (ના) શેઠ, માલિક, ધણી.
 શ્રોણ (વિ) પગ. પાંગળો.
 શ્રોણિ શ્રોણી (ના) સ્ત્રીની કંઠિ, કમ્મર.
 શ્રોતા (વિ) સાંભળનાર.
 શ્રોત (ના) કર્ણ, કાન.
 શ્રોત્રિય, શ્રોત્રી (ના) વેદોક્ત કર્મ કરનાર.
 શ્રોત (ના) વેદોક્ત કર્મ. (વિ) શ્રુતિસંબંધી.
 સ્વલક્ષ (વિ) સૂક્ષ્મ, દ્રઢ, ફરા, પાતળું.
 સ્વલીલ (વિ) લદમીવાન, શ્રીમાન, પૈસાદાર.
 સ્વેષ (ના) દ્વિઅર્થ, દ્વયર્થ, બે અર્થ.
 સ્વેષાર્થી (વિ) દ્વયર્થી, બે, અર્થવાળી (વાણી).
 સ્વેષ્મણ, સ્વેષ્મલ (વિ) કદી, કંદેરોગવાળું.
 સ્વેષ્માતક (ના) શેઠ, એક ઔપધિ.
 સ્વેલક (ના) વૃત્ત, હંદ. અનુક્રુપ. યરા.
 સ્વદ્યુષ્ટા (ના) ગ્રાહુર, ગોખત, એક ઔપધિ.
 સ્વપાક (ના) ચોરોગ.
 સ્વપ્ર (ના) છિદ્ર, કાણું, રંધ્ર, દોઢ.
 સ્વયયુ (ના) શોક, શોધ, સેવે.
 સ્વયન્તિ (ના) સેવા, પરિચર્યા, ચાકરી, નોકરી.
 સ્વયુર (ના) સસર, કૌર કે વહૂનો ખાપ.
 સ્વચ્છ (ના) સાચું, વર કે વહૂની મા.
 સ્વચ્રેયસ (ના) મંગળ, લાડ, કલ્યાણ, ફરાળ.
 સ્વસન (ના) વાયુ, (હુઓ) વા.
 સ્વાન (ના) કંદેરો, શુનક, ભપક.
 સ્વાનનિદ્રા (ના) ઓડી ભંધ.
 સ્વાવિત્ (ના) સાહુડી, એક જનાવર.
 સ્વાસ (ના) હેમ. પ્રાણવાયુ, સાસ.
 સ્વાસોચ્ચવાસ (ના) સ્વાસ લેવા અને કાઢવા તે.
 સ્વેત (વિ) ધોણું, સફેદ.
 સ્વેતમરચિ (ના) એક ઔપધિ.
 સ્વેતવાત્ર (મા) સંદ્ર. અર્જુન. [ઔપધિ.
 સ્વેતસુરસા (ના) મૂતવેશી, કાતરી નિર્જીડી, એક

પ.
 પ (ના) ૩૧મો અંગત.
 પ (આ) ખ, છ. જેમ પડસ-ખટસ; પછિ-છટ્ટી.
 પટકર્મ (ના) ખટકરમ (હુઓ).
 પટકોણ (ના) છ ખૂણાનો આકાર.
 પટચક (ના) ખટચક (હુઓ).
 પટપદ (ના) ભમરો, ખટપદ (હુઓ).
 પટશાસ્ત્ર (ના) ખટદર્શન (હુઓ).
 પટ (વિ) છ, ખટ, ભગ, ફ.
 પટશ્રય (ના) એક નતની ઔપધિ, કંદેર.
 પટશ્રયા (ના) વેખંડ, વળા. ઉચ્ચગંધા, એક ઔપધિ.
 પટશુભ (ના) છ શુભ. (ઐશ્વર્ય, વીર્ય, યશ,
 શ્રી, જ્ઞાન અને વૈરાગ્ય). સંધિ, વિગ્રહ,
 યાન, આશાન, દ્વેષાભાવ અને સમાશ્રય.
 પટંગ (ના) છ અંગ (હુઓ) વેદાંગ.
 પટજ (ના) ખરજ, ગાયનનો એક સુર.
 પટભિદ્ધ (ના) ખુદ, સર્વજ, સુગત, ધર્મજાન.
 તથાગત. સમંતમદ્ર, મારજિત, લોકજિત,
 જિત, દશાણલ, અદ્યવાદી, વિનાયક, મુ-
 નીંદ્ર, શ્રીધન, શારતા, સુનિ, ભગવાન.
 પટાનન (ના) છ મુખવાળા કાર્તિકરવાની.
 પટુ (ના) છ ઝતુ. ૧ હેમન (માગસર-પોષ),
 ૨ શિશિર (માહ-ફાગણ), ૩ વસત (ચૈ-
 ત્ર-વૈશાખ), ૪ ગ્રીષ્મ (જેઠ-આષાઢ), ૫
 વર્ષો (આષાઢ-ભાદરવો), ૬ શરદ (આ-
 શો-કારતક). આ ઝતુઓના મહિના અ-
 માસિયાને બદલે પૂનિમિયા માનીએ તો
 તે તે ઝતુના ધર્મોનો વિશેષ અનુભવ મ-
 પડસ (ના) ખટસ (હુઓ). [ખેજ.
 પટ્ટિપુ (ના) છ શત્રુ. (કામ, ક્રોધ, લોભ, મો-
 હ, મદ અને મત્સર).
 પટ્ટ ૧ (ના) શંક, વધવર, ખાલો, નપુંસક,
 પટ્ટ ૨, હીનરે, પાવડઓ, નામૂદ.
 પછિ (વિ) સાક, ૬૦ (દૈન્ય).
 પછિ (ના) છં. છટ્ટી વિભક્તિ.
 પાષમાતુર, (ના) પડાનન, કાર્તિકેય, મહારસેન,
 શરજન્મા, પાવતીનંદન, સંકંદ, સૈનામી,
 અગ્નિમુ, શુદ્ધ, બાહુલેય, તારકજિત, વિ-
 શાખ, શિખિવાદન, શક્તિધૂર, કુમાર, કૌં-
 પોટરા (વિ) સાળ, ૧૬. [ચદારણ.

સ.

સ (ના) ડરમો વ્યંજન. કવિતાનો એક ગણ.
 સ (અ) સહિત, સહ, સાથે અર્થ. જેમ સ-
 દીક, સહુદંબ.
 સ (આ) “શ્ર” “શ” “સુ”નો, જેમ શૃંગાર-સ-
 લુગાર; શૃંગાર-સંગમ; સુરપ-સરપ; સુ-
 નંધિ-સનંત.
 સંક્ષિપ્ત (વિ) દ્રુત કરેલું, સારરૂપ, સુખતેસર.
 સંક્ષેપ (ના) સાર; ઇતરેખા.
 સંજ્ઞા (ના) ઓળખ. નામ. સંકેતચિહ્ન. જ્ઞાન.
 સંયુક્ત (વિ) જોડેલું. સ્થાવિયત.
 સંયુત (વિ) જોડેલું, મેળવેલું. મિશ્રિત.
 સંયોગ (ના) જોડાણ. મેળવણ. ભેટ. મેળાપ.
 સંયોગીકરણ (ના) ભેળાવાની ક્રિયા. મેળ.
 સંયોગીજન (ના) સમુદ્રધુની. [જમીન.
 સંયોગીભૂમિ (ના) જે મોટા પ્રદેશને જોડનાર
 સંયોગ, સંવત્સર (ના) વર્ષ, શક, વર્ષ. એ ૬૦ છે.
 સંવરણું (કિ) આટાપણું, સમેટણું.
 સંવાદ (ના) વાદવિવાદ, તત્વબોધક વાતચીત.
 સંશય (ના) શક, અનિશ્ચય, સંદેહ.
 સંસર્ગ (ના) સ્પર્શ, અડકાગડકી.
 સંસર્ગી (વિ) સંસર્ગ રાખનાર. સાથી.
 સંસાર (ના) અહંતા મમતા. સૃષ્ટિ. દુનિયા.
 દારી. શુદ્ધસ્થાશ્રમ.
 સંસારવ્યવહાર (ના) લૌકિક વહેવાર.
 સંસારી (વિ) શુદ્ધસ્થાશ્રમી. લૌકિક.
 સંસ્કાર (ના) યોગ્યતા આણનાર ક્રિયા. દ-
 મપાશ. એ દ્વિજ મટિ ૧૬ છે. [પામેલું.
 સંસ્કારિત, સંસ્કારી, સંસ્કૃત (વિ) સંસ્કાર
 સંસ્કૃત (ના) ગીર્વાણ ભાષા, વ્યાકરણના સંપૂ-
 ર્ણ સંસ્કાર પામેલી વાણી.
 સંસ્થાન(ના)નાનો પ્રદેશ, સ્વસ્થાન, દેશીરાજ્ય.
 સંહાર (ના) નાશ, પ્રલય, સંઘ્રહ. સંક્ષેપ.
 સંહારણું (કિ) પ્રલયકર્ષણ, નાશ પમાડણું.
 સંહિતા(ના)વેદના મંત્ર. વેદની શાખા. સંઘ.
 સંઘ (ના) દરજ, મેરાઈ. સખી.
 સંઘ (પ્ર) સાઈ, જેવી અર્થ. જેમ વાણિયાસંઘ
 સંઘદર (ના) માથાવેરો. દર.
 સંઘયર (ના) સખી, ખેતપણી.
 સંઘ (ના) સૌ, સહ, સર્વ, બધાં.

સંકરણું (કિ) જકરણું, તાણી બાંધણું. [રાની)
 સંકન (ના) આડી ખીલી, કાનખીલી. (ગા
 સંકરકંદ (ના) કંકરિયાં, એક મીઠો રાતો કં
 સંકરમી (વિ) સુકરમી, નસીબદાર.
 સંકર્મક (વિ) કર્મસહિત, કર્મવાળા (ધાતુ).
 સંકલ, સંકળ (વિ) સંધણું, આપું. સર્વ.
 સંકામ (વિ) કામનાવાળી, ઇચ્છાપૂર્વક કરેલું.
 સંકાર (ના) ઢંગ, સુધરાઈ.
 સંકારણું (ના) શિકારાં, પૈસા ભરવા./
 સંકુમાર, સંકોમળ (વિ) સુકુમાર, કોમળ અં
 સંકુલ (વિ) સરસ, તોફા. ખરડું. [સુંદર
 સંકરખોર (ના) સાકર ખાનાર છવડો.
 સંકરપાશ (ના) એક મીઠાઈ.
 સંકો (ના) સિકો, છાપ. શાખ.
 સંખણું (વિ) સુલક્ષણવાળું, ઠાવડું.
 સંખત (વિ) સખ, કડાણું કરડું. અથડું. આકરું
 સંખતાઈ, સંખતી (ના) કંઠણાઈ. કંઠેરતા. જુલમ
 સંખલાત, સંખલાદ (ના) એક જાતનું કાપડ
 સંખા (ના) સાથી, સ્નેહી, જોડિયો, મિત્ર.
 સંખાવત (ના) ઉદારતા, ધર્મદાય.
 સંખી (વિ) ઉદાર, દાનશીળ.
 સંખી (ના) સંઘ, જોડેનપણી. [ખાલ્યાપણું
 સંખીભાવ (ના) સ્ત્રી બની હરિજન કરણું તે
 સંખન (ના) વેણ. ભાષણ. અરજ.
 સંખો (ના) સખા, મિત્ર, સ્નેહી, સાથી.
 સંગ (ના) આંત્ર્ય, સેગ, દીવાની ન્યોત.
 સંગટો (ના) સાહલાને દૂખે ખોસવાનો છેડો
 સંગડ (ના) ખખર, થાગ, ખતો.
 સંગડી (ના) અંગારાનું કામ. ફરતી ચૂલ.
 સંગડો (ના) કોરા ઘઉંનો લોટ.
 સંગપણ (ના) સંગાઈ, સંગાનો સંજોગ.
 સંગરામ (ના) સિંગરામ, એક તરેહની ગાડી.
 સંગવડ (ના) સંધવડ, અનુકૂળતા.
 સંગાઈ (ના) સંગણ. વિવાદ. વેસવાળ.
 સંયુ (વિ) ગોત્રાંખંધી, કુટુંબી
 સંયુલ (વિ) ગુણી, ગુણવાળું.
 સંયુર (ના) જેને ચુર હોય તે.
 સંગોત્ર (વિ) કુટુંબી, ગોત્રી, પિત્રાઈ.
 સંધવડ (ના) જોગ, અનુકૂળતા.
 સંધણું (વિ) તમામ, સંધું, આપું.

સંકટ (ના) આકૃત. સાંકડ. ચુચવણ.
 સંકડાસ (ના) જગાની તળીસ, સાંકડ.
 સંકડાણું (કિ) ક્ષીડાણું. દબાણું, લચડાણું.
 સંકર (વિ) મિશ્રનતિતું, ભેળસેળ થયણું.
 સંકર્ષણ (ના) આકર્ષણ. ખેડ. બળદેવ. શેષ.
 સંકલન (ના) સંરવાળો, ભેળવણી.
 સંકલપ (ના) મનનો એક વ્યયાર. ઇચ્છા. નિયમ.
 સંકલ્પ (ના) સંકટ, આપના, અટચણ.
 સંકલ્પી (ના) શુદ્ધી ૪ (ચાથ).
 સંકલ્પી (વિ) મિશ્રિત. લીડવાણું.
 સંકલ્પ (ના) એકમેકથી વિરુદ્ધ બોલાચાલી.
 સંકેત (ના) અગાધથી કરેલી જાણવણી. ઈસારો.
 સંકેતસ્થાન (ના) છૂપાં મળવાની જગા.
 સંકેલણું (કિ) એકત્ર કરણું, આટાપણું. બંધ કરણું.
 સંકેચ (ના) સાંકડ. અછત લીડ. શરમ. આ.
 સંકેચાણું (કિ) સંકેચ પામવો. [ચકો.
 સંકોડાણું (કિ) લીડાણું, સંકેચાણું.
 સંકેરણું (કિ) ઉસ્કેરણું, ઉત્તેજિત કરણું.
 સંકેલણું (કિ) સંકેલણું, બેઠું કરણું.
 સંકેમણું (ના) ગ્રહણું એક સશિમાંથી ખી.
 સંકેત } છમાં જણું તે. ઉત્તરાયન. છાંડણું
 સંકેતિ } જમણું.
 સંક્ષેપ (ના) સાર, ટૂંકાણું, ટાંપણું.
 સંખ્ય (વિ) ગણવાયોગ્ય.
 સંખ્યા (ના) અંક, આંકડો. ગણતરી. પરિમાણ.
 સંખ્યાવિશેષણ (ના) વિશેષતાદર્શક અંક. આકડા.
 સંગ (ના) સોખત, સાથ. ચેપ. સ્પર્શ. લાગણી.
 સંગત, સંગતિ (ના) હાસતી. મેલાપ. સોખત.
 સંગદિલ (વિ), કંઠણું હેવાણું.
 સંગમ (ના) મેલાપ. જળપ્રવાહણું જોડાણું.
 સંગમદ્વીપ (ના) સંગમ સ્થળે થતો ખેટ, ડેહડા.
 સંગત (ના) સાથ, સોખત.
 સંગી (વિ) સાથી, મેલાપી. રનેહી.
 સંગીત (ના) ગાન, તાન, વાદ્યન.
 સંગીતશાસ્ત્ર (ના) ગાયનશાસ્ત્ર, ગાંધર્વવેદ.
 સંગીન (વિ) કંઠણું, મજબૂત. લઠ.
 સંગે (અ) સાથે, જોડે.
 સંગેમરમર (ના) આરસપહાણ.
 સંગ્રહ (ના) સમુદાય, એકત્ર જયો. સંચય.
 સંગ્રહણી (ના) મરડો, અતિસાર (રોગ).

સંગ્રહસ્થાન (ના) પ્રદર્શન, મ્યુઝિયમ [અંગ્રેજી].
 સંગ્રામ (ના) લડાઈ, યુદ્ધ.
 સંગ્રાહ (ના) ઢાલની મૂક.
 સંઘ (ના) ટાણું, જયો.
 સંઘટ (વિ) સંગ્રહ આવેણું, લીડાયણું.
 સંઘરણી (ના) સંગ્રહણી, એક રોગ.
 સંઘરણું (કિ) સંગ્રહ કરવો. પેસાડણું.
 સંઘરા (ના) ખરાબ લોહી ચૂસવાની તળી.
 સંઘરા (ના) સંગ્રહ, સંચય.
 સંઘવી (ના) સંઘ કાઢનારો, સંઘનો મુખી.
 સંઘાડિયો (ના) સંઘાડીથી ઘાટ ઉતારનાર.
 સંઘારો (ના) હાથીદાંત, લાકરાના ગોળ ઘાટ ઉ.
 સંઘાંત (ના) સમૂહ, જયો. સાથ. [તારવાણું ચંત્ર.
 સચર (વિ) જંગમ, ચળ, ફરણું.
 સચરાચર (વિ) જડચેતન્ય, જંગમસ્થાવર.
 સચિવ (ના) પ્રધાન, વજીર, દિવાન.
 સચેતન (વિ) જાણણું, જાણ, ચેતનાવાણું.
 સચોટ (અ) ખરાબર. આખાદ.
 સચ્ચ (વિ) સત્ય, સાચું, ખરું.
 સચ્ચિદાનંદ (ના) સત્, ચિત્ અને આનંદરૂપ.
 સજ્ઞ (વિ) સજ્ઞ, તૈયાર. [ધ્વજ.
 સજનતા (ના) સુજનતા, સજ્જનપણું.
 સજની (ના) સજ્જની, સખી, બેહેનપણી.
 સજન્માલ (ના) કાદવવાળી લોચ.
 સજણું (કિ) ધારણું કરણું. તૈયારી કરવી. ધાર કા.
 સજળ (વિ) પાણીવાણું, લીમડયણું. [દબી.
 સજન (ના) શિક્ષા, શાસ્ત્ર, પારિપત્ય.
 સજનંદ (ના) તૈયારી. સામગ્રી.
 સજનત (વિ) સુજનતિ, ક્ષીન, જીવન તુલ્ય.
 સજનતિ, સજનતીય (વિ) સમાન વર્ણનું.
 સજનપો (ના) તનનુરતી.
 સજનય (ના) ધ્યાન ધર્મબોધ. શિક્ષા.
 સજનયો (ના) અન્નચો.
 સજત (વિ) સન્નિવૃત્ત, સજ્જણું, સજ્જ.
 સજય (વિ) જાણ, જાણતા. જાણવાણું.
 સજયન (વિ) સજયન, ફરી જાણવું થયણું.
 સજયારોપણું (ના) એક અલંકાર.
 સજોડું (ના) જોડ, જોડી પુરુષની.
 સજ્જ (વિ) સજ, સજ્જન, તૈયાર. સાચું.
 સજ્જન (વિ) મક્કમ, મજબૂત, પા.

સત્ત્વન (વિ) પ્રામાણિક, સદાચારી, સુધૃઢ.
 સત્ત્વનૌર્થ (ના) સત્ત્વનતા, સુન્નતા. [ફલું.
 સત્ત્વ (ના) શય્યા, સેવ. શય્યાદાન.
 સત્ત્વ (ના) સંચો, સાંચો. યંત્ર. સંચય. ધ-
 ન રાખવાની શુભ જગા. ભુક્તિ. ગોડવણ.
 સંચલું (કિ) સંચલું, સંગ્રહ કરવો, રાખી મૂ-
 સંચય (ના) સંગ્રહ. જમાવ. ઢગ. [કલું.
 સંચરલું (કિ) સંચાર કરવો, દાખલ થવું. જલું.
 સંચલું (કિ) સંચય કરવો. ભંચું. મૂકવું. સિંચવું.
 સંચળ (ના) એક ખાર.
 સંચાર (ના) પ્રવેશ. વ્યાપ્તિ. પ્રસાર.
 સંચારલું (કિ) સંચરલું. વ્યાપલું. જલું.
 સંચારિકા (ના) દ્વતી, બસુસ સ્ત્રી.
 સંચિત (ના) એક કર્મ. (વિ) સાચવી રાખેલું.
 સંચો (ના) સંચ. સાંચો, યંત્ર.
 સંચોરો (ના) ખારો, એક ક્ષાર.
 સંજમ (ના) ઉપદેશ, ખોધ.
 સંજપ, સંજળ (ના) મગજ. કપડાંની કોર.
 સંજમી (ના) એક જાતના સાધુ.
 સંજવિની (વિ) જવાડનાર
 સંજુકત (વિ) સંયુક્ત, જોડાયેલું.
 સંજો (ના) સાંજો (ધારી ધુધરામાં જરવાનો).
 સંજોગ (ના) સંયોગ, મેળાપ. દૈવયોગ.
 સંજોગી (વિ) સંસારી, શુદ્ધસ્થ,
 સંજોરી (ના) સાંજવાળો ખોરાક, ધારી.
 સંજવર (ના) સંતાપ, અગનનવાળા.
 સંજા (ના) વિશેષનામ, અસુક્રોધક શબ્દ.
 સંજ (ના) સેટ (અંગ્રેજી). કમવાર જથ્થો.
 સંજ (અ) સંજદાને, ઝડ, એકદમ.
 સંજકલું (કિ) જતા રહેલું. ખસી જલું.
 સંજકલું (કિ) ફટકાવું, મારવું. સરડી લેવું.
 સંજકિયું (ના) ઝડ સરી છૂટ એવી ગાંઠ.
 સંજકીજવું (કિ) સંજકવું, નાશીતોજવું.
 સંજકો (ના) દંડ, હાથલાકડી.
 સંજકપટર (ના) ઝડખંડસંજક. ગટરપટર.
 સંજલ (વિ) સેટલ (અંગ્રેજી), નક્કી થયેલું.
 સંજલું (કિ) સડી જલું, નાશી જલું.
 સંજા (ના) જડા, ચોટલો.
 સંજાક (અ) ચાપક, દોરીના અવાજનું અનુકરણ.
 સંજાક (ના) હાંકવાનું સણવું દોરકું.

સંજાક લેવું કે (અ) ઝડ, ઝડપથી.
 સંજાકાખંધ (અ) ઝંપાટાથી, સપાટાથી.
 સંજીજવું (કિ) નાશી જલું, છોંચી ગણતા.
 સંજોરિયો (વિ) સંજો કરનાર.
 સંજોસ્ટ (અ) ઝડાઝડ, ઉપરાચાપરી.
 સંજોખાર, સંજોખાળ (વિ) સંજોરિયો.
 સંજો (ના) શક્તિ ઝે અપ કરતાં વધારે ખ-
 રીદી વડો કરવો તે. વાચદાનો વેપાર
 ચોરી. છેતરપિંડી.
 સંડ (વિ) જડ, સંજગડ.
 સંડ (અ) અવાજનું સત્કરણ. ઝડપથી.
 સંડક (ના) ધોરી રસ્તો. સીધો ખાંધેલો રસ્તો
 સંડક (અ) રિથર, સ્તમ્ભ, સંડસૂચક.
 સંડકો (ના) ફટકો, એક અવાજ.
 સંડતાળીસ (વિ) સંડતાળીસ, ૪૭ સંખ્યા.
 સંડવું (કિ) કોલી જલું. ભળવું.
 સંડસડાટ (અ) સપાટાખંધ, જલંદી.
 સંડસડ, સંડસક, સંડસેટ (વિ) ૯૭ (સંખ્યા).
 સંડકો (ના) સંડકો, ફટકાનો અવાજ.
 સંડ (ના) વહાણુમા દૂવાને ખાંધેલું પવન ભ-
 રવાનું કાપડ.
 સંડલું (કિ) જીલી કાઢી સાથે કામડા સરડી લેવાં.
 સંડિયો (ના) પાંતરાનો દાંડો.
 સંજુકો (ના) થારા લેતાં થતો નાંકનો અવાજ.
 સંજુગટ (ના) સોડિયું. બુમટું.
 સંજુગરાવું (કિ) શૃંગાર સંજવો.
 સંજુગાર (ના) શૃંગાર, વસ્ત્રાભૂષણ, શોભા.
 સંજુગારલું (કિ) સંજુગાર સંજવો.
 સંજુગો (ના) કટોળનો ફણો.
 સંજુગ (ના) સુરંગ. ખાતર.
 સંજુગ (વિ) સંજુગાવોળી, સળંગ.
 સંજુસણ (અ) અવાજનું અનુકરણ.
 સંજુસણવું (કિ) સંજુસણનો અવાજ થવો.
 સંજુસણાટ (ના) સંજુસણનો અવાજ.
 સંજુસાર (ના) ચીજસાર, ઈસારો, સાન.
 સંજીજ (ના) મા (જુઓ).
 સંજીજો (ના) ખાપ, પિતા, તાત.
 સંજડાસ (ના) તાજખાનું, પાચખાનું, જાનર.
 સંત (વિ) સત્ય. સાદું, ઉત્તમ.
 સંત (ના) સત્યાઈ. સત્ત્વ, સાર.

સંધારણું, સંધારણું(કિ) સિધારણું, ટૂર થયું. જણું.
 સન (અ) શક (હીન્દી, ઈસવી) સંવત્.
 સનહુમાર (ના) વૈધાત્ર, એક ઋષિ.
 સનહ (ના) ફરમાન, હુકમ, સ્વચ્છીડી, પરવાનો.
 સનહી (વિ) સનહવાળું, સનહ પામનાર.
 સનમના (ના) ઉચ્ચાટ, દલગીરી.
 સના (ના) નિત્ય, હંમેશા.
 સનાતન (વિ) અનાદ્યન્ત, સદાચું, હંહું, હે
 અને હશે એવું. [કાણુ.
 સનાન (ના) સનાન, મૂળ પાછળ નહાવું તે.
 સનાનિયું (વિ) સનાનવાળું. મોતની ખબર
 લાવનાર.
 સનાભય (ના) સપિંડી, સાત પેઢીના પિત્રાદિ.
 સનિપાત, સનેપાત(ના) સન્નિપાત, વાનો ચા-
 સનીડ(અ)નિકટ, પાસે, સમીપ. [જો, છર.
 સન્ત (ના)સાધુ, સત્પુરુષ, ત્યાગી.
 સન્ત (અ) વારંવાર, હંમેશા, નિત્ય.
 સન્તતિ (ના)વંશવૃદ્ધિ, ઓલાદ, ગોત્રવિસ્તાર.
 સન્તલસ (ના)મસલત, ઓટા કામનો વિચાર.
 સન્તાડવું (કિ) છપાવવું, શુભ રાખવું.
 સન્તાન (ના) હૈયાંછાડારો, વસ્તાર. સ્વર્ગવું
 એક ઝાડ.
 સન્તાપ (ના)તાપ, દુઃખ, અડળામણ.
 ગન્તાપણું (કિ) ચીડવવું, તપાવવું, અડળાવવું.
 સન્તાણું (કિ) છપાવું, શુભ રહેવું.
 સન્તુષ્ટ (વિ) ધરાયણું, તૃપ્ત.
 સન્તોષ (ના) સંતોષ, તૃપ્તિ.
 સન્તોષવું (કિ) સંતોષ પમાડવો. તણ કરવું.
 સન્તોષારું(કિ)સંતોષ પામવો, તૃપ્ત થવું, ધરાવું.
 સન્તોષ (ના) તૃપ્તિ. ધીરજ.
 સન્તોષી (ના) તૃપ્ત. ધીર. શાંત. [સંધાન.
 સન્દર્ભ (ના) આગળપાછળનો સંબંધ, અનુ-
 સન્દાન (ના) દામ, પશુને બાંધવાનું તોરડું.
 સન્દેશ, સન્દેશી (ના) હેલુ, પેગામ, સમાચાર.
 સન્દેહ (ના) શક, શંકા, સંશય, અનિશ્ચય.
 સન્દોહ (ના) રંમૂળ, જ્યો, ટોળું.
 સન્ધાણું(ના) અથાણું, આચાર.
 સન્ધાન (ના) સાંધણું. જોગ. લક્ષ. નિશાન.
 સન્ધાની(વિ)સન્ધાન સાચવનાર. સમયચૂચક.
 સન્ધારો (ના) વાસણ સાંધનારો. કંસારો.

સન્ધિ (ના) સંધાન, શત્રુ સાથે સલાહ, તલ
 જોડાણ. જોગ. મેંદાપ. [લાવાનો રોગ
 સન્ધિવા, સન્ધિવર્ત (ના) દેહના સાંધા ર
 સન્ધું (વિ) સધળું, આખું, બધું, કુલ.
 સન્ધે (અ) બધે, સર્વદ્ર.
 સન્ધ્યા (ના) સવાર. બપોર અને સાંજના
 સંધિ સમયે કરવડું ત્રેવણિકનું ગાયત્ર
 જપાદિ નિત્ય કર્મ. સાંજ. દિનાન્ત. [ખર
 સન્ધ્યાકાળ (ના) સમીર્ણ, સાયંકાળ, રવાન
 સન્ધ્યાવંદન (ના) સંધ્યાકર્મ તથા પ્રભુપ્રી
 સન્નિધ (અ) પાસે, સોડે, નજીક. [પ્રભુ
 સન્નિધાન (અ) લગોલગ. સન્મુખ. રૂબરૂ.
 સન્નવસ્ત, સન્ન્યાસ(ના)સંન્યાસીનાં કર્મ, ત્યાગ
 સન્ન્યાસી (ના)ચતુર્થઆશ્રમી, ત્યાગી, વેરાગી
 સન્માન (ના) સત્કાર, વિવેક. પ્રતિષ્ઠા.
 સન્માર્ગ (ના) સાચો રસ્તો, ખરો માર્ગ. સાર
 સન્મુખ (અ) સામે, મોં આગળ. [સલાહ
 સપટાવવું (કિ) સન્નવડ બંધ કરવું.
 સપટાવવું (કિ) આંટામાં લેવું. ધમકાવવું.
 સપટાવું (કિ) થેયમાં ફસાવું. પીડાવું. ડ
 પડાપાત્ર થવું.
 સપત્ન (ના) રિપુ, અરિ, દુષ્મન, વેની.
 સપન, સપનું (ના) સ્વપ્ન, સોણું. ભંધ.
 સપથો (ના) આદરમાન, સત્કાર. સેવા.
 સપરમો (વિ) પર્વનો. હરખનો. (દહારો).
 સપરાણું (વિ) સધળું, બધું, સર્વરવ.
 સપરિવાર(અ)પરિવારસંહિત, કુટુંબકબિલાસાથે
 સપાટ (વિ) શરણું. ખાડા ટેકરાવિનાનું. સખ
 સપાટાબંધ (અ)એકદમ, અપાટથી. [ટ. બધું
 સપાટિયું (ના) વાંસ કે બરની ચીપ.
 સપાટી (ના) સપાટપણું. સરખી જમીન. તળ
 સપાટો (ના) દોડ, ગળદોલ ફટકો. અપાટો.
 સપાડું (ના) પાડ, આભાર, ઉપકાર.
 સપાદ (વિ) સવા, શા (સંખ્યા).
 સપિહડ (ના)સન.સય, પિંડસંબંધવાળા સગાં
 સપૂત (ના) સુપુત્ર, સદ્ગુણી દીકરો.
 સપૂરત (ના) સોંપણું. બલામણુ. હુવાલો.
 સપેત (વિ) સફેત, સ્વેત, ધોળું, ઊજળું.
 સપ્ત (વિ) (જુઓ) સાત, ૭ (સંખ્યા).
 સપ્તતંતુ (ના) ચક્ક, (જુઓ) યાગ.

સમાહ (ના) ૭ દિવસનું ભાજવતનું ગારાયણ.
 સપ્પટ (વિ) સમગર. બેડાબેડ.
 સફ (ના) સાધ, ઝંઝ.
 સફરી (વિ)લાંબી સુસાફરી કરનાર (વહાણ).
 સફળ (વિ) ફળવાળું. સિદ્ધ. પાર પડેલું.
 સફા (વિ) સાફ, સ્વચ્છ. સપાટ. પૂર.
 સફાઈ (ના) ચોખ્ખાઈ. સુધરતા. નીવે-
 ટો સ્વચ્છતા.
 સફીદા (ના) પડોસ. માયુસેની નમીન.
 સફીલદાર (ના) પાડોશી. સફીલનો માલિક
 સફૂર(ના)પૃષ્ઠ, પાનાનું એક પાતું, પેળ[અંગ્રેજી].
 મફેત (ના) સપેત, સ્વેત, ધોણું, બળણું.
 સફેતી (ના) સ્વેતતા. એક ઓપધ.
 સફેતો (ના) ચાક, ખડી.
 સફૂર (ના) સાધ, ઝંઝ.
 સળક (ના) પાક, પડો, લેસન [અંગ્રેજી]
 સળલ (ના) લાંબ, લાલાપાણી.
 સળતો (ના) ડમરો, એક સુગંધી છાડ.
 સળહાક (અ) અવાજનું અનુકરણ.
 સળહાવડું (કિ) ફટકાવડું, ચાંગળેથી ખાતું.
 સળળ (અ) માટે, આધી, (ના) હેતુ, કારણ.
 સળર (ના) સળરી, ધીરજ. (અ) થોભ, ખમ.
 સળરસ (ના). લણ, મીઠું, લવણ, નિમક.
 સળળ (વિ) બળવાન, બેરાવર. સળણ.
 સળળું (વિ) 'જળજ', સક્ત.
 સળી (ના) છળી, તમુવીર. કાંતિ. શોભા.
 સળુર, સળરી (ના) સળર, ધીરજ.
 સલા (ના) મંડળી, ચૈરિયદ, પ્રતાવ.
 સલાસહ(ના)સખામાંનો એક બહુ. મેંબર [અંગ્રેજી]
 સલ્તર (વિ) માતબર. સળળ. [ગ્રેજી]
 સભ્ય (વિ) સલાલાઈક. વિવેચી. વિનયી.
 સભ્યતા (ના) સમ્યપણ, લાયકી, વિનય.
 સમ (ઉ) સમ્યક, સુંદર, સહિત, અતિશય
 ઈશ્યાઈ અર્થે ક્રિયાને ખેતનાસ.
 સમ(વિ)સમત. સરખું. સપાટ. બેકી અખ્યાનું.
 સમ (ના) કરમ, મોગન, શપથ.
 સમકાલીન, સમકાળી (વિ)એક વખતે થયેલું.
 સમક્ષ (અ) મનર આગળ, સન્મુખ.
 સમત્ર (વિ) સામું, આખું, તમામ. પૂર્ણ.
 સમચોરસ (વિ)ચારે બાજુ સમાન હોય, તેણું.

સમજ, સમજણ (ના) ખુલાસો. ખખર, બ-
 ણ. અક્ષત. પડતું ટાણું.
 સમજણું, સમજદાર(વિ) સમજીક, સમજવાળું.
 સમજણું (કિ) વાકેફ થવું. વિચાર કરવો.
 વાંધો પતાવવો. [શીખવડું].
 સમજવડું (કિ) સમજે તેમ કરવું. પૂઠાવડું.
 સમજી, સમજીક (વિ) સમજવાળું. વિવેચી.
 સમજીતી (ના) સમજ. સલાહ, મસલત.
 સમજા (ના) કીર્તિ, યશ, નામના.
 સમજ્યા (ના) સંભા, પગિદ્.
 સમડી (ના) એક પંખી. એક ઝાડ.
 સમડો (ના) સમડીનો નર. એક જતિ.
 સમણ (ના) સમવા બેટરી વરતું.
 સમણું (ના) સ્વપ્ન, સોણું.
 સમણણી (ના)સોનીનું એક ચોબર.
 સમતા(ના)ખામોશ, શાંતિ, ધીરજ. [સમાન].
 સમતુલ્ય, સમતોલ (વિ) સરખા વજનનું,
 સમદર્શી(વિ)સરખી નજરે બેતાર, નિષ્પક્ષપાતી.
 સમદૃષ્ટિ (ના) સરખી નજર. અદ્વલપણું.
 સમદો (ના) વગર રંગેલું ચામડું.
 સમઘાત (વિ) ધણું ગરમ કે ઠંડું નહિ તેણું.
 સમન (ના) કચેરીમાં હાજર થવાનો હુકમ.
 સમન્તભદ્ર (ના) બુધ, (બુઝા) યદ્યસિદ્ધ.
 સમભાગ (ના) સરખો હિરસો.
 સમય (ના) વખત, કાળ. રત. લાગ.
 સમયસૂચકતા (ના) તાત્કાલિકમતિ, તરત સૂ-
 સમર (ના) યુદ્ધ, લડાઈ, સંગ્રામ. ચિત્તું તે.
 સમરણું (કિ) સુધરણું, દુરરત થવું. સંભારણું.
 સમરાંગણ (ના) યુદ્ધભેત, રણભૂમિ, લડા-
 ઈનું મેદાન. [રાવવો].
 સમરાવડું (કિ) દુરસ્ત કરાવડું, મરામત ક.
 સમરાણું (કિ) દુરસ્ત થવું, મરામત થવી.
 સમર્થ (ના)બેદાવર, શક્તિમાન. કાબેલ. ભારે.
 સમર્થન (ના) યોગ્ય અયોગ્યની પરીક્ષા.
 સમર્પણ (ના, વિધિપૂર્વક આપવું તે. બ્રહ્મસપ્તધ
 સમર્પણી (વિ)સમર્પણની દિશા લેનાર. [દીક્ષા].
 સમર્પણું (કિ)લક્ષિતપૂર્વક આપવું. ધરવડું, પૂજવડું.
 સમલો (ના)પુરા રૂપકીની એક નંતની ટોપી.
 સમવર્તી (વિ) સરખી દરમિયાન.
 સમવર્તી (ના) ધર્મરાજ, યમ, કૃતાંત.

સમવાય (ના) સંમુદાય, સમૂહ, જમાવ.
 સમર્થ (કિ) ત્યાણ, સમાધ. શાંત પડવું, હો-
 સમશેર (ના) તલવાર, ઘટાર. [લાણ.
 સમષ્ટી(ના) સર્વનો સમાવેશ થાય એવી રિયતિ.
 સમશાન (ના) સમશાન, મસાણુ. [વિરાટરૂપ.
 સમસાનિયું (વિ) ઠાણુ. મસાણિયું.
 સમસ્ત (વિ) સધણું, સન્ધું, સર્વ, સકલ.
 સમસ્તયા (ના) પાદપૂર્તિ. સાન, સહેત.
 સમા (ના) વર્ષ, સંત્વસાર.
 સમાગમ (ના) સહવાસ. સંગતિ. ઓળખાણ.
 સમાધાત (ના) સંપ્રામ, લડાઈ, યુદ્ધ.
 સમાચાર (ના) ખબર, ખાતમી, વર્તમાન, નવી-
 સમાજ(ના)મંડળી, સભા, સભ્યસમૂહ. [નુની.
 સમાણ (ના) સમણ, યોગ્ય ઉમેરણ.
 સમાણું (વિ) સમાન, સરખું, તુલ્ય, બરોબર.
 સમાણી (ના) સોનીનું એક ઓળર.
 સમાધ (ના) દેવડી, સંન્યાસી દટાયો હોય,
 ત્યાં કરેલી દેહેરી. [વેડો.
 સમાધાન (ના) સમજૂતી. છટકારો. નિરાંત, ની-
 સમાધાની (ના) સમાધાન. સમજૂતી. ભે-
 ટ ઉધરાવનાર.
 સમાધિ (ના) યોગનું આઠમું અંગ. ચિત્ત અ-
 ને પ્રાણની પરબ્રહ્મ સાથે એકતા. સમાધ.
 સમાન (વિ) સરખું, તુલ્ય. સપાટ.
 સમાનવૃત્તિ (ના) એક સરખું મનનું વલણ.
 સમાન્તર (વિ) સરખા આંતરાવાળું.
 સમાપ્ત (વિ) પૂર્ણ, પૂરું, ખતમ.
 સમાપ્તિ (ના) છેડો, અંત, પાર, આખર.
 સમારમ્ભ (ના) સારી રીતની શરૂઆત. મે-
 ણાવેડો. રાયજગ.
 સમાર (ના) આસપર ફેરવવાનું પાટિયું.
 સમારવું (કિ) સુધારવું, દુરસ્ત કરવું. કાપી
 છાલી તૈવાર કરવું.
 સમારિયું (ના) સમારને બાંધવાનું દોરડું.
 સમાલવું(કિ)સાવધ રહેવું. અચાવવું.તપાસવું.
 સમાવ (ના) પમાસ, વગ, જગો. [ટકાવવું.
 સમાવતું (કિ) સમાવેશ કરવો. દબાવવું, અ-
 સમાવું (કિ) માવું, સમાસ થવો. હળીમળી
 રહેવું. દબાવું.
 સમાવૃત(ના)ચુકે પાસે રત્ન લઈ જનાર શિષ્ય.

સમાવેશ (ના) સમાસ.
 સમાસ (ના) સર્માવું તે. સંયુક્તશબ્દ. (આ.
 સમાહાર (ના) સંમુખ્ય, સંગ્રહ. [ભૂમાં
 સમિતિ (ના) સભા, પરિષદ. લડાઈ.
 સમિધા (ના) એક યજ્ઞકાષ્ઠ.
 સમીકરણ (ના) સમજું મિશ્રણ. ગણિતને
 એક પ્રકાર.
 સમીપ (ના) પાસે, નજીક, દુકરો. સન્મુખ
 સમીર (ના) પવન, વાયુ (નુઓ) વા.
 સમીસાંજ(ના)સંધ્યાકાળ, દિનાન્ત, સાંધકાળ
 સમું (વિ) બરોબર, દુરસ્ત. સાનું. સમા-
 સમુચ્ચય (ના) સમુદાય. સમાચાર.
 સમુદય (ના) ઉત્કર્ષ, સારો ઉદય. સમુદાય.
 સમુદાય (ના) જથ્થો, ટોળું. સંગ્રહ.
 સમુદ્ર (ના) દરિયો, સાગર, અબ્ધિ, બ્રહ્મ
 ર, પારાવાર, સરિષ્પતિ, ઉદન્વાન, ઉદરિ
 સિંધુ, શરરવાન, અણુવ, રત્નાકર, જલ
 નિધિ, યાદપતિ, અપાંપતિ.
 સમૂહ (ના) સમુદાય, જથ્થો. ઢગલો.
 સમૂળ્ય, સમૂળું (અ)અરોષ, નિરોષ, તમામ
 સમૃદ્ધિ (ના) છત, સુકાળ. પૈસો. આળાદો.
 સમે (અ) સમયે, ટોણે, વખતે. (ના) વખત.
 સમેટવું (કિ) આટાપવું, સંકેલવું. પતાવડ
 સમેત (અ) સાથે, સહિત, લગત, સોબતે.
 સમેદાની, સમે (ના) પીતળની દીવી.
 સમેલ (ના) સમાજ, ભેતર બાંધવાની ખીલી
 સમેા (ના) સમય, વખત, પ્રસંગ, કાળ. રત
 સમેાતી (વિ) હળીમળી રહેનારી.
 સમેાલ (ના) સમેલ, સામેલ, કાનખીલી.
 સમેાવડ, સમેાવડિયું (ના) સરખું, તુલ્ય.
 સમ્પ (ના) એક, એકતા, એકદિલી.
 સમ્પત, સમ્પતિ(ના)સંપત્ત, વૈભવ. ધનહોલત.
 સમ્પન્ન (વિ) સમ્પત્તિવાળું. મેળવેલું.
 સમ્પસમ્પીકું (વિ) સંપવાળું, એકતાવાળું.
 સમ્પાદન (ના) કાસિ. કમાઈ. મેળવવાનું કામ.
 સમ્પાદવું (કિ) મેળવવું. કામ કાઢી લેવું.
 સમ્પી, સમ્પીકું (કિ) સંપવાળું. એકદિલ.
 સમ્પુટ (ના) ઉધાચત્તા બાંધેલાં કાડિયા
 ની ભેડ.
 સમ્પૂર્ણ (વિ) પૂરેપૂરું, આખું, બધું. તમામ.

સમપ્રદાન (ના) ચોથી વિપ્રક્રિતિનો અર્થ. જે
ના ઉદ્દેશથી ક્રિયા અર્થ. તે.
સમપ્રદાય (ના) પરોપર્થથી ગ્યાલતો વહીવટ.
વેદપ્રણીત ધર્મમાર્ગ. રીત. [ગ્રંથ].
સમખંધ (ના) ખોડાણ, વળગણ, લગવડ. સ-
સમખંધી (વિ) સંખંધવાળું. સજી. [જે તે ઈં
સમખંધી સર્વનામ (ના) સંખંધવાળા સર્વનામ.
સમખંધન (ના) આઠમી વિભક્તિનો અર્થ.
જેને ઉદ્દેશી ખોલવું તે.)
સમભવ (ના) સકલતા. જોગવાઈ.
સમભવવું (ક્રિ) સભા રહોવો, બની શકવું.
સમભવિત (વિ) શક્ય, સંભવવાળું. [ફિલ્લું].
સમભવાવડું (ક્રિ) શ્રવાણ કરાવવું, સાંભળે તેમ
સમભાર (ના) શાક, અયાણાવગેરેનો મસાલો, હ-
સમભારણું (ના) સમભાર. યાદગીરી. [વિજ્ઞ].
સમભારવું (ક્રિ) યાદ કરવું અથવા કરાવવું.
સમભારિયું (વિ) સમભાર જેમાં ભરેલો એવું.
સમભાવના (ના) સંભવ, કાવ્યનો એક અલંકાર.
સમભાવિત (વિ) સંભવિત, પ્રતિષ્ઠિત, આખરદાર.
સમભાષણ (ના) વાતચીત. ખોલચાલ.
સમભાણ (ના) ફાળણ, રક્ષણ. તમાસ.
સમભાણવું (ક્રિ) પાળવું, રક્ષણ કરવું. સાવધ ર-
સમભોગ (ના) સ્ત્રીસંગ. રતિવિલાસ. [ફિલ્લું].
સમભ્રમ (ના) ભ્રમણા, બહાવરાપણું.
સમભત (વિ) કળલેલું, માન્ય.
સમભતિ (ના) કળવગ્ર. ટેકો. માન્યતા.
સમ્મત (ના) લીડાલીડ. હંદાહંદ.
સમ્માર્જન (ના) સફાઈ. સાફસુદી.
સમ્માર્જની (ના) સાવરણી, ઝાડ, છુઆરી.
સમ્યક (અ) સારીપેઠું. ખરેખર. પૂરું.
સર (ના) સરોવર. બાણ. માથું. સુદલ અને
મુદતનો શુણકાર.
સર (વિ) મુખ્ય, ઉપરી. જેમ સરસળા,
સર (અ) પ્રમાણે, રૂએ. જેમ વખતસર,
સરઈયો (ના) સરેયો, સુગંધી વેચનાર. આ-
સરકટ (ના) તીરનો ઢાણો. રાડું. [ભીરી].
સરકણું (વિ) લપગણું, ચીકણું.
સર કરવું (ક્રિ) છતી લેવું. પાર પારવું.
સરકલ (ના) ફરીણ. ગોળ (અથેલ).
સરકવું (ક્રિ) નવું. ખસવું લમસવું.

સરકસ (ના) વરઘોડો. તમાસો.
સરકાર (ના) રાજ. રાજ્યાધિકાર. માલિક. ધણી.
સરકારી (વિ) સરકાર સંબંધી, રાજકીય. જન-
સરકો (ના) ખાટો થયેલો રસ. [હિર].
સરક્યુલર (ના) ધણે ઠેકાણે ફેરવવાનો એક લેખ.
સરખામણી (ના) તુલના, મુકાબલો.
સરખાવવું (ક્રિ) મુકાબલો કરવો, તુલના કરવી.
સરખું (વિ) સફેદ, સમાન, મળવું. જેવું.
સરખેસરખું (ના) સંગોવડિયું. તુલ્ય, સમાન.
સરચ (ના) રવ, રવજ, સુરસદન, બેહેરત.
સરગવો (ના) સેગટો. એક ઝાડ.
સરંગ (ના) ખલાસીનો ઉપરી. સુરંગ.
સરજન (ના) સર્જન, નિર્માણ, ઉત્પન્ન. સ-
શ્રવેષ [અથેલ] કરનાર (ઈશ્વર.
સરજનહાર (ના) સુજનાર, નિર્મિતા. પેદા
સરજવું, સરજવડું (ક્રિ) ઉત્પન્ન કરવું.
સરજવું (ક્રિ) પેદા થવું, નિર્માણ હોવું.
સરજેરી (ના) જોર. બળતકાર. તોડાન. ઉપરવઠે.
સરજામ (ના) સામગ્રી, સામાન. જગીર.
સરડવું (ના) સદવું. વાંસકામડાં બાંધવાં.
સરડો (ના) એક જનવર.
સરણાઈ (ના) પીતળની પીપી, એક વાજી.
સરત (ના) હારજીતની સ્પર્ધા. ફોમ, સુરત.
સરતા (ના) સુરત, ફોમ. ધ્યાન. દૃષ્ટિ.
સરદાર (ના) આગેવાન. અધિપતિ. અમીર.
સરદારી (ના) સરદારપણું. [જગીરદાર.
સરનશીર (ના) પ્રમુખ, સુખી, ચેરમેન [અથેલ].
સરનામું (ના) નામહામ. ચેરમેન [અથેલ].
સરપણું (ના) બળદણ, બાળવાનાં લાકડાં.
સરપાવ (ના) મોટા તરફથી અપાયેલું. ઈનામ. બ-
સરકરાજ (વિ) નામોદિત, આગરદાર. [શિશ].
સરકરાજ (ના) સ્તુતિ, વખાણ. શ્લાઘા.
સરખત (ના) પેલો, ત્રાકારનું પાણી.
સરભર (વિ) ખરાખર. પૂરેપૂરું, સરખું.
સરભરા (ના) આદરસંકાર, આજ્ઞાસ્વામીતા.
સરચિયો (ના) એક નરકનો જવડો.
સરવ (ના) એક ખરવું ઝાડ.
સરવણું (અ) પ્રાણી, સિવાયનો લીખારી.
સરવરિયાં (ના) ગરમરિયાં સહેજસાજ વર્ષાદ-
ગરવસ (વિ) સંવેરવ, સંધણું, અધું. [ની છાંટ.

સરવાણી (ના) પાણીનો ઝરો.
 સરવાયું (ના) લેણલેણનો આંકડો.
 સરવાળે (અ) છેવટે, અંતે.
 સરવાળો (ના) સંકલન, મેળવણી, ધેરીજ.
 સરવું (કિ) પાર પડવું. ખસવું. જવું [જણી.
 સરવે (ના) [અંગ્રેજી] જમીનની માપણી, મો.
 સરવેપાણું (ના) માપણીખાણું. [દાર
 સરવેયર (ના) [અંગ્રેજી] માપ કરનાર, મોંજણી-
 સરવો (ના) ઉદાર, પુરુષ. ધી હોમવાનું રાય
 સરસ (વિ) રસવાળું. રસિક. સુંદર. વિશેષ.
 સરસ (ના) એક ચોક્કસ પદાર્થ. એક જાડ.
 સરસર (અ) ઝડપથી, એકદમ.
 સરસવ (ના) સર્પેષ, એક ધાન્ય.
 સરસાઈ (ના) ચડાચડી, ખરોખરી, રૂપણી.
 સરસામન, સરસામાન (ના) સામાન. ધર વા.
 સરસાસરસી (ના) સરસાઈ, રૂપણી. [ખરો.
 સરસેયું (ના) સરસવનું તેલ.
 સરસી (ના) ચઢતી, ઉત્કર્ષ. તળાવ.
 સરસીરુહ (ના) કમળ, પદ્મ, અરવિંદ.
 સરસું (ના) સાથેનું. સરસ, ચઢિયાણું.
 સરસુખો (ના) મોટો સુખો. મહાલકરી.
 સરસવતી (ના) વાગ્દેવી, શારદા. બ્રાહ્મી. એક
 સરહદ (ના) સીમાડો, છેવટની હદ. [નદી.
 સરળ (વિ) સ્તીધું. સ્વાભાવિક. સેહેલું. નિ-
 સરળતા (ના) સરળપણું. [ખાલસ.
 સરાંડી (ના) કરાંડી, સૂકાં જાડવાં.
 સરા (ના) ઝરણ. પ્રવાહ. ધોધવો. સરાહ, ધર-
 સરાહ (ના) ફાંસ. ઝીણી સળીની ફરચ.
 સરાકતી (વિ) ભોંયલાહવાળી ઈનામી જમીન.
 સરાણુ. (ના) શાણુ, ધોર કાઢવાનું યંત્ર.
 સરાણેચઠાવણું (કિ) હાર પાડી આપણું. ધાર
 સરાધ (ના) શ્રાદ્ધ. [કાઢવી.
 સરાફ (ના) સાહુકાર. નાણાવટી.
 સરાફી (ના) સરાફનો બધો. નાણાવટું.
 સરાવણું (ના) કોડિયું (હોવા કરવાનું).
 સરાવણું (કિ) શ્રાદ્ધ કરાવવું.
 સરાસર, સરાસરી (અ) સુમારે. લગભગ.
 સરાસરી (ના) સરખા પ્રમાણનો આડસટો.
 સરાહ (ના) સરા, મકાન, મોહોડાં. ધર્મશાળા.
 સરાહવું (કિ) પ્રેરણા કરવી. ચડાવવું.

સરિતા (ના) નદી, તરંગિણી, શૈવલિની, ત-
 ઠિની, લાદિની, ધુની, સોતરવતી, દ્વીપવતી,
 સવંતી, નિમ્નગા, આપગા.
 સરિયત (ના) સરત, હોડ, હારજતની રૂપણી.
 સરિયામ (વિ) બંહેર. ધોરી, સીધું.
 સરિયો (ના) કસણનો દોડો.
 સરૂ (ના) સરવનું જાડ.
 સરૂ (વિ) પાકવું, સિધું.
 સરૂ (ના) રવરૂપ, નિરૂપ.
 સરૂપ (વિ) સરૂપ સુંદર આકૃતિ.
 સરૂપના (ના) ચર સુકિતમાંની એક.
 સરૂસ (ના, અ) સરાસરી.
 સરૂંગ (ના) રંગની વેચનાર.
 સરૂંગ (ના) કમળ, ઉત્પલ, પદ્મ.
 સરૂંડું (ના) પતળો સાંઠો.
 સરોહો (ના) રવરોદય, એક શ્વાસવિદ્યા. એક વા-
 સરોહ (ના) કમળ, સરોજ. [નું. સૂઝી.
 સરોવર (ના) મોટું તળાવ.
 સરો (ના) પ્રકરણ, અધ્યાય. સુષ્ટિ.
 સરોકાક્ષાર (ના) સાહ્યાર, એક સાર.
 સર્પ (ના) સાપ, ભુજંગ, વશિયર.
 સર્પરાજ (ના) વાસુકિ નાગ.
 સર્વ (ના) સઘળું, ખણું, સંપૂર્ણ.
 સર્વજ્ઞ (વિ) સઘળું જાણનાર (ઈશ્વર).
 સર્વજ્ઞ (ના) બુધ, (નુઆ) ધકલિજ.
 સર્વતોમુખ (ના) પાણી, જળ. સર્વતર રસોતો ક-
 સર્વેત્ર (અ) સર્વ સ્થળે, સઘળે ઠેકાણે [નાર.
 સર્વથા (અ) સઘળે પ્રકારે, બધી રીતે.
 સર્વદા (અ) હંમેશા, નિત્ય. (વિ) સર્વ દેનાર.
 સર્વનામ (ના) નામને બદલે પપરાતા શબ્દો.
 સર્વભક્ષ (વિ) સઘળું ખાનદાર (અગ્નિ, દાંડ ઈં).
 સર્વમાન્ય (વિ) સૌ કબ્જ કરે તેણ.
 સર્વઆપક (વિ) સઘળે પ્રસરેલું.
 સર્વેત્ર (વિ) સરવસ, સઘળું, સંપૂર્ણ, સકલ.
 સર્વોત્કૃષ્ટ (ના) સંપૂર્ણ અંગ. સર્વ અંગ સુહિત પદાર્થ.
 સર્વોત્તીર્ણ (વિ) સઘળી જુદો (ઈશ્વર).
 સર્વોચ્ચ (ના) શાસ્ત્રસિદ્ધિ, ગૌતમ, અર્જુન.
 સર્વે (વિ) સઘળા, બધા. [વિશ્વર.
 સર્વેશ, સર્વેશ્વર (ના) સકલો ઈશ્વર, પર-
 સર્વોત્કૃષ્ટ (વિ) સઘળી સાર, ઉત્તમ, શ્રેષ્ઠ.

સહનતા (ના) સહન કરવાપણું, આમોશી.
 સહનશીલ (ત્રિ) આમોસવાળું, ધીર.
 સહવર્તમાન (ત્ર્ય) સાથે, જોડે, સહિત.
 સહવાસ (ના) સાથે રહેવું તે. પરિચય. દેવ.
 સહસા (અ) એકદમ, વગરવિચારે.
 સહસ્ત્ર (વિ) હજાર, ૧૦૦૦ (સંખ્યા).
 સહસ્ત્રપત્ર (ના) દમણ, મહોત્પલ.
 સહસ્ત્રવીર્ય (ના) કૂર્વા, એક વનસ્પતિ.
 સહસ્ત્રવેધી (ના) હિંગ, એક મસાલો.
 સહાય, સહાયતા (ના) મદદ. કુમક. કૃપા.
 સહાયી (વિ) મદદનીસ, સહાયક.
 મહિત (અ) સાથે, સુદ્ધાં.
 સહિયર (ના) સૈયર, કાકાબળિયા.
 સહિયર (ના) સૈયર, સખી, બેહેનપણી.
 સહિયાર (ના) સૈયાર, ભાગ, વાંટો.
 સહિયણ (ના) ક્ષમાશીલ, સખી.
 સહી (ના) સૈયર, સખી, બેહેનપણી.
 સહી (ના) મહું. કળલાત. (અ) સિદ્ધ, નક્કી, પાર.
 સહી (ના) સિદ્ધ, મુગેંદ્ર, પચારય, હર્યક્ષ,
 કેસરી, હરિ.
 સહીસલામત (અ) હેમખેમ, સુખરૂપ, નિર્ભયમું.
 સહુ (વિ) સહ, સૌ, સર્વ.
 સત્કથ (વિ) મોટા મનવાળું, દિલદાર.
 સહોદર (વિ) સગાભાઈ. એક માથે જણેલા.
 સહોદર (ના) સગા ભાઈ. સગી બેહેન.
 સહ (વિ) સહન થાય તેવું.
 સળ (ના) કાપો, સોળ, હીસોટો.
 સળકડી (ના) શલાકા, સળી.
 સળકડી કરવી (કિ) ચીડવડું, ઉકેરવડું.
 સળકડું (ના) સળકડી. ઉકેરણી.
 સળકમ (ના) સળેખમ, સળેખ, એક રોગ.
 સળકવું (કિ) આમતેમ હાલવું. ચળવળવડું.
 સળકું (ના) કાંટા ઉપાડવાનું ચાચ.
 સળકો (ના) સળકો, વેગ.
 સળગવું (કિ) બળવડું, લાગવડું. ટટો થવો.
 સળગાવવું (કિ) બળે તેમ કરવું, લગાડવું, પેટવડું.
 સળવળ (ત્ર્ય) ચળવળ. વાંકુંચૂકું આળોડવું તે.
 સળવળું (કિ) આમ તેમ લોટાવું હાલવડું.
 સળવું (કિ) સડવું, કોહવું, સળી ટડવું.
 સળિયો (ના) લાંબા બંદી સળી. બગ.

સળી (ના) શલાકા, સળકડી. રોગ.
 સળેકમ, સળેખમ, સળેખમા. (ના) શ્લેષ્મા, એક
 સળો (ના) સડો, લળવડું તે રોગ. કાંટકુંડ.
 સળિયો. વેરાયલો કંઠી.
 સા (વિ) શાહુ, સાહુ, પ્રામાણિક
 સા (પ્ર) શરાશીદર્શક. જેમ નંપલસા.
 સાઈ (ના) રવામી, મહુડાહબ. ભેટ. આલિંગન.
 સાંધકું (ના) ક્ષેમકુશલ-ભેટ. આલિંગન.
 સાંકડ (ના) સંકડાસ, સંકેતવાળી હાલત મુ-
 સાંકડું (વિ) સંકેતવાળું. નહવડું. [સિખત.
 સાંકડું (કિ) સાંકે કાઢવો, અડસટ્ટો લેવો.
 સાંકળ (ના) શૃંગલા, ઘાહુના આંકડાની દોરી.
 સાંકળિયું (ના) અનુક્રમણિકા, સચિપત્ર.
 સાંકળી (ના) ઝીણી ઝીણી કરિયો. નેડીંદરે-
 લો દોરો. કંઠી. [ગનું ધરણું.
 સાંકળું (ના) સોનારપાના આંકડાનું હાથપ-
 સાંકો (ના) અડસટ્ટો, સુમાર
 સાંખવું (કિ) સહન કરવું, ખમવડું.
 સાંખ (ના) શક્તિ, ભરણી, એક હથિયાર.
 સાંખરી (ના) સમંતનાં ઝાડની સિંગ, એક શાક.
 સાંખલું (ના) બાળકની કોટનું એક ધરણું.
 સાંખળવું (કિ) સાથે વળગી રહે તેમ બાંધવડું.
 સાંખામાથી (ના) હાથાવાળી નીચા ઘાટની ખુરસી.
 સાંખી (ના) ભંડાર. રંગમંડપનો સાથિયો, સાંજ.
 સાંચરવડું (કિ) જવડું, પધારવડું.
 સાંચવડું (કિ) સંચવડું, એકડું કરવડું. ખરીદી શ-
 સાંચો (ના) સંચો, ચંત્ર. ભ્રમાવ. [ખવડું.
 સાંજ (ના) સાંજનાં ગાવાતાં ગીત. સાંગી.
 સાંજો (ના) સંચાવ, ધુધરાધારીનો માવો. રે.
 લમોનો તણાઈ આવેલો કચરો.
 સાંજ (ના) સંધ્યા, દીવાળીત, સાયંકાળ.
 સાંકો (ના) છાડનો મોઢો અને લાંબો દારો.
 સાંક (ના) ખણક, ગોધો, મોટો બળદ. એક જ-
 સાંકણી (ના) જોડની એક જાતિ. [તવું બેઠું.
 સાંકિયો (ના) સાંક. ગોધો. જોડ.
 સાતર (ના) રસોઈની સામગ્રી, સીધું, આમાન.
 સાંતવડું (કિ) સાંતાડવડું. જોડું મેલવડું.
 સાંતળવડું (કિ) ધી તેલમાં સેકવડું.
 સાંતી, સાંતીકું (ના) હળ. [ગણોત.
 સાંચ (ના) ખેડવા આવેલી ભોંચણું બાકું.

સાંધનું (કિ) ગણોતે જમીન ખેડવા આપવી.
 સાંધનું, સાંધા (ના) જવા, બંધ.
 સાંધીડો (ના) ખેડ, ખેડેલું, કૃષિકાર.
 સાંધ (ના) ચીરો, ફાટ, સાંધો.
 સાંધણ (ના) પૂરણી, અનુસમાન.
 સાંધવું (કિ) જોડવું, સીવી વેડું, સાંધણ લગાડવું.
 સાંધો (ના) સાંધ, સન્ધિ, જોડવાની જગા.
 સાંધડું (ના) સમુદ, બાધાચતા કોડિયાની જોડ.
 સાંધડું (કિ) સંપાદન થવું, મળવું, જડવું.
 સાંધવું (કિ) સાંધવું, હવાલે કરવું.
 સાંધેલ (ના) બુસરીની લાકડાની ખીલી.
 સાંધેલું (ના) ખાંડવાઈ એક બોલાર.
 સાંધેલવું (કિ) વિરાટવું એકું કરવું, યાદ આપવું.
 સાંધણ (કિ) શ્રવણ કરવું, કાને પરવું.
 સાંધણી (ના) છપી મસલત, શ્રમ કરેરણી.
 સાંધવું (વિ) ધીમું, નરમાસવાળું.
 સાંધાં (ના) વાંધો, કાંધો, તંગી, સંશયો.
 સાંધારિક (વિ) સંસારસંબંધી, વ્યાવહારિક.
 સાંધો (ના) સંશય, સંદેહ, વસવસો.
 સાંધી (ના) સાંધની લાંબી નાડી ડાળિયો.
 સાંધો (ના) મોટી સાંધી.
 સાંધર (ના) સાંધર, શંકા.
 સાંધરવું (કિ) ખોલાવવું, સાદ કરવો, ખોલારવું.
 સાંધર (વિ) આસરવાળું, મૂર્તિમાન.
 સાંધર (ના) સાંધર, ખાંડના ચળકતા ગોંગડા.
 સાંધરિયું (વિ) સાંધર જેવું, ખાંડપાયલું.
 સાંધર (વિ) વિદ્વાન, બહેલું.
 સાંધાત (અ) પ્રત્યક્ષ, નજરોનજર, ખુલ્લું.
 સાંધાતકાર (ના) પ્રત્યક્ષ સાંધારતું દર્શન.
 સાંધી, સાંધ્ય (ના) શાહેદ, નજરે જોનાર માણસ. શાહેદી.
 સાંધ (ના) સાંધી, શાહેદી, વડ, સાંધા.
 સાંધિયું (ના) સાંધાપર પાડવા માટેનું કળ.
 સાંધા (ના) ગણના, ટેક, આપ, પ્રસિદ્ધિ.
 સાંધી (ના) ગાયનની વચમાંનો દોહરો, મરાઠી કવિતાનું એક વૃત્ત.
 સાંધ (ના) શાક, એક જાતનાં લાકડાનું ઝાડ.
 એના ગોળ લાકડાને કાયલ અને ચારસને સાંધ (ના) હોરાક, ફાંસ, [ખીમ કહે છે.
 સાંધર (ના) દરિયો, સમુદ્ર (જુઓ).

સાંધરગોટા (ના) કાલકો, એક ઓપધિ.
 સાંધરીત (ના) શિષ્ય, ચેલો.
 સાંધવાન (ના) સાંધનાં લાકડાં.
 સાંધવાની (વિ) સાંધના લાકડાનું.
 સાંધાળ (ના) સદ્ભો, ફેટેલી છે.
 સાંધિત (વિ) સંકેતપાત્ર.
 સાંધ્ય (ના) ૭ શાસ્ત્રમાંનું એક. એમાં તત્ત્વની સંખ્યા ૬૬ છે.
 સાંધ (વિ) અંગસહિત, (મા) એકાદ્યધિયાર.
 સાંધાપાંગ (વિ) અંગપાંગ સાથે, સંપૂર્ણ, પૂર.
 સાંધ (વિ) સત્ય, સાચું. [રિપૂલું.
 સાંધવટ (ના) સત્યતા, સાચાપણ.
 સાંધવણ, સાંધવણી (ના) સંભાળ, જતન.
 સાંધવડું (કિ) સંભાળવું, જાળવવું, પ્રાધિકરણ.
 સાંધાઈ (ના) સાંધવટ, સત્યતા.
 સાંધ (વિ) સત્ય, ખરું, પ્રમાણિક.
 સાંધે (અ) ખરેખર, નક્કી, નિશ્ચય.
 સાંધ (ના) સત્ય, જરૂરનો સામાન, સાળગાદિ.
 સાંધવું (કિ) માંજવું, ચસીતે સાફ કરવું.
 સંધસરનમ (ના) સામાન, શોભિતી સામગ્રી.
 સાંધિન્દા (ના) ગાનાર નાચનાર જેડે વગાડનાર.
 સાંધખાર (ના) સર્વિકાશાર, એક જાતનો ખાર.
 સાંધ, સાંધસમું (વિ) હેમખેમ, આપું. નિ.
 સાંધ (ના) ફરોડ, બરડાનું હારડું. [રિગીડ.
 સાંધકો (ના) ચાખક લાકડીનો સપાટો.
 સાંધમાર (ના) હાથી સાથે લડનારો મલ.
 સાંધમારી (ના) હાથી અને મલની લડાઈ.
 સાંધાજત (ના) સાંધે કર્યાની કળલાતનો લેખ.
 સાંધાંતખળાં (ના) સાંધે તથા તેખળાંનો વિવાહ.
 સાંધી (ના) ગાડીની ખેઠક.
 સાંધીન (ના) એક રેસમી કાપડ.
 સાંધે (ના) અદલોખદલો. કન્યાની આપણી સોદા.
 સાંધ (અ) બદલો, અવેળમાં.
 સાંધો (ના) એક ખોરાક, ગાડીનો બગાર, મોજા.
 સાંધ (વિ) પ્રથિ, ૬૦. (સંખ્યા).
 સાંધી (ના) ૬૦ વર્ષની હિમ્મત, ૫૫૫૫.
 સાંધી (વિ) ૬૦ દિવસનાં તૈયાર થતી (જુઓ).
 સાંધીસ, સાંધીસ (વિ) ૩૭ (સંખ્યા). [ગિરો.
 સાંધલો, (ના) સાંધલો, કાયલ, ખેરાતું લૂગડું.
 સાંધા, સાંધી (વિ) સાંધ, સાંધાસહિતનું.

સાહી (ના) શાહ, ઘેરાનું રેસમી લુગડું.
સાહુ (ના) વહની બેહેન (સાળી)નો વર.
સાણું (ના) બિલાપાત્ર, છાછર શિકાર.
સાણસી (ના) એક સોની લુહારનું ઓભર.
સાણસો (ના) મોટી સાણસી. એક ચીપીયો.
સાણું (ના) સ્વપ્ન, ઊંઘમાં થતો મિથ્યાભાસ. કોઠીનું બાકું.

સાત (ના) સપ્ત, ૭ (સંખ્યા). અગ્નિની જ્વાળા, અપ્સરા, અનર્ણ, ઉપધાતુ, ઋષિ, કલ્પ, રામાયણનાં કાંડ, ક્રોધિતાનું લક્ષણ, ગમક, ચિરંજીવ, તાલ, દ્વીપ, ધાતુ, પદાર્થ, પાતાળ, પુરી, બ્રહ્માના પુત્ર, ભૂમિકા, રાજ્યાંગ, સ્વર્ગ-લોક, સમુદ્ર, આયતના સ્વરૂપ્યાદિ સાત ગણાયછે.

સાતડેસાત (અ) કંઈજ નહિ. મીઠું. (ના) સાનના અંકનો ઉચ્ચાર.

સાતપટ્ટી (ના) સાત કાંટાની ખાડી.

સાતપટ્ટી (વિ) સાત પડવાળી (શટલી).

સાતપડો (ના) ચામડીના સાત પડ પાછીને થ.

સાતપુડો (ના) એ નામનો પર્વત. [ચિત્રું ગોઠ.

સાતમ (ના) સપ્તમી, સાતમી તિથિ.

સાતવો (ના) સકત, સાતું, સેકેલા ધાન્યનો લોટ.

સાતા (ના) આરામ, દરાર, સંતોષ.

સાતિ (ના) અપસાન, અંત.

સાનીનક (ના) સતીનક, વડાણ એક ઢોળ.

સાતુ (ના) સાતવો, સેકેલા અનાજનો લોટ.

સાત્તિનક (વિ) સત્ત્વગુણવાળું.

સાત્તિવલ્લાવ (ના) શરીરપર થતી અસરો (રસ-સાથ (ના) સંગાથ, સોખત. [સાસુમાં).

સાથરિયો (ના) સાથરી માંડી સામાન વેચનાર.

સાથરી (ના) પયારો. નદી કિનારે બ્રાહ્મણો-

એ કરેલી બેઠક.

સાથરો (ના) ધાસની પધારી. ચોકો.

સાથળ (ના) જંઘા, બાં. [નામણ.

સાથિયો (ના) સ્વરિત્ક, આંગણે પાડવાનું ચિ-

સાથી (વિ) સોળાની, જોડિયો, મદદગાર. સા-

સાથી (અ) શા કારણથી? [રથી. હાળી.

સાથીકું (ના) હળ, નાંગર.

સાથે (અ) જોડે, સંખાતે.

સાધ (ના) શબ્દ, અવાજ. જૂમ, ધાંટો. હોહારો.

સાહજપર (ના) સુદાર તરફથી થતું ધર્મોદ્ધ.

સાહડી (ના) ચટાઈ, પાટરણું (ધાસ છટિયાનું).

સાહડો (ના) એ નામનું એક ઊંડ.

સાહર (ના) લહાવો. કોડ. અભિલાષ.

સાહર (અ) હાબર, રજી, વિહિન.

સાહાઈ (ના) સાદાપણ, સરળ સ્વભાવ.

સાહું (વિ) ભલકાવગરનું. કીકું. સરળ. મુડ.

સાધ (ના) સાધુ, સત્યરૂપ.

સાધક (વિ) સાધનાર, વજનાર. સહાયક.

સાધન (ના) સાહિત્ય. લેખી સિદ્ધ કરાયેલો.

સાધન ચતુષ્થ (ના) મેક્ષનાં ચાર સાધનો.

૧ વસ્તુવિવેક, ૨ વૈરાગ્ય, ૩ શમાદિસંપત્તિ (શમ, દમ, હપરતિ, તિતિક્ષા, સમા-

ધાન, અને શ્રદ્ધા) ૪ સુમુક્તવ.

સાધના (ના) સિદ્ધ કરવાની ક્રિયા. [ખર્ચવર્ણ.

સાધવું (કિ) સિદ્ધ કરવું વડા કરવું. સાધી કે-

સાધારણ (વિ) સામાન્ય, મધ્યમ. સાધનનિક.

સાધારણધર્મ (ના) ધણાને લાગુ પડે એવો ધર્મ.

સુરખો સ્વભાવ.

સાધિત (વિ) સાધેલું, પાર પાડેલું.

સાધુ (વિ) સાફ દાનતત્વ, પ્રામાણિક, સાદું.

શાહ. શુદ્ધ.

સાધુ (ના) વેરાગી, જોગી, જ્ઞાની, ભક્ત.

સાધ્ય (વિ) સાધી શકાય તેવું, શક્ય.

સાધની (ના) સાધુવતિવાળી સ્ત્રી, પતિવ્રતા, દાતી.

સાન (ના) સમજ, ડહાપણ. છટા. અવેજ,

સાટે મૂકેલું તે. ઇસારત.

સાનક (ના) ઠીકરાની તારક.

સાનન્દાશ્રયે (ના) આનન્દસહિત (આશ્રયે.

સાની (ના) પીળાયલા તલનો ભૂડો, ખાલ

તળતાં ખરેલો ભૂડો.

સાનુકૂળ (વિ) અનુકૂળ, મદદગાર, સહાયક.

સાનુસ્વાર (વિ) અનુસ્વારસહિત (અક્ષર).

સાન્તવન (ના) સાંત કરવાની ક્રિયા. ધારણ, સં-

સાન્દૃષ્ટિક (ના) તાત્કાલિક દૃષ્ટ. [પ્રાધાન.

સાન્નિધ્ય (ના) સમક્ષ. નજીક, પાસે.

સાપ (ના) સર્પ, બુજંગ, હરગ.

સાપણ (ના) સાપની માદા. [મીઠીની ખોલ.

સાપની કાંચળી (ના) સાપે ઉતારેલી છાંય ચા-

સાપખામણી (ના) એક ભતનો નાનો સર્પ.

સાપેણ (ના) સર્પિણી, સાપણ. સાંપના આ-
કારનું ચિહ્ન.
સાપેણિયું (ના) સાંપનું બચ્ચું, નાનો સર્પ.
સાફ (વિ) સ્વચ્છ, ચોખ્ખું, સપાટ, સરળ. સ્પ-
સાફ (અ) તદ્દન, ખોલકલ. [ઇ. શુદ્ધ.
સાફસુદ્ધ (અ) સ્પષ્ટ, સ્પષ્ટ, ચોખ્ખવટદર્શક.
સાફી(ના)ભાંગ છણવાનો કે ચલમપર વીટવાનો.
સાપી (અ) વગરવટાવે. [કટકો. પતરાળ.
સાખર (ના) શમ્બર, એક જનાવર.
સાખરસિંચું (ના) સાખરનું સિંચું.
સાખરી (ના) સાખરની માદા. શખરની સ્ત્રી.
સાખરી(વિ)શખર-સંખર-સંખધિ (મંત્ર ઈ૦).
સાખલિયો(ના)આછા કુમાસનું નીળીદારખાપડ.
સાપુ (ના) મેલચીકાસ કાઢવાની એક બનાવટ.
સાપુગોળો (ના) એક ખોરાક. (વિ) લીસું
અને ભરાઈ.
સાપેલો(ના)વરઘોડામાં વાહનપરબેઠેલું છાકરું.
સાપે (ના) ચાર વેદમાંનો એક, એ વેદના વિ-
ભાગ. ચાર ઉપાયમાંનો એક. સ્વામી, પ્ર-
ણ (કવિતામાં). સાંપેલાના છેડાનો લોહનો.
સામગ્રી (ના) સાહિત્ય, સાધન. [વીટા.
સામઠું (વિ) બધું, એકઠું.
સામત, સામદ (ના) સામન્ત, ખંડિયોરાળ.
મહાશૂર યોધો.
સામન્ત (ના) સામત. (વિ) પાસેનું.
સામર (ના) એક ઝાડ.
સામથ્યે (ના) બળ, જોર.
સામથ્યવાન (ના) સમર્થ, બળવાન.
સામસામાં (અ) સન્મુખ, નજરોનજર.
સામજિયો (ના) ત્રીકૃષ્ણ, ધનશ્યામ.
સામણું (વિ) સ્થાવર, દાળાસ પડતું રંગનું.
સામાદસકત (ના) માલધણીના ચોપડામાં
પાડી આપવાનું ખાલું. ચિઠ્ઠી.
સામાન (ના) ચીજવસ્તુ, માલ.
સામાનસર્જનમ (ના) રાગસ્થીલાં, ચાલેમત્તા.
સામાન્ય (વિ) સાધારણ. સાવૈજનિક.
સામાન્યનામ (ના) ભટિવાચક નામ.
સામાન્યો (ના) વેશ્યા, શુભકા (રસશાસ્ત્રે).
સામાપાંચમે(ના)ભાદરવા શુદ્ધ ૫, કાવિપૂર્વમી.
સામી (ના) સ્વામી, પતિ.

સામીલ (વિ) મીલાપી, મળતિયું.
સામું (અ) સન્મુખ, નજર આગળ. હટેબહાર.
સામું (વિ) સામેનું, સન્મુખનું. ઉલટું.
સામુદ્રધુની (ના) સમુદ્રને નેડનારી ખાડી.
સામુદ્રિક (ના) હસ્તરેખા નેવાની વિદ્યા.
સામે (અ) બેઅદખ, ઉલટાપણુંદર્શક,
સામેરી (ના) એક રાગ.
સામેલ (ના) સામેલ, ધુસરીની કાનખીલી.
સામેયુ (ના) સામે તેડવા નહું તે.
સામેો (ના) એક ખટધાન.
સામેણું (ના) સામેયું, સામું તેડું.
સામેપચાર (ના) સામ ઉપાય, મધુર ભાષણ.
સામપ્રત(ના)આધુનિક ચાલતા કાગમાં, હમણા.
સામળ(ના)અખાસહિત શિવ,(નુઓ) મહાદેવ.
સામ્ય (ના) સરખાપણું, મળતાપણું, સાદૃશ્ય.
સાય'સ'ધ્યા (ના) સાંજના કરવાની સંધ્યા.
સાયક (ના) બાણ. ખડ્ગ.
સાય'કાળ (ના) સમીસાંક, સંધ્યાકાળ.
સાયર (ના) આબકારી જગત. સાગર.
સાયુજ્ય (ના) ચારમાંની એક મુક્તિ. એકતી.
સાર (ના) તત્ત્વ. મતલબ. તાત્પર્ય. લાભ.
બોધ. અર્થ. વેદ.
સાર (વિ) સાર, રૂઠું, મજેનું.
સારંગ (ના) એક રાગણી. સારંગી. હરણ.
હાથી. સિંહ. હંસ. ચાતક. મોર. કોકિલ.
વીણ. ભમરો. ફૂલ. કમળ. સંખ. ધનુષ.
મેઘ, એક વસ્ત્ર. કેરી. ચંદન. કપૂર. સો-
નું. રત્ન. પૃથ્વી. રાત. પ્રકાશ. કામદેવ.
અનેક રંગ.
સારંગપાણિ(ના) સારંગ ધનુષ ધરનાર; વિશ્વ.
સારંગી (ના) સારંગ, એક વાલું.
સારડી (ના) વેહ પાડવાનું એભરું.
સારામ(ના)અતિશય ઝરણુનો કૂવો. કૂવાની નેહેર.
સારથિ, સારથી (ના) પ્રાડીયાન, રથ દાંડનાર.
સારમંડળ (ના) એક ૩૨ તારનું વાલું;
સારવા (ના) સારી જમીન.
સારવાન (ના) ઠંડ હાંકનારો.
સારવું (ક્રિ) અદ્વાયી ક્રિયા કરવી. વેહ પાડ-
વો. પહેરવું. મૂકવું. લગાડવું. પાર પાડવું.
સારસ (ના) એક પંખીની જાતી. [ક

સારાવાનાં (ના) શુભ કામો. રૂઠાવાનાં.
 સારાશ (ના) તાત્પર્ય. ઇન્તેખાબ. સક્ષેપ, ભાષણ.
 સારાસાર (વિ) સાર અને માફ.
 સારિકા (ના) મેના, એક પંખી.
 સારીગમ (ના) સારી, ગ, મ, પ, ધ, ની એ
 સાત સ્વર. રાગમાં વપરાતા સ્વર.
 સારીપેડ (અ) તનદુરંદત. પુષ્કળ. પૂરતી રીતે.
 સારીવા (ના) ઔષધિ. [કાળજી.
 સાર (અ) વાસ્તે, કાળે, માટે, ચોધીનો પ્રત્યય.
 સાર (વિ) પસંદ કરવું, સુંદર. પાકું. સુધું.
 ધટલું. નિર્ભય. ઠીક. સાધારણ.
 સાર (અ) ઠીક, વાર, હો.
 સાર કરવું (કિ) રોગ કઢાડવો, ભલું કરવું.
 સારોદ્ધાર (ના) હપથેગી સારનો પ્રકાશ.
 સાર્ય (વિ) અર્થ સાથે, ભાષાંતરસહિત.
 સાર્યક, સાર્યક્ય (ના) કૃતાર્થ, સફળ. પ્રમાણ.
 સાલ (ના) વેડમાં બેસાડવાનો ભાગ. નડતર. વરસ.
 સાલગિરી (ના) વર્ષગાંઠ, જન્મદિવસ. [વરસાણ.
 સાલમ (ના) એક કંદ.
 સાલમપાક (ના) સાલમ વગેરે વસાણાનો પાક.
 સાલમમિશ્રી (ના) સાલમ.
 સાલવટું (કિ) સાલે સાલ મેલવવાં.
 સાલવાર (અ) વરસ પ્રમાણે, વર્ષવાર.
 સાલવું (કિ) દિલમાં ખુચવું, મનમાં લાગવું.
 સાલસ (વિ) ભય, સૂધું. શાંત. નિષ્કંપટી.
 સાલસાઈ (ના) સાલસપણું, ભલમનેસાઈ.
 સાલિયા (ના) ગાડાનો કંટો.
 સાલિયાણું, સાલિયાણું (ના) વર્ષાસન, વરસાણું.
 સાલિયાપાંસલાં (ના) રપાંસવળી પોષિયાં.
 સાલિયું (ના) સાલિયાણું, વરસાણું.
 સાલોક્ય (ના) સંલોકતા. મુક્તિ.
 સાલો (ના) ઐરાતું લૂગડું, છાંયદ.
 સાવ (વિ) સર્વ, બધું, સદન.
 સાવક (ના) શ્રાવક, કૌનમતાનુયાયી.
 સાવકું (વિ) સાપત્નીક, ઔરમાન માના પેટનું.
 સાવચીત, સાવચેત (વિ) જાગૃત, હોશિયાર, સાં.
 સાવચેતી (ના) સાવધાની, હોશિયારી. [વધ.
 સાવજ (ના) વાધ. (વિ) જડબરડ.
 સાવણ (ના) શ્રાવણ માસ.
 સાવણી (ના) સાવરણી, ધુઆરી, ગાહ.

સાવધ (વિ) હોશિયાર, સાવચેત, જાગૃત.
 સાવધાન (વિ) જાગૃત, જાણદાર. અવધાનવાળું.
 સાવધાન (ના) પેકું લક્ષ. તયારી.
 સાવરણી (ના) સંભારની, ધુઆરી.
 સાવરણી (ના) મોટી સાવરણી, તેળાગાની નાડી.
 સાવરિયું (ના) સાસર, શ્વશુરગૃહ.
 સાધાંગ (વિ) છાતી, મરતક, દૃષ્ટિ, મન, વ.
 ચેન, હાથ, પગ અને ગોઠણ એ આઠ અંગ.
 સાસ (ના) શ્વસ. જીવ. [સહિત.
 સાસરવાસો (ના) સાસરે જતી છાકરીને આ.
 પેલી ઓળે. સાસરામાં વસવું તે.
 સાસરવેડ, સાસરવેલ (ના) સાસરાનાં સગાં, શ્વ.
 સાસરિયાં (વિ) સાસરા તરફનાં. [શ્વરપક્ષ.
 સાસર (ના) સાસરાનું ઘર, શ્વશુરગૃહ.
 સાસુ (ના) શ્વશ્રુ, વહૂ કે વરની મા.
 સાહ (વિ) શાહ, સાધુ, સરાફ.
 સાહજન (ના) વેપારી વર્ગ.
 સાહજનમહાજન (ના) વરવેણામાં મળેલા લોકો.
 સાહજિક (વિ) સાહજ મળે એવું. સ્વાભાવિક.
 સાહસ (ના) ઔચિત્ય કામ. જીવના જોખમે
 કરવાનું કાર્ય.
 સાહસિક (ના) સાહસ કરનાર, જોખમ ખેડનાર.
 સાહિત, સાહિત્ય (ના) સાધન, સામગ્રી, સામા.
 સાહી (ના) રેશનાઈ. [ન. દૃષ્ટાંતિક કાવ્ય.
 સાહીળી (ના) સાહેબી, સાહેબપણું, શ્રીમેતાઈ.
 સાહુ (વિ) સાધુ. (ના) તરાફ, દાર.
 સાહુકાર (ના) નાણાવટી, સરાફ.
 સાહુડી (ના) શાહુડી, સાહેડી, એક જનાવર.
 સાહેડી (ના) સારડી, વિધણી.
 સાહેત (અ) તરતેજ, તત્કાલ. [પ્રલામ.
 સાહેબ (ના) ધણી, શેઠ. પદ્મીસૂચક હપનામ.
 સાહેબી (ના) સાહીબી, મોઢાઈનો લાહાવા.
 સાહેલી (ના) સખી, ખેડનપણી.
 સાલ (ના) સહાય, મદદ.
 સાળ (ના) કપડા વણવાનું ચંત્ર. ડાંગર.
 સાળવી (ના) વણકર.
 સાળિયું (ના) સાળ, ડાંગર.
 સાળી (ના) સ્થાલિકા, વહની ખેડન.
 સાળું (ના) કસુબો, ઐરાતું ઝીણું વસ્ત્ર.
 સાળો (ના) સ્થાલ, સ્થાલક, વહૂનો ભાઈ.

સિંહ (ના) કેસરી, વનરાજ, મૃગેન્દ્ર, પંચા-
સ્ય, હર્ષણ, હરિ, કૌશલ્ય, પુંડરીક, પંચ-
નખ, ચિત્રકાચ, એક રોશિ.
સિંહકદી (ના) સિંહ જેવી પીતળી કમ્બરની સ્ત્રી.
સિંહણ (ના) સિંહમી માદા.
સિંહનાદ (ના) કવેડા, રણગર્જના.
સિંહપુચ્છી (ના) એક વનસ્પતિ.
સિંહુલક્ષ્મી (ના) લંકા, સીલોન.
સિંહસ્ય (ના) સિંહરાશિનો જૂહસ્પતિ. ગોદા-
સિંહણ (ના) મંદીર, લોહનો કાટ. [વરી.
સિંહાવકોક્ત (ના) સિંહની પેટ પાછળ ની-
હાળવુંતે. કવિતોનો એક પ્રકાર. [ખેડક.
સિંહાસન (ના) રાજગાદી, સિંહસુખી માયાની
સિંહાસ્ય, સિંહી (ના) વાળિદંતક, અહરો, એ-
સિક્કા (ના) રેતી, પથ્થો. [ક વનસ્પતિ.
સિંહતામય (ના) મૃંકત, રેતીનું રણ.
સિંહદર (ના) એલેક્ઝાંડર ધી એટ બાદશાહ.
સિંહદર (વિ) ક્તેલમંદ, જ્યહારી.
સિંહલ (ના) ચેહેરો, સુખ. ઓપ, પાલીશ [અંચેલો].
સિંહલીગર (ના) સિંહ કરનાર, ચળકાટ આણ-
સિક્કાદાર (વિ) સારા ચેહેરાવાળું. [નાર.
સિક્કાબંધ (વિ) રીલીબંધ, મોહોરવાળું અનામત.
સિક્કેકટાર (ના) રાજની કટારની મોહોરછાપ.
સિક્કો (ના) છાપ, મોહોર, ચેહેરો.
સિંગારા (ના) એક ભતનાં માછલાં.
સિંધાણ (ના) લીટ, નાકનો મળ.
સિંચું (કિ) સિંચેત કરવું. છાટવું. ગોડવડું.
સિચાણો (ના) સ્નેહ, બાળ, એક પક્ષી.
સિત (વિ) ધોણું, શ્વેત. બંધાયલું. સંપૂર્ણ.
સિતછત્રા (ના) શતપુષ્પા, મિસિ. એક વનસ્પતિ.
સિતશિવ (ના) રૂંધવ, સિંધાણ.
સિતા (ના) શ્વેતસુરસા, કાતરીનિર્ગુડી, એ-
ક ઓષધિ.
સિતાબ, સિતાબ (ના) કર્પૂર, કંપૂરું.
સિતાબાળ (ના) પુંડરીક, ધોણું કમળ.
સિતાર (ના) સતાર, એક વાદ્ય.
સિતારો (ના) ગ્રહ, તારો નસીબ.
સિતેર (ના) ડું (સંખ્યા).
સિતોતેર (વિ) ૭૭ (સંખ્યા).
સિંધા (ના) ગાંડના ટેકણનું લાકડું.

સિંધારણું, સિંધાણું (કિ) જવું, પધારણું, વધાયણું.
સિંધ (વિ) નક્કી, પાર પડેલું. તૈયાર, સામીત.
સિંધ (ના) સિંધિવાળો પુરુષ. [મળ. મળ.
સિંધસાધક (ના) ગુરુશિષ્ય. બે પ્રત્યયી પુરુષો.
સિંધાઈ (ના) સિંધપણું. સચ્ચાઈ, મોટાઈ.
સિંધાન્ત (ના) રાહાંત, કરાવ, નિશ્ચય. સિંધનિયમ.
સિંધાન્તો (વિ) અમુક સિંધાંત સંસ્માણ સ-
સિંધાર્થ (ના) ધોળા સરસવ. [મળનાર.
સિંધિ (ના) અસાધારણ, સામર્થ્ય. એ આક-
ગણાય છે. ૧ અભિમા, ૨ મહિમા, ૩ ગ-
રિમા, ૪ લધિમા, ૫ પ્રાપ્તિ, ૬ પ્રાકાશ્ય,
૭ ઇશિત્વ, ૮ વશિત્વ.
સિંધ્ય (ના) પુત્ર્ય નક્ષત્ર.
સિનીવાળી (ના) ચંદ્રની કળાસહિત અમાસ.
સિન્દૂર (ના) એક રાતો મિશ્ર પદાર્થ, નાગસંભવ.
સિન્દૂરિયા, સિન્દૂરી (વિ) સિન્દૂરમાણું, સિં-
દૂરના રંગનું.
સિન્ધ (ના) મુંબઈ ઇલાકાનો એક પ્રાંત.
સિન્ધભેરવી (ના) ભેરવી રાગણીનો એક ભેદ.
સિન્ધવ (ના) સેન્ધવ, સિંધાણ, એક ખાર. ઘેડો.
સિન્ધુ (ના) સમુદ્ર. સિંધની નદી. એક રાજ.
સિન્ધુડો (ના) સિન્ધુરાગ (ચુદ્ધમાં ગોવનો).
સિંકત (ના) ચણ. કરામત. તારીફ. તરેહ, છટા.
સિંકલું (વિ) ઢંગલગરનું, અત્રિવેષી.
સિંકાળહાટ્ટર (વિ) હિમ્મતવાન, છાતીવાળો.
સિંકારસ (ના) ભલામણ, ભાળવાણી, યગ.
સિળન્દી (ના) સિરળન્દી. ખડિયા રાજનું લક્ષકર.
સિર (ના) શિર, માથું. [શાફરેલપણું.
સિરભેરી (ના) સિંકાઈ, સાવકારીનું ડોળ, મા-
સિરતાળ (ના) માથાનો મુગટ.
સિરપેચ (ના) પાંચડીપર બાંધવાનો જડાવ પટકો.
સિળન્દી (ના) સિળન્દી, ખડિયા રાજનું લક્ષકર.
સિરસ્તેદાર (ના) શિરસ્તેદાર, વલીવટ બાણનાર.
સિરસ્તેદારી (ના) શિરસ્તેદારનું કામ, કારકુની.
સિરસ્તો (ના) શિરસ્તો, રિવાજ, વલીવટ.
સિરા (ના) શિરા, નાકી ધૂમનિ.
સિરી (ના) મીઠાસ, લેહેવત.
સિરોઈ (ના) ચંણ, લાંબી ડાંચનું પાણી ભર-
સિલક (ના) શેષ, મધાકા. [વાળું, વાન.
સિલક (વિ) નધેલું, પુરાંત.

સીક (ના) લોહનો સાળથો.
 સીકું (ના) ચિક્ય, દોરીની ઝાળી.
 સીજું (કિ) બકાવું, ચઢવું, રધાવું. સિદ્ધ થવું.
 સીટી (ના) સીસોટી, પાવો.
 સીટી (ના) નીસરણી.
 સીતા (ના) બનકી, શ્રીરામચંદ્રજીની પત્ની.
 સીતાફળ (ના) અનુચ, એક ફળ.
 સીતાફળી (ના) અનુચડી. સીતાફળનું ઝાડ.
 સીટી, સીધી (ના) હબસી.
 સીધું (ના) આમાત્ર, કાંચા અન્ન વગેરેનું દાન.
 સીધું (વિ) સરખું, સરળ, સપાટ. [સિદ્ધ.
 સીધો (ના) પ્રાચીન ગુજરાતી વ્યાકરણ.
 સીનો (ના) છાતી. ડોળ.
 સીપ (ના) છીપ, શુકિત, મોતીનું કોટણું.
 સીપણી (ના) છીપણી, જળસિંચન.
 સીપણું (કિ) છીપવું, સિંચવું.
 સીપાઈ (ના) ચોક્કાદાર, તરાદાર, ચકલેદાર. પટા-
 સીપાઈખીરી (ના) સીપાઈનું કામ. [વાળો.
 સીપાણી (ના) છીપાણી, નાની છીપ.
 સીપાત (ના) શ્રીપાત, સંન્યાસી.
 સીમ (ના) સીમા, હદ, છેડો. પાદરનું ખેતર.
 સીમન્ત (ના) અધરણી.
 સીમન્તની (ના) ઘેણ, અધરણી રાત. સ્ત્રી.
 સીમળો (ના) એક ઝાડ. [મીનની હદ.
 સીમા, સીમાડો (ના) સીમ, ગામને લગતી જ-
 સીયમ (ના) સોયમ, ત્રીજી વર્ગની જમીન.
 સીલસીલાખંદ (અ) હારદોર, એકપણી એક, કંમે.
 સોલેદાર (ના) ધોડાના ખર્ચસહિત પગારદાર સ-
 સોલોન (ના) સિંહલક્ષીપ, લંકા. [વાર.
 સીડડામણ, સીવડામણી (ના) સીવાઈ.
 સીવણ, સીવણી (ના) સીવવાની રીત, ટાંકા.
 સીવણું (કિ) સોય દોરાવડે સાંધવું.
 સીવાઈ (ના) સીવડામણ, સીવવાની મજૂરી.
 સીમ (ના) શિષ્ય; ચેળો. સીસું. શીર્ષ, માથું.
 સીસમ (ના) એક જાતનું લાકડું.
 સીસી (ના) બારસી, શીશી. કાચનું એક પાત્ર.
 સીસું (ના) એક ધાતુ.
 સીસો (ના) મોટી સીસી, શીસો.
 સીસોટી (ના) એક ઝાડ. પાવો.
 સીસોળિયું (ના) સાહુડીના અણીદાર નક્કરખીંછાં.

સુ (વિ) જેવું, સરખું, જેમ 'દલ વાદલ સુ ચ-
 ઠયું પ્રબલ દલ.' (બૃહત્કથાસાર).
 સુ (ઉ) સાડું, ધણું, દુઃખ, અનુમતિ, સમૃદ્ધિ.
 અનાયાસ કૃત્યાદિ અર્થે ક્રિયાને દોરનાર.
 સું (પ્ર) ત્રીજી પાંચમી વિભક્તિનો. જેમ હા-
 થસું પડડું.
 સુંઆળું (ના) સૂતક કાઢવાને માથું મુંડાવવું તે.
 સુંખરાં, સુંખળાં (ના) ખી ઉપરના રોસ/
 સુંધવું (કિ) વાત્ર લેવો, નાકે શ્વાસ ખેંચવો.
 સુંડલી (ના) ટોપલી.
 સુંડલો (ના) ડાકું, ટોપલો. [ખેઠક.
 સુંચિયું (ના) દોરી કે ચીવરાંની ઉંઢાણી જેવી
 સુંવાળી (ના) ખંડખંડિયું; એક પાતળી સૂકી પૂરી.
 સુંવાળું (વિ) નરમ, પોચું, કુમળું, સુલાકમ.
 સુંવાળું (ના) જનનાશૌચ, વૃદ્ધિ સૂતક.
 સુંકંદ (ના) કાંઠો, પડાંકું હુંગળી.
 સુંકાન (ના) કેતિપાતક, અચિત્ર. (વંદાણુતુ).
 સુંકાની (ના) કળ્પદાર, નાવિક, નાખવો.
 સુંકાળ (ના) સડાળ, છત, સોંધવારી.
 સુંકમાર (વિ) સડોમળ, નાજુક.
 સુંકૃત (ના) સારાં કામ, પુણ્ય કર્મ.
 સુંકરવાર (ના) શુક્રવાર. લાલ. નંસીખ.
 સુંકો (વિ) ખાલી, નકામો, ખોટો.
 સુખ (ના) અનુકૂળ પદાર્થની પ્રાપ્તિ, પ્રીતિ,
 પ્રમદ, હર્ષ, પ્રમેદ, આમોદ; સંમદ. આ-
 નંદ, આનંદયુ, શાન્ત, આરામ, મોજ
 સુખકાર, સુખકારી (વિ) સુખ કરનાર. [મગ.
 સુખડિયો (ના) કંદોઈ, હલપાઈ, મીઠાઈ વેચનાર.
 સુખડી (ના) પડવાન, મીઠાઈ. [દસ્તુરી.
 સુખતળી (ના) બેડાનું છૂટું અસ્તર.
 સુખદ, સુખદાઈ, સુખદાયક (વિ) સુખ કરનાર.
 સુખન (ના) રાખદ, બોલ. ધૂણ, વચન.
 સુખપાત્ર (ના) એક જાતની પાલખી.
 સુખમણી (ના) સુખમ્ના, એક નાકી.
 સુખરૂપ (વિ) ક્ષેપ, કુશળ, આરોગ્ય, સુખી.
 સુખવચ્ચંક (ના) કપોત, સાંછખાર.
 સુખવાસી (વિ) સુખમાં પસનાર, સુખી.
 સુખવેલ (ના) એક જાતની ચોખા.
 સુખસન્ધ્યા (ના) ઉત્તમ સન્ધ્યા, પલંગ, સેન.
 સુખસાતા (ના) સુખ. નિરાંત. સંતોષ.

સુખાકારી (વિ) સુખી હાલત, આરોગ્યતા,
સુખાયું, સુખી (વિ) સુખ પામેલું.
સુગમ (ના) સુધ, નિષ્ણતા એક અવતાર.
સુગંધ (ના) સારી વાસ,
સુગંધા (ના) રાસનાં, એક ઔષધિ.
સુગંધી, સુગંધીદાર (વિ) સારી ગંધવાળું.
સુગમ (વિ) જલદી સમજાય તેવું. સહેલું.
સુગરી (ના) એક જાતનું પંખી.
સુધર (ના) સ્વચ્છતાવાળું, શોખિયું. ચતુર.
સુધરતા, સુધરાઈ (ના) સુધરવાળું. વિવેક.
સુચરિત્રા (ના) સતી, સાધ્વી, પતીવ્રતા.
સુજન (ના) સચો ધૌણસ, સન્નત.
સુજનતા (ના) ભલાઈ, સારમાણસાઈ.
સુજની (ના) રાઈ, પાતળી એઢવાની ગોઢડી.
સુજન્ય (વિ) જાણીતું, પ્રવીણ. ચતુર.
સુજન્ય (વિ) કુલીન, બહુ, બેચ તુકમનું.
સુજ્ઞ (વિ) સુજાણ, માહિતગાર.
સુજ્ઞાણીસી (વિ) સડતાળીસ, ૪૭ (સંખ્યા).
સુડતાળી (ના) સંવત્ ૧૯૪૭માં પડેલો મોટો દુકાળ.
સુડવું (કિ) ઢાળવું, છોડને યડમાંથી કાપવા.
સુરો (ના) ધાસ ઉગે તેવી જમીન.
સુભલું (કિ) સાંભલું, શ્રવણ કરવું.
સુત (ના) દીકરો, પુત્ર, આત્મજ, તનય.
સુતરસાળ (ના) સાળિયું, એક જાતની ડાંગર.
સુતશ્રેણી (ના) મુષિકપર્ણી, એક ઔષધિ.
સુતળ (ના) ત્રીજું પાતાળ.
સુતા (ના) દીકરી, તનયા, પુત્રી, બેટી.
સુધાડિયો (ના) એક જાતનું જાડું ધાસ.
સુદર્શન (ના) વિજયનું એક આયુધ, ચક્ર. સારો.
સુદામત (અ) સહી સલામત. ક્ષેમ. દિખાવ.
સુદિન (ના) સારો દહાડો.
સુદૃઢ (વિ) ઘણું મજબૂત.
સુધરવું (કિ) શુદ્ધ થવું, સાફ થવું. સમરવું.
સુધરાઈ (ના) સુધરેલી સ્થિતિ. સંગ્રામભૂમિ.
સુધરાઈખાતું (ના) સ્થુનિસિપાલિત્રી.
સુધર્મા (ના) દેવસભા.
સુધા (ના) અમૃત, દેવજન્ય.
સુધાકર (ના) ચંદ્ર, શશિ, નિશાકર.
સુધારવું (કિ) શુદ્ધ કરવું. સારી હાલતમાં આ-
સુધારસ (ના) અમૃત. [જીવું.

સુધારો (ના) શુદ્ધતા. શુદ્ધનિયમ. સારાપણું.
સુધાંશુ (ના) ચંદ્ર, કળાધર, નિશાકર.
સુધી (ના) સદ્બુદ્ધિવાળો, બુધ, પડિત.
સુધાં (અ) સાથે, સહિત.
સુનત, સુનતા (ના) સુસલમાનનો એક સંસ્કાર.
સુન્દર (વિ) શોભિતું, ખૂબસુરત.
સુન્દરી (ના) સુન્દર સ્ત્રી, રૂપવંતી મારી.
સુપર્ણ (ના) ગરુડ, ખગેશ્વર.
સુપાત્ર (વિ) યોગ્ય, લાયક. કુલીન.
સુપુત્ર (ના) સપૂત, સારો દાકરો.
સુપુરત (ના) સોંપણું. હવાલો.
સુપ્રદાપ (ના) સુવચન, સુભાષિત.
સુખોધ (ના) સદુખોધ. સ્વચ્છ હૃદય.
સુભગ (વિ) લાગ્યશાળી, નસીબદાર.
સુભટ (ના) બેઢો. (વિ) સારી આકૃતિનું.
સુભાગ્ય (ના) સાફ નસીબ. (વિ) મસીબદાર.
સુભાષિત (ના) સૂક્ત. સુંદર વાણી.
સુમત (ના) ફૂલ, પુષ્પ. ગોધૂમ, ઘઉં.
સુમના (ના) માલતી, જાતિ, જાડ, ચંબેલી.
સુમનોરજ (ના) પરાગ.
સુમાર (ના) આસરો, આટકળ. કેફ. માપ.
સુમેર (ના) મેરુપર્વત, હેમાદ્રી.
સુમ્બ (વિ) દુષણ, મખખીચૂસ.
સુર (ના) દેવ, અંમર.
સુરઈ (ના) સીરાઈ, ચંબુ.
સુરખી (ના) રેતાંસ. બલક, તેજ.
સુરંગ (ના) જમીનમાં દારૂ પૂરી ઉરાડવો તે.
સુરંગી (વિ) શોભિતું, રંગબેરંગી.
સુરજ્યેષ્ઠ (ના) બ્રહ્મા, વિરચિ.
સુરત (ના) સભોગ. સારી મોસમ. એક નગર.
સુરતા (ના) સ્મૃતિ, યાદદાસ [સ્મૃતિ.
સુરધન (ના) પૂર્વજ.
સુરુપતિ (ના) ઇંદ્ર, પુરંદર.
સુરલી (ના) કામદેવ, ગાય.
સુરમો (ના) એક ધાતું, અંજન.
સુરવાર, સુરવાર (ના) પાણીનો, પાટલન.
સુરલોક (ના) સ્વર્ગ, દેવસદન.
સુરા (ના) મધ, દારૂ, મદિરા.
સુરાંગના (ના) દેવતાની સ્ત્રી. અપ્સરા.
સુરાપાન (ના) મધુપાન, દારૂ પીવો.

સુરીનર (ના) દેવ અને મનુષ્ય. દિવ્ય પુરુષ.
 સુરેષ (વિ) સહ, સુંદર, શોભિતું.
 સુરેષાર (ના) એક જાતનો ખાર.
 સુલટાવડું (કિ) સુલટું કરવું. ચતુ કરવું.
 સુલટું (વિ) ચતુ. જોઈએ તેવું.
 સુલતાની (વિ) રાજકીય, આદર્શાલુ તરફનું.
 સુલભ (વિ) સહેલથી મળે એવું.
 સુલાખ (ના) ઝીણું કાણું. (વિ) કાણી આંખનું.
 સુલક, સુલખ (ના) સલાહ, સંપ.
 સુવર્ણ (ના) સોનું, કંચન, કનક.
 સુવર્ણ (વિ) સારા રંગનું, સારી જાતનું.
 સુવાણ (ના) આરામ. ગમ્મત.
 સુવાસ (ના) સારી ખીમળ, સુગંધ.
 સુવાસિત (વિ) સુગંધવાળું.
 સુવાસિની (ના) એવાતનવાળી, સૌભાગ્યવતી.
 સુશાલ (વિ) સારા સ્વભાવવાળું.
 સુશોભિત (વિ) ધણુ શોભાયમાન.
 સુષુપ્તિ (ના) ધોરનિદ્રા, જીંધની એક હાલત.
 સુષુમ્ના (ના) એક નાડી.
 સુસ્ત (વિ) આળસુ, ધીમું, મંદ.
 સુસ્તી (ના) આળસ, મંદપણું.
 સુસ્વર (વિ) મનોહર સ્વરનું.
 સુહાવું (કિ) શોભવું. ગમવું, ઠીક લાગવું.
 સુહર્ષ (વિ) પરમરનેહી.
 સુહર (ના) સૂખડ, ચંદન, શ્રીખણડ.
 સુહર (ના) હકર, ભુંડ, વરાહ.
 સુહલકી (વિ) લાખું અને પાતળું.
 સુહલ્લી (ના) સુહેલાં પદાર્થ.
 સુહલ્લ (ના) સુહેલ દુકાળ બખમરો.
 સુહલવું (કિ) સુધાય તેમ કરવું, તરફે નાખવું.
 સુહલું, સુહલું (કિ) સૂકું થવું. કરમાવું.
 સુહું (વિ) શુદ્ધ, ભીનાશરહિત.
 સુહો (ના) પીવાનો તળાક. [મુદાય.
 સુહત (ના) સુભાષિત. કેલક વેદમંત્રનો સ-
 સુક્ષ્મ (વિ) અલ્પ, શેડું. ઝીણું. સુંદર.
 સુસ્મદશક, (વિ) ડીણી ચીન મોટી દેખાડનાર.
 સુસ્મદશી (વિ) બારીક નજરનું.
 સુસ્મદેહ (ના) એક જાતનો દેહ.
 સુગ (ના) દંડળો, ગોકારી.
 સુગોમલું (વિ) સુગ ચઢે તેવું.

સુગાવું (વિ) દંડળો, ગોકારી. નસકોરા કૂલવવાં.
 સૂચક (વિ) સૂચના કરનાર, દર્શક.
 સૂચના (ના) સાન. જાણ, ખબર.
 સૂચવવું (કિ) સૂચના કરવી, જણાવવું.
 સૂચી (વિ) સૂચના કરનાર. (ના) યાદી.
 સૂચ (ના) સાને, ગમ, સમજ.
 સૂચવું (કિ) ઉપસવું, કૂલવું. દેખાવું. ગમ પડવી.
 સૂડ (વિ) સરળ, સિધ્ધું.
 સૂડી (ના) સોપારી વગેરે ભાંગવાનું એવનર.
 સૂડો (ના) એક હલકી જાતનો પોપટ. મોટી
 સૂણવું (કિ) સૂચવું. ઢીમું થવું. [સૂડી.
 સૂત (ના) સૂત્ર, રૂનો દોરો.
 સૂતક (ના) આશૈચ. વેધ. અટકાવ.
 સૂતકી (વિ) સૂતકવાળું.
 સૂતિકા (ના) સૂવાવડી સ્ત્રી.
 સૂતર (ના) સૂત્ર, રૂનો, કાગેરો દોરો.
 સૂતર (વિ) સેહેલું, સુગમ.
 સૂતરક (વિ) સૂતરનું વણેલું.
 સૂતરકેણી (ના) એક સૂતર જેવા તાંતણાની મી-
 સૂતળવું (કિ) જોડવું, સાંકળવું. [કાઈ.
 સૂતળી (ના) સૂણની પાતળી દોરી.
 સૂતાર (ના) સૂત્રધાર, ગજનર, લાકડાં ઘડનાર.
 સૂતારી (વિ) સૂતારનું.
 સૂત્ર (ના) દોરો, તાંતણો. કળા. ગોઠવણ. નિ-
 ચંમ. દ્રવ્ય છતાં ઘણા અર્થવાળું વાક્ય.
 સૂત્રધાર (ના) નાટકમંડળીનો મુખી. સૂતાર.
 સૂધાર (ના) સૂતાર, ગજનર.
 સૂધ (ના) શુદ્ધિ. સંભાળ.
 સૂધી (અ) લગી, પર્યત, તક હદફરક.
 સૂધું (વિ) પાધર, સીધું. ભલું.
 સૂનાગર (ના) સોનાગર.
 સૂતાપાણી (ના) સોનાનું પાણી.
 સૂનામકી (ના) સોનામકી, સુવર્ણમંથિકા.
 સૂની (ના) સોની, સુવર્ણકાર.
 સૂતું (ના) સોનું, સુવર્ણ, કંચન.
 સૂતું (વિ) નિર્જન, એકાંત. સૂતકાર.
 સૂનેરી (વિ) સોનેરી, સોનાનું, સોના જેવું.
 સૂપડી (ના) નાનું સૂપડું.
 સૂપડું (ના) સૂપ, અનાજ ઝાડવાનું રાય.
 સૂખેદાર (ના) સીપાઇનો એક હપરી.

सुषेदारी (ना) सुषेदारीने दूरगते.
) पत्रगळुं पत्रगळुनां डाकें.
) सुख, दुःख, कलुस. सुख.
 (वि) सुख. सुखी. सुखी.
) गायननो रवर, अचान, नाद. सुख.
 (ना) सुख. (लुगु) लास्कर.
) सुखभुषी (ना) अक दुल.
) (वि) सुखना चित्रवाणु.
) (वि) सुखशी. (क्षत्री).
 (ना) अक कट.
 (ना) अकेश, सिंदल.
) (ना) अक अध दिदी लुत कविरान.
) (ना) गायननो अक ताल.
) (ना) सुख दहाडवाणी तरुद. रवर
) लोणावानी छटा.
) (ना) सुख. (लुगु) लास्कर. [पथर.
) (ना) सुखनां किरणुथी सणगे अवे.
) (ना) सुखनो उपराण. सुख अने
) पथरी वरु ये दंतु आंववु.
) (ना) सुखनो तडके अवडाववे ते.
) सुखमण (ना) सुख तथा तेनी आसपासना
) भो. सुखनो घरावो.
) सुखस्त (ना) सुखनु आधगवु.
) सुखदथ (ना) सुखनु उगवु.
) सुख (मा) सुख, लुड, दुकर.
) सुखा (ना) अक वनभूतिनां जी.
) सुखावड (ना) प्रसव पछीनी नलुनारीनी ४०
) दिवसनी नियति.
) सुखावडी (ना) प्रसुता, सुखावडवाणी स्त्री.
) सुखावडो (ना) सुखनो अचान.
) सुखावड, सुखावड (ना) अक भगर.
) सुख (कि) उपराण करव, जनाववु.
) सुख (वि) पेदा करव, सुखिंजळी.
) सुख (ना) जगत, विध. दुनिया.
) सुखिम (ना) जगजगदाचं दुंदरती दुंदर.
) सुखिन्य (वि) दुंदरती समलंड.
) सुखिंदर्य (ना) दुनियांनो शोभा.
) (ना) सुखनशक्ति. टप, महावरो.
) (वि) से, रात, १०० (संख्या).
) सेदो (ना) शतक, सोनो समुदाय.

सेतक (वि) सेजिक, पुष्कण.
 सेतलो (ना) सणकुं, होटा उपाडवानु आनर
 सेती, सेधी (ना) पथियां, नीमाणनां देहेरियां.
 सेतो, सेथो (ना) माथानी वयोवयनी सेती.
 सेक (ना) उषुता, गरमी. [सीमत.
 सेकडो (ना) सरगवो. अक आड.
 सेयन (ना) सिंयन, पाणी छीपवुं ते.
 सेल (ना) सथा. इदन. सेरल.
 सेलर (ना) वराण. अंश.
 सेलरत (य) सुगम, सडल.
 सेलियुं (ना) वगर कोरनुं घातर.
 सेडी (ना) सेरडी, उस.
 सेडो (ना) सेरडी, पगथी. जेतनो छेडो.
 सेण (ना) सण. सल्लन.
 सेणियुं (ना) सणनुं कपडुं.
 सेतु (ना) पूल. पाल.
 सेन (ना) सैन्य, झेन. सान.
 सेना (ना) लस्कर, दल.
 सेनापासजेव (ना) गायकवारनो जेताण.
 सेनापति (ना) लस्करनो उपरी, सरदार.
 सेनो (ना) अक सुतरड कापड.
 सेप, सेण (ना) अक दुण.
 सेर (ना) शेर, मलुनो ४० मो भाग. लट. धार.
 सेर (वि) जणियो.
 सेरडी (ना) सेडी, उस, अक गळ्या सांडो.
 सेरडो (ना) पगथी. जेतनो रस्तो. गणामां
) यती जेराकनी तीव्र असर.
 सेरमाई (ना) तुमडी, अक लतनी माछडी.
 सेरवडुं (कि) सरकावडुं; असेडवुं.
 सेरवो (ना) जोरनो उडाणो.
 सेरियुं, सेरियो (ना) सेरनुं माप.
 सेरी (ना) सांडी गळी, दुजियुं, पाण.
 सेरीदणान (ना) अक लतनो गुंदर.
 सेव (ना) शिवा. नंदना घावानो पथार.
 सेवडी (ना) सेरडी. [छिवाणी.
 सेवारस (ना) शिदारस, अक औपधि.
 सेवारी, सेवाराडी (ना) अजोनुं अक वस्त्र.
 सेवी (ना) दाण, डेली.
 सेवुं (ना) कसणी कोर पावलेनो उपराणो. [रुड.
 सेलो (ना) होरने होदनां फाळये पगे जांधवानुं हो.

સેવ (ના) સેવા. સેવૈ, એક ખોરાક.
 સેવઈ (ના) સેવૈ, એક તારની પેઠે વણી કરેલો.
 સેવક (ના) ચાકર, નોકર, દાસ. ખોરાક.
 સેવતી (ના) એક ફૂલગાડ.
 સેવન (ના) ચાકરી, સેવા. સંભાળ. હુંફ.
 સેવના (ના) ખતથી સેવા કરવી તે.
 સેવવું (કિ) સેવા કરવી. હુંફ આપવી.
 સેવા (ના) ચાકરી, દાસત્વ. સેવન. ભક્તિ.
 સેવૈ (ના) સેવ, એક તાર વણી કરેલો ખોરાક.
 સેવૈયો (ના) એક ભતની ખાવાની સેવ.
 સેવ્ય (વિ) સેવા કરવા યોગ્ય.
 સેસ (ના) પોસ, ખોખો.
 સેહ (ના) શહ, શેધ, અટકાવ. અંતરું તે.
 સેહેજ (અ) સહજ, ઘણી જરૂર ન છતા.
 સેહેનશાહ (ના) મોટો બાદશાહ.
 સેહેલ, સેહેલગા, (ના) મોજામજા, હરવું કરવું તે.
 સેહેલું (વિ) સુલભ, સહજ થાય તેવું.
 સેહેલું (કિ) સહન કરવું.
 સૈ (ના) સખી, બેહેનપણી. દરજી.
 સૈ (ના) સિંહ, કેસરી, મુગેંદ્ર.
 સૈકો (ના) સદી, સોવર્ણનો કાળ.
 સૈનિક (ના) સેનાનો નાયક.
 સૈન્ય (ના) લશ્કર, ફોજ.
 સૈન્ધવ (ના) સિંધાણુ, એક ક્ષાર. ઘોડો.
 સૈયડ (ના) શીતળા, કાકાબળિયા.
 સૈયર (ના) સખી, બેહેનપણી.
 સૈયાર (ના) મજિયાર, ભાગિયાપણું.
 સૈ (વિ) શત, ૧૦૦ (સંખ્યા).
 સૌં (ના) નેશ. નવું રૂપ.
 સૌંધવારો (ના) છત, સુકળ.
 સૌંધું (વિ) સસ્તું, થોડી કીમતનું.
 સૌંદરું (કિ) હોદરું, સધાવડું, જવું.
 સૌંતાળવું (કિ) સાંતાળવું (શાસ્ત્ર).
 સૌંધા (ના) એક મુગધો પદાર્થ.
 સૌંપણુ (ના) સૌંધું તે, ભાલવણુ.
 સૌંપવું (કિ) ભજવવું. ભલામણ કરવી.
 સૌંહ (ના) શુદ્ધિ, ભાન, ફેમ. બિભર.
 સૌંધ (ના) સૌંધિ, દરજી, મેરફ, સૂચી, સીંતવાડું.
 સૌંધયાણી (ના) સૂચાણી, સાવિકા, દાયાણી.
 સૌંધયો (ના) મોટી સૌંધ. દાંધ.

સૌંક (ના) સપત્ની, સોલકડી. (કવિતામાં).
 સૌંક (વિ) સૌંક, ૧૦૦ તા મુમારનું.
 સૌંકડી, સૌંકડું (ના) સૌંકડું-ચોપટની રમ-
 તના રંગિત રમકડું.
 સૌંગડી, સૌંગડું (ના) ચંપટો, ગોળ ભેભા ધાટ.
 સૌંગન, સૌંગનદ (ના) સમ, કસમ, શપથ.
 સૌંગાત (ના) કીમતી ચીજ. નજરણું.
 સૌંભે (ના) સૂઝ, ચામડી ફૂલવી તે.
 સૌંડી (ના) નેતર, ખરૂંની પાતળી ડાળી, છડી.
 સૌંટિડુપટ્ટે (અ) છડીછાંટ, કંઈપણુ સામાનવિના.
 સૌંટો (ના) ભડી સૌંડી. સાકડી. દંડુકો.
 સૌંડ (ના) પાસું. માથું ઢંકાય એવું બોદણુ.
 સૌંડત (ના) સોરતી, લોટરી [અંગ્રેજી].
 સૌંડવણુ (ના) બોદણુનું અસ્તર.
 સૌંડયું (ના) સૌંડ. સૌંએ પેહેરેલો વસ્ત્રનો બુલ-
 સૌંડિયો (ના) સૌંડિયું. સૌંડ. તિ હોડો.
 સૌંડે (અ) પાસે, કને.
 સૌંણુ (ના) કાયર, ખોલી.
 સૌંણ (અ) સહિત, તાયે, સુદાં.
 સૌંદાધ (ના) સૌંદાપણું, હુચ્યાધ.
 સૌંદાગર (ના) વેપારી, કીમતી માલનો ધધેદ.
 સૌંદાગિરી (ના) સૌંદાગરનો ધધો. કિરનાર.
 સૌંદું (વિ) હુચ્યું, હરામી. ખંધું.
 સૌંદો (ના) સામાન. સાંદું, વેપાર.
 સૌંનાંપણી (ના) સૌંનું બોલેલું પાણી.
 સૌંનાગેર (ના) એક ભતનો ગેર.
 સૌંનામકી (ના) સુવર્ણમેક્ષિકા, સૂનામખી.
 સૌંની (ના) સુવર્ણકર, સૌંન. રૂપાના ઘાટ ઘડનાર.
 સૌંનું (ના) સુવર્ણ, કંચન, હેમ. સુવર્ણતમ ધાતુ.
 સૌંનેરી (ના) સૌંના જેવા પીળા રંગનું. સૌંનાનું.
 સૌંનેયો (ના) સૌંનાનો ટિકમે.
 સૌંપાન (ના) પગથિયું. પાંચરી.
 સૌંપારી (ના) એક ગાડી અથવા ફળ. ફેફડા.
 સૌંખત (ના) સાથ, સંગત, સહવાસ.
 સૌંખતી (ના) સાખી, દોસ્તદાર, લોડિયો.
 સૌંસ (ના) ગણપતિનાં ગીત.
 સૌંભાગ (ના) સૌંભાગ્ય, એવાતન. લાકડું.
 સૌંભાગવડું (ના) બાર સાખેની ઉપરનું આહું.
 સૌંભાગવતી, સૌંભાગવતી (ના) સૌંભાગ્યવતી,
 સૌંમ (ના) ચંદ્ર, એકવાર. એક વર્ણી. સિધ્ધ.

ମିଶ୍ର = ୨୫.୨ - ୨୦.୦୯ = ୫.୧୧

୨୦.୦୯ ଓ ୨୫.୨ ମଧ୍ୟରେ

ମିଶ୍ର = ୨୫.୨ - ୨୦.୦୯ = ୫.୧୧

୨୫.୨ - ୨୦.୦୯ = ୫.୧୧

୨୫.୨ - ୨୦.୦୯ = ୫.୧୧

୨୫.୨ - ୨୦.୦୯ = ୫.୧୧

୨୫.୨ - ୨୦.୦୯ = ୫.୧୧

୨୫.୨ - ୨୦.୦୯ = ୫.୧୧

୨୫.୨ - ୨୦.୦୯ = ୫.୧୧

સામ (વિ) સોમ્ય. શીતળ. સાંત.
 સામયાગ (ના) એક વૈદિક યજ્ઞ.
 સામવ, સામળ (ના) એક ધાતુ. વિષ.
 સામવતી (વિ) સામવત, સામવારી.
 સામવલ્લી (ના) એક વેલી.
 સાય (ના) સાય, સોઈ સીવવાનું એક ઓ-
 સાય (સ) તે (કવિતામાં). [નર.
 સાયેણી (ના) એ નામની રાગણી.
 સાયમ (વિ) ત્રીજી પૂર્ણી, બીજી.
 સાયલું (વિ) સેહેલું સરળ.
 સાયાણી (ના) સુયાણી, દાઈ.
 સાયો (ના) સાયો, મોટી સાય.
 સારગી (ના) એક વનસ્પતિ.
 સારક (ના) એક રાગણી. સૌરાષ્ટ્ર દેશ.
 સારકો (ના) કવિતાનું એક વૃત્ત, ઉલટો દોહરો.
 સારતી (ના) લોટરી, [અથેટ].
 સારમ (ની) ગંધ, વાસ. સુગંધ, ખુશબો.
 સાસ્વતું (કિ) ગમતું; ચહેતું પડતું.
 સારતું (કિ) દાંતે ખેચાતું ખાતું. છાલતું.
 સોરાવટ (ના) સુરાવટ, સ્વરની તરેહ.
 સોરાતું (કિ) છાલતું, હંકડાતું.
 સોવસા (અ) નક્કી હોય તેવું.
 સોવાસેણ (ના) મુવાસિની, એવાંતી.
 સોતું (કિ) દાણા સૂપડે ડાળવવા.
 સોસ (ના) સોપ. તરસ.
 સોસવાટ, સોસવાળ (ના) મગર.
 સોસવાતું (કિ) સૂકાઈ, ચિંતાથી દુઃખળું પડતું.
 સોસતું (કિ) ચૂસતું. સૂકું કરતું. સોખતું.
 સોહમ (ના) એક ધ્વનિ. "તે હું છું" એવા.
 સોહાગ (ના) સુહાગ્ય. [સિદ્ધાંત.
 સોહામલું (ના) શ્રીમલું, શોભાયમાન.
 સોહાતું (કિ) શોખતું, સારું દેખાતું.
 સોહણી (ના) એક રાગણી.
 સોહેલું (કિ) સેહેલું, સહજ અને તેવું.
 સોહોતું (કિ) શોભતું, સુંદર દેખાતું.
 સોળ (વિ) ચોરસ, ૧૬ (સંખ્યા), કળા, શણ-
 ગાર, મસ્કાર, સોકડી; શાહ, દક્ષની કન્યા,
 માસીસા, ઉપચાર, શ્રીમદ્વલ્લભાચાર્યજીના
 પ્રકીર્ણ ૭મી, ૪૮માં ૧૬ ગણાય છે.
 સોળા (ના) સળ, કાપો; કીસેટા. (મારનો).

सोलुं (ना) अस्पर्शमां पदेरवानुं वस्त्रं.
 सोल्यो (ना) १६ हाथनो साइरो.
 सौ (वि) सर्व, सख, अधां, सव.
 सौष्य (ना) सुष (लुयो).
 सौदामिनी (ना) वीरणी.
 सौन्दर्य (ना) शोभा, श्रुत्यसुरती. वासित्य.
 सौभाग्य (ना) सोभांग, साइं नसीण.
 सौम्य (वि) शांत. लहुं, सालस.
 सौराष्ट्र (ना) सौरक देश.
 सौराष्ट्रक (ना) ढुणाढण अर.
 रकंद (ना) कर्तिकस्वामी.
 रकंध (ना) भलो, भांध प्रस्तर, भाग. शाभा.
 रतन (ना) धार्थ. आंयण.
 रतनपान (ना) धावण. धाववानी डिया.
 रतपध (वि) स्थिर, अडग, अयण.
 रतमल (ना) याललो.
 रतमलन (ना) अरकव. एक वशीकरणनो प्रयोग.
 रतवन (ना) रतुतिपाड, रतोत्र.
 रतवतुं (कि) वषाणु करवां, गुणगावा.
 रतुति (ना) तारीक, वषाणु.
 रतुतिपात्र (वि) रतुत्य, वषाणुवालायक.
 रतोत्र (ना) रतुतिपाड, वषाणुनो वेष. [मृदा.
 स्त्री (ना) नारी. (लुयो) भैरी तथा रामा शब्द).
 स्त्रीचरित्र (ना) स्त्रीनां युक्तिप्रयुक्तिवर्णां
 आचरण. [लुं छत्यादि).
 स्त्रीधन (ना) स्त्रीनीन मालकीत धन, (प-
 स्त्रीलिङ्ग (ना) नारीनति? स्त्रीनतिवाचक शब्द.
 स्त्रीहत्या (ना) नारी भारी नाण्यानुं पाप.
 स्थ (प्र) स्थिति करनार, रहेनार, योसुनार.
 अर्थ. जेम गर्भस्थ.
 स्थल, स्थण (ना) जगा, ठेकाळुं.
 स्थानान्तर (ना) भीलुं ठेकाळुं. [शिक्ष.
 स्थालुं (ना), यालणो. ठिळुं आड. एक अत्र.
 स्थालुं (वि) स्थान, आग, अथर.
 स्थान (ना) ठेकाळुं, जगा. अधिकार. अवसर. पद.
 स्थापक (वि) स्थापनार, येसाडनाडुं साणीत करनार.
 स्थापन, स्थापना (ना) मंडन. येसाडलुं ते.
 स्थायी (वि) स्थिर रहेनार. दुमेशनुं.
 स्थायीलोन (ना) रसन. उपलवनारो तथा
 संपूर्ण कायमां असर देनारो भोगेलातुं

સ્થાવર (વિ)અચળ, અડગ, સ્થિર. [અસ્થિત્ય, સ્થિતિ. (ના)હાલત. સ્થિરતા. સુકામ. દરમ્ભતે. સ્થિતિસ્થાપક (વિ) પોતાની મેળે મૂળ સ્થિતિ ધરનાર. (નેતર, રખર જેવું). સ્થિર (વિ)અચળ. કાયમ.કરેલ, શાંત. નિત્યનું. સ્થિરતા (ના) કરેલી હાલત, શાંતિ. સ્થૂલ, સ્થૂળ (વિ) મોટું. નાનું. સ્થૂળદેહ (ના) દેખીતું શરીર, કાયા. સ્નાત (ના) નહાણું તે કાણુ. સ્નાયુ(ના)માસના તંતુ, વરનસા, બારીક શિરા. સ્નેહ (ના) પ્રીતિ, મૈત્રિ. તેજ. ચીકાસ. વળણુ. સ્નેહાકર્ષણ (ના) પરસ્પરનું આકર્ષણ. સ્નેહાળ (વિ) સ્નેહથી ભરેલું. સ્નેહી (ના) મિત્ર, દોસ્ત. સન્નને. સ્પર્ધા (ના) સરસાર્થ, ચડસાચડસી. સ્પર્શ (ના) અડકવાનું જ્ઞાન તથા ક્રિયા લેશ. સ્પર્શચ્છન્ન (ના) કશી મ સૂધીના વ્યન્નનો. સ્પર્શસ્પર્શ (ના) અડકાઅડકી. શરીરસ્પર્શ. સ્પર્શન્દ્રિય (ના) ત્વક, ચામડી. સ્પષ્ટ (વિ) સાફ, સરળ. સાચું. બેધટક. સ્પષ્ટવક્તા (વિ) સફાઇથી બોલનાર. સ્પષ્ટીકરણ (ના) ખુલાસો. સ્પૃહા (ના) ઇચ્છા. તૃષ્ણા. ગરજ, પરવા. રક્તિક (ના) એક ચળકતો પથ્થર એક મણી. રક્ત (વિ) પરચુરણ છટક. ખીલેલું, તુટી પડેલું. રક્તરણ (ના) અંકુર કૂટવો તે. ઓચિંતુ સ્મરણ. સ્મરણ (ના) સ્મૃતિ, યાદદારત. સંભારણું, યા. સ્મરણી (ના) સમરણી, માળા. [દંતીરી. સ્મરણીય (વિ) સ્મરણ કરવા લાયક. સ્પર્શ (હિ) યાદ કરવું, સંભારવું. સ્મશાન (ના) શ્મશાન, મસાણુ, પ્રેતસંસ્કાર સ્માર્ત (ના) સ્મૃતિ પ્રમાણુ વર્તનાર. [સ્થળ. સ્મિત (ના) હસવું તે. (વિ) મલકાવું. ખીલેલું. સ્મૃતિ (ના) સ્મરણ, 'પર્મશાસ્ત્ર. સ્થન્ન (ના) રમ્મ, વેહેલ. એક ચારક. સ્થિ (ના) ગળું તે. પાત. સ્થેટ (ના) પથ્થરપાટી (અંગ્રેજી). સ્વ (અ) પોતાનું, પોતાકું, નિજ. સ્વક્રીય (વિ) પોતાનું. 'પોતાકું. સ્વક્રીયા (ના) પોતાની પશ્ચિયત સ્ત્રી.

સ્વચ્છ (વિ) ચોખ્ખું, સાફ, નિર્મલ. સ્વચ્છતા (ના) ચોખ્ખાઈ, સાફ. સ્વચ્છંદ (ના) પોતાની ઇચ્છા. અથવા કદપનો. સ્વચ્છંદી(વિ)મરજીમુજબ વર્તનાર, માયાકરેલ. સ્વચ્છંદ (ના) પોતાનું 'સંબંધી. સચું. સ્નેહી. સ્વન્તિ (વિ) પોતાની નાતીનતનું. સ્વતઃ (અ) પોતાની મેળે, જાતે, છુદ. સ્વતઃસિદ્ધ (વિ) પોતાની મેળે બનેલું. સ્વતંત્ર (વિ) નિરંકુશિત. નિસ્પૃહી. છુદું. છુદું. સ્વતંત્રતા (ના) છુટ. ઇચ્છિત વર્તન. સ્વદેશ (ના) જન્મભૂમિ. પોતાનો મુલક. સ્વદેશાભિમાન(ના)પોતાના મુલકનું અભિમાન. સ્વદેશી (વિ) પોતાના દેશનું. ગામડી. સ્વધર્મ (ના) કુળધર્મ. સ્વાભાવિક ધર્મ. સ્વપ્ન (ના) સોણું, જીવમાં થતા વિચાર. સ્વપ્નવત્ (વિ) સ્વપ્ન જેવું, ઝાડું, મિથ્યા. સ્વપ્નસૃષ્ટિ (ના) સ્વપ્નમાં દેહલી કર્તવ્યપત સ્વના. સ્વપ્નાવસ્થા (ના) સ્વપ્નવાળી સ્થિતિ. સ્વપ્રકાર (વિ) પોતાના પ્રકાશથીજ ચળકવું. આત્મજ્ઞાની. સ્વભાવ (ના) પ્રકૃતિ. ખાસગુણ. મૂળવૃત્તિ. સ્વભાષા (ના)જન્મભાષા, ઘરમાં બોલાતી બોલી. સ્વયં (અ) પોતાની મેળે, નિજેચ્છાથી. સ્વયંપાક(ના)પોતે કરેલી રસોઈ.રાંધેલો ખોરાક. સ્વયંભૂ (ના) પોતાની મેળે ઉત્પન્ન, થનાર. બ્રહ્મા. વિષ્ણુ. મહેશ. સ્વંભૂ (વિ) સ્વતઃસિદ્ધ, પોતે બનેલું. સ્વયંપર(ના)કન્યાએ પોતે વર શોધી પરણવું તે. સ્વયંવહ (વિ) પોતાની મેળે ચાલવું. સ્વર્ (ના) સ્વર્ગ. સ્વર્ (ના) અવાજ, સાદ, સુ... પોતાની મેળે ઉચ્ચારતા અક્ષરો. અ.સ. સ્વરાજ્ય(ના)પોતાનું રાજ્ય. પ્રજાસત્તાક રાજ્ય. સ્વરિત (ના) સ્વરનો એક પ્રકાર. 'સમાન ઉ-સ્વરૂપ (ના) રૂપ લક્ષણ. [અચારનો સ્વર. સ્વરોદય (ના) આસ સંબંધી વિદ્યા. સ્વર્ગ (ના) સુરસદન, દે.લોક. સ્વર્ગગા(ના)આકાશમાં દેખાતી જીણ તારાની સ્વર્ગપાસ (ના)સ્વર્ગમાં દેહેકાણુ માત. [કીટી. સ્વર્ગવાસી (વિ) સ્વર્ગમાં વસનાર. મધુહમ.

હજરો (ના) હજર, રોજો, મીનારો.
હજ્જ, હજ્જર (અ) અધાપિ, હમણાલગી. સમદા.
હજ્જર (ના) સાહેબ.
હજ્જરિયો, હજ્જરી (ના) પાસે રહેનારો નોકર.
હજ્જિદા (ના) ભારંગ, એક વનઔપધિ.
હઝખટ (ના) નુકસાનની દલગીરી.
હઠ (ના) હઠ, તકરાર, મમત.
હઠયોગ (ના) યોગનો એક પ્રકાર.
હઠયોગી (ના) હઠયોગ સાધનાર સાધુ.
હઠવું (કિ) પાછાં પગલાં ભરવાં. હારવું.
હઠાવવું (કિ) ખસેડવું, આધું કરવું.
હઠીલાઈ (ના) હઠ, હઠ, ભાંગગડ.
હઠીલું (વિ) હઠી, મમતી, ફરાગહી.
હઠેઠ (ના) આગ્રહ. બળાતકાર. કાલાવાલા.
હઝખવા (ના) હઝખાયું. દાંતિયાં ચીરિયાં કરવાં તે.
હઝખાયું, હઝખાયું (વિ) હઝખવા લાગેલું.
હઝખાયું, હઝખું (ના) હઝખવા, દાંતિયાં ચી-
રિયાંનો રોગ. [વિપારની બંધી.
હઝતાલ, હઝતાળ (ના) બલર બંધ કરવો તે,
હઝપં (ના) આલ(સાન)માં મૂકેલી ચીજ.
હઝપચી (ના) નીચલા હોઠની હેઠલો ભાગ,
હઝફે (ના) ઈસ્કોતરિયો. [દાઢી, થુથરી.
હઝબરવું (કિ) ગૂભરાવું, નિરાશ થવું.
હઝબેડી (ના) હઝરૂપી બંધનની ખેડી. હઝ.
હઝસાંહળ, હઝસાંહળી (ના) એક પગનું ધરેલું.
હઝસેલવું (કિ) ધક્કો મારવો, ઠેલવું. [એક વેલો.
હઝસેલો (ના) ધક્કો, આચકો.
હઝહઝ (અ) કૂતરા હાંડતાં ખોલાતો ઉચ્ચાર.
હઝહઝવું (વિ) ઘણુંજ, ચુંસ્ત, તદન.
હઝાકો (ના) ભરાકાનો પરચો.
હઝિયો (ના) ગળાની ઘાંટી.
હઝી (ના) ગળકી, દોર.
હઝી (વિ) અઢી, રાખ (સંખ્યા).
હઝે (અ) હઝહઝ.
હઝાં (ના) હઝરડાં, એક રૂળ. (ત્રિરૂળામાંતું.)
હઝવું (કિ) મારહું, નાશ કરવો.
હઝહઝવું (કિ) ઘોડાનું બોલવું,
હઝિયું (ના) ગારાની પાટીનું લાકડું.
હઝ (અ) હાંડતાં, મારતાં કે ઉગામતાં કે-
રાતો ઉચ્ચાર.

હઝી (વિ) હઝેલું, મરિયું. [સીખ
હઝ દેવ, હઝ ભાગ્ય (વિ) અભાગિયું, કમન
હઝ (કિ) "હો" ધ્વનિના ભૂતદીનનું રૂપ.
હઝ્યા (ના) ધાંત, પ્રેમુદાણ. એમાં પ મોઈ
ગણાય છે (આત્મહત્યા, સ્ત્રીહત્યા, બાળ
હત્યા, જોહત્યા, ઈશ્વરહત્યા).
હઝ્યારો (વિ) ધાતકી, ખૂની.
હઝ્યારોટ (ના) હાથનું એક ધરેલું.
હઝિયાર (ના) કંઈક આપાર.
હઝિયારબંદ (વિ) હઝિયાર બાંધેલું.
હઝેડી (ના) હસ્તતલ, કુંતલ, હાથેળી.
હઝોટી (ના) હસ્ત લાધનું, હાથની આવડત
હઝોડી (ના) નાનો હઝોડો.
હઝોડો (ના) ઉપરથી ઠોકવાનું ઓભર.
હઝ (ના) છેડો, આખર, અવધિ. સીમા.
હઝ (અ) પરાકાષ્ઠા, ઘણુંજ. બહુ થવું.
હઝનકન (ના) હાના, આનાકાની.
હઝનવડી (ના) હઝપચી, થુથરી, દાંઢી.
હઝતા (ના) હઝનાર, મારો. [વાયરો.
હઝતો, હઝતો (ના) કિસ્ત, ખાંડું, ઠરવેલો.
હઝસી (ના) સીધી, આખિસિનિયાનો રહીશ.
હઝુસ (ના) હાકુસ, એક નતનો આંખો.
હઝક (ના) હેબક, આચિંતો ધાંકેડો.
હઝકવું (કિ) ભયથી ચોંકવું. અણકવું.
હઝચી (ના) એક નતની ગરખી.
હઝભણ, હઝભે (અ) અધુના, અધુણા, હાલમાં.
હઝામખાનું (ના) નહાણધર, નહાવાની જગા.
હઝામખસો (ના) ખાણી દાંડે.
હઝામીસેલાં (ના) એક તરેહનાં રેંગાં, ઉપરણાં.
હઝાલ (ના) પાલખી વગેરે ઉપર નક્ક મળ્લર.
હઝાલી (ના) મળ્લરી.
હઝિયાણી (ના) દોલત. મંદરી. વાંસળી.
હઝી (ના) ન. મીનગિરી, હામી.
હઝોદાર (ના) હઝી ભરનાર, બહીન.
હઝીર (ના) કલ્યાણ રાગનો એક ભેદ.
હઝેલ (ના) ગંભીર, દહાડા, મરોટો, ચપરાસ.
હઝેશ (અ) હઝેશ, નિત્ય, સદા.
હઝેશગી (ના) સનાતન. હઝેશ કોપાયનું.
હઝેશાં, હઝેશાં (અ) હઝેશ, સદા નિરંતર.
હઝ (ના) અસ, ઘેરો, તુરંગ.

હયાત (વિ) હવતું, વિદ્યમાન.
 હયાઈ (ના) હાંદની, હુવડો, આવરદા.
 હર (વિ) હરનાર (અ) હરેક, દરેક, પ્રત્યેક.
 હર (ના) શિવ, (નુઓ) મહાદેવ.
 હરત (ના) અહુયણ, નહતર. વાંધો.
 હરકાઈ (વિ) કોઈપણ જોડ, ગમે તે.
 હરખ (ના) હર્ષ, ખુશાલી, આનંદ.
 હરખના (ના) હર્ષનાં થેલણા.
 હરખતું, હરખાતું (કિ) હર્ષભાવે, ખુશ થતું.
 હરગીઝ, હરગીઝશ્ચા દહી, કોઈ દહાડો પણ.
 હર ઘડી (અ) ઘડિયે ઘડિયે, વારે વારે.
 હરહતું (વિ) છેક પાસેનું. ચુરના વળગેલું. ત.
 હરહું (ના) ત્રિકળામાંનું એક કળ. દિન.
 હરહે (ના) અલચા, અચ્ચા, પથ્યા, કાયરચા,
 પૂતના, અમૃતા, હરીતકી, હૈમવળી, ચેતકી;
 કૈયસી શિવા. એકઝોખધિ કળ.
 હરણ (ના) બળાતકારની લટ. ફરીકરણ. મૂઝ
 હરણી (ના) મૂઝલી, હરણની માદા.
 હરણી (ના) નર હરણ, કેલિયાર મૂઝ.
 હરતાલ (ના) હરિતાલી, એક પીળા રસનો ખાંધો.
 હરદમ (અ) પળેપળે, કાણેકાણે, શ્વાસોચ્છવાસ.
 હરદાસ (ના) હરિદાસ, કથા કરનાર ભકત.
 હરદિશ (અ) અહર્દિશ, દિવસસત્ર. હમ્દશ.
 હરદ (ના) અક્ષર, વર્ણ. દરેક. બોલ, શબ્દ.
 હરખતું (કિ) સંકટ આવતાં ગભરાતું.
 હરખાવતું (કિ) ગમરાવતું, હીમત છોડાવવી.
 હરમું (વિ) હરડેના બેલ રવાદતું.
 હરરાજ (વિ) હરાજ, હલકી કીમતતું.
 હરરાજ (ના) હીલામ, હજાળાણી.
 હરરાજ (અ) હરરોજ, નિત્ય.
 હરવખત (અ) રોકે વખત, ધરિયે ધરિયે.
 હરવરસ (અ) દમ્પ, વર્ષોવર્ષ.
 હરવાયું (વિ) કાપે, સુરત, હાંપી, જેવું.
 હરવું (કિ) હપાડી જવું. ધડાડવું. જુડવું.
 હરસ (ના) મૂળ આંધ, ખિરી, ગાંભી મસા.
 હરસાલ (અ) દરવર્ષે, પ્રતિ વર્ષે. નિા કાંટો.
 હરાખ (ના) ઘોડો ખાંધવાનું દોરડું. ગોરડી.
 હરાજ (વિ) હીલામ થએલું, જીલ્લ કીમતતું.
 હરાજ (ના) હરાજ, હીલામ, હજાળાણી.
 હરામ (વિ) ધર્મ નીતિ વિરુદ્ધતું. અન્યાયી, કોઠર.

હરામખોર (વિ) હં વગર ખાનાર, આળસુ.
 હરામખોરી (ના) આળસાઈ, બુરુચાઈ. [કુષ.
 હરામજદું (વિ) નીચ તુકમનું. બેઆવનું.
 હરામી (વિ) હરામખોર, કોઠર ખાઈ.
 હરાયું (વિ) તોફાની, મસ્તીમાં થેલું થએલું.
 હરિ (ના) વિષણુ, ઈશ્વર. ઘોરો. રિપ્ક. વાં-
 દરો. દેરકો. સંકટ. સૂર્ય ચન્ન. વરણ. પો-
 પટ. સાપ. મૂઝ.
 હરિદશ (ના) સૂર્ય, (નુઓ) બારંદર.
 હરિન (વિ) હીલું. હીલા પીળા મિશ્ર રંગનું.
 હરિ નયણી, હરિનેણી (વિ) હરણી, મૂળદોચના.
 હરિયાળી (ના) હીલોતરી.
 હરિયાળું (વિ) હીલું, હરિત.
 હરિવદની (વિ) ચંદ્ર મુખી.
 હરિહર (ના) છંટ, (નુઓ) મથવા.
 હરી (ના) શિનાળોનો પાક.
 હરીક (ના) સામેવાળો, દુસ્મન.
 હરીકાઈ, હરીકી (ના) દુસ્મનાઈ. સ્પર્ધા.
 હરે પડ (અ) અહીં તહીં. આમ તેમ.
 હરેક (અ) કોઈપણ એક. પ્રત્યેક.
 હરેકી (ના) ગળદી, દોર.
 હરેક (ના) હરેરાનાં કળ.
 હરેરો (ના) એક કાંડ.
 હરોલ (ના) પાછલી દંકરી.
 હરોલ (અ) અગાઈ, પહેલાં.
 હરી (વિ) હરનાર, હપાડી જનાર.
 હર્ષ (ના) હરખ, ખુશાલી, આનંદ.
 હલક (ના) ગળું, ગયેયાનો કંક. સાદ.
 હલકાઈ (ના) નીચત્વ, હલકાણું.
 હલકારો (ના) બેપિયેક કાસદ. બસુસ.
 હલકું (વિ) લેણુ. એકા મૂલતું કે વજનતું. નીચું.
 હલકલવું (કિ) બળબળવું. તળમળવું કીકી.
 હલમલ (ના) મૂમામમ. સોરખકોર
 હલકા (ના) એક જગતનાં માહલી.
 હલવાઈ (ના) સુખરિયો, ખેડાઈવાળો, કંદોઈ.
 હલવાન (ના) જનતું એક વર. બંડરીનું બચ્ચું.
 હલવું (વિ) હલકું, એકા વજનતું.
 હલવો (ના) એક નીકાઈ.
 હલસો (ના) હાલસો, બંડકો, હાનિ.
 હલાક (વિ) હેરાલુ દુઃખી. અથડાયલું.

હુલાકી, હુલામણુ (ના) હેરાનગતિ, અથરામણુ.

હુલાયુજ (ના) હલધર યાજરામ.

હુલાલ (વિ) હેક વાળળી, સરત. વિધિથી હુલું.

હું. (ના) મસાલ.

હુલાલખોર (ના) ભગિયો, અત્યજ. [કરવાં.

હુલાવણું (કિ) હાલે તેમ કરવું, રોલાવણું. લાડ

હુલેણું (વિ) હળવું, ધીમું. કાળજી વિનાનું.

હુલેણું, હુલેણાં (ના) ચાટવો, વાણુવટીનું પાણી

કાપવાનું હચિયાર.

હુલેણો (ના) ચઢાઈ, ધસારો. આચકો.

હુલઈ (ના) હવે, હવાઈ, એક આતશખાજ.

હુલઈ (વિ) હરતી [પ્રયંચ.

હુલકવ (ના) હવ્ય કવ્ય, યુક્તિ પ્રયુક્તિ, છળ.

હુલણ (ના) સેહેલ, મોજ.

હુલણાં (અ) હમણા, અધુના, આ કાણે.

હુલન (ના) હોમ, યાગ.

હુલનપડી (ના) હોમવાના પદાર્થનો પડો.

હુલસ (ના) લોભ, તુણા. લહુતા. [અભરાઈ.

હુલળઈ, હુલલાઈ, હુલજો (ના) તેલનાનો ભૂકો.

હુલ (ના) પવન. વાતાવરણુ. ભેજ, ભીનાશ.

હુલાં (અ) હવે.

હુલાઈ (ના) એક આતશખાજ. (વિ) હરતી.

હુલાઈ (ના) ભેજ, ભીનાશ. શરતી.

હુલકું (ના) ટોરનું દૂધ ભરાવાનું ડેકાણું.

હુલાડો (ના) દેવા પાસે ખાંધેલી પાણીની ટાં-

કલી. જાળઈ કુંડી.

હુલાયકું (વિ) હુલાવાણું, ભીનાશવાણું.

હુલાલ (ના) અહવાલ, હાલત. હકીકત.

હુલાલદાર (ના) સીપાઈનો નાયક. [ચિત્રામણુ.

હુલાણો (ના) કળને, સત્તા. સોંપણુ. એક ચારણી.

હુલિધ્યાત્ર (ના) હોમવા લાયક ધાન્ય.

હું (કિ) હેરવું. હવું.

હવે (અ) અતઃ, હમણા. અત્યારપછી.

હવેજ (ના) દળેલી હળદર સાથે. સંભાર.

હવેથી (અ) અતઃપર, આજ પછી, આચંદે.

હવેજ (વિ) ગભરાઈ, અહાવર. [દિર.

હવેલી (ના) ખુલ્લી હુલાવાણું ભંચું મંડાન.

હવે (ના) હવાઈ, એક દારૂખાનું. (કિ) હરતી.

હરો (અ) જો, બલે, હુલાઈ જેદરકાંસી અર્થે.

હસંદે. દરકે (અ) વરિધિયે, સહેજ સહેજમાં.

હસતાન ખરાન દતાન (ના) હસતાસરેણું.

હાથે આપેલા દાનનો લેખ.

હસદ (ના) ક્રીનો. અદેખાઈ.

હસદખોર (વિ) ક્રીનોખોર, અદેખો.

હસમુખું (વિ) હસતા મોંનું. આનંદી. મસ.

હસણું (કિ) હાસ્ય કરવું, દાંત કાઢી હાંપ

હસણું (ના) હાસ્ય. હાંસી. [ખાડ

હસાખ (ના) હિસાખ, ગણતરી, મોજણી. ગતિ

હસામણું (વિ) હસાવે તેવું.

હસારત (ના) હાંસી. મસ્કરી.

હસાવણું (કિ) હસે તેમ કરવું. મનાવણું.

હસી (ના) હાંસી, હસારત.

હસ્ત (ના) હાથ, કર, ભુજ, ખાદુ.

હસ્તક (અ) હસ્તગત, મારફત, હાથે.

હસ્તકૌશલ્ય (ના) હાથ ચાલાકી.

હસ્ત ક્રિયા (ના) હાથની ક્રિયા.

હસ્તગત (વિ) કળને થયેલું.

હસ્તદોષ (ના) હાથની ભૂલ, નબળાઈ.

હસ્ત મેલાપક (ના) હાથેવાળો, પાણિયદણ

હસ્તાખરણુદતવા (અ) "હસ્તાસરેણું"

હસ્તાન ખરાન દતાન તથા "તથા" એનું અપભ્રંશ

રૂપ. લખિતદાન.

હસ્તામલક, હસ્તામળ (ના) હાથનું આમણ

કર કંકણ.

હસ્તિદાંત (ના) હાથીદાંત.

હસ્તિની (ના) હાથણી, સ્ત્રીની એક ભલ

હસ્તી (ના) હાથી, કુંજર, ગજ, કરી.

હસ્તે (અ) હાથે.

હળ (ના) સાથિહું, નાંગર.

હળકણું (કિ) જૂલણું, હાલણું.

હળ ખેરણી, હળખેરણું (કિ) હળ ખેડવાં ખેડવાં

હળદ, હળદર, હળધ (ના) દેડા, એક પીણ

કંદ. ઔષધ તથા શાકભાજીમાં નાખાય છે

હળખણી (ના) હળના ચવડાની કોસી.

હળણું (કિ) હળ ફેરવણું. ભળણું. મળી જવું

હળણું (વિ) ધીમું, મંદ. હલકું. (કિ) મળી સંપ

હળવે (અ) ધીમે, આસ્તે. હલકે.

હળાહળ (ના) હાહાહલ, તીવ્ર ઝેર

હળી મળીને (અ) સંપર્સ પાને, અવિચાર

હળ (અ) હળવે, ધીમે.

હો (અ) કચ્છસાત, પખેદગી દર્શક.
 હો (અ) નિશામ નાખતાં યતો ઉચ્ચાર.
 હો (અ) ચક્રે. એચરતી, સુચક.
 હો (અ) થયું, ખસ, હોવા ઘો.
 હો (ના) ખમ, ઘાંટો, હોકારો.
 હોકણી (ના) હાંકવાળી છટા.
 હોકું (કિ) ચલાવવું, ફર કરવું. ગપ મારવી.
 હોલ (ના) ગાત્ર, શરીરના સાંધા. ગતિ. હિંમત.
 હોડલી (ના) હાંડલી, ખટલી, ઢોચકું.
 હોડલું (ના) હાંડલું, માટલું, મોટું ઢોચકું.
 હોડી (ના) ચર, દેગડી. હાચનું દીવો કરવાનું એક ધાત્ર.
 હોડી ધોયો (ના) એકાં વાસણ માંજનાર ચાકર.
 હોડો (ના) દેગડો, દેગ, ચર.
 હોડું, હોંડણું (ના) અમુચણ. શ્વાસરૂંઘણ.
 હોંડલ કુંડલ (ના) શ્વાસુધૂમ, આગેવાની, ધમ-પહાડા. [ખેખાકણું].
 હોંડલું, હોંડણું કુંડલું (વિ) બહાવર, ગામરૂં.
 હોંડલું (કિ) નેરમાં શ્વસિ ચાલવો.
 હોંડી જલું (કિ) શ્વાસ ચલવો. થાકી જવું.
 હોંડલી (ના) હાંડલી, માટલી.
 હોંડલું (ના) હાંડલું, માટલું, ઢોચકું.
 હોંડિ (ના) હોંડિ, ધચ્છા, કોડ (આમ્ય.)
 હોંડી (ના) કોટનું એક ધરેણું. ગળચવો. કંઠો.
 હોંડિલ (ના) જગાતનું ઉત્પન્ન. ફર. લવાજમ.
 હોંડ, લાલ. ગણુત.
 હોંડવો (ના) કોદાળી, ચાંચવો, એક આનર.
 હોંડિયા ઘણું (ના) એક જાતના ઘણું.
 હોંડિયો (ના) કોરી જગા, અવકાશ, માર્ગન.
 હોંડી (ના) ઉપહારચ, ફળેતી. [અંગ્રેજી].
 હોંડીખેલ (ના) સહેલું, રમતમાં અચ તેલું.
 હોંડીલ (ના) હાંડલ, મહેસૂલ, લાલ.
 હોંડયાધ (ના) ઉત્પલ, ત્વરા.
 હોંડી (ના) ખીલામણો માણસ કે પંદાંચ.
 હોંડ (ના) ખસ, સાદ, પ્રતાપ.
 હોંડલું (કિ) ધમકાવવું, ઠપકો આપવો.
 હોંડમ (ના) અમલદાર, નવાળ, સૂણો.
 હોંડમી (ના) અમલ, હાકમની સત્તા.
 હોંડલ (ના) હાંડ, સાદ, ઘાંટો,
 હોંડેલી (કિ) કચ્છ કરવું.

હાકલવું (કિ) ખેલાવવું, ખૂમ પાડવી.
 હાકેટલું (કિ) ધૂળ ઝાટકવી, ૧૫કો દેવો.
 હાજત (ના) જરૂરિયાત. ઝાડાની ખુનસ.
 હાજર (અ) સમક્ષ, પાસે. તૈયાર
 હાજર જવાળી (વિ) તરત જતાર આપનાર.
 હાજર જમીન (ના) હાજર કરવાની કચ્છ-લાત આપનાર.
 હાજરાત (ના) હજરત, એક તાંત્રિક પ્રયોગ.
 હાજરા હજુર (વિ) હજુરમાં હાજર. પ્રત્યક્ષ, સાક્ષાત.
 હાજરી (ના) હાજર હોવું તે. હાજરીનું પત્રક. નાસ્તો.
 હાજરું (કિ) લાગી રહેવું, અડી રહેવું,
 હાજિયો (વિ) હાજી કરનારો, ખુશામતિયો.
 હાજ (વિ) મઠે જઈ હજ કરી આવનાર (મસ્ત-હાટ (ના) હટ, દુકાન. બંદર. [લમાન].
 હાટક (ના) હેમ, સુવર્ણ, સોનું.
 હાટકેશ્વર (ના) સોનાના મહાદેવ.
 હાટકું (ના) નાનું હાટ. બંડારિયું.
 હાટ (અ) સાટ, સાટે, સાડ, કાને (આમ્ય.)
 હાડ (ના) હાડકું. હેયું, તદ્દય.
 હાડ (અ) ઘણુંજ, અતિશય. છેકજ.
 હાડકી (ના) નાનું હાડકું. [બુસુ.
 હાડકાંનો આખો, હાડકાંનો લાંગરો (વિ) આ-
 હાડકું (ના) અરિથ, હુડી.
 હાડકું વાળવું (કિ) અંજા કરવું. મેહનત કરવી,
 હાડકેદ (ના) તિરસ્કાર. છેડ.
 હાડજવર (ના) હાડિયો તાવ. [શરીર.
 હાડપિંજર (ના) હાડકાનું ખોડું, માંસરૂંઘિત
 હાડિયો (વિ) અંદરથી હાડકાંતે એવો (તાવ).
 હાડિયો (ના) કાગડો, વાંચસ.
 હાડી (વિ) હડીલું, મમતી. સહનશીલ.
 હાડો (ના) કાગડો, ખાડનાં રમકડાંનો હાર. (હો-
 હાણ (ના) હાનિ, ખોટા, નુકસાન. [ખેખો.)
 હાથ (ના) હસ્ત, કર, પાણિ, બુજ, બાહુ, હાથ-
 નેટલું માપ. અખત્યાર. હથોડી, સંબંધ.
 હોપ. કૂપા. વરદાન. હથો.
 હાથઅક્ષરના હસ્તાક્ષર, રવહસ્તે કરેલી સહી.
 હાથ ઉઠીયું (વિ) કપરજટપુકાનું, થોડા, વખત
 માટે આપેલું, લીધેલું.

હાથ ઉઠાવવો (કિ) ઉઠ હાથો.
 હાથકડી (ના) હાથની બેડી.
 હાથ ચાત્રાક (ના) હસ્ત લાવવ, હાથોડી.
 હાથણી (ના) હાથની માદા.
 હાથ પાંચિયાં (ના) હાથનું એક ધરેણું.
 હાથિયો (ના) હસ્ત નક્ષત્ર. હાથે પેહેરી દોર-
 ને સાફ કરવાની કાચલી.
 હાથી (ના) હસ્તી, કરી, ફંજર. એક મોટું પ્રાણી.
 હાથીદાંત (ના) હસ્તીદાંત, હાથીના બહારનાં દાંત.
 હાથે કરીને (અ) પોતાની મેળે. બાણી બેઠેને.
 હાથેલી (ના) હથેલી, કરતળ.
 હાથો (ના) આંદરની પકડ. હાથનો છાપો.
 હાથો ઠોકવો (કિ) સાટું કરાવવું. [પરહસ્તે.
 હાથોહાથ (અ) જેનું તેના બહાથમાં. હસ્તે
 હાન (ના) માનતા, બાધા. હાનિ.
 હાનિ (ના) નુકસાન, હાણ, નાશ.
 હાનદા થવું (કિ) તૈયાર થવું, સજ થવું.
 હામ (ના) હિંમત. છાતી.
 હામી (ના) હમી. કમ્બલાત.
 હાથ (અ) અક્સોસ, નિરાશા સૂચક.
 હાય (ના) નીસારો. શકિત, ગતિ.
 હાયન (ના) સંવત્સર, અબ્દ, વર્ષ, સાલ.
 હાર (ના) ઓળખાવત. બેડી. પરાલવ. માળત,
 કઠો. કાંઠ. આહાર.
 હારક (વિ) હરનાર, લઇ જનાર.
 હારજીત (ના) જયપરાજય, લાભલાભ, નફાદોષ.
 હારડો (ના) હાર, માળા. ખાંડનો હાણો.
 હારણ (વિ) કાપર, હારેણું.
 હારદ (ના) હાર્દ, મનોભાવ, પેદાનો જલ. વદંદ્ય.
 હારદોર, હારદોર (અ) એક હારમાં, કંમે.
 હાર પડવું (કિ) આરંભાવું, શરૂ થવું.
 હારબંધ (અ) હારદોર, કંમચાર.
 હારવું (કિ) નખળા પડવું. ચૂકવું. કંટાળવું.
 હારિત (ના) હારીત, તિલગિર પાંખી. એક મુનિ.
 હારિયું (વિ) સરખું, બેરિયું.
 હારિયું (ના) ગરબામાં ગવાવું પદ.
 હારી (વિ) હરનાર, હાતી.
 હારીત, હારીલ (ના) મોંમાં સદા લાડકું રાખ-
 લામું (અ) સારું બેરું. [નાર એક પાંખી.
 હારેડું (વિ) તોફાની, મતીખાર હાલીકું.

હારો (ના) સાતમણનું માપ. છાશનો ટગ.
 હારોદોર (ના) હારદોર, હારબંધ.
 હારોહાર (અ) અંકેડી હારમાં, જંગતનાર.
 હાર્દ (ના) હાર્દ, મનોભાવ. સારાર.
 હાલ (ના) હાલત ટંગ.
 હાલ (અ) હમણા, ચાલના વખતમાં.
 હાથ ચાલ (ના) હરફર, આવન.
 હાલત (ના) સ્થિતિ, હાલ અવસ્થા.
 હાલ મસ્ત (વિ) અહમસ્ત, બેદિફર.
 હાલરડું. હાલરું (ના) બાળને બંધારતક
 ગાવાનું ગીત. બળીમાં ફરવું ગાડું.
 હાલવું (કિ) ગતિમાન થવું. ખસવું. ચાલ-
 વું, ડગવું. જવું.
 હાલસો (ના) ધક્કો, નુકસાન, હરકત.
 હાલ હવાલ (વિ) દુઃખી હાલતનું, પીડામણું.
 હાલહાલ (અ) હમણાને હાણી, તરતજ, અધુના.
 હાલી (ના) ઝાળી, થોડિયું, પારણું.
 હાલી ગોરી (ના) હાલરડું, હાલરું.
 હાલો (અ) હાલરડું ગાતાં બોલાતો રાખ્દ.
 હાંવ (ના) આશા. પ્રેમ વિલાસના ચાળા.
 શૃંગારચેષ્ટા. એ સોળ છે (કિલકિંચિત,
 વિગ્રમ, લલિત, હેન, લીલા, વિદ્યુતિ, કુટ-
 મિતિ, મદ, તપન, મોખ્ય, હાવ, મોટામિ-
 ત. વિચિત્ર, વિચોંક, વિલાસ. વિચેપક).
 હાવ લાવ (ના) હાવ અને લાવ. અંગ ચેષ્ટા.
 હાવરું (વિ) આશાતુર. બહાવરું, ગાલરું.
 હાવરો (ના) ખાવાની લાલુતા.
 હાવાં (વિ) હવે.
 હાસ (અ) સંતોષ સૂચક. (ના) હાસ્ય.
 હાસી (ના) હાંસી, કંતેની. હાકો.
 હાસ્ય (ના) હસવું તે.
 હાસ્ય રસ (ના) નવરસમાંનું એક કાવ્યનો રસ.
 હાસ્ય વતન (ના) હસવું મુખ. (વિ) હસમુખ.
 હાહાકાર (ના) શોકનો ગલરાટ. રણગર્જના.
 હાહો (ના) ગેરબડાટ, હાહાર, ખૂબ ખડાડા. ધર્મ.
 હા (અ) નિશ્ચય, હેતુ. હારણ દર્શક. [મધુમ.
 હિંગ (ના) હિંગુ, વધારણી, એક ઝારનો રસ.
 હિંગરો (ના) એક હલકી ભતની (હિંગ).
 હિંગણો (ના) હિંગુલ, એક આસડ. [સિ ગંધ-
 હિંગસોક કની તેજવણીનો પદાર્થ. મકંદંગ.

ળોગિયુ (ના) હિંગોળિયુ રાખવાની દાખડી.
 ળોગિયુ (વિ) હિંગોળિયુ રંગનું.
 ળોગમ (ના) હિંગમ, માસમ.
 ળોગર (ના) એક વસ્તુનું કળ.
 ળોગ (ના) ચોપાળે, હિંગોળો.
 ળુ (કિ) હિયકા ખાવા, ળુવડું.
 ળાવડું, હિંગોળુ (કિ) ળુલાવડું.
 ળું (કિ) પગે ચાલવું, ળું હેડું [આમ્ય]
 ળોળ (ના) નિ દોલ, એક રાગ.
 ળોળા ખાટ (ના) ખાટલાનો હિંગકો.
 ળોળો (ના) હિંગલ, સુંદર હિંગકો. એકરાગ.
 ળો (અ) અહોઆ, આ હેકાણે, અંત.
 ળક (વિ) હિંગ કરનાર, ળકાઈ, હિંગારો.
 ળસર (ના) હિંગ, ધાત, વધ, તેથી થઈ ચોપ.
 ળમત (ના) ળુગમી, કારીગરી. ચતુરાઈ.
 ળમતી (વિ) હિંગમતવાળું.
 ળયત (ના) હેકાયત, કહાણી, વાત.
 ળળ (ના) હીકળ, શરદી, ધણી કંડી.
 ળળા (ના) વાધણી, કચકી. હેડકી.
 ળળનાદ (ના) પરધો. લદ્દયમાં ચતો નાદ.
 ળળરી (ના) મુસલમાનનો સન.
 ળળિય (ના) એક રાક્ષસ.
 ળળિયા (ના) હિંગળની જેહેન.
 ળળ (ના) શુભ, કલ્યાણ, લાભ.
 ળળકારી (વિ) હિત કરનાર.
 ળળસતુ (ના) હિત સમજ અહિત કરનાર.
 ળળુની ગરબ સ્તરનાર મિત્ર.
 ળળુ (વિ) હિત ધન્યનાર, સ્તેહી, શુભેચ્છક.
 ળળેચ્છ (વિ) હિત શુભચિંતક.
 ળળેપદેશ (ના) હિતનો ઉપદેશ, સારી સલાહ.
 ળળવાણી (ના) હિંગી. હિંગવતિ.
 ળળેલી, હિંગી (વિ) હિંગુરયાનનું. [આયે.
 ળળ (ના) હિંગુરયાનના રહીશ, કાળા લોકો,
 ળળાની, ળળિ ઉત્તર હિંગુરયાનનું હિંગી.
 ળળ (ના) કાર, આકળ, બરફ.
 ળળમર (ના) ચંદ્ર, ચાંદ, નિશાકર. શિતકી.
 ળળમર, હિંગમર (ના) નાની હરડે, ખોલક.
 ળળમાચલ (ના) હિંગમાલય પર્વત.
 ળળમાયત, હિંગમાયતી (ના) પુષ્ક, ઉપરાણું.
 ળળિયોગીન દરમાં વધારો.

હિંગમાયતી (વિ) હિંગમાયત કરનાર, હિંગમાયતે લેનાર.
 હિંગાયતું (વિ) હિંગમાયતી. સૂક્ષ્મકી. બળિયેલ.
 હિંગાતું (કિ) હિંગમથી બળી જવું. સૂક્ષ્મ.
 હિંગમત (ના) હિંગમત, ખહાદરી. ધીરતા.
 હિંગમતવાન (વિ) હિંગમતી, ધીર, ખહાદૂર.
 હિંગમય (ના) સોનું, સુવર્ણ, કાંચન, હેમ.
 હિંગમયકશિપુ (ના) પ્રહલાદનો પિતા.
 હિંગમયગર્ભ (ના) બ્રહ્મા, (નુઓ) વિધાતા.
 હિંગમવાસ (ના) પ્રહલાદનો કાકો.
 હિંગવાલ (ના) હાલવાલ. ચર્ચી. ખટપટ.
 હિંગવું (કિ) હાલવું, ડગવું.
 હિંગલો (ના) હરકત, નુકસાન.
 હિંગાળ (ના) ગણતરી. દાખલો. મેળ. નામું લેખું.
 હિંગાળકિતાળ (ના) લેખકેલ તથા તે મું-
 બધી ચોપડા.
 હિંગાળી (વિ) હિંગાળ સંબંધી, નામાવડી.
 હિંગારવ, હિંગારા (ના) હિંગનાદ, આનંદનો અવાજ.
 હિંગસદાર (વિ) ભાગિયો, પાંતીદાર, પતિયાળો.
 હિંગસો (ના) ભાગ, પાંતી વાંટો.
 હી (અ) વિસ્મય, ખેદસૂચક.
 હીક (ના) હિકા, ઉધ્ધવાયુ, વાધણી.
 હીકળ (ના) હિકળ, શરદી, કંડી.
 હીકા (ના) હિકા, હેડકી.
 હીચકું (કિ) હિંગકો નાખવો, ળુલાવડું.
 હીચકાર (વિ) ળીકણ, કાચર, ભીર.
 હીચકો (ના) હિંગકો, ચોપાળો. ળોળો.
 હીંગરો (ના) નપુંસક, નામદ, ખોલો.
 હીંગરાવું (કિ) મનમાં બળાપો કરવો.
 હીણ (વિ) હીન, નીચું. ળોળું. ઉલટું. રહિત.
 હીણકમાલ (વિ) કંઈપણ કમાઈ ન મરનાર, નિ-
 હીણપત (ના) કાળ, લાંબન, ખેઆખર. ત્રિધંમી.
 હીણવર (ના) કરેકાત્રો વર, વહથી નાનો વર.
 હીણવર (ના) કંલક.
 હીણવું (કિ) ધિકારવું, નિંદા કરવી.
 હીણું (વિ) હીણું કમજોર. નરમું. ભગવાળ.
 હીન (વિ) હીણ, ળોળ, કમ. રહિત, મિના.
 હીનભાગ્ય (વિ) અભાગિયું, કમનસીબ, દુર્લભ.
 હીમર (ના) એક રેસમી ભાત્રીગ, કાપડ.
 હીંગ (ના) એક પાંખ.
 હીર (ના) રેસમ. તેજ. દેવત. સરવ. કયા.

હીરકોરી (વિ) રેસમી કિનારનું.
 હીરાકણી (ના) હીરાની કરચ.
 હીરાકંઠી (ના) હીરાની અથવા હીરા જેવા
 સોનાના પાસા પાડેલા દાણાની માળા.
 હીરાકસી (ના) એક મિશ્ર પદાર્થ.
 હીરાગળ (વિ) રેસમી, હીરનું.
 હીરાળાળ (ના) બોળ. એક કર્કશી ગુંદર.
 હીરાજખાણ (ના) એક વસાણું.
 હીરામલ (ના) એક લીલો મુશોભિત પંખી.
 હીરાવેધ (વિ) હીરા વિધે એવા ચતુર.
 હીલો (ના) ધરેડ અથવા ધરેડનો ખાડો. હરકત.
 હીલોલો (ના) ગમ્મત, ચેલેન, મઝા.
 હીસ (ના) ફેલેતી. શરમ.
 હીસું (કિ) રીઝવું, હરખાવું.
 હાહી (અ) હસવાના અવાજનું અનુકરણ.
 હું (સ) અહ, પ્રથમ અથવા ઉત્તમ પુરુષ.
 હું (અ) સર્વનામ. વક્તા પોતે.
 હું (અ) હા, અરે, અનુમતિ. ઈત્યાદિ અર્થે.
 હુંકું (કિ) ટમટમવું. ધૂરકવું. [ના. ગર્જના.
 હુંકાર, હુંકારો (ના) સંભવિ. ચાલુ કરવાની સૂચ-
 હુંડિયામણ (ના) હુંડીની હંકસાઈ. વટાવ.
 હુંડી (ના) નાણાં મળવાની ચીઠી.
 હુંડીનું ખોખું (ના) વટાવી લીધેલી હુંડી.
 હુંડે (અ) જથ્થાબંધ, બુમલે, એકંદરે [તાપણું.
 હુંપણ, હુંપદ, હુંપદું (ના) અહંતા. આપોણું, પો.
 હુંક (ના) આછી ગરમી. સહાયતા, ફરક.
 હુંકાયલું, હુંકાણું (વિ) હુંકવાણું.
 હુંકી (વિ) હોંસીલું, હંખંગી.
 હુંઈ (કિ) થઈ, ખૂની, મળી. [પાનું (રમવામાં).
 હુંકમ (ના) આજ્ઞા, ફરમાન. ઠરાવ. ઉત્તમ રંગનું.
 હુંકમનામું (ના) લેણદેણનો ચૂકાદો.
 હુંકો (ના) તંબાકુ પીવાનું એક યંત્ર.
 હુંનત (ના) હંક, મમતા, હંદ. તકરાર.
 હુંનતખોર (વિ) હુંનત કરનાર.
 હુંનતવણું (કિ) તરછાડવું. ધમકાવણું.
 હુંજી (ના) મસ્કરીનું વધન.
 હુંડા (ના) હીયા, એક પંખી.
 હુંડિયો (ના) હુંડિય શીડકારનો ઉપચાર.
 હુંડવું (કિ) ફેટવું.
 હુંડી (ના) હુંડી. ચુંદતી નાણાકંઠી.

હુતદ્રવ્ય (ના) હોમવાનું પદાર્થ.
 હુતાશ, હુતાશન (ના) અગ્નિ.
 હુતાશનિ (ના) હોષિકા, હોળી.
 હુવું (ના) હવું, "હો" ધાતુનો ભૂતકાળ.
 હુન્નર (ના) કારીગરી, કળા. ધંધો.
 હુન્નરી (ના) કારીગર, કિસળ બાણનાર.
 હુમલો (ના) ધસારો, ચડાઈ.
 હુમાયુ (ના) એક મુખી. અકબરનો પિ.
 હુરમત (ના) આખર, પ્રતિજ્ઞા, માન.
 હુરિયો, હુરે (અ) પી; ફેલેતી અથવા માન.
 હુલકું (ના) મોટો ગમરાઈ, ઉત્પાત, ખેડ.
 હુલરાવવું (કિ) હલાવી રમાડવું. જૂલાવવું. ધા.
 હુલામણું (ના) લાડમાં બોલાવવું તે.
 હુલાવવું (કિ) હુલરાવવું. જૂલાવવું. લાડ.
 હુલાવું (કિ) સમજાવવું. [અનો બ.
 હુલાસ (ના) ઉલ્લાસ, હર્ષ, પ્રસન્નતા.
 હુલ્લડ (ના) તોફાન, મારામારી બંડ.
 હુલ્લડ (વિ) અવિદેશી, કમસમજ, ઉલ્લુ.
 હુશિયાર (ના) હોશિયાર, કાબેલ. સાવધ. ચા.
 હુસન (ના) ચહેરો, ખુબસૂરતી.
 હુસહુસ (અ) ઉતાવળ સૂચક.
 હુંક (ના) ચૂંક, સૂળ, આંકડી. આંકડો.
 હુંક (અ) હૂપ, વાંદરાનું બોલવું.
 હુંડ (અ) હડ, છટ, ધૂત.
 હુંત (વિ) નોતરેલું, આમંત્રિત.
 હુંન (ના) હોન, સોનાનો એક સિક્કો.
 હૂપ (અ) હુંક, વાંદરાનો ઉચ્ચાર.
 હૂખેહૂખ (વિ) આખેહૂખ, તાદૃશ્ય.
 હૂહ (ના) દેવતાના ગવૈયા, ગર્જન.
 હૂદય (ના) છાતી. કાળજી. ધારણા.
 હૂદયકમળ (ના) હૂદયરૂપી કમળ.
 હૂદયશૂન્ય (વિ) નિર્દય, લાચરૂપિતાનું. ખેસર.
 હૂધીકેશ (ના) શ્રીકૃષ્ણ કેશવ, વિષ્ણુ.
 હૂધું (વિ) પ્રસૂન્ન અને ભેદલ શરીરનું.
 હું (અ) સંબોધનસૂચક. અરે.
 હું (અ) વિરમયસૂચક.
 હુંકાર (ના) અહંકાર, હુંપદ, અર્થહીન.
 હુંકારી (વિ) હુંકારી, ગર્વિષ્ઠ.
 હુંકા (ના) હેડકી. મરણનો સ્થાન.
 હુંડવું (કિ) ચાલવું, નવું (આમી).

હોઈયાં (અ) ઘોડકારનું અનુકરણ. પિત કરું.
હોઈયાં કરું (કિ) ખાઈ જવું, દબાવવું, ઉચી-
હોડાયત્ર (ના) વહાણુવટીનું દિશાદર્શક ચંત્ર,
કમ્પાસ [અંગ્રેજી].

હોંકાર } (ના) હૂંકારો. ઘોડી ખૂમ.
હોંકારો }

હોંકો (નો) હુકો. હોડાયત્ર.

હોળ(ના) પાણીની મોટી ટોચી. નાનકડું તળાવ.

હોળટ (ના) ભૂત, મેહું. લપડાક, તમાચો.

હોળરી (ના) અન્ન પચવાનું ઠંડાણું.

હોંક (ના) ઔષ્ઠ, અધર.

હોડ (ના) સરત. ચડસાચડસી.

હોડકું (ના) નાની હોડી.

હોડકું (કિ) પીમળકું, વાસ મારવી. વાદ કરવો.

હોડકું (ના) થોડા જગમાં કરવું નાનું નાવડું.

હોડો (ના) દરિયાનો મોલો.

હોણ (અ) આ વરસે. (ના) ચાલવું વર્ષ.

હોળા (ના) યજ્ઞમાં ઋગ્વેદ ભણનારો.

હોળે (ના) પદવી, મરતબો. બેઠક.

હોળ (ના) એક સોનાનો સિક્કો.

હોળાર (ના) ચતાર, બનનાર, ભાવી.

હોમ (ના) યજ્ઞ. બલિદાન. (નુઓ) યાજ.

હોમ્મું (કિ) અગ્નિમાં આહુતી આપવી તે.

હોમાવું (કિ) ઝંપલાવવું, અગ્નિમાં પડવું.

હોય (અ) હશે! નસીબ! એમન ચાલેછે!

હોરવડું (કિ) ગમવું, મહેન પડવું.

હોરવું (કિ) વેચાવું, લેવું. ખરીદવું.

હોરા(ના) ક્લાક. લગ્ન. (ન્યોતિપમાં). કિંગ.

હોરી(ના) હોળીના દહાડામાં ગાવાની રાગણી.

હોરો (ના) વોહોરો. (મુસલમાનની એક જાત).

હોલ (ના) જમણ, ભટ્ટી. ધાસકો.

હોલવણ (ના) હોલાવું તે, કળણવું તે.

હોલવડું (કિ) ગળવડું, હાંડવડું તે કરવું, નરમ

હોલાણ(ના) કોશ દ્વારો દબાવેલા ખાડો. [પાડવું.

હોલેદિય (વિ) બાવડું, હડલ, મેહું.

હોલો(ના) એક પક્ષી ચૂકાની યાજુનો બંધીઆર

હોલું (કિ) પડું, હોયાતીમાં રહેવું. [ચૂલો.

હોને (અ) હો તો. ચાલે દેમ નહિલે

હોર (ના) ચેત્તો, પ્લાન, રામ.

હોયાર (વિ) ગમેલ, ખેતીણ, વાદેદ્યાર.

હોશિયારી (ના) નિપુણતા, ચતુરાઈ. ૫

હોશે (અ) હશે. અસ્તું. હોંવા દે.

હોસાન (ના) કાંતિ, ચહેરાનો રંગ.

હોહા (ના) બસાજમ. વાર્તાલાપ.

હોળ (ના) નાંગર, હળ, ફીક

હોળવું (કિ) કેરા સમારવા, કાંતકાં

હોળિયાં (ના) છાણનાં રમકડાં (હોળી)

હોળિયો (ના) હોળીમાં રમનાર [૧૫

હોળી (ના) હોલિકા. એક જાતી. કામ

હોળીનું નાળિયેર (વિ) ટાળાનો આગે

હોળેમો (ના) હોળિયો, હોળીમાં રમનાર

કરો. સાકાળનો કંડો. [ફી

હરવ (વિ) દૂડું. લધુ, એક માત્રાનો

હદ (ના) પાણીનો ભંડો ખાડો, ડોહ,

હાસ (ના) લય. અબજન. આપહરણ, ન

હીમ (ના) લક્ષ્મીનો બીજમંત્ર.

ળ.

ળ (ના) ડરમો બંનન.

ળ (આ) "લ"નો. જેમ કમલ-કમળ; ફલ

આ બંનનથી આરંભાતા શબ્દો

પણ ગુજરાતીમાં એ શબ્દોના મધ્ય અને

માં વિશેષ વપરાય છે. જેમાં પણ આ

વપરાયો છે.

૩૪૧૭૪ ક્ષ.

અને ગુજરાતી મૂળાક્ષરોમાં ૩

બંનન ગણાયો, પરંતુ એની મૂળ તપ

ક્ષ અને ૫ મળીને થયેલો એ જોડાક્ષર છે

"ક્ષ"થી આરંભાતા શબ્દો "ક્ષ"ના

કષાષ્ટો. (નુઓ પૃષ્ઠ ૮૦).

જા.

આ ગુજરાતીમાં ૩૬ મો અથવા

બંનન ગણાયો, પરંતુ એની બુદ્ધિ

એ પણ "જા"ની પેઠે જોડાક્ષર છે. એ

"જા"નો બનેલો, મટે એથી શિર થ

ખદો "જા"માં જોડાયો. (નુઓ પૃષ્ઠ ૧૩૭)

પ્રથમ બિંદુ સમાપ્ત.

બીજા બિંદુ બનેલો.

38198